

මෙම පොතෙහි අඩංගු කරුණු අන්තර්ජාලය තුළ
භාවිතයට පහසු යුනිකේත අකුරු ක්‍රමයට සකසා
<http://pitaka.lk> වෙබ් අඩවියේ ඇතුළත් කර ඇත.

අංගුත්තර නිකාය 2

ධම්මිනිය උගත් පණ්ඩිත
මහාස්ථවිරයන් වහන්සේලාගේ
ආධාර ඇතුළුව

ආචාර්ය අධිනිතිඥ
ඒ. ජී. ද සොයිසා මහතා
විසින්
සිංහලට පරිවර්තනය කරන ලදී.

අනුශාසක මණ්ඩලය

පැලියගොඩ විද්‍යාලංකාර පරිවේණාධිපති ගරු කීර්තිතුඩුවේ පඤ්ඤාසාර නායක මාහිමියන්වහන්සේ

මාලිගාකන්දේ විද්‍යාදය පිරිවෙනේ B.A., PH.D. උපාධිධාරී පණ්ඩිත ගරු දෙනිගස්පේ පඤ්ඤාසාර නායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ

කළුතර පුලිනකලාරාමාධිපති ගරු බේරුවල ශ්‍රීසුමංගල ශ්‍රීතිවාසාහිධාන මහානායක මාහිමියන්වහන්සේ

පින්වත්තේ සද්ධර්මාකර පරිවේණාධිපති ශ්‍රී විසුද්ධාවාර්ය ධර්මකීර්ති ශ්‍රී පෝභද්දරමුල්ලේ ඤාණානන්දාහිධාන අමරපුර සිරි සද්ධම්මවංස නිකායේ මහා නායක ස්ථවිරයන්වහන්සේ

අම්බලම්ගොඩ මහා විහාරස්ථ විද්‍යාලොක විද්‍යාලයාධිපති ශ්‍රී සද්ධර්මහරතීශ්වර පණ්ඩිතාවාර්ය විල්ගොඩ ශ්‍රී ධර්මානන්ද මහාස්ථවිරපාදයන් වහන්සේ

වැලිතර මහාකප්පිණ මුදලින්දාරාමස්ථ රාජපක්ෂ පරිවේණාධිපති ගරු රන්දොඹේ ශ්‍රී සුධර්මාලංකාර ප්‍රධාන අධිකරණ නායක ස්ථවිරයන්වහන්සේ

බළන්ගොඩ ශ්‍රී ධර්මානන්ද පරිවේණාධිපති ගරු ආනන්ද මෙමනුය ස්ථවිරයන්වහන්සේ

බෙල්ලන ධර්මපාල පරිවේණාධිපති පණ්ඩිත බෙල්ලන ඤාණවිමල ස්ථවිරයන්වහන්සේ

රන්දොඹේ මහාවේනිය පරිවේණාධිපති ගරු වලගෙදර පණ්ඩිත සොමාලොක නායක ස්ථවිරයන්වහන්සේ

අඹගහපිටියේ සුගත ශාසනොදය පරිවේණාධිපති අහුංගල්ලේ පණ්ඩිත විමලකීර්ති නායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ

අම්බලන්ගොඩ අග්ගාරාමාධිපති ගරු පොල්වත්තේ බුද්ධදත්ත මහා ස්ථවිරයන්වහන්සේ

ගාල්ලේ ගල්වඩුගොඩ විද්‍යාරාජ පරිවේණාධිපති පණ්ඩිත සුමංගල නායක ස්ථවිරයන්වහන්සේ

බම්බලපිටියේ වජිරාරාමවාසී ගරු නාරද මහා ස්ථවිරයන්වහන්සේ

මාදම්පේ සුනන්දොදය පරිවේණාධිපති ගල්පොත්තාවෙල ශ්‍රී පඤ්ඤානන්ද ප්‍රධාන නායක ස්ථවිරයන්වහන්සේ

මරදානේ ශ්‍රීලංකා විද්‍යාලයාධිපති ගරු බද්දේගම පණ්ඩිත විමලවංශ ස්ථවිරයන්වහන්සේ

පණ්ඩිත එච්. නන්දසාර මහතා

ආචාර්ය ආයතීර්ත රේරුකාන මහතා

අංගුත්තර නිකාය 2

ධම්මිනිය උගන් පණ්ඩිත
මහාස්ථවිරයන් වහන්සේලාගේ
ආධාර ඇතුළුව

ආචාර්ය අධිනිතිඥ
ඒ. ජී. ද සොයිසා මහතා
විසින්
සිංහලට පරිවර්තනය කරන ලදී.

සීමාසහිත
ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ (පුද්.) සමාගම

ප්‍රථම මුද්‍රණය - 1955
දෙවැනි මුද්‍රණය - 2013

ත්‍රිපිටකය

අංගුත්තර නිකාය 2

© කුමාරි ජයවර්ධන

ISBN 978-955-

පිටුවැසුම සැකසුම :
පාලිත සේනානායක

අක්ෂර සංයෝජනය:
නෙල්කා අබේවික්‍රම

ප්‍රකාශනය:

සී/ස ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ (පුද්.) සමාගම
661,665,675, පී. ද ඇස්. කුලරත්න මාවත, කොළඹ 10.

මුද්‍රණය:

චතුර මුද්‍රණාලය

69, කුමාරදාස පෙදෙස, වැල්ලම්පිටිය.

ත්‍රිපිටක සිංහල පරිවර්තනය

බුදුරජාණන් වහන්සේ දෙසූ ධර්මය මූලින්ම සඳහන් වූයේ මාගධී භාෂාවෙන් හෙවත් පසුකලක 'පාළි' නමින් හැඳින්වුණ භාෂාවෙනි. ප්‍රථම ද්විතීය හා තෘතීය ධර්ම සංගායනාවලින් සංගාහිත වූයේත් ශ්‍රී ලංකාවේදී ග්‍රන්ථාරූඪ වූයේත් මෙම පාළි ත්‍රිපිටකයමය. පසුකාලවලදී එම ත්‍රිපිටකයට අට්ඨකථා හා ටීකා ඉතා වැඩි කොටසක් ලියවුණේ එම පාළි භාෂාවෙන් මය, ශ්‍රී ලංකාවේ දී මය. සිංහල හික්ෂුන් වහන්සේලාගේ ප්‍රමුඛත්වයෙනි. මේ නිසා මූලික ලෙස බුදුදහම හදාළ හැකිව පැවැතුණේ පාළි භාෂාවෙන් මය. සන්න සහ පිටපොත් වශයෙන් සමහර පාළි පොත්වල කොටස් සිංහල භාෂාවට නගා ලියා තිබුණ නමුත් සම්පූර්ණ පරිවර්තනයක් සිදුවී නොතිබිණ. ජාතකට්ඨ කථාව හා විනය පොත්වල කොටස් බොහෝ දුරට සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය පැවැතිණ. ශ්‍රී ලංකාවේ මුද්‍රණ ශිල්පය පටන්ගැනුනේ මේ තත්ත්වය මතය. වටිනා ඤාණ සම්භාරයක් ඇතුළත්වන සිංහල ජාතිය සන්නකයැයි කිව හැකි බෞද්ධ සාහිත්‍යය සිංහල පාඨකයන්ට කියවා තේරුම් ගත හැකි තත්ත්වයේ වැඩ පිළිවෙළක අවශ්‍යතාව බෙහෙවින් දැනෙන්නට විය.

මේ අවස්ථාවේ නොයෙක් විෂයයන් කෙරෙහි මනස යොමු කළ පඬිවරයෙක් මෙදෙසට යොමු විය. එනම් ආචාර්ය ඒ. පී. ද සොයිසා මහතාය. නීතිය, දර්ශනය, විවිධ භාෂා ආදිය ප්‍රගුණ කොට දේශපාලනයට පිවිසි ඒ මහතා දකුණු කොළඹ ආසනයෙන් රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවට තේරුණේය. එක්වරකින්ම එම මග අත්හල එතුමා යොමුවූයේ ධර්ම ශාස්ත්‍රීය කටයුතු වෙතටය. එහි ඵලයක් වූයේ පාළි බෞද්ධ සාහිත්‍යය සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීමය.

සිංහලයන් සතුව පැවැතුණද ඉතා සුළු පිරිසකට තේරුම් ගත හැකිව තුබූ පාළි ත්‍රිපිටකය හා ඒ සඳහා ලියැවුණ අට්ඨකතා ද ඒවා සඳහා ලියැවුණ ටීකා ග්‍රන්ථද ගත් කල විශාල පොත් සමූහයකි. එම පොත් සමූහය තනිවම සිංහල භාෂාවට නැගීමට කෙනෙකු සිතීම පවා ආශ්චර්යකි. එම අසිරිමත් කාර්යයට සිතත් අතත් යොමු

කළ වීරයා වූයේ ආචාර්ය ඒ. පී. ද සොයිසා ශ්‍රීමතාය. එවකට ශ්‍රී ලංකාවේ ටික දෙනෙකුට ලැබිය හැකිව තුබූ එංගලන්තයට ගොස් පශ්චාත් උපාධියක් ලැබීමට වරම් ලත් එතුමා ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණ පිය තැබූ නීති වෘත්තිය මෙන්ම දෙවන වරට යොමු වූ දේශපාලනය ද සිත් නොගත් නිසාදෝ ඒවා වෙනුවට ග්‍රන්ථ රචනයට බැස්සේ තමාගේම තෝරාගැනීමක් ලෙසය.

විසිවන සියවසේ මැද භාගය වනවිට එංගලන්තයේ පාළි පොත් සමාගම පාළි ත්‍රිපිටකයෙන් බොහෝ කොටසක් ඉංග්‍රීසි භාෂාවට පෙරළා මුද්‍රණය කර තිබිණ. ඉංග්‍රීසි භාෂාව පිළිබඳ ප්‍රවීණ බවක් ලබා සිටි ආචාර්ය ඒ. පී. ද සොයිසා මහතා බෞද්ධ සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථ සිංහලට නැගීමේදී ඉංග්‍රීසි පරිවර්තන උපයෝගී කරගත්ට ඇත. ඒ සමග එවකට ශ්‍රී ලංකාවේ සිටි ධර්මවිනයධර මහතෙරවරුන්ගේ උපදෙස් ද ලබා ගත් බව එතුමාම පවසා ඇත. මුද්‍රණ පහසුකම් අඩුවෙන් පැවැති එම කාලයේ නිරවුල්ව ස්වකීය ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශනය කිරීමට සිතු එතුමා ධර්මසමය නමින් මුද්‍රණාලයක් ද පටන්ගත්තේය. පාළි ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථවල සිංහල පරිවර්තනයේ සමහර තැන් වියතුන්ගේ විචේචනයටද භාජනද විය.

පාළි භාෂාවෙන් සඳහන් වී ඇති කරුණු පැහැදිලි කිරීමේදී අවධිකතාවල පවා මතභේද සහිත තැන් දක්නට ඇත. මේ සෑම ආගමකම දක්නා දෙයකි. බුදුසසුනද වෙන වෙන නිකායවලට බෙදුනේ බුද්ධ දේශනාවන් විවිධව තේරුම් කිරීම නිසාය. විශේෂයෙන් සූත්‍ර පිටකයේ ඇතුළත් වෙන ගැඹුරු අදහස් වෙනත් භාෂාවකින් පැවැසීම සුළුපටු කාර්යයක් නොවේ. ඒ ගැන සලකන විට ආචාර්ය ඒ. පී. ද සොයිසා මහතාට ලොකු සම්මානයක් හිමිය. අඩසියවසකින් පැරැණි වූ එම ග්‍රන්ථ මේ වන විට වෙළඳපොළේ දක්නට නැති බව සලකා ආචාර්ය ඒ. පී. ද සොයිසා සූරින් පළ කළ සිංහල ත්‍රිපිටකය නැවත මුද්‍රණය කිරීමෙන් එම අඩුව පිරවීමට සිරිසුමන ගොඩගේ සිරිමතාණන් ගත් පියවර ප්‍රශංසනීයය. ඇතැම් පොත් සොයා ගැනීමත් දුෂ්කරය. අපහසුකම් නොසලකා ගත් මෙම පියවර නොපමාව නිම කිරීමට එතුමාට හැකිවේවායි මම ප්‍රාර්ථනා කරමි.

බෙල්ලන ඤාණවිමල මහානායක ස්ථවිර

පෙරවදන

බෞද්ධ ග්‍රන්ථ අතර මුදුන්මල්කඩ ත්‍රිපිටකයයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ වදාළ ධර්මය මුළුමනින්ම ග්‍රන්ථාරූඪ කර ඇති ත්‍රිපිටකය පළ වී ඇත්තේ පාළි භාෂාවෙනි. එනිසාම වැඩිදෙනෙකුට ත්‍රිපිටකය කියවා අවබෝධ කර ගැනීම බලවත් ගැටලුවක් විය. 2500 බුද්ධ ජයන්තිය වෙනුවෙන් සංස්කරණය කරන ලද ත්‍රිපිටකය බොහෝවිට උගතුන්ට පමණක් සීමා විය. පසුකාලයේ බොහෝ වියතුන් ත්‍රිපිටකය සිංහලට නැගුවද එම පරිවර්තන ද එතරම් ලිහිල් බසින් පළ නොවිනි.

මෙරට විසූ ප්‍රකට බුද්ධිමතකු මෙන්ම සිංහල, පාළි හා ඉංග්‍රීසි භාෂාත්‍රයෙහි මනා ප්‍රවීණත්වයක් ලද විද්වතකු ද වූ ආචාර්ය අධිනීතිඥ ජී. පී. ද සොයිසා මහතා එවක මෙරට විසූ ධර්ම විනය උගත් පණ්ඩිත මහස්ථවිරයන් වහන්සේලාගේ ආධාර ඇතිව ත්‍රිපිටකය සරල බසින් සිංහලට නැගුවේ එබැවිනි. ත්‍රිපිටකයේ දැනට පළ වී ඇති සිංහල පරිවර්තන අතුරෙන් කියවා පහසුවෙන් අවබෝධ කරගත හැකි, කාටත් වැටහෙන බසින් ලියැවුණ පොත් පෙළ ආචාර්ය අධිනීතිඥ ජී. පී. ද සොයිසා මහතා සංස්කරණය කළ මෙම පොත් පෙළ බව අපගේ වැටහීමයි. ත්‍රිපිටකය මෙතරම් සරල සිංහලෙන් ලියැවුණ වෙනත් ග්‍රන්ථ මාලාවක් බිහිවී නැත. එබැවින් බොහෝ දෙනා අපෙන් කළ ඉල්ලීම් ද සලකා බලා ආචාර්ය අධිනීතිඥ ජී. පී. ද සොයිසා මහතා සංස්කරණය කළ ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව නැවත මුද්‍රණය කර ප්‍රකාශයට පත් කිරීමට අප අදහස් කළේ බුදුරජාණන් වහන්සේ වදාළ ධර්මය සරල සිංහලෙන් කියවා අවබෝධ කරගනු රිසි පාඨකයන් වෙනුවෙනි.

මෙම බැඳුරුම් කටයුත්තේදී අප මුහුණ දුන් බලවත් ගැටලුව වූයේ පනහ දශකයේ මුල් භාගයේ කාණ්ඩ 48 කින් පළවූ එම සම්පූර්ණ ග්‍රන්ථ මාලාව සොයා ගන්නේ කෙසේද යන්නයි. ආචාර්ය අධිනීතිඥ ජී. පී. ද සොයිසා මහතා එම පොත් පෙළ සංස්කරණය

කරන සමයෙහි එම කාර්යය සඳහා ඒ මහතාට මඟ පෙන්වූ මහතෙරුන් වහන්සේලා අතුරෙන් අද ජීවතුන් අතර වැඩසිටින එකම හික්ෂුන් වහන්සේ වන කොල්ලුපිටියේ වාලුකාරාමාධිපති අතිපූජ්‍ය බෙල්ලන ඤාණවිමල මහනායක ස්වාමිපාදයාණන් වහන්සේගේ මඟ පෙන්වීම මෙහිදී අපට විශාල ශක්තියක් විය.

ආචාර්ය අධිනීතිඥ ඒ. පී. ද සොයිසා මහතා සංස්කරණය කළ ත්‍රිපිටකය සරල සිංහල පොත් පෙළ අප වෙත ලබාදීමට කටයුතු කළ විද්‍යාර්ථය පරිවෙණාධිපති බලන්ගොඩ සෝභිත නාහිමිපාණන් වහන්සේටත්, දොඩන්දූව පූජ්‍ය පණ්ඩිත ගංතලාවේ ගුණානන්ද නායක ස්ථවිරයන් වහන්සේටත්, පූජ්‍ය විද්‍යානිධි අම්බලන්ගොඩ සුමේධානන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේටත්, අරිසෙන් අහුබුදු මහත්මියටත්, ශ්‍රීනාත් ගනේවත්ත මහතාටත්, ජනාධිපති ජ්‍යෙෂ්ඨ උපදේශක මිලින්ද මොරගොඩ මහතාට සහ එස්. අයි. ගමගේ මහතාටත් අපගේ කෘතගුණපූර්වක ස්තූතිය හිමිවේ.

මෙම ග්‍රන්ථ මාලාව යළි මුද්‍රණය කිරීමට අනුමැතිය පළ කළ ආචාර්ය අධිනීතිඥ ඒ. පී. ද සොයිසා මහතාගේ දියණිය වන ආචාර්ය කුමාරි ජයවර්ධන මහත්මියටත්, පරිගණක අක්ෂර සංයෝජනය කළ නෙල්කා අබේවික්‍රම මහත්මියටත්, මුද්‍රණ සම්බන්ධීකරණයෙන් දායක වූණු පාලිත සේනානායක මහතාටත්, සෝදුපත් කියැවූ මිල්ටන් මද්දුමගේ මහතාටත් අපගේ ස්තූතිය හිමිවිය යුතුය.

සිරිසුමන ගොඩගේ

2013 ජූලි

සංඥාපනය

සූත්‍ර පිටකයේ හතරවෙනි නිකායවූ අංගුත්තර නිකාය නිපාත එකොළහකින් යුක්තයි. එක අභිගයකින් යුත් ධර්ම පළමුවෙනි නිපාතයෙහිද, අභිග දෙකකින් යුතු ධර්ම දෙවෙනි නිපාතයෙහිද යනාදී වශයෙන් ඒ ඒ නිපාත වෙන්කර තිබේ. පළමුවන සංඝායනාවේදී මේ නිකාය ආරක්ෂා කිරීමට භාරවූයේ අනුරුද්ධ මහ රහතන්වහන්සේටය. මේ පොතට අංගුත්තර නිකායේ 4 නිපාතයද 5 නිපාතයේ 3 පණ්ණාසකයේ අවසානය දක්වාද ඇතුළු කළෙමි.

මේ පොත් ලියා ප්‍රසිද්ධ කිරීමට නොයෙක් පළාත්වල සංඝයා වහන්සේලා දුන් ආධාරය මහත් උපකාරයක් විය.

මේ පොත් පෙළ කියවීමට නොයෙක් තරාතිරම් වල පින්වතුන් දක්වන උනන්දුව ප්‍රීතියට කරුණක් වේ. සමහර පාඨශාලා ශිෂ්‍යයන් විසින්ද මේ පොත් පිළිවෙළට කියවීමට පටන් ගෙන තිබේ.

බොහෝ වැඩ කටයුතුවල යෙදී සිටින කාලයක, ශාසන ආලයෙන් ආචාර්ය ආයතීරත්න රේරුකාන මහත්මයා මේ ව්‍යාපාරයට කරගෙන යන උපකාර මහත් බව නැවතත් දන්වමු.

මේ පොත සඳහා සියලු ආකාරයෙන් අපට ආයතීරත්න රේරුකාන මහත්මයාගෙන් ආධාර ලැබුණා පමණක් නොව රන්දොඹේ ශ්‍රී සුධර්මාලංකාර ප්‍රධාන අධිකරණ නායක ස්ථවිරයන් වහන්සේද, පණ්ඩිත පින්කන්දේ පඤ්ඤාවාස ස්ථවිරයන් වහන්සේද, පැල්මඩුල්ලේ ශ්‍රී සද්ධම්මොදය පිරිවෙනාධිපති පණ්ඩිත කේ. පඤ්ඤාරාම ස්ථවිරයන් වහන්සේද, ඩී. එන්. ඒ. මුදලිගේ මහතාද, ඇල්. ජී. පෙරේරා මහතාද ආධාර කළෝය.

මේ පොත් ලිවීමට නොයෙක් උපදෙස් සහිත ලියුම් එවා තිබෙන උගත් හික්ෂුන් වහන්සේලාටත් බෞද්ධ උපාසක පින්වතුන්ටත් සාමාජිකයින් වශයෙන් පොත් ගැනීමට බැඳී සිටින පින්වතුන්ටත් අපේ ගෞරව ස්තූතිය පිරිනමමු.

මීට,

ඒ. පී. ද සොයිසා

පටුනේ සඳහන් එක් එක් පරිච්ඡේද වලට පිවිසීම සඳහා ඒ නම් මත **click** කරන්න, නැතිනම් වම් පස **bookmarks** තීරුව භාවිතා කරන්න.

පටුන

	පිට
චතුක්ක නිපාතය	467
පළමුවෙනි පණ්ණාසකය	467
1 භණ්ඩගාම වර්ගය	467
2 වර වර්ගය	482
3 උරුවෙල වර්ගය	491
4 වක්ක වර්ගය	507
5 රොහිතස්ස වර්ගය	522
දෙවෙනි පණ්ණාසකය	534
6 පුඤ්ඤාභිසන්ද වර්ගය	534
7 පත්ත කම්ම වර්ගය	545
8 අපණ්ණක වර්ගය	558
9 මවල වර්ගය	566
10 අසුර වර්ගය	576
තුන්වෙනි පණ්ණාසකය	589
11 වලාහක වර්ගය	589
12 කෙසි වර්ගය	601
13 භය වර්ගය	613
14 පුද්ගල වර්ගය	628
15 ආභා වර්ගය	634
සතරවෙනි පණ්ණාසකය	636
16 ඉන්ද්‍රිය වර්ගය	636
17 පටිපදා වර්ගය	645
18 සඤ්චෙනනිය වර්ගය	656
19 යොදාජීව වර්ගය	671
20 මහා වග්ග වර්ගය	688
පස්වෙනි පණ්ණාසකය	725
21 සප්පුරිස වර්ගය	725
22 පරිසාසෝභන වර්ගය	735

23	දුවචරිත වර්ගය	738
24	කම්ම වර්ගය	740
25	ආපත්ති භය වර්ගය	747
26	අභිඤ්ඤා වර්ගය	755
27	කම්මපථ වර්ගය	761
28	රාග පෙය්‍යාල වර්ගය	764
	පඤ්චක නිපාතය	766
	පළමුවෙනි පණ්ණාසකය	766
1	සේඛ බල වර්ගය	766
2	බාල වර්ගය	774
3	පඤ්චංගික වර්ගය	778
4	සුමනා වර්ගය	795
5	මුණ්ඩ රාජ වර්ගය	810
	දෙවෙනි පණ්ණාසකය	829
6	නිවරණ වර්ගය	829
7	සඤ්ඤා වර්ගය	847
8	යොධාජීව වර්ගය	850
9	ඵර වර්ගය	876
10	කකුධ වර්ගය	884
	තුන්වෙනි පණ්ණාසකය	891
11	ඵාසු විහාර වර්ගය	891
12	අන්ධක වින්ද වර්ගය	900
13	ගිලාන වර්ගය	905
14	රාජ වර්ගය	910
15	තිකණ්ටකී වර්ගය	925

අංගුත්තර නිකාය.

චතුක්ක නිසානය

පළමුවෙනි පණ්ණාසකය.

1. භණ්ඩගාම වර්ගය.

1. භණ්ඩගාම (හෝ) අනුබොධ සූත්‍රය:- 1. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් කාලයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැදෑරුම භණ්ඩ ග්‍රාමයෙහි වාසය කරණසේක. එහිදී වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ 'මහණෙනි' කියා හික්ෂුන්ට ආමන්ත්‍රණය කළසේක. ඒ හික්ෂුහු 'පින්වතුන් වහන්සැ' භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ.

2. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ "මහණෙනි ධර්ම සතරක් නොදැනීමෙන් ප්‍රතිවේධ නොකිරීමෙන්, මෙසේ මාද තොපද මේ දීර්ඝ කාලය (සසර) දුවන ලදී. හැසිරෙන ලදී. කවර ධර්ම සතරක්ද යත්?

3. "මහණෙනි ආර්ය ශීලය නොදැනීමෙන් ප්‍රතිවේධ නොකිරීමෙන් මෙසේ මාද තොපද මේ දීර්ඝ කාලය සසර දුවන ලදී. හැසිරෙන ලදී. මහණෙනි ආර්ය සමාධිය නොදැනීමෙන් ප්‍රතිවේධ නොකිරීමෙන් මෙසේ මාද තොපද මේ දීර්ඝ කාලය සසර දුවන ලදී. හැසිරෙන ලදී. මහණෙනි, ආර්ය ප්‍රඥාව නොදැනීමෙන් ප්‍රතිවේධ නොකිරීමෙන් මෙසේ මාද තොපද මේ දීර්ඝ කාලය සසර දුවන ලදී. හැසිරෙන ලදී. මහණෙනි ආර්ය විමුක්තිය නොදැනීමෙන් ප්‍රතිවේධ නොකිරීමෙන්, මෙසේ මාද තොපද මේ දීර්ඝ කාලය සසර දුවන ලදී. හැසිරෙන ලදී.

4. "ඒ ආර්ය ශීලය මා විසින් දැනගන්නා ලදී. ප්‍රතිවේධ කරණ ලදී. ආර්ය සමාධිය මා විසින් දැනගන්නා ලදී. ප්‍රතිවේධ

කරණ ලදී. ආර්ය ප්‍රඥාව මා විසින් දැනගන්නා ලදී. ප්‍රතිවේධ කරණ ලදී. ආර්ය විමුක්තිය (අර්හත්ඵලය) මා විසින් දැනගන්නා ලදී. ප්‍රතිවේධ කරණ ලදී. භව තෘෂ්ණාව මුලින්ම සිදින ලදී. භව තෙත්තිය (භව රහන) ක්‍ෂය විය. දැන් පුනර්භවයක් නැතැයි වදාළසේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය දෙසා මෙසේත් වදාළසේක.

5. "ලොකොත්තරවු ශීලයද සමාධියද ප්‍රඥාවද අර්හත් ඵලයද යන මේ ධර්මයෝ යසස් ඇත්තාවූ ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් දැනගන්නා ලදී. මෙසේ බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන හික්ෂුන්ට ධර්මය දෙසනා කරණ ලදී. පසැස් ඇති වෘත්ත දුෛඛය කෙළවර කළ ශාස්තෘන් වහන්සේ ක්ලෙශ පරිනිර්වාණයෙන් පිරිනිවිසේක."

2. පපතිත සුත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, ධර්ම සතරකින් යුක්තවූ තැනැත්තෝ මේ ධර්ම විනයෙන් චුතවූයේ වේ. කවර කරුණු සතරකින්ද යත්?

2. "මහණෙනි, ආර්ය ශීලයෙන් යුක්ත නුවූයේ මේ ධර්ම විනයෙන් චුතවූයේ වෙයි. මහණෙනි, ආර්ය සමාධියෙන් යුක්ත නුවූයේ මේ ධර්ම විනයෙන් චුතවූයේ වෙයි. මහණෙනි, ආර්ය ප්‍රඥාවෙන් යුක්ත නුවූයේ මේ ධර්ම විනයෙන් චුතවූයේ වෙයි. මහණෙනි, ආර්ය විමුක්තියෙන් (අර්හත් ඵලයෙන්) යුක්ත නුවූයේ මේ ධර්ම විනයෙන් චුතවූයේ වෙයි.

3. "මහණෙනි, මේ ධර්ම සතරින් යුක්ත නුවූයේ මේ ධර්ම විනයෙන් වැටුනේය, චුතවූයේය'යි කියනු ලැබේ.

4. 'මහණෙනි, ධර්ම සතරකින් යුක්තවූයේ මේ ධර්ම විනයෙන් නොවැටුනේ යයි කියනු ලැබේ. කවර සතර දෙනෙකුගෙන්ද යත්?

5. "මහණෙනි, ආර්ය ශීලයෙන් යුක්තවූයේ මේ ධර්ම විනයෙන් නොවැටුනේ වෙයි. මහණෙනි ආර්ය සමාධියෙන් යුක්තවූයේ මේ ධර්ම විනයෙන් නොවැටුනේ වෙයි, මහණෙනි, ආර්ය ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ මේ ධර්ම විනයෙන් නොවැටුනේ

වෙයි. මහණෙනි, අර්භත් ඵලයෙන් යුක්තවූයේ මේ ධර්ම විනයෙන් නොවැටුනේ වෙයි.

6. "මහණෙනි, මේ ධර්ම සතරින් යුක්තවූයේ මේ ධර්ම විනයෙන් නොවැටුනේ යයි කියනු ලැබේ.

7. "(යම් කෙනෙක්) චුතවූවාහුද වැටුණාහුද (ඔව්හු) වැටෙත්, රාගයෙහි ගිජුවූවාහු නැවත (දුකට) එන්නාහුය, කළයුත්ත කළාටු ඇලුම් කටයුතු ගුණයන්හි ඇලුනාහු සැපයෙන් සැපය ලබන ලද්දාහ."

3. පළමුවැනි බත උපහත සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූ අව්‍යක්තවූ අසත්පුරිසවූ බාලයා සිඳින ලද, නසන ලද, ගුණ ඇති තමන් පරිහරණය කරයි. දොස් සහිත වූයේද වෙයි නුවණැත්තන් විසින් කරණ උපවාද සහිත වෙයි. බොහෝ පවිද රැස්කරයි. කවර නම් කරුණු සතරකින්ද යත්.

2. "නොදැන පරීක්ෂා නොකොට ගුණ නොකිව යුත්තාගේ ගුණ කියයි. නොදැන පරීක්ෂා නොකොට ගුණ කිවයුත්තාගේ අගුණ කියයි. නොදැන පරීක්ෂා නොකොට නොපැහැදිය යුතු තැන පහදයි. නොදැන පරීක්ෂා නොකොට පැහැදිය යුතු තැන නොපහදයි.

3. "මහණෙනි මේ කරුණු සතරින් යුක්තවූ අව්‍යක්ත වූ අසත්පුරුෂ වූ බාලයා සිඳින ලද නසන ලද ගුණ ඇති තමන් පරිහරණය කරයි, දොස් සහිත වූයේද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් කරණ උපවාද සහිත වෙයි. බොහෝ පවිද රැස්කරයි"

4. "මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූ පණ්ඩිතවූ ව්‍යක්තවූ සත්පුරුෂයා නොසිඳින ලද නොනසන ලද ගුණ ඇති තමන් පරිහරණය කරයි. දොස් රහිතවූයේද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් කරණ උපවාදද රහිතවෙයි. බොහෝ පින්ද රැස් කරයි. කවර කරුණු සතරකින්ද යත්?

5. දැන පරීක්ෂාකොට නුගුණ කිවයුත්තාගේ නුගුණ කියයි. දැන පරීක්ෂාකොට ගුණ කිවයුත්තාගේ ගුණ කියයි. දැන පරීක්ෂාකොට නොපැහැදිය යුතු තැන නොපහදයි. දැන පරීක්ෂාකොට පැහැදිය යුතු තැන පහදයි.

6. "මහණෙනි, මේ ධර්ම සතරින් යුක්ත ව්‍යාකෘත සත් පුරුෂ පණ්ඩිතයා, නොසිඳින ලද නොනසන ලද ගුණ ඇති තමන් පරිහරණය කරයි. දොස් රහිතවූයේද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් කරණ ලද උපවාද රහිතද වෙයි. බොහෝ පින්ද රැස් කරයි.

7. "යමෙක් නින්දා කටයුත්තකට ප්‍රශංසා කරයිද? යමෙක් ප්‍රශංසාවට සුදුසු ද ඔහුට නින්දා කෙරේද? හෙතෙම මුවින් පාපයක් රැස් කරයි. ඒ පාපයෙන් සැපයක් නොවිඳී. දාදු ක්‍රීඩා ආදියෙන් යම් ධනයක් සමග තමන්ගේ විනාශය වේද විනාශය ස්වල්ප එකකි. යම්කිසි කෙනෙක් සත්පුරුෂයන් කෙරෙහි සිත නොපහදවයිද, එයම අතිශයින් මහත් විනාශය වෙයි. වචනයද සිතද පාපයට යොදා යමෙක් ආර්යයන්ට ගරහන්තේද ඔහු නිරඛ්‍යද* ගණනින් එක්ලක්ෂ සතිසක් සහ අඛ්‍යද ගණනින් පසක්ද, නිරයෙහි පැසෙයි."

4. දෙවෙනි බත උපහත සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, සතර දෙනෙකු කෙරෙහි වරදවා පිළිපදින අව්‍යක්ත අසත්පුරුෂ බාලයා සිඳින ලද නසන ලද ගුණ ඇති ආත්මය පරිහරණය කරයි. දොස් සහිතවූයේද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් උපවාද කරන්නේද වෙයි. බොහෝ පවුද රැස්කරයි. කවර සතර දෙනෙකු කෙරෙහිද?

2. "මහණෙනි, මව කෙරෙහි නිසිසේ නොපිළිපදින අව්‍යක්ත අසත්පුරුෂ බාලයා සිඳින ලද නසන ලද ගුණ ඇති ආත්මය පරිහරණය කරයි. දොස් සහිතවූයේද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් උපවාද කරන්නේද වෙයි. බොහෝ පවුද රැස් කරයි.

3. "මහණෙනි පියා කෙරෙහි නිසිසේ පිළිනොපදින අව්‍යක්ත අසත්පුරුෂ බාලයා සිඳින ලද නසන ලද ගුණ ඇති ආත්මය පරිහරණය කරයි. දොස් සහිතවූයේද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් උපවාද කරන්නේද වෙයි. බොහෝ පවුද රැස් කරයි.

* 'අඛ්‍යද නිරඛ්‍යද' ගණන් විශේෂයකි.

4. "මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි නිසිසේ පිළිනොපදින අවාක්ක අසත්පුරුෂ බාලයා සිඳින ලද නසන ලද ගුණ ඇති ආත්මය පරිහරණය කරයි. දොස් සහිතවූයේද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් උපවාද කරන්නේද වෙයි. බොහෝ පවිද රැස් කරයි.

5. "මහණෙනි, තථාගත ශ්‍රාවකයන් කෙරෙහි නිසිසේ පිළිනොපදින අවාක්ක අසත්පුරුෂ බාලයා සිඳින ලද නසන ලද ගුණ ඇති ආත්මය පරිහරණය කරයි. දොස් සහිතවූයේද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් උපවාද කරන්නේද වෙයි. බොහෝ පවිද රැස් කරයි.

6. "මහණෙනි, සතරදෙනෙකු කෙරෙහි මනාකොට පිළිපදින වාක්ක සත්පුරුෂ පණ්ඩිත තෙම නොසිඳින ලද නොනසන ලද ගුණ ඇති තමන් පරිහරණය කරයි. දොස් රහිතවූයේද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් කරණ ලද උපවාද රහිත වෙයි. බොහෝ පින්ද රැස් කරයි. කවර සතර දෙනෙකු කෙරෙහිද යත්.

7. "මහණෙනි, මව කෙරෙහි නිසිසේ පිළිපදින වාක්ක සත්පුරුෂ පණ්ඩිත තෙම නොසිඳින ලද නොනසන ලද ගුණ ඇති තමන් පරිහරණය කරයි. දොස් රහිතවූයේද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් කරණලද උපවාද රහිත වෙයි. බොහෝ පින්ද රැස් කරයි.

8. "මහණෙනි, පියා කෙරෙහි මනාව පිළිපදින වාක්ක සත්පුරුෂ පණ්ඩිත තෙම නොසිඳින ලද නොනසන ලද ගුණ ඇති තමන් පරිහරණය කරයි. දොස් රහිතවූයේද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් කරණ ලද උපවාද රහිත වෙයි. බොහෝ පින්ද රැස් කරයි.

9. "මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි මනාව පිළිපදින වාක්ක සත්පුරුෂ පණ්ඩිත තෙම නොසිඳින ලද නොනසන ලද ගුණ ඇති තමන් පරිහරණය කරයි. දොස් රහිතවූයේද වෙයි. නුවණැත්තන් විසින් කරණ ලද උපවාද රහිත වෙයි. බොහෝ පින්ද රැස් කරයි.

10. "මහණෙනි, තථාගත ශ්‍රාවකයන් කෙරෙහි මනාව පිළිපදින ව්‍යක්ත සත්පුරුෂ පණ්ඩිත තෙම නොසිදින ලද නොනසන ලද ගුණ ඇති තමන් පරිහරණය කරයි. දොස් රහිත වූයේද වෙයි නුවණැත්තන් විසින් කරණ ලද උපවාද රහිත වෙයි. බොහෝ පින්ද රැස් කරයි.

11. "මව කෙරෙහිද පියා කෙරෙහිද තථාගත සම්බුද්ධයන් වහන්සේ කෙරෙහිද තවද උන්වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයන් කෙරෙහිද යමෙක් අයහපත්සේ පිළිපදීද, එබඳු ඒ මනුෂ්‍යයා බොහෝ පව් රැස් කරයි. මවුපියන් කෙරෙහි ඒ අධර්ම හැසිරීමෙන් පණ්ඩිතයෝ ඔහුට ගරහත්. පරලොව අපායටද යයි. මව කෙරෙහිද පියා කෙරෙහිද තථාගත බුදුන් කෙරෙහිද නොහොත් උන්වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයන් කෙරෙහිද යමෙක් මනාව පිළිපදීද, එබඳු ඒ මනුෂ්‍ය තෙම බොහෝ පින්ද රැස් කරයි. මවුපියන් කෙරෙහි ඒ ධර්මවර්යාවෙන් පණ්ඩිතයෝ ඔහුට මෙලොවම ප්‍රශංසා කරයි. පරලොව ස්වර්ගයෙහි ප්‍රීති වෙයි."

5. අනුසොතගාමී සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, ලොකයෙහි මේ පුද්ගලයන් සතර දෙනෙක් ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්. ඒ කවර සතර දෙනෙක්ද යත්?

2. "කෙලෙස් ජල පහරට අනුව යන පුද්ගලයාය, කෙලෙස් ජල පහරේ උඩු අතට යන පුද්ගලයාය. කෙලෙස් ජල පහරෙහි නැවතී සිටින පුද්ගලයාය. කෙලෙස් ජල පහරින් එතෙරවූ පරතෙරට ගිය නිවණ නැමැති ගොඩ සිටි උතුම් පුද්ගලයාය යන සතරදෙනයි.

3. "මහණෙනි, ජල පාරට අනුව යන පුද්ගලයා කවරේද? මහණෙනි මේ ලොකගේ ඇතැම් පුද්ගලයෙක් කාමයන් සෙවනය කරයිද, පවිකම් රැස් කරයිද, මහණෙනි මේ අනුසොතගාමී පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ.

4. "මහණෙනි, උඩුඅතට යන පුද්ගලයා කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් කාමයන් නොසෙවුනේද, පවිකම් නොකරයිද, දුකින් දොම්නසින් කඳුළු

පිරුණු මුහුණින් අඬමින් නමුත් පරිපූරණ බ්‍රහ්මචර්යයෙහි හැසිරෙද්, මහණෙනි, මේ උඩු අතට යන පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ.

5. "මහණෙනි, නැවතී සිටින පුද්ගලයා කවරෙද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ක්ෂයවීමෙන් ඔපපාතික වේද ඒ ලොකයෙන් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇත්තේ එහිම පිරිනිවෙන්නේවේද මේ සිටියාවූ පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ.

6. "මහණෙනි, කෙලෙස් ජල පහරින් එතරවූ පරතෙරට ගිය නිවණ නමැති ගොඩ සිටි උතුම් පුද්ගලයා කවරෙද? මහණෙනි මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් ආශ්‍රවයන් ක්ෂයවීමෙන් ආශ්‍රව රහිත අර්හත්ඵල සමාධියද, අර්හත්ඵල ප්‍රඥාවද, මෙලොවම තෙමේ විශිෂ්ට ඥාණයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂකොට පැමිණ වාසය කරයිද, මහණෙනි, මේ කෙලෙස් ජල පහරින් එතරවූ පරතෙරට ගිය නිවණ නමැති ගොඩ සිටි උතුම් පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ.

7. "මහණෙනි මේ පුද්ගලයන් සතර දෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්යයි වදාළසේක.

8. "මේ ලොකයෙහි කාමයන්හි සංවරනුවූ තෘෂ්ණාවට බැසගත් යම්කිසි ජන කෙනෙක් වෙත්ද, කාම භෝගීවූ නැවත නැවත ඉපදීමට ජරාවට බැසගන්නාවූ ඔව්හු ශ්‍රෝතයට අනුව යන්නාහුය. එසේ හෙයින් මේ ලොකයෙහි එළඹ සිටි සිහි ඇති ඥාණවන්ත තෙමේ කාමයන්ද පාපයන්ද සෙවනය නොකරන්නේ දුකින් වුවත් කාමයන් අත්හරින්නේය. ඒ පුද්ගලයා පටිසොතගාමීයයි කීහු. යමෙක් ඒකාන්තයෙන් පිරිපුන් ගෙබ වූයේද, නොපිරිහෙන ස්වභාව ඇත්තේද චිත්ත වසියට පැමිණියේද සංසුන් ඉඳුරන් ඇත්තේද හෙතෙම ඒකාන්තයෙන් සිටි මනුෂ්‍යයා යයි කියනු ලැබේ. යමෙකු විසින් කුශලාකුශල ධර්මයෝ සංසිඳුවා පිඹහරින ලද්දාහුද, විද්‍යමාන නොවෙත්ද, අස්තයට යවන ලද්දාහුද, ඥානයේ කෙළවරට ගිය, වැස

නිමවන ලද මග බඹසර ඇති, ලොකයේ කෙළවරට ගිය පුද්ගලයා පරතෙරට පැමිණියේයයි කියනු ලැබේ.”

6. අප්පස්සුත සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, ලොකයෙහි මේ පුද්ගලයන් සතරදෙනෙක් ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්?

2. ශ්‍රැතයෙන් නූපන් අල්පශ්‍රැතයාය, ශ්‍රැතයෙන් උපන් අල්පශ්‍රැතයාය, ශ්‍රැතයෙන් නූපන් බහුශ්‍රැතයාය, ශ්‍රැතයෙන් උපන් බහුශ්‍රැතයාය යන සතරදෙනයි.

3. “මහණෙනි, ශ්‍රැතයෙන් නූපන් අල්පශ්‍රැතයා කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙකු විසින් සූත්‍ර, ගෙයා, වෙය්‍යාකරණ, ගාථා, උදාන, ඉතිච්ඡත්තක, ජාතක, අබ්භුතධම්ම, වෙදල්ල යන ධර්ම ස්වල්පයක් ඇසුරේ වේද, ස්වල්පයක් ඇසූ ඒ ධර්මයෙහි අර්ථය නොදැන, ධර්මය නොදැන, ධර්මානුධර්මයෙහි නොයෙදුනේ වේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මේ පුද්ගලයා ශ්‍රැතයෙන් නූපන් අල්පශ්‍රැතයෙක් වේ.

4. “මහණෙනි, ශ්‍රැතයෙන් උපන් අල්පශ්‍රැත පුද්ගලයා කෙසේ වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙකු විසින් සූත්‍ර, ගෙයා, වෙය්‍යාකරණ, ගාථා, උදාන, ඉතිච්ඡත්තක අබ්භුතධම්ම, වෙදල්ල සංඛ්‍යාත ධර්මය ස්වල්පයක් අසන ලද්දේද හෙතෙම ස්වල්පයක් අසන ලද ඒ ධර්මයාගේ අර්ථය දැන ධර්මය දැන ධර්මානුධර්මයෙහි පිළිපත්තේ වේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලයා ශ්‍රැතයෙන් උපන් අල්පශ්‍රැතයාවේ.

“මහණෙනි, කෙසේ වනාහි ශ්‍රැතයෙන් නූපන් බහුශ්‍රැතයා කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙකු විසින් සූත්‍ර, ගෙයා, වෙය්‍යාකරණ, ගාථා, උදාන, ඉතිච්ඡත්තක, ජාතක, අබ්භුතධම්ම, වෙදල්ල යන බොහෝ ධර්මයන් අසන ලද්දේ වේද, ඔහු බොහෝ අසනලද ඒ ධර්මයාගේ අර්ථය දැන ධර්මය දැන ධර්මානුධර්මයෙහි පිළිපත්තේ නොවේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලයෙකු ශ්‍රැතයෙන් නූපන් බහුශ්‍රැතයා වේ.

5. "මහණෙනි, කෙසේ නම් ශ්‍රැතයෙන් උපන් බහුශ්‍රැතයා වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙකු විසින් සූත්‍ර, ගෙයා, වෙය්‍යාකරණ, ගාථා, උදාන, ඉතිවුත්තක, ජාතක, අඛිභූතධර්ම, වෙදල්ල යන ධර්මයන් බොහෝ කොට අසනලද්දේ වේද, හෙතෙම බොහෝ අසන ලද ඒ ධර්මයාගේ අර්ථය දැන ධර්මය දැන ධර්මානුධර්මයෙහි පිළිපත්තේ වේද, මහණෙනි, මොහුමෙසේ වනාහි ශ්‍රැතයෙන් උපන් බහුශ්‍රැතයායයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයින් සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ විද්‍යමාන වෙත්.

6. "ඉදින් සීලයන්හි පිහිටා සිත එකඟ නොකළ අල්පශ්‍රැතයෙක් වේද, ඔහු සීලයෙන්ද ශ්‍රැතයෙන්ද යන දෙකින්ම ගැරහුම් ලබත්. ඉදින් සීලයන්හි පිහිටා සිත එකඟකළ අල්පශ්‍රැතයෙක් වේද, ඔහුට සීලයෙන් ප්‍රශංසා කරත්. ඔහුට ශ්‍රැතය සම්පූර්ණ නොවේ. ඉදින් සීලයෙහි සංයමනොවූ බහුශ්‍රැතයෙක්වේද ඔහුට සීලයෙන් ගරහත්. ඔහුට ශ්‍රැතය සම්පූර්ණවේ. ඉදින් සීලයන්හි සංයමවූ බහුශ්‍රැතයෙක් වේද, ඔහුට සීලයෙන්ද ශ්‍රැතයෙන්ද යන දෙකින් ප්‍රශංසා කරත්. බහුශ්‍රැතවූ ධර්මධරවූ නුවණැත්තාවූ බුද්ධශ්‍රාවකයා ජම්බොනද ස්වර්ණයක් මෙන් කවරෙක් ඔහුට නින්දාකරන්නට සුදුසුද? ඔහුට දෙවියෝද ප්‍රශංසා කරත්. බ්‍රහ්මයා විසින්ද ප්‍රශංසා කරණ ලදී."

7. සංඝ සොහක සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, ව්‍යක්තවූ විනීතවූ, විශාරදවූ, බහුශ්‍රැතවූ, ධර්මධරවූ, ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්තියෙහි පිළිපත් මේ පුද්ගලයෝ සතරදෙනෙක් සමූහය හොබවත්. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්?

2. "මහණෙනි, ව්‍යක්තවූ, විනීතවූ, විශාරදවූ, බහුශ්‍රැතවූ ධර්මධරවූ ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්තවූ මහණතෙමේ හික්ෂු සංඝයා හොබවයි.

3. "මහණෙනි, ව්‍යක්තවූ, විනීතවූ විශාරදවූ, බහුශ්‍රැතවූ ධර්මධරවූ ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්තවූ හික්ෂුණිය හික්ෂුණී සංඝයා හොබවයි.

4. “මහණෙනි, ව්‍යක්තවූ විනීතවූ විශාරදවූ බහුශුභ්‍රතවූ ධර්මධරවූ ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්තවූ උපාසක තෙමේ උපාසක සමූහය හොබවයි.

5. “මහණෙනි, ව්‍යක්තවූ විනීතවූ විශාරදවූ බහුශුභ්‍රතවූ ධර්මධරවූ ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්තවූ උපාසිකා තොමෝ උපාසිකා සමූහය හොබවයි.

6. “මහණෙනි, ව්‍යක්තවූ විනීතවූ විශාරදවූ බහුශුභ්‍රතවූ ධර්මධරවූ ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්තවූ මේ සතර දෙන සංඝයා හොබවත්යයි වදාළසේක.

7. “යමෙක් ව්‍යක්තවූයේද විශාරදවූයේද බහුශුභ්‍රත වූයේද ධර්මධර වූයේද ධර්මයට අනුව හැසිරෙන්නේද එබඳුවූ හෙතෙම සංඝසොහන පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ. සීලසම්පන්න භික්ෂුවද, බහුශුභ්‍ර භික්ෂුණියද ශ්‍රද්ධාවන්ත යම් උපාසකයෙක් ඇද්ද ශ්‍රද්ධාවන්ත යම් උපාසිකාවක් ඇද්ද, මොව්හු සමූහය හොබවත්. මොව්හු සංඝ සොහනයෝයි.”

8. වතුචෙසාරජ්ජ සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, යම් විශාරද බවකින් යුක්ත තථාගතයන් වහන්සේ උත්තම ස්ථානය ප්‍රතිඥා කෙරෙත්ද, පිරිසෙහි සිංහනාද කරයිද, ධර්ම වක්‍රය පවත්වයිද, තථාගතයන් වහන්සේගේ මේ විශාරද බැව් සතරක් වෙති. කවර සතරක්ද යත්?

2. “සම්‍යක් සම්බුද්ධභාවය ප්‍රතිඥාකරන්නාවූ මට ‘නුඹ වහන්සේ විසින් මේ ධර්මයෝ අවබෝධ නොකරණලදැයි’ ඒකාන්තයෙන් ඒ කරුණෙහිලා ශ්‍රමණයෙක් හෝ බ්‍රහ්මණයෙක් හෝ දෙවියෙක් හෝ මාරයෙක් හෝ බ්‍රහ්මයෙක් හෝ ලොකයෙහි කිසිවෙක් කරුණු සහිතව පෙරලා වෝදනා කරන්නේද, මහණෙනි, එබඳු පුද්ගලයකු නොදකිමි. මහණෙනි, එබඳු කෙනකු නොදක්නාවූ මම කේෂම බවට පැමිණ, නිර්භය බවට පැමිණ, විශාරද බවට පැමිණ වෙසෙමි.

3. “තොපට ක්ෂීණාශ්‍රව බව ප්‍රතිඥා කරන්නාවූ මට ‘මේ ආශ්‍රවයෝ ක්ෂය නොවූහ.’ ඒකාන්තයෙන් ඒ කරුණෙහිලා

ශ්‍රමණයෙක් හෝ බ්‍රාහ්මණයෙක් හෝ දෙවියෙක් හෝ මාරයෙක් හෝ බ්‍රහ්මයෙක් හෝ ලොකයෙහි කිසිවෙක් කරුණු සහිතව වෝදනා කරන්නේද, මහණෙනි, එබඳු පුද්ගලයකු නොදකිමි. මහණෙනි, එබඳු කෙනෙකු නොදක්නාවූ මම කේෂම බවට පැමිණ, නිර්භය බවට පැමිණ, විශාරද බවට පැමිණ වෙසෙමි.

4. "තොපට මාර්ගඵලයන්ට අන්තරායකරවූ ධර්ම කෙනෙක් වදාරණ ලද්දාහුද 'ඔවුන් සෙවනය කරන්නාහට අන්තරායකර නොවේයයි' මට ඒකාන්තයෙන් ඒ කරුණෙහිලා ශ්‍රමණයෙක් හෝ බ්‍රාහ්මණයෙක් හෝ දෙවියෙක් හෝ මාරයෙක් හෝ බ්‍රහ්මයෙක් හෝ ලොකයෙහි කිසිවෙක් කරුණු සහිතව පෙරලා වොදනා කරන්නේද, මහණෙනි, එබන්දෙකු නොදකිමි. මහණෙනි, එබන්දෙකු නොදක්නා වූ මම කේෂම බවට පැමිණ, නිර්භය බවට පැමිණ, විශාරද බවට පැමිණ වෙසෙමි.

5. "තොපට යමක් උදෙසා ධර්මය දෙශනා කරණ ලද්දේද 'ඒ ධර්මය ඒ අනුව වැඩකරන්නහුට මනාකොට දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස නොපවතියයි' මේ කරුණෙහිලා මට ඒකාන්තයෙන් ශ්‍රමණයෙක් හෝ බ්‍රාහ්මණයෙක් හෝ දෙවියෙක් හෝ මාරයෙක් හෝ බ්‍රහ්මයෙක් හෝ ලොකයෙහි කිසිවෙක් කරුණු සහිතව වෝදනා කරන්නේද, මහණෙනි, එබන්දකු නොදකිමි. මහණෙනි, එබන්දකු නොදක්නාවූ මම කේෂම බවට පැමිණ, නිර්භය බවට පැමිණ, විශාරද බවට පැමිණ වෙසෙමි.

6. "මහණෙනි, යම් විශාරද බවකින් යුක්ත තථාගත තෙම උත්තම ස්ථානය ප්‍රතිඥා කෙරෙයිද, පිරිසෙහි සිංහනාද කරයිද, ධර්මවක්‍රය පවත්වයිද, මේ ඒ සතර විශාරද භාවයෝ වෙත්.

7. "සකස් කරන ලද යම්කිසි බොහෝ වාදපථයෝ වෙත්ද, යම් ඒ වාදපථ ඇසුරුකළ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ වෙත්ද, ඔව්හු විශාරදවූ වාදපථ ඉක්මවූ තථාගතයන් වහන්සේ කරා පැමිණ නැතිවෙත්. යමෙක් ඒ සියලු වාද පථයන් මැඩ සියලුදෙනාට හිතකැමැත්තෙන් ධර්ම වක්‍රය පැවැත්වූයේද, සත්වයෝ භවයාගේ පරතෙරට ගිය, දිව්‍ය

මනුෂ්‍යයන්ට ශ්‍රේෂ්ඨවූ එබඳුවූ බුදුරජාණන් වහන්සේට නමස්කාර කරන්න."

9. තණනුප්පාද සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, හික්ෂුවට තෘෂ්ණාව උපදිනුයේ යම් තැනෙකිහි උපදීද මේ තෘෂ්ණාව උපදින කරුණු සතරකි. කීනම් කරුණු සතරක්ද යත්?

2. "මහණෙනි, හික්ෂුවට තෘෂ්ණාව උපදිනුයේ චීවර හෙතෙකොටගෙන හෝ උපදී. මහණෙනි, හික්ෂුවට තෘෂ්ණාව උපදිනුයේ පිණ්ඩපාතය හෙතෙකොටගෙන හෝ උපදී. මහණෙනි, හික්ෂුවට තෘෂ්ණාව උපදිනුයේ සෙනාසන හෙතෙකොටගෙන හෝ උපදී. මහණෙනි, හික්ෂුවට තෘෂ්ණාව උපදිනුයේ ගිලන්පස හෙතෙකොටගෙන හෝ උපදී.

3. "මහණෙනි, හික්ෂුවට තෘෂ්ණාව උපදිනුයේ යම් තැනෙකිහි උපදීද, මේ තෘෂ්ණාව උපදවන කරුණු සතරයි.

4. "තෘෂ්ණාව දෙවෙනිකොට ඇති පුරුෂතෙම දීර්ඝකාලයක් මුළුල්ලෙහි සැරිසරන්නේ සංසාරය මේ ආත්මභාවයට හෝ අනාගතාත්මභාවය යන සංසාරය නො ඉක්මවත්. තෘෂ්ණාව දුක්ඛයාගේ හෙතුවයයි මේ ආදීනවය දැක මහණතෙම පහවූ තෘෂ්ණා ඇත්තේ තණනාවෙන් නොගන්නේ සිහි ඇත්තේ පිරිනිවෙන්නේය.

10. යොග විසංයොග සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ (සසරෙහි බඳින අර්ථයෙන්) යෝගයෝ සතර දෙනෙකි. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්?

2. "කාමයොගය, භවයොගය, දිට්ඨියොගය, අවිජ්ජා යොගය යන සතර දෙනයි.

3. "මහණෙනි, කාමයොගය කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැමෙක් කාමයන්ගේ උත්පත්තියද, විනාශයද, මධුර භාවයද, දොසයද, නික්මීමද තත්වූ පරිද්දෙන් නොදනීද, කාමයන්ගේ උත්පත්තියද, විනාශයද, මධුරභාවයද දොසයද නික්මීමද තත්වූ පරිද්දෙන් නොදන්නාවූ ඔහුට කාමයන්හි යම් කාමරාගයක් ඇද්ද, කාම සතුටක් ඇද්ද, කාම ස්නෙහයක් ඇද්ද,

කාමමුර්ඡාවක් ඇද්ද, කාම පිපාසයක් ඇද්ද, කාම දැවිල්ලක් ඇද්ද, කාමයට බැසගැන්මක් ඇද්ද, කාම තෘෂ්ණාවක් ඇද්ද, එය උපදී මහණෙනි, මේ කාමයොගයයි කියනු ලැබේ. කාම යොගය මෙසේයි.

4. "භවයොගය කෙසේ වේද, මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් රූපාරූප භවයන්ගේ උත්පත්තියද විනාශයද, මධුරභාවයද, දොසයද, නික්මීමද තත්වු පරිද්දෙන් නොදනීද, භවයන්ගේ උත්පත්තියද විනාශයද, මධුරභාවයද, දොසයද, නික්මීමද, තත්වු පරිද්දෙන් නොදක්නාවූ ඔහුට භවයන්හි යම් භව රාගයක් ඇද්ද, භව සතුටක් ඇද්ද, භව ස්නෙහයක් ඇද්ද, භව මුර්ඡාවක් ඇද්ද, භව පිපාසයක් ඇද්ද, භව දැවිල්ලක් ඇද්ද, භවයට බැසගැන්මක් ඇද්ද, භව තෘෂ්ණාවක් ඇද්ද, එය උපදී. මහණෙනි, මේ භවයොගයයි කියනු ලැබේ. කාමයොගය හා භවයොගය මෙසේයි.

5. "දෘෂ්ටි යොගය කෙසේ වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැමෙක් දෘෂ්ටීන්ගේ උත්පත්තියද, විනාශයද, මධුරභාවයද, දොෂයද, නික්මීමද, තත්වු පරිද්දෙන් නොදනීද, දෘෂ්ටීන්ගේ උත්පත්තියද, විනාශයද, මධුර භාවයද, දොසයද, නික්මීමද තත්වු පරිද්දෙන් නොදක්නාවූ ඔහුට දෘෂ්ටීන්හි යම් දෘෂ්ටි රාගයක් ඇද්ද, දෘෂ්ටි සතුටක් ඇද්ද දෘෂ්ටිස්නෙහයක් ඇද්ද, දෘෂ්ටි මුර්ඡාවක් ඇද්ද, දෘෂ්ටි පිපාසයක් ඇද්ද, දෘෂ්ටි දැවිල්ලක් ඇද්ද, දෘෂ්ටියට බැසගැන්මක් ඇද්ද, දෘෂ්ටි තෘෂ්ණාවක් ඇද්ද, එය උපදී. මහණෙනි, මේ දෘෂ්ටි යොගයයි. කාමයොගය, භවයොගය, දෘෂ්ටියොගය මෙසේයි.

6. "අවිද්‍යා යොගය කෙසේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැමෙක් සවැදැරුම් වක්ඡුර්ස්පර්ශාදී කාරණයන්ගේ උත්පත්තියද, විනාශයද, මධුරභාවයද, දොසයද, නික්මීමද තත්වු පරිද්දෙන් නොදනීද, ඒ ස්පර්ශායතන සයදෙනාගේ උත්පත්තිහද, විනාශයද, මධුර භාවයද, දොසයද, නික්මීමද තත්වු පරිද්දෙන් නොදක්නාහට ෂඩ්චිධ ස්පර්ශායතනයන් කෙරෙහි යම් නොදැනීමයයි කියන ලද අවිද්‍යාවක් ඇද්ද, එය උපදී. මහණෙනි,

මේ අවිජ්ජා යොගයයි කියනු ලැබේ. කාමයොගය භවයොගය, දිට්ඨි යොගය, අවිජ්ජායොගය මෙසේයි.

7. “ක්ලෙශයන්ගෙන් යුක්තවූ පුනර්භවය ඇතිකරන්නාවූ කෙලෙස්දාහය සහිතවූ දුක් විපාක ඇත්තාවූ මත්තෙහි ජාති ජරා මරණ උපදවන්නාවූ ලාමක අකුශල ධර්මයන්ගෙන් යුක්තවූයේය. එහෙයින් යොගයන්ගෙන් නොමිදුණේයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මේ සතර යොගයෝයි.”

8. “මහණෙනි, මේ සසරෙහි නොබඳින අර්ථයෙන් විසංයෝගයෝ සතර දෙනෙකි. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්?

9. “කාමයොග විසංයොගය, භවයොග විසංයොගය, දිට්ඨියොග විසංයොගය, අවිජ්ජායොග විසංයොගය යන සතරයි.

10. “මහණෙනි, කාමයොග විසංයොගය, කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැමෙක් කාමයන්ගේ උත්පත්තියද, විනාශයද, මධුර භාවයද, දොසයද, නික්මීමද තත්වු පරිද්දෙන් දනීද, කාමයන්ගේ උත්පත්තියද, විනාශයද, මධුරභාවයද දොසයද නික්මීමද තත්වු පරිද්දෙන් දක්නාවූ ඔහුට කාමයන්හි යම් කාමරාගයක් ඇද්ද, කාමසතුටක් ඇද්ද කාම ස්නෙහයක් ඇද්ද, කාම මූර්ඡාවක් ඇද්ද, කාම පිපාසයක් ඇද්ද, කාම දැවිල්ලක් ඇද්ද, කාමයට බැසගැන්මක් ඇද්ද, කාම තෘෂ්ණාවක් ඇද්ද එය නූපදී මහණෙනි, මේ කාම යොග විසංයොගයයි කියනු ලැබේ. කාමයොග විසංයොගය මෙසේයි.

11. “භවයොග විසංයොගය කෙසේ වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැමෙක් රූපාරූප භවයන්හි උත්පත්තියද, විනාශයද මධුරභාවයද, දොෂයද, නික්මීමද තත්වු පරිද්දෙන් දකීද, භවයන්ගේ උත්පත්තියද, විනාශයද, මධුර භාවයද, දොෂයද නික්මීමද තත්වු පරිද්දෙන් දක්නාවූ ඔහුට භවයන්හි යම් භවරාගයක් ඇද්ද, භව සතුටක් ඇද්ද, භව ස්නෙහයක් ඇද්ද, භවමූර්ඡාවක් ඇද්ද, භවපිපාසයක් ඇද්ද, භව දැවිල්ලක් ඇද්ද, භවයට බැසගැන්මක් ඇද්ද, භවතෘෂ්ණාවක් ඇද්ද, එය නූපදී. මහණෙනි, මේ භවයොග විසංයොග යයි කියනු ලැබේ. කාමයොග විසංයොගය, භවයොග විසංයොගය මෙසේයි.

12. "දිට්ඨියොග විසංයොගය කෙසේ වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැමෙක් දෘෂ්ටිත්තේ උත්පත්තියද විනාශයද, මධුර භාවයද, දොසයද, නික්මීමද තත්වු පරිද්දෙන් දනීද, දෘෂ්ටිත්තේ උත්පත්තියද විනාශයද, මධුර භාවයද දොසයද නික්මීමද තත්වු පරිද්දෙන් දක්නා වූ ඔහුට දෘෂ්ටිත්තී යම් දෘෂ්ටිරාගයක් ඇද්ද, දෘෂ්ටි සතුටක් ඇද්ද දෘෂ්ටි ස්තෙහයක් ඇද්ද, දෘෂ්ටි මූර්ඡාවක් ඇද්ද, දෘෂ්ටි පිපාසයක් ඇද්ද, දෘෂ්ටි දැවිල්ලක් ඇද්ද, දෘෂ්ටියට බැසගැන්මක් ඇද්ද, දෘෂ්ටි තෘෂ්ණාවක් ඇද්ද එය නූපදී මහණෙනි, මේ දිට්ඨියොග විසංයොගයයි කියනු ලැබේ. කාමයොග විසංයොගය, භවයොග විසංයොගය, දෘෂ්ටියොග විසංයොගය මෙසේයි.

13. "අවිජ්ජායොග විසංයොගය කෙසේ වේද, මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් සවැදැරුම් වක්ෂුර් ස්පර්ශාදි ආයතනයන්ගේ උත්පත්තියද, විනාශයද, මධුර භාවයද, දොසයද, නික්මීමද තත්වු පරිද්දෙන් දනීද, ඒ ස්පර්ශායතන සයදෙනාගේ උත්පත්තියද විනාශයද මධුර භාවයද දොෂයද නික්මීමද තත්වු පරිද්දෙන් දක්නාහට ෂඩ්විධ ස්පර්ශායතනයන් කෙරෙහි යම් නොදැනීමයයි කියන ලද විද්‍යාවක් ඇද්ද එය නූපදී. මහණෙනි මේ අවිජ්ජායොග විසංයොගයයි කියනු ලැබේ කාමයොග විසංයොගය, භවයොග විසංයොගය, දිට්ඨි යොග විසංයොගය, අවිජ්ජායොග විසංයොගය මෙසේයි.

14. "ක්ලෙශයන්ගෙන් යුක්තවූ පුනර්භවය ඇති කරන්නාවූ කෙලෙස්දාහය සහිතවූ දුක් විපාක ඇත්තාවූ මත්තෙහි ජාති ජරා මරණ උපදවන්නාවූ ලාමක අකුශල ධර්මයන්ගෙන් යුක්ත නුවූයේය. එහෙයින් යොග ක්ෂයවීයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මේ සතර විසංයොගයෝයි.

15. "කාමයොගයෙන් යුක්තවූ, භවයොගයෙන්ද යුක්තවූ, දෘෂ්ටියොගයෙන් යුක්තවූ, අවිද්‍යාවෙන් පෙරටු කරණ ලද, ඉපදීම හා මරණයට යන සුළු සත්වයෝ සසරට යත්. යම්කිසි කෙනෙක් කාමයන්ද භවයොගයද සර්වප්‍රකාරයෙන් පිරිසිදු දැන දිට්ඨියොගය නසා, අවිද්‍යා

යොගය දුරුකරන්නේ සියලු යොගයන්ගෙන් මිදුනාවූ ඔව්හු ඒකාන්තයෙන් යොගයන් ඉක්මවූ ක්ෂිණාශ්‍රව මුනිවරයෝයි.”

(පළමුවන භණ්ඩගාම වර්ගය නිමි)

2. වර වර්ගය.

11. වරතො උප්පජ්ජති සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, ඉදින් සක්මන් කරණ භික්ෂුවට

2. “කාම විතර්කයක් හෝ ව්‍යාපාද විතර්කයක් හෝ විහිංසා විතර්කයක් හෝ උපදීද, භික්ෂුවද එය ඉවසයිද, අත්තොහරියිද, දුරු නොකරයිද, පහවූවක් නොකරයිද, නොවැඩීමට නොපමුණුවයිද,

3. “මහණෙනි, සක්මන් කරන්නෙම, කෙලෙස් තවන වීර්ය නැත්තේද,

4. “උපවාද භය නැත්තේද, නිතර නිරන්තරයෙන් මෙසේවූ භික්ෂුව කුසිතවූ හීන වීර්ය ඇත්තේයයි කියනු ලැබේ.

5. “මහණෙනි, සිටි භික්ෂුවටද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

6. “මහණෙනි, සිටියේම කෙලෙස් තවන වීර්ය නැත්තේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. “මහණෙනි, වැඩහුන් භික්ෂුවටද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. “මහණෙනි, වැඩ සිටියේම කෙලෙස් තවන වීර්ය නැත්තේද, මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

9. “මහණෙනි, නිදි දුරු කරණ සයනය කරන්නාවූ භික්ෂුවටද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

10. “මහණෙනි, සයනය කරන්නේම කෙලෙස් තවන වීර්ය නැත්තේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

11. "මහණෙනි, සක්මන් කරණ භික්ෂුවට,

12. "කාම විතර්කයක් හෝ ව්‍යාපාද විතර්කයක් හෝ විහිංසා විතර්කයක් හෝ උපද්දි, භික්ෂුව එය නොඉවසයිද, අත් හරියයිද, දුරු කරයිද, පහවුවක් කරයිද, වැඩීමට නොයවයිද,

13. "මහණෙනි සක්මන් කරන්නාවූ භික්ෂුව කෙලෙස් තවන වීර්ය ඇත්තේද,

14. "උපවාද භය ඇත්තේද, නිතර නිරන්තරයෙන් මෙසේවූ භික්ෂුව පටන්ගන්නා ලද වීර්ය ඇත්තේ නිවන කරා යවන ලද ආත්මය ඇත්තේයයි කියනු ලැබේ.

15. "මහණෙනි, සිටිවනම සිටි භික්ෂුවට, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

16. "මහණෙනි, සිටියේම කෙලෙස් තවන වීර්ය ඇත්තේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 14 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

17. "මහණෙනි, හිදගත් භික්ෂුවට, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

18. "මහණෙනි, හිදගත්තේම කෙලෙස් තවන වීර්ය ඇත්තේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 14 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

19. "මහණෙනි, සයනය කරමින් නිදි දුරු කරණ භික්ෂුවට, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

20. "මහණෙනි, සයනය කරන්නේම කෙලෙස් තවන වීර්ය ඇත්තේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 14 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

21. "සක්මන් කරමින් හෝ, ඉදින් සිටිමින් හෝ හිදිමින් හෝ නොහොත් සයනය කරමින් හෝ, යමෙක් ලාමකවූ ක්ලෙශ නිශ්‍රිතවූ විතර්කයක් සිතයිද, මූළාව උපදවන අරමුණු කෙරෙහි මූළාවූ නපුරු මාර්ගයට පිළිපත් එබඳුවූ භික්ෂුව උතුම් සම්බොධිය ස්පර්ශකරන්නට සුදුසු නොවේ.

"යමෙක් තෙම සක්මන් කරමින් හෝ සිටිමින් හෝ හිදිමින් හෝ නොහොත් සයනය කරමින් හෝ විතර්කය සංසිදුවා විතර්කයන් ව්‍යපසමනය කිරීමෙහි යෙදුනු ඒ

එබඳුවූ භික්ෂුව උතුම් සම්බෝධිය ස්පර්ශ කිරීමට සුදුසු වෙයි.”

12. සම්පන්න සීල සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, සම්පූර්ණ සිල් ඇත්තෝව සම්පූර්ණ ප්‍රාතිමොක්ෂ ඇත්තෝව වාසය කරවී. ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවර සීලයෙන් යුක්තව වාසය කරවී. ආචාරයෙන් හා ගෝචරයෙන් යුක්තවූවාහු ස්වල්පමාත්‍ර වරදෙහි භය දක්නා සුළුව, සියලු ශික්ෂාපදයන් දැඩිව සමාදන්ව භික්ෂුවේ. මහණෙනි, සම්පූර්ණ සිල් ඇත්තෝව වාසය කරන්නාවූ, සම්පූර්ණ ප්‍රාතිමොක්ෂ ඇති ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරයෙන් සංවරණය වී වාසය කරන්නාවූ, ආචාරයෙන් හා ගෝචරයෙන් යුක්තවූ, ස්වල්ප මාත්‍ර වරදෙහි භය දක්නා සුළුව, ශික්ෂාපදයන් දැඩිව ගෙන භික්ෂුන්වූ තොප විසින් මත්තෙහි කුමක් කටයුතු වන්නේද?

2. “මහණෙනි, ඉදින් සක්මන් කරන්නාවූ භික්ෂුවට,

3. “අභිධ්‍යාව හා ව්‍යාපාදය පහවූයේ වේද, ථීනමිද්ධය උද්ධව්ව කුක්කුච්චය විචිකිච්ඡාව ප්‍රහීණවූවාහු වෙත්ද. වීර්ය පටන්ගන්නා ලද්දේද නොහැකුළුණේද සිහිය එළඹ සිටියාද, නොමුළාවූවාද කය සංසිඳුණේද දාහ නැත්තේද සිත සමාහිත වූයේද එකඟ වූයේද,

4. “මහණෙනි, සක්මන් කරන්නාවූ භික්ෂුව කෙලෙස් තවන වීර්ය ඇත්තේ,

5. “උපවාදයට භය ඇත්තේ, නිතර නිරන්තරයෙන් පටන්ගන්නා ලද වීර්ය ඇත්තේ නිවන් කරා යවන ලද ආත්ම භාවය ඇත්තේ යයි කියයි.

6. “මහණෙනි, ඉදින් සිටි භික්ෂුවට, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. “මහණෙනි, මෙබඳුවූ සිටි භික්ෂුව කෙලෙස් තවන වීර්ය ඇත්තේ, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. “මහණෙනි, හිදගත් භික්ෂුවට, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

9. "මහණෙනි, මෙසේවූ හිදගත් භික්ෂුව කෙලෙස් තවන වීර්ය ඇත්තේ, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

10. "මහණෙනි, සයනය කරමින් නොනිදා සිටින භික්ෂුවට, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

11. "මහණෙනි, මෙසේවූ සයනය කරමින් නිදි දුරු කරන්නාවූ භික්ෂුව කෙලෙස් තවන වීර්ය ඇත්තේ. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

12. "භික්ෂුව යම් විධියකින් හැසිරෙන්නේද, යම් විධියකින් සිටින්නේද, යම් විධියකින් හිඳින්නේද, යම් විධියකින් සයනය කරන්නේද, යම් විධියකින් අත් පා හකුළුවන්නේද, යම් විධියකින් අත්පා දිග හරින්නේද, ලොකයාගේ ඉපදීම යම්තාක්ද, ඒතාක් උඩ මැද යට පඤ්ච සම්බන්ධ කර්මයන්ගේ උදයව්‍යය බලන හැම කල්හි සිහි විත්ත සමථයට ගැලපෙන ප්‍රතිපදාවට අනුව භික්ෂු මෙන ඵබදු භික්ෂුව නිරන්තරයෙන් බැහැර කළ ආත්මය ඇත්තේයයි කීහු."

13. සම්මප්පධාන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, උතුම් වීර්යයෝ මේ සතර දෙනෙක් වෙත්. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්?

2. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම නූපත් ලාමක අකුශල ධර්මයන්ගේ නොඉපදීම පිණිස කැමැත්ත උපදවයිද, වෑයම් කරයිද, වීර්ය පටන් ගනීද, සිත යොදවයිද, ප්‍රධන් වීර්ය කරයිද, උපන් ලාමක අකුශල ධර්මයන්, ප්‍රහාණය කිරීම පිණිස කැමැත්ත උපදවයිද, වෑයම් කරයිද, වීර්ය පටන් ගනීද, සිත යොදවයිද, ප්‍රධන් වීර්ය කරයිද, නූපත් කුශල ධර්මයන් ඉපදවීම පිණිස කැමැත්ත උපදවයිද, වෑයම් කරයිද, වීර්ය පටන්ගනීද, සිත යොදවයිද, ප්‍රධන් වීර්ය කරයිද, උපන් කුශල ධර්මයන්ගේ ස්ථිතිය පිණිස නොමුළා බව පිණිස, වැඩීම පිණිස, විපුලත්වයට යාම පිණිස, භාවනාවෙන් සම්පූර්ණවීම පිණිස සිත උපදවයිද වෑයම් කරයිද, වීර්ය පටන්ගනීද, සිත යොදවයිද, ප්‍රධන් වීර්ය කරයිද, මහණෙනි, මේ සතර සමාස් ප්‍රධාන වීර්යයෝයි.

“සමයක් ප්‍රධානයෝ වට්ට නම් මාරධෙය්‍යයන් ඉක්මවා සිටියාහ. ජාති මරණ භයයන්ගේ පරතෙරට ගිය (ඉන්යුත්ත) ක්ෂීණාශ්‍රවයෝ අනිශ්‍රිතයෝය. සෙනාසනිත මාරයා නසා සිටි ඒ ක්ෂීණාශ්‍රවයෝ සතුටට පැමිණියහ. මාරබලය ඉක්මවා සිටි ඔව්හු තෘෂ්ණා නම් ඒජා නැත්තෝය. ඔව්හු සැපයෙන් යුක්තවූහ.”

14. පධාන චතුක්ක සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ වීර්ය සතරෙකි. කවර සතරක්ද යත්?

2. “සංවර ප්‍රධානය, ප්‍රභාණ ප්‍රධානය, භාවනා ප්‍රධානය, අනුරක්ෂණ ප්‍රධානය යන සතරයි.

3. “මහණෙනි, සංවර ප්‍රධානය කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම ඇසින් රූපයක් දැක,

4. “නිමිති නොගන්නේ වේද, අනුවාඤ්ඡන නොගන්නේවේද, යම් කාරණයකින් චක්ෂුරින්දියයෙහි අසංවරව හැසිරෙන්නහු වෙත අභිධ්‍යා ව්‍යාපාද සංඛ්‍යාත ලාමක අකුශල ධර්මයන් නැවත නැවත පහළවන්නාහුද, ඔහුගේ සංවරය පිණිස පිළිපදී.

5. “චක්ෂුරින්දිය රකී, චක්ෂුරින්දියෙහි සංවරයට පැමිණෙයි.

6. “කණින් ශබ්දයක් අසා (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 වෙනි ඡේදය යෙදිය යුතුයි. “චක්ෂුරින්දියයෙහි” වෙනුවට ‘සොතෙන්දියයෙහි’ විය යුතුයි.) සොතෙන්දිය රකී. සොතෙන්දියෙහි සංවරයට පැමිණෙයි.

7. “නාසයෙන් ගන්ධයක් ආඝ්‍රාණය කොට (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි. ‘චක්ෂුරින්දියයෙහි’ වෙනුවට ‘සාතෙන්දියයෙහි’ විය යුතුයි.) සාතෙන්දිය රකී. සාතෙන්දියෙහි සංවරයට පැමිණෙයි.

8. “දිවෙන් රසයක් විඳ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි. චක්ෂුරින්දියයෙහි’ වෙනුවට ‘ජීවිභේන්දියයෙහි’ විය යුතුයි.) ජීවිභේන්දිය රකී. ජීවිභේන්දියෙහි සංවරයට පැමිණෙයි.

9. "කයින් පහසක් විද (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි. 'චක්ෂුරින්ද්‍රියයෙහි' වෙනුවට 'කායෙන්ද්‍රියයෙහි' විය යුතුයි.) කායෙන්ද්‍රිය රකී. කායෙන්ද්‍රියෙහි සංවරයට පැමිණෙයි.

10. "සිතීන් ධර්මයක් දැන (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි. 'චක්ෂුරින්ද්‍රියයෙහි' වෙනුවට 'මනෙන්ද්‍රියයෙහි' විය යුතුයි.) මනෙන්ද්‍රිය රකී. මනෙන්ද්‍රියෙහි සංවරයට පැමිණෙයි.

11. "මහණෙනි, ප්‍රභාණ ප්‍රධානය කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම උපන් කාම විතර්කය නො ඉවසයිද, දුරුකරයිද, අත්හරියිද, පහවූවක් කරයිද, අභාවයට පමුණුවයිද, උපන් ව්‍යාපාද විතර්කය නොඉවසයිද, දුරුකරයිද, අත්හරියිද, පහවූවක් කරයිද, අභාවයට පමුණුවයිද, උපන් විහිංසා විතර්කය නොඉවසයිද, දුරුකරයිද අත්හරියිද, පහවූවක් කරයිද, අභාවයට පමුණුවයිද උපනුපන් ලාමක අකුශල ධර්මයන් නොඉවසයිද, දුරුකරයිද, අත්හරියිද, පහවූවක් කරයිද, අභාවයට පමුණුවයිද, මහණෙනි, මේ ප්‍රභාණ ප්‍රධාන යයි කියනු ලැබේ.

12. "මහණෙනි, භාවනා ප්‍රධානය කවරේද?

13. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම විචේක සංඛ්‍යාත නිවණ ඇසුරු කළ, විරාග සංඛ්‍යාත නිවණ ඇසුරු කළ, නිරෝධ සංඛ්‍යාත නිවණ ඇසුරු කළ, විදර්ශනාවය මාර්ගය යන දෙකට නැමුණු

14. "ස්මෘති සම්බොජ්ඣ්ඤානංගය වඩයි.

15. "(මෙහි 13 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ධර්මවය සම්බොජ්ඣ්ඤානංගය වඩයි (මෙහි 13 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) චීර්ය සම්බොජ්ඣ්ඤානංගය වඩයි (මෙහි 13 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ප්‍රීති සම්බොජ්ඣ්ඤානංගය වඩයි (මෙහි 13 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣ්ඤානංගය වඩයි. (මෙහි 13 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) සමාධි සම්බොජ්ඣ්ඤානංගය වඩයි. (මෙහි 13 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣ්ඤානංගය වඩයි. මහණෙනි, මේ භාවනා ප්‍රභාණයයි කියනු ලැබේ.

16. "මහණෙනි, අනුරක්ෂණ ප්‍රධානය කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම උපන්නාවූ අවධික සංඥාව, පුලවක සංඥාව, විනීලක සංඥාව, විනිපුබ්බක සංඥාව, විච්ඡේදක සංඥාව, උඬුමාතක සංඥාව යන යහපත් සමාධි නිමිති ආරක්ෂා කරයිද, මහණෙනි මේ අනුරක්ෂණ ප්‍රභාණයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මේ සතර ප්‍රධානයෝයි.

17. "සංවරයද, ප්‍රභාණයද, භාවනාවද අනුරක්ෂයද යන මේ සතර ප්‍රධානයේ ආදිච්ච බන්ධුවූ බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරණ ලදී. මෙහි කෙලෙස් තවන විර්යයෙන් යුත් යම් භික්ෂුවක් වේද ඔහු දුක ක්ෂයවීමට පමුණු වන්නේය."

15. "අග්ගපඤ්ඤාත්ති සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ අග්‍ර යයි පැවසීම සතරක් වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්,

2. "මහණෙනි, යම් මේ රාහුඅසුරෙන්ද්‍රයෙක් වේද, ආත්ම භාව ඇත්තන් අතුරින් මොහු අග්‍රයි. මහණෙනි, යම් මේ මන්ධාතු රජෙක් වේද කාමභොගීන්ගෙන් මොහු අග්‍රයි. මහණෙනි, යම් මේ පාපී මාරයෙක් වේද අධිපති භාවයෙන් මොහු අග්‍රයි. මහණෙනි, දෙවියන් සහිත, මරුන් සහිත, බඹුන් සහිත ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත, දිව්‍ය මනුෂ්‍ය ප්‍රජාවෙහි අර්භත් සමයක් සම්බුද්ධ තථාගතයන් වහන්සේ අග්‍රයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මේ සතර උත්තම ප්‍රඥප්තිය.

3. "ආත්මභාව ඇත්තන්ගෙන් රාහු අසුරෙන්ද්‍ර තෙම ශ්‍රේෂ්ඨයි. කාමභොගීන්ගෙන් මහාමන්ධාතු රජ ශ්‍රේෂ්ඨයි. අධිපතීන් අතරෙන් ඍද්ධියෙන් යසසින් බබලන මාරයා ශ්‍රේෂ්ඨයි. උඩද සරසද, යටද, ලොකයාගේ උත්පත්ති යම්තාක් ලොකයෙහි දෙවියන් සහිත ලොකයාට බුදුන් අග්‍රයයි කියනු ලැබේ."

16. චතුකොඛුම්ම සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ සියුම් ස්වභාවයන් දැනගන්නා නුවණ සතරකි. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්.

2. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම රූපයෙහි උතුම්වූ සියුම් ලක්ෂණ දැනගන්නා නුවණින් යුක්ත වේද, ඒ සියුම් රූප ලක්ෂණ දැනගන්නාවූ නුවණට වඩා උතුම්වූ හෝ ප්‍රණීතවූ හෝ අනික් රූප ලක්ෂණ දැනගන්නා වූ ශෝනයක් ඒ සියුම්වූ රූප ලක්ෂණ දැනගන්නාවූ ශෝනයට වඩා උතුම්වූ හෝ ප්‍රණීතවූ හෝ අනික් රූප ලක්ෂණ දැනගන්නාවූ ශෝනයක් නොපතයි. සියුම්වූ වෙදනා ලක්ෂණ දැනගන්නාවූ නුවණින් යුක්ත වේද සියුම් වෙදනා දැනගන්නාවූ ශෝනයට වඩා උතුම්වූ හෝ ප්‍රණීතවූ අනික් සියුම් වෙදනා ලක්ෂණ දැනගන්නාවූ ශෝනයක් නොදකියි. සියුම් වෙදනා ලක්ෂණ දැනගන්නාවූ ශෝනයට වඩා උතුම්වූ හෝ ප්‍රණීතවූ අනික් වෙදනා ලක්ෂණ ඇත්තාවූ ශෝනයක් නොපතයි. සියුම් සංඥා ලක්ෂණ දැනගන්නා ශෝනයෙන් යුක්ත වේද ඒ සියුම් සංඥා ලක්ෂණ දැනගන්නා ශෝනයට වඩා උතුම්වූද ප්‍රණීතවූද අනික් සංඥා ලක්ෂණ දැනගන්නා ශෝනයක් නොදකියි. ඒ සියුම් සංඥා ලක්ෂණ දැනගන්නා ශෝනයට වඩා උතුම්වූද ප්‍රණීතවූද අනික් සංඥාලක්ෂණ දැනගන්නාවූ ශෝනයක් නොපතයි. සියුම්වූ සංස්කාර ලක්ෂණ දැනගන්නාවූ උතුම් ශෝනයෙන් යුක්තවූයේ වෙයි. ඒ සියුම් සංස්කාර ලක්ෂණ දැනගන්නා ශෝනයට වඩා උතුම්වූද ප්‍රණීත වූද සංස්කාර ලක්ෂණ දැනගන්නා අනික් ශෝනයක් නොදකියි ඒ සියුම් සංස්කාර ලක්ෂණ දැනගන්නා ශෝනයට වඩා උතුම්වූද ප්‍රණීතවූද අනික් සියුම් සංස්කාර ලක්ෂණ දැනගන්නා ශෝනයක් නොපතයි.

3. "රූපස්කන්ධයාගේ සියුම් භාවය දැන වේදනාවන්ගේ ප්‍රභවයද දැන යම් හෙයකින් සංඥාව උපද්දී එයද දැන, යම් තැනකදී නිරුද්ධවේද, එයද දැන සංස්කාරයන් අනිත්‍ය භාවයෙන් තමාගෙන් අන්‍යවූවක් වශයෙන්ද දුක් වශයෙන්ද අනාත්ම වශයෙන්ද දැන, ශාන්ති පදයෙහි ඇළුනු ශාන්තවූ, මනාව දක්නාවූ ඒ මහණ සෙනාවාහන සහිත මාරයා නසා අන්තිම ශරීරය දරයි."

17. "පළමුවෙනි අගතිගමන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ අගතියට යාම් සතරකි. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්,

2. "ඡන්දයෙන් අගතියට යයි, ද්වේෂයෙන් අගතියට යයි, මොහයෙන් අගතියට යයි, භයෙන් අගතියට යයි. මහණෙනි, මේ සතර අගතියට යෑම් සතරය.

3. "ඡන්දයෙන් ද්වේෂයෙන් භයෙන් මොහයෙන් යමෙක් ධර්මය ඉක්මවයිද, ඔහුගේ යසස කළුවර පක්ෂයෙහි වන්දයා මෙන් පිරිහෙයි."

18. දෙවෙනි අගතිගමන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ අගතියට නොයෑම් සතරක් වෙත්. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්

2. "ඡන්දයෙන් අගතියට නොයයිද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නොයයිද, මොහයෙන් අගතියට නොයයිද, භයෙන් අගතියට නොයයිද, මහණෙනි, මේ අගතියට නොයෑම් සතරය.

3. "ඡන්දයෙන් ද්වේෂයෙන් මොහයෙන් භයෙන් යමෙක් ධර්මය නොයික්මවයිද, ඔහුගේ යසස පුරපක්ෂයෙහි වන්දයා සේ පිරෙයි."

19. තුන්වෙනි අගතිගමන සූත්‍රය:- (මේ සූත්‍ර දෙකම එකට සම්බන්ධ කළ තවත් සූත්‍රයක් ඇත්තේය. එහි වෙනස ගාථා දෙකම එක ළඟට ගැනීම පමණයි.)

20. හත්තුද්දෙසක සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, ධර්ම සතරකින් යුක්තවූ හත්තුද්දෙසක තෙම ප්‍රත්‍ය බෙදන්නා ගෙන එන ලද්දක් හෙලන්නේ යම්සේද, එසේ නරකයේ උපදී. කවර සතරකින්ද යත්?

2. "ඡන්දයෙන් අගතියට යයිද ද්වේෂයෙන් අගතියට යයිද මොහයෙන් අගතියට යයිද භයෙන් අගතියට යයිද මහණෙනි, මේ ධර්ම සතරින් යුක්තවූ හත්තුද්දෙසක තෙම ගෙනඑන ලද්දක් හෙලන්නේ යම්සේද, එසේ නරකයෙහි උපදී.

3. "මහණෙනි, ධර්ම සතරකින් යුක්තවූ හත්තුද්දෙසක තෙම ගෙන එන ලද්දක් හෙලන්නේ යම්සේද එසේ ස්වර්ගයෙහි උපදී. කවර කරුණු සතරකින්ද යත්, ඡන්දයෙන් අගතියට නොයයි. ද්වේෂයෙන් අගතියට නොයයි. මොහයෙන් අගතියට නොයයි. භයෙන් අගතියට නොයයි. මහණෙනි, මේ ධර්ම සතරින් යුක්තවූ

හත්තුද්දෙසක තෙම ගෙන එන ලද්දක් හෙලන්තේ යම්සේද එසේ සුගතියෙහි උපදී.

4. "වස්තුකාම ක්ලෙශකාමයන්හි සංයම නොවූ යම්කිසි ජන කෙනෙක් අධාර්මික වෙත්ද, අධර්මය ගරු කරන්නාහුද, ඡන්දයෙන්ද ද්වේෂයෙන්ද භයෙන්ද අගතියට යනසුළු වෙත්ද, මෙතෙමේ පිරිස් කසටයයි කියනු ලැබේ.

"දන්තාසුළු ශ්‍රමණයන් වහන්සේ (බුදුන්) විසින් මෙසේ වදාරණ ලදී. එසේ හෙයින් පැසසුම් ලැබිය යුතුවූ ඒ යම් සත්පුරුෂයෝ ධර්මයෙහි සිටියාහු පව් නොකරත්ද, ඡන්දයෙන් ද්වේෂයෙන් හයින් අගතියට නොයන්නාහුද මේ තෙමේ පිරිස් බබලවන්නායයි කියනු ලැබේ. දන්තාසුළු ශ්‍රමණයන් වහන්සේ මෙසේ වදාරණ ලදී."

(2. චර වර්ගය නිමි.)

3. උරුවෙල වර්ගය.

21. සද්ධම්ම ගරුක සූත්‍රය:- 1. එක් කාලයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජෙනවනයෙහි අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමෙහි වාසය කරණසේක. එකල්හි වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ 'මහණෙනියි' කියා හික්ෂුන් ආමන්ත්‍රණය කළසේක. 'පින්වතුන් වහන්ස' කියා ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළසේක.

2. "මහණෙනි මම බුදුවූ මූලදීම එක් කාලයක උරුවෙල රටෙහි තෙරඤ්ජරා නදී තීරයෙහි අජපාල නුගරුක මූල වාසය කරමි. මහණෙනි රහසිගතව විවේකව හුන්නාවූ ඒ මට මේ කල්පනාවක් පහළ විය. ගුරුවරයෙකු නැතිව වැඩි මහල්ලෙකු නැතිව වාසය කරයිද එය දුකකි. මම කවර නම් ශ්‍රමණයෙක් හෝ බ්‍රාහ්මණයෙක් හෝ සත්කාර කොට ගරුකාර කොට ආශ්‍රය කොට වාසය කරවිද?

3. "මහණෙනි ඒ මට මම සම්පූර්ණ නොවූ සීල සම්බන්ධයාගේ සම්පූර්ණ කිරීම පිණිස අනෙක් ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ සත්කාර කොට ගරුකාර කොට අසුරු කොට වාසය කරන්නෙමි නම් මා විසින් සත්කාර කොට ගරුකාර කොට ආශ්‍රයකොට වාසය කළයුතු වූ මට වඩා ශීලයෙන් වැඩි වූ අනික් ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ නුවනැසින් නොදකිමි.

4. "මම සම්පූර්ණ නොවූ සමාධික්බන්ධයාගේ සම්පූර්ණ කිරීම පිණිස අනෙක් ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ සත්කාර කොට ගරුකාර කොට ඇසුරුකොට වාසය කරන්නෙමි නම් මා විසින් සත්කාර කොට ගරුකාර කොට ආශ්‍රය කොට වාසය කළයුතු වූ මට වඩා ශීලයෙන් වැඩි වූ අනික් ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ නුවනැසින් නොදකිමි. සම්පූර්ණ නොවූ ප්‍රඥා ස්කන්ධයාගේ සම්පූර්ණ කිරීම පිණිස අනික් ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ සත්කාර කොට ගරුකාර කොට ඇසුරු කොට වාසය කරන්නෙමි නම් මා විසින් සත්කාර කොට ගරුකාර කොට වාසය කළ යුතු වූ තමාට වඩා වැඩි ප්‍රඥාවෙන් යුත් අනික් ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු මරුන් සහිත බඹුන් සහිත ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත දෙවි මිනිසුන් සහිත ලොකයෙහි දෙවි මිනිසුන් සහිත ප්‍රජාවෙහි නුවණැසින් නොදකිමි.

5. "මම සම්පූර්ණ නොවූ විමුක්ති ස්බන්ධයාගේ සම්පූර්ණ කිරීම පිණිස අනික් ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ සත්කාර කොට ගරුකාර කොට ඇසුරුකොට වාසය කරන්නෙමි නම් මා විසින් යමෙකුට සත්කාර කොට ගරුකාර කොට වාසය කළ යුතු වූ තමාට වඩා වැඩි විමුක්තියෙන් යුක්ත වූ අනික් ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ මරුන් සහිත බඹුන් සහිත ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත දෙවි මිනිසුන් සහිත ලොකයෙහි දෙවි මිනිසුන් සහිත ප්‍රජාවෙහි නුවණැසින් නොදකිමි.

6. "මහණෙනි, ඒ මට යම් මේ ධර්මයක් මා විසින් අවබෝධ කරන ලදද, ඒ ධර්මය මම සත්කාර කොට ගරු කරකොට

ආශ්‍රයකොට වාසය කරන්නෙමි නමි යෙහෙකැයි යන මේ සිත ඇතිවිය.

7. "මහණෙනි, එකල්හි සහම්පතී මහා බ්‍රහ්ම තෙම ඔහුගේ සිතින් මගේ සිතෙහි පහළවූ අදහස දැන යම්සේ බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුලු අත දිග හරින්නේද, දිගු කළ අත හකුළුවන්නේද එසේම බ්‍රහ්ම ලොකයෙන් අන්තර්ධාන වූයේ මගේ ඉදිරිපිට පහළවිය. මහණෙනි ඉක්බිති සහම්පතී බ්‍රහ්මතෙම උතුරු සඵච එකාංශ කොට පෙරවා දකුණු දන මඬල පොළොවෙහි ඇත මම යම්තැනෙක් හිඳ ඊට ඇදිලි බැඳ වැඳ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, එය එසේමය, සුගතයන් වහන්ස එය එසේමය, ස්වාමීනි, අතීත කාලයෙහි යම් ඒ අර්භත් සම්බුදු කෙනෙක් වූවාහුද උන්වහන්සේලාද ධර්මයම සත්කාරකොට ගරුකාරකොට ආශ්‍රයකොට වාසය කළාහුය. ස්වාමීනි, අනාගත කාලයෙහි යම් ඒ අර්භත් සම්බුදු කෙනෙක් වන්නාහුද, උන්වහන්සේලාද ධර්මයම සත්කාර කොට ගරුකාර කොට ආශ්‍රයකොට වාසය කරත්. ස්වාමීනි දැන් අර්භත්සමයක් සම්බුද්ධවූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේද ධර්මයටම සත්කාර කොට ගරුකාර කොට ආශ්‍රය කොට වාසය කෙරෙත්වා. සහම්පතී මහාබ්‍රහ්ම රාජයා මෙසේ කීයේය. මෙසේ කියා නැවතද මෙසේ කීයේය.

8. "අතීත කාලයෙහි යම් සම්බුදු කෙනෙක් වූවාහුද අනාගත කාලයෙහි යම් බුදු කෙනෙක් වන්නාහුද බොහෝ දෙනාගේ ශෝක නසන වර්තමාන යම් බුදුවරයෙක් වේද, ඒ සියලුදෙනා වහන්සේම ධර්මගරුකව වාසය කළාහුය. වාසය කරත්. යලිදු වාසය කරන්නාහුය. මේ බුදුවරුන්ගේ ධර්මතාවයයි. එසේ හෙයින් වැඩ කැමැත්තහු විසින් උසස් බව කැමති වන්නවුන් විසින් බුදුවරුන්ගේ අනුශාසනය සිහි කරමින් සද්ධර්මයට ගරු කළ යුතුයි."

9. "මහණෙනි, සහම්පතී බ්‍රහ්මතෙම මෙසේ කීයේය. මෙය කියා මා වැඳ ගරුකොට එහිම අතුරුදහන් විය. මහණෙනි, ඉක්බිති මම බ්‍රහ්මයාගේද ඉල්ලීම දැන මටද

සුදුසුවූ, මා විසින් අවබෝධ කළ යම් ධර්මයක් වේද, ඒ ධර්මයම සත්කාරකොට, ගරුකාරකොට, ආශ්‍රයකොට, වාසය කළෙමි. මහණෙනි, යම් කලෙක සිට සංඝයාද මහත් බවට උසස් බවට පැමිණියේද එකල්හි සංඝයා කෙරෙහිද මගේ ගෞරවය විය.”

22. “වුද්ධාපවායන සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, එක්කාලයෙක්හි මම බුදුවූ අළුත උරුවෙලාවෙහි නෙරඤ්ජරා නදී තීරයෙහි අජපල් නුගරුක මුල වසමි. මහණෙනි, එකල්හි දිරු, වෘද්ධවූ, මහළුවූ, කල්ගිය වයසට පැමිණි බොහෝ බ්‍රාහ්මණයෝ මා යම්තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියාහුය. පැමිණ මා සමග සතුටු වූහ. සතුටු වියයුතු වූ සිහිකට යුතු වූ කථාකොට නිමවා එකත්පසෙක සිටියාහුය.

2. “මහණෙනි, එකත්පසෙක සිටි ඒ බ්‍රාහ්මණයෝ භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේ දිරු, වෘද්ධවූ, මහළු කල්ගිය, වයසට පැමිණි, බමුණන් නොවදිසි කියාද, උපස්ථාන නොකරයි කියාද, අසුනින් නිමන්ත්‍රණ (හිදිමට කීම) නොකෙරෙයි කියාද යන මෙය අප විසින් අසන ලදී. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස එය එසේමද? භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ දිරු, වෘද්ධවූ, මහළු, කල්ගිය, වයසට පැමිණි බමුණන්ට නොවදින්නේද, උපස්ථාන නොකෙරේද, අසුනින් නිමන්ත්‍රණය නොකරයිද, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, එය නුසුදුසුය.”

3. “මහණෙනි, ඒ මට මේ ආයුෂ්මත්තූ ස්ථවිරයන් හෝ (වැඩිමහල්ලා) ස්ථවිර බවට පත්කරණ ධර්ම හෝ නොදනිති මහණෙනි, ඉදින් උත්පත්තියෙන් අසුවයස්වූ හෝ අනුවයස්වූ හෝ වර්ෂ සියයක්වූ හෝ වෘද්ධයෙක් වේද, හෙතෙමේ නොකල්හි කියන්නේ වේද, නොවූවක් කියන්නේද, අනර්ථයෙන් කියන්නේද, අධර්මයෙන් කියන්නේද, නොහික්මීමෙන් කියන්නේ වේද, හෘදයෙහි තබා නොගත යුතු වචනය කියන්නේද, කරුණු සහිතව නොකියන්නේද, සීමානොදක්වා කියන්නේද, ලෞකික ලොකොත්තර අර්ථය නැතිව කියන්නේද, හුදෙක් ඔහු අන්ධබාල ස්ථවිරයෙකි යන සංඛ්‍යාවටම පැමිණෙයි.

4. "මහණෙනි, ඉදින් තරුණවූ, ලපටිවූ, කළුකෙස් ඇති යහපත් යෞවනයෙන් යුක්ත පළමුවෙනි වයසෙහි සිටි බාලයෙක් වේද හෙතෙම සුදුසු කාලයෙහි කියයිද, අර්ථයෙන් කියයිද, ධර්මයෙන් කියයිද, විනයෙන් කියයිද සුදුසු කාලයෙන් කරුණු සහිතව කියයිද, සීමා දක්වා කියයිද, අර්ථ සහිතව කියයිද, හෘදයෙහි තැන්පත් කරගතයුතු වචන කියයිද, හුදෙක් හෙතෙම පණ්ඩිත ස්ථවිරයෙකි යන සංඛ්‍යාවට යයි.

5. "මහණෙනි, මේ ස්ථවිර බව ඇතිකරණ ධර්ම සතරකි. කවර සතරක්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම සීලයෙන් යුක්තවෙයිද, ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවර සීලයෙන් සංවරව වෙසෙයිද, ආචාරයෙන් හා ගොවරයෙන් යුක්තද සුලු වරදෙහිද බිය දක්නාසුළු වේද, ශික්ෂාපදයන් දැඩිව ගෙන හික්මේද, බහුශ්‍රැතද, ඇසුදේ දරන්නේද, ඇසුදේ රැස්කරණ තැනද යම් ඒ ධර්ම කෙනෙක් මුල මැද අග යහපත්ද අර්ථ සහිතද, ව්‍යඤ්ජන සහිතද, හැමලෙසින්ම සම්පූර්ණද පිරිසිදු බුහුමවරයාව ප්‍රකාශ කරයිද, ඔහු විසින් එබඳු ධර්මයෝ බොහෝ අසන ලද්දාහුද, දරණ ලද්දාහුද, වචනයෙන් පුරුදු කරන ලද්දාහුද, සිතින් සලකන ලද්දාහුද, ප්‍රඥාවෙන් ප්‍රතිවේධ කරණ ලද්දාහුද, පිරිසිදු සිතින් ලැබුවාවූ මේ ආත්මයෙහි සැපවිහරණ ඇති ධ්‍යාන සතර කැමති පරිදි ලබන්නේ වේද, පහසුවෙන් ලබන්නේ වේද, නිදුකින් ලබන්නේ වේද, ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂය කිරීමෙන් ආශ්‍රව රහිත අර්හත්ඵල සමාධියද අර්හත්ඵල ප්‍රඥාවද මේ ආත්මයෙහි ම තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂකොට ඊට පැමිණ වාසය කරයිද, මහණෙනි, මේ ස්ථවිර භාවය ඇතිකරණ ධර්ම සතරය.

6. "යමෙක් විසිරුණු සිතින් බොහෝ ප්‍රලාප දොඩවයිද ලාමක දෘෂ්ටි ඇති ආලය රහිත එකඟතොවූ සිත් ඇති අසද්ධර්මයෙහි ඇලුණු මෘගයකු වැනි හෙතෙම ස්ථීරභාවයෙන් දුරව සිටියේය. යමෙක් ශීලයෙන් යුක්තද ශ්‍රැතවත්ද, වැටහීමෙන් යුක්තද, නුවණින් යුක්තද සංයමද, ප්‍රඥාවෙන් අර්ථය දනීද, සියලු ධර්මයන්ගේ පරතෙරට ගියේද, රාගාදී හුල් රහිතද වැටහෙන ප්‍රඥා ඇත්තේද,

“ඉපදීම මරණය දෙක ප්‍රභීණවූයේද සියලු බ්‍රහ්ම වර්යයෙන් යුක්තද යමෙකුට ආශ්‍රවයෝ නැද්ද, ඔහු මම ථෙරයයි කියමි. මහණතෙම ආශ්‍රවයන් ක්ෂයවීමෙන් ස්ථවිරයයි කියනු ලබේ.”

23. “ලොකවිජානන සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ලොකය (දුක්ඛසත්‍යය) මනාව අවබෝධ කරණ ලදී. තථාගතයන් වහන්සේ ලොකයෙන් වෙන්වූහ. මහණෙනි, ලොකයට හෙතුව තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මනාව අවබෝධ කරණ ලදී. ලොකයට හෙතුව තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ප්‍රභීණ කරන ලදී. මහණෙනි, ලොක නිරෝධය තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ප්‍රතිවෙධ කරණ ලදී. ලොක නිරෝධය තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ප්‍රත්‍යක්ෂ කරණ ලදී. මහණෙනි, ලොක නිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදාව තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මනාව අවබෝධ කරණ ලදී. ලොක නිරෝධ ගාමීනී ප්‍රතිපදාව තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වඩන ලදී.

2. “මහණෙනි මරුන් සහිත බමුන් සහිත දෙවි මිනිසුන් සහිත ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත ප්‍රජාවෙහි දෙවියන් සහිත ලොකයාගේ යම් රූපායතනයක් වේද, ශබ්දායතනයක් වේද, ගන්ධරස ඵොට්ඨබ්බායතනයක් වේද, සැප දුක් ආදී ධර්මාරම්මණයක් වේද, සොයා හෝ නොසොයා පැමිණි යමක් වේද, සොයන ලද්දක් වේද, සිතින් හැසිරෙන ලද්දක් වේද, ඒ සියල්ල තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මනාව අවබෝධ කරණ ලදී. එසේ හෙයින් තථාගතයයි කියනු ලැබේ.

3. “මහණෙනි, යම් රාත්‍රියක තථාගත තෙම අවබෝධ කරයිද, යම් රාත්‍රියක පිරිනිවෙයිද, මේ අතරෙහි යමක් වදාරයිද, කථාකරයිද, දක්වයිද, ඒ සියල්ල එසේම වේ. අනික් විධියකින් නොවේ. එසේ හෙයින් තථාගතයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, තථාගත තෙම යම්සේ කියන්නේද එසේම කරන්නේ වෙයි. යම්සේ කරන්නේද එසේම කියන්නේ වෙයි. මෙසේ යම්සේ කියන්නේද එසේ කරන්නේද යම්සේ කරන්නේද එසේ කියන්නේද එහෙයින් තථාගතයයි කියනු ලැබේ.

4. "මහණෙනි, මරුන් සහිත බඹුන් සහිත දෙවි මිනිසුන් සහිත ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත ප්‍රජාවෙහි දෙවි මිනිසුන් සහිත ලොකයන් තථාගත තෙම සියල්ලන් මැඩ පවත්වන්නේය කවරකු විසිනුත් මැඩ පැවැත්විය නොහැක. ඒකාන්තයෙන් දක්නේය. වශඟයෙහි පවත්වන්නේය එහෙයින් තථාගතයයි කියනු ලැබේ.

5. "සියලු ලොකය දැන ත්‍රිවිධ ලොකය යම්සේද එසේ අවිපරිතකොට දැන සියලු ලොකයෙහි නොඇලුනේ සියලු ලොකයෙහි තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි දෙකින් තොරවූයේ සියලු ගැට මුදන්නාවූ සියල්ල මැඩ පවත්වන්නාවූ ප්‍රඥාවත්වූ උන්වහන්සේ කිසිවකින් බියනැති පරම ශාන්ත නිවන ස්පර්ශ කෙළේ වේ.

"ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළාවූ දුක් නැත්තාවූ සිදින ලද සැක ඇත්තාවූ සියලු කර්මයන් ක්ෂය කළාවූ බුදුරජ තෙම නිවන අරමුණුකොට ඇත්තාවූ ඵලවිමුක්තියෙන් මිදුනේ වෙයි. ඒ භාග්‍යවත් තෙම බුද්ධය. උන්වහන්සේ අනුත්තරවූ සිංහ නම්, දෙවියන් සහිත ලොකයාට ශ්‍රේෂ්ඨ ධර්මවක්‍රය පැවැත්වූයේය.

"එහෙයින් යම් දෙවියෝද මනුෂ්‍යයෝද බුදුන් සරණ ගියාහුද ඔව්හු එක්ව පහවූ දැවීම් ඇති උන්වහන්සේ නමස්කාර කරත්. දැමුණේය දමනය කරන්නවුන්ට ශ්‍රේෂ්ඨය. සංසිදුනේය. සංසිදෙන්නවුන්ට සෘෂිය, මිදුනේය මිදෙන්නවුන්ට අග්‍රය, එතෙර විය. එතෙර වන්නවුන්ට උතුම් දෙවියන් සහිත ලොකයෙහි නුඹවහන්සේට සමාන පුද්ගලයෙක් නැතැයි මෙසේ මහත්වූ විතසාරදයන් වහන්සේ වදිත්."

24. "කාලකාරාම සූත්‍රය:- 1. 'එක්කාලයෙකිහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සාකෙත නුවර කාලකාරාමයෙහි වාසය කරණ සේක. එකල්හි වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ 'මහණෙනි' කියා හික්ෂුන් ඇමතුසේක. ඒ හික්ෂුහු පින්වතුන් වහන්සැයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

2. "මහණෙනි, මරුන් සහිත බමුන් සහිත ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත දිව්‍ය මනුෂ්‍යයන් සහිත ප්‍රජාවෙහි දෙවියන් සහිත ලොකයෙහි යම් රූපායතනයක් ඇද්ද, යම් ශබ්දායතනයක් ඇද්ද, ගන්ධරස ඵොට්ඨබ්බායතනයක් ඇද්ද, සැපයුක් ආදී ධර්මාරම්මණයක් වේද, සොයා හෝ නොසොයා පැමිණෙන ලද්දක් ඇද්ද, සොයන ලද්දක් වේද, සිතින් හසුරුවන ලද්දක් වේද,

3. "ඒ සියල්ල මම මනාව අවබෝධ කෙළෙමි. එය තථාගතයන් විසින් ප්‍රකටව දැනගන්නා ලදී. ඒ ෂඩ්ද්වාරික අරමුණු කරා තථාගත තෙම තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි දෙකින්

(මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යොදාගත යුතුයි.) එය මම දැනිමිසි කියන්නෙමි නම් එය මගේ මුසාවක් වන්නේය.

4. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යොදා ගත යුතුයි.) එය මම දැනිමිසිද නොදැනිමිසිද කියන්නේ නම් එයද එවැනිම මුසාවකි. එය මම නොමදැනිමි. නොදැනිමිසි කියන්නේ නම් එය මගේ දොෂයකි.

5. "මහණෙනි, මෙසේ තථාගත තෙම දැක්ක යුත්ත දැක දක්නා ලද්ද තෘෂ්ණාදී වශයෙන් නොහඟිසි. නොදක්නා ලද්ද දක්නෙමිසි නොහඟිසි. දක්නා ලද්ද නොදක්නා ලද්දද නොහඟිසි. දක්නෙකු නොහඟිසි. ඇසිය යුත්ත අසා අසන ලද්ද නොහඟිසි. නොඇසිය යුත්ත නොහඟිසි. ඇසිය යුත්තද නොඇසිය යුත්තද නොහඟිසි, අසන්නෙකු නොහඟිසි. නාසය දිව, කය යන තුනෙන් දැනගතයුත්ත දැන නොහඟිසි. නාසය දිව කය යන තුනෙන් නොදැන ගත යුත්ත නොහඟිසි. නාසය දිව කය යන තුනෙන් දැනගත යුත්තද නොදැන ගතයුත්තද නොහඟිසි. දැනගන්නා නොහඟිසි. දතයුත්ත දැන දතයුත්තෙහි නොහඟිසි. නොදත යුත්තෙහි නොහඟිසි. දතයුත්තද නොදතයුත්තද නොහඟිසි. දන්නා නොහඟිසි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි තථාගතයන් වහන්සේ දිට්ඨ සුත මුත විඤ්ඤාතවු ධර්මයන්හි එකසමානමය. එනිසා තාදීය, ඒ තාදීභාවයෙන් අතිශයින් උතුම්වූ හෝ ප්‍රණීතවූ හෝ අනික් තාදී පුද්ගලයෙක් නැතැයි කියමි.

6. "අනුන් ඇදහීමෙන් සත්‍යයයි නිෂ්ටාවට පැමිණ ගන්නා ලද යම්කිසි දක්නා ලද්දක් හෝ අසන ලද්දක් හෝ දන්නා ලද්දක් හෝ තමාම සිහි කොට ගත් ග්‍රහණ ඇති දෘෂ්ටි ගතිකයන් කෙරෙහි ඇත්තක් හෝ බොරුවක් හෝ අනිකක් උතුම් කොට නොඅදහන්නේය. ඔවුන් අතරෙහි තාදී නොවේ. මේ දෘෂ්ටිය නමැති හුල බොධි මූලයෙහිම දැක යම්තැනෙකහි ලැගුනාවූ සත්වයෝ නිමාවට ගියාහුද එය එසේ දනිමි, දකිමි. තථාගතයන්ට එසේ තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි වශයෙන් බැසගැන්මක් නැත."

25. බ්‍රහ්මචරිය වාස සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මම ජනයා විස්මය පත් කරවනු පිණිස ජනයාගෙන් ප්‍රශංසා ලබන පිණිස ලාභ සත්කාර කීර්ති අනුසස් පිණිස බ්‍රහ්මචරියයෙහි නොහැසිරෙමි. වාදයන්ගෙන් ජය ගැනීම පිණිස මා මෙසේ ජනතෙම දනිවායි මේ බ්‍රහ්මචරියාවෙහි වසන්නේ නොවේ. හුදෙක් මහණෙනි, සංවරය පිණිස ප්‍රභාණය පිණිස විරාගය පිණිස නිරොධය පිණිස බ්‍රහ්මචරියයෙහි වසන්නේය.

2. "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංවරය පිණිසද ප්‍රභාණය පිණිසද නිර්වාණයට පැමිණීම පිණිස මේ බ්‍රහ්ම චරිය දෙශනා කළසේක. මහත්වයට ගිය මහර්ෂීන් විසින් අනුගමනය කළ මේ මාර්ගය බුදුන් දෙශනා කළ පරිදි යම්කිසිවෙක් එහි පිළිපදිත්ද ශාස්තෘන් වහන්සේගේ අනුශාසනය කරන්නාවූ ඔව්හු දුක් කෙළවර කරන්නාහුය."

26. ධම්ම විරූහන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, යම් ඒ මහණ තෙම කුහකද ක්‍රොධයෙන් හා මානසෙන් තදද ලාභ සත්කාර ගරුකොට කියාද සිංහ (අඟ) නම් ප්‍රකට කෙලෙස් ඇද්ද නැග සිටි මාන ඇත්තාහුද එකඟනොවූ සිත් ඇත්තාහුද, මහණෙනි, ඒ හික්ෂුහු මා විසින් මමත්වය නොකරණ ලදහ. මහණෙනි, ඒ හික්ෂුහු මේ ධර්ම විනයෙන් පහවූහ. ඔව්හු මේ ධර්ම විනයෙහි වෘද්ධියට වැඩීමට විපුලත්වයට නොපැමිණෙත්.

2. "මහණෙනි, යම් ඒ හික්ෂු කෙනෙක් කුහක නොවෙත්ද, ලාභය පිණිස ගරු නම්බු දී කථා නොකරද්ද දෛර්ඛ්‍යචත්ද, තද

නොවූවාහුද සංසුන් සිත් ඇත්තාහුද? මහණෙනි, ඒ භික්ෂූහු මා විසින් මමත්වය කරණ ලදහ. මේ ධර්ම විනයයෙන් පහ නොවූවාහුද වෙත්. ඔව්හු මේ ධර්ම විනයයෙහි වෘද්ධියට වැඩීමට විපුලත්වයට පැමිණෙත්.

3. “කුහකවූ තදවූ අනුන් පහත් කොට කථා කරන්නාවූ මාන නමැති අං ඇති ඔසවන ලද මාන නල ඇති අසංයමවූ ඔව්හු සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ විසින් දෙසන ලද ධර්මයෙහි නොවැඩෙත්. කුහක නොවූ ලාභ බලාපොරොත්තුවෙන් කථා නොකරණ ටෛර්යවත්වූ තද නොවූ එකඟ සිත් ඇති ඔව්හු සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ විසින් දෙශිතවූ ධර්මයෙහි වැඩෙත්.”

27. “අප්පසුලභ සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, සුලුවූද සුලභ වූද නිවරද වූද මේ සතර දෙනෙක් වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්.

2. “මහණෙනි සිවුරු අතුරෙන් පාංශුකුල විවරය සුලුද සුලභද නිවැරදිද වේ. මහණෙනි, භොජනයන්ගෙන් පිණ්ඩපාත භොජනය සුලුද සුලභද නිරවද්‍යද වේ. මහණෙනි, සෙනාසන අතුරෙන් වෘක්ෂ මූල සෙනාසනය සුලු ද සුලභද නිරවද්‍ය ද වේ. මහණෙනි, බෙහෙත් අතුරින් ගො මුත්‍රය සුලුද සුලභද, නිවරදද වේ. මහණෙනි, මේ සතර සුලුද සුලභද නිරවද්‍යද වෙත්.

3. මහණෙනි, යම් කලක පටන් භික්ෂුව සුලු දෙයින් සතුටුවූයේ වේද, සුලභ දෙයින් සතුටුවූයේ වේද, මේ ඔහුගේ එක්තරා ශ්‍රමණ භාවයට සුදුසු අංගයකැයි කියනු ලැබේ.

4. “සුලුවූද සුලභවූද සෙනසුන්, සිවුරු, පියයුතු පානය බුදිය යුතු අහරපාන නිර්දොෂ දෙයින් සතුටු භික්ෂුවගේ සිතට බාධාවක් (දුකක්) නොවේ. දිශාවන්හි නොගැටේ. අප්‍රමාද සතුටු සිත් ඇති භික්ෂුවට පැවිදිකමට අනුලෝමවූ යම් ධර්ම කෙනෙක් වදාරණ ලද්දාහුද, ඔව්හු ලබන ලද්දාහ.”

28. (මහා) අරියවංස සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ ආර්යවංශ සතර අග්‍රයයි දත යුක්තාහ, බොහෝ පැරණියයි දතයුක්තාහ. වංශය (පරපුර) යයි දතයුක්තාහ. අළුත් දෙයක් නොවේයයි දතයුක්තාහ. බැහැර නොකරණ ලද්දාහ. පෙර බුදුවරයන් විසිනුදු අත්නොහරින ලදහ. දැනුදු අත්නොහරිත්. අනාගතයෙහිත් අත්නොහරින්නාහ. ශ්‍රමණයන් විසිනුදු බ්‍රාහ්මණයන් විසිනුදු නුවණැත්තන්, විසිනුදු ගර්භා නොකරණ ලද්දාහ. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්?

2. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම ලැබුණු යම්කිසි සිවුරකින් සතුවූ වූයේ වේද, ලැබුණු යම්කිසි සිවුරක් ගැන සතුවූ විමෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, සිවුරක් නිසා නුසුදුසු සෙවීමකට නොපැමිණෙයි. සිවුරු නොලැබීම හෙතෙකොට ගෙන නොතැවෙයි. සිවුරු ලැබද එහි නොඇලුණේ මුසපත් නොවූයේ නොගිලුණේ ආදීනව දකිමින්, සසරින් නික්මීමේ නුවණින් යුක්තව පරිභෝග කරයිද, ලැබුණු යම්කිසි සිවුරකින් සතුවූවිමෙන් තමන් උසස් කොට නොසිතයිද, අනුන් පහත්කොට නොසිතයිද,

3. "ලද දෙයින් සතුවූවිමෙහි දක්ෂවූයේ අලස නොවූයේ නුවණින් හා සිහියෙන් යුක්තවූයේ වෙයි. මහණෙනි මේ මහණ තෙම අග්‍රයයි දතයුතු පැරණි ආර්ය වංසයෙහි සිටියේය.

4. "මහණෙනි, නැවතද හික්ෂුතෙමේ ලැබුණු යම්කිසි පිණ්ඩපාතයකින් සතුවූවූයේ වේද, ලැබුණු යම්කිසි පිණ්ඩපාතයකින් සතුවූවිමේ ගුණ කියන්නේ වේද, පිණ්ඩපාත හෙතෙවෙන් නුසුදුසු සෙවීමකට නොපැමිණේද, පිණ්ඩපාතය නොලැබීම නිසා නොතැවෙයිද පිණ්ඩපාතය ලැබද එහි නොඇලුණේ තෘෂ්ණාවෙන් මුසපත් නුවූයේ නොගිලුණේ ආදීනව දකිමින් සසරින් මිදීමේ නුවණින් යුක්තව වළඳයිද, ඒ ලැබුණු යම්කිසි පිණ්ඩපාතයකින් සතුවූවිමෙන් තමන් උසස් කොට නොසිතයිද, අනුන් පහත් කොට නොසිතයිද, හෙතෙමේ

5. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡෙදය මෙනි)

6. "මහණෙනි, නැවතද හික්ෂුතෙමේ ලැබුණු යම්කිසි සෙනසුනකින් සතුවූවූයේ වේද, ලැබුණු යම්කිසි සෙනසුනකින්

සතුටුවීමේ ගුණ කියන්නේ වේද, සෙනසුන් හෙතුවෙන් නුසුදුසු සෙවීමකට නොපැමිණේද, සෙනසුනක් නොලැබීම නිසා නොතැවෙයිද, සෙනසුන ලැබද ලොභ නුවුයේ තෘෂ්ණාවෙන් මුසපත් නුවුයේ නොගිලුණේ ආදීනව දකිමින් සසරින් මිදීමේ නුවණින් පරිභොග කරයිද, ඒ ලැබුණු යම්කිසි සෙනාසනයකින් සතුට වීමෙන් තමන් උසස්කොට නොසිතයිද, අනුන් පහත්කොට නොසිතයි.

7. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

8. "මහණෙනි, නැවතද භික්ෂුතෙම භාවනාවෙහි කැමැත්ත ඇත්තේ වේද, භාවනාවෙහි ඇලුනේ වේද? කෙලෙස් ප්‍රභාණයෙහි කැමැත්ත ඇත්තේද, කෙලෙස් ප්‍රභාණයෙහි ඇලුනේ වේද, ඒ භාවනාවෙහි කැමැත්තෙන් භාවනාවෙහි ඇල්මෙන් කෙලෙස් පහකිරීමෙහි කැමැත්තෙන් කෙලෙස් පහකිරීමෙන් ඇල්මෙන් තමා උසස්කොට නොසිතයි. අනුන් පහත් කොට නොසිතයි.

9. "හෙනෙමේ එහි දක්ෂවුයේ නොමැලී වූයේ මනාව දන්නා නුවණින්ද සිහියෙන්ද යුක්තවූයේ වෙයි. මහණෙනි මේ මහණතෙම අග්‍රයයි දතයුතු පුරාණ ආර්ය වංශයෙහි සිටියේය.

10. "මහණෙනි, මේ ආර්ය වංශ සතර අග්‍රයයි දත යුක්තාහ. බොහෝ පැරණි යයි දත යුක්තාහ. වංශයයි දත යුක්තාහ. අළුත් දෙයක් නොවේයයි දත යුක්තාහ. බැහැර නොකරණ ලද්දාහ. පෙර බුදුවරයන් විසිනුදු ඉවත් නොකරන ලදහ. දැනුදු අත් නොහරිත්. අනාගතයෙහිත් අත් නොහරිත්. ශ්‍රමණයන් විසින්ද බ්‍රාහ්මණයන් විසින්ද නුවණැත්තන් විසින්ද ගර්භා නොකරණ ලදී.

11. "මහණෙනි, මේ සතර ආර්යවංශයෙන් යුක්තවූ භික්ෂුව ඉදින් පෙරදිග වසන්නේද හෙනෙමීම අරතිය (සසුන්හි නොඇල්ම) යටපත් කරයි. අරතිය නොමෝ ඔහු යටපත් නොකරයි. ඉදින් පවිෂ්ම දිශාවෙහි වාසය කරන්නේද හෙනෙමීම අරතිය යටපත් කරයි. අරති නොමෝ ඔහු යටපත් නොකරයි. උතුරු දිශාවෙහි ඉදින් වසන්නේද, හෙනෙමීම

අරතිය යටපත් කරයි. අරති තොමෝ ඔහු යටපත් නොකරයි. දකුණු දිසාවෙහි වසන්නේද, හෙතෙමේ අරතිය යටපත් කරයි. අරති තොමෝ ඔහු යටපත් නොකරයි. ඊට හෙතු කවරේද? ප්‍රාඥතෙමේ අරතියද පඤ්චකාම ගුණයන්හි ඇලීමද අභිභවනය කරන්නේය.

12. "අරති තොමෝ චීර්යවන්තයා අභිභවනය නොකරයිද, එහෙයින් අරතිය ධීරයා යටපත් නොකරයි. ධීර තෙමේ අරතිය අභිභවනය කරයිද, එහෙයින් ධීරයා අරතිය මඩින්නේ නම් වේ. සියලු ක්‍රෙහුමික ධර්මයන් පිරිසිදු කෙලෙසුන් පහකොට සිටි ඔහු කවර නම් රාග දොෂ මොහයෙක් වලක් වන්නේද? ජාම්බොනද ස්වර්ණයක් වැනි ඔහුට කවරෙක් නින්දා කිරීමට සුදුසුද? ඔහුට දෙවියෝද ප්‍රශංසා කරත්. බ්‍රහ්මයා විසිනුදු ප්‍රශංසා කරණ ලදී."

29. ධම්මපද වතුක්ක සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, අග්‍රයයි දතයුතු පැරණිවූ, වංශය යයි දතයුතුවූ අළුත් දෙයක් නොවූ බැහැර නොකරන්ද, පෙර බුදුවරයන් විසිනුදු බැහැර නොකළාහුද දැනුදු අත්නොහරිත්. අනාගතයෙහිත් බැහැර නොකරන්නාහුය. ශ්‍රමණයන් විසින්ද බ්‍රාහ්මණයන් විසින්ද නුවණැත්තන් විසින්ද ගර්භා නොකරණ ලද මේ ධර්ම කොට්ඨාස සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්.

2. "මහණෙනි, අනභිද්‍යාව (අලොභය) යන ධර්ම පදය අග්‍රයයි දතයුතුය.

3. "පැරණියයි දතයුතුය. වංශය යයි දතයුතුය. අළුත් දෙයක් නොවේ. බැහැර නොකටයුතුය. අත් නොහරින ලදී. දැනුදු අත්නොහරියි. මත්තෙහිද අත්නොහරින්නේය. ශ්‍රමණයන් විසින්ද බ්‍රාහ්මණයන් විසින්ද නුවණැත්තන් විසින්ද ගර්භා නොකරණ ලදී.

4. "මහණෙනි, අව්‍යාපාද යන ධර්ම පදය අග්‍රයයි දත යුතුයි.

5. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

6. "මහණෙනි, සම්මාසනි යන ධම්ම පදය අග්‍රයයි දකයුතුයි.

7. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

8. "මහණෙනි, සම්මා සමාධි යන ධර්ම පදය අග්‍රයයි දකයුතුයි.

9. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

10. "මහණෙනි මේ ධර්ම පද සතර අග්‍ර යයි දකයුත්තාහ. බොහෝ පැරණි යයි දකයුත්තාහ. වංශයයි දකයුත්තාහ. අළුත් දෙයක් නොවේයයි දකයුත්තාහ. බැහැර නොකටයුත්තාහ. පෙරද අත් නොහරින ලදහ. දැනුණු අත්නොහරිත්. අනාගතයෙහිත් අත්නොහරින්නාහ. ශ්‍රමණයන් විසින්ද බ්‍රාහ්මණයන් විසින්ද නුවණැත්තන් විසින්ද ගර්භා නොකරන ලදී.

11. "තෘෂ්ණා විරහිතව ව්‍යාපාද රහිත සිතින් වාසය කරන්නේය. සිහි ඇත්තේ අධ්‍යාත්මය යහපත්ව තැබුයේ එකඟ සිත් ඇත්තේ වන්නේය."

30. සප්පිනියා තීර සූත්‍රය:- 1. එක් කාලයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර ගිජ්ජකුට පර්වතයෙහි වාසය කරණසේක. එකල්හි වනාහි බොහෝ ප්‍රසිද්ධ ප්‍රසිද්ධ පරිබ්‍රාජකයෝ සප්පිනියා ගං ඉවුරෙහි පරිබ්‍රාජකාරාමයෙහි වාසය කරත්. ඒ කවරහුද? අන්තහාර පරිබ්‍රාජකයාද, වරධර පරිබ්‍රාජකයාද, සකුළදායී පරිබ්‍රාජකයාද, අනිකුත් ප්‍රසිද්ධ ප්‍රසිද්ධ පරිබ්‍රාජකයෝද වෙත්.

2. "ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් කාලයෙහි එළ සමවතින් නැඟී සිටිසේක් සප්පිනියා තොට පරිබ්‍රාජකාරාමය යම්තැනෙක්හිද එහි වැඩිසේක. වැඩ පණවන ලද අස්නෙහි වැඩහුන් සේක. වැඩහුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ පරිබ්‍රාජකයන්ට මේ කරුණු වදාළසේක.

3-11. (මෙහි මේ වර්ගයේ 9 සූත්‍රයේ ඡේද 1-9 දක්වා යෙදිය යුතුයි. ආමන්ත්‍රණ වචනය 'මහණෙනි' වෙනුවට 'පරිබ්‍රාජකවරුනි' විය යුතුයි.)

12. “පරිබ්‍රාජකයෙනි, යමෙක් මම මේ අනභිද්‍යා ධර්ම පදය ප්‍රතික්ෂේප කොට අභිජක්ඛා බහුලවූ කාමයන්හි තියුණු රාග ඇති ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ පනචන්තනමිඨි මෙසේ කියන්නේ නම් මම ඔහුට ඒ වචනයේදී ඒවා කියවා ප්‍රකාශ කෙරේවා ඔහුගේ ආනුභාවය බලමිඨි, මෙසේ කියන්නෙමි. ‘පරිබ්‍රාජකයෙනි’ හෙතෙමේ ඒකාන්තයෙන් අනභිද්‍යා ධර්ම පදය ප්‍රතික්ෂේප කොට අභිද්‍යා බහුලකොට ඇති කාමයන්හි තියුණු රාග ඇති ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ පනචන්තේය යන මීට හෙතු නැත්තේය.

13. “පරිබ්‍රාජකයෙනි, යමෙක් ‘මම මේ අව්‍යාපාද ධර්ම පදය ප්‍රතික්ෂේප කොට ව්‍යාපාද සිත් ඇති දූෂ්‍යවූ සිත් ඇති ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ පනචන්තනමිඨි’ මෙසේ කියන්නේ නම් ඒ මම එහි ඔහුට ඒවා කියවා ප්‍රකාශ කෙරේවා ඔහුගේ ආනුභාවය දකිමිඨි මෙසේ කියන්නෙමි. ‘පරිබ්‍රාජකයෙනි, හෙතෙම ඒකාන්තයෙන් අව්‍යාපාද ධර්ම පදය ප්‍රතික්ෂේප කොට ව්‍යාපාද සිත් ඇති දූෂ්‍යවූ සිත් ඇති ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ පනචන්තේය යන මීට හෙතු නැත.

14. “පරිබ්‍රාජකයෙකි, යමෙක් මම මේ සම්මාසනි ධර්ම පදය ප්‍රතික්ෂේප කොට මූළා සිහි ඇති සමාසක් ප්‍රඥාව නැති ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ පණචන්තනමිඨි මෙසේ කියන්නේ නම් ‘මම ඔහුට එහිදී ඒවා කියවා ප්‍රකාශ කෙරේවා ඔහුගේ ආනුභාවය දනිමිඨි’ මෙසේ කියන්නෙමි. ‘පරිබ්‍රාජකයෙනි, හෙතෙම ඒකාන්තයෙන් සම්මාසනි ධර්ම පදය ප්‍රතික්ෂේප කොට මූළා සිහි ඇති සමාසක් ප්‍රඥා නැති ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ පනචන්තේය යන මීට හෙතු නැත්තේය.”

15. “පරිබ්‍රාජකයෙනි, යමෙක් මම මේ සම්මා සමාධි ධම්ම පදය අත්භැර සමාධිගත නුවූ සිත් ඇති විසුරුනු සිත් ඇති අනික් ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ පණචන්තනමිඨි මෙසේ කියන්නේ ‘මම ඔහුට එහිදී ඒවා කියවා ප්‍රකාශ කෙරේවා, ඔහුගේ ආනුභාවය දකිමිඨි’ මෙසේ කියන්නේය. පරිබ්‍රාජකයෙනි

හෙතෙමේ ඒකාන්තයෙන් සම්මා සමාධි ධර්ම පදය ප්‍රතික්ෂේප කොට අසමාහිතවූ විසුරුනු සිත් ඇත්තාවූ ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ පනවන්නේය යන මීට හෙතු නැත්තේය. පරිබ්‍රාජකයෙහි යමෙක් මේ ධර්ම පද සතර ගැරහිය යුතුයයි ප්‍රතික්ෂේප කළයුතුයයි සිතන්නේද, ඔහුට මෙලොවම කරුණු සහිතව ගැරහිය යුතු තැනම වාද සතරක් පැමිණෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්.

16. "ඉදින් පින්වත් තෙමේ අනභිද්‍යා ධම්මපදයට ගරහන්නේද ආක්‍රොශ කරන්නේද අභිජ්ඣා බහුලකොට ඇති, කාමයන්හි තියුණුවූ රාග ඇති, යම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ කෙනෙක් ඇද්ද, ඔහු පින්වත්හුගේ පිදිය යුත්තෝය. ඔව්හු පින්වතාගේ ප්‍රශංසා කටයුත්තෝය. ඉදින් පින්වත් තෙම අව්‍යාපාද ධර්මපදයට ගර්හා කරයිද, ආක්‍රොශ කෙරේද, ව්‍යාපාද සිත් ඇති දුශ්‍යවූ සිත් ඇති යම් ඒ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ කෙනෙක් ඇද්ද ඔව්හු පින්වතාගේ පිදිය යුත්තෝය. ඔව්හු පින්වතාගේ ප්‍රශංසා කටයුත්තෝය. පින්වත ඉදින් සම්මාසති ධම්මපදයටද ගරහයිද, ආක්‍රොශ කරයිද, මූලා සිහි ඇති සමයක් ප්‍රඥාව නැති යම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ කෙනෙක් ඇද්ද, ඔව්හු පින්වතාගේ පිදිය යුත්තෝය. ඔව්හු පින්වතාගේ ප්‍රශංසා කටයුත්තෝය. ඉදින් සම්මාසමාධි ධම්මපදයට ගරහයිද, ආක්‍රොශ කරයිද, සමාහිත සිත් නැති විසුරුණු සිත් ඇති යම් ඒ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ කෙනෙක් ඇද්ද, ඔව්හු පින්වත්හුගේ පිදිය යුත්තෝය. ඔව්හු පින්වත්හුගේ ප්‍රශංසා කටයුත්තෝය. (යනුයි)

17. "පරිබ්‍රාජකයෙහි, යමෙක් මේ ධර්මපද සතර ගැරහිය යුතුකොට ප්‍රතික්ෂේප කළයුතු කොට හිතන්නේද, ඔහුට මෙලොවම කරුණු සහිත ගැරහිය යුතු වාදයෝ සතර දෙනෙක් පැමිණෙත්. පරිබ්‍රාජකයෙහි, යමෙක් අහෙතුක වාද ඇති, අකිරිය වාද ඇති, නාස්තික වාද ඇති උක්කලා ජනපදවාසී වස්ස භඤ්ඤ යන දෙදෙනෙක් වූවාහුද ඔව්හුද මේ ධර්ම පද සතර නොගැරහිය යුතුකොට ප්‍රතික්ෂේප නොකළයුතු කොට සිතුවාහුය. ඊට හේතු කවරේද? නින්දා භය නිසාය සහ උපවාද භය නිසාය.

18. “හැමකල්හි ව්‍යාපාද නැත්තේ සිහි ඇත්තේ අධ්‍යාත්මයෙහි මනා සමාධියෙන් යුක්තවූයේ අභිජ්ඣා විනය නම් අර්හත්වයෙහි හික්මෙන්නේ අප්‍රමත්ත යයි කියනු ලැබේ.”

(තුන්වෙනි උරුවෙල වර්ගය නිමි.)

4. චක්ක වර්ගය.

31. චතු චක්ක සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, යමකින් යුක්තවූ දෙවිමිනිසුන්ට සම්පත් සතරක් පවත්නාහුද යමකින් යුක්ත දිව්‍ය මනුෂ්‍යයෝ භොගයන්හි නොබෝ කලකින් මහත් බවට විපුල බවට පමුණුවන්ද, මේ සම්පත් සතරකි කවර සතරක්ද යත්?

2. “සුදුසු ප්‍රදේශයෙහි වාසයද, සත්පුරුෂයන්ගේ ආශ්‍රයද, තමන් මනාකොට පිහිටුවීම, පෙර රැස්කළ පින් ඇති බවද, යමකින් යුක්ත දෙවි මිනිසුන්ට සම්පත් සතරක් පවත්වයි යමකින් යුක්තවූ දෙවි මිනිස්සු නොබෝ කලකින් භොගයන්හි මහත්වයට විපුලත්වයට පැමිණෙත්ද, මහණෙනි, මේ සම්පත් සතර වෙත්.

3. “සුදුසු ප්‍රදේශයෙහි වසන්නේද ආර්ය චිත්තය (දියුණු) කරන්නෙක් වන්නේය. තමා මනාකොට පිහිටුවීමෙන් යුක්තවූ පෙර කළ පින් ඇති මනුෂ්‍යතෙම ධාන්‍යයටද ධනයටද යසසටද කීර්තියටද යන මේ සැපයට අධිකව පැමිණේ.”

32. සංග්‍රහවත්ථු සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ සංග්‍රහ වස්තු සතරක් වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්.

2. “දානය, ප්‍රිය වචනය, අර්ථවර්ශාව, සමානාත්මතාව යන සතරයි. මහණෙනි, මේ සතර සංග්‍රහ වස්තූහුය.

3. “මේ ලොකයෙහි දීමද, ප්‍රිය වචනයද අභිවෘද්ධිය ඇතිවන කථාද, ඒ ඒ ධර්මයන්හි සුදුසු පරිද්දෙන් සමානාත්මතාවද යන ලොකයෙහි මේ සංග්‍රහයෝ වනාහි

යන රථයාගේ ඇණය මෙනි. මවුනොමෝ මේ සංග්‍රහයන් පුත්‍රයන්ට නොකරන්නාහු, ඉදින් පිය තෙමේ මේ සංග්‍රහයන් පුතාට නොකරන්නේද, සැලකිල්ලක් හෝ පූජාවක් හෝ නොලබන්නාහුය. යම්සේ පණ්ඩිතයෝ මේ සංග්‍රහයෝ සමච බලන්ද, එසේ හෙයින් ඔව්හු මහත්වයට පැමිණෙත්, ප්‍රභංසාර්හද වෙත්.”

33. සීහොපම සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මාගරාජවූ සිංහතෙම සවස් වේලාවෙහි ගුහාවෙන් නික්මෙයි. ගුහාවෙන් නික්ම කෙසරුසලා ඇඟ සොලවයි. කෙසුරුසලා හාත්පස සතර දිශාව බලයි. හාත්පස සතර දිශාව බලා තුන්වරක් සිංහනාද කරයි. තුන්වරක් සිංහනාද කොට ගොදුරු පිණිස නික්මෙයි. මහණෙනි, යම් ඒ තිරිසන්ගත ප්‍රාණීහු නාදකරන්නාවූ මාගරාජවූ සිංහයාගේ ශබ්දය අසන්ද, ඔව්හු බොහෝ සෙයින් හයට සංවේගයට තැතිගැන්මට පැමිණෙත්. ගුල්වල වාසය කරන්නාහු ගුලට ප්‍රවිෂ්ට වෙත්. ජලයෙහි වාසය කරන්නාහු ජලයට ප්‍රවිෂ්ටවෙත්. වනයෙහි වාසය කරන්නාහු වනයට ප්‍රවිෂ්ට වෙත්. පක්ෂීහු ආකාශයට යත්.

2. “මහණෙනි, ගම් නියම්ගම් රාජධානීන්හි තද වරපට බන්ධනයෙන් බදින ලද රජුගේ ඇත්තු වෙද්ද, ඔව්හුද ඒ බන්ධන සිද බිද බිය වූවාහු මළමුත්‍ර කරමින් යම් ඒ තැනක පලායත්. මහණෙනි, තිරිසන් ගත සතුන් අතුරින් සිංහවූ මාගරාජයා මෙසේ මහත් සෘද්ධි ඇත්තේය. මෙසේ මහෙශාකාය වන්නේය. මෙසේ මහානුභාව ඇත්තේය.

3. “මහණෙනි, එසේම යම්කලෙක්හි අර්හත්වූ සමයක් සම්බුද්ධවූ අෂ්ටවිද්‍යා පසළොස්වරණ ධර්මයන්ගෙන් යුක්තවූ සුගතවූ ලොකය දත් නිරුත්තර පුරුෂධම්ම සාරථීවූ දෙවි මිනිසුන්ගේ ශාස්තෘවූ, බුද්ධවූ, භාග්‍යවත්වූ තථාගතයන් වහන්සේ ලොකයෙහි උපදී. හෙතෙමේ මේ සක්කාය නම් පඤ්චඋපාදානස්කන්ධයෝය. මේ සක්කාය සමුදය නම් පඤ්චා උපාදානස්කන්ධයට හෙතුවයි. මේ සක්කාය නිරොධය මේ සක්කාය නිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදාවයයි ධර්මය වදාරයි.

4. "මහණෙනි, දීර්ඝායුෂ්කවූ වර්ණවත්වූ සෑප බහුල කොට ඇත්තාවූ උස්වූ විමානවල බොහෝකල් සිටින්නාවූ යම් දෙවතා කෙනෙක් ඇද්ද, ඔව්හුද තථාගතයන් වහන්සේගේ ධර්මය අසා බොහෝසෙයින් භයට සංවේගයට තැති ගැන්මට පැමිණෙත්. පින්වත්නි, ඒකාන්තයෙන් අනිත්‍යවූ අපි නිත්‍යයයි සිතුවෙමු. පින්වත්නි, ඒකාන්තයෙන් අනියතවූ අපි නියතයයි සිතුවෙමු. පින්වත්නි, අශාස්වත අපි ශාස්වත යයි සිතුවෙමු. අපිද පින්වත්නි, අනිත්‍ය වෙමු. අනියත වෙමු. අශාස්වත වෙමු, පඤ්ච උපාදානස්කන්ධයට ඇතුළත් වෙමු කියායි. මහණෙනි, තථාගත තෙම මෙසේ මහත් සෘද්ධි ඇත්තේය. දෙවියන් සහිත ලොකයට මෙසේ මහෙශාකාය, මෙසේ මහානුභාව ඇත්තේය.

5. "දෙවියන් සහිත ලොකයාගේ අප්‍රතිපුද්ගලවූ ශාස්තෘවූ බුදුරජ තෙම පඤ්ච උපාදානස්කන්ධ සංඛ්‍යාත සක්කායද එහි නිරොධයද එහි හෙතුවද දුක්ඛයාගේ සංසිද්ධිමට පැමිණෙන මාර්ගයද විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන යම්කලෙකි ධර්ම වක්‍රය පැවැත්වූයේද, වර්ණවත්වූ යසස් ඇත්තාවූ දීර්ඝායුෂ්කවූ දෙවියෝ සෙසු මාගයෝ සිංහයාට මෙන් කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුනාවූ තාදීවූ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ වචනය අසා පින්වත්නි, අපි ඒකාන්තයෙන් අනිත්‍ය වෙමු. සක්කාය නොඉක්මවූ වෙමුයි බියවූවාහුය. තැතිගැන්මට පැමිණියාහුය."

34. අග්ගප්පසාද සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ අග්‍ර පැහැදීම සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්,

2. මහණෙනි, පා නැත්තාවූ හෝ දෙපා ඇත්තාවූ හෝ පා සතරක් ඇත්තාවූ හෝ බොහෝ පා ඇත්තාවූ හෝ රූප ඇත්තාවූ හෝ රූප නැත්තාවූ හෝ සංඥා ඇත්තාවූ හෝ සංඥා නැත්තාවූ හෝ භවාග්‍රයෙහි ඉපදුනාවූ හෝ යම්තාක් සත්වයෝ ඇත්තාහුද අර්හත් සමයක් සම්බුද්ධවූ තථාගත තෙම ඔවුන්ට අග්‍රයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, යම්කෙනෙක් බුදුන් කෙරෙහි පැහැදුණාහුද ඔව්හු අග්‍රවූ දෙයෙහි පැහැදුණාහු වෙති. අග්‍රදෙයෙහි පැහැදුනවුන්ට අග්‍රවූ විපාකය වේ. මහණෙනි, සංඛත ධර්මයෝ

යම්තාක් ඇත්තාහුද ඔවුන් අතුරෙන් ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය අග්‍රයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, යම්කෙනෙක් ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයෙහි පැහැදුණාහුද ඔව්හු අග්‍ර දෙයෙහි පැහැදුනෝය. අග්‍ර දෙයෙහි පැහැදුනවුන්ට අග්‍ර විපාකය වේ. මහණෙනි, සංඛතවූ හෝ අසංඛතවූ හෝ යම්තාක් ධර්ම වෙන්ද, ඔවුන් අතුරෙන් විරාග සංඛ්‍යාත නිර්වාණය අග්‍රයයි කියනු ලැබේ. මදය නොමදයක් කරන, පිපාස සංසිඳුවන, තෘෂ්ණාව නසන, වට්ටය සිඳින, තෘෂ්ණා ක්ෂයවූ විරාගවූ නිරොධවූ නිර්වාණයක් නිර්වාණයයි. මහණෙනි, යම්කෙනෙක් ධර්මයෙහි පැහැදුනාහුද ඔව්හු අග්‍ර දෙයෙහි පැහැදුණාහුය. අග්‍ර දෙයෙහි පැහැදුණවුන්ට අග්‍ර විපාක වේ. මහණෙනි, යම්තාක් සමූහයෝ වෙන්ද, ඔවුන් අතුරෙන් පුරුෂ යුග සතරක්වූ පුරුෂ පුද්ගලයන් අටදෙනෙක්වූ ආහුණෙයාවූ පාහුණෙයාවූ දක්ඛිණෙයාවූ අඤ්ජලිකරණීයවූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ මේ ශ්‍රාවක සංඝයා අග්‍රයි. මහණෙනි, යම්කෙනෙක් සංඝයා කෙරෙහි පැහැදුණාහුද ඔව්හු අග්‍ර දෙයෙහි පැහැදුණාහුය. අග්‍ර දෙයෙහි පැහැදුනවුන්ට අග්‍ර විපාකය වේ. මහණෙනි, මේ අග්‍රයන් කෙරෙහි පැහැදීම සතරය.

“ඒකාන්තයෙන් අග්‍රවූවන්ට පැහැදුනවුන්ට අග්‍රවූ ධර්මය දැනගන්නවුන්ට නිරුක්තර අග්‍ර දක්ෂිණෙයාවූ බුදුන් කෙරෙහි පැහැදුනවුන්ට රාගයෙන් දුරවූ සංසිදීමි සැපය ඇති අග්‍ර ධර්මයෙහි පැහැදුනවුන්ටද නිරුක්තර පුණ්‍යක්ෂේත්‍රවූ අග්‍ර සංඝයා කෙරෙහි පැහැදුනවුන්ටද අග්‍ර වස්තූන් කෙරෙහි දන් දෙන්නවුන්ටද අග්‍රවූ පින් වැඩෙයි. අග්‍රවූ ආයුෂ වර්ණ සැප බල යසස් කීර්ති ලැබෙයි. අග්‍ර ධර්මයන්ගෙන් යුක්තවූ අග්‍රපුද්ගලයාට දන්දෙන්නාවූ අග්‍ර ධර්මයෙන් යුක්තවූ නුවණැති පුද්ගල තෙමේ දෙවි වූයේ හෝ මනුෂ්‍ය වූයේ හෝ අග්‍ර සැපයට පැමිණ සතුවූ වෙයි.”

35. වස්සකාර සූත්‍රය:- 1. “ඒක්කාලයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර කලන්දක නිවාප නම් තන්හි වෙළඳවනාරාමයෙහි වාසය කරණ සේක. ඉක්බිති මගධ මහාමාත්‍යවූ වස්සකාර බ්‍රාහ්මණතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ

යම් තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටුවීය. සතුටුවීය යුතු වූ සිහි කටයුතුවූ කථාවකොට නිමවා එකක් පසෙක සිටියේය.

2. එකත්පසෙක සිටි මගධ මහාමාත්‍යවූ වස්සකාර බ්‍රාහ්මණතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, අපි කරුණු සතරකින් යුක්තවූ මහත්වූ ප්‍රඥා ඇති මහාපුරුෂයෙකු පනවමු’යි කීයේය. කවර සතරකින්ද යත්. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, මේ ලොකයෙහි ඇසූ ඒ ඒ දෙයින් බහුශ්‍රැතවූයේ වේද, මේ මේ භාෂිතයාගේ අර්ථයය. මේ මේ භාෂිතයාගේ අර්ථයයි. ඒ ඒ භාෂිතයාගේ අර්ථය දැනීද, කර බොහෝ කල් ගිය දේද කියා බොහෝ කල් ගිය දේද සිහිකරන්නාවූ නැවත නැවත සිහිකරන්නාවූ සිහි ඇත්තේ වේද? ගෘහස්ථයන්ට අයත්වූ කටයුතුවූ යමක් වේද එහි දක්ෂවේද අලස නුවූයේ වේද, මෙය කළයුතුය. සංවිධාන කළයුතුයයි ඒ ඒ කටයුත්තෙහි උපායභූත ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ වේද, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, මේ කරුණු සතරින් යුක්තවූ මහත්වූ ප්‍රඥා ඇති මහා පුරුෂයා පනවමි.”

3. “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉදින් භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ මෙය පිළිගත යුතු නම් පිළිගනිත්වා. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉදින් භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ මෙය ප්‍රතික්ෂේප කටයුතු නම් ප්‍රතික්ෂේප කෙරෙත්වා.”

4. “බ්‍රාහ්මණය, මම මෙය පිළිගැනීමද නොකරමි. ප්‍රතික්ෂේපද නොකරමි. බ්‍රාහ්මණය, මම කරුණු සතරකින් යුක්තවූ මහා ප්‍රාඥ මහා පුරුෂයෙකු පනවමි. කවර කරුණු සතරකින්ද යත්.

5. “බ්‍රාහ්මණය, මේ ලොකයෙහි බොහෝදෙනාගේ හිත පිණිස පිළිපන්නේ වේද බොහෝ දෙනාගේ සැප පිණිස පිළිපන්නේ වේද, බොහෝ ජන සමූහයා යහපත් ස්වභාවය වූද, කුශල ස්වභාවය වූද, විදර්ශනා සහිත ආර්ය මාර්ගයෙහි පිහිටුවන්නේ වේද, හෙතෙම යම් විතර්කයක් සිතන්නට කැමැති නම් ඒ විතර්කය සිතයිද, යම් විතර්කයක් සිතන්නට නොකැමැති

නම් ඒ විතර්කය නොසිතයිද? යම් කල්පනාවක් සිතන්නට කැමති නම් එය කල්පනා කරයි. යම් කල්පනාවක් සිතන්නට නොහැකි නම් එය කල්පනා නොකරයි. මෙසේ විතර්කයන්හි සිත වසඟ කරගත හැකි බවට පැමිණියේ වේද,

6. "ඉතා පිරිසිදු සිතින් උපන් මේ ආත්මයෙහිම සැප විහරණ ඇත්තාවූ, ධ්‍යාන සතර කැමති පරිදි ලබන්නේ පහසුවෙන් ලබන්නේ නිදුකින් ලබන්නේ වේද ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කිරීමෙන් ආශ්‍රව රහිත අර්හත් ඵල සමාධියද අර්හත් ඵල ප්‍රඥාවද මෙලොවම තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට පැමිණ වාසය කරයිද, බ්‍රාහ්මණය, මම ඔවුන් පිළිගැනීමද නොකරමි. ප්‍රතික්ෂේපද නොකරමි. බ්‍රාහ්මණය, මම මේ ධර්ම සතරින් යුක්තවූ මහත් ප්‍රඥා ඇති මහා පුරුෂයෙකු පනවමි."

7. "භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ආශ්වර්යය, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, අද්භූතය. භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් එපමණම යහපත් වචනයක් වදාරණ ලදී. අපි මේ ධර්ම සතරින් යුක්තවූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරමු. භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ බොහෝදෙනාගේ හිත පිණිස, බොහෝ දෙනාගේ සැප පිණිස, පිළිපත්තාහු වෙත්. යහපත් ස්වභාවය වූද කුශල ස්වභාවය වූද ආර්ය මාර්ගයෙහි බොහෝ ජනයා පිහිටු වන්නාහුද වෙත්. භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ යම් විතර්කයක් සිතන්නට කැමති නම් ඒ විතර්කය සිතන්නාහ. යම් විතර්කයක් සිතන්නට නොකැමැති නම් ඒ විතර්කය නොසිතන්නාහ. යම් කල්පනාවක් කල්පනා කරන්නට කැමැති නම් ඒ කල්පනාව කල්පනා කරන්නාහ. යම් කල්පනාවක් කල්පනා කරන්නට නොකැමැති නම් ඒ කල්පනාව කල්පනා නොකරන්නාහ. භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ විතර්කයන්හි සිත වසඟ කළ හැකි බවට පැමිණියේක.

8. "භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ, ඉතා පිරිසිදු සිතින් උපන් මේ ආත්මයෙහිම සැප විහරණ ඇත්තාවූ ධ්‍යාන සතර කැමති පරිදි ලබන්නාහුද නිදුකින් ලබන්නාහුද පහසුවෙන් ලබන්නාහුද වෙත්. භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ, ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කිරීමෙන් ආශ්‍රව රහිතවූ අර්හත් ඵල සමාධියද අර්හත් ඵල ප්‍රඥාවද

මෙලොවම තෙමේ විශිෂ්ට ඥාණයෙන් දැන පැමිණ වාසය කරන සේක.”

9. “බ්‍රාහ්මණය, තොප විසින් ඒකාන්තයෙන් උසස් කර කියන වචනයක් කියන ලද්දේ වෙමි. එතකුදු චූචත් මම තොපට ප්‍රකාශ කරමි. බ්‍රාහ්මණය, මම වනාහි බොහෝ දෙනාට හිත පිණිස බොහෝ දෙනාට සැප පිණිස පිළිපන්නේ වෙමි. මා විසින් බොහෝ ජන සමූහයා යහපත් ස්වභාවයවූ කුශල ධර්ම ස්වභාවයවූ ආර්ය මාර්ගයෙහි පිහිටුවන ලදහ. බ්‍රාහ්මණය, මම වනාහි යම් විතර්කයක් සිතන්නට කැමැත්තෙමිද ඒ විතර්කය සිතන්නෙමි. යම් විතර්කයක් සිතන්නට නොකැමැත්තෙමිද ඒ විතර්කය නොසිතමි. යම් කල්පනාවක් කල්පනා කරන්නට කැමැත්තෙමිද, ඒ කල්පනාව කල්පනා කරමි. යම් කල්පනාවක් කල්පනා කිරීමට නොකැමැත්තෙමි නම් ඒ කල්පනාව කල්පනා නොකරමි. බ්‍රාහ්මණය, මම විතර්කයන්හි සිත වසඟ කළ හැකි බවට පැමිණියෙමි. බ්‍රාහ්මණය, මම වනාහි ඉතා පිරිසිදු සිතින් උපන් මෙලොවම සැප විහරණ ඇති ධ්‍යාන සතර කැමති පරිදි ලබන්නේද පහසුවෙන් ලබන්නේද නිදුකින් ලබන්නේද වෙමි. බ්‍රාහ්මණය, මම ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කිරීමෙන් ආශ්‍රව රහිතවූ අර්හත් ඵල සමාධියද අර්හත් ඵල ප්‍රඥාවද මෙලොවම තෙමේ විශිෂ්ට ඥාණයෙන් දැන පැමිණ වාසය කරමි.

10. “බොහෝ දෙනා යමක් ඒකාන්තයෙන් දැකද අසාද පහදිත්. සියලු සත්වයන් මාරපාසයෙන් මිදීම යමෙක් දැනගත්තේද? උන්වහන්සේ දෙවි මිනිසුන්ට හිතවත්වූ න්‍යාය ධර්මය ප්‍රකාශ කළසේක්ද? මග නොමග දක්ෂවූ, කළ කටයුතු ඇති, ආශ්‍රව රහිත අන්තිම සිරුර දරන මහා ප්‍රාඥ බුදුරජාණන් වහන්සේ මහා පුරුෂ යයි කියනු ලැබේ.”

36. දොණ (බ්‍රාහ්මණ) සූත්‍රය:- 1. “එක් කාලයෙකිහි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ උක්කට්ඨා නුවරටත් සෙතච්ච නුවරටත් අතරෙහිවූ දීර්ඝ මාර්ගයට පිළිපන්නේක. දොණ බ්‍රාහ්මණ තෙමේද උක්කට්ඨා නුවරටත් සෙතච්ච නුවරටත් අතරෙහිවූ දීර්ඝ මාර්ගයට පිළිපන්නේ වේ. දොණ බ්‍රාහ්මණ තෙම

භාග්‍යවතුන්වහන්සේගේ පාදයන්හි දහසක් අර ඇති නිම්වළලු සහිත, නාහිය සහිත සියලු ආකාරයෙන් පිරුණාවූ වක්‍රයන් දැක්කේය. දැක “පින්වත්නි, ඒකාන්තයෙන් ආශ්චර්යයි. පින්වත්නි, ඒකාන්තයෙන් පුදුමයි. ඒකාන්තයෙන් මේ මිනිස් වූවෙකුගේ පා නොවෙන්නාහුය.”

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මාර්ගයෙන් ඉවත්ව පලක් බැඳ ගරීරය සෘජුව තබා සිහිය ඉදිරියෙහි පිහිටුවා එක්තරා වෘක්ෂමූලයෙක්හි වැඩසිටියේක. ඉක්බිති ද්‍රෝණ බ්‍රාහ්මණ තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිය අනුව යන්නේ එක්තරා වෘක්ෂමූලයක වැඩසිටි ප්‍රසාදජනකවූ පැහැදියයුතු ශාන්ත ඉඳුරන් ඇති සන්සුන් සිත් ඇති උතුම්වූ අර්හත් මාර්ග නම් දමඨයටත් මාර්ග සමාධි නම් සමඨයටත් පැමිණි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දුටුයේය. දාන්තවූ රක්තා ලද සන්සුන් ඉඳුරන් ඇති, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දැක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට

3. “පින්වතුන් වහන්සේ දෙවියෙක් නොවන්නේදැයි?” ඇසීය.

“බ්‍රාහ්මණය, මම දෙවියෙක් නොවන්නෙමි.”

“පින්වතුන් වහන්සේ ගාන්ධර්වයෙක් නොවන්නේද?” - “බ්‍රාහ්මණය, මම ගාන්ධර්වයෙක්ද නොවන්නෙමි.”

“පින්වතුන් වහන්සේ යක්ෂයෙක් නොවන්නේද?” - “බ්‍රාහ්මණය, මම යක්ෂයෙක්ද නොවන්නෙමි.”

“පින්වත් තෙමේ මනුෂ්‍යයෙක් නොවන්නේද?” - “බ්‍රාහ්මණය, මම මනුෂ්‍යයෙක්ද නොවන්නෙමි.”

4. “පින්වතුන් වහන්සේ දෙවියෙක් නොවන්නේ දැයි” මෙසේ විචාරණ ලද්දේම ‘බමුණ, මම දෙවියෙක් නොවන්නෙමි’ වදාලෙහිය. ‘පින්වතුන් වහන්සේ ගාන්ධර්වයෙක් නොවන්නේදැයි’ මෙසේ විචාරණ ලද්දේම ‘බමුණ, මම ගාන්ධර්වයෙක් නොවන්නේයයි’ වදාලෙහිය. ‘පින්වතුන්වහන්සේ යක්ෂයෙක් නොවන්නෙහිදැයි’ මෙසේ විචාරණ ලද්දේම ‘බමුණ, මම යක්ෂයෙක් නොවේයයි’ මෙසේ

වදාලෙහිය. 'පින්වතුන් වහන්සේ මනුෂ්‍යයෙක් නොවේදැයි' මෙසේ විචාරණ ලද්දේම 'බමුණ, මම මනුෂ්‍යයෙක් නොවේයයි' මෙසේ වදාලෙහිය. වැලිදු දැන් පින්වතුන් වහන්සේ කවරෙක් වන්නෙහිද?"

5. "බමුණ, මම යම් ආශ්‍රව කෙනෙකුන් ප්‍රහීණ නොවූ බැවින් දෙවියෙක් වන්නෙමිද, මා විසින් ඒ ආශ්‍රවයෝ ප්‍රහීණ කරණ ලදහ. සිදින ලද මුල් ඇත්තාහ. සිදින ලද තල්ගසක් මෙන් කරණ ලද්දාහ. අභාවයට යවන ලද්දාහ. මතු නූපදින තත්වයට පමුණුවන ලද්දාහ. බමුණ, මම යම් ආශ්‍රව කෙනෙකුන් ප්‍රහීණ නොකළ බැවින් ගාන්ධර්වයෙක් වන්නෙමිද, බමුණ මම යම් ආශ්‍රව කෙනෙකුන් ප්‍රහීණ නොකළ බැවින් යක්ෂයන් වන්නෙමිද මනුෂ්‍යයෙක් වන්නෙමිද මා විසින් ඒ ආශ්‍රවයෝ ප්‍රහීණ කරණ ලදහ. සිදින ලද මුල් ඇත්තාහ. සිදින ලද තල් ගසක් මෙන් කරණ ලද්දාහ. අභාවයට යවන ලද්දාහ. මනුෂ්‍ය දීනත්වයට පමුණුවන ලද්දාහ. බමුණ මම යම් ආශ්‍රව කෙනෙකුන් ප්‍රහීන නොකළ බැවින් යක්ෂයන් වන්නෙමිද මනුෂ්‍යයෙක් වන්නෙමිද මා විසින් ඒ ආශ්‍රවයෝ ප්‍රහීණ කරණ ලදහ. සිදින ලද මුල් ඇත්තාහ. සිදින ලද තල් ගසක් මෙන් කරන ලද්දාහ. අභාවයට යවන ලද්දාහ. මතු නූපදින තත්වයට පමුණුවන ලද්දාහ. යක්ෂයෙක් වන්නෙමිද මනුෂ්‍යයෙක් වන්නෙමිද මා විසින් ඒ ආශ්‍රවයෝ ප්‍රහීණ කරණ ලදහ. සිදින ලද මුල් ඇත්තාහ. සිදින ලද තල්ගසක් මෙන් කරණලදහ. අභාවයට යවන ලද්දාහ. මතු නූපදින තත්වයට පමුණුවන ලද්දාහ.

6. "බමුණ, උපුලක් හෝ රත් පියුමක් හෝ සුදු පියුමක් හෝ ජලයෙහි හටගන්නේ, ජලයෙහි වැඩුනේ, ජලයෙන් උඩට නැගේ. ජලය හා නොගැටුනේ යම්සේ සිටීද, බමුණ, එසේම මම ලොකයෙහි උපන්නේ ලොකයෙහි වැඩුනේ ලොකය හා නොගැටුනේ ලොකය අභිභවා වාසය කරමි. බමුණ මා බුද්ධයයි දරව."

7. "යම් ආශ්‍රවයක් හෙතෙකොට ගෙන දෙවියන් අතර උත්පත්තියක් වන්නේද අහසින් යන ගාන්ධර්වයෙක් හෝ

වන්තේද, යමකින් යක්ෂත්වයට යන්තේද, මනුෂ්‍යත්වයට යන්තේද, අණ්ඩජ යොනියෙහි උපදින්නේද, මට ඒ ආශ්‍රවයෝ ක්ෂයවූවාහුය. පිඹහරින ලද්දාහ. පහකළ බැඳුම් ඇත්තාහ. යහපත්වූ උපුලක් යම්සේ ජලයෙන් නොමැකේද, එමෙන් ලොකයා හා නොඇලෙමි. බමුණ එසේ හෙයින් මම බුද්ධ වෙමි.”

37. අපරිහානිය ධම්ම සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, ධර්ම සතරකින් යුක්තවූ මහණතෙම පිරිහීමට නුසුදුසුය. නිවණ සම්පයෙහිම වේ. කවර සතරකින්ද යත්.

2. “මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම සීලයෙන් යුක්තවේද ඉන්ද්‍රියයන්හි වසන ලද දොරටු ඇත්තේ වේද, භෝජනෙහි පමණ දන්තේද නිදි දුරුකිරීමෙහි යෙදුනේ වේද, මහණෙනි, මහණ තෙම කෙසේ සීලයෙන් යුක්ත වේද, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම සිල්වත් වේද ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරයෙන් සංවරවූයේ වේද, ආචාරයෙන් හා ගොවරයෙන් යුක්තවූයේ වේද, සුලු වරදෙහිද හය දක්නා සුඵ වේද, ශික්ෂාපද දැඩිකොටගෙන හික්මේද, මහණෙනි, හික්ෂුව මෙසේ සීලසම්පන්නයෙක් වේ.

3. “මහණෙනි, හික්ෂුතෙම කෙසේ ඉන්ද්‍රියන්හි වසන ලද දොරටු ඇත්තේ වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම ඇසින් රූපයක් දැක නිමිති නොගන්නේ වේද, අනුබ්‍යඤ්ජන නොගන්නේ වේද, යම් කාරණයකින් වක්ෂුරිත්වයෙහි අසංවරව වාසය කරණ මොහු කරා ලොභ දොස යන ලාමක අකුශල ධර්මයෝ ලුහුබදනාහුද, ඔහුගේ සංවරය පිණිස පිළිපදීද, ඇස රකීද, ඇසෙහි සංවරයට පැමිණේද,

“කණින් ශබ්දයක් අසා නිමිති නොගන්නේ වේද, අනුබ්‍යඤ්ජන නොගන්නේ වේද, යම් කාරණයකින් ශ්‍රොතෙත්වයෙහි අසංවරව වාසය කරණ මොහු කරා ලොභ දොස යන ලාමක අකුශල ධර්මයෝ ලුහුබදනාහුද, ඔහුගේ සංවරය පිණිස පිළිපදීද, කණ රකීද, කණෙහි සංවරයට පැමිණේද,

“නාසයෙන් ගදක් ආඝ්‍රාණය කොට නිමිති නොගන්නේ වේද, අනුබ්‍යඤ්ජන නොගන්නේ වේද, යම් කාරණයකින් ඝ්‍රානෙන්ද්‍රියයෙහි අසංවරව වාසය කරණ මොහු කරා ලොභ දොස යන ලාමක අකුශල ධර්මයෝ ලුහුබඳනාහුද, ඔහුගේ සංවරය පිණිස පිළිපදීද, නාසය රකීද, නාසයෙහි සංවරයට පැමිණේද,

“දිවෙන් රසයක් විද නිමිති නොගන්නේ වේද, අනුබ්‍යඤ්ජන නොගන්නේ වේද, යම් කාරණයකින් ජීවිහෙන්ද්‍රියයෙහි අසංවරව වාසය කරණ මොහු කරා ලොභ දොස යන ලාමක අකුශල ධර්මයෝ ලුහුබඳනාහුද, ඔහුගේ සංවරය පිණිස පිළිපදීද, දිව රකීද, දිවෙහි සංවරයට පැමිණේද,

“ශරීරයෙන් ස්පර්ශයක් ස්පර්ශකොට නිමිති නොගන්නේ වේද, අනුබ්‍යඤ්ජන නොගන්නේ වේද, යම් කාරණයකින් කායෙන්ද්‍රියයෙහි අසංවරව වාසය කරණ මොහු කරා ලොභ දොස යන ලාමක අකුශල ධර්මයෝ ලුහුබඳනාහුද, ඔහුගේ සංවරය පිණිස පිළිපදීද, කය රකීද, කයෙහි සංවරයට පැමිණේද,

“සිතින් ධර්මයක් දැන නිමිති නොගන්නේ වේද, අනුබ්‍යඤ්ජන නොගන්නේ වේද, යම් කාරණයකින් සිතෙහි අසංවරව වාසය කරන්නහු කරා ලොභ ද්වේෂ නම් ලාමක අකුශල ධර්මයෝ ලුහුබඳනාහුද එය සංවරය පිණිස පිළිපදීද, මනින්ද්‍රියය රකීද, මනින්ද්‍රියෙහි සංවරයට පැමිණෙයිද මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණතෙම ඉන්ද්‍රියයන්හි වසන ලද දොරටු ඇත්තේ වේ.

4. “මහණෙනි, කෙසේ නම් හික්ෂුතෙම භොජනයෙහි පමණ දන්නේ වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම නුවණින් කල්පනාකොට ආහාර ගනියිද ක්‍රීඩා පිණිස නොවේ. මද වැඩිම පිණිස නොවේ. සැරසීම පිණිස නොවේ, අලංකාරය පිණිස නොවේ. මේ ශරීරයාගේ පැවැත්ම පිණිසම යැපීම පිණිසම, වෙහෙස දුරුකර ගැනීම පිණිසම, බුහුමවර්ශාවට අනුග්‍රහ පිණිසම වේ. මෙසේ පරණ වේදනා මැඩපවත්වමි. අළුත් වේදනා නූපදවන්නෙමි. මාගේ ජීවිත යාත්‍රාවද වන්නේය.

නිවරදද වන්නේය. සැපවිහරණයද වන්නේයයි නුවණින් මෙනෙහි කොට ආහාර වළඳන්නේය. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණනෙම භෝජනයෙහි පමණ දන්නේ වෙයි.

5. "මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණනෙම නිදි දුරුකිරීමෙහි යෙදුනේ වේද, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණනෙම දවල් දවස සක්මන් කිරීමෙන් සහ හිඳීමෙන් වැළැක්විය යුතු ක්ලෙශ ධර්මයන්ගෙන් සිත පිරිසිදු කරයි. රාත්‍රියෙහි ප්‍රථම යාමයෙහිද සක්මන් කිරීමෙන් සහ හිඳීමෙන් වැළැක්විය යුතු ධර්මයන්ගෙන් සිත පිරිසිදු කරයි. රාත්‍රියෙහි මධ්‍යම යාමයෙහි දකුණුලයෙන් දකුණු පය මත වම්පය මදක් ඇද තබා නැගිටින සංඥාව මෙනෙහි කොට සිහි ඇතිව සමයක් ප්‍රඥාවෙන් යුක්තව සිංහසෙය්‍යාව කරයි. රාත්‍රියෙහි අවසන් යාමය නැගිට සක්මන් කිරීමෙන් සහ හිඳීමෙන් වැළැක්විය යුතු ක්ලෙශ ධර්මයන්ගෙන් සිත පිරිසිදු කරයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණනෙම නිදි දුරුකිරීමෙහි යෙදුනේ වේ. මහණෙනි, මේ ධර්ම සතරින් යුක්තවූ මහණනෙම පිරිහීමට නුසුදුසුය. නිවණ සමීපයේම වේ.

"මහණනෙම ශීලයෙහි පිහිටියේද ඉන්ද්‍රියයන්හි සංවරවූයේද භෝජනයෙහි පමණ දන්නේද නිදි දුරු කිරීමෙහි යෙදෙයිද ඊ දවල් දෙක්හි මෙසේ වාසය කරමින් යොග්‍යයන්ගෙන් මිදීමට පැමිණීම පිණිස කුශල ධර්ම වඩන්නාවූ අප්‍රමාදයෙහි ඇලුණාවූ ප්‍රමාදයෙහි භය දක්නා සුලු හික්මුනෙම පිරිහීමට යොග්‍ය නොවේ. නිවන සමීපයෙහිම සිටියේ වෙයි."

38. පටිළීන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මෙයම සත්‍යයයි වෙන වෙනම ගත් දෘෂ්ටි දුරු කළ සියලු සෙවීමි අත්හළ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස සංසිද්ධ මහණනෙම විචේකයට පැමිණියේයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ නෙම මෙම සත්‍යය වෙන වෙනම ගත් දෘෂ්ටි දුරුකෙළේ වෙයිද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්ගේ මෙම සත්‍යයයි ගත් නොයෙක් බොහෝවූ දෘෂ්ටි වෙත්ද ඒ කවරහුද? ලොකය ශාශ්වතයයි කියා හෝ ලොකය අශාශ්වතයයි කියා හෝ ලොකය

අන්තයක් ඇත්තේයයි කියා හෝ ලොකය අන්තයක් නැත්තේයයි කියා හෝ එයම ජීවයද එයම ශරීරයද වෙයි කියා හෝ අනිකක් ජීවය අනිකක් ශරීරය කියා හෝ සත්වයා මරණින් මතු වෙයි කියා හෝ සත්වයා මරණින් මතු නොවෙයි කියා හෝ සත්වයා මරණින් මතු වෙයි නොවෙයි කියා හෝ සත්වයා මරණින් මතු නොවෙයි, නොදනොවෙයි කියා හෝ ගත්තාවූ දෘෂ්ටිහුය. හික්ෂුව විසින් ඒ සියලු දෘෂ්ටි උදුරා දමන ලද්දාහුද, හරන ලද්දාහුද, දුරුකරන ලද්දාහුද, මුදන ලද්දාහුද, පහකරණ ලද්දාහුද, ඉවත් කරන ලද්දාහුද මහණෙනි, මහණ තෙම මෙසේ වනාහි උදුරා දමන ලද වෙන වෙනම ගත් දෘෂ්ටි ඇත්තේ වෙයි.

2. "මහණෙනි, කෙසේ නම් හික්ෂුතෙම දුරුකළ සියලු සෙවීම් ඇත්තේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුවගේ (අනාගාමී මාර්ගයෙන්) කාමයන් සෙවීම ප්‍රහීණවූයේ වේද, (අර්හත් මාර්ගයෙන්) භවයන් සෙවීම ප්‍රහීණ වූයේ වේද, (අර්හත් මාර්ගයෙන්) බ්‍රහ්මචර්යාව සෙවීම සංසිදුතේ වේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි හික්ෂුතෙම දුරුකළ සියලු සෙවීම් ඇත්තේ වේ.

3. "මහණෙනි, කෙසේ නම් හික්ෂුතෙම සංසිදුනු ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම සැපය ප්‍රහීන වීමෙන්ද දුක්ඛය ප්‍රහීන වීමෙන්ද සොම්නස් දොම්නස් දෙදෙනාගේ අස්තංගනයෙන් දුක් නැති සැප නැති උපෙක්ෂා ස්මෘති දෙකින් පිරිසිදුවීම් ඇති වතුර්ථධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයිද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණ තෙම සංසිදුනු ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස ඇත්තේ වේ.

4. "මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණතෙම විචේකයෙන් යුක්ත වේද මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණහට 'මම වෙමි මානය ප්‍රහීණවූයේ වේද, සිද්ධිනලද මුල් ඇත්තේද, අග සිද්ධින ලද තල් ගසක් මෙන් කරණ ලද්දේද, අභාවයට යවන ලද්දේද මතු නුපදින තත්වයට කරණ ලද්දේද,' මහණෙනි, මෙසේ වනාහි හික්ෂු තෙම විචේකයෙන් යුක්තවූයේ වෙයි. මහණෙනි, මෙයම සත්‍යයි බැහැර කරගත් හික්ෂුව මනාව හරණ ලද සියලු සෙවීම් ඇත්තේ බර හරින ලද කාය සංස්කාර ඇත්තේ එක්කෙනෙක් බවට පැමිණියේයයි කියනු ලැබේ."

5. "සියලු රාගයන්ගෙන් දුරුවූ අර්හත්ඵල විමුක්තියෙන් යුක්තවූ යමෙකු විසින් බ්‍රහ්මචරිය ඵසනාව සහ කාමෙසනා භවෙසනාව යන ඵසනා (සෙවීම්) දුරුකරන ලද්දාහුද මෙයම සත්‍යයයි ඔසවාගත් වැරදි දැකීම් සහ දෘෂ්ටි උදුරා දමන ලද්දාහුද ඵකාන්තයෙන් ශාන්තවූ සිහි ඇත්තාවූ සංසිද්ධතාවූ නොපැරදවිය හැක්කාවූ මානය දුරු කළාවූ චතුස්සත්‍ය අවබෝධ කළාවූ මහණ තෙම විවේකයෙන් යුක්තවූයේයයි" කියනු ලැබේ.

39. උජ්ජාය සූත්‍රය:- 1. "ඉක්බිති උජ්ජාය නම් බ්‍රාහ්මණ තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනෙක්හිද ඵහි පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය. සතුටුවිය යුතුවූ සිහිකටයුතුවූ කථාකොට නිමවා ඵකත් පසෙක හුන්නේය. ඵකත්පසෙක හුන් උජ්ජාය බ්‍රාහ්මණ තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීය.

2. "භවත් ගෞතමයන් වහන්සේත් යාගකිරීම වර්ණනා කෙරෙද්ද?" යනුය. "බ්‍රාහ්මණය, මම සියලු යාග වර්ණනා නොකරමි. බ්‍රාහ්මණය, මම සියලුම යාග වර්ණනා නොකරන්නේද නොවෙමි, 'බ්‍රාහ්මණය, යම්බඳු යාගයෙක්හි ගවයන් මරන්ද, ඵඵ බැටඵඵවත් මරන්ද, කුකුලන් උෟරන් මරන්ද, නොයෙක් ප්‍රාණීහු විනාශයට පමුණුවන්ද, බමුණ, මම මෙබඳුවූ ප්‍රාණඝාතය පිළිබඳ බොහෝ කටයුතු සහිත යාග වර්ණනා නොකරමි. ඊට හෙතු කවරේද?

3. "බමුණ, මෙබඳු ප්‍රාණඝාතනය පිළිබඳ බොහෝ කටයුතු ඇති යාගයට රහත්හු හෝ රහත් මාර්ගයට පිළිපත්නාහු හෝ නොඵලඹෙත්. බමුණ යම්බඳු යාගයෙක්හි ගවයන් නොමරන්ද, ඵඵ බැටඵඵවත් නොමරන්ද, කුකුලන් උෟරන් නොමරන්ද, නොයෙක් සතුන් මරණයට නොපමුණුවන්ද, බ්‍රාහ්මණය මම මෙබඳුවූ ප්‍රාණඝාතය පිළිබඳ බොහෝ කටයුතු නැති යාගය වර්ණනා කරමි. ඵනම්: සලාක දානයත්, පරම්පරාගත දානයත් යන දෙකයි. ඊට හේතු කවරේද? බමුණ, මෙබඳු නිරාරම්භ යාගයට රහත්හු හෝ රහත් මාර්ගයට පිළිපත්නාහු හෝ පැමිණෙත්.

4. “අස්සමෙධ යාගය, පුරුෂමෙධ යාගය, සම්මාපාස යාගය, වාජපෙය්‍ය යාගය, නිරග්ගලයාගය යන මහත් කටයුතු ඇති ඒ මහායාගයෝ මහත්ඵල නොවෙත්. ඵළ බැටළුවන්ද ගවයන්ද යන නානාප්‍රකාර සත්වයෝ යම් යාගයෙක්හි නසනු ලැබෙත්ද, ඒ යාගයන් යහපත් මාර්ගයෙහි පිළිපත් මහත් සාමීහු කරා නොපැමිණෙත්. යම්කිසි යාගයක් මහත් කටයුතු නැත්තේද, පරම්පරාගතව එන්නේද ඵළ බැටළුවන් ද ගවයන්ද නානාප්‍රකාර සත්වයෝ මෙහි නසනු නොලැබෙත්ද, යහපත් මාර්ගයෙහි පිළිපත් මහර්මීහු ඒ යාගයට පැමිණෙත්. ඤාණවන්ත මේ යාගය කරන්නේය. මේ යාගය මහත් ඵලයි. මෙය යාගය කරන්නා ශ්‍රෙෂ්ඨවේ. ලාමකයෙක් නොවේ. යාගයද මහත්ඵලවේ. දෙවියෝද පහදිත්.”

40. උදායී බ්‍රාහ්මණ සූත්‍රය:- 1. ඉක්බිති උදායී බ්‍රාහ්මණ තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටුවිය. සතුටු වියයුතු කථාකොට නිමවා එක්පසෙක හුන්නේය. එක්පසෙක හුන් උදායී බ්‍රාහ්මණතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීය.

2. “ගෞතමයන් වහන්සේ යාගය වර්ණනා කරන්නේද?” යනුයි.

“බමුණ, මම සියලු යාගම වර්ණනා නොකරමි. බ්‍රාහ්මණය මම සියලු යාග වර්ණනා නොකරන්නෙමිද නොවෙමි. බමුණ යම්බඳු යාගයෙක්හි ගවයන් මරන්ද, ඵළ බැටළුවන් මරන්ද ඌරන් කුකුලන් මරන්ද, නොයෙක් ප්‍රාණීහු විනාශයට පමුණුවන්ද, බමුණ මම මෙබඳුවු බොහෝ කටයුතු ඇති ප්‍රාණීන් මරණ යාග වර්ණනා නොකරමි. ඊට හෙතු කවරේද?

3. “බමුණ, මෙබඳුවු බොහෝ කටයුතු ඇති යාගයට රහත්හු හෝ රහත් මාර්ගයට පිළිපන්නාහු හෝ නොපැමිණෙත්. බමුණ යම්බඳු යාගයෙක්හි ගවයන් නොමරන්ද, ඵළවන් බැටළුවන් නොමරන්ද, කුකුලන් ඌරන් නොමරන්ද නොයෙක් ප්‍රාණීන් විනාශයට නොපමුණුවද්ද, බමුණ මම මෙබඳු යාග

වර්ණනාකරමි. එනම් නිත්‍ය දානයක් පරම්පරාවේ එන දානයක්ය. ඊට හෙතු කවරේද? බමුණ මෙබඳු ප්‍රාණීන් නොමරණ යාගයට රහත්හු හෝ රහත් මාර්ගයට පිළිපත්නාහු එළඹෙත්.

4. "සුදුසු කාලයෙහි රැස් කරණ ලද කැපවූ සතුන් නොමරණ යාගයක් වේද, එබඳු යාගය කරා සංයමවූ බ්‍රහ්මචාරීහු පැමිණෙත්. කාලයද ගතියද ඉක්මවූ පහ කළ කෙලෙස් වැසුම් ඇති පිණට දක්ෂ යම් බුදුවරයෝ ලොකයෙහි වෙත්ද උන්වහන්සේලා මේ යාගය පසසත්. ප්‍රකෘති දානයෙහි හෝ මතක දානයෙහි හෝ පැහැදුනු සිත් ඇත්තේ සුදුසු පරිද්දෙන් දෙයා ධර්මයන් සකස් කොට බ්‍රහ්මචාරීන් කෙරෙහි යහපත් ක්ෂේත්‍රයෙහි පුදයි. දක්ෂිණාවට සුදුසුසන් කෙරෙහි යමක් කරණ ලද්දේද, එය මනාකොට නිමකරණ ලද්දකි. මනාකොට පුදන ලද්දකි, මනාකොට පැමිණෙන ලද්දකි. පිදීමද මහත්වේ. දෙවියෝද පහදිත්. පරිත්‍යාග චිත්තයෙන් යුක්තව ශ්‍රද්ධාවත් ප්‍රඥාවන්ත තෙම මෙසේ යාගකොට පණ්ඩිත තෙම ව්‍යාපාද නැති සැපවත් භවයකට පැමිණේ."

(සතරවෙනි වක්ක වර්ගය නිමි.)

5. රොහිතස්ස වර්ගය.

41. සමාධි භාවනා සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ සමාධි භාවනා සතර දෙනෙකි. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්, මහණෙනි, වඩන ලද බහුල කරන ලද සමාධි භාවනාවක් මේ ආත්මයෙහි සැප විහරණ පිණිස වන්තීද, එබඳු සමාධි භාවනාවක් ඇත්තේය. මහණෙනි, වඩන ලද බහුල කරන ලද සමාධි භාවනාවක් දිව්‍යවක්ෂුරහිඥානය පිණිස වන්තේද එබඳු සමාධි භාවනාවක් නැත්තේය. වඩන ලද්දාවූ බහුල කරන ලද්දාවූ සමාධි භාවනාවක් සිහිය හා නුවණින් දැනීම පිණිස පවතීද මහණෙනි, එබඳු සමාධි භාවනාවක් ඇත. වඩන ලද බහුල කරන ලද සමාධි භාවනාවක්

ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කිරීම පිණිස පවතියිද එබඳු සමාධි භාවනාවක් ඇත.

2. "මහණෙනි, වඩන ලද බහුල කරන ලද කවර සමාධි භාවනාවක් මේ ආත්මයෙහි සැප විහරණය පිණිස පවතීද?

3. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම කාමයන්ගෙන් වෙන්ව අකුශලයන්ගෙන් වෙන්වම, විතර්ක සහිත විචාර සහිත විචේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සැපය ඇති සතරවෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයිද මහණෙනි, වඩන ලද බහුල කරන ලද මේ සමාධි භාවනාව මේ ආත්මයෙහි සැප විහරණය පිණිස පවතියයි කියනු ලැබේ.

4. "මහණෙනි, වඩන ලද බහුල කරන ලද කවර සමාධි භාවනාවක් දිව්‍යවක්ෂුස ලැබීම පිණිස පවතීද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම ආලෝක සංඥාව මෙනෙහි කරයිද දභවල්ය යන සංඥාව මෙනෙහි කරයිද දභවල් යම්සේද එසේම රාත්‍රියද රාත්‍රිය යම්සේද එසේ දවාලද මෙසේ විවෘතවූ නොවැසුණාවූ සිතින් ආලෝක සහිත සිත වඩයිද මහණෙනි, වඩන ලද්දාවූ බහුල කරන ලද්දාවූ මේ සමාධි භාවනාව දිව්‍ය වක්ෂුව ලැබීම පිණිස පවතී.

5. "මහණෙනි, වඩන ලද්දාවූ බහුල කරන ලද්දාවූ කවර සමාධි භාවනාවක් සිහිය හා නුවණින් දැනීම පිණිස පවතීද, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණහට ප්‍රකටව වේදනාවෝ උපදිත්ද ප්‍රකටව වෙදනා හටගනිත්ද, ප්‍රකටව වේදනා අභාවයට යත්ද, ප්‍රකටව හටගනිත්ද, ප්‍රකටව අභාවයට යෙත්ද, ප්‍රකටවූ සංඥා ප්‍රකටවූ විතර්ක උපදිත්ද, මහණෙනි, වඩන ලද බහුල වශයෙන් කරන ලද මේ සමාධි භාවනා නොමෝ සිහිය හා නුවණින් දැනීම පිණිස පවතී.

5. "මහණෙනි, වඩන ලද්දාවූ බහුල කරන ලද්දාවූ කවර සමාධි භාවනාව ආශ්‍රවයන් ක්ෂයවීම පිණිස පවතීද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම උපාදාන ස්කන්ධ පසෙහි ඉපදීමද විනාශයද දකිමින් වාසය කරයිද, මේ රූපයයි, මේ රූපයාගේ ඉපදීමයි, මේ රූපයාගේ නැතිවීමයි, මේ වෙදනාවයි, මේ

වෙදනාවගේ ඉපදීමයි, මේ වෙදනාවගේ නැතිවීමයි. මේ සංඥාවයි, මේ සංඥාවගේ ඉපදීමයි. මේ සංඥාවගේ නැතිවීමයි. මේ සංස්කාරයෝයි. මේ සංස්කාරයන්ගේ ඉපදීමයි, මේ සංස්කාරයන්ගේ නැතිවීමයි. මේ විඤ්ඤාණයයි, මේ විඤ්ඤාණයාගේ ඉපදීමයි, මේ විඤ්ඤාණයාගේ නැතිවීමයි.

6. "මහණෙනි, මේ වඩනලද්දාවූ බහුලකරන ලද්දාවූ මේ සමාධි භාවනාව ආශ්‍රවයන් ක්ෂයවීම පිණිස පවතී. මහණෙනි, මේ සතර සමාධි භාවනාවෝයි මහණෙනි, පරායන සූත්‍රයෙහි පුණ්ණක ප්‍රශ්නයෙහි මෙය වනාහී මේ සඳහා වදාරණ ලදී.

7. "ලොකයෙහි කිසිතැනක යමෙකුට ස්කන්ධ ධාතු ආයතන ආරම්භණ යන මොවුන් කෙරෙහි සැළීමක් නැද්ද, සත්ව ලොකයෙහි උසස් පහත් හෙදය දැන ශාන්ත වූයේද, පහවූ ක්‍රොධ නමැති දුම් ඇත්තේද, දුක් නැත්තේද ආශානැත්තේද හෙතෙම ජාති ජරා මරණය පහකෙළේයයි කියමි."

42. පඤ්ඤ ව්‍යාකරණ සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ ප්‍රශ්න විසඳීම සතරක් වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්. මහණෙනි, ඒකාන්තයෙන් විසඳිය යුතු ප්‍රශ්නයක් ඇත්තේය. මහණෙනි, බෙදා විසඳිය යුතු ප්‍රශ්නයක්ද ඇත්තේය. මහණෙනි ප්‍රශ්නකොට විසඳිය යුතු ප්‍රශ්නයක් ඇත්තේය. මහණෙනි, නොවිසඳා තැබියයුතු ප්‍රශ්නයක් ඇත්තේය. මහණෙනි, මේ ප්‍රශ්න ප්‍රකාශ කිරීම් සතරය.

2. "ඒකාන්තයෙන් කිවයුතු එකෙක. බෙදා කිව යුතු අනිකෙක. විචාරියයුතු තුන්වැන්නය. සතරවැන්න වනාහි තැබිය යුතුය. යමෙක් ඒ ඒ තන්හි ධර්මයට අනුව ඒ ප්‍රශ්නයන් දනීද, එබඳු හික්ෂුව ප්‍රශ්න සතරෙහි දක්ෂ යයි කීහු. හෙතෙම නොගැටිය හැකි මැඩපැවැත්විය නොහැකි ගැඹුරු ගත් දේ වෙනස් නොකළහැකි අර්ථයෙහිද අනර්ථයෙහිදැයි යන දෙක්හිම දක්ෂ වෙයි. ඒ පණ්ඩිත තෙම අනර්ථය දුරු කරයි. අර්ථය ගනියි. අර්ථය අවබෝධ

කළ හෙතෙම නැණවත් පණ්ඩිත පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ.”

43. කොධගරුතා සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, ලොකයෙහි මේ පුද්ගලයන් සතරදෙනෙක් ඇත්තාහ. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්. ක්‍රොධය ගරු කරන ධර්මය ගරු නොකරන නොගන්නා පුද්ගලයාය. ගුණමකු බව ගරු කරන ධර්මය ගරු නොකරන පුද්ගලයාය, ලාභය ගරු කරන සද්ධර්මය ගරු නොකරන පුද්ගලයාය. සත්කාරය ගරු කරන ධර්මය ගරු නොකරන පුද්ගලයාය යන මොහුය. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ.

2. “මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතර දෙනෙක් ලොකයෙහි විද්‍යමාන වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්. ධර්මය ගරු කරණ ක්‍රොධය ගරු නොකරන පුද්ගලයාය, ධර්මය ගරු කරණ ගුණමකු බව ගරු නොකරණ පුද්ගලයාය, ධර්මය ගරු කරණ ලාභය ගරු නොකරණ පුද්ගලයාය, ධර්මය ගරු කරණ සත්කාරය ගරු නොකරණ පුද්ගලයා යන සතර දෙනයි. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ.

3. “ක්‍රොධය ගුණමකු බව ගරු කරණ ලාභ සත්කාර ගරු කරණ ඒ හික්ෂුහු සමායක් සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්මයෙහි නොවැඩෙත්. යම් කෙනෙක් සද්ධර්මය ගරු කොට වාසය කළාහුද, වාසය කෙරෙත්ද, ඔව්හු ඒකාන්තයෙන් සමායක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ වදාළ ධර්මයෙහි වැඩෙත්.”

44. අසද්ධම්ම වතුක්ක සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ අසද්ධර්මයෝ සතර දෙනෙකි. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්? ක්‍රොධ ගරු කරන සද්ධර්මය ගරු නොකරණ බවය, ගුණමකු බව ගරු කරණ ධර්මය ගරු නොකරණ බවය. ලාභය ගරු කරණ ධර්මය ගරු නොකරණ බවය. සත්කාරය ගරුකරණ ධර්මය ගරු නොකරණ බවය. මහණෙනි, මේ සතර අසද්ධර්මයෝයි.

2. “මහණෙනි, සද්ධර්ම සතර දෙනෙකි. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්, ධර්මය ගරුකරණ ක්‍රොධය ගරු නොකරණ

බවය. ධර්මය ගරු කරණ ගුණමකු බව ගරු නොකරණ බවය. ධර්මය ගරු කරණ ලාභය ගරු නොකරණ බවය. ධර්මය ගරු කරණ සත්කාරය ගරු නොකරන බවය. මහණෙනි මෙසතර සද්ධර්මයෝයි.

3. “ක්‍රොධය ගුණමකු බව ගරු කරන ලාභ සත්කාරයන් ගරු කරන භික්ෂුව යහපත් කෙනෙකි කුණුවූ බීජයක් මෙන් සද්ධර්මයෙහි නොවැඩෙයි. යම් කෙනෙක් සද්ධර්ම ගරුකොට වාසය කළාහුද වාසය කරන්ද ඔව්හු ඒකාන්තයෙන් ඔහුගේ තෙලයෙන් මිශ්‍රවූවාක් මෙන් ධර්මයෙහි වැඩෙත්.”

45. පළමුවෙනි රොහිතස්ස සූත්‍රය:- 1. එක් කාලයෙකිහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයෙහි අනේපිඬු සිටුහු විසින් කරවනලද ජෙනවනාරාමයෙහි වාසය කරණ සේක. ඉක්බිති රොහිතස්ස නම් දිව්‍ය පුත්‍රතෙම කාලය ඉක්ම ගිය රාත්‍රියෙහි බබලන ශරීර වර්ණයෙන් යුක්තව ජෙනවනය ආලෝක කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනෙක් හිඳ එහි පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත් පසෙක සිටියේය.

2. එකත්පසෙක සිටි රොහිතස්ස දිව්‍ය පුත්‍රතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීය. “යම් තැනෙකිහි නූපදියිද නොදිරියිද නොමැරේද චූත නොවේද නූපදිද, ස්වාමීනි ගමණින් ලෝකයෙහි කෙළවර දැනගන්ට හෝ දකින්නට හෝ පැමිණෙන්නට හෝ හැක්කේදැයි” ඇසීය.

3. “ඇවැත්නි, යම්තැනක නොඋපදිද නොදිරාද නොමැරේද චූත නොවේද නූපදිද ලෝකයෙහි කෙළවරට පා ගමනින් ගොස් දතයුතු යයි දැක්ක යුතුයයි පැමිණිය යුතු යයි නොකියමි.”

4. “ස්වාමීනි, ආශ්වර්යයි. ස්වාමීනි, පුදුමයි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) යන යමක් වදාළේද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එය යහපත්කොට වදාරන ලදී.

5. “ස්වාමීනි, මම පෙර ඉර්ධි ඇති අහසින් යන්නාවූ වැඳි පුත්‍රවූ රොහිතස්ස නම් ඍෂියෙක් වූවෙමි. ස්වාමීනි, ඒ මට

හික්මුනාවූ කළ පුරුද්ද ඇති දක්වන ලද ශිල්ප ඇති සැහැල්ලු ඊයකින් නිදුකින් තල් සෙවනැල්ලක් ඉක්මවන්නේ නම් එබඳු උතුම් දුන්නක් ඇති දුනු දරන්නේ යම්සේද එබඳු ජවයක් වූයේය. යම්සේ පූර්වදිග මුහුදින් බටහිර මුහුද යම් සේද එබඳු පා මාරුවක් වූයේය. 'මෙබඳු ජවයකින් යුත් මෙබඳු ගමන් ඇති ඒ මට මම ගමනින් ලොකයෙහි කෙළවරට යන්නෙමි'යි මෙබඳු අදහසක් ඇතිවිය. ස්වාමීනි, ඒ මම කෑම් බිම් දෙක හැර මලමුත්ත කිරීම් හැර නිදිම් ක්ලාන්ත සංසිද්ධීම් හැර වර්ෂ සීයක් ඇත්තේ වර්ෂ සීයක් ජීවත් වන්නේ වර්ෂ සීයක් ගොස් ලොකයෙහි අන්තයට නොපැමිණීම ලොකය අතරෙහිම කාලක්‍රියා කළෙමි.

6. "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) වදාරන ලද්ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යහපත්කොටම වදාරන ලද්දකි."

7. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ඇවැත්නි, එහෙත් යම්තැනක නූපද්ද නොදිරාද නොමැරේද වුත නොවේද? ඇවැත්නි, මම ලොකයාගේ කෙළවරට නොපැමිණ දුක් කෙළවර කිරීම නොකියමි. ඇවැත්නි, මම සංඥාවෙන් යුත් සිතින් යුත් මේ බඹයක් පමණ ශරීරයෙහි ලොකයද (දුක්බ සත්‍යයද) පනවමි. ලොක සමුදයද (දුකට හෙතුවද) පනවමි. ලොක නිරොධයද පනවමි. ලොක නිරොධයට පැමිණෙන මාර්ගයද පනවමි."

8. "කිසිකලෙක ලොකයාගේ කෙළවරට ගමණින් නොපැමිණිය හැක. ලොකයාගේ කෙළවරට නොපැමිණ දුකින් මිදීමක් නැත. එසේහෙයින් ඒකාන්තයෙන් ලොකය දක් ප්‍රඥාවත් ලොකයෙහි කෙළවරට ගිය වැස නිමවන ලද බඹසර ඇති පව් සමනය කළ ලොකයාගේ කෙළවර දැන මෙලොවද පරලොවද බලාපොරොත්තු නොවෙමි."

46. දුතිය රොහිතස්ස සූත්‍රය:- 1. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ රාත්‍රිය ඇවැමෙන් පසු හික්මුන්ට ආමන්ත්‍රණය කළසේක. "මහණෙනි, මේ රාත්‍රියෙහි රොහිතස්ස දිව්‍ය පුත්‍ර තෙම කාලය ඉක්ම ගිය රාත්‍රියෙහි හොබනා ශරීර වර්ණ ඇතිව

මුළු ජේතවනය ආලෝක කොට මා යම් තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ මා වැඳ එකත්පසෙක සිටියේය.

2. එකත්පසෙක සිටි රොහිතස්ස දිව්‍ය පුත්‍රතෙම මට ස්වාමීනී යම් තැනෙක වනාහී නූපදීද නොදිරාද, නොමැරේද, චූත නොවේද පහළ නොවේද, ස්වාමීනී, ඒ ලෝකයේ කෙළවර පා ගමනින් දැනගැනීමට හෝ දැකීමට හෝ පැමිණීමට හෝ හැක්කේදැයි' ඇසීය. මෙසේ ඇසූ කල්හි මහණෙනි මම රොහිතස්ස දිව්‍ය පුත්‍රයාට 'ඇවැත්නී, යම් තැනෙක නූපදීද නොදිරාද නොමැරේද චූත නොවේද නූපදීද ගමනින් ලෝකයෙහි ඒ කෙළවර දතහැකියයි හෝ දැක්ක හැකියයි හෝ පැමිණිය හැකියයි හෝ මම නොකියමි

3. "මහණෙනි, මෙසේ කී කල්හි රොහිතස්ස දිව්‍ය පුත්‍රතෙම මට 'ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් 'ඇවැත්නී, යම් තැනෙක්හි වනාහී පහළ නොවේද නොදිරාද නොමැරේද චූත නොවේද නූපදීද ඒ ලෝකයෙහි ඒ කෙළවර ගමනින් දතහැකියයි හෝ දැක්ක හැකියයි හෝ පැමිණිය හැකියයි හෝ නොවදාරමියි' වදාරන ලද්ද යහපත් කොට වදාරන ලද්දක්මය. ස්වාමීනී, ආශ්චර්යයි. ස්වාමීනී, අද්භූතයකියි කියේය.

4. "ස්වාමීනී, පෙර වූ දෙයක් නම් මම ඉර්ධි ඇති අහසින් යන වැදි පුත්‍රවූ රොහිතස්ස නම් ඍෂිවරයෙක් වීමි. ස්වාමීනී, ඒ මට මෙබඳු ජවයක් විය. හික්මුනාවූ අත්දැකීම් ඇති ශිල්ප දක්වා පළපුරුදු දුනු දරණ දුනු ආචාර්යයෙක් යම්සේ සීඝ්‍ර ඊතලයෙන් නිදුකින් තල් ගසක සෙවනක් සරසට ඉක්ම වන්නේද ඒ යම්සේ පෙරදිග මුහුදින් බටහිර මුහුද යම්සේ ඉක්මවන්නේද මෙබඳු ගමන් වේගයක් වූයේය. ස්වාමීනී, මෙබඳු ජවයකින් යුත් මෙබඳු ගමන් වේගයකින් යුත් ඒ මට මම පා ගමනින් ලෝකයෙහි කෙළවරට පැමිණෙන්නෙමි යන මෙබඳු අදහසක් පහළ විය. ස්වාමීනී, ඒ මම අනුභව කිරීම් පානය කිරීම් කැමි රස විඳීම් හර මළමුත්‍ර කිරීම් හැර නිඳීම් ක්ලාන්ත සංසිදුවීම් හැර වර්ෂ සියයක් ඉතිරිවූ ආයුෂ ඇත්තේ වර්ෂ සියයක් ජීවත් වන්නේ වර්ෂ සියයක් ගොස් ලෝකයාගේ කෙළවරට නොපැමිණම අතරෙහි කථරිය කෙළෙමි.

5. "ආචාරිණි, යම් තැනක පහළ නොවේද, නොදිරාද, නොමැරේද, චූත නොවේද, නූපදීද, ගමනින් ලොකයාගේ ඒ කෙළවර දතහැකියයිද, දැක්කහැකියයිද, පැමිණිය හැකියයිද, නොකියමි' භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාළ වචනය මනාකොට වදාරන ලද්දක්මය. ස්වාමීනි, එය ආශ්චර්යයි අද්භූතයි" කියේය.

6. "මහණෙනි, මෙසේ කී කල්හි මම රොහිතස්ස දිවා පුත්‍රයාට 'ආචාරිණි, යම් තැනෙකහි පහළනොවේද නොදිරාද නොමැරේද චූත නොවේද නූපදීද ගමනින් ලොකයාගේ ඒ කෙළවර දත හැකියයිද දැක්ක හැකියයිද පැමිණිය හැකියයිද නොකියමියි කීවෙමි. ආචාරිණි, මම ලොකයෙහි කෙළවරට නොපැමිණ දුක්ඛයාගේ කෙළවර කිරීම නොකියමි. ආචාරිණි මම නැවතද සංඥාව සහිතවූ සිත සහිතවූ බලයක් පමණවූ මේ ශරීරයෙහි ලොකය හෙවත් දුක්ඛ සත්‍යයද පනවමි. සමුදය හෙවත් දුකට හෙතුව පනවමි. දුක්ඛනිරෝධය හෙවත් නිවන පනවමි. දුක්ඛ නිරෝධයට යන ප්‍රතිපදාව පනවමි.

7. "ගමනින් ලොකයෙහි කෙළවරට කිසිකලෙක නොපැමිණිය හැක. ලොකයාගේ කෙළවරට නොපැමිණ දුකින් මිදීමක්ද නැතැතේය. එසේහෙයින් ඒකාන්තයෙන් ලොකයෙහි කෙළවරට ගිය වැස නිමවන ලද බලසර ආති ලොකය දත් ඤාණවන්ත පටි සමනය කළ පුද්ගලයා ලොකයෙහි කෙළවර දැක මෙලොවද පරලොවද බලාපොරොත්තු නොවෙයි."

47. සුවිදුරවිදුර සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, ඉතා දුරවූ මේ සතර දෙනෙක් වෙත්. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්. මහණෙනි, අහසද පොළොවද යන මෙය පළමුවෙනි ඉතා දුරවූ කරුණය. සමුද්‍රයේ මෙතෙරද එතෙරද යන මෙය දෙවෙනි ඉතා දුරවූ කරුණය. මහණෙනි, යම් තැනකින් සූර්යයා පහළ වේද යම් තැනක අස්තංගම වේද මේ තුන් වෙනි ඉතා දුරවූ කරුණයි. මහණෙනි, සත්පුරුෂ ධර්මයද අසත්පුරුෂ ධර්මයද යන මෙය සතරවන ඉතා දුරවූ කරුණයි. මහණෙනි, මේ සතර දුරවූවෝ වෙති."

2. "අනසද දුරෙහිය, පොළොවද දුරෙහිය. සමුද්‍රයෙන් එතෙරද දුරය. යම් තැනකින් ආලොකය ගෙන දෙන සූර්යයා උදා වේද, යම් තැනක අස්ත වේද, එමෙන් සත්පුරුෂ ධර්මයද අසත්පුරුෂ ධර්මයද ඒකාන්තයෙන් ඊටත් වඩා අතිශයින් දුර යයි කියත්. සත්පුරුෂයන්ගේ සමාගමය වෙනස් නොවන ස්වභාව ඇත්තේය. යම්තාක් කල් පවතී නම් ඒතාක් එසේම වේ. අසත් පුරුෂයන්ගේ සමාගමය වහා වෙනස් වේ. එසේහෙයින් අසත්පුරුෂ සමාගමයෙන් සත්පුරුෂයන්ගේ ධර්මය ඇත්ව සිටියේය."

48. විශාඛ පඤ්චාල පුත්ත සූත්‍රය:- 1. එක් කාලයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවනයෙහි අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වාසය කරණ සේක. එකල්හි වනාහි පඤ්චාලිපුත්‍ර ආයුෂ්මත් විසාඛ ස්ථවිර තෙමේ උපස්ථාන ශාලාවෙහි හික්ෂුන් පැහැදිලි නිර්දෝෂ වූ අර්ථ හඟවන විවර්තපර්යාපන්නවූ විවර්තනිශ්‍රිතවූ සම්පූර්ණ කථාවෙන් නිදර්ශන සහිතව කියයි, සමාදන් කරවයි, තෙදගන්වයි, සතුටු කරවයි.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් වේලාවෙහි පලසමවතින් නැගිට සිටියේක් උපස්ථාන ශාලාව යම්තැනෙක් හිද එතැනට වැඩිසේක. පැමිණ, පණවන ලද අසුනෙහි වැඩහුන් සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩහිද හික්ෂුන්ට ඇමතුසේක. මහණෙනි, කවරෙක් උපස්ථාන ශාලාවෙහි හික්ෂුන් පැහැදිලි නිර්දෝෂවූ අර්ථ හඟවන විවර්ත පර්යාපන්නවූ විවර්ත නිශ්‍රිතවූ සම්පූර්ණ කථාවෙන් නිදර්ශන සහිතව කියයිද, සමාදන් කරවයිද, තෙදගන්වයිද, සතුටු කරවයිදැයි විචාලසේක.

3. "ස්වාමීනි, ආයුෂ්මත් පඤ්චාලිපුත්‍ර විසාඛ තෙමේ උපස්ථාන ශාලාවෙහි හික්ෂුන් පැහැදිලි නිර්දෝෂ අර්ථ හඟවන විවර්තපර්යාපන්න විවර්තනිශ්‍රිත සම්පූර්ණ කථාවෙන් හික්ෂුන් නිදර්ශන සහිතව කියයි, සමාදන් කරවයි, තෙදගන්වයි, සතුටු කරවයි.

4. "ඉක්ඛිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පඤ්චාලිපුත්‍රවූ ආයුෂ්මත් විසාඛතෙරුන්ට 'විසාඛ, යහපත! යහපත! විසාඛ, ඔබ පැහැදිලි

නිර්දොෂ අර්ථ හඟවන විවර්ත පර්යාපන්න විවර්තනිශ්‍රිත සම්පූර්ණ කථාවෙන් හික්ෂුන්ට නිදර්ශන සහිතව කියෙහිය, සමාදන් කරවූයෙහිය, තෙදගැන්වූයෙහිය, සතුටු කරවූහ, යහපතැයි වදාළසේක.

5. "කථානොකරන්නාවූ පණ්ඩිතයාගේ බාලයන් හා ඇති වෙනස නොදනිත්. අමාතපදය දෙශනා කරණ කල්හිම බාලයාගේත් පණ්ඩිතයාගේත් වෙනස දැන ගනිත්. ධර්මය කියන්නේය බබුළුවන්නේය. සෘෂිත්ගේ ධර්මය ඔසවන්නේය. සෘෂිහු සුභාෂිතය. ධර්මය කොට ඇත්තාහ. ධර්මය සෘෂිත්ගේ ධර්මයයි."

49. චතු විපල්ලාස සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි මේ විපරීත සංඥාවෝ, විපරීත චිත්තයෝ, විපරීත දෘෂ්ටිහු සතරදෙනෙක් වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්.

2. "මහණෙනි, අනිත්‍යයෙහි නිත්‍යය යන මෙය විපරීත සංඥාවකි. විපරීත චිත්තයකි. විපරීත දෘෂ්ටියකි. මහණෙනි, දුකෙහි සූපය යන මෙය විපරීත සංඥාවකි. විපරීත සිතකි, විපරීත දෘෂ්ටියකි. මහණෙනි, අනාත්මයෙහි ආත්මය යන මෙය විපරීත චිත්තයකි, විපරීත දෘෂ්ටියකි. මහණෙනි, අසුභයෙහි ශුභය යන මෙය විපරීත සංඥාවකි, විපරීත චිත්තයකි, විපරීත දෘෂ්ටියකි.

3. "මහණෙනි, මේ සතර විපරීත සංඥාවෝය, විපරීත චිත්තයෝය, විපරීත දෘෂ්ටිහුය. මහණෙනි, මේ සතර විපරීත සංඥාවෝ නොවෙති, විපරීත චිත්තයෝ නොවෙති, විපරීත දෘෂ්ටිහු නොවෙති කවර සතර දෙනෙක්ද?

4. 'මහණෙනි, අනිත්‍යයෙහි අනිත්‍යය යන මෙය විපරීත සංඥාවක් නොවේ. විපරීත චිත්තයක් නොවේ, විපරීත දෘෂ්ටියක් නොවේ. මහණෙනි, දුකෙහි දුකය යන මෙය විපරීත සංඥාවක් නොවේ. විපරීත චිත්තයක් නොවේ. විපරීත දෘෂ්ටියක් නොවේ. මහණෙනි, අනාත්මයෙහි අනාත්මය යන මෙය විපරීත සංඥාවක් නොවේ. විපරීත චිත්තයක් නොවේ. විපරීත දෘෂ්ටියක් නොවේ. මහණෙනි, අශුභයෙහි අශුභය යන මෙය විපරීත සංඥාවක් නොවේ. විපරීත චිත්තයක් නොවේ. විපරීත දෘෂ්ටියක් නොවේ.

මහණෙනි, මේ සතර සංඥා විපර්යාසයෝ නොවෙති, විත්ත විපර්යාසයෝ නොවෙති, දිට්ඨි විපර්යාසයෝ නොවෙති.

5. "අනිත්‍යයෙහි නිත්‍යය යන සංඥා ඇත්තාවූද දුකෙහි සැපය යන සංඥා ඇත්තාවූද අනාත්මයෙහි ආත්මය යන සංඥා ඇත්තාවූද, අශුභයෙහි ශුභය යන සංඥා ඇත්තාවූද වික්ෂිප්තවූ සිත් ඇති විපරිත සංඥා ඇති මිථ්‍යාදෘෂ්ටි ගත් මාරයාගේ බැම්මෙහි බැඳුනාවූ යොගයන් ක්ෂය නොකළ ජනයන් වන ඒ සත්වයෝ ඉපදීමට මරණයට පැමිණෙමින් සසර ගමන් කරත්. යම් කලෙකිහි ආලෝකය ඇතිකරන්නාවූ බුදුවරයෝ ලොකයෙහි උපදිත්ද, ඔව්හු දුක සංසිදීමට යන මේ ධර්මය ප්‍රකාශ කරත්. නුවණැත්තෝ ඔවුන්ගේ ධර්මය අසා ස්වකීය විත්තය ලැබ අනිත්‍යය අනිත්‍ය වශයෙන් දක්නාහුය. දුක දුක වශයෙන් දැක්කාහුය. අනාත්මය අනාත්ම වශයෙන් අශුභය අශුභ වශයෙන් දැක්කාහුය. සමාක් දෘෂ්ටි ඇතිවීමෙන් සියලු දුක ඉක්මවුවාහුය."

50. වන්දීම සුරියොපක්කිලෙස සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, යම්බඳු උපක්ලෙශයන්ගෙන් වැසුණු වන්දු සුරියයෝ නොතවන්ද ඵලිය නොදෙත්ද නොබබලන්ද වන්දු සුරියයන්ට මේ උපක්ලෙශ සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්.

2. යම් උපක්ලෙශයකින් වැසුණු වන්දු සුරියයෝ නොතවන්ද, ඵලිය නොදෙත්ද, නොබබලන්ද, මහණෙනි, වලාකුල් වන්දු සුරියයන්ට උපක්ලෙශයකි. යම් උපක්ලෙශයකින් වැසුණු වන්දු සුරියයෝ නොතවන්ද, ඵලිය නොදෙත්ද, නොබබලන්ද මහණෙනි, හිම වන්දු සුරියන්ට උපක්ලෙශයකි. යම් උපක්ලෙශයකින් වැසුණු වන්දු සුරියයෝ නොතවන්ද ඵලිය නොදෙත්ද නොබබලන්ද, මහණෙනි, දුම් හා රජස් වන්දු සුරියන්ට උපක්ලෙශයකි. යම් උපක්ලෙශයකින් වැසුණු වන්දු සුරියයෝ නොතවන්ද ඵලිය නොදෙත්ද නොබබලන්ද මහණෙනි, රාහු වන්දු සුරියයන්ට උපක්ලෙශයකි යම් උපක්ලෙශයකින් වැසුණු වන්දු සුරියයන් නොතවන්ද ඵලිය නොදෙත්ද

නොබබලන්ද මහණෙනි, මේ වන්ද සුර්යයන්ට සතර උපක්ලෙශයෝය.

3. "මහණෙනි, එසේම යම්බඳු කෙලෙසුන්ගෙන් කිලිට්ටු ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ ගුණ තැවීමෙන් නොතැවෙත්ද ගුණ ලොකයෙන් එලිය නොදෙත්ද ගුණයෙන් නොබැබලෙන්ද ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්ගේ මේ උපක්ලෙශ සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්? මහණෙනි, සුරා බොන මෙරය බොන රහමෙර පානයෙන් නොවැලැක්කාවූ ඇතැම් මහණ බමුණෝ ඇත්තාහ. මහණෙනි, යම් උපක්ලෙශයකින් කිලිට්ටු ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ කෙනෙක් ගුණ තැවීමෙන් නොතැවෙත්ද ගුණ ලොකයෙන් එලිය නොදෙත්ද ගුණයෙන් නොබැබලෙන්ද මේ පළමුවෙනි උපක්ලෙශයයි.

4. "මහණෙනි, ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ මෙවුන්දම් සෙවනය කරත්. මෙවුන ධර්මයෙන් වෙන් නුච්චාහු වෙත්. යම් උපක්ලෙශයකින් කිලිට්ටු ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ කෙනෙක් ගුණ තැවීමෙන් නොතැවෙත්ද, ගුණ ලොකයෙන් එලිය නොදෙත්ද, ගුණයෙන් නොබැබලෙන්ද, මේ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්ගේ දෙවෙනි උපක්ලෙශයයි.

5. "මහණෙනි, ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ කෙනෙක් රන්, රිදී, මසු, කහවණු ඉවසත්. රන්, රිදී, මසු, කහවණු පිළිගැනීමෙන් නොවැලැක්කාහු වෙත්. මහණෙනි, යම් උපක්ලෙශයකින් යුක්තවූ ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ ගුණ තැවීමෙන් නොතැවෙත්ද, ගුණ ලොකයෙන් එලිය නොදෙත්ද, ගුණයෙන් නොබැබලෙන්ද, මේ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්ගේ තුන්වෙනි උපක්ලෙශයයි.

6. "මහණෙනි, වැරදි ජීවිකාවෙන් ජීවත්වන, වැරදි ජීවිකාවෙන් වෙන් නොවූ ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ ඇත්තාහ. යම් උපක්ලෙශයකින් යුක්තවූ ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ ගුණ තැවීමෙන් නොතැවෙත්ද ගුණ ලොකයෙන් එලිය නොදෙත්ද, ගුණයෙන් නොබැබලෙන්ද, ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්ගේ මේ සතරවෙනි උපක්ලෙශයයි.

7. "මහණෙනි, යම් උපක්ලෙශයකින් යුක්තවූ ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ ගුණ තැවීමෙන් නොතැවෙත්ද, ගුණ ආලෝකයෙන් ඵලිය නොදෙත්ද, ගුණයෙන් නොබැබලෙත්ද, මේ සතර ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයින්ගේ උපක්ලෙශයයි.

8. "රාග ද්වේෂයන්ගෙන් කිලිටිවූ ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ අවිද්‍යාවෙන් වැසුනාහුය. පිය රූපයන්හි සකුටු වන ඒ පුරුෂයෝ රහ මෙරය පානය කරත්. මෙමුච්ඡන සෙවනය කරත්. බාලයෝ රන් රිදී ඉවසත්. ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ වැරදි ජීවිකාවෙන් ජීවත් වෙත්. ආදිච්චබන්ධුවූ බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් මේ උපක්ලෙශයෝ වදාරණ ලද්දාහ. යමකින් කෙලෙසුණු සමහර ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ අස්ථිරවූ කෙලෙස් සහිත ජලයෙන් නොදිලිසෙත්, නොබැබලෙත්. තණ්හා යොතින් ගෙන යන අන්ධකාරයෙන් වැළඳගත් තෘණ දාසයෝ සොහොන් පුරවත්. දරුණු පුනර්භවය ගනිත්."

(පස්වෙනි රොහිතස්ස වර්ගය නිමි.)

දෙවෙනි පණ්ණාසකය.

6. පුඤ්ඤාභිසන්ද වර්ගය.

1. පඨම පුඤ්ඤාභිසන්ද සූත්‍රය:- "මහණෙනි, සැප ගෙණ දෙන්නාවූ අග්‍රරූපාදිය දෙන්නාවූ, සැපවිපාකවූ ස්වර්ගය පිණිස පවත්නාවූ පුනොයාත්පත්තිහු, කුශලොත්පත්තිහු සතර දෙනෙක් ඉෂ්ට බව පිණිස කාන්ත බව පිණිස මන වඩන බව පිණිස හිත පිණිස සැප පිණිස පවතිත්. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්?

2. "මහණෙනි, යමෙකුගේ සිවුරක් පරිභෝග කරණ හික්ෂුව අර්භත්ඵල සමාධියට පැමිණ වාසය කරයිද ඔහුගේ සැප ගෙන දෙන්නාවූ අග්‍ර රූපාදිය දෙන්නාවූ සැප විපාකවූ ස්වර්ගයෙහි උපදින්නාවූ අප්‍රමාණවූ පුණොයාත්පත්තිය කුශලොත්පත්තිය

ඉෂ්ට බව පිණිස කාන්ත බව පිණිස මන වඩන බව පිණිස හිත පිණිස සැප පිණිස පවතී.

3. "මහණෙනි, යමෙකුගේ පිණ්ඩපාතයක් පරිභෝග කරණ හික්ෂුව අර්භත්ඵල සමාධියට පැමිණ වාසය කරයිද, ඔහුගේ සැප ගෙන දෙන්නාවූ අග්‍ර රූපාදිය දෙන්නාවූ සැප විපාකවූ ස්වර්ගයෙහි උපදින්නාවූ අප්‍රමාණ පුනොයාත්පත්තිය කුශලොත්පත්තිය ඉෂ්ට බව පිණිස, කාන්ත බව පිණිස, මන වඩන බව පිණිස, හිත පිණිස, සැප පිණිස පවතී.

4. "මහණෙනි, යමෙකුගේ සෙනසුනක් පරිභෝග කරණ හික්ෂුව අර්භත්ඵල සමාපත්තියට පැමිණ වාසය කරයිද, ඔහුගේ සැප ගෙන දෙන්නාවූ අග්‍ර රූපාදිය දෙන්නාවූ සැප විපාක දෙන්නාවූ ස්වර්ගයෙහි උපදින්නාවූ අප්‍රමාණවූ පුණොයාත්පත්තිය කුශලොත්පත්තිය ඉෂ්ට බව පිණිස කාන්ත බව පිණිස මන වඩන බව පිණිස හිත පිණිස සැප පිණිස පවතී.

5. "මහණෙනි, යමෙකුගේ ගිලනුන්ට ප්‍රත්‍යවූ බෙහෙත් පිරිකර පරිභෝග කරණ හික්ෂුව අර්භත්ඵල සමාපත්තියට පැමිණ වාසය කරයිද, ඔහුගේ සැප ගෙන දෙන්නාවූ අග්‍ර රූපාදිය දෙන්නාවූ සැප විපාක වූ ස්වර්ගයෙහි උපදින්නාවූ අප්‍රමාණවූ පුණොයාත්පත්තිය කුශලොත්පත්තිය ඉෂ්ට බව පිණිස කාන්ත බව පිණිස මන වඩන බව පිණිස හිත පිණිස සැප පිණිස පවතී. මහණෙනි, මේ සතර සැප ගෙන දෙන්නාවූ අග්‍ර රූපාදිය දෙන්නාවූ සැප විපාකවූ ස්වර්ගයෙහි උපදින්නාවූ පුණොයාත්පත්තීහු කුශලොත්පත්තීහු ඉෂ්ට බව පිණිස කාන්ත බව පිණිස මන වඩන බව පිණිස හිත පිණිස සැප පිණිස පවතී.

6. "මහණෙනි, මේ සතර පුණොයාත්පත්තීන්ගෙන් කුශලොත්පත්තීන්ගෙන් යුක්ත ආර්ය ශ්‍රාවකයාගේ සැප ගෙන දෙන්නාවූ, අග්‍ර රූපාදිය දෙන්නාවූ, සැප විපාකවූ ස්වර්ගයෙහි උපදින්නාවූ මෙපමණ පුනොයාත්පත්තියක් කුශලොත්පත්තියක් ඉෂ්ට බව පිණිස මන වඩන බව පිණිස හිත පිණිස සැප පිණිස පවතියයි පිනෙහි ප්‍රමාණය ගණන් කරන්නට නොහැකිය. වැලිදු

අසංඛෙය්‍යවූ අප්‍රමෙය්‍යවූ මහා පුණ්‍යස්කන්ධයක් යන සංඛ්‍යාවට යයි.

7. "මහණෙනි, යම්සේ මහාසමුද්‍රයෙහි ජලයෙහි ප්‍රමාණය ජල ලාස් මෙපමණ ගණනකැයි කියා හෝ ජල ලාස් මෙපමණ සිය ගණනකැයි කියා හෝ ජල ලාස් මෙපමණ දහස් ගණනකැයි කියා හෝ ජල ලාස් මෙපමණ ලක්ෂයකැයි කියා හෝ ජලයෙහි ප්‍රමාණය ගන්නට නොහැකිවේද, වැලිදු සංඛ්‍යාවක් නැති ප්‍රමාණයක් නැති මහා උදක ස්කන්ධයකැයි යන සංඛ්‍යාවට යේද මහණෙනි, එසේම මේ සතර පුණ්‍යාත්පත්තීන් ගෙන් කුලලොත්පත්තීන්ගෙන් යුක්ත ආර්ය ශ්‍රාවකයාගේ සැප ගෙන දෙන්නාවූ අග්‍ර රූපාදිය දෙන්නාවූ සැප විපාකවූ ස්වර්ගයෙහි උපදින්නාවූ මෙපමණ පුණ්‍යාත්පත්තියක් කුලලොත්පත්තියක් ඉෂ්ට බව පිණිස මන වඩන බව පිණිස හිත පිණිස සැප පිණිස පවතියයි පිනෙහි ප්‍රමාණයක් ගණන් කරන්නට නොහැකිය. යලිත් අසංඛෙය්‍යවූ අප්‍රමෙය්‍යවූ මහා පුණ්‍යස්කන්ධයක් යන සංඛ්‍යාවට යයි.

8. "මහත් ජල ස්කන්ධයක් දරණ සීමාවක් නොපෙනෙන මහත් විලක්වූ බොහෝ බිය සහිතවූ රත්න සමූහයට ස්ථානවූ මනුෂ්‍ය සමූහයා විසින් සෙවුනා ලද බොහෝ ගංගාවෝ යම්සේ මුහුදට පැමිණෙත්ද, එසේම ආහාර පාන වස්ත්‍ර දෙන්නාවූ සයනාසන හිදිනාසන ඇතිරිලි දෙන පණ්ඩිත මනුෂ්‍යයා කරා ජලය ගෙන යන නදීහු සාගරයට යම්සේද එසේ පුණ්‍ය ධාරාවෝ පැමිණෙත්."

2. "දුතිය පුඤ්ඤාභිසන්ද සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, සැප ගෙන දෙන්නාවූ අග්‍ර රූපාදිය දෙන්නාවූ සැප විපාකවූ ස්වර්ගයෙහි උපදින්නාවූ මේ සතර පුණ්‍යාත්පත්තීහු කුලලොත්පත්තීහු ඉෂ්ට බව පිණිස කැමති බව පිණිස මන වඩන බව පිණිස හිත පිණිස සැප පිණිස පවතිත්.

2. "කවර සතරක්ද යත්. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම,

3. "මේ කාරණයෙනුදු ඒ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ අර්හත්ය, සමාක් සම්බුද්ධය, විජ්ජාවරණ සම්පන්නය සුගතය, ලොකවිද්‍ය, නිරුත්තර පුරුෂදම්මසාරථීය, දෙවි මිනිසුන්ට ශාස්තෘය, බුද්ධය, භාග්‍යවන්යයි,

4. "බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවල ශ්‍රද්ධාවෙන් යුක්ත වෙයිද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මේ පළමුවැනි පුණ්ණාත්පත්තිය කුශලොත්පත්තිය වෙයි.

5. "මහණෙනි, නැවතද ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම,

6. "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය මනාකොට දෙශනා කරණ ලදී. සන්දෘෂ්ටිකය අකාලිකය, එව, බලවයි පෙන්වීමට සුදුසුය. තමා වෙත එළවාගත යුතු ගුණ ඇත්තේය. නුවණැත්තන් විසින් තමා කෙරෙහිම ලා දත යුත්තේයයි,

7. "ධර්මයෙහි අවල ශ්‍රද්ධාවෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මේ දෙවෙනි පුණ්ණාත්පත්තිය කුශලොත්පත්තිය වන්නේය.

8. "මහණෙනි, නැවත ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම,

9. "භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා සුප්‍රතිපන්නය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා උජුපටි පන්නය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ඤායපටි පන්නය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා සාමීච්චිපටිපන්නය, යම් මේ පුරුෂ යුග සතරක් ඇද්ද පුරුෂ පුද්ගලයන් අටදෙනෙක් වෙත්ද, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ මේ ශ්‍රාවක සංඝයා ආහුණ්ණයාය, පාහුණ්ණයාය, දක්ඛිණ්ණයාය, අංජලි කර්මයට සුදුසුය. ලොකයාගේ නිරුත්තර පින් කෙතයයි.

10. "සංඝයා කෙරෙහි අවල ශ්‍රද්ධාවෙන් යුක්තවූයේ වේද. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මේ තුන් වැනි පුණ්ණාත්පත්තිය කුශලොත්පත්තිය වන්නේය.

11. "මහණෙනි, නැවත ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම නොකැඩුණු සිදුරු නොවූ කබර නොගැසුනු කිලිට්තුවූ නිදහස්වූ නුවණැත්තන් විසින් පසස්නා ලද තෘෂ්ණාදීන් පරාමර්ෂණය නොවූ සිත එකග

කරගැනීමට සුදුසු ආර්ය කාන්ත ශීලයෙන් යුක්තවූයේ වේද,
(මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මේ සතරවන
පුණ්ණාත්පත්තිය කුශලොත්පත්තිය වන්නේය.

12. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

13. “තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි යමෙකුගේ
ශ්‍රද්ධාව අවල වූයේද, මනාකොට පිහිටියේද, යමෙකුගේ
ශීලයද යහපත්ද ආර්යයන්ට ප්‍රියද, පසසන ලද්දේද,
යමෙකුට සංඝයා කෙරෙහි ප්‍රසාදය ඇත්තේද දර්ශනය
සෘජු වූයේද ඔහු නොදිලින්නෙකැයි කීහු. ඔහුගේ ජීවිතය
නොසිස්ස. එසේහෙයින් ශ්‍රද්ධාවෙහිද ශීලයෙහිද
පැහැදීමෙහිද ධර්මය දැනීමෙහිද, ඤාණවන්තයා බුදුන්ගේ
අනුශාසනය සිහිකරමින් යෙදෙන්නේය.”

3. මධුරක (යහපති) සූත්‍රය:- 1 එක් කාලයෙකිහි භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ මධුරාවටත් වෙරඤ්ජාවටත් අතර දීර්ඝ මාර්ගයට
පිළිපන්නේ විය. බොහෝ ගෘහපතීහුද ගෘහිණියෝද
වෙරඤ්ජාවටත් මධුරාවටත් අතර දීර්ඝ මාර්ගයට පිළිපන්නාහු
වෙත්. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මාර්ගයෙන් නික්ම එක්තරා
ගසක් මුල වැඩහුන් සේක. ඒ ගෘහපතීහුද ගෘහපතීනියෝද
එක්තරා රුකක් මුල වැඩහුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දුටුවාහුය.
දැක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනෙක් හිද එහි පැමිණියාහුය.
පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක සිටියාහුය.
එකත්පසෙක හුන් ඒ ගෘහපතීන්ටද ගෘහපතීනියන්ටද භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක.

2. “ගෘහපතිවරුනි, මේ එක්ව වාසය කිරීම සතරක් වෙත්.
කවර සතරක්ද යත්. මළකඳක් මළකඳක් සමග වාසය කරයි,
මළකඳක් දෙවිදුවක් සමග වාසය කරයි, දෙවියෙක් මළකඳක්
සමග වාසය කරයි, දෙවියෙක් දෙවිදුවක් සමග වාසය කරයි.”

3. “ගෘහපතිවරුනි, කෙසේ නම් මළකඳක් මළකඳක් සමග
වාසය කරයිද?

4. “ගෘහපතිවරුනි, මේ ලෝකයෙහි ස්වාමි පුරුෂයා සතුන්
මරන්නේ වේද, නුදුන් දේ ගන්නේ වේද, කාමයන්හි වරදවා

හැසිරෙන්නේ වේද, බොරු කියන්නේ වේද, රහමෙර බොන්නේ වේද, දුස්සීලද ලාමක ස්වභාව ඇත්තේ වේද, මසුරු මලින් යටකොට ගත් සිතින් ගෙහි වෙසේද? ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්ට ආක්‍රොශ පරිභව කරයිද?

5. "ඔහුගේ භාර්යාවද ප්‍රාණඝාත කරන්නියක් වේද නුදුන් දේ ගන්නියක් වේද කාමයන්හි වරදවා හැසිරෙන්නියක් වේද බොරු කියන්නියක් වේද රහමෙර බොන්නියක් වේද දුශ්ශීලද ලාමක ස්වභාව ඇත්තීද මසුරු මලින් යටකොට ගත් සිතින් ගෙයි වසාද ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්ට ආක්‍රොශ පරිභව කරයිද,

6. "ගෘහපතිවරුනි මෙසේ වනාහි මළකඳක් මළකඳක් සමග වාසය කරයි."

7. "ගෘහපතිවරුනි, කෙසේ නම් මළකඳක් දෙවගනක් සමග වාසය කරයිද? (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. "ඔහුගේ භාර්යාව සතුන් මැරීමෙන් වැලකුනීද නුදුන් දේ ගැනීමෙන් වැලකුනීද කාමයන්හි වරදවා හැසිරීමෙන් වැලකුනීද, බොරු කීමෙන් වැලකුනීද, රහමෙර බීමෙන් වැලකුනීද සිල්වන්ද යහපත් ස්වභාව ඇත්තීද, මසුරු මළ දුරුකළ සිතින් ගෙයි වසයිද, ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්ට ආක්‍රොශ පරිභව නොකරයිද,

9. "ගෘහපතිවරුනි, මෙසේ මළකඳක් දෙවිදුවක් සමග ආශ්‍රය කිරීමක් වැන්න.

10. "ගෘහපතිවරුනි, කෙසේ නම් දෙවියෙක් මළකඳක් සමග වාසය කරයිද."

11. "ගෘහපතිවරුනි මේ ලොකයෙහි ස්වාමිපුරුෂයෙක් ප්‍රාණඝාත නොකරන්නේ වේද නුදුන් දේ ගැනීමෙන් වැලකුණේ වේද කාමයන්හි වරදවා හැසිරීමෙන් දුරුවූයේ වේද රහමෙර බීමෙන් වැලකුණේද සිල්වන්ද යහපත් ස්වභාව ඇත්තේද පහවූ මසුරු මලින් යුත් සිතින් ගෙයි වසයිද ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්ට ආක්‍රොශ පරිභව නොකරයිද,

12. "ඔහුගේ භාර්යාව, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මෙසේ වනාහි දෙවියෙක් මළකඳක් සමග වාසය කරයි."

13. “ගෘහපතිවරුනි, කෙසේ නම් දෙවියෙක් දෙවිදුවක් සමග වාසය කරයිද? (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 11 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ඔහුගේ භාර්යාවද (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ගෘහපතිවරුනි, මෙසේ දෙවියෙක් දෙවගනක් සමග වාසය කරයි. ගෘහපතිවරුනි, මේ එක්ව විසීම් සතර වෙත්.

14. “දෙදෙනම දුස්සීලද ලොහොබ්ද පරිභව කෙරේද, ඒ අඟු සැමී දෙදෙන මළකඳක් මළකඳක් හා වාසයට පැමිණියාහුය. ස්වාමියා දුස්සීලද මසුරුද පරිභව කෙරේද, භාර්යාව ශීලවන්තද යාවක ජනයාගේ වචන දන්තේද පහවූ මසුරු කම් ඇත්තේද ඒ දෙවගන මළකඳක්වූ ස්වාමියෙකු සමග වසයි. සැමියා සිල්වන්ද යාවක ජනයාගේ වචන දන්තේ වේද පහවූ මසුරු මල ඇත්තේද භාර්යාව දුස්සීල වේද තද මසුරුද පරිභව කරයිද, ඒ මළකඳ දෙවියෙකු සමග වසයි. දෙදෙනම ශ්‍රද්ධාවන්තද යාවක ජනයාගේ වචන දන්තේද ඉන්ද්‍රිය සංයමයෙන් යුක්ත වූවාහුද ධාර්මික ජීවිකාවෙන් යුක්ත වූවාහුද ඔවුනොවුන් ප්‍රිය වචන කියන්නාහුද ඔව්හු අඟු සැමියෝ වෙති. ඔවුන්ගේ වස්තූහු වැඩෙත්. පහසුව පිණිස පහළ වේ. සමාන සිල් ඇති දෙදෙනෙකුගේ අමිත්‍රයෝ නොසතුටු වෙත්. සම ශීල පැවතුම් ඇති දෙදෙන මෙලොව ධර්මයෙහි හැසිර කැමති දේ ලබමින් සතුටු වන්නාහු දිව්‍ය ලොකයෙහි සතුටු වෙත්.”

4. වතුසංවාස සූත්‍රය:- (මේ සූත්‍රයම හික්ෂුන්ටත් දෙසු පරිදිම මීලඟට යොදා තිබේ. ‘ගෘහපතිවරුනි’යි කී තැන ‘මහණෙනයි’ කීම පමණක් වෙනසි.)”

5. නකුලපිතු සූත්‍රය:- 1. “එක් කාලයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හගු රට සුංසුමාර පර්වතයෙහි හෙසකලා වනයෙහි මීගදායෙහි වාසය කරණ සේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරු වේලාවෙහි හැඳ පොරවා පාත්‍ර සිවුරු ගෙන නකුල පිතෘ ගෘහපතියාගේ ගෘහය යම් තැනකද එහි වැඩිසේක. වැඩ, පණවන ලද අසුනෙහි වැඩහුන්සේක.

2. එකල්හි නකුල පිතෘ ගෘහපති තෙමේද නකුල මාතෘ ගෘහපතිනියද භාග්‍යවතුන් වහන්සේට “ස්වාමීනි, යම් කලක බාල වයස්හිවූ නකුල මාතෘව බාල වයස්හිවූ මා ගෙන එන ලද්දේද, නකුල මාතෘ ගෘහපතිනිය සිතිනුදු ඉක්ම ඉක්මවා හැසිරීමක් නොදනිමි. කයින් කියනුම කවරේද? ස්වාමීනි, අපි මෙලොවද ඔවුනොවුන් දකින්නට කැමතිවෙමු. පරලොවද ඔවුනොවුන් දකින්නට කැමති වෙමුයි’යි කීයේය.

3. “නකුල මාතෘ ගෘහපතිනියද භාග්‍යවතුන් වහන්සේට “ස්වාමීනි, යම් කාලයක බාල වයසෙහිවූ නකුල පිතෘ ගෘහපතියාට බාල වයසෙහි සිටි මම ගෙන එන ලද්දෙමි. නකුලපිතෘ ගෘහපතිතෙම සිතිනුදු මා ඉක්මවා හැසිරීමක් නොදනිමි කයින් කියනුම කවරේද? ස්වාමීනි, අපි මෙලෙස මෙලොවද ඔවුනොවුන් දකින්නට කැමතිවෙමු. පරලොවද ඔවුනොවුන් දකින්නට කැමතිවෙමු.”

4. “ගෘහපතිවරුනි, අඹු සැමි දෙදෙන මෙලොවද ඔවුනොවුන් දක්නටද, පරලොව ඔවුනොවුන් දක්නටද, කැමැත්තේ නම් දෙදෙනම සමාන ශ්‍රද්ධා, සමාන සීල, සමාන ත්‍යාග, සමාන ප්‍රඥා ඇත්තෝ වන්නාහුය. ඔව්හු මෙලොවද ඔවුනොවුන් දකිත්. පරලොවද ඔවුනොවුන් දකිත්යයි වදාළසේක.

5. “අඹු සැමි දෙදෙන ශ්‍රද්ධාවන්තද, යාවක ජනයාගේ වචන දන්නාහුද, සංයමයද, ධාර්මික ජීවිකාවෙන් යුක්තද, ඔව්හු ඔවුනොවුන් ප්‍රිය වචන කියන්නාහු වෙත්ද, ඔවුන්ගේ වස්තූහු බොහෝ වෙත්. පහසුව පිණිස පවතී. සමාන ස්වභාව ඇති දෙදෙනාගේ අමිත්‍රයෝ දුර්මුඛ වෙත්. සමාන සීල පැතුම් ඇති දෙදෙන මෙලොව ධර්මයෙහි හැසිර කැමති දෙයින් කැමතිවෙමින් සතුටුවන්නාහු දෙවිලොවදීත් සතුටු වෙත්.”

6. සමජීව සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, අඹුසැමි දෙදෙන මෙලොව ඔවුනොවුන් දක්නටද, පරලොව ඔවුනොවුන් දක්නටද කැමැත්තහු නම් දෙදෙනම සමාන ශ්‍රද්ධා, සමාන සීල, සමාන

තාගාග, සමාන ප්‍රඥා ඇත්තේ වන්නාහුය. ඔව්හු මෙලොවද ඔවුනොවුන් දකිති. පරලොවද ඔවුනොවුන් දකිත්යයි වදාළසේක.

2. “අඹු සැමි දෙදෙන ශ්‍රද්ධාවන්තද යාවක ජනයාගේ වචන දන්නාහුද සංයමද ධාර්මික ජීවිකාවෙන් යුක්තවූවාහුද ඔව්හු ඔවුනොවුන් ප්‍රිය වචන කියන්නාහු වෙත්ද, ඔවුන්ගේ වස්තුහු බොහෝ වෙත්. පහසුව පිණිස පවතී. සමාන ස්වභාව ඇති දෙදෙනාගේ අමිත්‍රයෝ දුර්වුඛ වෙත්. සමාන සීල පැවතුම් ඇති දෙදෙන මෙලොව ධර්මයෙහි හැසිර කැමති දෙයින් කැමතිවන්නාහු දෙව් ලොවදීත් සතුටු වෙත්.”

7. සුප්පවාස සූත්‍රය:- 1. “එක්සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සප්පතෙල නම් කොලියයන්ගේ නියම්ගම යම් තැනෙක්හිද, ඒ කොලිය ජනපදයෙහි වාසය කරණ සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරු කාලයෙහි හැද පොරවා පාත්‍ර සිවුරු ගෙන සුප්පවාස නම් කොලිය දුටුගේ වාසස්ථානය යම් තැනෙක්හිද එහි වැඩි සේක. වැඩ, පනවන ලද අස්තෙහි වැඩ හුන්සේක.

2. “ඉක්බිති සුප්පවාස නම් කොලිය දුටු ප්‍රණීත කැයුතු දෙයින් බුදිය යුතු දෙයින් සිය අතින් සන්තර්පණය කළාය. පැවරුවාය. ඉක්බිති සුප්පවාසා නම් කොලිය දුටු, වැළඳු පාත්‍රයෙන් ඉවතට ගත් අත් ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ එකත්පසෙක හිද ගත්තාය.

3. “එකත්පසෙක හුන් සුප්පවාසා නම් කොලිය දුටු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “සුප්පවාසාවෙනි, හොජනය දෙන ආර්ය ශ්‍රාවිකාව ප්‍රතිග්‍රාහකයන්ට සතර කරුණක් දෙයි. කවර සතරක්ද යත්. ආයුෂ දෙයි, වර්ණය දෙයි, සැප දෙයි, බලය දෙයි. ආයුෂ දී දෙවියන් අතර හෝ මනුෂ්‍යයෙන් අතර ආයුෂට කොටස් කාරයෙක් වේ. වර්ණය දී දෙවියන් අතරත් මනුෂ්‍යයන් අතරත් වර්ණයට කොටස් කාරයෙක් වේ. සැපදී දෙවියන් අතරත් මනුෂ්‍යයන් අතරත් සැපයට කොටස් කාරයෙක්වේ. බලයදී දෙවියන් අතරත් මනුෂ්‍යයන් අතරත් බලයට කොටස් කාරයෙක්

වේ. සුඵපවාසාවෙනි, භොජනය දෙන ආර්ය ශ්‍රාවකයා ප්‍රතිග්‍රාහකයන්ට මේ කරුණු සතර දේයයි” වදාළසේක.

4. “පිරිසිදුවූ ප්‍රණීතවූ රසයෙන් යුක්තවූ මනාව සකස්කළ භොජනය යම් තැනැත්තියක් දෙයිද වරණ ධර්මවලින් මහත්වයට පැමිණි සෘජුව ගියවුන් කෙරෙහි ඒ දක්ෂිණාව දුන්නේද, පිනෙන් පින සම්බන්ධවෙමින් ලොකවිදුහු විසින් මහත්ඵලකොට වර්ණනා කරණ ලදී. මෙබඳු දානය සිහි කරමින් යම්කිසි කෙනෙක් සතුටු සිතින් ලොකයෙහි හැසිරෙත්ද, මුල් සහිත මසුරුමල සංසිදුවා නින්දා නොවූවාහු ස්වර්ගස්ථානයට පැමිණෙත්.’

8. සුදක්ත සූත්‍රය:- 1. “ඉක්බිති අනේපිඬු ගෘහපති තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේය.

2. “එකත්පසෙක හුන් අනාථපිණ්ඩික ගෘහපතියාට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “ගෘහපතිය, භොජනය දෙන ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම ප්‍රතිග්‍රාහකයන්ට කරුණු සතරක් දෙයි. කවර සතරක්ද යත්. ආයුෂ දෙයි, වර්ණය දෙයි, සැප දෙයි, බලය දෙයි, ආයුෂ දී දිව්‍යවූ හෝ මනුෂ්‍යවූ ආයුෂයට කොටස් කාරයෙක්වේ. වර්ණයදී සැපදී බලයදී දිව්‍යවූ හෝ මනුෂ්‍යවූ බලයට කොටස් කාරයෙක්වේ. ගෘහපතිය භොජනය දෙන ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම ප්‍රතිග්‍රාහකයන්ට මේ කරුණු සතර දේයයි” වදාළසේක.

3. “යමෙක් කාය වාක් සංයමවූ අනුන් දුන් දෙයින් යැපෙන්නවුන්ට සුදුසු කාලයෙන් සකස්කොට භොජනය දෙයිද, හෙතෙම කරුණු සතරක් දෙයි. ආයුෂද, වර්ණයද සැපයද, බලයද යන සතරයි. ආයුෂ දෙන බල දෙන සැප දෙන වර්ණ දෙන මනුෂ්‍ය තෙම යම් යම් තැනක උපදීද දීර්ඝායුෂ යශස් ඇත්තේ වෙයි.”

9. ධාන වතුක්කදාන සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, භොජනය දෙන ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම ප්‍රතිග්‍රාහකයන්ට කරුණු සතරක් දෙයි. කවර සතරක්ද යත්, ආයුෂ දෙයි, වර්ණය දෙයි, සැපය දෙයි

බලය දෙයි. ආයුෂය දී දිව්‍යමයවූ හෝ මනුෂ්‍යමයවූ හෝ ආයුෂට කොටස් කාරයෙක්වේ. වර්ණය දී සැප දී බලය දී දිව්‍යවූ හෝ මනුෂ්‍යවූ බලයට කොටස් කාරයෙක් වෙයි. මහණෙනි, භෞජනය දෙන ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම ප්‍රතිග්‍රාහකයන්ට මේ කරුණු සතර දේයයි” වදාළසේක.

2. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 8 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

10. ගිහි සාමිච්චි පටිපදා සූත්‍රය:- 1. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 8 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. “එකත්පසෙක හුන් අනාථ පිණ්ඩික ගෘහපතියාට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, “ගෘහපතිය, කරුණු සතරකින් යුක්ත ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම යසස් ලබන්නාවූද ස්වර්ගය පිණිස පවත්නා වූද ගිහිසාමිච්චි ප්‍රතිපදාවට පැමිණියේ වෙයි. කවර සතරකින්ද යත්?

3. “ගෘහපතිය, මේ ලොකයෙහි ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම හික්ෂු සංඝයා විචරයෙන් උපස්ථාන කළේද, හික්ෂු සංඝයා පිණ්ඩිපාතයෙන් උපස්ථාන කළේ වේද, හික්ෂු සංඝයා සෙනසුනෙන් උපස්ථාන කළේ වේද, හික්ෂු සංඝයා ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරින් උපස්ථාන කළේ වේද, ගෘහපතිය මේ කරුණු සතරින් යුක්ත ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම යසස් ලැබෙන ස්වර්ගය පිණිස පවත්නා ගිහිසාමිච්චි ප්‍රතිපදාවට පිළිපන්නේවේ.

4. “යහපත් මාර්ගයෙහි පිළිපන්නාවූ සීලවන්තයෝ විචරයෙන්ද, පිණ්ඩිපාතයෙන්ද, සෙනස්නෙන්ද, ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරින්ද උපස්ථාන කරණ ලද්දාවූද ඒ පණ්ඩිතයෝ ගිහි සාමිච්චි ප්‍රතිපදාවට පිළිපන්නාවූය. යහපත් කර්මයක් කොට රැ දාවල් සියලු කල්හි පින් වැඩේ ස්වර්ගයටද පැමිණේ.”

(හයවැනි පුඤ්ඤාභිසන්ද වර්ගය නිමි.)

7. පත්ත කම්ම වර්ගය.

11. පත්ත කම්ම සූත්‍රය:- 1. මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 8 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. "එකත්පසෙක හුන් අනාථ පිණ්ඩික ගෘහපතියාහට "ගෘහපතිය, ලොකයෙහි ඉෂ්ටවූ කාන්තවූ මන වඩන්තාවූ දුර්ලභවූ මේ සතර ධර්ම කෙනෙක් වෙත්යයි" වදාළසේක. "කවර සතරදෙනෙක්ද යත්. මට ධර්මයෙන්ම භොගයෝ උපදිත්වා යනු ලොකයෙහි ඉෂ්ටවූ කැමති වන්තාවූ මන වඩන්තාවූ දුර්ලභවූ මේ පළමුවන කාරණයයි.

3. "ධර්මයෙන්ම භොගයන් ලැබ ඤාතීන් සමග උපාධ්‍යායයන් සමග මාගේ කීර්තිය උස්ව නගිවා යන ඉෂ්ටවූ කාන්තවූ මනාපවූ මෙය ලොකයෙහි දුර්ලභවූ මේ දෙවෙනි කාරණයයි."

4. "ධර්මයෙන්ම භොගයන් ලැබ කීර්තිය ලැබ ඤාතීන් හා උපාධ්‍යායයන් හා බොහෝ කල් ජීවත් වෙමි. දීර්ඝ කාලයක් ආයුෂ විදිමි යන ඉෂ්ටවූ කාන්තවූ මනාපවූ මෙය ලොකයෙහි දුර්ලභවූ මේ තුන්වෙනි කාරණයයි.

5. "ධර්මයෙන්ම භොගයන් ලැබ කීර්තිය ලැබ ඤාතීන් හා උපාධ්‍යායයන් සමග බොහෝ කල් ජීවත්වී දීර්ඝ කාලයක් ආයුෂ පාලනය කොට කායයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මතු යහපත් ගති ඇත්තාවූ ස්වර් ලොකයෙහි උපදිමි යන ඉෂ්ටවූ කාන්තවූ මනාපවූ මෙය ලොකයෙහි දුර්ලභවූ සතරවන කාරණයයි,

6. "ලොකයෙහි ඉෂ්ටවූ කාන්තවූ මනාපවූ දුර්ලභවූ මේ කරුණු සතර වෙති. ලොකයෙහි ඉෂ්ටවූ කාන්තවූ මන වඩන්තාවූ දුර්ලභවූ මේ සතර ධර්මයන් ලැබීම පිණිස ධර්ම සතරක් පවතිත්. කවර සතරක්ද යත්.

7. "ශ්‍රද්ධා සම්පත්තිය, සීල සම්පත්තිය, ත්‍යාග සම්පත්තිය, ප්‍රඥා සම්පත්තිය, යන සතරයි. ගෘහපතිය ශ්‍රද්ධා සම්පත්තිය කවරිදි?

“ගෘහපතිය, මේ ලොකයෙහි ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම ශුද්ධාවන් වේද, ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමයක් සම්බුද්ධයන, විජ්ජාවරණ සම්පන්නයන, සුගතයන, ලෝකවිද්‍යන, අනුත්තර පුරිසදම්ම සාරථියන, දෙවි මිනිසුන්ගේ ශාස්තෘයන, චතුස්සත්‍යය අවබෝධකළන, භාග්‍යවත්තයි, තථාගතයන් වහන්සේගේ බුද්ධත්වය විශ්වාස කරයිද, ගෘහපතිය මේ ශුද්ධා සම්පත්තියයි කියනු ලැබේ.

8. “ගෘහපතිය, ශීල සම්පත්තිය කවරේද?

“ගෘහපතිය, (මෙහි මේ වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 11 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) ගෘහපතිය, මේ සීල සම්පත්තියයි කියනු ලැබේ.

9. “ගෘහපතිය ත්‍යාග සම්පත්තිය කවරේද? ගෘහපතිය මේ ලොකයෙහි ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම පහවූ මසුරු මලින් යුත් සිතින් ගෙයි වෙසේද මුදවන ලද ත්‍යාග ඇත්තේද, ශුද්ධ කරණ ලද අත් ඇත්තේද දානයෙහි ඇලුනේද, ඉල්ලීමට සුදුසු වූයේද, දීම බෙදීම දෙකෙහි ඇලුනේද ගෘහපතිය මේ ත්‍යාග සම්පදායයි කියනු ලැබේ.

10. “ගෘහපතිය, ප්‍රඥා සම්පත්තිය කවරේද?

“ගෘහපතිය, අභිජ්ඣා විෂමලෝභයෙන් මඛනා ලද සිතින් වාසය කරන්නේ නොකටයුතු කරයි, කටයුතු වරද්දයි. නොකටයුතුවේ කිරීමෙන් කටයුතුවේ නොකිරීමෙන් යසසින්ද සැපයෙන්ද පිරිහෙයි. ගෘහපතිය, ව්‍යාපාදයෙන් මඛනාලද සිතින් යුක්තව වාසය කරන්නේ නොකටයුතු කරයි. කටයුතු නොකරයි, නොකටයුතු කිරීමෙන් කටයුතු නොකිරීමෙන් යසසින්ද සැපෙන්ද පිරිහෙයි. ගෘහපතිය, ථිනමිද්ධයෙන් මඛනාලද සිතින් යුක්තව වාසය කරන්නේ නොකටයුතු කරයි කටයුතු නොකරයි නොකටයුතු කිරීමෙන් කටයුතු නොකිරීමෙන් යසසින්ද සැපෙන්ද පිරිහෙයි. ගෘහපතිය, උද්ධච්චකුක්කුච්චයෙන් යුක්තව වාසය කරන්නේ කටයුතු නොකරයි. නොකටයුතු කරයි. නොකටයුතු කිරීමෙන් කටයුතු නොකිරීමෙන් යසසින්ද සැපෙන්ද පිරිහෙයි. ගෘහපතිය, විචිකිච්ඡාවෙන් මඛනාලද

සිතින් යුක්තව වාසය කරන්නේ නොකටයුතු කරයි. කටයුතු නොකරයි. නොකටයුතු කිරීමෙන් කටයුතු නොකිරීමෙන් යසසින්ද සැපෙන්ද පිරිහෙයි.

11. "ගෘහපතිය, ඒ ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම අභිජ්ඣා විෂම ලොභය සිතේ කිලුටකැයි මෙසේ දැන සිතට උපක්ලෙශවූ අභිජ්ඣා විෂම ලොභය දුරු කරයි. ව්‍යාපාදය සිතේ කිලුටකැයි මෙසේ දැන සිතට උපක්ලෙශවූ ව්‍යාපාදය දුරලයි. චීනමිද්ධය සිතේ උපක්ලෙශයකැයි දැන සිතට උපක්ලෙශවූ චීනමිද්ධය දුරලයි. උද්ධච්චකුක්කුච්චය සිතේ උපක්ලෙශයකැයි දැන සිතට උපක්ලෙශවූ උද්ධච්චකුක්කුච්චය දුරලයි. විචිකිච්ඡාව සිතේ උපක්ලෙශයකැයි දැන සිතට උපක්ලෙශවූ විචිකිච්ඡාව දුරලයි. ගෘහපතිය, යම්කලක පටන් ආර්ය ශ්‍රාවකයාට අභිජ්ඣා විෂම ලොභය සිතේ උපක්ලෙශයකැයි දැන සිතට උපක්ලෙශවූ අභිජ්ඣා විෂම ලොභය ප්‍රහීණවූයේ වේද, ව්‍යාපාදය සිතේ උපක්ලෙශයකැයි දැන සිතට උපක්ලෙශවූ ව්‍යාපාදය ප්‍රහීණවූයේ වේද, චීනමිද්ධය සිතේ උපක්ලෙශයකැයි දැන සිතට උපක්ලෙශවූ චීනමිද්ධය ප්‍රහීණවූයේ වේද, උද්ධච්චකුක්කුච්චය සිතේ උපක්ලෙශයකැයි දැන සිතට උපක්ලෙශවූ උද්ධච්චකුක්කුච්චය ප්‍රහීණවූයේවේද, විචිකිච්ඡාව සිතේ උපක්ලෙශයකැයි දැන සිතට උපක්ලෙශවූ විචිකිච්ඡාව ප්‍රහීණවූයේ වේද, ගෘහපතිය, මේ ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම මහත් ප්‍රඥා ඇත්තේද පැතුරුණු ඒ ඒ ප්‍රඥාව ඇත්තේද, පැමිණි දේ දන්නේද ප්‍රඥාවෙන් සමන්විත වූයේද ගෘහපතිය මේ ප්‍රඥා සම්පදායයි කියනු ලැබේ.

12. "ගෘහපතිය, ඉෂ්ටවූ කාන්තවූ මන වඩන්තාවූ ලොකයෙහි දුර්ලභවූ මේ සතර ධර්මයන් ලැබීම පිණිස මේ සතර ධර්මයෝ පවතිත්.

13. "ගෘහපතිය, ඒ ආර්යශ්‍රාවක තෙම උට්ඨාන වීර්යයෙන් පැමිණෙන ලද අතේබලයෙන් පුරුදුවූ දහඩිය වැගිර වීමෙන් දැහැමින් ලද ධාර්මික භොගයන්ගෙන් කර්ම සතරක් කරන්නේ වේ. කවර සතරක්ද යත්.

14. "ගෘහපතිය, මේ ලොකයෙහි ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම බාහු බලයෙන් රැස්කරන ලද ඩහදිය වගුරුවමින් දැහැමින් ලත් ධාර්මික වස්තුවෙන් තමා සුවපත් කරයි. පිනවයි. යහපත්සේ සුවසේ පරිහරණය කරයි. මවු පියන් සුවපත් කරයි පිනවයි මනාකොට සුවසේ පරිහරණය කරයි. අඹු දරු දාස කම්කරු පුරුෂයන් සුවපත් කරයි, පිනවයි මනාකොට සුවසේ පරිහරණය කරයි. හිතවතුන් සුවපත් කරයි. පිනවයි. යහපත්සේ සුවසේ පරිහරණය කරයි. මේ කරුණු සහිතව පරිභොග කරණ, යුක්ති සහගතව පරිභොගකරණ කළයුතු දේ අනුව පරිභොග කරණ පළමුවෙනි කාරණය වන්නේය,

15. "ගෘහපතිය, නැවතද ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම බාහු බලයෙන් රැස්කරන ලද ඩහදිය වගුරුවමින් දැහැමින් ලත් ධාර්මික වස්තුවෙන් ගින්නෙන් හෝ ජලයෙන් හෝ රජුන්ගෙන් හෝ සොරුන්ගෙන් හෝ අප්‍රියයන්ගෙන් හෝ දායාද ගන්නවුන්ගෙන් හෝ යම් ඒ ආපදාකෙනෙක් වෙත්ද එබඳු ආපදාවන්හිදී වස්තුව කරණකොට ගෙන ඒ ආපදාවන් වලක්වා ගනියිද, තමා සුවපත් කරයිද මේ කරුණු සහිතව පරිභොග කරණ යුක්ති සහගතව පරිභොග කරණ කළයුතු දේ අනුව පරිභොග කරණ දෙවෙනි කාරණයයි.

16. "ගෘහපතිය, නැවත අනිකක්ද කියමි. ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම බාහු බලයෙන් රැස්කරන ලද ඩහදිය වගුරුවමින් දැහැමින් ලත් ධාර්මික වස්තුවෙන් ඤාති බලි (නැයන්ට දීම) ආගන්තුක බලි (ආගන්තුකයන්ට දීම) පුබ්බපෙත බලි (මළගියවුන් උදෙසා දෙන දාන) රාජ බලි (රජුන්ට දීම) දෙවතා බලි (දෙවියන්ට පිදීම) යන පඤ්චවිධ බලි දෙන්නේ වේද, මේ ඕහුගේ කරුණු සහිතව යුක්ති සහිතව කළයුතු දේ අනුව කරන තුන්වැනි පරිභොගයයි.

17. "ගෘහපතිය, නැවත ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම බාහු බලයෙන් රැස්කරනලද ඩහදිය වැගිරීමෙන් උත්ථානවීර්යයෙන් ලබන ලද ධාර්මිකවූ දැහැමින් ලද ධනයෙන් මදයෙන් හා ප්‍රමාදයෙන් වෙන්වූ ඉවසීමට හා සිල්වත් බවට බැසගත් ශ්‍රමණ ඩ්‍රාහ්මණයෝ හුදකලාව තමාගේ ආත්මය දමනය කරත්ද හුදකලාව තමාගේ

සිත කෙලෙසුන්ගෙන් සංසිද්ධත්ද, හුදකලාව තමන්ම ක්ලෙශ පරිනිර්වාණයෙන් පිරිනිවෙත්ද එබඳු ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් කෙරෙහි මතු මතු භූමිත්ති විපාක දෙන ස්වර්ගය පිණිස පවත්නා සැප විපාක ඇති අග්‍ර සැප පිණිස පවත්නා දක්ෂිණාව (දානය) පිහිටුවයිද මේ ඔහුගේ කරුණු සහිතව යුක්ති සහිතව කළයුතු දේ අනුව පවත්වන සතරවැනි පරිභෝගයයි.

18. "ගෘහපතිය. ඒ ආර්ය ශ්‍රාවකතෙමේ බාහු බලයෙන් රැස් කරන ලද ධනදිය වැගිරීමෙන් උත්ථාන වීර්යයෙන් ලබන ලද ධාර්මිකවූ දැනුමින් ලද ධනයෙන් මේ යුතුකම් කරන්නේ වෙයි. ගෘහපතිය, යම්කිසිවෙකුගේ ධනය මේ යුතුකම් සතරින් වෙන්ව විනාශයට යත්ද, ගෘහපතිය මේ භෝගයෝ අස්ථානයට පැමිණියාහුය. නුසුදුසු තැනට පැමිණියාහුය. යුතුකම් නොකොට පරිභෝග කරන ලදහයි කියනු ලැබේ. ගෘහපතිය, යම් කිසිවෙකුට මේ යුතුකම් සතරින් භෝගයෝ ක්ෂය වෙත්ද ගෘහපතිය මේ භෝගයෝ නිසි තැනට පැමිණියාහුය. සුදුසු බවට පැමිණියාහුය. යුතුකම් කොට පරිභෝග කළාහුයයි කියනු ලැබේ.

19. "මා විසින් වස්තුව පරිභෝග කරන ලදී. පොෂ්‍ය කළ යුත්තෝ පොෂ්‍ය කරන ලදහ. ආපදා එතෙර කරන ලදහ."

"උසස් භූමිත්ති උපදින දක්ෂිණා දෙන ලදහ. තවද පස්වැදැරුම් බලි කරන ලදහ. සංයමවූ බ්‍රහ්මචාරීවූ සිල්වත්හු උපස්ථාන කරන ලදහ. ගිහිගෙයි වාසය කරන්නාවූ පණ්ඩිත තෙමේ යම් අර්ථයක් පිණිස වස්තුව කැමති වන්නේද,

"ඒ අර්ථයට මා විසින් පැමිණෙන ලදී. නොතැවිය යුත්ත කරන ලදී. පඤ්ච සීල නම් ආර්ය ධර්මයෙහි පිහිටි මෙය සිහි කරන්නාවූ යම් මනුෂ්‍යයෙක් වේද ඔහුට මෙලොවද ප්‍රශංසා කරත්. පරලොව ස්වර්ගයෙහි සතුටු වෙයි."

12. අනණසුඛ සූත්‍රය:- 1. (මේ ඡේදය 6 වර්ගයේ 8 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. එකත්පසෙක හුන් අනාථ පිණ්ඩික ගෘහපතිහට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ 'ගෘහපතිය, කාමභෝගි ගිහියා විසින් කලින් කල අවස්ථාවෙන් අවස්ථාව ලැබිය යුතු මේ සැප සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්, අර්ථසුඛය, (ඇති සැපය) භෝග සුඛය, (පරිභෝග සැපය) අණන සුඛය, (ණය නැති සැපය) අනවජ්ජ සුඛය, (නිවරද සැපය) යන සතරයි.

3. ගෘහපතිය, අර්ථ සුඛය කවරේද? "ගෘහපතිය, මෙහි කුල පුත්‍රයෙකුට උත්ථාන වීර්යයෙන් සරිකර ගත් බාහු බලයෙන් රැස්කළ ඩහදිය වැගිරවීමෙන් දැහැමින් ලත් ධාර්මිකවූ වස්තුව ඇත්තේද, හෙතෙම උත්ථාන වීර්යයෙන් බාහුබලයෙන් ඩහදිය වගුරුවීමෙන් දැහැමින් ලත් ධාර්මික වස්තුව ඇතැයි සැපක් ලබයි සොම්නසක් ලබයි. ගෘහපතිය, මේ අර්ථ සුඛයයි

4. "ගෘහපතිය, භෝග සුඛය කවරේද? ගෘහපතිය, මෙහි කුලපුත්‍රතෙම උත්ථාන වීර්යයෙන් බාහු බලයෙන් ඩහදිය වගුරුවීමෙන් ධාර්මික කර්මයන්ගෙන් දැහැමින් ලත් වස්තුව පරිභෝග කරයි. පින්ද කරයි. හෙතෙම උත්ථාන වීර්යයෙන් බාහු බලයෙන් ඩහදිය වගුරුවීමෙන් ධාර්මික විධියෙන් දැහැමින් ලත් වස්තුව පරිභෝග කරමි. පින්ද කරමිසි සැපක් ලබයි. සොම්නසක් ලබයි. ගෘහපතිය මේ භෝග සුඛයයි කියනු ලැබේ."

5. "ගෘහපතිය, අණන සුඛය කවරේද? ගෘහපතිය මේ ලොකයෙහි කුල පුත්‍රතෙම ස්වල්පයක් හෝ බොහෝ හෝ කිසිවෙකුට කිසිවක් ණය නැත්තේද හෙතෙම ස්වල්පයක් හෝ වැඩියක් හෝ කිසිවෙකුට කිසිවක් ණය නැතැයි සැපක් ලබයි. සොම්නසක් ලබයි. ගෘහපතිය, මේ අණන සුඛයයි."

6. "ගෘහපතිය, අනවජ්ජ සුඛය කවරේද? ගෘහපතිය, මේ ලොකයෙහි ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම නිවැරදි කාය කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වේද, නිවැරදි වාක් කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වේද, නිවැරදි මනෝ කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වේද, හෙතෙම නිවැරදි කාය කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වෙයි. නිවැරදි වාක් කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වෙයි. නිවැරදි මනෝ කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වෙමිසි සැපක් ලබයි. සොම්නසක් ලබයි. ගෘහපතිය මේ අනවජ්ජ

සුඛයයි කියනු ලැබේ. ගෘහපතිය, මේ සතර සැපය කාමභෝගී ගිහියා විසින් කලින් කල අවස්ථාවෙන් අවස්ථාව ලැබිය යුත්තාහ.”

7. “අනවජ්ජ සුඛය දැන නැවත අර්ථ සුඛය සිහි කරන්නේය. භොගය සුවසේ අනුභව කරන මනුෂ්‍ය තෙම නැවත ප්‍රඥාවෙන් මනාසේ බලයි. නුවණින් බලන්නාවූ ඥානවන්ත පුද්ගල තෙමේ පළමු සැප තුන අනවජ්ජ සුඛයාගේ සොළොස් කලාවෙන් කලාවටවත් නොඅගීයයි දැනගනියි.”

13. සබ්බමක (කුල) සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, යම් පුත්‍ර කෙනෙකුන් විසින් මව්පියවරු සිය ගෘහයෙහි පුදන ලද්දාහු වෙත්ද, ඒ කුලයෝ බ්‍රාහ්මයා සහිත කුල වෙති. මහණෙනි, යම් පුත්‍ර කෙනෙකුන් විසින් මවුපියවරු සිය ගෘහයෙහි පුදන ලද්දාහු වෙත්ද ඒ කුලයෝ පූර්වාචාර්යයන් සහිත වෙත්. මහණෙනි, යම් පුත්‍ර කෙනෙකුන් විසින් මවුපියවරු සිය ගෘහයෙහි පුදන ලද්දාහු වෙත්ද, ඒ කුලයෝ පූර්වදෙවතාවන් සහිතය. මහණෙනි, යම් පුත්‍ර කෙනෙකුන් විසින් මවුපියවරු සිය ගෘහයෙහි පුදන ලද්දාහු වෙත්ද, ඒ කුලයෝ දුර සිට ගෙනෙන ලද දෙය දීමට සුදුසු කුල වෙති.

2. “මහණෙනි, බ්‍රහ්ම යනු මවු පියන්ට නමකි. මහණෙනි, පූර්වාචාර්ය යනු මව්පියන්ට නමකි. මහණෙනි, පූර්වදෙවතා යනු මවුපියන්ට නමකි. මහණෙනි, ආහුනෙය්‍ය යනු මවුපියන්ට නමකි. ඊට හෙතු කවරේද? මහණෙනි, මවුපියෝ පුත්‍රයන්ට බොහෝ උපකාර ඇත්තාහ. හදා වඩන්නෝය. පොෂ්‍යය කරන්නෝය. මේ ලොව පෙන්නන්නාහුය.”

3. “ප්‍රජාවට අනුකම්පා කරණ මවුපියෝ පුත්‍රයන්ට බ්‍රහ්මයෝ යයිද, පූර්වාචාර්යයෝ යයිද, දුර සිට ගෙනවුත් පිදිය යුත්තෝ යයිද, කියනු ලැබෙත්. එසේ හෙයින් ඤාණවන්ත තෙමේ ඔවුන් වදින්නේය. ආහාරයෙන්ද, නැවත පානයෙන්ද, වස්ත්‍රයෙන්ද, සෙනාසනයෙන්ද, ඇඟ ඉලීමෙන්ද, නැහැවීමෙන්ද, පා දෙවීමෙන්ද, සත්කාර

කරන්නේය. මවුපියන් කෙරෙහි කරණ මේ උපස්ථානයෙන් මෙලොවම ඔහුට ප්‍රශංසා කරත්. පරලොව ස්වර්ගයෙහි සතුට වේයයි” වදාළසේක.

14. නිරයගාමී ධම්ම සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූ තැනැත්තේ ගෙන එන ලද්දක් බිම හෙළවාක් මෙන් නරකයෙහි උපදියි.

2. “කවර සතරකින්ද යත්. සතුන් මරන්නේ වේද, නුදුන් දේ ගන්නේ වේද, කාමයන්හි වරදවා හැසිරෙන්නේ වේද, බොරු කියන්නේ වේද, මහණෙනි, මේ කරුණු සතරින් යුක්තවූයේ ගෙන එන ලද්දක් බිම හෙළවාක් මෙන් නරකයෙහි උපදියි.”

3. “සතුන් මැරීමද නුදුන් දේ ගැනීමද, බොරු කීමද, පරදාරාවන් කරා යාමද පණ්ඩිතයෝ ප්‍රශංසා නොකෙරෙත්යයි කියනු ලැබේ.”

15. රූපප්පමාණ සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ සතරදෙනෙක් ලොකයෙහි වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්, රූපය ප්‍රමාණයයි ගෙන රූපයෙහි පැහැදෙන පුද්ගලයාය. ශබ්දය ප්‍රමාණයයි ගෙන ශබ්දයෙහි පැහැදෙන පුද්ගලයාය. රූක්ෂ ප්‍රතිපත්තිය ප්‍රමාණයයි ගෙන රූක්ෂ ප්‍රතිපත්තියෙහි පැහැදෙන පුද්ගලයාය, ධර්මය ප්‍රමාණයයි ගෙන ධර්මයෙහි පැහැදෙන පුද්ගලයාය මහණෙනි, මේ සතර පුද්ගලයෝ ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්.

2. “යමෙක් රූපය ප්‍රමාණ කළාහුද, යමෙක් ශබ්දයෙහි පැහැදුනාහුද? ඡන්ද රාග වශයෙන් යුක්ත ඔව්හු ඒ ඡනයා නොහඳුනත්. අධ්‍යාත්මයද නොදනිත්. පිටත්හි ප්‍රතිපත්තිද නොදනී. ඒකාන්තයෙන් ඒ බාල තෙම ශබ්දයෙන් පමණක් ප්‍රමාණ කරයිද, හාත්පසින් ආචරණවූයේ වේ. අධ්‍යාත්ම ගුණය නොදනීද බාහිර ප්‍රතිපත්ති නොදනීද බාහිර සත්කාර ඵල දක්නේ හෙතෙමේද ශබ්දයෙන් මුලාවෙයි. අධ්‍යාත්ම ගුණය දනීද බාහිර ප්‍රතිපත්ති නුවණින් දකීද, විවෘතව පෙනෙන ඔහු ශබ්දයෙන් මුලාවට ගෙන නොයයි.”

16. බන්ධන වඩිසන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, ලොකයෙහි මේ පුද්ගලයන් සතර දෙනෙක් විද්‍යමාන වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්, රාග සහිත, ද්වේෂ සහිත, මොහ සහිත, මාන සහිත, පුද්ගලයෝය. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතර දෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්.

"ඇලුම් කටයුතු දෙයෙහි ඇළුණු ප්‍රිය රූපයන්ට කුටුවන මොහයෙන් බැඳුණු අධම සත්වයෝ බැම්ම වඩත්."

"අඥාන සත්වයෝ රාගයෙන් හට ගන්නාවූද ද්වේෂයෙන් හට ගන්නාවූද, මොහයෙන් හට ගන්නාවූද දුක් සහිත මත්තෙහිද දුක් ගෙන දෙන අකුශල කර්ම කරත්"

"අන්ධවූ ප්‍රඥා චක්ෂුස රහිත අවිද්‍යාවෙන් වැසුණු පුරුෂයෝ රාගාදී ධර්මයන්හි සිටියාහු එබඳු සත්වයෝ යයි නොහඟිත්."

17. අභිරාජ සූත්‍රය:- 1. එක් කාලයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර අසල අනේපිඬු සිටානන් විසින් කරවනලද ජේතවනාරාමයෙහි වාසය කරණ සේක. එකල්හි සැවැත් නුවර එක්තරා භික්ෂුවක් සර්පයකු විසින් දෂ්ට කරණ ලද්දේ කඵරිය කළේවිය. ඉක්බිති බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එහි පැමිණියාහුය. පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ, එකත්පසෙක හුන්නාහුය. එකත් පසෙක හුන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට "ස්වාමීනි, සැවැත් නුවර එක්තරා භික්ෂුවක් සර්පයකු විසින් දෂ්ට කරණ ලදුව කඵරිය කරණ ලද්දේ යයි" කීවාහුය.

2. "මහණෙනි, ඒකාන්තයෙන් ඒ භික්ෂුව සතර සර්පරාජ කුලයන් වෙත මෙමිත්‍රී සිත නොපැතිර විය. මහණෙනි, ඉදින් ඒ භික්ෂුව සතර සර්පරාජ කුලයන් වෙත මෙමිත්‍රී සිත පැතිර වූයේ නම්, මහණෙනි, ඒ භික්ෂුව සර්පයකු විසින් දෂ්ට කරන ලදුව කඵරිය නොකරන්නේය.

3. "සතර සර්පරාජ කුලයෝ කවරහුද? විරූපාක්ෂ නම් සර්පරාජ කුලය, එරාපථ නම් සර්පරාජ කුලය, ඡබ්‍යා පුත්ත නම් සර්පරාජ කුලය, කණ්භා ගොතම නම් සර්පරාජ කුලය, යන සතරයි."

4. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

5. "මහණෙනි, මේ සතර අභිරාජ කුලයන් තමාගේ ගොපනය පිණිස, තමාගේ ආරක්ෂාව පිණිස, තමාගේ රැකවරණ පිණිස, මෙමුත්‍රී සිතින් පතුරුවන්නට අනු දනිමි.

6. "මාගේ මෙමුත්‍රීය විරූපාක්ෂ නාග කුලයන් වෙත වේවා. මාගේ මෙමුත්‍රීය ඵරාපථ නාග කුලය වෙත වේවා. මාගේ මෙමුත්‍රීය ඡබ්‍යා පුත්ත නාග කුලය වෙත වේවා. මාගේ මෙමුත්‍රීය කණ්භා ගොතමක නාග කුලය වෙත වේවා."

"මාගේ මෙමුත්‍රීය පා නැත්තන් වෙත වේවා. මාගේ මෙමුත්‍රීය දෙපා ඇත්තන් වෙත වේවා. මාගේ මෙමුත්‍රීය සතර පා ඇත්තන් වෙත වේවා. මාගේ මෙමුත්‍රීය බොහෝ පා ඇත්තන් වෙත වේවා. පා නැත්තෙක් මා, නොපෙලාවා, දෙපා ඇත්තෙක් මා, නොපෙලාවා, සතර පා ඇත්තෙක් මා නොපෙලාවා, බොහෝ පා ඇත්තෙක් මා නොපෙලාවා,

"සියලු සත්වයෝ සියලු ප්‍රාණීහු, සියලු භූතයෝ සියල්ලෝ යහපත දකිත්වා කිසි දුකක් නොපැමිණේවා.

7. "බුදුරජ තෙම අප්‍රමාණ ගුණ ඇත්තේය. ධර්මය අප්‍රමාණ ගුණ ඇත්තේය. සංඝයා අප්‍රමාණ ගුණ ඇත්තේය. ප්‍රමාණවත් බඩගානා සර්පයෝද, ගෝනුස්සෝද, පත්තෑයෝද, මකුළුවෝද, හිකනල්ලුද, හුනෝද, මීයෝද මා විසින් ආරක්ෂා කරණ ලද්දාහ. මා විසින් ගොපනය කරන ලද්දාහුය. භූතයෝ දුරු වෙත්වා. ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නමස්කාර කරමි. සත් බුදුවරයන්ට නමස්කාර කරමි."

18. අත්තවධ (දෙව දත්ත) සූත්‍රය:- 1. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර ගිජුකුළු පව්වෙහි දෙව්දත් තෙරුන්වහන්සේ මීයගිය නොබෝ කල්හි වාසය කරණ සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දෙව්දත් තෙරුන් වහන්සේ අරහයා හික්ෂුන් ආමන්ත්‍රණය කළසේක.

2. "මහණෙනි, දෙවිදන් හට ලාභ සත්කාර ප්‍රශංසා තමාගේ විනාශය පිණිස පහළ විය. මහණෙනි, යම්සේ කෙසෙල් ගස තම විනාශය පිණිස පූදියිද, පිරිහීමට පූදියිද, මහණෙනි එසේම දෙවිදන්හට ලාභ සත්කාර ප්‍රශංසා තම විනාශය පිණිස විය. දෙවිදන්හට ලාභ සත්කාර ප්‍රශංසා පිරිහීමට පහළ විය. මහණෙනි, යම්සේ හුණගස තම විනාශය පිණිස පූදියිද, පිරිහීමට පූදියිද, මහණෙනි, එසේම දෙවිදන්හට තම විනාශය පිණිස ලාභ සත්කාර ප්‍රශංසා පහළ විය. පිරිහීමට ලාභ සත්කාර ප්‍රශංසා පහළ විය.

3. "මහණෙනි, යම්සේ බට ගස තමාගේ විනාශය පිණිස පූදියිද, පිරිහීම පිණිස පූදියිද, එසේම දෙවිදන්හට තම විනාශය පිණිස ලාභ සත්කාර ප්‍රශංසා පහළ විය. පිරිහීමට ලාභ සත්කාර ප්‍රශංසා පහළ විය. මහණෙනි, යම්සේ වෙළඹ තම විනාශය පිණිස ගැබ් ගතියිද, පිරිහීම පිණිස ගැබ් ගතියිද මහණෙනි, එසේම දෙවිදන්හට තම විනාශය පිණිස ලාභ සත්කාර ප්‍රශංසා පහළ විය."

4. "ඒකාන්තයෙන් යම්සේ ඵලය කෙසෙල් ගස නසයි. හුණගස ඵලය නිසා නැසෙයි. බට ගස ඵලය නිසා නැසෙයි. ගර්භය වෙළඹ නසයි. සත්කාරය නින්දිත පුරුෂයන් නසයි."

19. පට්ඨාන චතුක්ක සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ ප්‍රධාන වීර්ය සතර දෙනෙක් වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්. සංවරය පිණිස පවත්නා ප්‍රධාන වීර්ය කෙලෙස් ප්‍රභාණය පිණිස පවත්නා (ප්‍රධාන) වීර්ය කුශල ධර්මයන් වැඩීම පිණිස පවත්නා (ප්‍රධාන) වීර්ය කුශල ධර්මයන් ආරක්ෂා කිරීම පිණිස පවත්නා (ප්‍රධාන) වීර්ය යන සතරයි.

2. "මහණෙනි, සංවර ප්‍රධානය කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම නූපන් ලාමක අකුශල ධර්මයන් නොඉපදීම පිණිස කැමැත්ත උපදවයිද, වැයම් කරයිද, වීර්ය පටන්ගනීද, සිත පිහිටුවයිද ප්‍රධන් වීර්ය කරයිද, මහණෙනි, මේ සංවර ප්‍රධානයයි කියනු ලැබේ.

3. "මහණෙනි, ප්‍රභාණ ප්‍රධානය කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම උපන් ලාමක අකුශල ධර්මයන් පහකිරීම පිණිස කැමැත්ත ඇති කරයිද, වෑයම් කරයිද, වීර්ය කරයිද, සිත යොදවයිද, ප්‍රධන් වීර්ය කරයිද මේ ප්‍රභාණ ප්‍රධානයයි කියනු ලැබේ.

4. "මහණෙනි, භාවනා ප්‍රධානය කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම නුපන් කුශල ධර්මයන් ඉපදීම පිණිස කැමැත්ත උපදවයිද, වෑයම් කරයිද, වීර්ය පවත්ගනීද, සිත යොදවයිද, ප්‍රධන් වීර්ය කරයිද මේ භාවනා ප්‍රධානයයි කියනු ලැබේ.

5. "මහණෙනි, අනුරක්ෂණ ප්‍රධානය කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම උපන් කුශල ධර්මයන්ගේ පැවැත්ම පිණිස මූලාවීම නොවීම පිණිස වැඩිවීම පිණිස විපුලත්වයට යාම පිණිස සම්පූර්ණවීම පිණිස කැමැත්ත උපදවයිද, වෑයම් කරයිද, වීර්ය පවත් ගනීද, සිත යොදවයිද ප්‍රධන් වීර්ය කරයිද, මහණෙනි, මේ අනුරක්ෂණ ප්‍රධානයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මේ සතර ප්‍රධානයෝයි.

6. "යම් වීර්යයකින් මෙහි හික්ෂු තෙමේ කෙලෙස් තවන වීර්ය ඇත්තේ වේද, දුක්ඛයන්ගේ ක්ෂය බවට පැමිණෙයිද ඒ වීර්යයෝ සංවරයද, ප්‍රභාණයද, භාවනාවද, අනුරක්ෂණය දැයි ප්‍රධාන සතර සූර්ය වංශයෙහි වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදහ."

20. අධම්මික රාජ සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, යම් කාලයෙකිනි රජවරු අධාර්මික වෙත්ද, ඒ කාලයෙහි රාජකාර්යයන්හි නියුක්ත පුරුෂයෝද අධාර්මික වෙත්. මහණෙනි, ඒ රාජකාර්යයන්හි නියුක්ත පුරුෂයන් අධාර්මික වූ කල්හි බමුණු ගැහැවියෝද අධාර්මික වෙත්. බමුණු ගැහැවියන් අධාර්මික වූ කල්හි නියම්ගම දනවූ වාසීහුද අධාර්මික වෙත්. නියම්ගම් දනවූ වැසියන් අධාර්මික වූ කල්හි වන්දු සූර්යයෝ විෂමව ගමන් කරත්. වන්දු සූර්යයන් විෂමව ගමන් කරන කල්හි නැකැත් හා තරු විෂමව යත්. නැකැත් හා තරු විෂමව යන කල්හි රැ දාවල් විෂම වෙත්.

ඌ දාවල් විෂම වන කල්හි මාස අර්ධ මාසයෝ විෂම වෙත්. මාස අර්ධ මාස විෂමවූ කල්හි සෘතු සංචන්සර විෂම වෙත්. සෘතු සංචන්සර විෂමවූ කල්හි වාතයෝ විෂමව හමත්. මාර්ගයෝ නොහමත්. විෂම මාර්ගයන්හි විෂම වාතයන් හමන කල්හි දෙවියෝ කීපෙත්. දෙවියන් කුපිතවූ කල්හි වළාකුළු මනාව ධාරා නොහෙළත්. වළාකුළු මනාව ධාරා නොහෙළන කල විෂමව පැසෙන ශසායෝ වෙත්. මහණෙනි, විෂමව පැසෙන ශසා අනුභව කරණ මනුෂ්‍යයෝ අල්පායුෂ්ක වූවාහු, දුර්වර්ණ වූවාහු, දුර්වල වූවාහු බොහෝ ලෙඩ ඇත්තාහු වෙත්.

2. "මහණෙනි, යම් කාලයක රජවරු ධාර්මික වෙන්ද ඒ කාලයෙහි රාජකාර්යයන්හි නියුක්තයෝද ධාර්මික වෙත්. රාජකාර්යයන්හි නියුක්තයන් ධාර්මික කල්හි බමුණු ගැහැවියන්ද ධාර්මික වෙත්. බමුණු ගැහැවියන් ධාර්මික කල්හි නියම්ගම් දනවූ වැස්සෝ ඒ කාලයෙහි ධාර්මික වෙත්. නියම්ගම් දනවූ වැසියන් ධාර්මික කල්හි වන්දු සුර්යයෝ සමව ගමන් කරත්. වන්දු සුර්යයන් සමව ගමන් කරන කල නැකැත් තාරකා සමව ගමන් කෙරෙත්. නැකැත් තාරකා සමව ගමන් කරන කල ඌ දාවල් සමව සිටිත්. ඌ දාවල් සමව සිටි කල්හි මාස අර්ධ මාසයෝ සමව යෙත්. මාස අර්ධ මාස සමවූ කල්හි සෘතු සංචන්සර සමවෙත්. සෘතු සංචන්සර සමවූ කල්හි සමව නියම මාර්ගයෙහි වාතය හමයි. සමව නියම මාර්ගයෙහි වාතය හමන කල දෙවියෝ ප්‍රීති වෙත්. දෙවියෝ නොකිපී කල්හි වළාකුළු මනාකොට ධාරා හෙලයි. වළාකුළු මනාකොට ධාරා හෙළන කල ශසායෝ සමව පැසෙත්. මහණෙනි, සමානව පැසුණු ශාසා අනුභව කරණ මනුෂ්‍යයෝ දීර්ඝායුෂ ඇත්තාහුද, වර්ණවන්ද, ශක්තිමත් වූවාහුද, නිරෝග වූවාහුද වෙත්.

"ගවයන් එතරවන කල්හි ප්‍රධාන ගවයා ඇදටයයිද ප්‍රධානියා ඇදට යයිද නෙතාවරයා ඇදවූ කල්හි සියල්ලෝ ඇදට යත්.

"එසේම මනුෂ්‍යයන් අතරෙහි යමෙක් ශ්‍රේෂ්ඨයයි සම්මතද හෙතෙම ඉදින් අධර්මයෙහි හැසිරෙයිද සෙසු ජනයා ගැන කියනුම කවරේද?

“ඉදින් රජ අධාර්මික වුවහොත් මුළු රට අධාර්මික වේ.

“ගවයන් එතරවන කල්හි ප්‍රධාන ගවයා සෘජුව යයිද, ප්‍රධානියා සෘජුවූ කල්හි ඒ සියල්ලෝ සෘජු වෙත්.

“එසේම මනුෂ්‍යයන් අතරෙහි යමෙක් ශ්‍රේෂ්ඨයයි සම්මතද හෙතෙම ධර්මයෙහි හැසිරෙයිද අනික් ජනයා ගැන කියනුම කවරේද, ඉදින් රජතෙම ධාර්මිකද සියලු රටම සැපසේ හොබේ.”

(හත්වෙනි පත්ත කථම වර්ගය නිමි.)

8. අපණ්ණක වර්ගය.

21. පට්ඨම අපණ්ණක ධම්ම සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූ මහණ තෙම නිවණට විරුද්ධ නොවූ ප්‍රතිපදාවට පිළිපත්තේ වේ. ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂයවීමට හෙතු පටන්ගන්නා ලද්දේවේ. කවර සතරකින්ද යත්.

2. “මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම සිල්වත් වේද, බහුශ්‍රැතද, පටන්ගන්නා ලද විරිය ඇත්තේ වේද, ප්‍රඥාවන්තද,

3. “මහණෙනි, මේ සතර කරුණින් යුක්තවූ භික්ෂුව අවිරුද්ධ ප්‍රතිපදාවට පිළිපත්තේ වේ. ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂයවීම පිණිස කාරණා පටන්ගන්නා ලද්දේ වේ.

22. දුතිය අපණ්ණක ධම්ම සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූ මහණතෙම නිවණට අවිරුද්ධ නොවූ ප්‍රතිපදාවට පිළිපත්තේ වේ. ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂයවීම පිණිස කාරණා පටන්ගන්නා ලද්දේ වේ. කවර සතරකින්ද යත්?

2. “නෛෂ්ක්‍රමය විතර්කයෙන් අව්‍යාපාද විතර්කයෙන්, අවිභිංසා විතර්කයෙන්, සමයක් දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත වූයේ වේ.

3. “මේ සතර ධර්මයන්ගෙන් යුක්තවූ මහණතෙම අවිරුද්ධ ප්‍රතිපදාවට පිළිපත්තේ වේ. ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂයවීම පිණිස කාරණා පටන්ගන්නා ලද්දේවේ.”

23. අසප්පුරිස ධම්ම සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූයේ අසත් පුරුෂයෙහි දතයුතුයි. කවර කරුණු සතරකින්ද යත්.

2. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි අසත්පුරුෂ තෙම අනුන්ගේ යම් අගුණයක් වේද, එය නොඅසන ලද්දේද පහළ කරයි. ඇසූ දෙය ගැන කියනුම කවරේද? විචාරණ ලද්ද ප්‍රශ්නයට නගන ලද්දේ අඩුනොකොට එයද වුවමනායයි සම්පූර්ණයෙන් විස්තරකොට අනුන්ගේ නුගුණ කියන ලද්දේ වේද, මහණෙනි, මේ පින්වත් තෙමේ අසත්පුරුෂයෙහි දත යුතුයි.

3. "මහණෙනි, නැවතද අසත් පුරුෂ තෙම අනුන්ගේ යම් ගුණයක් වේද, එය අසාද පහළ නොකරයි. නොඅසන ලද්ද ගැන කියනුම කවරේද? විචාරණ ලද්ද ප්‍රශ්නයට නගන ලද්දේ අඩු නොකොට එයද වුවමනායයි සම්පූර්ණයෙන් විස්තර කොට අනුන්ගේ නුගුණ කියන ලද්දේ වේද, මහණෙනි, මේ පින්වත් තෙමේ අසත්පුරුෂයෙහි දතයුතුයි.

4. "මහණෙනි, නැවතද අනිකක් කියමි. අසත් පුරුෂ තෙම තමාගේ යම් අගුණයක් ඇද්ද එය ඇසූ නමුත් පහළ නොකරයි. නොවිචාරණ ලද්ද ගැන කියනුම කවරේද? විචාරණ ලද්ද වනාහි ප්‍රශ්නයට නගන ලද්දේ අඩු නොකොට එයද වුවමනායයි සම්පූර්ණ කොට විස්තර නොකොට තමාගේ දොෂය කියන ලද්දේ වේද, මහණෙනි, මේ පින්වත් තෙමේ අසත් පුරුෂයෙකැයි දතයුතුයි.

5. "මහණෙනි, නැවතද අනිකක් කියමි. අසත්පුරුෂ තෙම තමන්ගේ ගුණය යමක් වේද එය නොවිචාරණ ලද්දේද, පහළ කරයි. ඇසූ දේ ගැන කියනුම කවරේද? විචාරණ ලද්දේ වනාහි ප්‍රශ්නයට නගන ලද්දේ අඩුනොකොට එයද වුවමනායයි සම්පූර්ණකොට විස්තර වශයෙන් තමාගේ ගුණය කියන්නේ වේද, මහණෙනි, මේ පින්වත් තෙමේ අසත්පුරුෂයෙකැයි දත යුතුයි. මහණෙනි, මේ සතර කාරණයෙන් යුක්තවූයේ අසත්පුරුෂයෙහි දතයුතුයි.

6. "මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූයේ සත් පුරුෂයෙකැයි දතයුතු. කවර සතරකින්ද යත්. මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි සත්පුරුෂ තෙම අනුන්ගේ යම් නුගුණයක් ඇද්ද එය ඇසූයේ නමුත් ප්‍රකාශ නොකරයිද, නොවිචාරණ ලද්ද කියනුම කවරේද? විචාරණ ලද්දේ වනාහි ප්‍රශ්නයට නගන ලද්දේ අඩුකොට එයද වුවමනායයි සම්පූර්ණ නොකොට විස්තර නැතිව අනුන්ගේ නුගුණ කියන ලද්දේ වේද මහණෙනි, මේ පින්වත් තෙමේ සත්පුරුෂයයි දතයුතුයි.

7. "මහණෙනි, නැවත අනිකක් කියනු ලැබේ. සත්පුරුෂ තෙම අනුන්ගේ යම් ගුණයක් ඇද්ද එය නොවිචාරණ ලද්දේ පහළ කරයි. විචාරණ ලද්දේ කියනුම කවරේද? විචාරණ ලද්දේ වනාහි ප්‍රශ්නයට නගන ලද්දේ අඩු නොකොට ඉතුරු නොකොට සම්පූර්ණ නොකොට විස්තර වශයෙන් අනුන්ගේ ගුණය කියයි මහණෙනි, මේ පින්වත් තෙමේ සත්පුරුෂයයි කියනු ලැබේ.

8. "මහණෙනි, නැවතද අනිකක් කියමි. සත්පුරුෂ තෙම යමක් තමන්ගේ නුගුණයක් වේද එය නොවිචාරණ ලද්දේද පහළ කරයි. විචාරණ ලද්දේ කියනුම කවරේද? විචාරණ ලද්දේ වනාහි ප්‍රශ්නයට නගන ලද්දේ අඩුනොකොට ඉතුරුනොකොට සම්පූර්ණයෙන් විස්තර වශයෙන් තමාගේ අගුණය කියන ලද්දේ වේද, මේ පින්වත් තෙමේ සත්පුරුෂ යයි දතයුතුයි.

9. "මහණෙනි, නැවතද අනිකක් කියමි. යමක් තමන්ගේ ගුණයක් වේද එය අසන ලද්දේද, පහළ නොකරයි. නොවිචාරණ දේ ගැන කියනුම කවරේද? අසන ලද්දේ වනාහි ප්‍රශ්න කරණ ලද්දේ අඩුකොට ඉතුරු කොට අසම්පූර්ණයෙන් විස්තර නැතිව තමාගේ ගුණය කියන ලද්දේ වේ. මහණෙනි, මේ පින්වත් තෙමේ සත්පුරුෂ යයි දතයුතුයි. මහණෙනි, මේ සතර ධර්මයන්ගෙන් යුක්තවූ සත්පුරුෂයා දතයුතුයි."

24. වටුකාසම විත්ත සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, යම්කිසි ලේලියක් යම්කිසි රාත්‍රියක හෝ දවාලක හෝ ගෙනඑන ලද්දී වේද, එකෙනෙහි මාමා කෙරෙහිද, නැන්දා කෙරෙහිද, ස්වාමියා කෙරෙහිද, යටත් පිරිසෙයින් දාස කර්මකාර පුරුෂයන් කෙරෙහිද

ඇගේ තියුණු ලජ්ජා භයක් ඇත්තේ වේද, ඕ තොමෝ මෑත කාලයෙහි ආශ්‍රයට පැමිණ, විශ්වාසයට පැමිණ, නැන්දාටද, මාමාටද, ස්වාමීයාටද, 'නුඹලා කුමක් දනිත් ද, පහවවියයි කියයි.'

2. "මහණෙනි, එසේම මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් භික්ෂුවක් යම්කිසි රාත්‍රියක හෝ දවාලක හෝ ගිහිගෙන් නික්ම අනගාරිය ශාසනයෙහි පැවිදිවූයේ වේද, එකෙණෙහි ඔහුට භික්ෂුන් කෙරෙහි හෝ භික්ෂුණීන් කෙරෙහි හෝ උපාසකයන් කෙරෙහි හෝ උපාසිකාවන් කෙරෙහි හෝ යටත්පිරිසෙයින් ආරාමයෙහි සාමණේරයන් කෙරෙහි හෝ තද ලජ්ජාවක් භයක් එළඹ සිටියේ වේ. හෙතෙම මෑත භාගයෙහි ආශ්‍රයට පැමිණ, විශ්වාසයට පැමිණ, ආචාර්ය උපාධ්‍යායයන්ටද 'නුඹ වහන්සේලා කුමක් දනිද්ද පහවවියයි' කියන්නේය.

"මහණෙනි, එසේහෙයින් අලුත ගෙනා ලේලි කෙනෙකුට සමාන සිතින් වාසය කරන්නෙමුයි මෙහිදී මෙසේ හික්මිය යුතුය. මහණෙනි, තොප විසින් මෙසේ හික්මිය යුතුයි."

25. පට්ඨ වතුරංග සූත්‍රය:- "මහණෙනි, අග්‍රයෝ සතර දෙනෙක් වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්. අග්‍ර සීලය, අග්‍ර සමාධිය, අග්‍ර ප්‍රඥාව, අග්‍ර මිදීම යන සතර දෙනය. මහණෙනි, මේ සතර අග්‍රයෝයි."

26. දුතිය වතුරංග සූත්‍රය:- "මහණෙනි, මේ අග්‍රයෝ සතර දෙනෙක් වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්. අග්‍ර රූපය, අග්‍ර වෙදනාව, අග්‍ර සංඥාව, අග්‍ර ආත්මභාවය යන සතර දෙනයි. මහණෙනි, මේ සතර අග්‍රයෝයි."

27. සියාකංඛා (කුසිනාරා) සූත්‍රය:- 1. එක්සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කුසිනාරා නුවර උපවත්තන නම් මල්ල රජුන්ගේ සල් වනයෙහි සල්ගස් දෙක අතරෙහි පිරිනිවන්පාන සමයෙහි වාසය කරණ සේක. එකල්හි වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ 'මහණෙනි' කියා භික්ෂුන්ට ආමන්ත්‍රණය කළසේක. ඒ භික්ෂුහු 'පින්වතුන් වහන්සැයි' කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ.

2. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “මහණෙනි, එක් භික්ෂුවකට වත් බුදුන් කෙරෙහි හෝ ධර්මය කෙරෙහි හෝ සංඝයා කෙරෙහි හෝ මාර්ගයක් ගැන හෝ ප්‍රතිපදාවක් ගැන හෝ සැකයක් හෝ විමතියක් හෝ වන්නේ නම් අසච්චි. ශාස්තෘන් වහන්සේ අපට හමුවූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හමුවෙහිදී අසන්ට නොලැබුණේයයි’ පසුව විපිලිසර නොවවියයි” වදාළ සේක. මෙසේ වදාළකල්හි ඒ භික්ෂුහු තුෂ්ණිමිභූත වූවාහුය.

3. “දෙවනුවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

4. “තුන්වෙනුවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ආමන්ත්‍රණය කළසේක. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

5. “ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක. “මහණෙනි, ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ගෞරවයෙන් නොවිචාරන්නාහු වෙත් නම් මහණෙනි, සභායකයෙක් සභායකයෙකුට කියාවා. (මම ඔහු හා කථා කරන්නෙමි) මෙසේ වදාළ කල්හි ඒ භික්ෂුහු තුෂ්ණිමිභූත වූවාහුය.

6. “ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට, “ස්වාමීනි, ආශ්චර්යයි. ස්වාමීනි, පුදුමයි. ස්වාමීනි මම මේ භික්ෂු සංඝයා කෙරෙහි මෙසේ පැහැදුනෙමි. මේ භික්ෂු සංඝයා අතර එක භික්ෂුවකට වත් බුදුන් කෙරෙහි හෝ ධර්මය කෙරෙහි හෝ සංඝයා කෙරෙහි හෝ මාර්ගය කෙරෙහි හෝ ප්‍රතිපදාව කෙරෙහි හෝ සැකයක් හෝ විමතියක් හෝ නැත්තේයයි’ කීහ.

7. “ආනන්දය, ඔබ ප්‍රසාදය කියන්නෙහිය. ආනන්දය, තථාගතයන් වහන්සේට මෙහි ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා ඥාණය වේ. මේ භික්ෂු සංඝයා අතර එක භික්ෂුවකටවත් බුදුන් කෙරෙහි හෝ ධර්මයෙහි හෝ සංඝයා කෙරෙහි හෝ මාර්ගයෙහි හෝ ප්‍රතිපදාවෙහි හෝ සැකයක් හෝ වෙනස් මතයක් හෝ නැත. ආනන්දය, මේ පන්සියයක් භික්ෂූන්ගෙන් යමෙක් බාල භික්ෂුවක්

වේද හෙතෙම සෝවාන්ය, නිරයට නොයන ස්වභාව ඇත්තේය. සුගති නියතය. රහත් බව පිහිටකොට ඇත්තේය.”

28. අවන්තෙය්‍ය සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, යම් දෙයක් සිතන්නේ උන්මාදයට දුකට පත්වන්නේද, නොසිතිය හැකි නොසිතිය යුතු මේ සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්,

2. “යමක් සිතන්නේ උන්මාදයට දුකට පත්වන්නේද, මහණෙනි, බුදුවරුන්ගේ බුද්ධවිෂය නොසිතිය හැකිය. නොසිතිය යුතුය. මහණෙනි, යමක් සිතන්නේ උන්මාදයට දුකට පත්වන්නේද, ධ්‍යාන ඇත්තහුගේ ධ්‍යාන විෂය නොසිතිය හැකිය නොසිතිය යුතුය. මහණෙනි, යමක් සිතන්නේ උන්මාදයට දුකට පත්වේද කර්ම විපාකය නොසිතිය හැකිය. නොසිතිය යුතුය. මහණෙනි, යමක් සිතන්නේ උන්මාදයට දුකට පත්වේද ලොකය ගැන සිතීම නොසිතිය හැකිය නොසිතිය යුතුය.

3. “මහණෙනි, මේ සතර නොසිතිය යුතුය. යමක් සිතන්නේ උන්මාදයට දුකට පත්වේද නොසිතිය යුතු නොසිතිය හැකි මේ කරුණු සතරය.”

29. දක්ඛණ විභංග සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, දක්ඛණාව (දානය) පිරිසිදු වන කරුණු සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්?

2. “මහණෙනි, දායකයා නිසා පිරිසිදුවන, ලබන්නා නිසා පිරිසිදු නොවන දානයක් ඇත. මහණෙනි, දන් ලබන්නා නිසා පිරිසිදුවන, දායකයා නිසා පිරිසිදු නොවන දානයක් ඇත. මහණෙනි, දායකයා නිසාද දානය ලබන්නා නිසාද පිරිසිදු නොවන දානයක් ඇත. දායකයා නිසාද දානය ලබන්නා නිසාද පිරිසිදුවන දානයක් ඇත.

3. “මහණෙනි, දායකයා නිසා පිරිසිදු වන දානය ලබන්නා නිසා පිරිසිදු නොවන දානය කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි දායකතෙම සිල්වත් වේද යහපත් ස්වභාව ඇත්තේ වේද, ප්‍රතිග්‍රාහකයන් (දානය ලබන්නන්) දුශ්ශීලද ලාමක හැසිරීම් ඇත්තේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි දක්ඛණාව (දානය) දායකයා නිසා පිරිසිදු වේ. ප්‍රතිග්‍රාහකයා නිසා පිරිසිදු නොවේ.

4. "මහණෙනි, කෙසේ නම් දානය දානය ලබන්නාගෙන් පිරිසිදු වේද, දායකයාගෙන් පිරිසිදු නොවේද? මහණෙනි, මෙහි දායකයෙක් දුශ්ශීලද ලාමක ස්වභාව ඇත්තේද දානය ලබන්නන් සීලවන්තද යහපත් ස්වභාව ඇත්තේද, මහණෙනි මෙසේ දක්ෂිණාව දායකයාගෙන් නොව දානය ලබන්නාගෙන් ශුද්ධවේ.

5. "මහණෙනි, කෙසේ නම් දක්ෂිණාව (දානය) දායකයා ගෙනුත් දානය ලබන්නාගෙනුත් ශුද්ධ නොවේද, මහණෙනි, මෙහි දායකයෙක් දුශ්ශීලද ලාමක ස්වභාව ඇත්තේද දානය ලබන්නන්ද දුශ්ශීලද ලාමක ස්වභාව ඇත්තාහුද, මහණෙනි, දක්ෂිණාව මෙසේ දායකයාගෙනුත් දානය ලබන්නාගෙනුත් ශුද්ධ නොවේ.

6. "මහණෙනි, කෙසේ නම් දක්ෂිණාව (දානය) දානය ලබන්නන්ගෙන්ද දායකයාගෙන්ද ශුද්ධවේද? මහණෙනි, මෙහි දායකයෙක් සීල්වන්ද යහපත් ස්වභාව ඇත්තේද, දානය ලබන්නන්ද යහපත් ස්වභාව ඇත්තේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි දක්ෂිණාව (දානය) දායකයා කෙරෙන්නද දානය ලබන්නා කෙරෙන්නද ශුද්ධවේ. මහණෙනි, මේ දක්ෂිණා (දාන) විසුද්ධි සතරය."

30. පයුත්ත වණිජ්ජා සූත්‍රය:- 1. "ඉක්කිති ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනෙක්හිද එහි පැමිණි සේක. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත් පසෙක සිටියේය. එකත්පසෙක සිටි ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍රයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට "ස්වාමීනි, යම් කරුණකින් මෙහි ඇතැම් කෙනෙකු යම්බඳු වෙළඳාමක් යෙදුවාහු සිඳෙන ස්වභාව වේද ඊට හේතු කවරේද ප්‍රත්‍යය කවරේද? යම් හෙයකින් මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් යම්බඳු වෙළඳාමක් යෙදුවාහු අදහස් කළ පරිදි නොවේද. ඊට හේතු කවරේද ප්‍රත්‍යය කවරේද? යම් කරුණකින් මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් යම්බඳු වෙළඳාමක් යෙදුවාහු අදහස් කළ පරිදි වේද, ඊට හේතු කවරේද, ප්‍රත්‍යය කවරේද? යම් කරුණකින් මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් යම්බඳු වෙළඳාමක් යෙදුවාහු අදහස් කළ ක්‍රමයටත් වැඩිවේද?

2. “ශාරීපුත්‍රය, මේ ලොකයෙහි ඇතැමෙක් ශ්‍රමණයකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ කරා පැමිණ “ස්වාමීනි, ප්‍රත්‍යයෙන් යමක් කියන්නැයි ආරාධනා කරයි.

3. “හෙතෙම යමකින් පැවරුයේ නම් එය නොදෙයි. ඉදින් හෙතෙම ඉන් චුතවූයේ මේ ආත්මයට පැමිණියේ නම් හෙතෙම යම් යම් වෙළඳාමක් යෙදූයේද එය ඔහුට සිදෙන ස්වභාව වේ.

4. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) හෙතෙම යමකින් පැවරුයේද එය අදහස් කළ පරිදි නොදේ. හෙතෙම ඉදින් ඉන් චුතවූයේ මේ මනුෂ්‍ය ආත්මයට පැමිණියේද හෙතෙම යම් වෙළඳාමක් එය ඔහු අදහස් කළ පරිදි නොවේ.

5. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) එය අදහස් කළ පරිදි දෙයි. හෙතෙම ඉදින් ඉන් චුතවූයේ මේ ආත්මයට පැමිණේද හෙතෙම යම් වෙළඳාමක් යොදයිද එය ඔහු අදහස් කළ පරිදි සිදුවේ.

6. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) හෙතෙම යමකින් පවරණ ලද්දේද එය අදහස් කළාටත් වැඩියෙන් දෙයි. හෙතෙම ඉදින් ඉන් චුතව මේ ආත්මයට පැමිණියේද හෙතෙම යම් යම් වෙළඳාමක් යොදයිද එය ඔහු අදහස් කළාටත් වඩා සැපයේ.

7. “ශාරීපුත්‍රය, යම් කරුණකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙකුට යම්බඳු වෙළඳාමක් යෙදුවාහුද සිදෙන ස්වභාව වේද, ශාරීපුත්‍රය, මේ ඊට හෙතෙම, මේ ඊට ප්‍රත්‍යය. ශාරීපුත්‍රය, යම් කරුණකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් යම්බඳු වෙළඳාමක් යෙදුවාහුද අදහස් කළ පරිදි නොවේද, ශාරීපුත්‍රය, මේ ඊට හෙතෙම ප්‍රත්‍යයය. ශාරීපුත්‍රය, යම් කරුණකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් යම්බඳු වෙළඳාමක් යෙදුවාහුද අදහස් කළ පරිදි වේද මේ ඊට හෙතෙම, ප්‍රත්‍යය. ශාරීපුත්‍රය, යම් කරුණකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් යම්බඳු වෙළඳාමක් යෙදුවාහුද එය අදහස් කළාටත් වැඩියෙන් වේද මේ ඊට හෙතෙම ඊට ප්‍රත්‍යයයයි” වදාළසේක.

31. කම්බොජ ගමන සූත්‍රය:- 1. එක් කාලයෙකිනි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසඹූ නුවර සොමිකාරාමයෙහි වාසය කරණ සේක. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනෙකිනිද එහි පැමිණියේය පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද, එකත්පසෙක සිටියේය.

2. “එකත්පසෙක සිටි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ‘ස්වාමීනි, ස්ත්‍රියක් යම් හෙයකින් සභාවෙහි නොසිටීද, කර්මාන්ත නොයොදවයිද, පිටරට නොයයිද ස්වාමීනි, ඊට හෙතු කවරේද ඊට ප්‍රත්‍යය කවරේදැයි” ඇසුයේය.

3. “ආනන්දය, ස්ත්‍රිය ක්‍රොධ කරණ ස්වභාවය, ආනන්දය මාගම ඊර්ෂ්‍යා කරණ ස්වභාවය, ආනන්දය, ස්ත්‍රිය මසුරුය, ආනන්දය, ස්ත්‍රිය මෝඛය, ආනන්දය ස්ත්‍රිය යම් කරුණකින් සභාවෙහි නොහිඳීද කර්මාන්ත නොයොදවයිද පිටරට නොයයිද ඊට හෙතු මේය, ඊට ප්‍රත්‍යය මෙසේය.”

(අටවෙනි අපණ්ණක වර්ගය නිමි)

9. මවල වර්ගය.

32. පට්ඨ වතුධම්ම සමන්තාගත සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්ත වූයේ ගෙන එන ලද්දක් බහාතබන ලද්දේ, යම්සේද එසේ නිරයෙහි පිහිටියේ වේ. කවර සතරකින්ද යත්?

2. “සතුන් මරන්නේ වේද නුදුන්දේ ගන්නේ වේද කාමයන්හි වරදවා හැසිරෙන්නේ වේද, බොරු කියන්නේ වේද,

3. “මහණෙනි, මේ සතර ධර්මයන්ගෙන් යුක්තවූයේ ගෙන එන ලද්දක් බහාතැබුයේ යම්සේද එසේ නරකයෙහි වේ.”

4. “මහණෙනි, ධර්ම සතරකින් යුක්තවූයේ ගෙන එන ලද්දක් බහාතබන ලද්දේ යම්සේද එසේ ස්වර්ගයෙහි වේ. කවර සතරකින්ද යත්?

5. "සතුන් මැරීමෙන් වෙන්වූයේ වේද, නුදුන් දෙය ගැනීමෙන් වෙන්වූයේ වේද, කාමයන්හි වරදවා හැසිරීමෙන් වෙන්වූයේ වේද, බොරු කීමෙන් වෙන්වූයේ වේද,

6. "මහණෙනි, මේ සතර ධර්මයන්ගෙන් යුක්තවූයේ ගෙන එන ලද්දක් බහාතබන ලද්දේ යම්සේද එසේ ස්වර්ගයෙහිවේ.

33. දුතිය වතුධම්ම සමන්තාගත සූත්‍රය:- (මෙහි මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) 2. බොරු කියන්නේ වේද, පිසුණු කියන්නේ වේද, ඵරුස වචන කියන්නේ වේද, ප්‍රලාප කියන්නේ වේද (මෙහි මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

3. (මෙහි 32 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) බොරු කීමෙන් වෙන්වූයේ වේද, පිසුණු වචන කීමෙන් වෙන්වූයේ වේද, ඵරුස වචන කීමෙන් වෙන්වූයේ වේද, ප්‍රලාප දෙසීමෙන් වෙන්වූයේ වේද, (මෙහි 32 සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

34. අවණ්ණහණන සූත්‍රය:- (මෙහි 32 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) 2. නොදැන පරීක්ෂා නොකොට නුගුණ කිව යුත්තාගේ ගුණ කියයි. නොදැන පරීක්ෂා නොකොට ගුණ කිව යුත්තාගේ අගුණ කියයි. නොදැන පරීක්ෂා නොකොට අප්‍රසාදය පහළ කළයුතු තැන ප්‍රසාදය පහළ කරයි. නොදැන පරීක්ෂා නොකොට ප්‍රසාදය පහළ කළයුතු නැත අප්‍රසාදය පහළ කරයි. (මෙහි 32 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

3. (මෙහි 32 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) දැන පරීක්ෂාකොට නුගුණ කිවයුත්තාගේ නුගුණ කියයි. දැන පරීක්ෂාකොට ගුණ කිව යුත්තාගේ ගුණ කියයි. දැන පරීක්ෂාකොට නොපැහැදිය යුතු තැන නොපහදයි. දැන පරීක්ෂාකොට පැහැදිය යුතු තැන පහදයි. (මෙහි 32 සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

35. කොධගරුක සූත්‍රය:- (මෙහි 32 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ක්‍රොධය ගරුකොට ඇත්තේ වේ. සද්ධර්මය ගරුකොට නැත්තේ වේ, මකු ගතිය ගරුකොට ඇත්තේ වේ. සද්ධර්මය

ගරුකොට නැත්තේ වේ. ලාභය ගරුකොට ඇත්තේ වේද, සද්ධර්මය ගරුකොට නැත්තේ වේ. (මෙහි 32 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

3. (මෙහි 32 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) සද්ධර්මය ගරුකොට ඇත්තේ වේ. ක්‍රොධය ගරුකොට නැත්තේ වේ. සද්ධර්මය ගරු වේ. මකුගුණය ගරු නොවේ. සද්ධර්මය ගරුකරන්නේ වේ. ලාභය ගරු නොකරන්නේ වේ. සද්ධර්මය ගරුකරන්නේ වේ. සත්කාරය ගරු නොකරන්නේ වේ. (මෙහි 32 සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

36. තමොතම පරායන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ සතරදෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්.

2. "අඳුරින් අඳුරට යන පුද්ගලයාය, අඳුරින් එලියට යන පුද්ගලයාය, එලියෙන් අඳුරට යන පුද්ගලයාය, එලියෙන් එලියට යන පුද්ගලයාය යන සතර දෙනයි. මහණෙනි, පුද්ගලතෙම කෙසේ අන්ධකාරයෙන් අන්ධකාරයට යන්නේ වේද?

3. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සැඩොල් කුලයෙහි හෝ කුඵපොකු කුලයෙහි හෝ වැදි කුලයෙහි හෝ සොම්මර කුලයෙහි හෝ පුස්සඩු කුලයෙහි හෝ, උපන්නේ වේද, යම් තැනක දුකින් කෑම ඇදීම ලැබේද දිළිඳු වූ අල්පවූ ආහාරපාන භෝජන ඇති දුකින් ජීවිකා වෘත්තිය කරණ යථොක්ත නිව කුලයක උපන්නේ වේද, හෙතෙමේද දුර්වර්ණද, අවලක්ෂණද, මිටිද, රෝගිද, කණද, අත් කොරද, පා කොරද, කුදුද, ආහාරපාන වස්ත්‍ර යාන මල්ගද විලවුන්, අසුන් වාසස්ථාන, පහන් නොලැබෙන්නේ වේද?"

4. "හෙතෙම කයින් දුශ්චරිතයෙහි හැසිරෙයි. වචනයෙන් දුශ්චරිතයෙහි හැසිරෙයි. සිතින් දුශ්චරිත සිතයි. කයින් දුශ්චරිතයෙහි හැසිර, වචනයෙන් දුශ්චරිතයෙහි හැසිර, සිතින් දුශ්චරිතයෙහි හැසිර, ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මතු අය සංඛ්‍යාත සැපයෙන් පහවූ දුර්ගතිවූ විවසව පතිතවන නරකයෙහි උපදී.

5. "මහණෙනි, පුද්ගල තෙම මෙසේ වනාහි අඳුරෙහි වේ. අඳුර පිහිට කොට ඇත්තේ වේ.

"මහණෙනි, පුද්ගල තෙම කෙසේ නම් අඳුරෙහි වේද, ආලෝකයට යන්නේ වේද?

6. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

7. "හෙතෙම කයින් සුවර්තයෙහි හැසිරේද, වචනයෙන් සුවර්තයෙහි හැසිරේද, සිතින් සුවර්තයෙහි හැසිරේද, හෙතෙම කයින් සුවර්තයෙහි හැසිර, වචනයෙන් සුවර්තයෙහි හැසිර, සිතින් සුවර්තයෙහි හැසිර, ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මතු සුගතිවූ ස්වර්ග ලෝකයෙහි උපදී"

8. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගල තෙම අඳුරෙහි වේ ආලෝකයට යන්නේ වේ."

"මහණෙනි, කෙසේ නම් පුද්ගලතෙම ආලෝකයෙහි වේද? අඳුරට යන්නේ වේද?"

9. "මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් ආභ්‍යවූ මහත් ධන ඇති. මහත් භෝග ඇති, බොහෝ රන් රුවන් බොහෝ වස්තු උපකරණ බොහෝ ධන ධාන්‍ය ඇති, ක්ෂත්‍රිය කුලයෙහි හෝ බ්‍රාහ්මණ කුලයෙහි හෝ ගෘහපති කුලයෙහි හෝ උසස් කුලයක උපන්නේ වේ. හෙතෙමේද ලක්ෂණද, දර්ශනීයද, ප්‍රසාද ඵලවන්නේද, උතුම් පැහැයෙන් යුක්තද, ආහාරපාන වස්තු යාන මල්ගඳ විලවුන් අසුන් ගෙවල් පහන් ලබන්නේ වේද?"

10. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

11. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගල තෙම ඵලියෙහි වේ. අඳුරට යන්නේ වේ."

"මහණෙනි, පුද්ගල තෙම කෙසේ ඵලියෙහි වේද, ආලෝකයට යන්නේ වේද?"

12. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 9 ඡේදය මෙනි.)

13. "හෙතෙම කයින් සුවර්තයෙහි හැසිරෙයි. වචනයෙන් සුවර්තයෙහි හැසිරෙයි. සිතින් සුවර්තයෙහි හැසිරෙයි කයින්

සුවරිතයෙහි හැසිර වචනයෙන් සුවරිතයෙහි හැසිර සිතින් සුවරිතයෙහි හැසිර කායයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මතු සුගතිවූ ස්වර්ග ලොකයෙහි උපදී.”

14. “මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගල තෙම ආලොකයෙහි වේ. ආලොකයට යන්නේ වේ. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතර දෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්.

37. ඔනතොනක සූත්‍රය:- 1. (මේ වර්ගයේ ඉතරු සූත්‍රවල 1 ඡේදය මේ වර්ගයේ 36 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. “පහත් වූ පහත සිටින පුද්ගලයාය, පහත සිටින උසස් වූ පුද්ගලයාය, උසස් වූ පහත සිටින පුද්ගලයාය, උසස් වූ ඉහල සිටින පුද්ගලයාය යන සතර දෙනයි.

“මහණෙනි, පහත් වූ පහත සිටින පුද්ගලයා කවරේද?”

3. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 36 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

4. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 36 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

5. “මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගල තෙම පහත්වූයේ පහතම සිටින්නේ වේ.”

“මහණෙනි, පහත සිටින උසස්ම පුද්ගලයා කවරේද?”

6. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 36 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

7. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 36 සූත්‍රයේ 7 ඡේදය මෙනි.)

8. “මහණෙනි මෙසේ පුද්ගල තෙම පහත් බවෙන් උසස් වේ.”

“මහණෙනි, උසස් බවෙන් පහත් බවට යන උණ්ණතොණ්ණක පුද්ගලයා කවරේද?”

9. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 36 සූත්‍රයේ 9 ඡේදය මෙනි.)

10. “හෙතෙම කයින් දුශ්චරිතයෙහි හැසිර වචනයෙන් දුශ්චරිතයෙහි හැසිර සිතින් දුශ්චරිතයෙහි හැසිර කායයාගේ හෙදයෙන් මරණින් මතු අයසංඛ්‍යාත සැප නැති දුර්ගතිවූ නරකයෙහි උපදී.”

11. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගල තෙම උසස් බවෙන් පහත්වූයේ වේ."

"මහණෙනි, පුද්ගල තෙමේ කෙසේ උසස්වූ ඉහල සිටින උණ්ණකුණ්ණක වේද?"

12. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 36 සූත්‍රයේ 9 ඡේදය මෙනි.)

13. "හෙතෙම කයින් සුවරිතයෙහි හැසිර වචනයන් සුවරිතයෙහි හැසිර, සිතින් සුවරිතයෙහි හැසිර, කායයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මතු සුගතිවූ ස්වර්ග ලෝකයෙහි උපදී."

14. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගල තෙම උසස් බවෙන් උසස් බවට යේ. මහණෙනි, මේ සතර පුද්ගලයෝ ලෝකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යාමාන වෙත්."

38. පඨම සමණමචල සූත්‍රය:- 2. "ශ්‍රමණමචල පුද්ගලයා, ශ්‍රමණ පුණ්ඩරික පුද්ගලයාය, ශ්‍රමණ පදුම පුද්ගලයාය, ශ්‍රමණයන් කෙරෙහි ශ්‍රමණ සුබුමාල පුද්ගලයාය යන සතරදෙනයි."

2. "මහණෙනි, කෙසේ නම් පුද්ගල තෙමේ අවල ශ්‍රද්ධාවෙහි පිහිටි බැවින් නොසෙල්වෙන ශ්‍රමණ වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ ශෛක්ෂ වේද නිරුත්තර අර්හත්වය ප්‍රාර්ථනා කරමින් ඒ ප්‍රතිපදාවට පැමිණ වාසය කරයි. අභිෂෙක කරණ ලද ක්ෂත්‍රිය රජෙකුගේ අභිෂෙකයට සුදුසු අභිෂෙක නොකළ නිශ්චල බවට පත් දෙටු පුත්‍රයා යම්සේද, මහණෙනි, එසේම මහණ තෙම නිරුත්තර අර්හත්වය ප්‍රාර්ථනාකරණ ප්‍රතිපදා ඇතිව වාසය කරණ ශෛක්ෂයෙක් වේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම නිශ්චල ශ්‍රමණ වේ."

4. "මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගල තෙම ශ්‍රමණ පුණ්ඩරික වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂු තෙම ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂය වීමෙන් ආශ්‍රව රහිත අර්හත් ඵල සමාධිය, අර්හත් ඵල ප්‍රඥාව මෙළොවම තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට පැමිණ වාසය කරයිද, අෂ්ට විමොක්ෂයන් කයින් ස්පර්ශ කොට වාසය නොකරයිද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගල තෙම ශ්‍රමණ පුණ්ඩරික වේ."

5. "මහණෙනි, කෙසේ නම් හික්ෂු තෙම ශ්‍රමණ පදුම වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂය වීමෙන් අර්හත්ඵල සමාධිය, අර්හත්ඵල ප්‍රඥාව මෙලොවම තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂකොට පැමිණ වාසය කරයිද, අෂ්ට විමොක්ෂයන් කයින් ස්පර්ශකොට වාසය කරයිද, මහණෙනි, පුද්ගල තෙමේ මෙසේ ශ්‍රමණ පදුම වේ."

6. "මහණෙනි, කෙසේනම් පුද්ගල තෙමේ ශ්‍රමණයන් අතරෙහි ශ්‍රමණ සුබ්බමාල වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම, බොහෝසේ යාවිඤ්ඤා කරණ ලද්දේම සිවුරු පරිභොග කරයි. යාවිඤ්ඤා නොකොට ස්වල්පයක් පරිභොග කරයි. යාවිඤ්ඤා කරණ ලද්දේ බොහෝ වශයෙන් පිණ්ඩපාතය පරිභොග කරයි. යාවිඤ්ඤා නොකරණ ලද්දේ ස්වල්ප වශයෙන් පරිභොග කරයි. යාවිඤ්ඤා කරණ ලද්දේ බොහෝ සෙනසුන් පරිභොග කරයි. යාවිඤ්ඤා නොකරණ ලද්දේ ස්වල්පයක් පරිභොග කරයි. යාවිඤ්ඤා කරණ ලද්දේම බොහෝ ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර පරිභොග කරයි. යාවිඤ්ඤා නොකරණ ලද්දේ ස්වල්පයකි. යම් සබ්බම්සරුන් සමග වාසය කරයිද, ඔව්හු ඔහුට මනාප කායකර්මයෙන් යුක්ත බොහෝසේ හැසිරෙයි."

7. "අමනාපයෙන් ස්වල්පය, බොහෝසේ මනාප වාක් කර්මයෙන් යුක්තව හැසිරෙත්, අමනාපයෙන් ස්වල්පය, බොහෝසේ මනාප මනො කර්මයෙන් යුක්තව හැසිරෙත්. අමනාපයෙන් ස්වල්පය, මනාපවූ බොහෝ පූජා ඵලවත්. අමනාපව ස්වල්පය පිතෙත් හටගත් හෝ සෙමින් හටගත් හෝ වාතයෙන් හටගත් හෝ සන්තිපාතයෙන් හටගත් හෝ, සාතු විපර්යාසයෙන් හටගත් හෝ, විෂම පැවැත්මෙන් හටගත් හෝ, උපක්‍රමයෙන් හටගත් හෝ කර්ම විපාකයෙන් හටගත් හෝ, යම් ඒ වෙදනා කෙනෙක් ඇද්ද ඔහුට බොහෝ නොඋපදිත්, අල්පබාධා වේ. විශිෂ්ට සිතෙහි පහළවූ මේ ආත්මයෙහි සැප විහරණවූ සතර ධ්‍යානයන් අයත්නයෙන් ලැබෙන්නේ වේ. නොදුකින් ලබන්නේ වේ. පහසුවෙන් ලබන්නේ වේ. ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂයවීමෙන් ආශ්‍රව රහිත අර්හත්ඵල සමාධිය,

අර්හත්ඵල ප්‍රඥාව මෙලොවම තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂකොට පැමිණ වාසය කරයි.

8. "මහණෙනි, මෙබඳු පුද්ගල තෙම ශ්‍රමණයන් අතුරෙහි ශ්‍රමණ සුඛුමාල පුද්ගලයා වේ. මහණෙනි, ඒ යමෙක් උදෙසා මනාකොට කියන්නාහු ශ්‍රමණයන් අතුරෙහි ශ්‍රමණ සුඛුමාලයයි කියන්ද, ශ්‍රමණයන් අතරෙහි ශ්‍රමණ සුඛුමාලයයි මනාකොට කියන්නාහු මා ගැනම කියන්නාහුය.

9. "මහණෙනි, මම වනාහි යාවිඤා කරණ ලද්දේ බොහෝ සිව්ඊ පරිභොග කරමි. යාවිඤා නොකරණ ලද්දේ ස්වල්පයකි. යාවිඤා කරණ ලද්දේ බොහෝ පිණ්ඩපාතයන් පරිභොග කරමි. යාවිඤා නොකරන ලද්දේ ස්වල්පයකි. යාවිඤා කරණ ලද්දේ බොහෝ සෙනාසන පරිභොග කරමි. යාවිඤා නොකරණ ලද්දේ ස්වල්පයකි. යාවිඤා කරණ ලද්දේ බොහෝ ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර පරිභොග කරමි. යාවිඤා නොකරණ ලද්දේ ස්වල්පයකි. යම් හික්ෂුන් සමග වාසය කරමිද ඔව්හු මට බොහෝසේ මනාප කාය කර්මයෙන් හැසිරෙත්.

10-11. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 7, 8 ඡේද මෙන් වෙත්.)

12. "මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතරදෙන ලොකයෙහි විද්‍යමාන වෙත්යයි" වදාළසේක.

39. දුතිය සමණමචල සූත්‍රය:- 2. "ශ්‍රමණමචල පුද්ගලයාය, ශ්‍රමණ පුණ්ඩරික පුද්ගලයාය, ශ්‍රමණ පද්ම පුද්ගලයාය, ශ්‍රමණයන් කෙරෙහි ශ්‍රමණ සුඛුමාල පුද්ගලයාය යන සතරදෙනයි.

3. "මහණෙනි, ශ්‍රමණමචල පුද්ගලයා කචරේද, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම සංයෝජන තුන් දෙනෙකුගේ ක්ෂයවීමෙන් නිරයට නොයන ස්වභාව ඇති සුගති නියතවූ රහත් බව පරම ප්‍රතිෂ්ඨාකොට ඇති සෝවාන් වූවෙක් වේද, මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම ශ්‍රමණමචල වේ.

4. "මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම ශ්‍රමණ පුණ්ඩරික වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම සංයෝජන තුනක් ක්ෂයකිරීමෙන් රාග ද්වේෂ මොහයන් තුනීවූ බැවින් සකාදාගාමී

වේද, වරක් මෙලොවට පැමිණ දුක් කෙළවර කරයිද මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම ශ්‍රමණ පුණ්ඩරීකවේ.

5. "මහණෙනි, කෙසේ නම් පුද්ගල තෙම ශ්‍රමණ පදුම වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම කාමධාතුව හස්නය කරණ සංයෝජන පස ක්ෂය කිරීමෙන් ඔපපාතික වේද එහි පිරිනිව්‍යේ ඒ ලෝකයෙන් නැවත එන ස්වභාව නැත්තේ වේද, මහණෙනි, මෙබඳු පුද්ගලතෙම ශ්‍රමණ පදුම වේ.

6, 7, 8. (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 38 සූත්‍රයේ 6, 7, 8 ඡේද මෙන් වෙත්.)

9. 'මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්."

40. තතිය සමණමචල සූත්‍රය:- 2. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 38 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

3. "මහණෙනි, කෙසේ නම් පුද්ගල තෙම ශ්‍රමණමචල වේද?

4. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම සමයක් දෘෂ්ටික වේද, සමයක් සංකල්ප ඇත්තේ වේද, සමයක් වචන කියන්නේ වේද, සමයක් කර්මාන්ත ඇත්තේ වේද, යහපත් ජීවිකාවෙන් යුක්තද, යහපත් වැයමෙන් යුක්තද, සමයක් සතියෙන් යුක්තද, සමයක් සමාධියෙන් යුක්තද,

5. "මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගල තෙම ශ්‍රමණමචල වේ.

6. "මහණෙනි, කෙසේ නම් පුද්ගල තෙම ශ්‍රමණ පුණ්ඩරීක වේද?

7. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) අර්හත් ඵල ඤාණයෙන් යුක්තද, අර්හත්ඵල විමුක්තියෙන් යුක්තද, අෂ්ට විමොක්ෂයෙන් කයින් ස්පර්ශකොට වාසය නොකරයිද, මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගල තෙම ශ්‍රමණ පුණ්ඩරීක වේ.

8. "මහණෙනි, කෙසේ නම් පුද්ගල තෙම ශ්‍රමණ පදුම වේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) අර්හත්ඵල

විමුක්තියෙන් යුක්තවූයේද, අෂ්ට විමොක්ෂයන් කයින් ස්පර්ශ කොට වාසය කෙරේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගල තෙම ශ්‍රමණ පදුම වේ.

9, 10, 11. (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ සූත්‍රයේ 6, 7, 8 ඡේද මෙන් වෙත්.)

12. "මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතර දෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ."

41. චතුත්ථ සමණමචල සූත්‍රය:- 2. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 38 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

3. "මහණෙනි, පුද්ගලතෙම කෙසේ ශ්‍රමණමචල වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම ගෛක්ෂවේද, නොපැමිණි අර්හත්වය ඇත්තේ නිරුත්තරවූ නිර්වාණය පතමින් වාසය කරයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම ශ්‍රමණ මචලවේ.

4. "මහණෙනි, කෙසේ නම් පුද්ගලතෙම ශ්‍රමණ පුණ්ඩරීක වේද?

5. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම රූපය මෙසේය. රූපය පහළවීම මෙසේය. රූපය අස්තංගම වන්නේ මෙසේය. වේදනාව මෙසේය, වේදනාව පහළවීම මෙසේය, වේදනාව අස්තංගම වන්නේ මෙසේය. සංඥාව මෙසේය, සංඥාව පහළවීම මෙසේය, සංඥාව අස්තංගම වන්නේ මෙසේය, සංස්කාරය මෙසේය, සංස්කාරය පහළවීම මෙසේය, සංස්කාරය අස්තංගම වන්නේ මෙසේය. විඤ්ඤාණය මෙසේය, විඤ්ඤාණයාගේ පහළවීම මෙසේය, විඤ්ඤාණයාගේ අස්තංගමය මෙසේයයි පඤ්ච උපාදානස්කන්ධයන්හි උදයව්‍යය අනුව බලමින් වාසය කරයි.

6. "අෂ්ට විමොක්ෂයන් කයින් ස්පර්ශ නොකොට වාසය කරයි. මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම ශ්‍රමණ පුණ්ඩරීක වේ.

7. "මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම ශ්‍රමණ පදුම වේද? (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය මෙනි)

8. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි ශ්‍රමණ පදුම වේ.

"මහණෙනි, කෙසේ නම් පුද්ගලතෙම ශ්‍රමණයන් කෙරෙහි ශ්‍රමණ සුබ්‍රමාල වේද?

9, 10, 11. (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 36 සූත්‍රයේ 6, 7, 8 ඡේද මෙන් වෙත්.)

12. "මහණෙනි, මේ සතර පුද්ගලයෝ ලොකයෙහි විද්‍යමාන වන්නාහුය."

(නවවෙනි මවල වර්ගය නිමි)

10. අසුර වර්ගය.

42. අසුර පරිවාර සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතර දෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්?

2. "අසුරයන් පිරිවරකොට ඇති අසුරයාය, දෙවියන් පිරිවර කොට ඇති අසුරයාය, අසුරයන් පිරිවර කොට ඇති දෙවියාය, දෙවියන් පිරිවර කොට ඇති දෙවියාය යන සතර දෙනය.

3. "මහණෙනි, කෙසේ නම් පුද්ගලතෙම අසුරයන් පිරිවර කොට ඇති අසුරයා වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් දුශ්ශීල වේද, ලාමක ස්වභාව ඇත්තේ වේද, ඔහුගේ පිරිසද දුශ්ශීලද ලාමක ස්වභාව ඇත්තේද, මහණෙනි, මෙබඳු පුද්ගලතෙම අසුර පිරිවර ඇති අසුරයාය.

4. "මහණෙනි, දෙවියන් පිරිවර කොට ඇති අසුරයා කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් දුශ්ශීලද ලාමක ස්වභාව ඇත්තේද, ඔහුගේ පිරිස සිල්වත්ද, යහපත් ස්වභාව ඇත්තේද, මහණෙනි, මෙබඳු පුද්ගලතෙමේ දෙවියන් පිරිවරකොට ඇති අසුරයාය.

5. "මහණෙනි, පුද්ගලතෙම කෙසේ නම් අසුරයන් පිරිවරකොට ඇති දෙවියා වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි

ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සිල්වත්ද, යහපත් ස්වභාව ඇත්තේද, ඔහුගේ පිරිස වනාහි දුශ්ශීලද, ලාමක ස්වභාව ඇත්තේද, මහණෙනි, මෙවැනි පුද්ගල තෙම අසුරයන් පිරිවර කොට ඇති දෙවියෙක් වේ.

6. “මහණෙනි, කවර පුද්ගලයෙක් දෙවි පිරිස ඇති දෙවියෙක් වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සිල්වත්ද, යහපත් ස්වභාව ඇත්තේද, ඔහුගේ පිරිසද සිල්වත්ද, යහපත් ස්වභාව ඇත්තේද, මහණෙනි, මෙබඳු පුද්ගලතෙම දෙවි පිරිස් ඇති දෙවියෙක්වේ. මහණෙනි, මේ සතර පුද්ගලයෝ ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්.”

43. පයම වෙනොසමථ සූත්‍රය:- 1. (මේ වර්ගයේ සියලු සූත්‍රවල 1 ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 42 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ චිත්ත සමාධිය ලබන්නේවේ. විදර්ශනා ප්‍රඥාව නොලබන්නේ වේද,

3. “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් විදර්ශනා ප්‍රඥාව ලබන්නේ වේ. අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ චිත්ත සමාධිය නොලබන්නේ වේ.

4. “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ චිත්ත සමාධිය නොලබයි, විදර්ශනා ප්‍රඥාව නොලබයි.

5. “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ චිත්ත සමාධිය ලබයි. විදර්ශනා ප්‍රඥාව ලබයි.

6. “මහණෙනි, මේ සතර පුද්ගලයෝ ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්.”

44. දුතිය වෙනො සමථ සූත්‍රය:- 2, 3, 4, 5 (මේ ඡේද මේ පණ්ණාසකයේ 42 සූත්‍රයේ 2, 3, 4, 5 ඡේද මෙන් වෙත්.)

6. "මහණෙනි, එහි යම් මේ පුද්ගලයෙක් අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ සමාධිය ලබන්නේ වේද, විදර්ශනා ප්‍රඥාව නොලබන්නේ වේද මහණෙනි, ඒ පුද්ගලයා විසින් අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ විත්තයෙහි පිහිටා විදර්ශනා ප්‍රඥාවට යොග කළ යුතුයි. හෙතෙම මෑත කලක අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ විත්තයද ලබන්නේවේ. අධිප්‍රඥා ධර්ම විදර්ශනාවද ලබන්නේවේ.

7. "මහණෙනි, එහි යම් මේ පුද්ගලයෙක් විදර්ශනා ප්‍රඥාව ලබන්නේ වේද, අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ සමාධිය නොලබන්නේද, මහණෙනි, ඒ පුද්ගලයා විසින් විදර්ශනා ප්‍රඥාවේ සිට අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ සමාධියෙහි වෑයම් කළ යුතුයි. හෙතෙම මෑත භාගයෙහි විදර්ශනා ප්‍රඥාවද ලබයි. අර්පණ සමාධියද ලබයි.

8. "මහණෙනි, එහි යම් පුද්ගලයෙක් අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ විත්ත සමාධිය නොලබන්නේද, අධිප්‍රඥා ධර්ම විදර්ශනාව නොලබන්නේද, මහණෙනි, ඒ පුද්ගලයා විසින් ඒ කුශල ධර්මයන්ගේම ප්‍රතිලාභය පිණිස අධිමාත්‍ර කැමැත්තක්ද වෑයමක්ද උත්සාහයක්ද, මහා චීර්යයක්ද නොනැවතීමක්ද සිහියක්ද සමයක් ප්‍රඥාවක්ද කටයුතුයි.

9. "මහණෙනි, යම්සේ ගිනිගත් වස්තූයක් හෝ ගිනිගත් හිසක් ඇත්තේ ඒ ඒ වස්තූයාගේ හෝ ශීර්ෂයාගේ නිවීම පිණිස මහත් ඕනෑකමක්ද ප්‍රයෝගයක්ද උත්සාහයක්ද මහා චීර්යයක්ද නොනැවතීමක්ද සිහියක්ද සමයක් ප්‍රඥාවක්ද කරන්නේය.

10. "මහණෙනි, එසේම ඒ පුද්ගලයා විසින් ඒ කුශල ධර්මයන්ගේම ලැබීම පිණිස අධිමාත්‍ර ඡන්දයක් හෝ වෑයමක් හෝ උත්සාහයක් හෝ මහා චීර්යයක් හෝ නොනැවැත්මක් හෝ සිහියක් හෝ සමයක් ප්‍රඥාවක් හෝ කටයුතුයි. හෙතෙම මෑතභාගයෙහි අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ සමාධිය ලබන්නේවේ. විදර්ශනා ප්‍රඥාවද ලබන්නේවේ. මහණෙනි, යම් මේ පුද්ගලයෙක් අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ විත්තය ලබන්නේ වේද, අධිප්‍රඥා විදර්ශනා ප්‍රඥාව ලබන්නේද වේ. ඒ පුද්ගලයා විසින් ඒ කුශල ධර්මයන්හිම පිහිටා මත්තෙහි ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂයය පිණිස යොග

කටයුතුයි. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යාමාන වෙත්යයි” වදාළසේක.

45. තනිය වෙනොසමථ සූත්‍රය:- 2, 3, 4, 5 (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 2, 3, 4, 5 ඡේද මෙන් වෙත්.)

6. “මහණෙනි, එහි යම් මේ පුද්ගලයෙක් තෙම අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ සමාධිය ලබන්නේද විදර්ශනා ප්‍රඥාව නොලබන්නේද, ඒ පුද්ගලයා විසින් යම් මේ පුද්ගලයෙක් විදර්ශනා ප්‍රඥාව ලබන ලද්දේ වේද, හෙතෙමේ පැමිණ මෙසේ කිවයුතු වන්නේය. “ඇවැත්නි, සංස්කාරයන් කෙසේ දත යුත්තාහුද? සංස්කාරයන් කෙසේ සන්මර්ශනය කටයුත්තාහුද, කෙසේ සංස්කාරයන් විදර්ශනා කටයුතුදැයි මෙසේ කියයුතු වන්නේය. ඔහුට ඔහු දුටු පරිදි දත් පරිදි ප්‍රකාශ කරයි. ඇවැත්නි, සංස්කාරයෝ මෙසේ දත යුත්තාහ. මෙසේ සංස්කාරයන් සන්මර්ශනය කටයුත්තාහ. මෙසේ සංස්කාරයන් විදර්ශනා කටයුතුයයි දත් පරිදි ප්‍රකාශ කරයි. හෙතෙම මෑත භාගයෙහි අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ චිත්තය ලබන ලද්දේවේ. විදර්ශනා ප්‍රඥාවද ලබන ලද්දේවේ.

7. “මහණෙනි, එහි යම් මේ පුද්ගලයෙක් විදර්ශනා ප්‍රඥාව ලබන ලද්දේ වේද, අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ සමාධිය නොලබන ලද්දේ වේද, මහණෙනි, ඒ පුද්ගලයා විසින් යම් පුද්ගලයෙක් අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ සමාධිය ලබන ලද්දේවේද, හෙතෙම පැමිණ ‘ඇවැත්නි, කෙසේ සිත පිහිටුවිය යුතුද, කෙසේ සිත එකට පහලවන්නක් කළයුතුද මෙසේ සිත සමාධිගත කටයුතුයයි’ දත් පරිදි ප්‍රකාශ කරයි. මහණතෙම මෑතභාගයෙහි විදර්ශනා ප්‍රඥාවද අර්පණ සමාධියද ලබන්නේ වේ.

8. “මහණෙනි, එහි යම් මේ පුද්ගලයෙක් අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ සමාධිය නොලැබුයේද විදර්ශනා ප්‍රඥාවද නොලැබුයේ වේද, මහණෙනි, ඒ පුද්ගලයා විසින් යම් මේ පුද්ගලයෙක් අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණ සමාධිය ලැබුයේද, විදර්ශනා ප්‍රඥාවද ලැබුයේද, හෙතෙම පැමිණ ‘ඇවැත්නි, කෙසේ සිත පිහිටුවිය යුතුද, කෙසේ සිත තබාගත යුතුද, කෙසේ සිත එකට පහළ

කරගතයුතුද කෙසේ සිත සමාධි ගත කටයුතුද කෙසේ සංස්කාරයෝ දතයුත්තාහුද? කෙසේ සංස්කාරයන් සන්මර්ශනය කටයුතුද, කෙසේ සංස්කාරයන් විදර්ශනා කටයුතුදැයි ඇසිය යුතුය. ඔහුට හෙතෙමේ 'ඇවැත්නි, මෙසේ සිත පිහිටුවිය යුතුය. මෙසේ සිත තබාගත යුතුය. මෙසේ සිත එකට පහළවන්නක් කටයුතුය. මෙසේ සිත එකඟ කළයුතුය. මෙසේ සංස්කාරයන් දත යුතුය. මෙසේ සංස්කාරයන් සන්මර්ශනය කටයුතුය. මෙසේ සංස්කාරයන් විදර්ශනා කටයුතුයයි' දුටු පරිදි දත් පරිදි ප්‍රකාශ කරයි. හෙතෙම මෑත භාගයෙහි අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණා සමාධියද විදර්ශනා ප්‍රඥාවද ලබන්නේ වේ.

9. "මහණෙනි, එහි යම් මේ පුද්ගලයෙක් අධ්‍යාත්මයෙහි අර්පණා සමාධියද ලබන්නේ වේ. විදර්ශනා ප්‍රඥාවද ලැබුයේ වේද, ඒ පුද්ගලයා විසින් ඒ කුශල ධර්මයන්හි පිහිටා මත්තෙහි ආශ්‍රවයන් ක්ෂයකිරීම පිණිස යොග කළයුතුයි. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යාමානවෙත්."

46. ජවාලාත සූත්‍රය:- 2. "තමාගේ යහපත පිණිස නොපිළිපත් අනුන්ගේ යහපත පිණිස නොපිළිපත් පුද්ගලයාය, අනුන්ගේ යහපත පිණිස පිළිපත් තමන්ගේ යහපත පිණිස නොපිළිපත් පුද්ගලයාය, තමන්ගේ යහපත පිණිස පිළිපත් අනුන්ගේ යහපත පිණිස නොපිළිපත් පුද්ගලයාය, තමාගේ යහපත පිණිසද අනුන්ගේ යහපත පිණිසද පිළිපත් පුද්ගලයාය යන සතරදෙනයි.

3. "මහණෙනි, දෙපැත්තෙන් දැවුණු මැද අගුවී වැගුරුණු සොහොන් පෙනෙල්ලක් යම්සේද ගමෙහි දරදඬු පිණිස නොපවතීද, වනයෙහි දර දඬු පිණිස නොපවතීද, යම් මේ පුද්ගලයෙක් තමාගේ හිත පිණිසත් අනුන්ගේ හිත පිණිසත් නොපිළිපන්නේද, මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා බඳුයයි කියමි. මහණෙනි, යම් මේ පුද්ගලයෙක් අනුන්ගේ හිත පිණිස පිළිපන්නේද, තමන්ගේ යහපත පිණිස නොපිළිපන්නේද, මේ පුද්ගලයන් දෙදෙනා අතුරෙන් අතිශයින් ශ්‍රේෂ්ඨද ප්‍රණීතද වේ.

4. "මහණෙනි, එහි යම් මේ පුද්ගලයෙක් තමන්ගේ හිත පිණිස පිළිපත්තේද, පරහිත පිණිස නොපිළිපත්තේද, මේ ත්‍රිවිධ පුද්ගලයන් අතුරෙන් අතිශයින් යහපත්යයිද ප්‍රණීතයයිද කියනු ලැබේ.

5. "මහණෙනි, එහි යම් මේ පුද්ගලයෙක් තමාගේ යහපත පිණිස පිළිපත්තේද අනුන්ගේ යහපත පිණිස පිළිපත්තේද මෙතෙමේ මේ සතර පුද්ගලයන්ගෙන් අග්‍රය, ශ්‍රේෂ්ඨය, ප්‍රමුඛය, උත්තමය ප්‍රචරද වෙයි.

6. "මහණෙනි, යම්සේ දෙනගෙන් කිරිද, කිරෙන් දීද, දීවලින් වෙඩරුද, වෙඩරුවෙන් ගිතෙල්ද, ගිතෙලින් ගිතෙල් මණ්ඩිද, එහි අග්‍රයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසේම යම් ඒ පුද්ගලයෙක් තමන්ගේ අභිවාද්ධිය පිණිසද අනුන්ගේ හිත පිණිසද, පිළිපත්තේ වේද, මෙතෙමේ මේ සතර පුද්ගලයන්ගෙන් අග්‍රද, ශ්‍රේෂ්ඨද, ප්‍රමුඛද, උතුම්ද, ප්‍රචරද වේ. මහණෙනි, මේ සතර පුද්ගලයෝ ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්."

47. රාගවිනය පටිපන්න සූත්‍රය:- 2. "තමාගේ යහපත පිණිස පිළිපත් අනුන්ගේ යහපත පිණිස පිළිනොපත් පුද්ගලයාය, අනුන්ට හිත පිණිස, පිළිපත් තමාගේ යහපත පිණිස, පිළිනොපත් පුද්ගලයාය, තම යහපත පිණිස හෝ අනුන්ගේ යහපත පිණිස, පිළිනොපත් පුද්ගලයාය, තමාගේ යහපත පිණිසත්, අනුන්ගේ යහපත පිණිසත්, පිළිපත් පුද්ගලයාය යන සතර දෙනයි"

3. "මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගල තෙම තමාගේ යහපත පිණිස පිළිපත්තේද, අනුන්ගේ යහපත පිණිස නොපිළිපත්තේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් තමන් රාග විනය පිණිස පිළිපත්තේද, අන්‍යයන් රාග විනය පිණිස සමාදන් නොකරවයිද, තමන් ද්වේෂ විනය පිණිස පිළිපත්තේ වේද, අනුන් ද්වේෂ විනය පිණිස සමාදන් නොකරවයිද, තමන් මොහ විනය පිණිස පිළිපත්තේද, අනුන් මොහ විනය පිණිස සමාදන් නොකරවයිද, මහණෙනි, මෙබඳු පුද්ගල තෙම තමන්ගේ යහපත පිණිස පිළිපත්තේය. අනුන්ගේ යහපත පිණිස නොපිළිපත්තේය."

4. "මහණෙනි, පුද්ගල තෙම කෙසේ අනුන්ගේ හිත පිණිස පිළිපත්තේද, තමන්ගේ යහපත පිණිස නොපිළිපත්තේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් තමන් රාග විනය පිණිස නොපිළිපත්තේද, අන්‍යයන් රාග විනයෙහි සමාදන් කරවයි. තමන් ද්වේෂ විනය පිණිස නොපිළිපදී. අන්‍යයන් ද්වේෂ විනය පිණිස සමාදන් කරවයි. තමන් මොහ විනය පිණිස නොපිළිපදියි. මොහ විනය පිණිස සමාදන් කරවයි. මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගල තෙම අන්‍යයන්ගේ හිත පිණිස පිළිපත්තේ වේ. තමන්ගේ යහපත පිණිස නොපිළිපත්තේ වේ.

5. "මහණෙනි, පුද්ගල තෙම කෙසේ තමාගේ යහපත පිණිසත්, අනුන්ගේ යහපත පිණිසත් නොපිළිපත්තේ වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් තමන් රාග විනය පිණිස පිළිනොපත්තේ වේ. අන්‍යයන් රාග විනය පිණිස සමාදන් නොකරවයි. තමන් ද්වේෂ විනය පිණිස පිළිනොපදී. අන්‍යයාද ද්වේෂ විනය පිණිස සමාදන් නොකරවයි. තමන් මොහ විනය පිණිස නොපිළිපදී. අන්‍යයන්ද මොහ විනය පිණිස සමාදන් නොකරවයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙමේ තමාගේ යහපත පිණිසත් අනුන්ගේ යහපත පිණිසත් නොපිළිපත්තේ වේ.

6. "මහණෙනි, තමාගේ යහපත පිණිසද, අනුන්ගේ යහපත පිණිසද, පිළිපත් පුද්ගලයා කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් තමන්ද රාග විනය පිණිස පිළිපත්තේද, අන්‍යයන්ද රාග විනයෙහි සමාදන් කරවයිද, තමන් ද්වේෂ විනය පිණිස පිළිපත්තේද, අනුන්ද ද්වේෂ විනයෙහි සමාදන් කරවයිද, තමන් මොහ විනය පිණිස පිළිපත්තේද අන්‍යයන්ද මොහ විනය පිණිස සමාදන් කරවයිද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගල තෙම තමන්ට හිතවත් පිණිසත්, අන්‍යයන්ට හිතවත් පිණිසත්, පිළිපත්තේ වේ. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්."

48. බීජ්පනී සන්ති සූත්‍රය:- 2. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 47 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

3. "මහණෙනි, කෙසේනම් පුද්ගල තෙම තමන්ගේ යහපත පිණිස පිළිපත්තේද, අන්‍යයන්ගේ යහපත පිණිස නොපිළිපත්තේද?"

4. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් කුශල ධර්මයන් වහා දැනගන්නට සමර්ථ වේද, ඇසූ ධර්මයන් දරන ස්වභාව ඇත්තේ වේද, දැරූ ධර්මයන්ගේ අර්ථ පරීක්ෂා කරන්නේ වේ. අර්ථය දැන ධර්මය දැන ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපන්න වේ.

5. යහපත් වචන නැත්තේ වේ. යහපත් වචන හඬ නැත්තේ වේ. ද්විස්සට්ඨ අංගයෙන් යුත් කෙළතොළු නොවූ අර්ථයන් හඟවන නාගරික වචනයෙන් යුක්තවූයේ වේ. සබ්බසරුන්ට උදාහරණ දක්වා කියා නොදේද, සමාදන් නොකරවාද, තෙද නොගන්වාද, සතුටු නොඋපදවාද,

6. "මහණෙනි, මෙබඳු පුද්ගල තෙම තමාගේ යහපත පිණිස පිළිපත්තේ වේ. අනුන්ගේ යහපත පිණිස පිළිපත්තේ නොවේ."

"මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගල තෙම අනුන්ගේ යහපත පිණිස පිළිපත්තේ තම හිත පිණිස පිළිපත්තේ නොවේ."

7. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් කුශල ධර්මයන් වහා දකින්නට සමර්ථ නොවේද, ඇසූ ධර්මයන් නොදරණ ස්වභාව ඇත්තේද, දැරූ ධර්මයන්ගේ අර්ථයන් පරීක්ෂා කරන්නේ නොවේද, අර්ථය දැන ධර්මය දැන ධර්මානු ධර්ම ප්‍රතිපන්න නොවේ."

8. "යහපත් වචන ඇත්තේ වේ. යහපත් ශබ්ද ඇත්තේ වේ. විස්සට්ඨ අංගයෙන් යුත් කෙළතොළු නොවූ අර්ථයන් හඟවන නාගරික වචනයෙන් යුක්තවූයේ වේ. සබ්බසරුන්ට උදාහරණ දක්වා කියා දේද, සමාදන් කරවයිද, තෙද ගන්වයිද, සතුටු කරවයිද,

9. "මහණෙනි, මේ පුද්ගල තෙම අනුන්ගේ යහපත පිණිස පිළිපත්තේ වේ. තමාගේ යහපත පිණිස පිළිපත්තේ නොවේ."

“මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගල තෙම තමාගේ යහපත පිණිස පිළිනොපන්නේ වේද, අනුන්ගේ යහපත පිණිස පිළිනොපන්නේ වේද?

10. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 7 ඡේදය මෙනි.)

11. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය මෙනි.)

12. “මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගල තෙම තමාගේ යහපත පිණිසත්, අනුන්ගේ යහපත පිණිසත්, නොපිළිපන්නේ වේ.”

“මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගල තෙම තමාගේ යහපත පිණිසද, අනුන්ගේ යහපත පිණිසද පිළිපන්නේ වේද?

13. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

14. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය මෙනි.)

15. “මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගල තෙම තමන්ගේ යහපත පිණිස පිළිපන්නේද, අනුන්ගේ යහපත පිණිස පිළිපන්නේද වේ. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතර දෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්.”

49. අත්තනික පටිපන්න සූත්‍රය:- 2. “තමාගේ යහපත පිණිස පිළිපත් අනුන්ගේ යහපත පිණිස නොපිළිපත් පුද්ගලයාය. අනුන්ගේ යහපත පිණිස පිළිපත් තමන්ගේ යහපත පිණිස නොපිළිපත් පුද්ගලයාය. තමාගේ යහපත පිණිසත් අනුන්ගේ යහපත පිණිසත් නොපිළිපත් පුද්ගලයාය, තමාගේ යහපත පිණිසත්, අනුන්ගේ යහපත පිණිසත් පිළිපත් පුද්ගලයාය යන සතරදෙනයි. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමානවෙත්.”

50. සික්ඛා පුරක සූත්‍රය:- 2. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 47 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

3. “මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම තමාගේ යහපත පිණිස පිළිපන්නේවේද? අනුන්ගේ යහපත පිණිස නොපිළිපන්නේද?

“මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් තමන් සතුන් මැරීමෙන් වෙන්වූයේවේද, අන්‍යයන් සතුන් මැරීමෙන් වෙන් වීමෙහි සමාදන් නොකරවයි. තමන් නුදුන්දෙය ගැනීමෙන් වෙන්වූයේවේ. අනුන් නුදුන්දේ ගැනීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් නොකරවයි. තමන් කාමමිථ්‍යාවාරයෙන් වෙන්වූයේ වේ, අනුන් කාමයෙහි වරදවා හැසිරීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් නොකරවයි. තමන් බොරුකීමෙන් වෙන්වූයේ වේ අන්‍යයන් බොරු කීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් නොකරවයි. තමන් මදයට හා ප්‍රමාදයට කාරණාවූ රහමෙර පීමෙන් වෙන්වූයේ වේ. අනුන් මදයට හා ප්‍රමාදයට කාරණාවූ රහමෙර පීමේ වෙන්වීමෙහි සමාදන් නොකරවයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම තමන්ගේ යහපත පිණිස පිළිපත්තේ වේ. අනුන්ගේ යහපත පිණිස නොපිළිපත්තේ වේ.

4. “මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම අනුන්ගේ හිත පිණිස පිළිපත්තේද තමන්ගේ යහපත පිණිස නොපිළිපත්තේවේද, මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් තමන් සතුන් මැරීමෙන් වෙන් නොවූයේ වේද, අන්‍යයන් සතුන් මැරීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයි.

“තමන් නුදුන්දේ ගැනීමෙන් වෙන් නොවූයේ වේ, අනුන් නුදුන්දේ ගැනීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයි. තමන් කාමමිථ්‍යාවාරයෙන් වෙන් නොවූයේවේ අනුන් කාමමිථ්‍යාවාරයෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයි. තමන් බොරු කීමෙන් වෙන් නොවූයේවේ. අනුන් බොරුකීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයි.

“තමන් මදයට හා ප්‍රමාදයට කාරණාවූ රහමෙර පීමෙන් වෙන්වූයේවේ අනුන් මදයට හා ප්‍රමාදයට කාරණාවූ රහමෙර පානයෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම පරහිත පිණිස පිළිපත්තේ වේ. තමාගේ හිත පිණිස නොපිළිපත්තේවේ.

5. “මහණෙනි, කෙසේ නම් පුද්ගලතෙම තමාගේ අභිච්ඡාද්ධිය පිණිසද, අනුන්ගේ අභිච්ඡාද්ධිය පිණිසද, නොපිළිපත්තේ වේද?

මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් තමන් සතුන් මැරීමෙන් වෙන් නොවූයේ වේද, අන්‍යයන් සතුන් මැරීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් නොකරවයි. තමන් නුදුන් දේ ගැනීමෙන් වෙන් නොවූයේ වේ. අනුන් නුදුන් දේ ගැනීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් නොකරවයි, තමන් කාමමිථ්‍යාවාරයෙන් වෙන් නොවූයේ වේ, අනුන් කාමමිථ්‍යාවාරයෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් නොකරවයි, තමන් බොරැකීමෙන් වෙන් නොවූයේ වේ, අනුන් බොරැකීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් නොකරවයි. තමන් මදයට හා ප්‍රමාදයට කාරණවූ රහමෙර පීමෙන් වෙන් නොවූයේ වේ. අනුන් මදයට හා ප්‍රමාදයට කාරණවූ රහමෙර පීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් නොකරවයි. මෙසේ වනාහි මහණෙනි, පුද්ගලතෙම තමාගේ යහපත පිණිසත් අනුන්ගේ යහපත පිණිසත් නොපිළිපන්නේ වේ.

6. "මහණෙනි, කෙසේනම් පුද්ගලතෙම තමන්ගේ යහපත පිණිසද අනුන්ගේ යහපත පිණිසද පිළිපන්නේවේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් තමන්ද සතුන් මැරීමෙන් වෙන්වූයේ අනුන්ද සතුන් මැරීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයි.

"තමන් නුදුන්දෙය ගැනීමෙන් වෙන්වූයේවේ. අනුන් නුදුන්දේ ගැනීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයි. තමන් කාමමිථ්‍යාවාරයෙන් වෙන්වූයේ වේ, අනුන් කාමයෙහි වරදවා හැසිරීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයි. තමන් බොරැ කීමෙන් වෙන්වූයේ වේ, අන්‍යයන් බොරැ කීමෙන් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි.

"තමන්ද මදයට හා ප්‍රමාදයට කාරණවූ රහමෙර පීමෙන් වෙන්වූයේ වේ, අනුන්ද මදයට හා ප්‍රමාදයට කාරණවූ රහමෙර පීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයි, මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම තමන්ට හිතපිණිසද අනුන්ට හිතපිණිසද පිළිපන්නේවේ, මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ සතරදෙන ලෝකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්."

51. පොතලිය සූත්‍රය:- 1. ඉක්බිති පොතලිය පරිබ්‍රාජක තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටුවූයේය. සතුටු විය යුතු වූ සිහි කටයුතුවූ කථාව කොට නිමවා එකත් පසෙක සිටියේය. එකත්පසෙක සිටි පොතලිය පරිබ්‍රාජකයාට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක.

2. "පොතලිය, මේ පුද්ගලයෝ සතරදෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්, පොතලිය මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් නුගුණ කිව යුත්තාගේ ඇත්තාවූ, සත්‍යවූ නුගුණ කල් පැමිණී කල්හි නොකියන ලද්දේවේද,

ගුණ කිවයුත්තාගේ ඇත්තාවූ සත්‍යයවූ ගුණය කල් පැමිණීකල්හි කියනලද්දේවේද,

"පොතලිය, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් නුගුණ කිවයුත්තාගේ ඇත්තාවූ සත්‍යයවූ ගුණය කල්පැමිණී කල්හි කියනලද්දේවේද, නුගුණ කිවයුත්තාගේ ඇත්තාවූ සත්‍යයවූ නුගුණය කල් පැමිණී කල්හි කියන ලද්දේ වේද,

"පොතලිය, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් නුගුණ කිවයුත්තාගේ ඇත්තාවූ සත්‍යවූ නුගුණය කල්පැමිණී කල්හි නොකියන ලද්දේ වේද, ගුණ කිවයුත්තාගේ ඇත්තාවූ සත්‍යයවූ ගුණ කල් පැමිණී කල්හි නොකියන ලද්දේ වේද

"පොතලිය, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් නුගුණ කිවයුත්තාගේ ඇත්තාවූ සත්‍යවූ නුගුණය කල් පැමිණීකල්හි කියනලද්දේවේද, ගුණ කිවයුත්තාගේ ඇත්තාවූ සත්‍යයවූ ගුණය කල් පැමිණී කල්හි කියන ලද්දේ වේද, පොතලිය, මේ පුද්ගලයන් සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත.

3. "පොතලිය, මේ සතර පුද්ගලයන්ගෙන් කවර පුද්ගලයෙක් අතිශයින් යහපත්යයි, අතිශයින් ප්‍රණීතයයි, වැටහේද?

(මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි, ආමන්ත්‍රණ වචනය 'පොතලිය' වෙනුවට 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස' විය යුතුයි.)

“භවත් ගෞතමයන්වහන්ස, මේ සතර පුද්ගලයන්ගෙන් යම් මේ පුද්ගලයෙක් තෙම නුගුණ කිවයුත්තාගේ ඇත්තාවූ, සත්‍යවූ නුගුණය කල් පැමිණි කල්හි නොකියන ලද්දේ වේද, ගුණ කිවයුත්තාගේ ඇත්තාවූ සත්‍යයවූ ගුණය සුදුසු කල් පැමිණි කල්හි නොකියන ලද්දේ වේද, මේ පුද්ගලතෙම මේ සතර පුද්ගලයන්ගෙන් අතිශයින් යහපත් යයිද අතිශයින් ප්‍රණීතයයිද වැටහේ, ඊට හේතු කවරේද? භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ යම් මේ උපෙක්ෂාවක් ඇද්ද ඕනෑමෝ අතිශයින් යහපත්ය.

4. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

“පොතලිය, මේ සතර පුද්ගලයන්ගෙන් යම් මේ පුද්ගලයෙක් තෙම නුගුණ කිවයුත්තාගේ ඇත්තාවූ සත්‍යවූ නුගුණය කල් පැමිණි කල්හි කියන ලද්දේ වේද, ගුණ කිවයුත්තාගේ ඇත්තාවූ සත්‍යයවූ ගුණය කල්පැමිණිකල්හි කියනලද්දේ වේද, මේ සතර පුද්ගලයන් අතරින් මේ තෙමේ අතිශයින් යහපත්ද, ප්‍රණීතදවේ. ඊට හේතු කවරේද? පොතලිය, ඒ ඒ තන්හි කල් දන්නා බව අතිශයින් යහපත්ය.”

5. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ආමන්ත්‍රණ වචනය ‘පොතලිය’ වෙනුවට ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස’ විය යුතුයි.)

“භවත් ගෞතමයන්වහන්ස, මේ සතර පුද්ගලයන්ගෙන් යම් මේ පුද්ගලයෙක් නුගුණ කිව යුත්තාගේ ඇත්තාවූ සත්‍යවූ නුගුණය කල් පැමිණි කල්හි කියන්නේ වේද, මේ සතර පුද්ගලයන්ගෙන් මේ පුද්ගල තෙම අතිශයින් යහපත්යයිද අතිශයින් ප්‍රණීතයයිද වැටහේ. ඊට හේතු කවරේද? යම් මේ ඒ ඒ තන්හි කල් දැනීමක් ඇද්ද එය ඉතා යහපත්ය. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා යහපති.

6. “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා යහපති, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස යම්සේ යටිකුරු කරණ ලද්දක් උඩුකුරු කරන්නේද, වැසුණු දෙයක් විවෘතකරන්නේද, මංමුලා වූවෙකුට මාර්ගය කියන්නේද, ඇස් ඇත්තෝ රූප දකිත්වයි අඳුරෙහි තෙල්පහනක් දරන්නේද, එසේම භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ

විසින් අනෙක ප්‍රකාරයෙන් ධර්මය ප්‍රකාශ කරණ ලදී. ඒ මම හවත් ගෞතමයන්වහන්සේ සරණ යමි. ධර්මයද භික්ෂු සංඝයාද සරණ යමි. අද සිට දිවිහිමිකොට සරණගිය උපාසකයකුකොට හවත් ගෞතමයන්වහන්සේ මා දරාවා.”

(දහවෙනි අසුර වර්ගය නිමි.)

තුන්වෙනි පණ්ණාසකය.

11. වලාහක වර්ගය.

1. පඨම වලාහකොපම සූත්‍රය:- 1. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයෙහි අනේපිඬු සිටානන් විසින් කරවනලද ජේතවනාරාමයෙහි වාසය කරණ සේක. එකල්හි වනාහි ‘මහණෙනයි’ කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන්ට ආමන්ත්‍රණය කළසේක. ඒ භික්ෂුහු ‘පින්වතුන් වහන්සැයි’ කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වක්ෂ්‍යමාන සූත්‍රය වදාළසේක.

2. “මහණෙනි, මේ වලාහකයෝ සතර දෙනෙක් වෙති. කචර සතර දෙනෙක්ද යත්. ගර්ජනා කරන්තාහුය. නොවසින්තාහුය. වසින්තාහුය, ගර්ජනා නොකරන්තාහුය. නොවසින්තේද ගර්ජනා නොකරන්තේද, ගර්ජනා කරන්තේද වසින්තේද, මහණෙනි මේ සතර වලාහකයෝය.

“මහණෙනි, එසේම වලාහකයන්ට උපමා ඇති පුද්ගලයෝ සතර දෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්. කචර සතරදෙනෙක්ද යත්. ගර්ජනා කරන්තාහුය, නොවසින්තාහුය, වසින්තාහුය, ගර්ජනා නොකරන්තාහුය. ගර්ජනා නොකරන්තාහුය, නොවසින්තාහුය. ගර්ජනා කරන්තාහුද වසින්තාහුද වෙත්.

3. “මහණෙනි, කෙසේනම් පුද්ගල තෙම ගර්ජනා සහිත වේද, නොවසින්තේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් කියන්නේ වේද නොකරන්නේ වේද, මහණෙනි,

ගර්ජනා කරණ ලද නොවසින ලද වලාකුලක් යම්සේ නම් මම මේ පුද්ගලයා එබඳු යයි කියමි.

4. "වසිනලද ගර්ජනා නොකරණලද පුද්ගලයා කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් කරන්නේ වේද නොකියන්නේ වේද, මහණෙනි, මේ පුද්ගල තෙම මෙසේ වසින්නේ වේ, ගර්ජනා නොකරන්නේ වේ. මහණෙනි, වසින්නාවූ ගර්ජනා නොකරන්නාවූ ඒ වලාකුල යම්සේද? මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

5. "මහණෙනි, කෙසේනම් පුද්ගල තෙම ගර්ජනා නොකරන්නේ වේද නොවසින්නේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් නොකියන්නේත් වේද, නොකරන්නේත් වේද, මහණෙනි, මෙබඳු පුද්ගල තෙම ගර්ජනා නොකරන්නේ වේ නොවසින්නේ වේ. මහණෙනි, ගර්ජනා නොකරණ නොවසින ඒ වලාකුල යම්සේද, මහණෙනි, මේ පුද්ගලයා එබඳු යයි කියමි.

6. "මහණෙනි, කෙසේනම් පුද්ගල තෙම ගර්ජනා කරණ ලද්දේද වසින ලද්දේද වේද, මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් කියන්නේද කරන්නේ වේද, මහණෙනි, මෙබඳු පුද්ගල තෙම ගර්ජනා කරන්නේද වසින්නේද වේ. මහණෙනි, ගර්ජනා කරන්නාවූද වසින්නාවූද, ඒ වලාකුල යම්සේද, මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳු යයි කියමි. මහණෙනි, මේ වලාකුල්වලට උපමා ඇති පුද්ගලයන් සතර දෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යාමාන වෙත්."

2. දුතිය වලාහකොපම සූත්‍රය:- 1. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

2. "මහණෙනි, ගර්ජනා කරණ නොවසින පුද්ගලයා කවරේද?

3. "මහණෙනි. මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සූත්‍ර, ගාථා මිශ්‍ර සූත්‍ර, නිර්ගාථක සූත්‍ර, ගාථා, ප්‍රීතිය පෙන්වූ ධර්ම, නිදානය නැති සූත්‍ර පූර්වාපදාන, පුදුම වියයුතු ධර්ම, බලවත් සතුටින් දෙසූ ධර්ම ඉගෙනගනිත්.

4. "හෙතෙම මේ දුකයයි තත්වු පරිද්දෙන් නොදනී. මේ දුක් ඉපදීමට හෙතුවයයි තත්වු පරිද්දෙන් නොදනී මේ දුක්ක නිරොධය යයි තත්වු පරිද්දෙන් නොදනී. මේ දුක්ක නිරොධ ගාමිනී ප්‍රතිපදාව යයි තත්වු පරිද්දෙන් නොදනී.

5. "මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගල තෙම ගර්ජනා කරන්නේය නොවසින්නේය. මහණෙනි, යම්සේ ඒ වලාකුලක් ගර්ජනා කරන ලද්දේ නොවසින ලද්දේද, මම මේ පුද්ගලයා එබඳු යයි කියමි.

"මහණෙනි, වසින ගර්ජනා නොකරණ පුද්ගලයා කවරේද?"

6. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සූත්‍ර ගාථා මිශ්‍ර සූත්‍ර නිර්ගාථක සූත්‍ර ගාථා ප්‍රීතිය පෙන්වූ ධර්ම, නිදාන නැති සූත්‍ර, පූර්වාපදාන, පුදුම විශයුතු ධර්ම ඉගෙන නොගනිත්.

7. "හෙතෙම මේ දුකයයි තත්වු පරිද්දෙන් දනීද, මේ දුක් ඉපදීමට හෙතුවයයි තත්වු පරිද්දෙන් දනීද, මේ දුක්ක නිරොධ යයි තත්වු පරිද්දෙන් දනීද, මේ දුක්ක නිරොධ ගාමිනී ප්‍රතිපදාව යයි තත්වු පරිද්දෙන් දනීද,

8. "මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගල තෙම වසින ලද්දේ ගර්ජනා නොකරණ ලද්දේය. මහණෙනි, ඒ වලාකුලක් වර්ෂා කරණ ලදද ගර්ජනා නොකරණ ලදද, මම මේ පුද්ගලයා එබඳු යයි කියමි.

"මහණෙනි, ගර්ජනා නොකරණ නොවසින පුද්ගලයා කවරේද?"

9. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සූත්‍ර, ගෙයා, වෙය්‍යාකරණ, ගාථා උදාන ඉතිචුත්තක ජාතක අඛභුත ධම්ම වෙදල්ල සංඛ්‍යාත ධර්මය ඉගෙන නොගනිත්ද,

10. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡෙදය මෙනි.)

11. මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම ගර්ජනා නොකරණ ලද්දේද නොවසින ලද්දේද වේ. මහණෙනි, ගර්ජනා නොකරණ නොවසින වලාකුල යම්සේද, මහණෙනි, මම ඒ පුද්ගලයා මෙබඳු යයි කියමි.

“මහණෙනි, ගර්ජනා කරණලද වසින ලද පුද්ගලයා කවරේද?

12. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

13. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 7 ඡේදය මෙනි.)

14. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම ගර්ජනා කරණ ලද්දේද වසින ලද්දේද වේ. මහණෙනි, ගර්ජනා කරණ ලද වසින ලද වලාකුල යම්සේද, මහණෙනි, මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි. මහණෙනි, වලාකුලට උපමා ඇති මේ පුද්ගලයන් සතරදෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්.”

3. කුම්භොපම සූත්‍රය:- 1. ‘මහණෙනි, මේ කළ සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. හිස් වැසූ කළය, පිරුණු නොවැසූ කළය, හිස් නොවැසූ කළය, පිරුණු වැසූ කළය, මේ කළ සතර වෙත්. මහණෙනි, එසේම මේ කළ සතරට සමානවූ පුද්ගලයෝ ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්. හිස් වැසූණු, පිරුණු නොවැසූණු හිස් නොවැසූණු, පිරුණු වැසූණු වෙත්. මහණෙනි, හිස් වැසූණු පුද්ගලයා කවරේද?

2. “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙකුට ඉදිරියට යාම, ආපසු ඒම, ඉදිරිපිට බැලීම, වටපිට බැලීම, හැකිලවීම, දිග හැරීම, සඟල පා සිවුරු දැරීම, ප්‍රසාදයට සුදුසුවේද?

3. “හෙතෙම මේ දුකයයි තත්වූ පරිද්දෙන් නොදනීද, මේ දුක් ඉපදීමට හේතුවයයි තත්වූ පරිද්දෙන් නොදනීද, මේ දුක් නැති කිරීමයයි තත්වූ පරිද්දෙන් නොදනීද, මේ දුක් නැති කිරීමට යන ප්‍රතිපදාවයයි තත්වූ පරිද්දෙන් නොදනිත්ද,

4. “මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම හිස්ය. වැසිය. මහණෙනි, යම්සේ ඒ කළය හිස්ද වැසීද මහණෙනි, මම ඒ පුද්ගලයා මෙබඳුයයි කියමි.

“මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම පිරුණේ විවෘතවූයේ වේද?

5. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙකුගේ ඉදිරියට යාම, ආපසු ඒම, ඉදිරිපිට බැලීම, වටපිට බැලීම, හැකිලවීම, දිග හැරීම, සඟල පා සිවුරු දැරීම, ප්‍රසාදයට සුදුසු නොවේද?

6. "හෙතෙම මේ දුකයයි තත්වු පරිද්දෙන් දනී, මේ දුක් නැති කිරීමට හේතුවයයි තත්වු පරිද්දෙන් දනී, මේ දුක් නැති කිරීමයයි තත්වු පරිද්දෙන් දනී, මේ දුක් නැති කිරීමට යන ප්‍රතිපදාවයයි තත්වු පරිද්දෙන් දනී.

7. "මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම පිරුණේ විවෘත වූයේ වේ. මහණෙනි, යම්සේ ඒ කළය පිරුණේ විවෘතවූයේ වේද? මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

"මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම හිස්ද විවෘතවූයේ වේද?

8. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 5 ඡෙදය මෙනි)

9. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡෙදය මෙනි)

10. "මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම තුවිෂ්ඨ විවටදවේ. මහණෙනි, යම්සේ ඒ කළය හිස්ද විවෘතද, මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

"මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම පිරුණේද, වැසුණේ වේද?

11. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 2 ඡෙදය මෙනි.)

12. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 6 ඡෙදය මෙනි.)

13. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම පිරුණේද වැසුණේද වේ. මහණෙනි, ඒ කළය පිරුණේ වැසුණේ යම් සේද, මහණෙනි. මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි. මහණෙනි කළයට උපමා ඇති මේ සතර පුද්ගලයෝ ලොකයෙහි ඇත්තාහ විද්‍යමාන වෙත්."

4. රහද වතුක්ක සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ දියවිල් සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්? නොගැඹුරුවූ ගැඹුරු පෙනීමක් ඇති එකෙක, ගැඹුරුවූ නොගැඹුරු පෙනීම ඇති එකෙක,

නොගැඹුරුවූ නොගැඹුරු පෙනීම ඇති එකෙක, ගැඹුරුවූ ගැඹුරු පෙනීම ඇති එකෙක. මහණෙනි, මේ සතර දිය විල් වෙත්. මහණෙනි, එසේ විල් ජලයට බඳු උපමා ඇති පුද්ගලයෝ සතර දෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විදාමාන වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්. නොගැඹුරු ගැඹුරු පෙනීමක් ඇති, ගැඹුරු නොගැඹුරු පෙනීම ඇති, නොගැඹුරු නොගැඹුරු පෙනීම ඇති, ගැඹුරු ගැඹුරු පෙනීම ඇති, පුද්ගලයා යන සතරදෙනය.”

5. රහදොපම සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගල තෙම නොගැඹුරුවූයේ ගැඹුරු පෙනීමක් ඇත්තේද?

2, 3. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 2, 3 ඡේද මෙන් වෙත්.)

4. “මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගල තෙම නොගැඹුරු වූයේ ගැඹුරු පෙනීමක් ඇත්තේය. මහණෙනි, ඒ දියවිල නොගැඹුරු වූයේ ගැඹුරු පෙනීමක් ඇත්තේ යම්සේද මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

“මහණෙනි, පුද්ගලතෙමේ කෙසේ ගැඹුරුවේද නොගැඹුරු පෙනීමක් ඇත්තේද?

5, 6. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 5, 6 ඡේද මෙන් වෙත්)

7. “මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම ගැඹුරුවේ. නොගැඹුරු පෙනීමක් ඇත්තේවේ. මහණෙනි, ගැඹුරු නොගැඹුරු පෙනීම ඇති ඒ දියවිල යම්සේද, මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

“මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම නොගැඹුරුවේද නොගැඹුරු පෙනීම ඇත්තේ වේද?

- 8. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 5 ඡේදය මෙනි.)
- 9. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි)
- 10. “මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගල තෙම නොගැඹුරුවේ. නොගැඹුරු පෙනීම ඇත්තේ වේ. මහණෙනි, යම්සේ නොගැඹුරු

නොගැඹුරු පෙනීම ඇති දියවිල යම්සේද, මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

“මහණෙනි, ගැඹුරුවූ ගැඹුරු පෙනීම ඇති පුද්ගලයා කවරේද?

11. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

12. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 6 ඡේදය මෙනි.)

13. “මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම ගැඹුරුවේ, ගැඹුරු පෙනීම ඇත්තේවේ. මහණෙනි, ගැඹුරුවූ ගැඹුරු පෙනීම ඇති දියවිලක් යම්සේද මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳු යයි කියමි. මහණෙනි, මේ දිය විලකට බඳු උපමා ඇති සතර පුද්ගලයෝ ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්.”

6. අම්බොපම සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ අඹ සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. නොපැසුණු පැසුන පාට ඇති එකක, පැසුණ අමුපාට එකකි, අමු අමුපාට එකකි, පැසුණු පැසුණ පාට එකකි, මහණෙනි, මේ සතර අඹය. මහණෙනි, එසේම අඹ වලට බඳු උපමා ඇති පුද්ගලයන් සතරදෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්?

2. අමු පැසුණ පාට ඇති පුද්ගලයාය. පැසුණු අමු පාට ඇති පුද්ගලයාය. නොපැසුණු පැසුන පාට ඇති පුද්ගලයාය. පැසුණු පැසුන පාට ඇති පුද්ගලයාය. මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම නොපැසුණු පැසුණු පාට ඇත්තේද?

3, 4. (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 2, 3 ඡේද මෙන් වෙත්.)

5. “මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම අමුවූයේ පැසුණු වර්ණ ඇත්තේ වේ. මහණෙනි, අමුවූ පැසුණු පාට ඇති අඹයක් යම්සේද මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

“මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම පැසුනේ අමු පාට ඇත්තේ වේද?

6-7. (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 5, 6 ඡේද මෙන් වෙත්.)

8. “මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම පැසුනේ අමු පාට ඇත්තේවේ. මහණෙනි, පැසුණු අමුපාට ඇති අඹයක් යම් සේද මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

“මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම අමුචුයේම අමු පාට ඇත්තේ වේද?

9. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 5 ඡේදය මෙනි.)

10. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

11. “මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම අමුවේ, අමුපාට ඇත්තේ වේ, මහණෙනි, අමු අමුපාට ඇති අඹයක් යම්සේද මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

“මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම පැසුනේ පැසුණු පාට ඇත්තේ වේද?

12. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

13. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 6 ඡේදය මෙනි)

14. “මහණෙනි, පැසුණු පැසුණුපාට ඇති අඹගෙඩියක් යම්සේද මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි. මහණෙනි, මේ අඹ සතරකට උපමා ඇති පුද්ගලයෝ ලොකයෙහි ඇත්තාහ විද්‍යමාන වෙත්.”

7. මූසිකොපම සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ මීයෝ සතර දෙනෙක් වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්. ගුලක් කරණ එහි නොවසන එකෙක, ගුලක වාසය කරන ගුලක් නොහදන එකෙක, ගුලක් නොහදන වාසයද නොකරණ එකෙක, ගුලක් හදන එහි වාසයද කරණ එකෙක. මහණෙනි, මේ මීයෝ සතරදෙනය. මහණෙනි, එසේම මීයන්ට උපමා කළ හැකි මේ පුද්ගලයෝ සතරදෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්. ගෙවල් හදන නොවසන එකෙක, වසන ගෙවල් නොහදන එකෙක, ගෙවල්ද නොහදන වාසයද නොකරණ එකෙක. ගෙවල් හදන වාසයද කරණ එකෙක. මහණෙනි, ගෙවල් හදන නොවසන පුද්ගලයා කවරේද?

2. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

3. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

4. "මහණෙනි, මෙබඳු පුද්ගලතෙම ගෙය කරන්නේය. එහි නොවසන්නේය. මහණෙනි, ගෙයක් හඳුනා නොවසන මීයෝ යම්සේද මහණෙනි, මේ පුද්ගලයා එබඳු යයි කියමි.

"මහණෙනි, වසන ගෙවල් නොහඳුනා පුද්ගලයා කවරේද?

5. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 6 ඡේදය මෙනි.)

6. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 7 ඡේදය මෙනි)

7. "මහණෙනි, පුද්ගලතෙම මෙසේ වසන්නේ වේ. ගෙයක් නොහඳුන්වේ වේ. මහණෙනි, වසන ගෙවල් නොහඳුනා මීයා යම්සේද මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳු යයි කියමි.

"මහණෙනි පුද්ගලතෙමේ කෙසේ ගෙයක් නොකරන්නේ වේද, නොවසන්නේවේද?

8. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 6 ඡේදය මෙනි.)

9. මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි)

10. "මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම ගෙයක් නොහඳුන්වේ නොවසන්නේද වේ. මහණෙනි ගෙයක් නොහඳුනා නොවසන මීයෝ යම්සේද, මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

"මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම ගෙය හඳුන්වන්නේද වසන්නේදවේ.

11. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි)

12. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 7 ඡේදය මෙනි.)

13. "මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම ගෙයක් කරන්නේද වසන්නේද වේ. මහණෙනි, ගෙයක් කරන්නාවූද, වසන්නාවූද, මීයා යම්සේද, මහණෙනි, මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි. මහණෙනි, මූසිකයන්ට උපමා ඇති මේ පුද්ගලයෝ සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යාමානවෙත්."

8. බලිවද්දොපම සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ ගවයෝ සතරදෙනෙක් වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්දයත්, ස්වකීය ගවයන්ට සැර, පිටගවයන්ට සැර නැති එකෙක, පිට ගවයන්ට සැර, ස්වකීය ගවයන්ට සැරනැති එකෙක, ස්වකීය ගවයන්ට සැර පිටගවයන්ට සැර එකෙක, ස්වකීය ගවයන්ටත් පිට ගවයන්ටත් සැර නැති එකෙක මහණෙනි, මේ ගවයන් සතර දෙනය.

"මහණෙනි, එසේම ගවයන්ට උපමා ඇති පුද්ගලයෝ සතර දෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යාමානවෙත්. කවර සතර දෙනෙක්දයත්, සගවචණ්ඩවූ, පරගවචණ්ඩ නොවූද, පරගව චණ්ඩද සගවචණ්ඩ නොවූද, සගවචණ්ඩද පරගවචණ්ඩද, සගවචණ්ඩනූවූද, පරගවචණ්ඩ නොවූද, යන සතරදෙනය.

"මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම සභවචණ්ඩවේද පරගව චණ්ඩ නොවේද?

2. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් ස්වකීය පිරිසට සැරඵරුෂවේද, අනුන්ට ඵරුෂනොවේද, මහණෙනි, මෙවැනි පුද්ගලතෙම සගව චණ්ඩද, පරගව චණ්ඩ නොවූයේද වේ. මහණෙනි, යම්සේ සගවචණ්ඩවූ පරගව චණ්ඩනොවූ ගවයා යම්සේද, මහණෙනි, මේ පුද්ගලයා එබඳු යයි කියමි.

3. "මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම පරගවචණ්ඩවේද සගවචණ්ඩ නොවේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් පිට පිරිසට සැරඵරුෂද, සිය පිරිසට සැරඵරුෂ නොවේද මහණෙනි, මෙවැනි පුද්ගලතෙම පරගව චණ්ඩය. සගවචණ්ඩනොවේ. මහණෙනි, පරගව චණ්ඩවූ සගවචණ්ඩ නොවූ ගවයා යම්සේද මහණෙනි, මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

4. "මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම සගවචණ්ඩවේද, පරගවචණ්ඩවේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සිය පිරිසටද චණ්ඩද, ඵරුෂද, පිට පිරිස්වලට චණ්ඩද, ඵරුෂද මෙබඳු පුද්ගලතෙම සගවචණ්ඩද, පරගවචණ්ඩද වේ. මහණෙනි, සගවචණ්ඩ පරගවචණ්ඩ ගවයා යම්සේද, මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

5. "මහණෙනි, පුද්ගලතෙම කෙසේ සගවචණ්ඩත් නොවේද, පරගවචණ්ඩත් නොවේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් තමන්ගේ පිරිසද අනුන්ගේ පිරිසද උද්වෙගයට පමුණුවන්නාහු නොවෙත්ද, මහණෙනි, එසේම පුද්ගලතෙම සගව චණ්ඩත් නොවේ. පරගව චණ්ඩත් නොවේ. මහණෙනි, සගවචණ්ඩ නොවූ පරගවචණ්ඩ නොවූ ගවයා යම්සේද, මහණෙනි, මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි. මහණෙනි, ගවයන්ට උපමා ඇති පුද්ගලයෝ සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමානවෙත්."

9. රුක්ඛොපම සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ වෘක්ෂයෝ සතරදෙනෙක් වෙත්. කවර සතරදෙනෙක්දයත්, එලය පිරිවර කොට ඇති එලය, හරය පිරිවරකොට ඇති එලය, එලය පිරිවර කොට ඇති හරය, හරය පිරිවරකොට ඇති හරය, යන සතර දෙනයි. මහණෙනි, එසේම වෘක්ෂයට බඳු උපමා ඇති පුද්ගලයන් සතරදෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්, එලය පිරිවරකොට ඇති එලය, හරය පිරිවරකොට ඇති එලය, එලය පිරිවරකොට ඇති හරය, හරය පිරිවරකොට ඇති හරය යන සතරදෙනයි. මහණෙනි, පුද්ගල තෙමේ කෙසේ එලය පිරිවරකොට ඇති එලය වේද?

2. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් දුශ්ශීලවේද, ලාමක ස්වභාව ඇත්තේවේද, ඔහුගේ පිරිසද දුශ්ශීලද ලාමක ස්වභාව ඇත්තේද, මහණෙනි මෙබඳු පුද්ගලතෙම එලය පිරිවරකොට ඇති එලයවේ, මහණෙනි, එලය පිරිවරකොට ඇති එලය යම්සේද මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

3. "මහණෙනි, කෙසේනම් පුද්ගලතෙම හරය පිරිවර කොට ඇති එලයවේද, මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් දුශ්ශීලද ලාමක ස්වභාව ඇත්තේද ඔහුගේ පිරිස්තොමෝ සිල්වත් ද යහප් ස්වභාව ඇත්තේද, මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම හරය පිරිවරකොට ඇති එලය වේද, මහණෙනි, හරය පිරිවරකොට ඇති එලය ඇති වෘක්ෂය යම් සේද, මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

4. "මහණෙනි, කෙසේ නම් පුද්ගලතෙම ඵලය පිරිවර කොට ඇති හරයවේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සිල්වත් ද, යහපත් ස්වභාව ඇත්තේද ඔහුගේ පිරිස දුශ්ශීලද ලාමක ස්වභාව ඇත්තේද, මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම ඵලය පිරිවරකොට ඇති හරයවේ. මහණෙනි, ඒ වෘක්ෂයක් ඵලය පිරිවරකොට ඇති හරයවේද, මහණෙනි, මේ පුද්ගලයා ඵබ්දුයයි කියමි.

5. "මහණෙනි, හරය පිරිවරකොට ඇති හරය සමාන පුද්ගලයා කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සිල්වත්ද යහපත් ස්වභාව ඇත්තේද, ඔහුගේ පිරිසද සිල්වත්ද, යහපත් ස්වභාව ඇත්තේද, මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම හරය පිරිවරකොට ඇති හරයවේ. මහණෙනි, හරය පිරිවරකොට හරය ඇති වෘක්ෂය යම්සේද, මහණෙනි, මේ පුද්ගලයා ඵබ්දුයයි කියමි. මහණෙනි, මේ සතර වෘක්ෂයන්ට උපමා ඇති පුද්ගලයෝ ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්."

10. ආශීර්විසෝපම සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ ආශීර්විෂයෝ ((සර්පයෝ) සතර දෙනෙක් වෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්, පැමිණි විෂ ඇති ඝොර විෂ නැති සර්පයාය, ඝොර විෂ ඇති පැමිණි විෂ නැති සර්පයාය, පැමිණි විෂද ඇති දරුණු විෂද ඇති සර්පයාය, පැමිණි විෂද නැති දරුණු විෂද නැති සර්පයාය, මහණෙනි, මේ සතර සර්පයෝය. මහණෙනි, එසේම සර්පයන්ට උපමා ඇති පුද්ගලයෝ සතරදෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්. කවර සතරදෙනෙක්දයත්,

2. "වැදුන විෂ ඇති දරුණු විෂ නැති පුද්ගලයාය. දරුණු විෂ ඇති වැදුන විෂ නැති පුද්ගලයාය, වැදුන විෂද දරුණු විෂද ඇති පුද්ගලයාය. වැදුන විසත් දරුණු විසත් නැති පුද්ගලයාය යන සතරදෙනය. මහණෙනි, පැමිණි විෂ ඇති දරුණු විෂ නැති පුද්ගලයා කවරේද?

3. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වහා කිපෙයිද ඒ ක්‍රොධය බොහෝ වේලාවක් නොපවතීද, මහණෙනි, මෙබඳු පුද්ගලතෙම පැමිණි විෂ ඇති ඝොර විෂ නැති

පුද්ගලයාය. මහණෙනි, පැමිණි විෂ ඇති, දරුණුවිෂ නැති සර්පයා යම්සේද, මහණෙනි, මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

4. "මහණෙනි, කෙසේනම් පුද්ගලතෙම දරුණු විෂ ඇත්තේවේද? පැමිණිවිෂ නැත්තේවේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වහා නොකිපෙයි. ඔහුගේ ඒ ක්‍රොධය බොහෝ කලක් පවතී. මහණෙනි, මෙබඳු පුද්ගල තෙම දරුණු විෂ ඇත්තේවේ. පැමිණිවිෂ නැත්තේවේ. මහණෙනි, දරුණු විෂ ඇති වැදුනුවිෂ නැති සර්පයා යම්සේද, මහණෙනි මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි.

5. "මහණෙනි, පැමිණිවිෂද ඇති දරුණු විෂද ඇති පුද්ගලයා කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වහා කිපේද, ඔහුගේ ඒ ක්‍රොධය බොහෝ කලක් පවතී. මහණෙනි මෙබඳු පුද්ගලතෙම පැමිණි විෂ ඇත්තේද දරුණු විෂ ඇත්තේද වේ. මහණෙනි, පැමිණි විෂද දරුණු විෂද ඇති සර්පයා යම්සේද මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳු යයි කියමි.

6. "මහණෙනි. පුද්ගලතෙම කෙසේ පැමිණි විෂ නැත්තේ වේද, දරුණු විෂ නැත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වහා නොකිපෙයි. ඔහුගේ ඒ ක්‍රොධය බොහෝ වේලාවක් නොපවතී. මහණෙනි මෙසේ පුද්ගලතෙම පැමිණිවිෂ නැත්තේද දරුණුවිෂ නැත්තේදවේ, මහණෙනි, පැමිණි විෂ නැති, දරුණුවිෂ නැති සර්පයකු යම් සේ ද, මහණෙනි. මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි. මහණෙනි, මේ ආශීර්විෂයන්ට බඳු උපමා ඇති පුද්ගලයෝ සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමානවෙත්."

(එකොළොස්වෙනි වළාහක වර්ගය නිමි.)

12. කෙසී වර්ගය.

11. කෙසී සූත්‍රය:- 1. ඉක්බිති කෙසී නම් අශ්වයන් දමනය කරන්නා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද, එහි පැමිණියේය. පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද, එකත් පසෙක

සිටියේය. එකත්පසෙක සිටි කෙසී නම් අශ්වයන් දමනය කරන්නාට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “කෙසිය, ඔබ ප්‍රසිද්ධ අශ්වයන් දමනය කරන්නෙක් වෙහිය. ඔබ කෙසේ වනාහි දමනය කටයුතු අශ්වයන් හිස්මවන්නෙහිදැ”යි ඇසුසේක.

2. “ස්වාමීනි, මම දමනය කළයුතු අශ්වයකු මෘදුකමින්ද ඵරුෂකමින්ද, මෘදු ඵරුෂකමින්ද, හික්මවමි.”

“කෙසිය, ඉදින් තොප විසින් දමනය කළයුතු අශ්වයා මෘදුකමින් හික්මීමට නොපැමිණේද, ඵරුෂකමින්ද හික්මීමට නොපැමිණේද, මෘදු ඵරුෂකමින් හික්මීමට නොපැමිණේද, ඔහුට කුමක් කරන්නෙහිද?”

“ස්වාමීනි, ඉදින් මගේ දමනය කළයුතු අශ්වයා මෘදුකමින් හික්මීමට නොපැමිණේද ඵරුෂකමින් හික්මීමට නොපැමිණේද මෘදුකමින් හා ඵරුෂකමින් හික්මීමට නොපැමිණේද, ස්වාමීනි, ඔහු නසමි. ඊට හේතු කවරේද? මාගේ ආචාර්ය කුලයට අවනම්බුවක් නොවේවා කියායි. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිරුක්තර පුරුෂයන් හික්මවන්නෙකි. කෙසේ වනාහි ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙසේ දමනය කළයුතු පුරුෂයන් හික්මවන්නේද?”

3. “කෙසිය, මම දමනය කළයුතු පුරුෂයන් මෘදුකමින්ද හික්මවමි. ඵරුෂකමින්ද හික්මවමි. මෘදු ඵරුෂ කමින්ද හික්මවමි.

“කාය සුවර්තය මෙසේය, කාය සුවර්තයාගේ විපාකය මෙසේය, වචී සුවර්තය මෙසේය, වචී සුවර්තයාගේ විපාකය මෙසේය. මනෝ සුවර්තය මෙසේය, මනෝසුවර්තයාගේ විපාකය මෙසේය.

“දෙවියෝ මෙසේය, මනුෂ්‍යයෝ මෙසේය කෙසිය, මෙය මෘදුකමය, කාය දුශ්චර්තය මෙසේය, කායදුශ්චර්තයාගේ විපාකය මෙසේයි, වාග් දුශ්චර්තය මෙසේයි, වාග්දුශ්චර්තයාගේ විපාකය මෙසේයි, මනෝදුශ්චර්තය මෙසේයි. මනෝදුශ්චර්තයාගේ විපාකය මෙසේයි, නිරය මෙසේයි, තිරිසන් යෝනිය මෙසේය, ප්‍රේත නිකාය මෙසේය, කෙසිය, මෙය එහි මෘදුකම හා ඵරුෂකමය.

4. “කායසුචරිතය මෙසේය, කායසුචරිතයාගේ විපාකය මෙසේය. කායදුශ්චරිතය මෙසේය, කායදුශ්චරිතයාගේ විපාකය මෙසේය. වාග්සුචරිතය මෙසේය, වාග්සුචරිතයාගේ විපාකය මෙසේය, වාග්දුශ්චරිතය මෙසේය, වාග්දුශ්චරිතයාගේ විපාකය මෙසේය, මනෝ සුචරිතය මෙසේය, මනෝ සුචරිතයාගේ විපාකය මෙසේය, මනෝදුශ්චරිතය මෙසේය, මනෝදුශ්චරිතයාගේ විපාකය මෙසේය,

“දෙවියෝ මෙසේය, මනුෂ්‍යයෝ මෙසේය, නරකය මෙසේය, තිරිසන් යෝනිය මෙසේය, ප්‍රෙතයෝනිය මෙසේය.”

5. “ස්වාමීනි, නුඹවහන්සේගේ දමනය කළයුතු පුද්ගලයා මෘදුකමින් හික්මීමට නොයාද, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔහුට කුමක් කරන්නේද?

“කෙසිය, ඉදින් මගේ දමනය කළයුතු පුරුෂයා මෘදු කමින් හික්මීමට නොයයිද, ඵරුෂකමින් හික්මීමට නොයයිද, මෘදුකමින් හා ඵරුෂකමින් හික්මීමට නොයයිද, කෙසිය, ඔහු නසමි.”

“ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සතුන් මැරීම නොකැප නොවේද?”

6. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “කෙසිය, මම ඔහු නසමි” වදාළසේක. “කෙසිය, සත්‍යය, භාග්‍යවත්හට සතුන් මැරීම අකැපය, එසේ නමුදු දමනය කළයුතු ඒ පුරුෂතෙම මෘදුකමින් හික්මීමට නොයයිද, ඵරුෂකමින් හික්මීමට නොයයිද, මෘදුකමින් හා ඵරුෂකමින් හික්මීමට නොයයිද, තථාගතයන් වහන්සේ ඔහු කිවයුතුකොට අනුශාසනා කළ යුතු කොට හඟියි, නුවණැති සබ්බසරුන් නොකිවයුතුකොට අනුසාසනා නොකළයුතු කොට සිතන්ද, යමෙක් තථාගතයන් වහන්සේ නොකිවයුතුකොට අනුශාසනා නොකළයුතුකොට සිතයිද, නුවණැති සබ්බසරුන් කිවයුතුකොට අනුශාසනා කළයුතුකොට සිතන්ද, කේසිය, මෝ තොමෝ ආර්යචිතයෙහි වධය.”

7. “යමෙකු තථාගතයන් වහන්සේ කිවයුතුකොට අනුශාසනා කළයුතුකොට නොසිතන්ද, නුවණැති සබ්බමචාරීහු

කිවයුතුකොට අනුශාසනා කළයුතුකොට නොසිතන්නද, ස්වාමීනි, හෙතෙම ඒකාන්තයෙන් වධයට පැමිණියෙක් වේ.”

8. (මේ ඡේදය අසුර වර්ගයේ 51 සූත්‍රයේ 6 ඡේදය මෙනි.)

12. අප්පච සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, අංග සතරකින් යුත් රජහුගේ යහපත් ආජානෙය අශ්වයා රජුට සුදුසුවේ. රාජභොගය රජුට අග්‍රය යන සංඛ්‍යාවට යයි. කචර සතරකින්ද යත්, සෘජු බැවින්ද, පාදවෙගයෙන්ද, ඉවසීමෙන්ද, පිරිසිදු ස්වභාවයෙන්ද, මහණෙනි, මේ සතර අංගයෙන් යුක්ත රජහුගේ යහපත් ආජානෙය අශ්වයා රජුට සුදුසුවේ. රාජභොගවේ. රජුට අග්‍රය, යන සංඛ්‍යාවට යේ. මහණෙනි, එසේම අංගසතරකින් යුත් මහණතෙම දුර සිට අවුත් පිදීමට යොග්‍යවේ. ඇතට ගෙනයනදේ ගෙනවුත් පිදීමට යොග්‍යවේ. දක්ෂිණාවට සුදුසුවේ. අංජලීකරණය හෙවත් දැත් හිසතබා වැදීමට යොග්‍යවේ.

ලොකයාගේ නිරුත්තර පුණ්‍යක්ෂේත්‍රයය, කචරසතරකින්දයත්, උජ්භාවයෙන්, ඤාණජවයෙන් ඉවසීමෙන් සිල්වත්කමින් යන සතරනි. මහණෙනි, මේ අංග සතරින් යුක්ත මහණතෙම දුර සිට අවුත් පිදීමට යොග්‍යවේ. ඇතට ගෙනයන දේ ගෙනවුත් පිදීමට යොග්‍යවේ. දක්ෂිණාවට සුදුසුවේ. අංජලීකරණය හෙවත් දැත් හිස තබා වැදීමට යොග්‍යවේ. ලොකයාගේ නිරුත්තර පුණ්‍යක්ෂේත්‍රයය.

2. “මහණෙනි, මේ යහපත් ආජානෙය අශ්වයන් සතර දෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමානවෙන්. කචර සතර දෙනෙක්දයත්, මහණෙනි මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් යහපත් ආජානෙය අශ්වයෙක් කෙට්ටෙහි සෙවනැල්ල දැක කීමෙක්ද, ‘මට අද අශ්වදම්මසාරත්ටිතෙම දඬුවම් කරන්නේද, ඊට මම කුමන ප්‍රතිකාරයක් කරමිදැ’යි දනී, සංවෙගයට පැමිණේ. මහණෙනි මෙලොකයෙහි ඇතැම් මෙබඳු යහපත් ආජානෙය අශ්වයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ පළමුවෙනි යහපත් ආජානෙය අශ්වයා ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමානවෙන්.

3. “මහණෙනි, නැවතද අනිකක් කියමි. මේ ලොකයෙහි ඇතැම් යහපත් ආජානෙය අශ්වයෙක් කෙට්ටි සෙවනැල්ල දැක

දැනී. සංවෙගයට පැමිණේ. වැලිදු රොමකුපයෙහි කැවිටේ ඇතයෙන් විදින්නේ දැනී. සංවෙගයට පැමිණේ, 'කුමක් සඳහා මට අද අශ්වදම්ම සාරථිකෙම දඬුවම් කරන්නේද, ඊටම කවර ප්‍රතිකර්මයක් කරමිද? මහණෙනි, මෙහි මෙබඳුවූ ඇතැම් යහපත් ආජානෙය අශ්වයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ දෙවෙනි යහපත් ආජානෙය අශ්වයෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමානවේ.

4. "නැවතද, මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි යහපත් ආජානෙය අශ්වයෙක් කැවිටි සෙවනැල්ල දැක ගණන් නොගනී. සංවෙගයට නොපැමිණේ. රොමකුපයෙහි කැවිටේ ඇතයෙන් විදුනේ ගණන් නොගනී. සංවෙගයට නොපැමිණේ. එහෙත් සමෙහි ඇතයෙන් විදුනේ දැනී. සංවෙගයට පැමිණේ. 'කිමෙක්ද, මා අද අශ්වදම්ම සාරථිකෙම දඬුවම් කරන්නේද, මම ඔහුට කවර ප්‍රතිකර්මයක් කරමිද?' මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි මෙබඳුවූ යහපත් ආජානෙය අශ්වයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ තුන්වෙනි යහපත් ආජානෙය අශ්වයා ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්.

5. "මහණෙනි, නැවත මේ ලොකයෙහි ඇතැම් යහපත් ආජානෙය අශ්වයෙක් කැවිටි සෙවනැල්ල දැක ගණන් නොගනී. සංවෙගයට නොපැමිණේ. රොමකුපයෙහි විදින ලද්දේ ගනන් නොගනී. සංවෙගයට නොපැමිණේ. සම විදින ලද්දේ ගණන් නොගනී. එතකුදු වුවත් ඇට විදින ලද්දේ දැනී. සංවෙගයට පැමිණේ. 'කුමක් සඳහා මා අද අශ්වදම්ම සාරථිකෙම දඬුවම් කරන්නේද, මම ඔහුට කවර ප්‍රතිකර්මයක් කරන්නේදැයි' සංවෙගයට පැමිණේ. මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි මෙබඳුවූද යහපත් ආජානෙය අශ්වයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ සතරවෙනි යහපත් ආජානෙය අශ්වයෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමානවෙත්. මහණෙනි, මේ යහපත් සතර ආජානෙය අශ්වයෝ ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්.

6. "මහණෙනි, එසේම මේ යහපත් ආජානෙය පුරුෂයෝ සතරදෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමානවෙත්. කවර සතර දෙනෙක්ද යත්. මහණෙනි මේ ලොකයෙහි ඇතැම් යහපත්

ආජානනය පුරුෂයෙක් අසවල් ගමෙහි හෝ නියම්ගමෙහි හෝ ස්ත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ දුක්ඛිතය කියා හෝ කථරිය කල්ලේයයි කියා හෝ අසයි. හෙතෙම එයින් තැවෙයි, සංවෙගයට පැමිණෙයි. සංවෙගයට පැමිණියේ නුවණින් විරියකරයි. නිවණ කරා යොමු කළ ආත්ම ඇත්තේ නාම කයින්ද නිර්වාණය ප්‍රත්‍යක්ෂ කරයි. ප්‍රඥාවෙන්ද, විනිවිද දකී. මහණෙනි, ඒ යහපත් ආජානනය අශ්වයා කෙටිට දැක යම්සේ තැවෙයිද, සංවෙගයට පැමිණේද, මහණෙනි, මම මේ යහපත් පුරුෂ ආජානනයයා එබඳුයයි කියමි. මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි මෙබඳුවූ යහපත් ආජානනය පුරුෂයෙක්වේ. මහණෙනි මේ පළමුවෙනි යහපත් ආජානනය පුරුෂතෙම ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්.

7. "මහණෙනි, නැවතද අනිකක් කියමි. මේ ලොකයෙහි යහපත් ආජානනය පුරුෂයෙක් අසවල් ගමෙහි හෝ නියම්ගමෙහි හෝ ස්ත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ දුක්ඛිත පෙලෙයි. කථරිය කල්ලේයයි නොඅසයි. නමුත් දුකට පත්, කථරිය කළ ස්ත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ තමාම දකී. හෙතෙම එයින් තැවෙයි. සංවෙගයට පැමිණෙයි. සංවෙග වූයේ නුවණින් සලකයි. නිවණට මෙහෙ වූ සිත් ඇත්තේ නාමකයින්ද ශ්‍රේෂ්ඨ සත්‍යය ප්‍රත්‍යක්ෂ කරයි. ප්‍රඥාවෙන්ද විනිවිද දකී. මහණෙනි, යම්සේ යහපත් ආජානනය අශ්වයෙක් රොමකුපයෙහි විදුම්කැවේ, තැවෙයිද, සංවෙගයට පැමිණෙයිද, මහණෙනි, මේ යහපත් ආජානනය පුරුෂයා එබඳුයයි කියමි. මහණෙනි, මෙබඳුවූද මේ ලොකයෙහි ඇතැම් ආජානනය පුරුෂයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ දෙවෙනි යහපත් පුරුෂාජානනයයා ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමානවෙත්.

8. "මහණෙනි, නැවතද අනිකක් කියමි. මේ ලොකයෙහි ඇතැම් යහපත් ආජානනය පුරුෂයෙක් අසවල් ගමෙහි හෝ නියම්ගමෙහි හෝ ස්ත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ දුකට පත්වූයේ කථරිය කල්ලේයයි නොඅසයි. දුකට පත්, කථරියකළ ස්ත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ හෙතෙමෙ දකී නැවතද ඔහුගේ නැයෙක් හෝ සහ ලේ නැයෙක් හෝ, දුකට පත්වූයේ හෝ, කථරියකල්ලේ හෝ වේද, හෙතෙම ඉන් තැවෙයි. සංවෙගයට පැමිණේ. සංවෙග

වූයේ නුවණින් බලයි. නිවන් කරා යැවූ සිත් ඇත්තේ කයින් පරම සත්‍යය ප්‍රත්‍යක්ෂ කරයි. ප්‍රඥාවෙන්ද විනිවිද බලයි. මහණෙනි, ඒ යහපත් ආජානෙය අශ්වයා යම්සේ සම්විදීමෙන් මිදුනේ තැවෙයිද, සංවෙගයට පැමිණෙයිද මහණෙනි, මම මේ යහපත් ආජානෙය පුරුෂයා එබඳුයයි කියමි. මහණෙනි, මෙබඳුවූද මෙ ලොකයෙහි ඇතැම් යහපත් ආජානෙය පුරුෂයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ සතරවන ආජානෙය පුරුෂයා ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්.

9. "මහණෙනි, නැවතද අනිකක් කියමි. මෙහි ඇතැම් යහපත් ආජානෙය පුරුෂයෙක් අසවල් ගමෙහි හෝ නියම් ගමෙහි හෝ ස්ත්‍රියෙක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ දුකට පත්වූයේ යයි හෝ කථරිය කළේයයි හෝ නොඅසයි. දුකටපත් කථරිය කළ ස්ත්‍රියකු හෝ පුරුෂයෙකු හෝ තමන් නොදකී. ඕහුගේ නැයෙක් හෝ සහලේ නැයෙක් හෝ දුකට පත්වූයේ හෝ කථරිය කළේ හෝ නොවේ. එතකුදු වුවත් දුක්වූ, තියුණුවූ, කුරුවූ කටුකවූ යහපත් නොවූ, මන නොවඩන්නාවූ ප්‍රාණය ගන්නාවූ ශාරීරික වේදනාවන්ගෙන් ස්පර්ශවූයේවේ. හෙතෙම ඉන් තැවුනේ වේ. සංවෙගයට පැමුණුනේ වේ. සංවෙගවූයේ නුවණින් සලකයි. නිවන් කරා යැවූ සිත් ඇත්තේ නාම කයින් පරම සත්‍යය ප්‍රත්‍යක්ෂ කරයි. ප්‍රඥාවෙන්ද විනිවිද දකියි. මහණෙනි, යම්සේ යහපත් ආජානෙය අශ්වයෙක් ඇට විදීමෙන් විදුනේ තැවුනේ සංවෙගයට පැමුණුනේ වේද, මහණෙනි, මේ යහපත් පුරුෂ ආජානෙයා එබඳුයයි කියමි. මහණෙනි, මෙබඳු ඇතැම් යහපත් ආජානෙය පුරුෂයෙක්වේ. මහණෙනි, මේ සතරවෙනි පුරුෂ ආජානෙයයා ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමානවෙත්. මහණෙනි, මේ යහපත්වූ ආජානෙය පුරුෂයෝ ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්."

13. පනොදව්ඡායා සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, අංග සතරකින් යුක්තවූ රාජභොගවූ රජුට සුදුසු රජුගේ ඇතා අංගයක යන සංඛ්‍යාවට යයි. කවර සතරකින්ද යත් මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි රජුගේ ඇත්තෙමේ අසන්නේද වේ. නසන්නේද වේ, ඉවසන්නේද වේ, යන්නේද වේ. මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි

රජුගේ ඇත්තෙමේ ඔහුට ඇතුන් දමනය කරන්නා ඉදින් කරන ලද්දාවූ හෝ ඉදින් නොකරන ලද්දාවූ හෝ දඬුවම් කරයිද, එය සිහිකොට මෙතෙහි කොට සියල්ල සිතට නගා නැමු කන් ඇත්තේ අසයිද, මහණෙනි, රජුගේ මෙබඳු ඇත්තෙම අසන්නේ වේ.

2. "මහණෙනි, කෙසේ රජුගේ ඇත්තෙම නසන්නේ වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි රජුගේ ඇත්තෙම යුද්ධයට ගියේ ඇතාද නසයි. ඇතරුවාද නසයි. අශ්වයාද නසයි, අසරුවාද නසයි. රියද නසයි රියේ සිටියවුන්ද නසයි. පාබල හමුදාවද නසයි. මහණෙනි, රජුගේ මෙබඳු ඇත්තෙමේ නසන්නේවේ.

3. "මහණෙනි, කෙසේ රජුගේ ඇත්තෙම ඉවසන්නේ වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි රජුගේ ඇත්තෙමේ යුද්ධයට ගියේ ඇත් පහරවල්, ඊ පහරවල්, කඩු පහරවල්. පොරෝ පහරවල් බෙර පනාබෙර සක් ගැටබෙර, ශබ්දද මිශ්‍රශබ්දද ඉවසන්නේ වේ. මහණෙනි, රජුගේ මෙබඳු ඇත්තෙමේ ඉවසන්නේ වේ.

4. "මහණෙනි, කෙසේ රජුගේ ඇත්තෙම යන්නේ වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි රජුගේ ඇත්තෙම ඇතුන් දමනය කරන්නා යම් ගිය හෝ නොගිය හෝ දිශාවකට යවයිද එහි වහා යන්නේ වේද, මහණෙනි, මෙසේ රජුගේ ඇත්තෙම යන්නේ වේ. මහණෙනි, මේ අංග සතරින් යුත් රජුගේ ඇත්තෙම රජුට සුදුසුවේ. රාජභොගය. රජුගේ අංගයකැයි යන සංඛ්‍යාවට යයි. මහණෙනි, එසේම කරුණු සතරකින් යුක්ත මහණතෙම ආහුණෙයාවේ. ඇතට ගෙන යන දේ ගෙනවුත් පිදීමට යොග්‍යවේ. දක්ෂිණාවට සුදුසුවේ. අඤ්ජලිකරණය හෙවත් දැන් හිස තබා වැදීමට යොග්‍යවේ. දුරසිට අවුත් පිදීමට යොග්‍යවේ. ලොකයාගේ නිරුත්තර පින්කෙතය. කවර සතරකින්ද යත්.

5. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම අසන්නේ වේද, නසන්නේ වේද, ඉවසන්නේ වේද, යන්නේ වේද, මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම අසන්නේ වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම බුදුන් වදාළ ධර්ම විනය දෙසන කල්හි ඇතිකොට මෙතෙහි කොට මුළු සිතින් සිහිකොට ඊට

යෙදූ කන් ඇත්තේ බණ අසයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණතෙම අසන්නේවේ.

6. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම නසන්නේ වේද මහණෙනි. මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම උපන් කාමචිත්තකය නොඉවසයි, දුරුකරයි, අත්හරියි, වැයට පමුණුවයි, නොවීමට යවයි, උපන් ව්‍යාපාද චිත්තකය නොඉවසයි, දුරුකරයි අත්හරියි. අන්තභාවයට යයි අභාවයට යයි. උපන් විහිංසා චිත්තකය නොඉවසයි. දුරුකරයි. අත්හරියි. අන්තභාවයට යයි. අභාවයට යයි. උපනුපත් ලාමක අකුශල ධර්මයන් නොඉවසයි. දුරු කරයි. අත්හරියි. අන්තභාවයට යයි. අභාවයට යයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණතෙම නසන්නේවේ.

7. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම ඉවසන්නේ වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම සීතය, උෟෂ්ණය, බඩගින්න, පිපාසය, ඩැහැ ලේබොන මැස්සෝය, මදුරුවෝය වාතය, දීර්ඝ ජාතීන්ගේ ස්පර්ශය, නපුරුව කියන ලද නපුරු ලෙස ආවචනයෝය, දුක්වූ, තියුණුවූ, කුරුවූ කටුකවූ යහපත් නොවූ අමනාපවූ, ප්‍රාණය නැතිවන ශාරීරික වේදනා ඉවසන සුළුවේද, මහණෙනි, මෙසේ මහණතෙම ඉවසන්නේවේ.

8. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම යන්නේ වේද, මහණෙනි, මේ ශාසනයේ මහණතෙම යම් දිශාවකට නොගිය විරුද මේ දීර්ඝ කාලයෙන් යම් මේ සර්ව සංස්කාරයන්ගේ සංසිදුවීමක් වේද තෘෂ්ණා ක්ෂයක් වේද නොඇලීමක් ඇද්ද, නිරුද්ධවීමක් ඇද්ද, නිවණක් ඇද්ද, ඊට වහා යන්නේ වේ.

9. "මහණෙනි, මෙසේ මහණතෙම යන්නේ වේ. මහණෙනි, මේ කරුණු සතරින් යුක්තවූ මහණතෙමේ ඇතට ගෙනයන දේ ගෙනවුත් පිදීමට යොග්‍යවේ. දක්ෂිණාවට සුදුසු වේ. අඤ්ජලිකරණය හෙවත් දැන් හිස තබා වැදීමට යොග්‍ය වේ. ලොකයාගේ නිරුත්තර පුණ්‍යක්ෂෙත්‍රය."

15. අමනාපධාන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි. මේ කරුණු සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. මහණෙනි, කරන්නට නොමනාපවූ කරන්නාට අනර්ථය පිණිස පවතින කරුණක් ඇත්තේය.

මහණෙනි, කරන්නටද නොකැමැතිවූ එය කරන්නේද අර්ථය පිණිස පවතින කරුණක් ඇත. මහණෙනි, කරන්ට කැමතිවූ එය කරන්නේ අනර්ථය පිණිස පවතින කරුණක් ඇත. මහණෙනි, කරන්නට කැමති එය කරන්නේ අර්ථය පිණිස පවතින කරුණක් ඇත.

2. "මහණෙනි, මෙහි යම් ඒ කරුණක් කරන්ට නොකැමැතිද, එය කරන්නේ අනර්ථය පිණිස පවතීද, මහණෙනි, මේ කරුණ දෙපක්ෂය විසින් නොකටයුතු කොට සිතයි. යම් මේ කරුණක් කරන්නට නොකැමැතිද, මොහු විසින්ද එය නොකටයුතු කොට හඟී. යම් කරුණක් කරන්නේ අනර්ථය පිණිස පවතීද, මොහු විසින්ද එය නොකටයුතු කොට සිතයි. මේ කරුණ දෙපක්ෂය විසින් නොකටයුතු කොට සිතයි.

3. "මහණෙනි, එහි යම් කරුණක් කරන්ට නොකැමැතිද, එය කරන්නේ යහපත පිණිස පවතීද, මේ කාරණයෙහි බාලයාද පණ්ඩිතයාද දතයුතුයි. මහණෙනි, බාලයා මෙසේ නොසිතයි. නමුත් මේ කරුණ කරන්ට අමනාපය. නැවතද මෙය කරන්නේ යහපත පිණිස පවතීද, ඔහු එය නොකරයි. එය නොකරණ ඔහුට අනර්ථය පිණිස පවතී.

4. "මහණෙනි, පණ්ඩිත තෙමේද මෙසේ කල්පනා කරයි. හුදෙක් මේ කාරණය කරන්ට නොකැමැතිය. නමුත් මෙය කිරීම යහපත පිණිස පවතී. මහණෙනි, එහි යම් මේ කාරණයක් කරන්ට කැමතිද එය කරන්නේ අනර්ථය පිණිස පවතීද මේ කරුණෙහිත් පුරුෂ ශක්තිය ඇති පුරුෂ වීරය ඇති පුරුෂ පරාක්‍රම ඇති බාලයන්ද පණ්ඩිතයන්ද දත යුතුයි.

5. "මහණෙනි, බාලයා හුදෙක් මෙය කරන්ට ප්‍රියය. නමුත් දැන් මෙය කරන්නේ අනර්ථය පිණිස පවතියයි කල්පනා කරයි. හෙතෙම ඒ කාරණය කරයි. එය කරණ ඔහුට අනර්ථය පිණිස පවතී. මහණෙනි, පණ්ඩිත තෙමේද හුදෙක් මෙය කරන්ට මනාපය. නමුත් දැන් මෙය කරන්නේ අයහපත පිණිස පවතියයි. සිතයි. නැවතද මෙය කරද්දී අනර්ථය පිණිස පවතී. හෙතෙම එය නොකරයි. එය නොකරණ ඔහුට යහපත පිණිස පවතී.

මහණෙනි, එහි යමක් කරන්නට ප්‍රියද එය කරන්නේ අර්ථය පිණිස පවතීද, මහණෙනි, මෙය දෙදෙනා විසින්ම කටයුතුයයි හඟී. මේ යමක් කරන්නට ප්‍රියද, ඔහු විසින්ද එය කටයුතුයයි හඟී. යම් දෙයක් කරන්නේ අර්ථය පිණිස පවතීද මොහු විසින්ද එය කටයුතුයයි හඟී. මහණෙනි, මේ කරුණ දෙපක්ෂය විසින්ම කටයුතුයයි හඟී. මහණෙනි, මේ කරුණු සතරය.

16. අප්පමාද කරණීය සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු සතරකින් අප්‍රමාදය කටයුතුය. කවර සතරකින්ද යත්. මහණෙනි, කාය දුශ්චරිතය හරිව්, කාය සුවරිතය වඩව්. එහිද ප්‍රමාද නොවව්. මහණෙනි, වාග් දුශ්චරිතය අත්හරිව්. වාග් සුවරිතය වඩව්, එහිද ප්‍රමාද නොවව්. මහණෙනි, මනෝ දුශ්චරිතය හරිව් මනෝ සුවරිතය වඩව්. එහිද ප්‍රමාද නොවව්. මහණෙනි, මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය අත්හරිව්. සමයක් දෘෂ්ටිය වඩව්. එහිද ප්‍රමාද නොවව්.

2. "මහණෙනි, යම්තැනක පටන් හික්ෂුවගේ කාය දුශ්චරිතය ප්‍රහීණවූයේ වේද, කාය සුවරිතය වැඩුයේ වේද, වාක් දුශ්චරිතය ප්‍රහීනවූයේ වේද, වාක් සුවරිතය වැඩුයේ වේද මනෝ දුශ්චරිතය ප්‍රහීනවූයේ වේද, මනෝ සුවරිතය වැඩුයේ වේද, මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය ප්‍රහීනවූයේ වේද, සමයක් දෘෂ්ටිය වැඩුයේ වේද හෙතෙම පරලොච වන මරණයට බිය නොවෙයි."

17. ආරක්ඛකරණීය සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, සතර කාරණයෙකින් තමහට හිත කැමැත්තා විසින් සිහියෙන් යුත් සිතින් අප්‍රමාදය ආරක්ෂාව කටයුතුය. කවරසතරෙකින්ද යත්, ඇලුම් කටයුතු ධර්මයන්හි මගේ සිත නොඇලේවායි තමහට වැඩ කැමැත්තා විසින් සිහියෙන් යුත් සිතින් අප්‍රමාදව ආරක්ෂාව කටයුතුය. 'ද්වේෂ කටයුතු ධර්මයන් කෙරෙහි මාගේ සිත ද්වේෂ නොවේවායි තමහට වැඩ කැමැත්තා විසින් සිහියෙන් යුත් සිතින් අප්‍රමාදව ආරක්ෂාව කටයුතුයි. 'මූළාවියයුතු ධර්මයන් කෙරෙහි මාගේ සිත මූළා නොවේවායි' තමහට වැඩ කැමැත්තා විසින් සිහියෙන් යුත් සිතින් අප්‍රමාදව ආරක්ෂා කටයුතුයි. 'මදයට පැමිණිය යුතු ධර්මයන් කෙරෙහි මාගේ සිත මදයට

නොපැමිණේවායි' තමහට වැඩකැමැත්තා විසින් සිහියෙන් යුත් සිතින් අප්‍රමාදව ආරක්ෂාව ඇති කළ යුතුයි.

2. "මහණෙනි, යම්තැනක පටන් මහණහට පහවූ රාග ඇති බැවින් ඇලුම්කටයුතු ධර්මයන් කෙරෙහි සිත නොඇලේද පහවූ ද්වේෂ ඇති බැවින් ද්වේෂ කටයුතු ධර්මයන් කෙරෙහි ද්වේෂ නොකෙරේද, පහවූ මොහ ඇති බැවින් මූලා විසයුතු ධර්මයන් කෙරෙහි සිත මූලා නොවේද, පහවූ මද ඇති බැවින් මත්විය යුතු ධර්මයන් කෙරෙහි සිත මදයට නොපැමිණෙයි. හෙතෙම දෘෂ්ටි වශයෙන් නොගනී. කම්පානොවෙයි. නොවෙවුලයි. භයට නොපැමිණෙයි. ශ්‍රමණයන්ගේ වචන අනුව දෘෂ්ටි වශයෙන් නොයයි."

18. සංවෙජනියධාන සූත්‍රය:- "මහණෙනි, ශ්‍රද්ධාවන්ත කුලපුත්‍රයාට දර්ශනීයවූ සංවෙගකටයුතුවූ මේ කරුණු සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. මහණෙනි, මෙහි තථාගතයන් වහන්සේ උපන්නේයයි ශ්‍රද්ධාවන්ත කුලපුත්‍රයාට දර්ශනීයවූ සංවෙගකටයුතුවූ තැනකි. මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ මෙහි නිරුත්තර සමාස සම්බොධියට පැමිණියේයයි ශ්‍රද්ධාවන්ත කුලපුත්‍රයාට දර්ශනීයවූ සංවෙග කටයුතුවූ තැනකි. මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ මෙහි නිරුත්තර ධර්ම වක්‍රය පැවැත්වූහයි ශ්‍රද්ධාවන්ත කුලපුත්‍රයාට දර්ශනීයවූ සංවෙග කටයුතුවූ තැනකි. මහණෙනි, මෙහි තථාගතයන් වහන්සේ අනුපදිශෙස නිර්වාණ ධාතු වෙන් පිරිනිවන් පෑවේයයි ශ්‍රද්ධාවන්ත කුලපුත්‍රයාට දර්ශනීයවූ සංවෙග කටයුතුවූ තැනකි. මහණෙනි, මේ සතර ශ්‍රද්ධාවන්ත කුලපුත්‍රයාට දර්ශනීයවූ සංවෙග කටයුතුවූ තැන්ය."

19. ජාති භය සූත්‍රය:- "මහණෙනි, මේ බිය සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. ජාති භය, ජරා භය, ව්‍යාධි භය, මරණ භය යන මේ සතර භයයි."

20. අග්ගි භය සූත්‍රය:- "මහණෙනි, මේ සතර බියක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. ගිනිභය, දිය භය, රාජ භය, සොර භය යන සතර භයයි".

(දොළොස් වෙනි කෙසි වර්ගය නිමි.)

13. භය වර්ගය.

21. අත්තානුවාද භය සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ බිය සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්, ආත්මානුවාද භය, පරානුවාද භය, දණ්ඩ භය, දුග්ගති භය, යන සතරයි. "මහණෙනි, ආත්මානුවාද භය කවරේද?

2. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් 'මම වනාහි කයින් දුශ්චරිතයක හැසිරෙන්නෙමි නම්, වචනයෙන් දුශ්චරිතයක හැසිරෙන්නෙමි නම්, සිතීන් දුශ්චරිතයක හැසිරෙන්නමි නම්,

3. "කීමෙක්ද 'ඒ මාගේ ආත්මය සීලයෙන් උපවාද නොකරන්නේදැයි' මෙසේ කල්පනා කරයි. හෙතෙම තමහට උපවාද පැමිණෙන බියෙන් බියවූයේ කාය දුශ්චරිතය අත්හැර කාය සුචරිතය වඩයි. වාග් දුශ්චරිතය අත්හැර වාක් සුචරිතය වඩයි. මනෝ දුශ්චරිතය අත්හැර මනෝ සුචරිතය වඩයි. තමන් සුවසේ පරිහරණය කරයි. මහණෙනි, මේ ආත්මානුවාද භයයයි කියනු ලැබේ.

4. "මහණෙනි, පරානුවාද භය කවරේද? (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) කීමෙක්ද ඒ මා අන්‍යයන් සීලයෙන් උපවාද නොකරන්නාහුද, හෙතෙම අනුන්ගෙන් පැමිණෙන බියට බියපත්වූයේ, කාය දුශ්චරිතය හැර කාය සුචරිතය වඩයි. වාක් දුශ්චරිතය හැර වාක් සුචරිතය වඩයි. මනෝ දුශ්චරිතය හැර මනෝ සුචරිතය වඩයි. පිරිසිදු ආත්මය පරිහරනය කරයි. මහණෙනි, මේ පරානුවාද භය යයි කියනු ලැබේ.

5. "මහණෙනි, දණ්ඩ භය කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැමෙක් රජවරු අපරාධකාරී හොරු අල්වා ගෙන,

6. "කසයෙන් තලවන්තාහුය, වේවැලෙන් තලවන්තාහුය, අර්ධ දඬුවලින් තලවන්තාහුය, අත් කපන්නාහුය, පා කපන්නාහුය, අත් පා කපන්නාහුය, කණ කපන්නාහුය, නාසය කපන්නාහුය, කන් නාසා කපන්නාහුය, හිස්කබල ගලවා රන් ලෝ ගුලි බහන කර්මය කරන්නාහුය, හිසෙහි සම ගලවා බොරළු

දමා අතුල්ලා කරන කර්මය කරන්නාහුය, මුවතුල පහන් දල්වන කර්මය කරන්නාහුය, සිරුරෙහි රෙදි ඔතා දල්වා කරණ කර්මය කරන්නාහුය, අතෙහි තෙල් රෙදි ඔතා දල්වා කරණ කර්මය කරන්නාහුය. බෙල්ලෙහි පටන් ගොප් ඇටය දක්වා හම ගසා කඩ දවටා අදින කර්මය කරන්නාහුය, වැහැරී වස්ත්‍ර හැන්දාක් මෙන් සම් ගලවා ඵල්ලෙන්තට හැරෙන කර්මය කරන්නාහුය. දෙඅත් දෙපා පොලොවෙහි තබා ඇත ගසන කර්මය කරන්නාහුය, දෙපැති ඇති බිලියෙන් ගසා මස් කඩන කර්මය කරන්නාහුය, කහවණු තරමට මුළු සිරුර කොටන්නවුන්, සිරුර ආයුධ වලින් කොටා කාරම් ඉසින කර්මය කරන්නාහුය, පාර්ශවයක් යටවෙන්ට හොවා කන් සිදුරුවල යකඩ හුල් අනින කර්මය කරන්නාහුය, සම ගලවා ඇට කඩා පිදුරු බිස්සක් මෙන් කරණ කර්මය කරන්නාහුය, රත්වූ තෙලින් ඉසින්නාහුය, බල්ලන් ලවා කවන්නාහුය, පහ පිටින් උලසිටුවන්නාහුය, කඩුවෙන් හිස කපන්නාහුය. මෙයාකාර නානාප්‍රකාර කම් කටොලු කරවන්නවුන් දකිත්.

7. "ඕභට යම්බඳු පාප කර්මයක හෙතුවෙන් අපරාධකාරී සොරෙකු රජවරු ගෙන, නානාප්‍රකාර කම්කටොලු කරවන්ද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) 'මම වනාහී මෙබඳු පාප කර්මයක් කරන්නේ නම්' රජවරු මාද ගෙන මෙබඳු නානාප්‍රකාර කම්කටොලු කරවන්නාහුය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 වෙනි ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මෙසේ හෙතෙම දඬුවම් බියෙන් බියපත්වූයේ අනුන්ගේ වස්තුව සොරකම් නොකරමින් හැසිරෙයි. මහණෙනි, මේ දණ්ඩ භයයයි කියනු ලැබේ.

8. "මහණෙනි, දුර්ගති බිය කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් කාය දුශ්චරිතයාගේ ලාමක විපාකය පරලොවදීය. වාක් දුශ්චරිතයාගේ ලාමක විපාකය පරලෙච්ඡිය. මනො දුශ්චරිතයාගේ ලාමක විපාකය පරලෙච්ඡිය. මම වනාහි කයින් දුශ්චරිතයක හැසිරෙන්නෙමි නම්, වචනයෙන් දුශ්චරිතයක හැසිරෙන්නෙමි නම්, සිතීන් දුශ්චරිතයක හැසිරෙන්නෙමි නම්, කීමෙක්ද යම්බඳු මම ශරීරයාගේ බිදීමෙන්

මරණින් මතු අයසංඛ්‍යාත සැප නැති, දුර්ගතිවූ නපුරුසේ පතිතවන යම් නිරයක උපදින්නේ යයි මෙසේ කල්පනා කරයි.

9. "හෙතෙම දුගති බියෙන් බියපත්වූයේ කාය දුශ්චරිතය අත්හැර කාය සුවරිතය වඩයි. වාක් දුශ්චරිතය අත්හැර වාක් සුවරිතයෙහි හැසිරෙයි. මනෝ දුශ්චරිතය අත්හැර මනෝ සුවරිතය වඩයි. සැප ආත්මයක් පරිහරණය කරයි. මහණෙනි මේ දුර්ගති බිය යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි මේ සතර බියය."

22. උභේදන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, ජලයට බහින්නා මේ බිය සතරක් කැමතිවිය යුක්තාහ. කවර සතරක්ද යත්: රැළින් වන බිය, කිඹුලන්ගෙන් වන බිය, සුළිවලින් වන බිය, සැඩ මසුන්ගෙන් වන බිය යන සතරයි. මහණෙනි, මේ සතර බිය ජලයට බසින්නා විසින් කැමති විය යුතුය.

2. "මහණෙනි, එසේම මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් කුල පුත්‍රයෙක් ශ්‍රද්ධාවෙන් ගිහිගෙන් නික්ම අනගාරිය ශාසනයෙහි පැවිදිවූයේද, මේ සතර බිය කැමති විය යුක්තාහ. කවර සතරක්ද යත්. රළ බිය, කිඹුල් බිය, සුළි බිය, සැඩ මසුන්ගෙන් වන බිය යන සතරයි.

3. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් කුල පුත්‍රයෙක් ශ්‍රද්ධාවෙන් ගිහිගෙන් නික්ම මම ජාති ජරා මරණ සොක පරිදෙව දුක් දෙමිනස් උපායාසයන්ගෙන් බැසගත්තේ වෙමි. දුකට බැසගත්තෙමි. දුකින් පීඩා උනෙමි. මේ මුළු දුක් ගොඩ අවසන් කිරීමක් පෙනෙන්නේ නම් යෙහෙකැයි අනගාරිය ශාසනයෙහි පැවිදිවූයේ වේද?

4. "එසේ පැවිදිවූ ඔහුට මෙසේ තොප විසින් ඉදිරියට යායුතුය. මෙසේ තොප විසින් ආපසු ආ යුතුය. මෙසේ තොප විසින් ඉදිරි බැලිය යුතුය. මෙසේ තොප විසින් වටපිට බැලිය යුතුය. මෙසේ තොප විසින් අත් පා හැකිලිය යුතුය. මෙසේ තොප විසින් අත්පා දිගු කළයුතුය. මෙසේ තොප විසින් පා සඟල සිවුරු දැරිය යුතුය. සමාන බඹසර ඇත්තාහු අවවාද කරත්. අනුශාසනා කරත්. ඔහුට මම වනාහි පෙර ගිහි වූයේම අනුන්ට අවවාද කෙළෙමි. අනුශාසනා කළෙමි. මොව්හු වනාහි

අප පුත්‍රයන් මෙන් මුත්‍රබුරන් මෙන් අවවාද කටයුතු කොට අනුශාසනා කටයුතු කොට හඟිත්. හෙතෙම කිපියේ නොසතුටු වූයේ ශික්ෂා අත්හැර ගිහිවෙයි. මහණෙනි, මේ මහණ රළ වේගයට බියෙන් ශික්ෂා අත්හැර ගිහිවූයේයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, රළ බිය යනු මෙය ක්‍රොධයට නමකි.

5. "මහණෙනි, කිඹුල් බිය කවරේද? (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුය.)

6. "එසේ පැවිදිවූ ඔහුට 'මෙය තොප විසින් කෑ යුතුය. මෙය තොප විසින් නොකෑ යුතුය. මෙය තොප විසින් අනුභව කළයුතුය. මෙය තොප විසින් අනුභව නොකළ යුතුය. මෙය තොප විසින් රස වින්ද යුතුය. මෙය තොප විසින් රස නොවින්ද යුතුය. මෙය තොප විසින් පිය යුතුය. මෙය තොප විසින් නොපිය යුතුය, තොප විසින් කැප දෙය කෑ යුතුය. අකැප දේ නොකෑ යුතුය. තොප විසින් කැප දේ අනුභව කළයුතුය. අකැප දේ අනුභව නොකළ යුතුය. තොප විසින් කැප දෙය රස වින්ද යුතුය. අකැප දේ රස නොවින්ද යුතුය. තොප විසින් කැප දේ පිය යුතුය. අකැප දේ නොපිය යුතුය. තොප විසින් කාලයෙහි පිය යුතුය. විකාලයෙහි නොපිය යුතුය. තොප විසින් කාලයෙහි කෑ යුතුය. විකාලයෙහි නොකෑ යුතුය. තොප විසින් කාලයෙහි අනුභව කළයුතුය. විකාලයෙහි අනුභව නොකළ යුතුය. තොප විසින් කාලයෙහි රස වින්ද යුතුය. විකාලයෙහි රස නොවින්ද යුතුයයි, සමාන බඹසර ඇත්තාහු අවවාද කරත්. අනුශාසනා කරත්.

7. "ඔහුට 'අපි පෙර ගිහිගෙයි සිටියේ යමක් කැමැත්තෙමුද එය කමු. යමක් නොකැමැත්තෙමුද එය නොකමු. යමක් කැමැත්තෙමුද එය අනුභව කරමු. යමක් නොකැමැත්තෙමුද එය අනුභව නොකරමු. යමක් කැමැත්තෙමු නම් එය රස විඳිමු. යමක් නොකැමැත්තෙමුද එය රස නොවිඳිමු. යමක් කැමැත්තෙමුද එය බොමු. යමක් නොකැමැත්තෙමුද එය නොබොමු. කැප දේත් කමු. අකැප දේත් කමු. කැප දේත් අනුභව කරමු. අකැප දේත් අනුභව කරමු. කැප දේත් රස විඳිමු. අකැප දේත් රස විඳිමු. කැප දේත් බොමු. අකැප දේත්

බොමු කාලයෙහිත් කමු. අකාලයෙහිත් කමු. කාලයෙහිත් අනුභව කරමු. විකාලයෙහිත් අනුභව කරමු. කාලයෙහිත් රස විඳිමු. විකාලයෙහිත් රස විඳිමු. කාලයෙහිත් බොමු. විකාලයෙහිත් බොමු. ශ්‍රද්ධාවත් ගෘහපතිවරු යමක් අපට දවල් හෝ විකාලයෙහි හෝ ප්‍රණීත කැයුතු දෙයක් හෝ බුදිය යුතු දෙයක් හෝ දෙත්ද, එහිද අපගේ මුව ආවරණය කිරීමක් හෝ මෙන් කරත්යයි' හෙතෙම කිපියේ නොසතුටුවූයේ ශික්ෂා අත්හැර ගිහිවෙයි.

8. "මහණෙනි, මේ මහණතෙම කිඹුල් විසට බියවූයේ ශික්ෂා අත්හැර ගිහිවූයේ වේ. මහණෙනි, කිඹුල් බිය යනු මහත් බඩක් ඇති බවට නමකි. මහණෙනි, මේ කිඹුල් බිය යයි කියනු ලැබේ.

9. "මහණෙනි, සුළි බිය කවරේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

10. "එසේ පැවිදිවූ ඔහු පූර්වාන්ත වේලාවෙහි හැද පෙරවා පාත්‍ර සිවුරු ගෙන ගමකට හෝ නියම් ගමකට හෝ නොරකින ලද කයින්, නොරකින ලද වචනයෙන්, නොරකින ලද සිතින්, එළඹ නොසිටි සිහියෙන් නොසංවර ඉන්ද්‍රියයන්ගෙන් පිඬු පිණිස හැසිරෙයි.

11. "හෙතෙම එහිදී පස්කම් ගුණයෙන් පිරී යුක්තව හැසිරෙන ගෘහපතියකු හෝ ගෘහපති පුත්‍රයකු හෝ දකියි. ඔහුට 'මම වනාහි අපි පෙර අගාරියවූයේම පස්කම් ගුණයෙන් පිරී යුක්තව වාසය කෙළෙමු. මගේ ගෘහයෙහි හෝගයෝ විද්‍යමාන වෙත්. භොගයන් අනුභව කරන්ටද, පින්කරන්ටද හැකියයි සිතයි. ම ශික්ෂා අත්හැර ගිහිවී වස්තුවද අනුභව කරන්නෙමි නම් පින්ද කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැයි' සිතා හෙතෙම ශික්ෂා අත්හැර ගිහිවූයේය. මහණෙනි, මේ මහණ තෙම සුළි බියට බියවූයේ ශික්ෂා අත්හැර ගිහිවූයේය. මහණෙනි, ආවට්ඨය යනු පස්කම් ගුණයන්ට නමකි. මහණෙනි, මේ සුළි බියයි කියනු ලැබේ.

12. "මහණෙනි, සැඩමසුන්ගේ බිය කවරේද? (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදයද 10 ඡේදයද යෙදිය යුතුයි.)

13. “හෙතෙම එහිදී නපුරුකොට හැඳි නපුරුකොට පෙරවි ස්ත්‍රියක් එහි දැකී. නපුරුකොට හැන්ද නපුරුකොට පෙරවි ස්ත්‍රිය දැක ඔහුගේ සිත රාගය යටපත් කරයි. හෙතෙම රාගයෙන් යටකොට ගත් සිතින්, ශික්ෂා අත්හැර ගිහිවෙයි මහණෙනි, මේ මහණතෙම සැඩමසුන්ගේ බියට පැමිණියේ ශික්ෂා අත්හැර ගිහිවූයේයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සුසුකාබිය යනු ස්ත්‍රියට නමකි. මහණෙනි, මේ සැඩමසුන්ගේ බියයයි කියනු ලැබේ.

“මහණෙනි, මේ බිය සතර ශුද්ධාවෙන් ගිහිගෙන් නික්ම අනගාරිය නම් සස්තෙනි පැවිදිවන ඇතැම් කුලපුත්‍රයෙකු විසින් කැමැති වියයුත්තාහ.”

23. බ්‍රහ්මලොකුප්පත්ති සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, ලොකයෙහි මේ පුද්ගලයන් සතරදෙනෙක් ඇත්තාහ, කවර සතරදෙනෙක්ද යත්, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් කාමයන්ගෙන් වෙන්ව, අකුශල ධර්මයන්ගෙන් වෙන්ව, විතර්ක ඇති විචාර ඇති විවේකයෙන් උපන් ප්‍රීතිය හා සැප ඇති ප්‍රථමධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයිද,

2. “හෙතෙම එය ආශ්වාද කරයි. එය බලාපොරොත්තු වෙයි. එයින්ම ඉන්ම සතුටට පත්වෙයි. එහි සිටියේ ඊට ඇලුනේ, එය බහුලකොට වාසය කරන්නේ නොපිරිහුනේ කාලක්‍රියාකරන්නේ බ්‍රහ්ම කායික දෙවියන් කෙරෙහි උපදී. මහණෙනි, බ්‍රහ්මකායික දෙවියන්ට ආයුප්‍රමාණය කල්පයකි. පෘථග්ජනයා එහි ආයු ඇතිතාක් සිට ඒ දෙවියන්ගේ ආයු ප්‍රමාණය යම්තාක්ද ඒ සියල්ල ගෙවා නරකයටද යයි’ තිරිසන් යොනියටද යයි. ප්‍රෙතලොකයටද යයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකතෙමේ එහි ආයු ඇතිතාක් සිට ඒ දෙවියන්ගේ ආයු ප්‍රමාණය යම්තාක්ද ඒ සියල්ල ගෙවා ඒ භවයෙහිම පිරිනිවෙයි. යම් මේ ගතියද උත්පත්තියද ඇති කල්හි අශ්‍රැතවත් පෘථග්ජනයාගෙන් ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයාගේ මේ වෙනසයි.

4. “මහණෙනි. නැවතද අනික් පුද්ගලයෙක් කියමි. මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් විතර්ක විචාරයන්ගේ සන්සිදීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි පැහැදීම ඇති සිතේ එකවිට

පහළවීම ඇති, විතර්කය නැති, විචාරය නැති, සමාධියෙන් උපන් ප්‍රීතිය හා සැප ඇති, ද්විතීයධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි.

5. "හෙතෙම එය ආශ්වාදය කරයි. ඊට කැමති වෙයි. ඉන් සතුටට පත්වෙයි. එහි සිටියේ ඊට බැසගත්තේ එය බහුලකොට වසන්නේ, නොපිරිහුනේ කඵරිය කරන්නේ ආභස්සර දෙවියන් හා සහවාසයට යයි, මහණෙනි, ආභස්සර දෙවියන්ට ආයුප්‍රමාණය කල්ප දෙකකි. පෘථග්ජනයා එහි ඇතිතාක් සිට ඒ දෙවියන්ගේ ආයුප්‍රමාණය යම්තාක්ද, ඒ සියල්ල ගෙවා ඒ භවයෙහිම පිරිනිවෙයි. යම් මේ ගතිය උත්පත්තිය ඇතිකල්හි අශ්‍රැතවත් පෘථග්ජනයාගෙන් ශ්‍රැතවත් ආර්යශ්‍රාවකයාගේ වෙනසයි නරකයටද යයි. තිරිසන් යොනියටද යයි. ප්‍රෙතලොකයටද යයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකතෙම එහි ආයු ඇතිතාක් සිට ඒ දෙවියන්ගේ ආයු ප්‍රමාණය යම්තාක්ද, ඒ සියල්ල ගෙවා ඒ භවයෙහිම පිරිනිවෙයි. ගතිය උත්පත්තිය ඇතිකල්හි අශ්‍රැතවත් පෘථග්ජනයාගෙන් ශ්‍රැතවත් පෘථග්ජනයාගෙන් ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයාගේ මේ වෙනසයි, මේ වෙන් කිරීමයි.

5. "මහණෙනි, නැවත අතික් පුද්ගලයෙක් කියමි. මෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් ප්‍රීතිය නැතිවීමෙන් උපෙක්ෂා ඇත්තේ වසයි. සිහි ඇත්තේ සමාක් ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ කයින් සැපයක් විඳියි. ආර්යයෝ උපෙක්ෂා ඇත්තේ සිහි ඇත්තේ සුඛවිහාරීයයි ඒ යමක් කියන්ද ඒ තෘතීයධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි.

6. "හෙතෙම එය ආශ්වාද කරයි. එය බලාපොරොත්තු වෙයි. එයින් සතුටට පැමිණෙයි. එහි සිටියේ ඊට නැමුනේ එය බහුලකොට වසන්නේ නොපිරිහුනේ කඵරිය කරන්නේ සුභ කිණ්හක දෙවියන් හා සහභාවයට යයි. මහණෙනි, සුභකිණ්හක දෙවියන්ට කල්ප සතරක් ආයුෂය පෘථග්ජනයා එහි යම්තාක් සිට ඒ දෙවියන්ගේ ආයු ප්‍රමාණය යම් ප්‍රමාණයක්ද ඒ සියල්ල ගෙවා නරකයට යයි. තිරිසන් යොනියට යයි. ප්‍රෙතලොකයට යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයා එහි ආයු ඇතිතාක්

සිට ඒ භවයෙහිම පිරිනිවන්පායි. මහණෙනි, ගතිය උත්පත්තිය ඇතිකල්හි අග්‍රැතවත් පෘථග්ජනසාගෙන් ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රැවකයාගේ මේ වෙනස යයි මේ වෙන් කිරීමයි.

7. "මහණෙනි, නැවත අනික් පුද්ගලයෙක් කියමි. මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සැපයාගේද ප්‍රභාණයෙන් දූෂයාගේද ප්‍රභාණයෙන් සොම්නස් දොම්නස් දෙක අස්තංගමයට පෙරටුව දුක් නැති සැප නැති උපෙක්ඛා ස්මෘති දෙදෙනාගේ පිරිසිදු වීම ඇති, හතරවෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි.

8. "හෙතෙම එය ආශ්වාදකරයි. ඊට කැමැතිවෙයි ඉන් සතුටට පැමිණෙයි. එහි සිටියේ ඊට නැමුනේ එය බහුල වශයෙන් කරන්නේ නොපිරිහුනේ කළුරිය කරන්නේ වෙහප්පල දෙවියන් හා සහවාසයට උපදී.

"මහණෙනි, වෙහප්පල දෙවියන්ගේ ආයුප්‍රමාණය කල්ප පන්සියයකි. එහි පෘථග්ජනසා ආයු ඇතිතාක් සිට ඒ දෙවියන්ගේ ආයුප්‍රමාණය යම් පමණක්ද ඒ සියල්ල ගෙවා නරකයටද යයි. තිරිසන්යොනියෙහිද උපදී. ප්‍රෙතලෝකයටද යයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රැවකයා වනාහි එහි ආයු ඇතිතාක් සිට ඒ දෙවියන්ගේ ආයු ප්‍රමාණය යම්තාක්ද එය ගෙවා ඒ භවයෙහිම පිරිනිවෙයි. මහණෙනි, ගතිය ඇතිකල්හි උත්පත්තිය ඇතිකල්හි අග්‍රැතවත් පෘථග්ජනසාගෙන් ශ්‍රැතවත් ආර්යශ්‍රැවකයාගේ මේ වෙනසයි. මේ වෙන් කිරීමයි. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත, විද්‍යමාන වෙත්."

24. සුද්ධාවාසුප්පත්ති සූත්‍රය:- 1. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 23 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. "හෙතෙම එහි යමක් රූප, වේදනා, සංඥා, සංස්කාර ඒ ධර්මයන් අනිත්‍ය වශයෙන් නොසැප වශයෙන්, රොග වශයෙන්, ගඩුවක් වශයෙන්, හුලක් වශයෙන්, දුක්වශයෙන් ලෙඩක් වශයෙන්, අන්‍යයන් වශයෙන්, පලුදු වශයෙන්, ශුන්‍ය වශයෙන්, අනාත්ම වශයෙන්, විශිෂ්ට ඥානයෙන් බලයි. හෙතෙම ශරීරයාගේ බිදීමෙන් මරණින් මතු සුද්ධාවාස දෙවියන් හා

සහභාවයට උපදී, මහණෙනි, මේ උත්පත්තිය පෘථග්ඡනයන් හා අසාධාරණය.

3. "මහණෙනි, නැවත අනිකක් කියමි. (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 23 සූත්‍රයේ 4 ඡේදයද මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදයද යෙදිය යුතුයි.

4. (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 23 සූත්‍රයේ 5 ඡේදයද මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදයද යෙදිය යුතුයි.)

5. (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 23 සූත්‍රයේ 7 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) හෙතෙම ඒ ඒ තන්හි රූප, වේදනා, සංඥා, සංස්කාර, විඤ්ඤාණ යන යමක් යමක්වේද, ඒ ධර්මයන් අනිත්‍ය, දුක්ඛ, රොග, ගණ්ඛ, සල්ල, අස, ආබාධ, පර, පලොක, සුඤ්ඤත, අනත්ත වශයෙන් බලයි. හෙතෙම කර්මකායයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මතු සුද්ධාවාස දෙවියන් හා සහභාවයට යයි. මහණෙනි, මේ උත්පත්තියට මෝ පෘථග්ඡනයන් හා අසාධාරණය, මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමානවෙත්."

25. පටිම අප්පමඤ්ඤා සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතරදෙනෙක් ලොකයෙහි විද්‍යමාන වෙත්. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්, මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් මෙමුත්‍රී සහගත සිතින්.

2. "එක් දිසාවක්, දෙදිසාවක්, තුන් දිසාවක්, සතර දිසාවක්, පතුරුවා වාසය කරයි. මෙසේ උඩ යට සරස සර්වප්‍රකාර වශයෙන් සියල්ල සහිත විපුලවූ මහත්වූ මහද්ගත වූ, අප්‍රමාණවූ, අවෛරවූ, අව්‍යාපාදවූ ලෝකය.

3. "මෙමුත්‍රී සහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරයි.

4. "හෙතෙම එය ආශ්වාදය කරයි. එය කැමති වෙයි. එයින් තෘප්තියට පැමිණෙයි. එහි සිටියේ, ඊට නැමුනේ එය බහුලකොට වසන්නේ, නොපිරිහුනේ, කඵරිය කරන්නේ බ්‍රහ්මකායික දෙවියන් හා සහවාසයට පැමිණෙයි.

5. "මහණෙනි, බ්‍රහ්මකායික දෙවියන්ට කල්පයක් ආයු ප්‍රමාණයවෙයි.

6. "පෘථග්ජනයා එහි ආයු ඇතිතාක් සිට ඒ දෙවියන්ගේ ආයු ප්‍රමාණය යම් ප්‍රමාණයක්ද ඒ සියල්ලගෙවා නරකයට ද යයි. තිරිසන් අපායටද යයි. ප්‍රේත ලෝකයටද යයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයා එහි ආයු ඇතිතාක් සිට ඒ දෙවියන්ගේ ආයු ප්‍රමාණය යම්තාක්ද, ඒ සියල්ල ගෙවා ඒ භවයෙහිම පිරිනිවෙයි. මහණෙනි, ගතිය, උත්පත්තිය ඇති කල්හි අශ්‍රැතවත් පෘථග්ජනයා හා ශ්‍රැතවත් ආර්යශ්‍රාවකයාගේ මේ විශේෂයයි. මේ අදහසයි. මේ වෙන්කිරීමයි.

7. "මහණෙනි. නැවතද මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් කරුණාසහගත සිතින් මෙහි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) කරුණාසහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරයි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. "මහණෙනි, නැවතද මේලෝකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක්, මුදිතා සහගත සිතින් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මුදිතා සහගත සිතින් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

9. "මහණෙනි, නැවතද මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් උපෙක්ෂා සහගත සිතින් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) උපෙක්ෂා සහගත සිතින් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) බ්‍රහ්මකායික දෙවියන් වෙනුවට 'ආහස්සර දෙවියන්' යන වචනය යෙදිය යුතුයි.)

"මහණෙනි, ආහස්සර දෙවියන්ගේ ආයු ප්‍රමාණය කල්ප දෙකකි. එහි පෘථග්ජනයා ආයු ඇතිතාක් සිට සුභකිණ්හක දෙවියන් හා සහභාවයට යයි. මහණෙනි, සුභකිණ්හක දෙවියන්ට ආයු ප්‍රමාණය කල්ප සතරකි. එහි පෘථග්ජනයා ආයු ඇතිතාක් සිට වෙහප්ඵල දෙවියන් හා සහභාවයට යයි. මහණෙනි, වෙහප්ඵල දෙවියන්ට කල්ප පහක් ආයුෂය.

10. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය මෙහි.)

11. "මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යාමානවෙත්"

26. දුතිය අප්පමඤ්ඤා සූත්‍රය:- 1. 2. 3. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 25 සූත්‍රයේ 1. 2. 3. ඡේද මෙන් වෙත්.)

4. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 24 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

5. "මහණෙනි, නැවත මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් කරුණා සහගත සිතින්, (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 25 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) කරුණාසහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරයි. (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 24 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

6. "මහණෙනි, නැවත මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් මුදිතා සහගත සිතින් (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 25 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මුදිතා සහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරයි.) මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 24 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. "මහණෙනි, නැවත මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් උපෙක්ෂා සහගත සිතින් (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 25 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) උපෙක්ෂා සහගත සිතින් පතුරුවා වාසයකරයි.) මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 24 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. "මහණෙනි. මේ පුද්ගලයෝ සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යාමානවෙත්."

27. තථාගතච්ඡරිය සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, තථාගත අර්භත් සමායක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් සතර ආශ්චර්ය අද්භූත ධර්ම කෙනෙක් පහළවෙත්. කවර සතරක්ද යත්.

2. "මහණෙනි, යම්කලෙක්හි බොධිසත්වයන් වහන්සේ තුසිත දෙව්ලොවින් චූතව සිහි ඇත්තේ සමායක් ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ මව් කුසට බැස ගනීද,

3. "නැවත මාරයා සහිත, බ්‍රහ්මයා සහිත, ශ්‍රමණ බ්‍රහ්මණයන් සහිත ප්‍රජාවෙහි දෙවියන් සහිත ලොකයෙහි දෙවිමිනිසුන් අතරෙහි අප්‍රමාණ මහත් ආලෝකයක් දෙවියන්ගේ දිව්‍යානුභාවය ඉක්ම පහළවෙයි. නිතර විවෘතවූ යට පිහිටීමක් නැති අඳුරුවූ අන්ධ අඳුරින් යුත් යම් ඒ ලොකාන්තරිකයක් ඇත්තේද, මෙසේ මහත් සෘද්ධි ඇති මහත් ආනුභාව ඇති මේ වන්ද්‍ර සුර්යයන්ගේ ආලෝකය නොවැටේද එහිද දෙවියන්ගේ අප්‍රමාණවූ දිව්‍යානුභාවය ඉක්ම එහිදු අප්‍රමාණ ආලෝකයක් පහළ වෙයි. එහි උපන් යම් සත්වකෙනෙක් වේද ඔව්හු 'පින්වත්නි, අනික් සත්වයෝ මෙහි උපන්නාහුයයි' ඔවුනොවුන් හඳුනත්.

4. "මහණෙනි, තථාගත අර්භත් සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් මේ පළමුවන ආශ්චර්ය අද්භූත ස්වභාවය පහළ වේ.

5. "මහණෙනි, නැවත අනිකක් කියමි. යම්කලෙක බොධිසත්වයන් වහන්සේ සිහියෙන් සමයක් ප්‍රඥාවෙන් මවිකුසින් නික්මේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

6. "මහණෙනි, තථාගත අර්භත් සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් මේ දෙවෙනි ආශ්චර්ය අද්භූත ස්වභාවය පහළවේ.

7. "මහණෙනි, නැවතද අනිකක් කියමි. යම්කලෙකින් තථාගතයන් වහන්සේ නිරුත්තර සමයක් සම්බොධියට පැමිණේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. "මහණෙනි, තථාගත අර්භත් සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් මේ තෙවැනි ආශ්චර්ය අද්භූත ස්වභාවය පහළ වේ.

9. "මහණෙනි, නැවත අනිකක් කියමි. යම්කලෙකින් තථාගතයන් වහන්සේ නිරුත්තර ධර්ම චක්‍රය පැවැත්වූයේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

10. "මහණෙනි, තථාගත අර්හත් සමාස් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් මේ සතරවන ආශ්චර්ය අද්භූත ස්වභාවය පහළ වේ."

28. තථාගතබිභූත සූත්‍රය:- 1. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 27 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. "මහණෙනි, මේ ප්‍රජාව තෘෂ්ණාවෙහි ඇලුනාහ. තෘෂ්ණාවෙහි කැමැති වූවාහුය. තෘෂ්ණාවෙන් ප්‍රීති වූවාහුය. ඒ ප්‍රජාතොමෝ තථාගතයන් වහන්සේ පරිත්‍යාගය ගැන බණ කියද්දී ඇසිය යුත්තක් කොට සිතයි. කණ යොමුකරයි. දැනගැනීමට සිත ඵලවයි. තථාගත අර්හත් සමාස් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් මේ පළමුවන ආශ්චර්ය අද්භූත ධර්මය පහළවෙයි.

3. "මහණෙනි, ප්‍රජාව මානසෙහි ඇලෙයි. මානසෙහි රතිය උපදවයි, මානසෙන් කැමතියවෙයි. ඒ ප්‍රජාව තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මාන ප්‍රභාණයට බණ දෙසද්දී ඇසිය යුතු කොට සිතයි. කන යොමුකරයි. දැන ගැනීමට සිත ඵලවයි. මහණෙනි, තථාගත අර්හත් සමාස් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් මේ දෙවෙනි ආශ්චර්ය අද්භූත ස්වභාවය ලොකයෙහි පහළ වෙත්.

4. "මහණෙනි, ප්‍රජාව සසරෙහි ඇලුනේය. සසරෙහි රතිය උපදවයි, සසරට කැමති වෙයි. ඒ ප්‍රජාව තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නිවණ ගැන කරුණු දෙසද්දී ඇසියයුත්තක් කොට සිතයි. කණ නමයි. දැනගැනීම පිණිස සිත පිහිටුවයි. මහණෙනි, තථාගත අර්හත් සමාස් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් මේ තුන්වන ආශ්චර්ය අද්භූත ස්වභාවය ලොකයෙහි පහළවේ.

5. "මහණෙනි, ප්‍රජාව අණ්ඩයක් වැනි අවිද්‍යාවට අයත් වූවාය. වැළඳගත්තාය. ඒ ප්‍රජාව තථාගතයන් වහන්සේ අවිද්‍යා ප්‍රභාණය කරන ධර්මය දෙසද්දී ඇසියයුත්තක් කොට සිතයි. කණ නමයි. දැනගැනීමට සිත පිහිටුවයි. මහණෙනි, තථාගත අර්හත් සමාස් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ පහළ වීමෙන් මේ සතරවෙනි ආශ්චර්ය අද්භූත ධර්මය පහළවේ.

6. “මහණෙනි, තථාගත අර්භත් සමායක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් මේ සතර ආශ්චර්ය අද්භූත ධර්මයෝ පහළ වෙත්.”

29. ආනන්දබිභූත සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, අනද තෙරුන් කෙරෙහි මේ සතර ආශ්චර්ය අද්භූත ධර්ම කෙනෙක් වෙත්. කවර සතර කෙනෙක්ද යත්?

2. “මහණෙනි, ඉදින් හික්ෂු පිරිසක් ආනන්ද ස්ථවිරයන් දකින්නට පැමිණේද, දැකීමෙන් සතුටු වෙයි. ඔවුන්ට එහිදී ආනන්ද ධර්මදෙශනා කරයි. වදාළ කල්හිද ඒ පිරිස සතුටුවුවාහු වෙත්. මහණෙනි, ඒ හික්ෂු පිරිස තෘප්තවුවාහුම වෙත්. ඉක්බිති ආනන්ද තුෂ්ණිමිභූත වේ.

3. “මහණෙනි, ඉදින් හික්ෂුණි පිරිසක් අනද බලන්ට පැමිණේද, දැකීමෙන් සතුටුවේද, ඔවුන්ට එහිදී අනද බණ වදාරයිද, දෙසූ කල්හිද සතුටුවේද මහණෙනි, හික්ෂුණි පිරිස අතෘප්තවේද නැවත ආනන්ද තුෂ්ණිමිභූත වේද,

4. “ඉදින් මහණෙනි, උපාසක පිරිසක් ආනන්ද ස්ථවිරයන් දකින්නට පැමිණේද දැකීමෙන් සතුටුවේද ඔවුන්ට එහිදී ආනන්ද ධර්මදෙශනා කරයිද වදාළ කල්හිද ඒ පිරිස සතුටු වෙත්ද, මහණෙනි, උපාසක පිරිස අතෘප්තවූයේ වේද නැවත ආනන්ද තෙමේ තුෂ්ණිමිභූත වේද,

5. “මහණෙනි, ඉදින් උපාසිකා පිරිසක් ආනන්ද ස්ථවිරයන් දකින්නට පැමිණෙත්ද, දැකීමෙන් ඒ පිරිස සතුටුවුවා වේද, ඉදින් එහි ආනන්ද ස්ථවිරයන් බණ වදාරයි. ඒ පිරිස කීමෙන් සතුටු වෙයි. මහණෙනි, උපාසිකා පිරිස අතෘප්ත වූයේම වේ. ඉක්බිති ආනන්ද ස්ථවිරයන් තුෂ්ණිමිභූත වේ.

6. “මහණෙනි, ආනන්ද ස්ථවිරයන් කෙරෙහි මේ සතර ආශ්චර්ය අද්භූත ධර්මයෝ වෙත්.”

30. වක්කවත්ති අබිභූත සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, වක්කවර්ති රජු කෙරෙහි මේ සතර ආශ්චර්ය අද්භූත ධර්මකෙනෙක් වෙත්. කවර සතර කෙනෙක්ද යත්?

2. "මහණෙනි, ඉදින් ක්ෂත්‍රිය පිරිස වක්‍රවර්ති රජු දකින්නට පැමිණේද, දැකීමෙන් ඒ පිරිස සතුටුවේ. එහි ඉදින් වක්‍රවර්ති රජු කථාකරයිද, කථාවෙන්ද ඒ පිරිස සතුටුවේ. මහණෙනි, ක්ෂත්‍රිය පිරිස අතෘප්තවේ. ඉක්බිති වක්‍රවර්ති රජු තුෂ්ණිමිභූත වෙයි.

3. "මහණෙනි, ඉදින් බ්‍රාහ්මණ පිරිසක් වක්‍රවර්ති රජු දකින්නට පැමිණේද, දැකීමෙන් ඒ පිරිස සතුටුවූයේද, එහිදී වක්‍රවර්ති රජු කථාකරයිද, කථාවෙන්ද ඒ පිරිස සතුටු වේ. මහණෙනි, බ්‍රාහ්මණ පිරිස අතෘප්තවේ. ඉක්බිති වක්‍රවර්ති රජු තුෂ්ණිමිභූතවේ.

4. "මහණෙනි, ඉදින් ගෘහපති පිරිසක් වක්‍රවර්ති රජු දකින්නට පැමිණේද, දැකීමෙන් ඒ පිරිස සතුටුවේ. ඉදින් එහිදී සක්විති රජු කථා කරයිද, කථාවෙන් ඒ පිරිස සතුටු වූයේ වේ මහණෙනි, ගෘහපති පිරිස අතෘප්තවේ. ඉක්බිති සක්විති රජු තුෂ්ණිමිභූත වේ.

5. "මහණෙනි, ඉදින් ශ්‍රමණ පිරිසක් සක්විති රජු දකින්නට පැමිණේද දැකීමෙන් ඒ පිරිස සතුටුවේ. ඉදින් එහිදී සක්විති රජු කථාකරයිද කථාවෙන් ඒ පිරිස සතුටුවූයේ වේ. මහණෙනි, ශ්‍රමණ පිරිස අතෘප්තවේ. නැවත සක්විති රජු තුෂ්ණිමිභූතවේ.

6. "මහණෙනි, සක්විති රජු කෙරෙහි මේ ආශ්චර්ය අද්භූත කරුණු සතරය.

7. "මහණෙනි, එසේම සතර ආශ්චර්ය අද්භූත ධර්ම කෙනෙක් ආනන්ද ස්ඵවිරයන් කෙරෙහි ඇතිවේ. කවර සතරක්ද යත්. (මෙහි මේ වර්ගයේ 29 සූත්‍රයේ 2, 3, 4, 5 දෙ යෙදිය යුතුයි.)

8. "මහණෙනි මේ සතර ආශ්චර්ය අද්භූත ධර්මයෝ ආනන්ද ස්ඵවිරයන් කෙරෙහි වේ."

(දහතුන්වෙනි භය වර්ගය නිමි.)

14. පුද්ගල වර්ගය.

31. සංයෝජනප්පහාණ සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ සතරදෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යාමාන වෙත්. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්.

2. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙකුට ලොකය හජනය කරණ,

3. "සංයෝජන ප්‍රභීණ නොවූවාහු වෙත්ද, උත්පත්තිය ලැබෙන සංයෝජන ප්‍රභීණවූවාහු වෙත්ද, භවය ලැබෙන සංයෝජන ප්‍රභීණ නොවූවාහු වෙත්ද,

4. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙකුට කාමධාතුව හජනය කරණ, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

5. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙකුට කාම ධාතුව හජනය කරණ, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

6. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙකුට කාම ධාතුව හජනය කරණ සංයෝජන ප්‍රභීණවූවාහු වෙත්ද, උත්පත්තිය ලැබෙන සංයෝජන ප්‍රභීණවූවාහු වෙත්ද භවය ලැබෙන සංයෝජන ප්‍රභීණවූවාහු වෙත්ද,

7. "මහණෙනි, කවර පුද්ගලයෙකුට කාමධාතුව හජනය කරණ සංයෝජන ප්‍රභීණ නොවූවාහු වෙත්ද, ඉපදීම ලැබෙන සංයෝජන ප්‍රභීණ නොවූවාහු වෙත්ද, භවය ලැබෙන සංයෝජන ප්‍රභීණ නොවූවාහු වෙත්ද, ඒ සකාදාගාමී පුද්ගලයාටය. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයාට කාම ධාතුව හජනය කරණ සංයෝජන ප්‍රභීණ නොවූවාහු වෙත්. උත්පත්තිය ලැබෙන සංයෝජන ප්‍රභීණ නොවූවාහු වෙත්. භවය ලැබෙන සංයෝජන ප්‍රභීණ නොවූවාහු වෙත්.

8. "මහණෙනි, කවර පුද්ගලයෙකුට කාමධාතුව හජනය කරණ සංයෝජන ප්‍රභීණවූවාහු වෙත්ද, උත්පත්තිය ලැබෙන සංයෝජන ප්‍රභීණනොවූවාහු වෙත්ද, භය දෙන සංයෝජන ප්‍රභීණ

නොවූවාහු වෙත්ද, උද්ධංසොක අකනිට්ඨගාමී පුද්ගලයාටය. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයාට කාමධාතුව හජනය කරණ සංයෝජන ප්‍රහීනවූවාහු වෙත්. උත්පත්තිය දෙන සංයෝජන ප්‍රහීන නොවූවාහු වෙත්. භවය දෙන සංයෝජන ප්‍රහීන නොවූවාහු වෙත්.

9. "මහණෙනි, කවර පුද්ගලයෙකුට කාමධාතුව හජනය කරණ සංයෝජන ප්‍රහීනවූවාහුද, උත්පත්තිය දෙන සංයෝජන ප්‍රහීන වූවාහුද, භවය දෙන සංයෝජන ප්‍රහීන නොවූවාහුද අනන්තරාපරිනිබ්බාසී පුද්ගලයාටය. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයාට කාමධාතුව හජනය කරණ සංයෝජන ප්‍රහීන වූවාහු වෙත්. උත්පත්තිය ලැබෙන සංයෝජන ප්‍රහීනවූවාහු වෙත්. භවය ලැබෙන සංයෝජන ප්‍රහීන නොවෙත්.

10. "මහණෙනි. කවර පුද්ගලයෙකුට කාමධාතුව හජනය කරණ සංයෝජන ප්‍රහීන වෙත්ද, උත්පත්තිය ලැබෙන සංයෝජන ප්‍රහීන වෙත්ද, භවය ලැබෙන සංයෝජන ප්‍රහීන වෙත්ද, රහතන් වහන්සේටය. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයාට කාමධාතුව පරිහරණය කරන සංයෝජන ප්‍රහීන වෙත්. උත්පත්තිය ලැබෙන සංයෝජන ප්‍රහීන වෙත්. භවය ලැබෙන සංයෝජන ප්‍රහීන වෙත් මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතර දෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්."

32. යුක්තපටිභාණ සූත්‍රය:- (මේ වර්ගයේ 8 වෙනි සූත්‍රය දක්වා 1 ඡෙදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙනි.)

2. "සුදුස්සම වැටහෙන වහා නොවැටහෙන එකෙක, වහා වැටහෙන සුදුස්ස නොවැටහෙන එකෙක, සුදුස්සත් වැටහෙන වහාත් වැටහෙන එකෙක, සුදුස්සද නොවැටහෙන වහාත් නොවැටහෙන එකෙක. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්."

33. උත්සට්ඨකඤ්ඤ සූත්‍රය:- 2. "උද්ඝට්ඨකඤ්ඤ පුද්ගලයාය, විපච්ඡකඤ්ඤ පුද්ගලයාය, නෙය්‍ය පුද්ගලයාය, පදපරම පුද්ගලයාය. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්."

34. උට්ඨානඵලපජ්චි සූත්‍රය:- 2. "උට්ඨානවීරියයෙන් ජීවත්වන, කර්ම ඵලයෙන් ජීවත් නොවන පුද්ගලයාය, කර්ම ඵලයෙන් ජීවත්වන උට්ඨාන වීරියයෙන් ජීවත් නොවන පුද්ගලයාය, උට්ඨාන වීරියයෙන්ද කර්ම ඵලයෙන්ද ජීවත්වන පුද්ගලයාය. උට්ඨාන වීරියයෙන් හා කර්ම ඵලයෙන් ජීවත් නොවන පුද්ගලයාය. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ සතර දෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්."

35. භාවජ්ජානවජ්ජ සූත්‍රය:- 2. "චූර්ඳි සහිත පුද්ගලයාය, චූර්ඳි බහුල පුද්ගලයාය, චූර්ඳි අඩු පුද්ගලයාය, නිවරද පුද්ගලයාය යන සතරදෙනයි.

3. "මහණෙනි, චූර්ඳි සහිත පුද්ගලයා කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වරද සහිත කාය කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වේද, වරද සහිත වාක් කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වේද, වරද සහිත මනෝ කර්මයෙන් යුක්ත වූයේ වේද, මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම වරද සහිත වූයේ වේ.

4. "මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම චූර්ඳි බොහෝ වූයේ වේද, මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් බහුල වශයෙන් සාවද්‍ය කාය කර්මයෙන් යුක්තවූයේද, නිචූර්ඳිව ස්වල්පද, බහුල වශයෙන් සාවද්‍ය වාක් කර්මයෙන් යුක්තවූයේද, නිරවද්‍යව ස්වල්පද, බහුල වශයෙන් සාවද්‍ය මනෝ කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වේද නිවරදව ස්වල්පද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම චූර්ඳි බහුල වේ.

5. "මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම ස්වල්ප චූර්ඳි ඇත්තේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් බහුලව නිචූර්ඳි කාය කර්මයෙන් යුක්ත වූයේද, චූර්ඳි සහිතව ස්වල්පයක් වේද බහුල වශයෙන් නිචූර්ඳි වාක් කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වේද චූර්ඳි සහිතව ස්වල්පයක් වේද බහුල වශයෙන් නිචූර්ඳි මනෝ කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වේද චූර්ඳි සහිතව ස්වල්පයක් වේද, මහණෙනි, පුද්ගලතෙමේ මෙසේ චූර්ඳි අඩුවේ.

6. "මහණෙනි, පුද්ගලතෙමේ කෙසේ නිචූර්ඳි වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් නිචූර්ඳි කාය

කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වේද, නිවැරදි වාක් කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වේද, නිවැරදි මනෝ කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වේද, මහණෙනි මෙසේ පුද්ගලතෙම නිවැරදිවේ. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්.”

36. සීල පටිපුරකාරී සූත්‍රය:- 2. “මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සීලයන් සම්පූර්ණ නොකරන්නේද, සමාධිය සම්පූර්ණ නොකරන්නේ වේද, ප්‍රඥාව සම්පූර්ණ නොකරන්නේ වේද,

3. “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සීලයන් සම්පූර්ණ කරන්නේ වේද, සමාධිය සම්පූර්ණ නොකරන්නේ වේද, ප්‍රඥාව සම්පූර්ණ නොකරන්නේ වේද,

4. “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සීලය සම්පූර්ණ කරන්නේ වේද, සමාධිය සම්පූර්ණ කරන්නේ වේද, ප්‍රඥාව සම්පූර්ණ නොකරන්නේ වේද,

5. “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සීලයන් සම්පූර්ණ කරන්නේ වේද, සමාධිය සම්පූර්ණ කරන්නේ වේද, ප්‍රඥාව සම්පූර්ණ කරන්නේ වේද, මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ සතර දෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්.”

37. සීලගරුක සූත්‍රය:- 2. “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සීලය ගරුකොට නැත්තේ වේද, සීලය අධිපතිකොට නැත්තේ වේද, සමාධිය ගරුකොට නැත්තේ වේද, සමාධිය අධිපතිකොට නැත්තේ වේද ප්‍රඥාව ගරුකොට නැත්තේ වේද, ප්‍රඥාව අධිපතිකොට නැත්තේ වේද,

3. “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සීලය ගරුකොට ඇත්තේ වේද සීලය අධිපතිකොට ඇත්තේ වේද, සමාධිය ගරුකොට නැත්තේ වේද, සමාධිය අධිපති කොට නැත්තේ වේද, ප්‍රඥාව ගරුකොට නැත්තේ වේද, ප්‍රඥාව අධිපතිකොට නැත්තේ වේද,

4. “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සීලය ගරුකොට ඇත්තේ වේද, සීලය අධිපතිකොට ඇත්තේ වේද,

සමාධිය ගරුකොට ඇත්තේ වේද, සමාධිය අධිපති කොට ඇත්තේ වේද, ප්‍රඥාව ගරුකොට නැත්තේ වේද, ප්‍රඥාව අධිපතිකොට නැත්තේ වේද,

5. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් සීලය ගරුකොට ඇත්තේ වේද, සීලය අධිපතිකොට ඇත්තේ වේද, සමාධිය ගරුකොට ඇත්තේ වේද, සමාධිය අධිපති කොට ඇත්තේ වේද, ප්‍රඥාව ගරුකොට ඇත්තේ වේද, ප්‍රඥාව අධිපතිකොට ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්."

38. නිකට්ඨකාය සූත්‍රය:- 2. "කයින් ගමින් පිටවූ සිත ගමෙහිම ඇති පුද්ගලයාය. කය ගමෙහි ඇති සිත ගමෙහි නැති පුද්ගලයාය, කය සිත දෙකම ගමෙහි ඇති පුද්ගලයාය, කය ගමෙහි නැති සිතද ගමෙහි නැති පුද්ගලයාය යන සතරදෙනය.

3. "මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම කයින් ගමින් පිටවූයේ වේද, සිත ගමෙහි ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වනයෙහි වානප්‍රස්ථ ප්‍රාන්ත සෙනාසනවල වසයි. හෙතෙම එහි කාමචිත්තකයන්ද සිතයි. ව්‍යාපාද චිත්තකද සිතයි. විහිංසා චිත්තකද සිතයි. මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම කයින් ගමින් පිටවූයේ වේ. සිතින් ගමින් පිටවූයේ නොවේ.

4. "මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම කයින් ගමින් පිටනොවූයේ වේද, සිතින් ගමින් පිටවූයේ වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වානප්‍රස්ථ ප්‍රාන්තසෙනාසන සේවනය නොකරයි. හෙතෙම එහිදීම නෛශ්ක්‍රම්‍ය චිත්තකයන් සිතයි. අව්‍යාපාද චිත්තකයන් සිතයි. අවිහිංසා චිත්තකයන් සිතයි. මහණෙනි, පුද්ගලතෙම මෙසේ කයින් ගමින් පිටවූයේ නොවේ. සිතින් ගමින් පිටවූයේ වේ.

5. "මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම කයින් ගමින් පිටනොවූයේ වේද, සිතින් ගමින් පිටනොවූයේ වේද, මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් අරණ්‍යයෙහි වානප්‍රස්ථ ප්‍රාන්තසෙනාසනවල නොවසයි. හෙතෙම එහි කාමචිත්තකද

සිතයි, ව්‍යාපාද විතර්කද සිතයි. විහිංසා විතර්කද සිතයි. මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම කයින් ගමන් පිට නොවූයේද සිතින් ගමන් පිටනොවූයේද වේ.

6. "මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම කයින් ගමන් පිටවූයේද සිතින් ගමන් පිටවූයේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වනයෙහි වානප්‍රාස්ත ප්‍රාන්ත සෙනාසන ආශ්‍රය කරයි. එතෙම එහි නෛශ්ක්‍රමය විතර්කද සිතයි. අව්‍යාපාද විතර්කද සිතයි. අවිහිංසා විතර්කද සිතයි. මහණෙනි, මෙසේ පුද්ගලතෙම නික්මුණු කය ඇත්තේද නික්මුණු සිත ඇත්තේ වේ. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ, විද්‍යමාන වෙත්"

39. ධම්මකථික සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ ධර්ම කථිකයෝ සතරදෙනෙක් වෙත්. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්?

2. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් ධර්ම කථිකයෙක් තේරුමක් නැතිව ස්වල්පයක් කියයි. පිරිසිදු අර්ථ අන්‍ර්ථයන්හි දක්ෂ නොවේද, මහණෙනි, මෙබඳු ධර්ම කථික තෙම මෙබඳු පිරිසක ධර්මකථිකයාය යන සංඛ්‍යාවට යයි.

3. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් ධර්ම කථිකයෙක් අර්ථ සහිතව ස්වල්පයක් කියයි. පිරිසිදු අර්ථ අන්‍ර්ථ දෙකේහි දක්ෂද මහණෙනි, මෙබඳු ධර්මකථික තෙම මෙබඳු පිරිසට ධර්ම කථිකයෙකැයි සංඛ්‍යාවට යයි.

4. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් ධර්මකථිකයෙක් අර්ථ රහිතව බොහෝ කියයි. පිරිසිදු අර්ථ අන්‍ර්ථ දෙකේ අදක්ෂද මහණෙනි, මෙබඳු ධර්ම කථිකතෙම මෙබඳු පිරිස මැද ධර්ම කථිකයෙක යන සංඛ්‍යාවට යයි.

5. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් ධර්මකථිකයෙක් අර්ථ සහිතව බොහෝ කියයි. පිරිසිදු අර්ථාන්‍ර්ථ දැනීමේ දක්ෂය. මහණෙනි, එබඳු ධර්ම කථික තෙම මෙබඳු පිරිස මැද ධර්ම කථිකය යන සංඛ්‍යාවට යයි මහණෙනි, මේ සතර ධර්ම කථිකයෝය."

40. වාදීපහෙද සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ වාදිහු සතරදෙනෙක් වෙත්. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්?

2. “මේ ලොකයෙහි ඇතැම් වාදියෙක් අර්ථ කථා වශයෙන් කියන්ට නොහැකිවෙයි. ව්‍යඤ්ජන වශයෙන් කිව හැකිවෙයි. මහණෙනි, ව්‍යඤ්ජන වශයෙන් නොකිවහැකි අර්ථ වශයෙන් කිවහැකි වාදියෙක්ද ඇත. අර්ථ වශයෙනුත් ව්‍යඤ්ජන වශයෙනුත් කිවහැකි වාදියෙක් ඇත. අර්ථ වශයෙනුත් ව්‍යඤ්ජන වශයෙනුත් නොකිවහැකි වාදියෙක් ඇත. මහණෙනි මේ වාදීන් සතරදෙනාය.

සතර ප්‍රතිසම්භිදාවන් ගෙන් යුත් හික්ෂුචට අර්ථ වශයෙනුත් ව්‍යඤ්ජන වශයෙනුත් නොකිව හැකියේ ය යන මෙය නොසිදු වන්නකි.”

(දහහතරවෙනි පුද්ගල වර්ගය නිමි)

15. ආභා වර්ගය.

41. චතුරාභා සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ ආලෝක සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. චන්ද්‍රාලෝකය, සූර්යාලෝකය, අග්නි ආලෝකය, ප්‍රඥාලෝකය යන සතරයි. මහණෙනි, මේ සතර ආලෝකයෝය. මහණෙනි, මේ සතර ආලෝකයන්ගෙන් ප්‍රඥාලෝකය ශ්‍රේෂ්ඨයි.”

42. චතුප්පභා සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ ප්‍රභාවෝ සතර දෙනෙකි. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්. චන්ද්‍රප්‍රභාව, සූර්ය ප්‍රභාව, අග්නිප්‍රභාව, ප්‍රඥාප්‍රභාව, මහණෙනි, මේ සතර ප්‍රභාවෝයි. මහණෙනි, මේ සතර ප්‍රභාවන්ගෙන් යම් මේ ප්‍රඥා ප්‍රභාවයක් ඇද්ද එය අග්‍රයි.”

43. චතුරාලෝක සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ සතර ආලෝකයෝ වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. චන්ද්‍රාලෝකය, සූර්යාලෝකය, අග්නිලෝකය, ප්‍රඥාලෝකය. මහණෙනි, මේ

සතර ආලෝකයෝය. මහණෙනි. මේ සතර ආලෝකයන්ගෙන් යම් මේ ප්‍රඥාලෝකයක් ඇද්ද එය ශ්‍රේෂ්ඨයි.”

44. චතුරොභාස සූත්‍රය:- “මහණෙනි මේ ඔහාස සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත් චන්ද්‍රොභාසය, සූරියොභාසය, අග්නි ඔහාසය, ප්‍රාඥොභාසය යන සතරයි. මහණෙනි, මේ සතර ඔහාසයන්ගෙන් යම් මේ ප්‍රඥා ඔහාසයක් ඇද්ද එය ශ්‍රේෂ්ඨයි.”

45. පච්ඡොතචතුක්ක සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ පච්ඡොත සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. චන්ද්‍ර ප්‍රදේශාතය, සූරියප්‍රදේශාතය, අග්නි ප්‍රදේශාතය, ප්‍රඥාප්‍රදේශාතය යන සතරයි. මහණෙනි, මේ සතර ප්‍රදේශාතයෝයි. මහණෙනි, මේ සතර ප්‍රදේශාතයන්ගෙන් යම් මේ ප්‍රඥාප්‍රදේශාතයක් ඇද්ද එය ශ්‍රේෂ්ඨයි.”

46. කාලචතුක්ක සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ කාල සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත් කාලයෙහි ධර්ම ශ්‍රවණය, කාලයෙහි ධර්ම සාකච්ඡාව, කාලයෙහි සමථය, කාලයෙහි විදර්ශනාව යන සතර මහණෙනි, කාලයෝයි.”

47. භාවියමාන සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ කාලයෝ සතරදෙනෙක් මනාකොට වඩනු ලබන්නේ, මනාකොට නැවත නැවත පෙරලන ලද්දේ, ක්‍රමයෙන් ආශ්‍රවයන් ක්ෂයට පමුණුවයි. කවර සතරක්ද යත්. සුදුසු කාලයෙහි ධර්මශ්‍රවණය, සුදුසු කාලයෙහි ධර්ම සාකච්ඡාව, සුදුසු කාලයෙහි සමථය සුදුසු කාලයෙහි විදර්ශනාව යන සතරයි. මහණෙනි, මේ සතර කාලයෝ මනාකොට භාවිතා කරණ ලද්දේ මනාකොට නැවත නැවත කරණ ලද්දේ ක්‍රමයෙන් ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂයයට පැමිණෙත්.

2. “මහණෙනි, යම්සේ පර්වතයක් මුදුනෙහි මහත්කොට ස්පර්ශ කරණ ලද වර්ෂාව වස්නා කල්හි ඒ ජලය පහත් භූමි කරා යන්නේ පර්වත කඳුරු ප්‍රදරශාබාවන් පුරවත්. පර්වත කන්දර ප්‍රදරශාබාවන් සම්පූර්ණවීමෙන් කුඩා වලවල් පුරවත්. කුඩා වලවල් පිරවීමෙන් මහ වලවල් පුරවත්. මහ වලවල් පිරීමෙන්

කුඩා නදීහු පුරවත්. කුඩා නදීහු පිරීමෙන් මහා නදී පුරවත්. මහා නදී පිරීමෙන් සමුද්‍ර සංඛ්‍යාත සාගරය පුරවත්. මහණෙනි, එසේම මේ සතර කාලයෝ මනාකොට වඩනු ලබන්නාහු මනාකොට පෙරලනු ලබන්නාහු ක්‍රමයෙන් ආශ්‍රවයන් ක්ෂයට පමුණුවත්”

48. වව්දුවර්ත සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ වාක් දුශ්චරිත සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. මුසාවාදය, පිසුනාවාවය ඵරුසාවාවය, සම්ඵප්‍රලාපය යන සතරයි. මහණෙනි, මේ සතර වාග් දුශ්චරිතයෝය.

49. වව්සුවර්ත සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ සතර වාග් සුවර්ත කෙනෙක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත් සත්‍යවචන, නොපිසුනු වචන, සිනිදු වචන ප්‍රමාණවත් කථාව මහණෙනි, මේ සතර වාග් සුවර්තයෝය.”

50. වතුසාර සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ සාර සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. සීලසාරය, සමාධිසාරය, ප්‍රඥාසාරය, විමුක්තිසාරය මහණෙනි, මේ සතර සාරයෝය.”

(පසලොස්වෙනි ආභා වර්ගය නිමි.)

හතරවෙනි පණ්ණාසකය:

16. ඉන්ද්‍රිය වර්ගය.

1. චතුරින්ද්‍රිය සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රියයෝ සතරක් වෙත් කවර සතරක්දයත්, සද්ධිනින්ද්‍රියය, විරිනින්ද්‍රියය, සතිනින්ද්‍රියය, සමාධිනින්ද්‍රියය යන සතරයි. මහණෙනි, මේ සතර ඉන්ද්‍රියයෝයි.”

2. සද්ධාබල සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ බල සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්,

2. “ශ්‍රද්ධාබලය, චීර්යබලය, සතිබලය, සමාධිබලය යන සතරයි. මහණෙනි, මේ සතර බලයෝය.

3. පඤ්ඤාබල සූත්‍රය:- 1. (3, 4, 5 සූත්‍රවල 1 ඡේදය මේ වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. "ප්‍රඥාබලය, චීර්යබලය, අනවද්‍යබලය සංග්‍රහබලය යන සතරයි. මහණෙනි, මේ සතර බලයෝයි.

4. සතිබල සූත්‍රය:- 2. "සතිබලය සමාධිබලය, අනවජ්ජ බලය, සංග්‍රහබලය යන සතරයි. මහණෙනි, මේ සතර බලයෝයි.

5. පටිසංඛානබල සූත්‍රය:- 2. "ප්‍රත්‍යවෙක්ෂාබලය, භාවනාබලය, අනවද්‍යබලය, සංග්‍රහබලය යන සතරයි. මහණෙනි, මේ සතර බලයෝයි."

6. අසංබෝධකප්ප සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කල්පයාගේ මේ අසංබෝධය සතරක් වෙත්. කචර සතරක්දයත්, මහණෙනි, යම් කලෙක්හි කල්පය නැසෙන්නේ වේද,

2. "එය මෙපමණ වර්ෂයයි කියා හෝ මෙපමණ වර්ෂ දහසකැයි කියා හෝ මෙපමණ වර්ෂ ලක්ෂයකැයි කියා හෝ සංඛ්‍යා කරන්නට නොහැකිය.

3. "මහණෙනි. යම් කලෙක්හි කල්පය නැසී සිටීද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

4. මහණෙනි, යම් කලෙක්හි කල්පය ඇතිවේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

5. "මහණෙනි, යම්කලෙක්හි කල්පය ඇතිවී පවතීද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මහණෙනි, මේ සතර කල්පයාගේ අසංඛ්‍යායෝයි."

7. පබ්බජිතරෝග සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ රෝගයෝ දෙදෙනෙක් වෙත්. කචර දෙදෙනෙක්දයත්, කායික රෝගය, වෛතසික රෝගය යන දෙකයි.

2. "කායික රෝගයෙන් එක් වර්ෂයක් නිරෝගිකම ප්‍රතිඥා කරනුලබන වර්ෂ දෙකක් නිරෝගිකම බලාපොරොත්තු වන්නාවූ වර්ෂ තුනක් නිරෝගිකම බලාපොරොත්තු වන්නාවූ වර්ෂ සතරක් නිරෝගිකම බලාපොරොත්තුවන්නාවූ වර්ෂ පසක් නිරෝගිකම

බලාපොරොත්තුවන්නාවූ, දසවර්ෂයක් නිරෝගිකම
 බලාපොරොත්තු වන්නාවූ, විසි වර්ෂයක් නිරෝගිකම
 බලාපොරොත්තු වන්නාවූ තිස් වර්ෂයක් නිරෝගිකම
 බලාපොරොත්තු වන්නාවූ, හතළිස් වර්ෂයක් නිරෝගිකම
 බලාපොරොත්තු වන්නාවූ, පනස් වර්ෂයක් නිරෝගිකම
 බලාපොරොත්තු වන්නාවූ, වර්ෂ සියයක් නිරෝගිකම
 බලාපොරොත්තු වන්නාවූ සත්වයන් දකිත්.

3. "යම්කිසි කෙනෙක් වෛතසික රෝගයෙන් මොහොතක් නමුත් නිරෝගිකම ප්‍රතිඥාකරත්ද ක්ෂීණාශ්‍රවයන් හැර ඒ සත්වයෝ දුර්ලභවෙත්.

4. "මහණෙනි, පැවිද්දාට මේ රෝග සතරක් වෙත්. කවර සතරක්දයත්, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මහත් ආශා ඇත්තේවේද, දුක් ඇත්තේවේද, තව තවත් සිවුරු පිඬු, සෙනසුන්, ගිලන්පස, බෙහෙත්, පිරිකරින් නොසතුටුදුයේවේද, හෙතෙම මහත් ආශා ඇත්තේ දුක් ඇත්තේ තව තවත් සිවුරු පිඬු සෙනසුන්, ගිලන්පස, බෙහෙත් පිරිකරින් නොසතුටුදුයේ අවනම්බු නොලැබීමට ලාභ සත්කාර ගුණ කථාව ලැබීමට ලාමක අදහස උපදවයි. හෙතෙම අවනම්බු නොලැබීමට ලාභ සත්කාර ගුණ කථා ලැබීමට නැගිටියි. සෙලවෙයි. වැයම් කෙරෙයි. හෙතෙම දැනගැනීම පිණිස කුලයන් කරා පැමිණෙයි. දැනගැනීම පිණිස හිඳියි. දැනගැනීම පිණිස බණ කියයි. දැනගැනීම පිණිස මලමුත්‍ර උසුලයි. මහණෙනි, මේ සතර පැවිද්දාට රෝගයෝය.

5. "මහණෙනි, නොප විසින් මෙහි මෙසේ හික්මිය යුතුයි. මහත් ආශා නොවන්නෙමි, දුක් නොවන්නෙමි. තව තවත් සිවුරු පිඬු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරින් නොසතුටු නොවන්නෙමු, අවනම්බු ලැබීමට, ලාභ, සත්කාර කීර්ති ප්‍රශංසා ලැබීමට ලාමක අදහසක් නොකරන්නෙමි. ලාභ, සත්කාර, කීර්ති, ප්‍රශංසා නිසා අවනම්බු නොලැබීමට නොනැගිටින්නෙමි. නොගැටෙන්නෙමි. වැයම් නොකරන්නෙමි. සීත, උෂ්ණ, බඩසය, පවස්, ඩැහැලේ බොන මැස්සෝය, මදුරුවෝය. වා අවි

දීර්ඝජාතීන්ගේ ස්පර්ශ, නපුරුකොට කියන නපුරුකොට ආවචනයන් දුක්වූ, තියුණුවූ කුරුවූ, කටුකවූ, අයහපත්වූ නොමනාපවූ, පා නගන්නාවූ ශාරීරික වෙදනාවන් ඉවසන්නේ වන්නොමු යයි තොප විසින් මෙසේ හික්මිය යුතුයි.”

8. පරිහානි ධම්ම සූත්‍රය:- 1. එහි වනාහි ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ ‘ඇවැත්නි මහණෙනි’යි හික්ෂුන් ඇමතුසේක. ඒ හික්ෂුහු ‘ඇවැත්නියි’ කියා ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ. ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ මෙසේ වදාළසේක.

2. ඇවැත්නි, යම්කිසි හික්ෂුවක් හෝ හික්ෂුණියක් හෝ සතර ධර්මයක් තමා කෙරෙහි දකී, කුශල ධර්මයන්ගෙන් පිරිහෙයි. මේ පිරිහීම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී යයි නිමාවට යායුතුයි.

3. “කවර සතරක්දයත්, රාගයාගේ විපුල භාවය, ද්වේෂයාගේ විපුලභාවය, මොහයාගේ විපුලභාවය, ඔහුට ගැඹුරුවූ ස්ථාන අස්ථානයන්හි ප්‍රඥාවක්ෂුස නොපවතී (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

4. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

5. “කවර සතරක්දයත්, රාගය තුනී බැවින්ද ද්වේෂය තුනී බැවින්ද මොහය තුනී බැවින්ද, ගැඹුරුවූ ස්ථාන අස්ථානයන්හි ප්‍රඥාවක්ෂුස පවතීද එහෙයිනි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

9. ආනන්ද - හික්ඛුනී සූත්‍රය:- 1. එක් කාලයෙක්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ කොසඹෑ නුවර සොමිතාරාමයෙහි වාසය කරණසේක. ඉක්බිති එක්තරා හික්ෂුණියක් එක්තරා පුරුෂයෙකුට ආමන්ත්‍රණය කෙළේය. ‘එම්බා පුරුෂය, ඔබ මෙහි එන්න. ආර්ය ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එහි යවී. ගොස් මාගේ වචනයෙන් ආර්ය ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට වදුව.

2. “ස්වාමීනි, මෙනම් ඇති භික්ෂුණිය ලෙඩ ඇත්තිය, දුක් ඇත්තිය, දැඩිගිලන් ඇත්තිය. ඕනොමෝ ආර්ය ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ පා සිරසින් වදී. මෙසේද කියව, ‘ආර්ය ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භික්ෂුණී අසපුව යම් තැනෙක්හිද, ඒ භික්ෂුණිය යම් තැනෙක්හිද එහි අනුකම්පා උපදවා වඩිවා යහපත්ය කියයි.

3. ඒ පුරුෂතෙම ‘ආර්යාවෙනි, එසේය’යි ඒ පුරුෂතෙම භික්ෂුණියට පිළිවදන්දී, ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ, ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වැද, එකත්පසෙක සිටියේය. එකත්පසෙක සිටි ඒ පුරුෂතෙම ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ තුෂ්ණීම්භාවයෙන් ඉවසුසේක.

4. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ හැදපෙරවා පාත්‍ර සිවුරු ගෙන භික්ෂුණී ආශ්‍රමය යම් තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේක.

5. ඒ භික්ෂුණිය දුරින්ම එන ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ දැක්කේය. වඩින්නාවූ උන්වහන්සේ දැක හිස සහිතව පොරවා ඇදෙහි හොත්තේය. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ ඒ භික්ෂුණිය යම් තැනෙක්හිද එහි වැඩිසේක. වැඩ, පණවන ලද අස්නෙහි වැඩසිටි සේක. ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ වැඩසිටි ඒ භික්ෂුණියට “නැගනියනි, මේ කය ආහාරයෙන් හටගත්තේය. ආහාරය ඇසුරුකොට ඇත්තේය. ආහාරය අත්හැරිය යුතුය.

6. “නැගනිය, මේ ශරීරය තෘෂ්ණාවෙන් හටගත්තේය. තෘෂ්ණාව ඇසුරුකළේය. තෘෂ්ණාව අත්හැරිය යුතුය. නැගනිය, මේ ශරීරය මානයෙන් හටගත්තේය. මානය ඇසුරුකොට ඇත්තේය. මානය දුරුකටයුතුය. නැගනිය, මේ ශරීරය මෙමුඛයෙන් හටගත්තේය. මෙමුඛයෙහි ප්‍රත්‍යය නැසීම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාළේය.

7. "නැගනියෙනි, මේ ශරීරය ආහාරයෙන් හටගත්තේය. ආහාරය ඇසුරුකර ඇත්තේය. ආහාරය ප්‍රභීන කටයුතුයයි යන යමක් වදාළසේක්ද, මෙය කුමක් සඳහා වදාරණ ලද්දේද?

8. "නැගනියෙනි, මේ ලෝකයෙහි මහණ නුවණින් කල්පනාකොට ආහාරය ගනියි. ක්‍රීඩා පිණිස නොවේ. මද වැඩීම පිණිස නොවේ. සැරසීම පිණිස නොවේ. යම්තාක් මේ ශරීරය පැවැත්ම පිණිස, යැපීම පිණිස, විහිංසාව දුරුවීම පිණිස බුන්මවරියට අනුකම්පා පිණිස, ආහාරය ගනියිද, මෙසේ පරණ වේදනාව සංසිදුවමි. අළුත් වේදනාවක් නූපදවමි. මාගේ ජීවිත යාත්‍රාව වන්නේය. නිවරද බවද පහසු විහරණයද වන්නේය' කියායි.

9. "හෙතෙම මෑත භාගයෙහි ආහාරය නිසා ආහාරය අත්හරියි. නැගනියනි, මේ ශරීරය ආහාර ඇසුරුකොට වේ. ආහාරය දුරුකටයුතුය. මෙසේ යමක් කියන ලද්දේද එය මේ සඳහා වදාරණ ලද්දේය.

10. "නැගනියනි, මේ ශරීරය තෘෂ්ණාවෙන් හටගත්තේය. තෘෂ්ණාව ඇසුරුකොට වේ. තෘෂ්ණාව දුරු කටයුතුය. මෙසේ යමක් වදාරණලදද මෙය කුමක් සඳහා කියන ලදද,

"නැගනියෙනි, මේ ලෝකයෙහි නැගනියක් 'අසවල් හික්ෂුව ආශ්‍රවයන් ක්ෂයවීමෙන් ආශ්‍රව රහිත අර්හත්ඵල සමාධියද අර්හත්ඵල ප්‍රඥාවද මෙලොව තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂකොට පැමිණ වාසය කරයි. ඔහුට මෙසේ සිතෙයි. කවදා නම් මමත් ආශ්‍රවයන් ක්ෂයවීමෙන් අර්හත්ඵල සමාධියද අර්හත්ඵල ප්‍රඥාවද මෙලොව තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂකොට පැමිණ වාසය කරන්නෙමියි'.

11. "හෙතෙම මෑතභාගයෙහි තෘෂ්ණාව නිසා තෘෂ්ණාව අත්හරියි. නැගනියනි, ශරීරය තෘෂ්ණාවෙන් උපන්නේය. තෘෂ්ණාව ඇසුරුකොට සිටී. තෘෂ්ණාව ප්‍රභීන කටයුතුයයි යමක් වදාරණ ලද්දේ නම් එය මේ සඳහා වදාරණලදී.

12. "නැගනියනි, මේ ශරීරය මානයෙන් හටගත්තේය. මානය ඇසුරුකොට ඇත්තේය. මානය දුරුකටයුතුය. මෙසේ යමක් වදාරණලද්දේ නම් එය කුමක් සඳහා වදාරණ ලද්දේද?

13. “නැගනියෙනි, මේ ලොකයෙහි හික්ෂුවක් අසවල් හික්ෂුව ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂයවීමෙන් ආශ්‍රව රහිත චිත්ත විමුක්තියද, ප්‍රඥා විමුක්තියද, මෙලොව තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂකොට පැමිණ වාසය කෙරෙයි අසයි.

14. “ඔහුට මෙසේ සිතක්වේ. ‘ඒ ආයුෂ්මත් තෙමේ ආශ්‍රවයන් ක්ෂයවීමෙන් ආශ්‍රව රහිත චිත්ත විමුක්තියද ප්‍රඥා විමුක්තියද මෙලොව තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන පැමිණ වාසය කරයි. මා ගැන කෙසේදැයි සිතෙයි.’”

15. “හෙතෙම මෑත භාගයෙහි මානය නිසා මානය හරියි. නැගනියෙනි, මේ ශරීරය මානයෙන් හටගත්තේය. මානය නිසා මානය පෑහිය යුතුය. මෙසේ යමක් වදාරණ ලද්දේ නම් එය මේ සඳහා වදාරණලදී. නැගනිය, මේ ශරීරය මෙමුච්ඡනයෙන් උපන්නේය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙමුච්ඡනයේ හෙතුව නැසීම වදාරණලදී.”

16. “එකල්හි ඒ හික්ෂුණිය ඇදෙන් නැගිට උතුරුසලුව එකස්කොට ආයුෂ්මත් අනඳ ස්ථවිරයන්ගේ පාමුල හිසින්වැටී ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන්ට මෙසේ කීයේය. “ස්වාමීනි, වැරැද්ද මා පහව ගියේය. මෙසේ බාල මුළා අකුසල්වූ යමක් යම් බඳු වූ මම කෙළෙමිද ඒ මට ආර්ය ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ වැරැද්ද වැරැද්ද වශයෙන් අනාගතයට සංවරය පිණිස පිළිගන්නා සේක්වා.”

17. “යම්බඳු වූ තොප මෙසේ කෙළේද, එසේ නම් නැගනිය, බාල වූ මුළා වූ අකුසල් වූ වැරැද්ද ඉක්මයේවා. නැගනිය, ඔබ යම් වේලාවක පටන් වැරැද්ද වැරැද්ද වශයෙන් දැක ධර්මය වූ පරිදි පිළියම් කෙරේද, තොපගේ එය මම පිළිගනිමි. නැගනිය, වැරැද්ද වැරැද්ද වශයෙන් දැක ආයති සංවරය පිණිස ධර්මය වූ ධර්මය වූ පරිදි ප්‍රතිකර්ම කෙරේද මෝ තොමෝ අර්ය විනයෙහි වැඩීමකි.”

10. සුගතවිනය සූත්‍රය:- 1. ‘මහණෙනි, සුගතයන් වහන්සේ හෝ සුගත විනය හෝ ලෝකයෙහි ඇත්තේ එය බොහෝ දෙනාට හිත පිණිස බොහෝ දෙනාට සෑප පිණිස ලොවට

අනුකම්පා පිණිස දෙවි මිනිසුන්ගේ අර්ථය හිත සුව පිණිස වේ.

2. "මහණෙනි, සුගතයන් වහන්සේ කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි අර්භත්වූ සමාස් සම්බුද්ධවූ විද්‍යාවරණ සම්පන්නවූ, සුගතවූ, ලොකවිදුවූ, නිරුත්තර පුරුෂයන් හික්මවන සාරථියෙක්වූ, දෙවිමිනිසුන්ගේ ශාස්තෘවූ, භාග්‍යවත්වූ, බුදුරජාණන් වහන්සේ ලොකයෙහි උපදීද, මහණෙනි, මේ සුගතය.

3. "මහණෙනි, සුගත විනය කවරේද? උන්වහන්සේ මූල යහපත්, මැද යහපත්, අග යහපත් අර්ථසහිත ව්‍යඤ්ජන සහිත සම්පූර්ණයෙන් පිරුණාවූ පිරිසිදු මාර්ග බ්‍රහ්මචර්ය ප්‍රකාශ කරයි. මහණෙනි, මේ සුගත විනයයි. මහණෙනි, මෙසේ සුගතයන් වහන්සේගේ හෝ සුගත විනය හෝ ලොකයෙහි ඇත්තේ බොහෝ දෙනාට හිත පිණිස, බොහෝ දෙනාට සැප පිණිස, ලොවට අනුකම්පා පිණිස, දෙවිමිනිසුන්ගේ අර්ථය හිත පිණිස පවතී.

4. "මහණෙනි, මේ ධර්ම සතරක් සද්ධර්මයාගේ සිහි නොවීම පිණිස අන්තර්ධානය පිණිස පවතී. කවර සතරක්ද යත්, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම පිළිවෙල වරදවාගත් පදව්‍යඤ්ජනයන් ගෙන් පිළිවෙල වරදවාගත් සූත්‍ර ව්‍යඤ්ජන පරිහරණය කරත්. මහණෙනි, පිළිවෙල වරදවාගත් පද ව්‍යඤ්ජනයාගේ අර්ථයද නපුරුකොට පමුණුවාගන්නා ලද්දේ වේ. මහණෙනි, මේ පළමුවෙනි, ධර්මය සද්ධර්මයාගේ අමතකවීම පිණිස අතුරුදහන්වීම පිණිස පවතී.

5. "මහණෙනි, නැවතද මහණතෙම දුර්වච්චේද, දුර්වච්චබව කරණ ධර්මයන්ගෙන් යුක්තද, අවවාදය නොපිළිගන්නේද, නොඉවසන්නේද, මහණෙනි, මේ දෙවෙනි කාරණය සද්ධර්මය අමතකවීම පිණිස අතුරුදහන්වීම පිණිස පවතී.

6. "මහණෙනි, නැවතද යම් ඒ හික්ෂුචක් බහුශ්‍රැතද උගත් ආගම ඇත්තේද ධර්මධරද විනයධරද මාතෘකාධරද ඔව්හු නො සකස්ව සූත්‍රාන්ත අනුන්ට කියවත්ද ඔවුන්ගේ ඇවෑමෙන්

සූත්‍රාන්තය සිදුනු මුල් ඇත්තේවේ. සිහිටක් නැත්තේ වේ මහණෙනි, මේ තුන්වෙනි කාරණය සද්ධර්මයාගේ සිහි නොවීම පිණිස අතුරුදහන්වීම පිණිස පවතී.

6. "මහණෙනි, නැවතද ස්ථවිර භික්ෂූහු ප්‍රත්‍යය බහුල කොට ඇත්තාහු වෙත්ද, සස්ත ලිහිල්කොට ගත්තාහුවෙත්ද, පඤ්චනීවරණ ධර්ම පිරීමෙහි පෙරටුවූයේද, ප්‍රකර්ෂ විවෙකයෙහි බහාතැබූ බර ඇත්තේද, නොපැමිණි ශ්‍රේෂ්ඨත්වයකට පැමිණීමට, නොලැබූ ගුණ ධර්මයක් ලබාගැනීමට, ප්‍රත්‍යක්ෂ නොකළ මාර්ගඵලයක් ලබාගැනීමට වීර්ය නොකරයිද, මේ සතරවෙනි ධර්මය. සද්ධර්මයාගේ සිහිනොවීම පිණිස අතුරුදහන් නොවීම පිණිස පවතී. මහණෙනි, මේ ධර්ම සතර සද්ධර්මයාගේ සිහි නොවීම පිණිස අතුරුදහන් නොවීම පිණිස පවතිත්යයි වදාළ සේක.

7. මහණෙනි, මේ ධර්ම සතරක් සද්ධර්මයාගේ පැවැත්ම පිණිස, සිහිවීම පිණිස, අතුරුදහන් නොවීම පිණිස පවතිත්. කවර සතරක්දයත්, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම යහපත්කොට ගත් සූත්‍රාන්තයන් මනාකොට ගත් පද ව්‍යඤ්ජනයන් ගෙන් ඉගෙනගනිත්ද, මහණෙනි, මනාකොට තබනලද පදයාගේ ව්‍යඤ්ජනයාගේ අර්ථයද මනාකොට පැමිණෙන්නේවේද, මහණෙනි, මේ පළමුවෙනි ධර්මය සද්ධර්මයාගේ පැවැත්ම පිණිස සිහිවීම පිණිස අතුරුදහන් නොවීම පිණිස පවතී.

8. "මහණෙනි, නැවතද මහණහු, කීකරු වෙත්ද, කීකරුබව ඇතිකරණ ධර්මයන්ගෙන් යුක්තවූවාහු වෙත්ද, අනුශාසනාව ඉවසන්නෝ වෙත්ද, ගරුකරන්නෝ වෙත්ද මහණෙනි, මේ දෙවෙනි කරුණ සද්ධර්මයාගේ පැවැත්ම පිණිස අතුරුදහන් නොවීම පිණිස පවතී.

9. "මහණෙනි, නැවතද යම් ඒ භික්ෂුකෙනෙක් බොහෝ ඇසූ පිරු තැන් ඇත්තාහු වෙත්ද උගත් ධර්මය ඇත්තේ වෙත්ද ධර්මය දරන්නාහුද, විනය දරන්නාහුද, මාතෘකා දරන්නාහුද, ඔව්හු යහපත්කොට සූත්‍රාන්තය අන්‍යයන්ට කියවත්ද, ඔවුන්ගේ

ඇවැමෙන් සුත්‍රාන්තය නොසිඳුන මුල් ඇත්තේවේ. පිහිට ඇත්තේවේ. මහණෙනි, මේ තුන්වෙනි කරුණ සද්ධර්මයාගේ පැවැත්ම පිණිස අතුරුදහන් නොවීම පිණිස පවතී.

10. "මහණෙනි, නැවතද ස්ථවිර හික්ෂුහු ප්‍රත්‍යය බහුල කොට ඇත්තාහු නොවෙත්ද, සස්න ලිහිල්කොට ගන්නාහු නොවෙත්ද, පඤ්චනීවරණයන්ට බැසගැනීමෙහි බහා තැබූ වැඩ ඇත්තාහු වෙත්ද, විවේකයෙහි පෙරටුව යන්නාහුවෙත්ද, නොපැමිණි විශෙෂයකට පැමිණීමට නොලත් ගුණධර්මයක් ලැබීමට ප්‍රත්‍යක්ෂ නොකළ මාර්ග ඵලයක් ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීමට වීර්ය කරත්ද, ඊට පසුව ඇතිවන ජනයා ඔවුන්ගේ දෘෂ්ටියට අනුව යාමට පැමිණේද, ඒ ජනයාද ප්‍රත්‍යය බහුලකොට නැත්තාහු සස්න ලිහිල්කොට නොගන්නාහු පඤ්චනීවරණයන්ට බැසගැන්මෙහි බහා තැබූ වැඩ ඇත්තාහු විවේකයෙහි පෙරටුව යන්නාහු නොපැමිණි ගුණයකට පැමිණීමට නොලත් ගුණධර්මයක් ලැබීමට, ප්‍රත්‍යක්ෂ නොකළ මාර්ග ඵලයක් ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීමට වීර්ය කරත්ද, මහණෙනි, මේ සතර වෙනි ධර්මය සද්ධර්මයාගේ පැවැත්ම පිණිස, සිහිවීම පිණිස, අතුරුදහන් නොවීම පිණිස, පවතිත්. මහණෙනි, මේ ධර්ම සතර සද්ධර්මයාගේ පැවැත්ම පිණිස සිහිවීම පිණිස අතුරුදහන් නොවීම පිණිස පවතිත් යයි" වදාළසේක.

(දහසය වෙනි ඉන්ද්‍රිය වර්ගය නිමි.)

17. පටිපදා වර්ගය.

11. සංඛින්න පටිපදා සූත්‍රය:- "මහණෙනි, මේ පිළිපැදීම සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. දුක්ඛ ප්‍රතිපදාවය, ප්‍රමාදවූ අභිඥාවය, (උසස් දැනීම) දුක්ඛ ප්‍රතිපදාවය, වහා ලැබෙන අභිඥාවය, සුඛ ප්‍රතිපදාවය, ප්‍රමාදවූ අභිඥාවය, සැපවූ ප්‍රතිපදාවය, වහා ලැබෙන අභිඥාවය. මහණෙනි මේ සතර අභිඥාවය."

12. වික්ඛන පටිපදා සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ සතර අභිඥාවෝය. කවර සතරක්ද යත්. දුක්ඛ ප්‍රතිපදාවය, ප්‍රමාදවූ අභිඥාවය, (උසස් දැනීම) දුක්ඛ ප්‍රතිපදාවය වහා ලැබෙන අභිඥාවය, සුඛ ප්‍රතිපදාවය, ප්‍රමාද අභිඥාවය, සුඛ ප්‍රතිපදාවය, වහා ලැබෙන අභිඥාවය.

2. "මහණෙනි, දුක්ඛ ප්‍රතිපදාව හා ප්‍රමාද අභිඥාව කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ඇතැමෙක් ප්‍රකෘතියෙන් තද රාග ස්වභාව ඇත්තේ වේද, වහා රාගයෙන් උපන් දුකක් දොම්නසක් විඳියි. ප්‍රකෘතියෙන් තද ද්වේෂ ස්වභාව ඇත්තේ වේද, වහා ද්වේෂයෙන් උපන් දුකක් දොම්නසක් විඳීද, ප්‍රකෘතියෙන් තද මූලාවූවෙක් වේද, වහා මොහයෙන් උපන් දුකක් දොම්නසක් විඳීද, ඔහුට සද්ධිත්ථිය (පැහැදීම) විරියිත්ථිය (වීර්ය) සතිත්ථිය (සිහිය) සමාධිත්ථිය (එකඟ කම) පඤ්ඤිත්ථිය (නුවණ) යන මේ ඉන්ද්‍රියයන් පස මාදුව පහළ වෙත්.

3. "හෙතෙම මේ ඉන්ද්‍රියයන් පස්දෙනාගේ මාදු බැවින් ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂය වීම පිණිස ප්‍රමාදව දෙවෙනි ආත්ම භාවයට පැමිණෙයි. මහණෙනි මේ දුක්ඛ ප්‍රතිපදාව හා ප්‍රමාදව ලැබෙන අභිඥා ඇත්තේ වේ.

4. "මහණෙනි, දුක්ඛ ප්‍රතිපදාව හා වහා ලබන අභිඥා ඇත්තේ කෙසේ වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැමෙක් ප්‍රකෘතියෙන් තද රාගය ඇත්තෙක් වේද, වහා රාගයෙන් උපන් දුකක් දොම්නසක් විඳියි. ස්වභාවයෙන් තද ද්වේෂ ඇත්තෙක් වේද, වහා ද්වේෂයෙන් උපන් දුකක් දොම්නසක් විඳියි, ප්‍රකෘතියෙන් තියුණු මූලා ස්වභාව ඇත්තෙක් වේද, වහා මොහයෙන් උපන් දුකක් දොම්නසක් විඳීද, ඔහුට සද්ධිත්ථිය විරියිත්ථිය සතිත්ථිය සමාධිත්ථිය පඤ්ඤිත්ථිය යන මේ ඉන්ද්‍රියයන් පස අධිකව පහළ වෙත්ද, හෙතෙම මේ පඤ්ඤවන්ද්‍රියයන් වැඩි බැවින් වහා ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කිරීම පිණිස දෙවෙනි ආත්ම භාවයට පැමිණේ. මහණෙනි, මේ දුක්ඛ ප්‍රතිපදා හා වහා ලැබෙන අභිඥා ඇත්තේ වේ.

5. "මහණෙනි, සැපවූ ප්‍රතිපදාව හා ප්‍රමාද අභිඥා ඇත්තේ කෙසේ වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැමෙක් ප්‍රකෘතියෙන් තියුණු රාග ස්වභාව ඇත්තේ වේද, වහා රාගයෙන් උපන් දුකක් දොම්නසක් නොවිඳීද, ප්‍රකෘතියෙන් තද ද්වේෂ ස්වභාව ඇත්තේ නොවේද, වහා ද්වේෂයෙන් උපන් දුකක් දොම්නසක් නොවිඳීද, ප්‍රකෘතියෙන් තියුණු මොහ ස්වභාව ඇත්තේ නොවේද, වහා මොහයෙන් උපන් දුකක් දොම්නසක් නොවිඳීද, ඔහුට සද්ධිත්‍රිය, විරියිත්‍රිය, සතිත්‍රිය සමාධිත්‍රිය පඤ්ඤිත්‍රිය යන මේ ඉන්‍රියයන් පස මෘදුව පහළ වෙත්ද, හෙතෙම මේ පඤ්චෙන්‍රියයන්ගේ මෘදු බැවින් ආශ්‍රව ක්ෂයට ප්‍රමාදව දෙවෙනි ආත්ම භාවයට පැමිණෙයි. මහණෙනි මේ සුවූ ප්‍රතිපදාව හා ප්‍රමාදවූ අභිඥා ඇත්තේය.

6. "මහණෙනි, සැපවූ ප්‍රතිපදාව සහ වහා අභිඥා ලැබෙන ප්‍රතිපදාව කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් ප්‍රකෘතියෙන්ද රාග ඇත්තේ නොවේද, වහා රාගයෙන් උපන් දුකක් දොම්නසක් නොවිඳීයි. ප්‍රකෘතියෙන් තියුණු ද්වේෂ පුද්ගලයෙක් නොවේද, වහා ද්වේෂයෙන් උපන් දුකක් දොම්නසක් නොවිඳීද, ප්‍රකෘතියෙන් තියුණු මුළාවූවෙක් නොවේද වහා මොහයෙන් උපන් දුකක් දොම්නසක් නොවිඳීද, ඕනට සද්ධිත්‍රිය විරියිත්‍රිය සතිත්‍රිය සමාධිත්‍රිය පඤ්ඤිත්‍රිය යන මේ පඤ්චෙන්‍රියයෝ වැඩි වශයෙන් පහළ වෙත්. හෙතෙම මේ පඤ්චෙන්‍රියයන්ගේ වැඩි බැවින් වහා ආශ්‍රව ක්ෂයට අනතුරු ආත්මයට පැමිණේ. මහණෙනි, මේ සුවූ ප්‍රතිපදාව හා තියුණු අභිඥා ඇත්තේ වේ. මහණෙනි, මේ සතර ප්‍රතිපදාවෝයි."

13. අසුභානු පස්සි සූත්‍රය:- 1. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. "මහණෙනි, දුක්වූ ප්‍රතිපදාව හා ප්‍රමාදවූ අභිඥාව කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ශරීරයෙහි අශුභය අනුව බලමින් වාසය කරයි. අහරෙහි පිළිකුල් සංඥා ඇත්තේ. සියලු ලොකයෙහි නොඇලෙන සංඥා ඇත්තේ. සියලු සංස්කාරයන්හි

අනිත්‍යය අනු දක්වේ. වාසය කරයිද. ඔහුට මරණ සංඥාව අධ්‍යාත්මයෙහි එළඹ සිටියේ වේද? හෙතෙම ශුද්ධා, ලජ්ජා, භය, චීර්ය, ප්‍රඥා, බලයයි කියන ලද ශෛක්ෂ (හික්මෙන) බල පස ඇසුරු කොට වසයි. ඔහුට සද්ධිත්වය, චීර්යිත්වය, සතිත්වය, සමාධිත්වය, පඤ්ඤිත්වය සංඛ්‍යාත මේ පඤ්ච ඉන්ද්‍රියයන් මාදුව පහළ වෙත්. හෙතෙම මේ ඉන්ද්‍රියයන් පසේ මාදු බැවින් ප්‍රමාදව ආශ්‍රව ක්ෂය පිණිස දෙවෙනි ආත්ම භාවයට පැමිණේ. මහණෙනි, මේ දුක්ඛ ප්‍රතිපදාව හා ප්‍රමාදවූ අභිඥා ඇත්තේ වේ.

3. "මහණෙනි, දුක්ඛ ප්‍රතිපදාව සහ තියුණු (වහා ලැබෙන) අභිඥා කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම ශරීරයෙහි අසුභය අනුව බලන සුඵලයේ ආහාරයෙහි පිළිකුල් සංඥාව ඇත්තේ, සියලු ලොකයෙහි නො ඇලුනු සංඥාව ඇත්තේ. සියලු සංස්කාරන් අනිත්‍යය අනුව දකිමින් වාසය කරයි. ඔහුගේ අභ්‍යන්තරයෙහි මරණ සංඥාව එළඹ සිටියේ වේ. හෙතෙම සද්ධා, හිරි, ඔත්තප්ප, චීර්ය, පඤ්ඤා බල නම් පඤ්ච බලයන් ඇසුරු කොට වාසය කරයි. ඔහුට ශුද්ධා චීර්ය සති සමාධි ප්‍රඥා නම් මේ පඤ්චෙන්ද්‍රියයන් අධිකව පහළ වෙත්. හෙතෙම මේ පඤ්චෙන්ද්‍රියයන්ගේ අධිකත්වයෙන් ආශ්‍රව ක්ෂයට වහා දෙවෙනි ආත්මයට පැමිණේ. මහණෙනි, මේ දුක්ඛ ප්‍රතිපදාව හා වහා ලැබෙන අභිඥාවේ.

"මහණෙනි, සැපවූ ප්‍රතිපදාව හා ලස්වූ (ප්‍රමාදවූ) අභිඥාව කවරේද?

4. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම කාමයන්ගෙන් වෙන්ව අකුශල ධර්මයන්ගෙන් වෙන්ව විතර්ක සහිත විචාර සහිත විවේකයෙන් උපන් ප්‍රීතිය හා සැප ඇති ප්‍රථම ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි. විතර්ක විචාරයන්ගේ සන්සිදීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි පැහැදීම ඇති සිත හා එකට පහළවන විතර්ක නැති විචාර නැති සමාධියෙන් උපන් ප්‍රීතිය හා සැප ඇති ද්විතීයධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි. ප්‍රීතියගේ වෙන්වීමෙන් උපෙක්ෂා ඇතිව වාසය කරයි. සිහි ඇත්තේද සමයක් ප්‍රඥා

ඇත්තේ සැපය කයින් විදියි. ආර්යයෝ උපෙක්ෂා ඇත්තේ සිහි ඇත්තේ සැප විහාරියයි යමක් කියත්ද, ඒ තෘතීයධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි. සැපය ප්‍රභාණයෙන්ද දුක ප්‍රභාණයෙන්ද සොම්නස් දොම්නස් දෙදෙනා නොපෙනී යාමට පූර්වයෙහිම දුක් නැති, සැප නැති, උපෙක්ෂා ස්මෘති දෙදෙනාගේ පිරිසිදු බව ඇති සතරවෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි.

5. "හෙතෙම සද්ධා හිරි ඔත්තප්ප විරිය පඤ්ඤා යන මේ බල පස ඇසුරු කොට වසයි, ඔහුට සද්ධා විරිය සති සමාධි ප්‍රඥා ඉන්ද්‍රියන් යන මේ ඉන්ද්‍රියයන් පස මෘදුව පහළ වෙත්. හෙතෙම මේ පඤ්චෙන්ද්‍රියයන්ගේ මෘදුත්වයෙන් ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂය පිණිස ප්‍රමාදව දෙවෙනි ආත්මයට පැමිණේ. මහණෙනි මේ සුව ප්‍රතිපදාව හා ප්‍රමාදවූ අභිඥාවයි.

6. "මහණෙනි, සැප ප්‍රතිපදාව වහා ලැබෙන අභිඥා කවරේද? (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. "හෙතෙම සද්ධා හිරි ඔත්තප්ප විරිය ප්‍රඥා බල සංඛ්‍යාත මේ පඤ්ච ශෛක්ෂ බලයන් ඇසුරුකොට වාසය කරයි. ඔහුට සද්ධා විරිය සති සමාධි ප්‍රඥා යන ඉන්ද්‍රියයන් පස වැඩිව පහළ වෙත්. හෙතෙම මේ පඤ්චෙන්ද්‍රියයන්ගේ අධික මාත්‍රත්වයෙන් ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කිරීම පිණිස වහා අනතුරු ආත්මයට පැමිණේ. මහණෙනි මේ සැප ප්‍රතිපදාව හා වහා ලැබෙන අභිඥාය. මහණෙනි, මේ සතර ප්‍රතිපදාවෝයි.

14. පච්චික්කොසන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ ප්‍රතිපදා සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්? නො ඉවසන ප්‍රතිපදාවය, ඉවසන ප්‍රතිපදාවය, සන්සිඳුනු ප්‍රතිපදාවය, සම ප්‍රතිපදාවය යන සතරය.

2. මහණෙනි, නොඉවසන ප්‍රතිපදාව කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් ආක්‍රොශ කරන්නාට ආපසු ආක්‍රොශ කරයිද, ක්‍රොධ කරන්නාට ආපසු ක්‍රොධ කෙරේද, කොලාහල කරන්නාට ආපසු කෝලාහල කරයිද, මෙ අක්ෂමා ප්‍රතිපදායයි, කියනු ලැබේ.

3. "මහණෙනි, ඉවසන ප්‍රතිපදාව කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් ආක්‍රොශ කරන්නාට ආපසු ආක්‍රොශ නොකෙරේද, ක්‍රොධ කරන්නාට ආපසු ක්‍රොධ නොකරයිද, කොලාහල කරන්නාට ආපසු ක්‍රොධ නොකරාද, මහණෙනි, මේ ක්ෂමා ප්‍රතිපදායයි කියනු ලැබේ.

4. "මහණෙනි. සන්සිඳුනු ප්‍රතිපදාව කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි මහණතෙම ඇසින් රූපයක් දැක නිමිති නොගන්නේද ලක්ෂණ නොගන්නේද යම් කාරණයකින් වක්ෂුර්න්ද්‍රියය අසංවරව වාසය කරන්නාට ලොභය ද්වේෂය යන ලාමක අකුශල ධර්මයෝ ලුහුබඳනාහුද එය සංවරවීම පිණිස පිළිපදියි. වක්ෂුර්න්ද්‍රියය රකියි. වක්ෂුර්න්ද්‍රියයෙහි සංවරයට පැමිණේ. කණින් ශබ්දයක් අසා නිමිති නොගන්නේද ලක්ෂණ නොගන්නේද යම් කාරණයකින් සෝතේන්ද්‍රිය අසංවරව වාසය කරන්නාට ලොභය ද්වේෂය යන ලාමක අකුශල ධර්මයෝ ලුහුබඳනාහුද, එය සංවර වීම පිණිස පිළිපදියි. සෝතේන්ද්‍රිය රකියි. සෝතේන්ද්‍රියයෙහි සංවරයට පැමිණේ. නාසයෙන් ගඳ සුවඳත් ආඝ්‍රාණය කොට නිමිති නොගන්නේද ලක්ෂණ නොගන්නේද, යම් කාරණයකින් ඝාතේන්ද්‍රියය අසංවරව වාසය කරන්නාට ලොභය ද්වේෂය යන ලාමක අකුශල ධර්මයෝ ලුහුබඳනාහුද එය සංවර වීම පිණිස පිළිපදියි. ඝාතේන්ද්‍රියය රකියි ඝාතේන්ද්‍රියයෙහි සංවරයට පැමිණේ. දිවෙන් රසයක් විඳි නිමිති නොගන්නේද ලක්ෂණ නොගන්නේද යම් කාරණයකින් ජ්ඣේන්ද්‍රියය අසංවරව වාසය කරන්නාට ලොභය ද්වේෂය යන ලාමක අකුශල ධර්මයෝ ලුහුබඳනාහුද එය සංවරවීම පිණිස පිළිපදියි. ජ්ඣේන්ද්‍රියය රකියි. ජ්ඣේන්ද්‍රියයෙහි සංවරයට පැමිණේ. කයින් පහසක් දැනී, නිමිති නොගන්නේද ලක්ෂණ නොගන්නේද වේ. යම් කාරණයකින් කායේන්ද්‍රියය අසංවරව වාසය කරන්නාට ලොභය ද්වේෂය යන ලාමක අකුශල ධර්මයෝ ලුහුබඳනාහුද එය සංවරවීම පිණිස පිළිපදියි. කායේන්ද්‍රියය රකියි. කායේන්ද්‍රියයෙහි සංවරයට පැමිණේ. සිතින් ධර්මයක් දැන නිමිති නොගන්නේ වේ. අනුබ්‍යඤ්ජන නොගන්නේ වේ. යම් කාරණයකින් මනින්ද්‍රියයෙහි අසංවරව

වාසය කරන්නාට ලොභය ද්වේෂය යන ලාමක අකුශල ධර්මයෝ ලුහුබඳනාහුද, එය සංවරය පිණිස පිළිපදියි. මනින්ද්‍රියය රකියි. මනින්ද්‍රියයෙහි සංවරයට පැමිණේ. මහණෙනි, මේ සන්සිඳුනු ප්‍රතිපදාව යයි කියනු ලැබේ.

5. "මහණෙනි, සම ප්‍රතිපදාව කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණනෙම උපන් කාම අදහස නොඉවසයි, අත්හරියි, දුරු කරයි, සමනය කරයි, කෙළවර කරයි, අභාවයට යවයි. උපන් ව්‍යාපාද විතර්කය, නොඉවසයි, අත්හරියි, දුරු කරයි, සමනය කරයි, කෙළවර කරයි, අභාවයට යවයි. උපන් විහිංසා විතර්කය, නොඉවසයි, අත්හරියි, දුරු කරයි, සමනය කරයි, කෙළවර කරයි, අභාවයට යවයි. උපනුපන් ලාමක අකුශල ධර්මයන් නො ඉවසයි, දුරු කරයි, අත්හරියි, සමනය කරයි, අවසන් කරයි, අභාවයට යවයි. මහණෙනි, මේ සම ප්‍රතිපදාව යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මේ සතර ප්‍රතිපදාවෝයි."

15. අක්ඛම සූත්‍රය:- 1 (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 4 වෙනි සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. "මහණෙනි, නොඉවසීමේ ප්‍රතිපදාව කවරේද?

3. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැමෙක් සීත, උෂ්ණ බඩසාය, පිපාසය, ඩැහැලේ බොන මැස්සෝය මදුරුවෝය, වාතය, අව්වය, දීර්ඝජාතීන්ගේ ස්පර්ශය

4. නො ඉවසන්නේවේද,

5. නපුරුකොට කියන ද නපුරු වශයෙන් ආ වචනයෙන් උපන් දුක්ඛ, තියුණුවූ, කුරුවූ, කටුකවූ, අයහපත්වූ නොමනාපවූ ප්‍රාණය පැහැරගන්නාවූ උපන් ශාරීරික වේදනාවන්,

6. "නොඉවසන ස්වභාව ඇත්තේ වේ. මහණෙනි, මේ අක්ෂමා ප්‍රතිපදායයි කියනු ලැබේ.

7. "මහණෙනි, ඉවසන ප්‍රතිපදාව කවරේද? (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) ඉවසන්නේ වේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) ඉවසන ස්වභාව වූයේ වේද, මහණෙනි, මේ ක්ෂමා (ඉවසන) ප්‍රතිපදායයි කියනු ලැබේ.

8. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 14 සූත්‍රයේ 4 වෙනි ඡේදය මෙනි.)

9. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 14 සූත්‍රයේ 4 වෙනි ඡේදය මෙනි.)

16. උභය භීත සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ ප්‍රතිපදා සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. දුක්ඛ ප්‍රතිපදාවය, ප්‍රමාදවූ අභිඥාවය, දුක්ඛ ප්‍රතිපදාවය වහා ලැබෙන අභිඥාය, සැපවූ ප්‍රතිපදාවය ප්‍රමාදවූ අභිඥාය, සැපවූ ප්‍රතිපදාවය වහා ලැබෙන අභිඥාය යන සතරය.

2. "මහණෙනි, එහි යම් ප්‍රතිපදාවක් දුක්ඛ ප්‍රමාදව ලැබෙන අභිඥා ඇත්තේද, මහණෙනි, මේ ප්‍රතිපදාව දෙකින්ම ලාමකයයි කියනු ලැබේ. යම් මේ ප්‍රතිපදාවක් දුක්ඛ වෙයි, මෙය භීතයයි වැටහේ. යම් මේ ප්‍රතිපදාවක් දුක්ඛ වෙයි, මෙය භීතයයි වැටහේ. යම් මේ ප්‍රතිපදාවක් ප්‍රමාදද වෙයි, එය භීතයයි හැඟේ. මහණෙනි, මේ ප්‍රතිපදාව දෙකින්ම භීත යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එහි යම් මේ ප්‍රතිපදාවක් වහා ලැබෙන අභිඥාද දුක්ඛ, මහණෙනි, මේ ප්‍රතිපදාව දුක්ඛ බැවින් භීතයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එහි යම් මේ ප්‍රතිපදාවක් සැපද ප්‍රමාදව ලැබෙන අභිඥාද මහණෙනි, මේ ප්‍රතිපදාව ප්‍රමාද බැවින් භීතයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එහි යම් මේ ප්‍රතිපදාවක් සැපද වහා ලැබෙන අභිඥාද, මහණෙනි, මේ ප්‍රතිපදාව දෙකින්ම ප්‍රණීතයයි හැඟේ.

3. "යම් මේ ප්‍රතිපදාවක් සැපද වෙයි, මෙය ප්‍රණීතයයි කියනු ලැබේ. යම් මේ ප්‍රතිපදාවක් තියුණුද වෙයි, මෙය ප්‍රණීතයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මේ ප්‍රතිපදාව දෙකින්ම ප්‍රණීතයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මේ සතර ප්‍රතිපදාවෝයි."

17. මොග්ගල්ලාන සූත්‍රය:- 1. "ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් ධාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ මහා මොග්ගල්ලාන ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එහි පැමිණිසේක. පැමිණ ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන ස්ථවිරයන් වහන්සේ සමග සතුටුවිය සතුටුවිය යුතු සිහිකටයුතු කථාව කොට නිමවා එකත්පසෙක හුන්සේක.

2. “එකත්පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන ස්ථවිරයන් වහන්සේට ‘ආචෑත් මොග්ගල්ලානය,

3. “මේ ප්‍රතිපදා සතරකි. කචර සතරක්ද යත්, දුක්චූ ප්‍රතිපදාය ප්‍රමාදචූ අභිඥාය, දුක්චූ ප්‍රතිපදාය වහා ලැබෙන අභිඥාය සැපචූ ප්‍රතිපදාය ප්‍රමාදචූ අභිඥාය, සැපචූ ප්‍රතිපදාය වහා ලැබෙන අභිඥාය, ආචෑත්ති, මේ සතර ප්‍රතිපදාවෝයි.

4. “ආචෑත්ති, මේ සතර ප්‍රතිපදාවන්ගෙන් තොප කචර ප්‍රතිපදාවකට පැමිණ තෘෂ්ණා මාන දෘෂ්ටි වශයෙන් නොගෙන සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුනේද?

5. “ආචෑත් ශාරිපුත්‍රය, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

“ආචෑත්ති, මේ සතර ප්‍රතිපදාවන් ගෙන් යම් මේ ප්‍රතිපදාවක් දුක්ද වහා ලැබෙන අභිඥා ආත්තේද, මා විසින් මේ ප්‍රතිපදාවට පැමිණ තෘෂ්ණාදී වශයෙන් නොගෙන ආශ්‍රවයන්ගෙන් සිත මුදන ලදී.”

18. සාරිපුත්ත සූත්‍රය:- (මේ සූත්‍රයම සාරිපුත්ත ස්ථවිර යන තැනට මොග්ගල්ලාන ස්ථවිර කියාද මොග්ගල්ලාන ස්ථවිර යන තැනට සාරිපුත්ත ස්ථවිර කියාද යොදා නැවත ගතයුතුයි.)

19. සසංඛාර සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ සතරදෙනෙක් ලොකයෙහි විද්‍යමාන වෙත්. කචර සතර දෙනෙක්ද යත්. මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් මෙලොවම සසංඛාර පරිනිබ්බායී වේ, මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් සසංඛාර පරිනිබ්බායී වේ. මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් මෙලොවම අසංඛාර පරිනිබ්බායී වේ. මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් අසංඛාරපරිනිබ්බායී වේ.

“මහණෙනි, කෙසේ පුද්ගලතෙම මෙලොවම සසංඛාර පරිනිබ්බායී වේද?

2. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම ශරීරයෙහි අශුභය අනුව බලන සුළු ආහාරයෙහි පිළිකුල් හැඟීම ඇතිව සියලු ලොකයෙහි නොඇලුනු හැඟීම ඇතිව සියලු සංස්කාරයන්හි අනිත්‍යය අනුව බලමින් වෙසෙයි. ඔහුගේ අභ්‍යන්තරයෙහි මරණ සිතිය එළඹ සිටියාවෙයි. හෙතෙම සද්ධා, හිරි, ඔත්තප්ප, විරිය, ප්‍රඥා බල සංඛ්‍යාත මේ පඤ්චවිධ ශෛක්ෂ බලයන් ඇසුරුකොට වාසය කරයි.

3. "ඔහුට ශ්‍රද්ධා, විරිය, ස්මෘති, සමාධි, ප්‍රඥා ඉන්ද්‍රිය නම් මේ පඤ්චවිධ ඉන්ද්‍රියයන් අධිකව පහළ වෙත්. හෙතෙම මේ පඤ්චෙන්ද්‍රියයන්ගේ අධිකත්වයෙන් මෙලොවම සසංඛාර පරිනිබ්බාසී වේ. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම මෙලොවම සසංඛාර පරිනිබ්බාසී වේ.

4. "මහණෙනි, කෙසේනම් පුද්ගලතෙම කරජකායයාගේ බිඳීමෙන් සසංඛාර පරිනිබ්බාසී වේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

5. "ඔහුට සද්ධා, විරිය, සති, සමාධි, පඤ්ඤා ඉන්ද්‍රිය නම් මේ පඤ්චෙන්ද්‍රියයන් මෘදුව පහළ වෙත්. හෙතෙම මේ පඤ්චෙන්ද්‍රියයන්ගේ මෘදුත්වයෙන් ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් සසංඛාර පරිනිබ්බාසී වේ. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම කායයාගේ බිඳීමෙන් සසංඛාර පරිනිබ්බාසී වේ.

6. "මහණෙනි, කෙසේ නම් පුද්ගලතෙම මෙලොවම අසංඛාර පරිනිබ්බාසී වේද, (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 13 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) හෙතෙම සද්ධා හිරි ඔත්තප්ප විරිය, පඤ්ඤා බල සංඛ්‍යාත මේ ශෛක්ෂ බල පස ඇසුරු කොට වාසය කරයි.

7. 'ඔහුට සද්ධා, විරිය, සති, සමාධි පඤ්ඤා නම් මේ ඉන්ද්‍රියයන් පස අධිකව පහළ වෙත්. හෙතෙම මේ පඤ්චෙන්ද්‍රියයන්ගේ අධික බැවින් මෙලොවම අසංඛාර පරිනිබ්බාසී වේ. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම මෙලොවම අසංඛාර පරිනිබ්බාසී වේ.

8. "මහණෙනි, කෙසේ නම් පුද්ගලතෙම ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් අසංඛාර පරිනිබ්බාසී වේද? (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 13 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

9. "හෙතෙම සද්ධා, හිරි, ඔත්තප්ප, වීරිය, පඤ්ඤා බල සංඛ්‍යාත මේ පඤ්චවිධ ශෛක්ෂ බලයන් ඇසුරුකොට වසයි. ඔහුට සද්ධා, වීරිය, සති සමාධි පඤ්ඤා නම් මේ පඤ්චෙන්ද්‍රියයන් මෘදුව පහළ වෙත්. හෙතෙම මේ පඤ්චෙන්ද්‍රියයන්ගේ මෘදුත්වයෙන් කායයාගේ බිඳීමෙන් අසංඛාර පරිනිබ්බාසී වේ. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම කායයාගේ බිඳීමෙන් අසංඛාර පරිනිබ්බාසී වේ. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතර දෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්'යයි වදාළසේක.

20. යුගනද්ධ සූත්‍රය:- 1. "එක් කාලයෙක්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ කොසඹැනුවර සොමිතාරාමයෙහි වාසය කරණ සේක. එකල්හි වනාහි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ 'ඇවැත්නි මහණෙනියි' කියා හික්ෂුන් ඇමතුසේක. ඒ හික්ෂුහු 'ඇවැත්නියි' ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට ප්‍රතිවචන දුන්හ.

2. "ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ 'ඇවැත්නි, යම්කිසි හික්ෂුවක් හෝ හික්ෂුණියක් හෝ මා සමීපයෙහි අර්භත්වයට පැමිණීම ප්‍රකාශ කරයිද, ඒ සියල්ල සතර මාර්ගයන්ගෙන්ද මොවුන්ගෙන් හෝ එක්තරා එකකිනි. කවර සතරකින්ද යත්.

3. "ඇවැත්නි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම සමථය (කෙලෙස් වඩා තැවීම) පෙරටුකොට ඇති විදර්ශනාව වඩයි. සමථය පූර්වංගමකොට ඇති විදර්ශනාව වඩන ඔහුට මාර්ගය උපදියි.

4. "හෙතෙම ඒ මාර්ගය සෙවනය කරයි. වඩයි, බහුල වශයෙන් කරයි. ඒ මාර්ගය ආසෙවනය කරණ වඩන බහුල වශයෙන් කරණ ඔහුට සංයෝජනයෝ ප්‍රහීන වෙත්. අනුශය කෙලෙස් කෙළවර වේ.

5. “ආචාරිණි, නැවතද මහණතෙම විදර්ශනාව පෙරටු කොට ඇති සමථය වඩයි. විදර්ශනාව පූර්වංගම කොට ඇති සමථය ධ්‍යානය වඩන්නාට මාර්ගය පහළ වේ.

6. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

7. “ආචාරිණි, නැවතද මහණතෙම සමථය හා විදර්ශනාව සමසමව වඩයි. සමථය හා විදර්ශනාව සමසමව වඩන ඔහුට මාර්ගය හැඳිනේ. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. “ආචාරිණි, නැවතද මහණහට මානය වේද, යම් ඒ සිතක් අධ්‍යාත්මයෙහිම සිටීද, හිඳීද, එකට පහළවේද, සමාධි ගත වේද, ඔහුට මාර්ගය උපදී. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

“අචාරිණි, යම්කිසි හික්ෂුවක් හෝ හික්ෂුණියක් හෝ මා සමීපයෙහි අර්හත්ව ප්‍රාප්තිය ප්‍රකාශ කරයිද ඒ සියල්ල මේ සතර මාර්ගයෙහි මොවුන්ගෙන් එකකිනැයි වදාළේය.”

(දාහත්වෙනි ප්‍රතිපදා වර්ගය නිමි.)

18. සඤ්චෙනනීය වර්ගය

21. සඤ්චෙනනා හෙතුක සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, කය හෝ ශරීරයේ සිතුවිලි හෙතුවූ කල්හි අධ්‍යාත්මයෙහි සැප දුක උපදී. මහණෙනි, වචනයාගේ හෝ වාග්සඤ්චේතනාවගේ හෙතුවෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි සැප දුක් උපදී. මහණෙනි, සිත් හා මනෝ සංචෙනනා හෙතුවෙන් හෝ අවිද්‍යා හෙතුවෙන් හෝ අධ්‍යාත්මයෙහි සැප දුක් උපදී.

2. “යමක් ප්‍රත්‍යයවීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි සැප දුක් උපදීද, ඒ කාය සංස්කාරය තමා හෝ සකස් කරයි. යමක් ප්‍රත්‍යයවීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි සුව දුක් උපදීද, ඒ කාය සංස්කාරය අනුන් හෝ රැස්කරයි. යමක් ප්‍රත්‍යයවීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි සුව දුක් පහළවේද, සමයක් ප්‍රඥාවෙන් හෝ ඒ කාය සංස්කාරය රැස්කරයි.

යමක් ප්‍රත්‍යයවීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි සැප දුක් පහළ වේද, නොසිතියෙන් හෝ ඒ කාය සංස්කාරය රැස්කරයි.

3. "යමක් ප්‍රත්‍යයවීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි ඒ සුවදුක් පහළ වේද, තෙමේ හෝ ඒ වාග් සංස්කාරය රැස්කරයි. යමක් ප්‍රත්‍යයවීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි ඒ සුවදුක් පහළ වේද, මහණෙනි, අනුන් හෝ ඒ වාග් සංස්කාරය රැස්කරයි. යමක් ප්‍රත්‍යයවීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි සුව දුක් පහළ වේද, සමයක් ප්‍රඥාවෙන් හෝ වාග් සංස්කාරය රැස්කරයි. යමක් ප්‍රත්‍යයවීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි ඒ සුවදුක් පහළවේද, නොසිතියෙන් හෝ මහණෙනි, ඒ වාග් සංස්කාරය රැස්කරයි.

4. "යමක් ප්‍රත්‍යයවීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි ඒ සුවදුක් පහළවේද, තෙමේ හෝ මහණෙනි, ඒ මනෝ සංස්කාරය රැස්කරයි. යමක් ප්‍රත්‍යයවීමෙන් ඒ මනෝ සංස්කාරය පහළ වේද, අනුන් හෝ මහණෙනි, ඒ මනෝ සංස්කාරය රැස්කරයි යමක් ප්‍රත්‍යයවීමෙන් ඒ මනෝ සංස්කාරය පහළ වේද, සමයක් ප්‍රඥාවෙන් හෝ ඒ මනෝ සංස්කාරය රැස් කරයි. යමක් ප්‍රත්‍යයවීමෙන් ඒ මනෝ සංස්කාරය පහළවේද, නොසිතියෙන් හෝ මහණෙනි, ඒ මනෝ සංස්කාරය රැස් කරයි.

5. "යමක් ප්‍රත්‍යයවීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි ඒ සුවදුක් පහළ වේද, මේ ධර්මයන්හි අවිද්‍යාව පතිතවූවය. අවිද්‍යාවගේම ඉතුරු නොකොට නිරුද්ධවීමෙන් යමක් හෙතුකොටගෙන අධ්‍යාත්මයෙහි සුවදුක් උපදීද, ඒ ශරීරය නොවේ. යමක් ප්‍රත්‍යයවීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි සුවදුක් උපදීද, ඒ වචනයෝ නොවෙත්. යමක් ප්‍රත්‍යයවීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි සුවදුක් උපදීද ඒ සිත නොවේ. යමක් හෙතුකොට ගෙන අධ්‍යාත්මයෙහි සුවදුක් උපදීද ඒ ක්ෂේත්‍රය නොවේ. ඒ වස්තුව නොවේ. ඒ ආයතනය නොවේ. ඒ ආධාරය නොවේ."

22. අත්තභාව පටිලාභ සූත්‍රය. 1. "මහණෙනි, මේ ආත්මභාවයන්ගේ ලැබීම් සතරෙකි. කචර සතරක්ද යත්, මහණෙනි, යම් ආත්ම භාවයෙක්හි තමා ගැන සිතීම කෙරෙයිද අනුන් ගැන සිතීම නොකරයිද, එබඳු ආත්ම භාවයක ලැබීමක්

ඇත. මහණෙනි, යම් ආත්මභාවයක අනුන්ගැන සිතයිද, තමා ගැන නොසිතයිද, එබඳු ආත්මභාව ප්‍රතිලාභයක් ඇත, මහණෙනි, යම් ආත්මභාවයෙක්හි තමා ගැන සිතීමද අනුන් ගැන සිතීමද කරයි. එබඳු ආත්මභාව ප්‍රතිලාභයක් ඇත. මහණෙනි, යම් ආත්මභාවයෙක්හි තමා ගැනද නොසිතයි. අනුන් ගැනද නොසිතයි. එබඳු ආත්මභාවයක් ඇත. මහණෙනි, මේ සතර ආත්මභාවයෝයි.

2. මෙසේ වදාළකල්හි ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට “ස්වාමීනි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සංක්ෂේපයෙන් වදාරණලද මොහුගේ වනාහි විස්තර වශයෙන් අර්ථය දනිමි යි කීයේය.

3. “ස්වාමීනි, එහි යම් මේ ආත්මභාව ප්‍රතිලාභයෙක්හි තමා ගැන සිතයිද, අනුන් ගැන නොසිතයිද, තමා ගැන සිතීම හේතුවෙන් ඒ සත්වයන් ඒ ශරීරයෙන් චුතවෙයි. ස්වාමීනි එහි යම් මේ ආත්මභාව ප්‍රතිලාභයක්වේද, යම් ආත්මභාව ප්‍රතිලාභයෙක්හි අනුන් ගැන සිතයිද, තමා ගැන නොසිතයිද අනුන් ගැන සිතීම හේතුවෙන් ඒ සත්වයන් ඒ ශරීරයෙන් චුතවේ.

4. “ස්වාමීනි, එහි යම් මේ ආත්මභාව ප්‍රතිලාභයෙක්හි තමා ගැනද සිතයිද, අනුන් ගැනද සිතයිද, තමා ගැනද අනුන් ගැනද සිතීම හේතුවෙන් ඒ සත්වයන් ඒ ශරීරයෙන් චුතවේ. ස්වාමීනි එහි යම් මේ ආත්මභාව ප්‍රතිලාභයක් වේද, යම් ආත්මභාව ප්‍රතිලාභයෙක්හි තමා ගැනද නොසිතයිද, අනුන් ගැනද නොසිතයිද, එයින් කවර දෙවිකෙනෙක් දතයුත්තාහුද?” “ශාරීපුත්‍රය ඉන් නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට පැමිණි දෙවියෝ, දතයුත්තාහ.”

5. “ස්වාමීනි, යම් කරුණකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් සත්වයෝ ඒ ශරීරයෙන් චුතව මේ ආත්මභාවයට එන සුඵ ආගාමී පුද්ගලයෝ වෙත්ද, ඊට හේතු කවරේද ඊට ප්‍රත්‍යය කවරේද?

“ස්වාමීනි. යම් කරුණකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් සත්වයෝ ඒ ශරීරයෙන් චුතවුවාහු මේ ආත්මභාවයට නො

එන සුළු (අනාගාමී) පුද්ගලයෝ වෙත්ද ඊට හේතු කවරේද, ප්‍රත්‍යය කවරේද

6. “ශාරීපුත්‍රය, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙකුට කාමධාතුව හජනය කරන (බැමි) සංයෝජන ප්‍රතීන නොවූවාහු වෙත්ද, හෙතෙම මේ ආත්මභාවයෙහිම නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතනයට පැමිණ වාසය කරයි. හෙතෙම එය ආස්වාදය කරයි. එය කැමති වෙයි, ඉන් තෘප්තියට පැමිණෙයි. එහි සිටියේ ඊට බැසගත්තේ, එය බහුල වශයෙන් කරන්නේ නොපිරිහුනේ කළුරිය කරන්නේ නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතනයට අයත් දෙවියන් හා සහභාගීඛවට උපදියි. හෙතෙම ඉන් චුතවූයේ මේ ආත්මයට එන සුළු (ආගාමී) පුද්ගලයෙක්වේ.

7. ශාරීපුත්‍රය, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙකුට කාමලොකයට අයත් සංයෝජන ප්‍රතීනවූවාහු වෙත්ද, හෙතෙම මෙලොවම නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට පැමිණ වාසය කරයි. හෙතෙම එය ආශ්වාද කරයි. එය කැමතිවෙයි. ඉන් තෘප්තියට පැමිණෙයි. එහි සිටියේ ඊට බැසගත්තේ එහි බහුල වශයෙන් වසන්නේ නොපිරිහුනේ කළුරිය කරන්නේ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට අයත් දෙවියන් හා විසීමට පැමිණෙයි. හෙතෙම ඉන් චුතවූයේ මේ ආත්මයට නොඑනසුළු (අනාගාමී) පුද්ගලයෙක් වේ. ශාරීපුත්‍රය, යම් කාරණයකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් සත්වයෝ ඒ සත්ව සමූහයෙන් චුතවූවාහු මේ ආත්මයට එන සුළු ආගාමී පුද්ගලයෝවේද, මේ ඊට හේතුවයි. මේ ඊට ප්‍රත්‍යයයි. යම් කාරණයකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් සත්වයෝ ඒ සත්ව කොටසින් චුතවූවාහු මේ ආත්මයට නො එනසුළු අනාගාමීහු වෙත්ද, ශාරීපුත්‍රය මේ ඊට හේතූය මේ ඊට ප්‍රත්‍යයයි”

23. පටිසම්භිසව්ජ්ජරණ සූත්‍රය:- 1. එකල්හි වනාහි ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ ‘ඇවැත්නි, මහණෙනි’යි හික්ෂුන්ට ආමන්ත්‍රණය කළසේක. ඒ හික්ෂුහු ‘ඇවැත්නි’ ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ,

ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ “ඇවැත්නි උපසම්පදාවූ අඩමසක් ඇති මා විසින් අර්ථප්‍රතිසම්භිදාව.”

2. “කොටස් වශයෙන්, වාඤ්ඤා වශයෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කරණ උද්දෙමි. එය මම නොයෙක් අයුරින් ප්‍රකාශ කරමි. දෙශනා කරමි. පණවමි. තබමි. විවරණය කරමි. බෙදමි. පහසු කරමි. යමෙකුට වනාහි සැකයක් හෝ විමතියක් හෝ වන්තේද, ඒ මා ප්‍රශ්න කිරීමෙන්ද මම ප්‍රකාශ කිරීමෙන්ද හමුවෙමු. යමෙක් අපගේ ධර්මයන්හි දක්ෂද ඒ අපගේ ශාස්තෘවරයන් වහන්සේය.

3. “ඇවැත්නි, උපසම්පදාවූ අඩමසක් ඇති මා විසින් ධර්ම ප්‍රතිසම්පදාව (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

4. “ඇවැත්නි, උපසම්පදාවූ අඩමසක් ඇති මා විසින් නිරුත්ති ප්‍රතිසම්භිදාව (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

“ඇවැත්නි, උපසම්පදාවූ අඩමස ඇති මා විසින් ප්‍රතිභාන ප්‍රතිසම්භිදාව (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

24. ඡළස්සායතන සූත්‍රය:- 1. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් මහා කොට්ඨික ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනෙකහිද, එහි පැමිණියහ. පැමිණ, ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ සමග සතුටුවූහ. සතුටුවිය යුතු සිහිකටයුතු කථාවකොට නිමවා එකත්පසක සිටියහ එකත්පසෙක සිටියාවූ ආයුෂ්මත් මහා කොට්ඨික ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේට.

2. “ඇවැත්නි, සය වැදෑරුම් ස්පර්ශායතනයන්ගේ ඉතුරු නොකොට නොඇලීමෙන් නැතිකිරීමෙන් අන්තිසිවක් ඇත්තේද?”

“ඇවැත්නි, එසේ නොසිතනු මැනවි”

“ඇවැත්නි, සය වැදෑරුම් ස්පර්ශායතනයන්ගේ ඉතුරු නොකොට නොඇලීමෙන් නැතිකිරීමෙන් අන්තිසිවක් නැත්තේද?”

“ඇවැත්නි, එසේ නොසිතනු මැනවි.”

“ආචාර්ය, සයවැදෑරුම් ස්පර්ශායතනයන්ගේ ඉතුරු නොකොට නොඇලීමෙන් නැතිකිරීමෙන් අන්තිසිවක් ඇත්තේද නැත්තේද” “ආචාර්ය, එසේ නොසිතනු මැනව.”

“ආචාර්ය, සය වැදෑරුම් ස්පර්ශායතනයන්ගේ ඉතිරි නොකොට නොඇලීමෙන් නැතිකිරීමෙන් අන්තිසිවක් නැත්තේද, නැත්තේ නොවේද?”

“ආචාර්ය, එසේ නො සිතනු මැනවි.”

3. “ආචාර්ය, සයවැදෑරුම් ස්පර්ශායතනයන්ගේ ඉතුරු නොකොට නොඇලීමෙන්, නැතිකිරීමෙන් අන්තිසිවක් ඇත්තේදැයි මෙසේ විචාරණ ලද්දේම, ‘ආචාර්ය, එසේ නොසිතනු මැනවයි කියෙහිය. ආචාර්ය, සයවැදෑරුම් ස්පර්ශායතනයන්ගේ ඉතුරුකොට නොඇලීමෙන්, නැතිකිරීමෙන් අන්තිසිවක් නැත්තේද, මෙසේ විචාරණ ලද්දේම, ‘ආචාර්ය, එසේ නොසිතනු මැනවයි’ කියෙහිය.

“ආචාර්ය, සය වැදෑරුම් ස්පර්ශායතනයන්ගේ ඉතුරු නොකොට නොඇලීමෙන් නැතිකිරීමෙන් අන්තිසිවක් ඇත්තේද, නැත්තේදැයි මෙසේ විචාරණලද්දේ, ‘ආචාර්ය, එසේ නොසිතනු මැනවයි’ කියෙහිය. ආචාර්ය, සයවැදෑරුම් ස්පර්ශායතනයන්ගේ ඉතුරුකොට නොඇලීමෙන් නැතිකිරීමෙන් අන්තිසිවක් නැත්තේද, නැත්තේ නොවේදැයි, මෙසේ විචාරණ ලද්දේ, ‘ආචාර්ය, එසේ නොසිතනු මැනවයි’ කියෙහිය.

4. “ආචාර්ය, මේ භාෂිතයාගේ අර්ථය කෙසේ වනාහි දැනගත්තේද?” “ආචාර්ය, සයවැදෑරුම් ස්පර්ශායතනයන්ගේ ඉතුරු නොකොට නොඇලීමෙන් නැතිකිරීමෙන් අන්තිසිවක් ඇතැයි කියන්නේ ප්‍රමාද නුවුවක් ප්‍රමාද කරයි.

5. “ආචාර්ය, සයවැදෑරුම් ස්පර්ශායතනයන්ගේ ඉතුරු නොකොට නොඇලීමෙන්, නැතිකිරීමෙන් අන්තිසිවක් නැතැයි මෙසේ කියන්නේ ප්‍රමාද නොවියයුත්තක ප්‍රමාදවේ. ආචාර්ය, සයවැදෑරුම් ස්පර්ශායතනයන්ගේ ඉතුරු නොකොට නොඇලීමෙන් නැතිකිරීමෙන් අන්තිසිවක් ඇත්තේද

නැත්තේදැයි කියන්නේ ප්‍රමාද නොවිය යුත්තක ප්‍රමාද වෙයි.

“ඇවැත්නි, සයවැදැරුම් ස්පර්ශායතනයන්ගේ ඉතුරු නොකොට නොඇලීමෙන් නැතිකිරීමෙන් අන්කිසිවක් නොද ඇත්තේය. නොද නැත්තේයයි මෙසේ කියන්නේ ප්‍රමාද නොවියයුත්ත ප්‍රමාද කරවයි.

6. “ඇවැත්නි, සයවැදැරුම් ස්පර්ශායතනයන්ගේ ගතිය (ඇතිවීම) යම්තාක්ද ප්‍රමාදයාගේ (කෙලෙසුන්ගේ) ගතියත් (ඇතිවීමත්) එපමණකි. ප්‍රමාදයාගේ (කෙලෙසුන්ගේ) ගතිය යම්තාක්ද සයවැදැරුම් ස්පර්ශායතනයන්ගේ ගතිය ඒතාක්ය. ඇවැත්නි, සයවැදැරුම් ස්පර්ශායතනයන්ගේ ඉතුරු නොකොට නොඇලීමෙන් නැතිවීමෙන් ප්‍රමාදයන්ගේ (ක්ලේශයන්ගේ) නැතිවීම වේ. ප්‍රමාදය වැලැක්මෙන් ප්‍රමාදයන්ගේ ව්‍යාපගමනය වේ. (ක්ලේශයන්ගේ) නැතිවීමෙන් ක්ලේශයන්ගේ සංසිදීමවේ.”

7. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහා කොට්ඨික තෙරුන් යම් තැනෙකහිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ ආයුෂ්මත් මහා කොට්ඨික ස්ථවිරයන් සමග සතුටුවිය. සතුටුවිය යුතු වූ සිහිකටයුතු වූ කථාව කොට නිමවා එකත්පසෙක සිටියේය.

8. එකත්පසෙක සිටි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහා කොට්ඨික තෙරුන්ට (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 දෙය යෙදිය යුතුයි.)

9, 10, 11, 12. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 3, 4, 5, 6, ඡෙද මෙන් වෙත්.)

25. උපවාන (හෝ) විජ්ජායන්තකර සූත්‍රය:- 1. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උපවාන ස්ථවිරතෙමේ ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනෙකහිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ සමග සතුටුවිය. සතුටුවිය යුතු වූ සිහිකටයුතු වූ කථාවකොට නිමවා එකත්පසෙක සිටියේය.

2. එකත්පසෙක සිටි ආයුෂ්මත් උපවාන ස්ථවිරතෙමේ ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන්ට “ඇවැත්නි, ශාරිපුත්‍රය, කිමෙක්ද, විද්‍යාවගේ කෙළවරට ගියේද?”

“ඇවැත්නි, මෙය නොවේ.”

“ඇවැත් ශාරිපුත්‍රය, කිමෙක්ද මරණයෙන් කෙළවරට ගියේද?”

“ඇවැත්නි, මෙය නොවේ.”

“ඇවැත් ශාරිපුත්‍රය, කිමෙක්ද, විද්‍යාවරණ දෙකින් කෙළවරට ගියේද?”

“ඇවැත්නි, මෙය නැත.

“ඇවැත් ශාරිපුත්‍රය, කිමෙක්ද, විද්‍යාවරණයන් හැර කෙළවරට ගියේද?”

“ඇවැත්නි, මෙය නැත.”

3. “ඇවැත්නි, ශාරිපුත්‍රය, කිමෙක්ද, විද්‍යාවෙන් කෙළවරට ගියේදැයි මෙසේ විචාරණ ලද්දේම, ‘ඇවැත්නි, මෙය නොවේයයි’ කීවෙහිය. ඇවැත්නි ශාරිපුත්‍රය, කිමෙක්ද, වරණයෙන් කෙළවරට ගියේදැයි’ මෙසේ විචාරණ ලද්දේම, ‘ඇවැත්නි, මෙය නොවේයයි’ කීවෙහිය.

‘ඇවැත් ශාරිපුත්‍රය, කිමෙක්ද, විද්‍යාවෙන් හා වරණයෙන් කෙළවරට ගියේ දැයි මෙසේ විචාරණ ලද්දේ ‘ඇවැත්නි, මෙය නොවේයයි’ කීයෙහිය. ඇවැත් ශාරිපුත්‍රය කිමෙක්ද ‘විද්‍යාවරණයන් හැර කෙළවරට ගියේදැයි’ මෙසේ විචාරණ ලද්දේ ‘ඇවැත්නි, මෙය නොවේයයි’ කීයෙහිය. ඇවැත්නි, යම් ඒ කෙසේ කෙළවරට ගියේදැයි’ ඇසීය.

4. “ඇවැත්නි, ඉදින් විද්‍යාවෙන් කෙළවරට ගියේ නම් උපාදාන සහිතවම කෙළවරට ගියේ වේ. ඉදින් ඇවැත්නි, වරණයෙන් කෙළවරට ගියේ නම් උපාදාන සහිතවම කෙළවරට ගියේ වන්නේය. ඉදින් ඇවැත්නි, විද්‍යාවරණයන් හැර කෙළවරට ගියේ නම් පාඨග්ජනායා නම් වේ. ඇවැත්නි, පාඨග්ජනායා වනාහි

විද්‍යාවරණයන් හැර කෙළවරට පැමිණියේය. ඇවැත්නි, වරණයෙන් දුරුවූයේ තත්වු පරිද්දෙන් නොදනී, නොදකී. වරණයෙන් යුක්තවූයේ තත්වු පරිද්දෙන් දනී, දකී, තත්වු පරිද්දෙන් දන්නේ දක්නේ කෙළවරට ගියේනම් වේ.”

26. ආයාචමාන සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, ශ්‍රද්ධාවන් මහණතෙම ‘සැරියුත් මුගලන් දෙනම යම්සේ නම් එබඳු වෙමිසි’ මෙසේ මනාකොට ආයාචනා කරණු ලබන්නේ ආයාචනා කරන්නේය. මහණෙනි, යම් මේ සැරියුත් මුගලන් දෙනමක් ඇද්ද, මාගේ ශ්‍රාවකවූ භික්ෂූන්ට මේ තුලනාවකි. මේ ප්‍රමාණයකි.

2. “මහණෙනි, ‘බෙමා භික්ෂුණියද උප්පලවණ්ණාවද යම් බඳුද එබඳු වෙමිසි’ ශ්‍රද්ධාවන් භික්ෂුණිය මෙසේ මනාකොට ආයාචනා කරණු ලබන්නේ ආයාචනා කරන්නේය. මහණෙනි, යම් මේ බෙමාභික්ෂුණියද උත්පලවණ්ණා භික්ෂුණියද යම්සේ නම් මාගේ ශ්‍රාවිකා භික්ෂුණීන්ට මෙය තුලනාවකි මෙය ප්‍රමාණයකි.

3. “මහණෙනි, ‘චිත්ත ගෘහපතියා හා හත්ථක ආලවක යම්සේද එබඳු වෙමිසි’ ශ්‍රද්ධාවන් උපාසකතෙම මෙසේ මනාකොට ආයාචනා කරණු ලබන්නේ ආයාචනා කරන්නේය. මහණෙනි, යම් මේ චිත්ත ගෘහපතියාද හත්ථක ආලවකද යම් සේ නම් මාගේ ශ්‍රාවක උපාසකයන්ට මෙය තුලනාවකි. මෙය ප්‍රමාණයකි.

මහණෙනි, ‘බුජ්ජුත්තරා උපාසිකාවද වෙළකණ්ඨකී නන්ද මාතාවද යම් සේද එබඳු වෙමිසි’ ශ්‍රද්ධාවන් උපාසිකා තොමෝ මෙසේ මනාකොට ආයාචනා කරණු ලබන්නී ආයාචනා කරන්නීය. මහණෙනි, යම් මේ බුජ්ජුත්තරා උපාසිකාවද, යම් සේ නම් තමාගේ ශ්‍රාවක උපාසිකාවන්ට මෙය තුලනාවකි. මෙය ප්‍රමාණයකි.”

27. රාහුලොවාද සූත්‍රය:- 1. “ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් රාහුල ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේක. පැමිණ භාග්‍යවතුන්වහන්සේ වැද

එකත්පසෙක සිටියේය. එකත්පසෙක සිටි ආයුෂ්මත් රාහුල ස්ථවිරයන් වහන්සේට භාග්‍යවතුන්වහන්සේ "රාහුලය, යම් අධ්‍යාත්මික පාඨවි ධාතුවක් ඇද්ද? යම් බාහිර පාඨවි ධාතුවක් ඇද්ද? මෝතොමෝ පාඨවිධාතුවමය.

2. "එය මගේ නොවේ. මේ තෙමේ මම නොවෙමි. මේ තෙමේ මාගේ ආත්මය නොවේ. මෙය මෙසේ තත්වු පරිද්දෙන් සමයක් ප්‍රඥාවෙන් දැක්ක යුතුයි.

3. "මෙය මෙසේ සමයක් ප්‍රඥාවෙන් තත්වු පරිද්දෙන් දැක පාඨවි ධාතුවෙහි කලකිරෙයි. පාඨවි ධාතුවෙහි සිත නොඅලවයි.

4. "රාහුලය, යම් අධ්‍යාත්මික ආපොධාතුවක් ඇද්ද යම් බාහිර අපොධාතුවක් ඇද්ද මෝ තොමෝ ආපොධාතුවමය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මෙසේ එය සමයක් ප්‍රඥාවෙන් තත්වු පරිද්දෙන් දැක ආපොධාතුවෙහි කලකිරෙයි. අපොධාතුවෙහි සිත නොඅලවයි.

5. "රාහුලය, යම් අධ්‍යාත්මික තෙජෝධාතුවක් ඇද්ද යම් බාහිර තෙජෝධාතුවක් ඇද්ද? මෝතොමෝ තෙජෝ ධාතුවමය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මෙසේ එය තත්වු පරිද්දෙන් සමයක් ප්‍රඥාවෙන් දැක තෙජෝ ධාතුවෙහි කලකිරෙයි. තෙජෝ ධාතුවෙහි සිත නොඅලවයි.

6. "රාහුලය, යම් අධ්‍යාත්මික වායෝ ධාතුවක් ඇද්ද යම් බාහිර වායෝ ධාතුවක් ඇද්ද? මෝතොමෝ වායෝධාතුවමය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මෙසේ එය තත්වු පරිද්දෙන් සමයක් ප්‍රඥාවෙන් දැක තෙජෝ ධාතුවෙහි කලකිරෙයි. තෙජෝ ධාතුවෙහි සිත නොඅලවයි.

7. "රාහුලය, යම්තැනෙක සිටි මහණතෙම මේ සතර ධාතූන්හි තමා නොවේයයි තමා කෙරෙහි නොවේයයි මනාව දකිද, රාහුලය, මේ මහණතෙමේ තෘෂ්ණාව සින්දේය, සංයෝජනය පෙරලා දැමීමේය. මනාකොට මානසාගේ ප්‍රභානසෙන් දුක් කෙළවර කෙළේයයි කියනු ලැබේ."

28. ජම්බාලියොපම සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ සතර දෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යාමානවෙත්. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්?

2. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම එක්තරා ශාන්ත චිත්ත විමුක්තියකට පැමිණ වාසය කෙරේද, හෙතෙම ශරීරයේ නොපැවැත්ම මෙනෙහි කරයි. සක්කාය නිරොධය මෙනෙහි කරණ ඔහුට සක්කාය නිරොධයෙහි සිත ලුහුනොබදියිද, නොපහදියිද, නොසිටියිද, බැසනොගතියිද මහණෙනි, ඒ හික්ෂුව විසින් සක්කාය නිරොධය කැමති නොවිය යුත්තේය.

3. "මහණෙනි, පුරුෂයෙක් යම්සේ ලාටුසහිතවූ අතින් අත්තක් ගන්නේද ඔහුගේ ඒ අත ඇලෙන්නේද ගන්නේද කැඩෙන්නේද වේ. එසේම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

4. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම එක්තරා ශාන්ත චිත්ත විමුක්තියකට පැමිණ වාසය කරයිද හෙතෙම සක්කාය නිරොධය මෙනෙහි කරයිද සක්කාය නිරොධය මෙනෙහිකරණ ඔහුට සක්කාය නිරොධයෙහි සිත ලුහුබදියිද පහදියිද සිටීද බැසගතීද, මහණෙනි, ඒ හික්ෂුව විසින් සක්කාය නිරොධය කැමති විය යුතුය.

5. "මහණෙනි, යම්සේ පුරුෂයෙක් පිරිසිදු අතින් අත්තක් ගන්නේද ඔහුගේ ඒ අත නොඇලෙන්නේද නොගන්නේද නොකැඩෙන්නේද වේ. මහණෙනි, එසේම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

6. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම එක්තරා ශාන්ත චිත්ත විමුක්තියකට පැමිණ වාසය කරයිද, හෙතෙම අවිද්‍යා කොටස් මෙනෙහි කරන්ද අවිද්‍යා කොටස් මෙනෙහි කරණ ඔහුට අවිද්‍යා ප්‍රභේදයෙහි සිත ලුහුනොබදියිද, නොපහදියිද නොසිටීද බැසනොගතීද මහණෙනි, ඒ හික්ෂුව විසින් අවිද්‍යා ප්‍රභේදය කැමති විය යුතුයි.

7. "මහණෙනි, නොයෙක් වර්ෂ ගණන් පැරණි ගවර වලක් යම්සේද පුරුෂයෙක් තෙම ඒ ගවරවලෙහි යම් ප්‍රවේශ මාර්ගයක්

වේද එය වසන්තේය. යම් පිටව යන සිදුරු වේද එය විවෘත කරන්නේද වර්ෂාවද මනාකොට ධාරා ප්‍රවේශ කරවන්නේය මහණෙනි, එසේ ඒ ගවරවලෙහි ඉවුරු කැඩීම කැමති නොවිය යුත්තාහ. එසේම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම එක්තරා ශාන්ත චිත්ත විමුක්තියකට පැමිණ වාසය කරයිද, හෙතෙම අවිද්‍යා ප්‍රභේදය මෙතෙහි කරයිද, අවිද්‍යා ප්‍රභේදය මෙතෙහි කරණ ඔහුට අවිද්‍යා ප්‍රභේදයෙහි සිත ලුහුබදියිද පහදියිද සිටිද බැසගනිද මහණෙනි, ඒ හික්ෂුව විසින් අවිද්‍යා කොටස් කැමතිවිය යුතුයි.

9. "මහණෙනි, නොයෙක් වර්ෂගණන් ගිය ගවරවලක් යම්සේද පුරුෂයෙක් තෙම ඒ ගවරවලෙහි යම් වැඩෙන මාර්ගයක් වේද එය විවෘත කරන්නේය. යම් පිරිහෙන මාර්ගයක් වේද එය වසන්තේය. වර්ෂාවද මනාකොට ධාරා හෙලන්නේය. මහණෙනි, එසේ ඒ ගවරවලෙහි ඉවුරු කැඩීම කැමතිවිය යුත්තාහ. මහණෙනි, එසේම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ සතර දෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්."

29. දිට්ඨධම්ම පරිනිබ්බාණ සූත්‍රය:- 1. "ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම්තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේක. පැමිණ ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ සමග සතුටුවිය. සතුටුවිය යුතුවූ සිහිකටයුතුවූ කථාව කොට නිමවා එකත්පසෙක සිටියේක. එකත්පසෙක සිටි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේට ඇවැත්නි, ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන්වහන්ස, යම් කරුණකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් සත්වයෝ මේ ආත්මයෙහිම පිරිනිවන් නොපාත්ද, ඊට හෙතු කවරේද ඊට ප්‍රත්‍යය කවරේදැයි" ඇසූයේය.

2. "ඇවැත්නි, ආනන්දය මේ ලොකයෙහි සත්වයෝ මේ සංඥාවෝ පිරිහීම භජනය කරත්යයි තත්වූ පරිද්දෙන් නොදනිද්ද, මේ ධර්මයෝ පැවැත්ම භජනය කරත්යයි තත්වූ පරිද්දෙන් නොදනිද්ද, මොව්හු විශේෂයට පැමිණේයයි තත්වූ පරිද්දෙන්

නොදනිද්ද, මොව්හු නිවණ භජනය කෙරෙත්යයි තත්වු පරිද්දෙන් නොදනිත්ද, ඇවැත්නි, ආනන්දය යම් කරුණකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් සත්වයෝ මේ ආත්මයෙහිම පිරිනිවන් නොපාත්ද, මේ ඊට හෙතෙය, මේ ඊට ප්‍රත්‍යය.

3. "ඇවැත්නි, ශාරිපුත්‍රය යම් කරුණකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් සත්වයෝ මේ ආත්මයෙහිම පිරිනිවන් පාත්ද, ඊට හේතු කවරේද ඊට ප්‍රත්‍යය කවරේද?

4. "ඇවැත්නි, ආනන්දය මේ ලොකයෙහි සත්වයෝ මේ සංඥාවෝ පිරිහීමට යන්තේයයි තත්වු පරිද්දෙන් දනිද්ද, මොව්හු පැවැත්ම භජනය කරත්යයි තත්වු පරිද්දෙන් දනිද්ද මොව්හු විශෙෂයට පමුණුවන්නේයයි තත්වු පරිද්දෙන් දනිද්ද මොව්හු නිවණ භජනය කෙරෙත්යයි තත්වු පරිද්දෙන් දනිද්ද, ඇවැත්නි ආනන්දය යම් කරුණකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් සත්වයෝ මෙලොවම පිරිනිවෙත්ද මේ ඊට හෙතෙය මේ ඊට ප්‍රත්‍යය."

30. මහාපදෙස සූත්‍රය:- 1. "එක්කාලයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හොඟ නගරයෙහි ආනන්ද වෛත්‍යයෙහි වාසය කරණසේක. එහිදී වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ 'මහණෙනි' හික්ෂුන් ආමන්ත්‍රණය කළසේක. 'පින්වතුන් වහන්සැ' ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ප්‍රතිවචන දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක.

2. "මහණෙනි, මේ සතර මහාපදෙශයන් දෙශනා කරන්නෙමි. එය අසව, මනාකොට මෙනෙහි කරව කියන්නෙමි යි වදාළසේක. ඒ හික්ෂුහු 'එසේය ස්වාමීනි' කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ප්‍රතිවචන දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක.

3. "මහණෙනි, සතර මහාපදෙශයෝ කවරහුද?

4. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ කෙනෙක්, ඇවැත්නි, මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරිපිටදී අසන ලදී. ඉදිරිපිටදී පිළිගන්නා ලදී. මේ ධර්මය මේ විනය මේ ශාස්තෘ ශාසනයයි මෙසේ කියන්නේය.

5. "මහණෙනි, ඒ භික්ෂුවගේ කීමට නොසතුටු නොවිය යුතුයි. ආක්‍රොශ නොකටයුතුය. නොසතුටු නොවී ආක්‍රොශ නොකොට ඒ පදයන් ව්‍යඤ්ජනයන් මනාකොට උගෙන සූත්‍රයන් හා සමකළ යුත්තාහ. විනය හා සැසඳිය යුත්තාහ.

6. "ඉදින් ඔවුන් සූත්‍රයන් හා සමාන කරන්නේ, විනය හා සසඳන්නේ සූත්‍රයට සමාන නොවෙත්ද, විනය හා නොසැසඳෙත්ද ඒකාන්තයෙන් මෙය භාග්‍යවත් අර්භත් සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ වචන නොවන්නේමය. මේ භික්ෂුව නපුරුකොට වරදවා ගත් එකකැයි නිෂ්ටාවට යා යුතුය. මහණෙනි, මෙය මෙසේ අත්හරිවි.

7. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

8. "ඉදින් ඔවුන් සූත්‍රයන් හා සමකරන්නේ විනය හා සසඳන්නේ සූත්‍ර හා සමඳ විනය හා සැසඳෙත්ද ඒකාන්තයෙන් මෙය ඒ භාග්‍යවත් අර්භත් සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ වචනය මේ භික්ෂුවද යහපත්සේ උගත්තේයයි නිෂ්ටාවට යා යුත්තාහ.

9. "මහණෙනි, මේ පළමුවෙනි මහාපදෙශය දරවි.

10. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ කෙනෙක් අසවල් ආවාසයෙහි තෙරුන් සහිත ප්‍රමුඛයන් සහිත සංඝයා වසයි. මා විසින් ඒ සංඝයාගේ සම්මුඛයෙන් අසනලදී. සම්මුඛයෙන් පිළිගන්නා ලදී. මේ ධර්මයය මේ විනයය මේ ශාස්තෘ ශාසනයයි' කියන්නේය.

11-12. (මේ ඡේද මේ සූත්‍රයේ 5, 6 ඡේද මෙන් වෙත්.)

13-14. (මේ ඡේද මේ සූත්‍රයේ 4, 5 ඡේද මෙන් වෙත්.)

15. "ඉදින් ඔවුන් සූත්‍රයන් හා සමකරන්නේ විනය හා සසඳන්නේ සූත්‍ර හා සමඳ විනය හා සැසඳෙත්ද ඒකාන්තයෙන් මෙය ඒ භාග්‍යවත් අර්භත් සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ වචනය මේ භික්ෂුවද යහපත්සේ උගත්තේයයි නිෂ්ටාවට යා යුත්තාහ.

16. "මහණෙනි, මේ දෙවෙනි මහාපදෙශය දරවි.

17. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ කෙනෙක් අසවල් ආවාසයෙහි බහුශුන්‍රවු ආගම දත් ධර්මධර විනයධර මානිකාධර බොහෝ ස්ථවිර භික්ෂුහු වාසය කරත්. මා විසින් ඒ තෙරුන්ගේ සම්මුඛයෙන් අසන ලදී. සම්මුඛයෙන් පිළිගන්නා ලදී. මේ ධර්මය මේ විනය මේ ශාස්තෘශාසනයයි කියන්නේය.

18. "මහණෙනි, ඒ භික්ෂුවගේ වචනයට නොසතුටු නොවිය යුතුය. ආක්‍රොශ නොකට යුතුය. නොසතුටු නොවී ආක්‍රොශ නොකොට ඒ පදයන් ඒ ව්‍යඤ්ජනයන් මනාකොට උගෙන සුත්‍රයන් හා සමකළ යුත්තාහ. විනය හා සැසඳිය යුත්තාහ.

19. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය මෙනි.)

20-21. (මේ ඡේද මේ සූත්‍රයේ 16, 17 ඡේද මෙන් වෙත්)

22. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 15 ඡේදය මෙනි.)

23. "මහණෙනි, මේ තුන්වෙනි මහා ප්‍රදෙශයයි.

24, 25, 26. (මේ ඡේද මේ සූත්‍රයේ 17, 18, 19 ඡේද මෙන් වෙත්.)

27. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 17 ඡේදය මෙනි.)

28. "මහණෙනි, ඒ භික්ෂුවගේ වචනයට නොසතුටු නොවිය යුතුය. ආක්‍රොශ නොකොට යුතුය නොසතුටුනොවී ආක්‍රොශ නොකොට ඒ පදයන් ඒ ව්‍යඤ්ජනයන් මනාකොට උගෙන සුත්‍රයන් හා සමකළ යුත්තාහ. විනය හා සැසඳිය යුත්තාහ.

29. "ඉදින් ඔවුන් සූත්‍ර හා සමකරන්නේ විනය හා සසඳන්නේ සූත්‍ර හා සමවෙත්ද විනය හා සැසඳෙත්ද ඒකාන්තයෙන් මෙය ඒ භාග්‍යවත් අර්හත් සමාසක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේගේ වචනය ඒ තෙරුන්ද මනාකොට ගන්නාලද්දේයයි නිෂ්ටාවට යා යුතුය. මහණෙනි, මේ සතරවෙනි මහාපදෙශය දරවි. මහණෙනි, මේ සතර මහාපදෙශයෝයි"

(දහඅටවෙනි සඤ්චෙනනීය වර්ගය නිමි.)

19. යොධාජීව වර්ගය.

31. යොධාජීව සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූ යොධතෙමේ රජුට සුදුසුවූයේ රජුගේ වස්තුව වූයේ රජුට අග්‍රය යන සංඛ්‍යාවට යයි. කවර සතරකින්ද යත්. මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි යොධතෙම ස්ථානයෙහි දක්ෂවේද, ඇත පනින්තේ වේද, විදුලි ඵලියෙන් විදින්නේ වේද, මහත් සණ ඇති දෙයක් විදින්නේද, මේ කරුණු සතරින් යුක්තවූ යුද්ධයෙන් ජීවත්වන්නා රජුට සුදුසුවේ. රජුගේ භොගය වෙයි. රජුට අග්‍රයයි යන සංඛ්‍යාවට යේ.

2. "මහණෙනි, එසේම කරුණු සතරකින් යුක්ත මහණ තෙම ආහුණෙය්‍ය වේ. පාහුණෙය්‍ය වේ. දක්ඛිණෙය්‍ය වේ, අඤ්ජලිකරණීය වේ. ලොකයාගේ නිරුත්තර පුණ්‍ය ක්ෂෙත්‍රයයි.

3. "කවර සතරකින්ද යත් මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම ස්ථානයෙහි දක්ෂවේද, ඇත පනින්තේවේද, විදුලි ඵලියෙන් මහත් සණයන් පලන්නේ වේද, මහණෙනි, මහණතෙමේ කෙසේ ස්ථානයෙහි දක්ෂවේද?

4. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම සිල්වන්ද සංවරවූයේ වේද, ආචාරයෙන් හා ගොචරයෙන් යුක්තද, සුලු වරදෙහි බිය දක්නා ස්වභාව වේද ශික්ෂාපදයන් සමාදන්ව රකීද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණතෙම ස්ථානයෙහි දක්ෂවේ.

5. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම දුර හෙන්නේ වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම අතීතානාගත වර්තමානවූ අධ්‍යාත්මිකවූ හෝ බාහිරවූ හෝ ඕදාරිකවූ හෝ සියුම්වූ ලාමකවූ හෝ ප්‍රණීතවූ හෝ ඇත හෝ සමීපයෙහිවූ යම් රූපයක් වේද සියළු රූපය එය මගේ නොවේ. මේතෙම මම නොවෙමි. හෙතෙම මගේ ආත්මය නොවේයයි මෙසේ මෙය තත්වූ පරිද්දෙන් සමයක් ප්‍රඥාවෙන් දකී. යම්කිසි වෙදනාවක් ඇන්ද යම් වේදනාවක් වේද සියළු වේදනාව එය මගේ නොවේ. මේතෙම මම නොවෙමි. හෙතෙම මගේ ආත්මය නොවේයයි මෙසේ මෙය තත්වූ පරිද්දෙන් සමයක් ප්‍රඥාවෙන්

දකී. යම්කිසි සංඥාවක් ඇතද සියළු සංඥාව එය මගේ නොවේ මේ තෙම මම නොවෙමි. හෙතෙම මගේ ආත්මය නොවේයයි මෙසේ මෙය තත්වු පරිද්දෙන් සමායක් ප්‍රඥාවෙන් දකී. යම්කිසි සංස්කාරයක් ඇතද යම් සංස්කාරයක් වේද සියළු සංස්කාරය එය මගේ නොවේ. මේ තෙම මම නොවෙමි. හෙතෙම මගේ ආත්මය නොවේයයි මෙසේ මෙය තත්වු පරිද්දෙන් සමායක් ප්‍රඥාවෙන් දකී. යම්කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇතද එය මගේ නොවේ. මේ තෙම මම නොවෙමි. හෙතෙම මගේ ආත්මය නොවේ. මෙසේ මෙය සමායක් ප්‍රඥාවෙන් තත්වු පරිද්දෙන් දකී. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණතෙම දුර හෙන්නේ වේ.

6. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම විදුලි ඵලියෙන් විදින්නේ වේද? (මෙහි 11 වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 6 ඡෙදය යෙදිය යුතුයි) මහණෙනි, මෙසේ මහණතෙම විදුලි ඵලියෙන් විදින්නේ වේ.

7. "මහණෙනි, මහණතෙම කෙසේ මහත් සනයක් විදින්නේවේද මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මහත්වූ අවිද්‍යා සම්බන්ධයක් පලයිද, මහණෙනි මෙසේ මහණ තෙම මහත්වූ ශරීරයක් ප්‍රදාලනය කරන්නේ වේ.

8. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 2 ඡෙදය මෙහි.)

32. පාටිභොග රහිත සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, ධර්ම සතරකට ශ්‍රමණයෙක් හෝ බ්‍රාහ්මණයෙක් හෝ දෙවියෙක් හෝ මාරයෙක් හෝ බ්‍රහ්මයෙක් හෝ ලොකයෙහි කිසිවෙක් හෝ යම්කිසිවෙක් ඇපකාරයෙකු නොවේ. කවර සතර දෙනෙකුටද යත්.

2. "ජරා ස්වභාවය නොදිර්චයි,

3. "ශ්‍රමණයෙක් හෝ බ්‍රාහ්මණයෙක් හෝ දෙවියෙක් හෝ මාරයෙක් හෝ ලොකයෙහි කිසිවෙක් හෝ ඇපකාරයෙක් නැත.

4. "ව්‍යාධි ස්වභාවය, ව්‍යාධි නොවේවයි, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡෙදය යෙදිය යුතුයි.)

5. "මරණ ස්වභාවය, නොමැරේවයි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡෙදය යෙදිය යුතුයි.)

6. "කිලුට්ඨකරණ පුනර්භවය ඇතිකරවන කෙලෙස් විධාව සහිත දුක්ඛ විපාකවූ මත්තෙහි ජාති ජරා මරණ ඇති යම් ඒ ලාමක කර්ම කෙනෙක් ඇතද ඔවුන්ගේ විපාකය නොඉපදේවායි, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

33. සබ්බදිට්ඨ සූත්‍රය:- 1. එක් කාලයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර වෙළුවනයෙහි කලන්දක නිවාප ස්ථානයෙහි වාසය කරණසේක. එකල්හි මගධ මහාමාත්‍ය වස්සකාර බ්‍රාහ්මණතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය. සතුටුවිය යුතුවූ සිහි කටයුතුවූ කථාව කොට නිමවා එකත්පසෙක සිටියේය.

2. "එකත්පසෙක සිටි මගධ මහාමාත්‍යවූ වස්සකාර බ්‍රාහ්මණතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට "භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම් කිසිවෙක් මා විසින් මෙසේ දක්නා ලදැයි දක්නා ලද්ද කියයිද, ඉන් දොෂයක් නැත. යම් කිසිවෙක් මා විසින් මෙසේ අසන ලදයයි අසන ලද්ද කියයිද, ඒ හෙතුවෙන් දොෂයක් නැත. යම් කිසිවෙක් මෙසේ මා විසින් ගන්ධ රස ඵොට්ඨබ්බ වශයෙන් ගන්නා ලද්දේයයි මුත්‍රය කියයිද ඒ හෙතුවෙන් දොෂයක් නැත. යම් කිසිවෙක් මා විසින් සිතින් දන්නා ලද්දේ යයි විඤ්ඤාණය කියයිද ඒ හෙතුවෙන් දොෂයක් නැතැයි මෙසේ කියන්නෙක් මෙබඳු දෘෂ්ටි ඇත්තෙක් යයි" කියේය.

3. "බ්‍රාහ්මණය, මම දක්නාලද සියල්ල කිවයුතු යයි නොකියමි. බ්‍රාහ්මණය මම දක්නාලද සියල්ල නොකිවයුතු යයි නොකියමි. බමුණ, මම අසන ලද සියල්ල කිවයුතු යයි නොකියමි. බ්‍රාහ්මණය, මම අසන ලද සියල්ල නොකිවයුතු යයි නොකියමි. බමුණ මම සියලු ගන්ධ රස ස්පර්ශය කිවයුතු යයි නොකියමි. බමුණ, මම සියලු ගන්ධ රස ස්පර්ශය නොකිව යුතු යයි නොකියමි. බමුණු මම සියලු දතයුත්ත කිවයුතුයයි නොකියමි. බමුණ, මම සියලු දතයුත්ත නොකිව යුතුයයි නොකියමි.

4. "බමුණ, යම් දුටු දෙයක් කියන්නාට අකුශල ධර්මයෝ වැඩෙත්ද, කුශල ධර්මයෝ පිරිහෙත්ද, මෙබඳු දක්නා ලද්ද

නොකිවයුතු යයි කියමි. බමුණ, යම් දුටු දෙයක් කියන්නාට අකුශල ධර්ම පිරිහෙත්ද, කුශල ධර්ම වැඩෙත්ද, මෙබඳු දුටු දෙය කිවයුතුයයි කියමි.

5. "බමුණ, යම් ඇසූ දෙයක් කියන්නාට අකුශල ධර්මයන් වැඩෙත්ද කුශල ධර්මයන් පිරිහෙත්ද, මෙබඳු අසන ලද්ද නොකිවයුතුයි කියමි. බමුණ, යම් අසන ලද්දක් කියන්නාට අකුශල ධර්ම පිරිහෙත්ද කුශල ධර්ම වැඩෙත්ද, මෙබඳු අසන ලද්ද කිවයුතුයයි කියමි.

6. "බමුණ, යම් ගන්ධ රස ඓධිබ්බයක් කියන්නාහට අකුශල ධර්ම වැඩෙත්ද කුශල ධර්ම පිරිහෙත්ද එබඳු මුත්‍රය (පඤ්චෙන්ද්‍රියයන්ගෙන් දන්නා දෙය) නොකිවයුතුයයි කියමි. බමුණ, යම්කිසි ගන්ධ රස ඓධිබ්බයක් කියන්නාට අකුශල පිරිහේ නම් කුශල වැඩේ නම් මෙබඳු මුත්‍රය (පඤ්චෙන්ද්‍රියයන්ගෙන් දැනගත් දේ) කිවයුතුයයි කියමි.

7. "බමුණ, යම්කිසි, සිතින් දතයුත්තක් කියන්නාහට අකුශල වැඩෙත්ද, කුසල් පිරිහෙත්ද එබඳු විඤ්ඤාණය නොකිවයුතුයයි කියමි. බමුණ, යම් විඤ්ඤාණයක් කියන්නාට අකුශල පිරිහෙත්ද කුසල් වැඩෙත්ද, එබඳු විඤ්ඤාණය කිව යුතුයයි කියමි.

8. "ඉක්බිති මගධ මහාමාත්‍යවූ වස්සකාර බ්‍රාහ්මණ තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට සතුටු වු හුනස්නෙන් නැගිට ගියේය.

34. මරණ භායන සූත්‍රය:- 1. ඉක්බිති ජානුස්සෝනී බ්‍රාහ්මණතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක් හිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය. සතුටු විය යුතුවූ සිහිකටයුතුවූ කථාව කොට නිමවා එකත්පසෙක සිටියේය.

2. එකත්පසෙක සිටි ජානුස්සෝනී බ්‍රාහ්මණතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට "භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, මම වනාහි යමෙක් මරණය ස්වභාව කොට ඇත්තේ මරණයට බිය නොවෙයිද, තැවීමට නොපැමිණෙයිද, හෙතෙම නැත්තේ යයි, මෙබඳු වාද ඇත්තෙක්මි, මෙබඳු දෘෂ්ටි ඇත්තෙක්මි.

3. "ඛමුණ, මරණය ස්වභාව කොට ඇත්තේ මරණයට බිය වෙයිද තැවීමට පැමිණෙයිද (එවැන්නෙක්) ඇත්තේය. ඛමුණ මරණ ස්වභාව ඇත්තේ මරණයට බිය නොවෙයිද, තැවීමට නොපැමිණෙයිද, (එවැන්නෙක්) ඇත්තේය.

4. "ඛමුණ මරණය ස්වභාව කොට ඇත්තේ මරණයට බිය වෙයිද තැවීමට පැමිණෙයිද ඒ කවරෙක්ද? ඛමුණ, මේ ලොකයෙහි ඇතැමෙක් කාමයන්හි පහවූ රාග නැත්තේද,

5. පහ නොවූ කැමත්ත ඇත්තේද, පහ නොවූ ප්‍රේමය ඇත්තේද, පහ නොවූ කාම පිපාසය ඇත්තේ වේද, පහනොවූ දැවීම ඇත්තේ වේද, පහනොවූ තෘෂ්ණාව ඇත්තේ වේද, ඔහු එක්තරා දැඩි රෝගයක් ස්පර්ශ කරයි.

6. "එක්තරා දැඩිවූ රෝගයකින් ස්පර්ශ කළහුට ඒකාන්තයෙන් ප්‍රියවූ කාමයෝ 'මා අත්හරිත්. මම ප්‍රිය කාමයන් අත් හරිනෙමි' හෙතෙම ශොක කරයි. ක්ලාන්ත වෙයි. වැළපෙයි, ලය අත් ගසා අඬයි. මුළාවට පැමිණෙයි. ඛමුණ, මේ තෙම මරණයට භයවෙයි. තැතිගැනීමට පැමිණෙයි.

7. "ඛමුණ, නැවතද අන් කෙනෙක් කියමි. මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් මරණය ස්වභාව කොට ඇත්තේ ශරීරයෙහි පහවූ රාග නැත්තේ වේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. "දැඩිවූ රෝගයකින් ස්පර්ශ කළ ඔහුට ඒකාන්තයෙන් ප්‍රියවූ ශරීරය 'මා අත්හරියි. මම ප්‍රිය ශරීරය අත් හරින්නෙමි.' හෙතෙම ශොක කරයි. ක්ලාන්ත වෙයි, වැළපෙයි, ලය අත් ගසා අඬයි. මුළාවට පැමිණෙයි. ඛමුණ, මේ තෙමේද මරණ ස්වභාව ඇත්තේ මරණයට බිය වෙයි. තැති ගැනීමට පැමිණෙයි.

9. "ඛමුණ, නැවතද මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් නොකරණ ලද යහපතක් ඇත්තේ වේද නොකරණ ලද කුශලයක් ඇත්තේ වේද, බියට නොකළ ආරක්ෂාවක් ඇත්තේද, කරණලද පව් ඇත්තේ වේද කරණ ලද කර්මය කර්ම ඇත්තේ වේද, කරණ ලද නපුරු අපිරිසිදු කර්ම ඇත්තේද ඔහු එක්තරා දැඩි රෝගයක් ස්පර්ශ කරයි.

10. "එක්තරා දැඩි රෝගයකින් ස්පර්ශ කළහුට මා විසින් ඒකාන්තයෙන් යහපතක් නොකරණ ලදී. කුශලයක් නොකරණ ලදී. බියට ආරක්ෂාවක් නොකරණ ලදී. පාපයක් කරණ ලදී. කර්කශ කර්මයක් කරණ ලදී. අපිරිසිදු කර්මයක් කරණ ලදී. පින්වත, නොකරණ ලද යහපත ඇති නොකරණ ලද කුශල් ඇති නොකරණ ලද බියට ආරක්ෂා ඇති කරණ ලද, පවි ඇති කරණ ලද කර්කශ කර්ම ඇති කරණ ලද අපිරිසිදු කර්ම ඇතියවුන්ගේ ගතිය යම්තාක්ද ඒ ගතියට පරලොව යමීයි.' හෙතෙම ශොක කරයි. ක්ලාන්ත වෙයි. වැළපෙයි. ලෙහි අත් ගසා අඬයි. මුළාවට පැමිණෙයි. බමුණ මේ තෙමේද මරණ ස්වභාව කොට ඇත්තේ මරණයට බියවෙයි. තැති ගැනීමට පැමිණෙයි.

11. "බමුණ, නැවතද මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් සැක ඇත්තේ වේද, විචිකිච්ඡා ඇත්තේ වේද, සද්ධර්මයෙහි නිෂ්ටාවට නොගියේ වේද, ඔහු එක්තරා දරුණු රෝගයක් ස්පර්ශ කරයි.

12. "එක්තරා දරුණු රෝගයකින් ස්පර්ශ කළහුට මම ඒකාන්තයෙන් සැක ඇත්තේ වෙමි. විචිකිච්ඡා ඇත්තේ වෙමි. සද්ධර්මයෙහි නිෂ්ටාවට නොපැමිණියෙමි. හෙතෙම ශොක කරයි. ක්ලාන්ත වෙයි. වැළපෙයි, ලෙහි අත් හපා අඬයි, මුළාවට පැමිණෙයි. බමුණ මේ තෙමේද මරණ ස්වභාව ඇත්තේ මරණයට බිය වෙයි. සන්තාපයට පැමිණෙයි. බමුණ, මේ සතරදෙන මරණ ස්වභාව ඇත්තෝ මරණයට බිය වෙත්, තැතිගැනීමට පැමිණෙත්.

12. බමුණ, මරණය ස්වභාවකොට ඇති කවරෙක් හෝ මරණයට බිය නොවෙත්ද, තැතිගැනීමට නොපැමිණෙද්ද? බමුණ මේ ලොකයෙහි ඇතැමෙක් කාමයන්හි පහවූ රාග ඇත්තේ වේද.

13. පහවූ ඡන්දය ඇත්තේ වේද, පහවූ ප්‍රේමය ඇත්තේ වේද, පහවූ පිපාසය ඇත්තේ වේද, පහවූ දැවිල්ල ඇත්තේ වේද, පහවූ තෘෂ්ණාව ඇත්තේ වේද, ඔහු එක්තරා දරුණු රෝගයක් ස්පර්ශ කරයි.

14. "එක් දරුණු රොගයකින් ස්පර්ශ කළ ඔහුට ඒකාන්තයෙන් 'මා ප්‍රිය කාමයෝ අත්හරිත්, මම ප්‍රිය කාමයන් අත්හරින්නෙමි'යි' මෙසේ නොවේ. හෙතෙම ශොක නොකරයි. ක්ලාන්ත නොවෙයි. විලාප නොකියයි. ළය දෙඅත් බදා නොහඬයි. මුළාවට නොපැමිණෙයි. බමුණ, මේ තෙමේ මරණ ස්වභාව ඇත්තේ මරණයට බිය නොවෙයි. තැතිගැනීමට නොපැමිණෙයි.

15. "බමුණ, නැවත අනිකක් කියමි. මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් ශරීරයෙහි පහවූ රාග ඇත්තේ වේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 13 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

16. "එක්තරා දරුණු රොගයකින් ස්පර්ශ කළහුට ඒකාන්තයෙන් 'මා ප්‍රියවූ ශරීරය අත්හරින්නේය. මම ප්‍රිය ශරීරය අත් හරින්නෙමි'යි මෙසේ වේ. හෙතෙම ශොක නොකරයි, ක්ලාන්ත නොවෙයි. නොවැලපෙයි, ළෙහි අත් ගසා නොහඬයි, මුළාවට නොපැමිණෙයි. බමුණ, මේ තෙමේ මරණ ස්වභාව ඇත්තේ මරණයට බිය නොවෙයි. තැති ගැනීමට නොපැමිණෙයි.

17. 'බමුණ, නැවත අනිකක් කියමි. මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් නොකරණ ලද පවක් ඇත්තේ වේද, නොකරණ ලද කර්කශ කර්ම වේද, නොකරණ ලද අපිරිසිදු කර්ම වේද, කරණ ලද යහපත ඇත්තේ වේද, කරණ ලද කුසල් ඇත්තේ වේද, කරණ ලද බියට පිළියම් ඇත්තේවේද, ඔහු එක්තරා දරුණු රොගයක් ස්පර්ශ කරයි.

18. "එක්තරා දරුණු රොගයකින් ස්පර්ශ කළාවූ ඔහුට ඒකාන්තයෙන් 'මා විසින් පාපයක් නොකරණ ලදී. අපිරිසිදු කර්මයක් නොකරණ ලදී. යහපතක් කරණ ලදී. කුශලයක් කරණ ලදී. බියට ප්‍රතිකර්මයක් කරණ ලදී. පින්වත නොකළ පව් ඇති නොකළ කර්කශ කර්ම ඇති, නොකළ අපිරිසිදු කර්ම ඇති කරණලද යහපත ඇති කරණලද කුසල් ඇති කරණ ලද බියට ප්‍රතිකර්ම ඇති අයට යම් ගතියක් ඇද්ද, ඒ ගතියට පරලොව යම්'යි හෙතෙම ශොක නොකරයි. ක්ලාන්ත නොවෙයි. නොවැලපෙයි. ළෙහි දෙඅත් ගසා නොහඬයි. මුළාවට

නොපැමිණෙයි. බමුණ මේ තෙමේද මරණ ස්වභාව ඇත්තේම, මරණයට බිය නොවෙයි. තැතිගැනීමට නොපැමිණෙයි.

19. “බමුණ, නැවතද මේ ලොකයෙහි ඇතැමෙක් සද්ධර්මයෙහි සැක නොකරන්නේ වේද, විචිකිච්ඡා නැත්තේ වේද, නිෂ්ටාවට ගියේද, ඔහු එක්තරා දරුණු රොගයක් ස්පර්ශ කරයි.

20. “එක්තරා දරුණු රොගයක් ස්පර්ශ කළ ඔහුට ‘ඒකාන්තයෙන් සද්ධර්මයෙහි සැක නොකෙළෙමි. විචිකිච්ඡා නැත්තෙමි. නිෂ්ටාවට පැමිණියෙමි, මෙසේ සිතයි. හෙතෙම මරණයට ශොක නොකරයි. ක්ලාන්ත නොවෙයි. නොවැලපෙයි. ළෙහි අත් බැද නොහඬයි. මුළාවට නොපැමිණෙයි. බමුණ මේ තෙමේද මරණ ස්වභාව ඇත්තේම මරණයට බිය නොවෙයි, සන්ත්‍රාසයට නොපැමිණෙයි. මහණෙනි මරණ ස්වභාව ඇති මේ සතරදෙන මරණයට බිය නොවෙයි. තැතිගැනීමට නොපැමිණෙයි.”

35. බ්‍රාහ්මණ සව්ව සූත්‍රය:- 1. එක්කාලයෙකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර ගිජුකුළු පව්වෙහි වාසය කරණ සේක. එකල්හි ප්‍රසිද්ධ බොහෝ පරිබ්‍රාජකයෝ සප්පිනික ගඟ අද්දර පරිබ්‍රාජකාරාමයෙහි වාසය කරත්. එනම් අන්තභාර, ද්වරධර, සකුළුදායී, පරිබ්‍රාජකාවන්ද අනිකුත් ප්‍රසිද්ධ පරිබ්‍රාජකාවන්ය.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් වේලෙහි පල සමවතින් නැගිටිසේක් සප්පිනිකා තීරයෙහි පරිබ්‍රාජකාරාමය යම් තැනෙකින්ද එහි පැමිණිසේක. එකල්හි වනාහි රැස්වූ වැඩහුන් ඒ පරිබ්‍රාජකයෝ අතර ‘මේත් බ්‍රාහ්මණ සත්‍යය, මේත් බ්‍රාහ්මණ සත්‍යයයි, මේ අතුරු කථාවක් පහළවිය.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ පරිබ්‍රාජකයෝ යම් තැනෙකින්ද එහි පැමිණිසේක. පැමිණ පණවන ලද අස්නෙහි වැඩසිටිසේක, වැඩහිඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ පරිබ්‍රාජකයන්ට ‘පරිබ්‍රාජකවරුනි, දැන් කවර කථාවකින් සිටියාහුද? තොපගේ කවර කථාවක් අධාලවිනිදැයි?’ කීසේක.

“භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, මෙහි වැඩහුන් රැස්වූ අප අතරේ මෙසේද බ්‍රාහ්මණ සත්‍යය, මෙසේද බ්‍රාහ්මණ සත්‍යයයි’ මේ අතුරුකථාව පහළවූයේයයි” කීවාහුය.

“පරිබ්‍රාජකවරුනි, මේ බ්‍රාහ්මණසත්‍ය සතරක් මා විසින් තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂකොට ප්‍රකාශකරණ ලද්දෙන. කවර සතරක්ද යත්

4. “පරිබ්‍රාජකවරුනි, මේ ලොකයෙහි බමුණුතෙමේ සියළු ප්‍රාණිහු නොවදයයි කීහ.

5. මෙසේ කියන බ්‍රාහ්මණතෙම සත්‍යයක් කීහ. බොරුවක් නොකීහ. හෙතෙම ඒ කරුණින් ශ්‍රමණයෙක් නොවේයයි හඟියි. බමුණෙක් නොවේයයි හඟියි. ශ්‍රේෂ්ඨ වෙමියි නොහඟියි. සමාන වෙමියි නොහඟියි. හීන වෙමියි නොහඟියි.

6. “එතකුදු වුවත් යමක් එහි සත්‍යයද එය විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රාණින්ගේම දයාව අනුකම්පාව පිණිස පිළිපන්නේ වේ.

7. “පරිබ්‍රාජකවරුනි, නැවතද බමුණුතෙම සියලු කාමයෝ අනිත්‍යය දුක්ය වෙනස්වන ස්වභාව ඇත්තේයයි කීහ. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

“යමක් එහි සත්‍යයද එය විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන කාමයන්ගේම නිර්වේදය නොඇලීම පිණිස නිරුද්ධය පිණිස පිළිපන්නේ වේ.

8. “පරිබ්‍රාජකවරුනි, නැවත අනිකක් කියමි. බ්‍රාහ්මණ තෙමේ සියලු භවයෝ අනිත්‍යය, දුක්ය, පෙරලෙන ස්වභාව ඇත්තේයයි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) යමක් එහි සත්‍යයද එය විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන භවයන්ගේම නිර්වේදනීය පිණිස නොඇලීම පිණිස නිරුද්ධය පිණිස පිළිපන්නේ වේ.

9. පරිබ්‍රාජකවරුනි, නැවතද අනිකක් කියමි. මම කිසි තැනෙක්හි නැත. කිසිවෙකුගේ යයි කැඳවිය යුතුකොටද නැත. අනුන්ගේ ආත්මය කොහිත් නැත. කිසිතැනෙක්හි නැතැයි, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) යමක් එහි සත්‍යද, එය

විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන පලිබෝධ රහිත ප්‍රතිපදාවකට පිළිපත්තේවේ. පරිබ්‍රාජක වරුනි, මේ බ්‍රාහ්මණ සත්‍ය සතර මා විසින් තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන දේශනා කරණ ලද්දාහ.”

36. ලොකනීයන සූත්‍රය:- 1. ඉක්බිති එක්තරා භික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙකහිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත් පසෙක සිටියේය. එකත්පසෙක සිටි ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ‘ස්වාමීනි, කවරකින් ලොකයා ගෙනයනු ලැබේද, කවරකින් ලෝකයා අදීද, උපන්නාවූ කවරෙකුගේ වසඟයට යයිදැයි?’ ඇසීය.

2. “මහණ, යහපත, යහපත, තොපගේ නුවණ යහපත්ය. වැටහීම යහපති. ප්‍රශ්න කිරීම යහපත්ය.

3. “මහණ, තොප ‘ස්වාමීනි, කවරකින් ලෝකයා ගෙන යනු ලබයිද? කවරකින් ලොකයා අදීද? උපන් කවරෙකුගේ වසඟයට යාදැයි’ මෙසේ විචාරන්නෙහිය.” - “ස්වාමීනි, එසේය.”

4. “මහණ සිතීන් වනාහි ලොකය ගෙනයයි. සිතීන් අදියි. උපන් සිතේ වසඟයට යයි”

5. “ස්වාමීනි, යහපතැයි” ඒ මහණතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට සතුටුව අනුමෝදන්ව, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මත්තෙහි ප්‍රශ්න විචාළේය.

6. “ස්වාමීනි, බහුශ්‍රැතයාය, ධර්මධරයාය, බහුශ්‍රැතයාය ධර්මධරයා යයි කියයි. ස්වාමීනි කොපමණකින් බහුශ්‍රැත වේද, ධර්මධරවේදැයි විචාළේය.

7. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මහණ, නුඹ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) “මහණ, මා විසින් දේශනා කරණලද සූත්‍ර, ගෙය්‍ය, වෙය්‍යාකරණ, ගාථා උදාන, ඉතිචුත්තක, ජාතක, අබිභුතධම්ම, වෙදල්ල බොහෝය. මහණතෙම ඉදින් සතරපද ගාථාවක වුවත් අර්ථය දැන ධර්මය දැන ධර්මානු ධර්ම ප්‍රතිපන්නවේද, බහුශ්‍රැතයයිද ධර්මධරයයිද කීමට සුදුසුය.

8. (මෙහි මේ සූත්‍රයෙහි 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

9. "ස්වාමීනි, ශ්‍රැතවත්ය, කලකිරෙන ප්‍රඥා ඇත්තේය. ශ්‍රැතවත්ය, කලකිරෙන ස්වභාවය ඇත්තේයයි කියයි, ස්වාමීනි, කොපමණකින් ශ්‍රැතවත්ද? කලකිරුණු ප්‍රඥා ඇත්තේද?

10. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

11. මහණ තොප (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 9 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

12. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මේ දුක යයි අසනලද්දේවේද, ඔහුගේ නුවනින් අර්ථය විනිවිද දකී. මේ දුක් ඉපදීමට හේතුවයයි අසනලද්දේ වේ. ඔහුගේ නුවණින් අර්ථය විනිවිද දකී. මේ දුක් නිරෝධයයි අසනලද්දේ වේ. ඔහුගේ නුවණින් අර්ථය විනිවිද දකී. මේ දුක් නිරෝධ ගාමීනී ප්‍රතිපදාව යයි, අසනලද්දේ වේ. ඔහුගේ නුවණින් අර්ථය විනිවිද දකී. මෙසේ වනාහි, මහණ, ශ්‍රැතවත්වේ. කලකිරුණු නුවණින් යුක්තවූයේ වේ.

13. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය මෙනි.)

14. "ස්වාමීනි, පණ්ඩිතය මහා ප්‍රාඥය පණ්ඩිතය මහා ප්‍රාඥයයි කියයි. ස්වාමීනි, කොපමණකින් පණ්ඩිතද, මහා ප්‍රාඥවේදැයි' විචාළේය.

15. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණ, නුඹ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 14 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මෙසේ අසන්නෙහිය "එසේය ස්වාමීනි"

16. "මහණ, මේ ශාසනයෙහි පණ්ඩිත තෙමේ මහා ප්‍රාඥතෙමේ. තමාගේ පෙළීම පිණිස නොසිතයි. අනුන්ගේ පෙළීම පිණිස නොසිතයි. දෙපක්ෂයේම පෙළීම පිණිස නොසිතයි. තමාගේ යහපත, අනුන්ගේ යහපත, දෙපක්ෂයේම යහපත සියලු ලෝකයාගේ යහපතම සිතමින් සිතයි. මහණ මෙසේ වනාහි පණ්ඩිතද මහා ප්‍රාඥද වේ."

37. වස්සකාර සූත්‍රය:- 1. එක් කාලයෙකිහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර වෙළවනයෙහි කලන්දක නිවාපයෙහි වාසය කරණසේක. ඉක්බිති මගධ මහාමාත්‍යවූ වස්සකාර

බ්‍රාහ්මණතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය. සතුටු විය යුතු වූ සිහිකටයුතු වූ කථාවකොට නිමවා එකත්පසෙක සිටියේය.

2. එකත්පසෙක සිටි මගධ මහාමාත්‍ය වූ වස්සකාර බ්‍රාහ්මණතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ‘භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, මේ තෙමේ අසත්පුරුෂයායයි අසත්පුරුෂයා හඳුනන්නේදැයි’ ඇසීය.

3. ‘ඛමුණ, මේ තෙමේ අසත්පුරුෂයායයි යම් අසත්පුරුෂයෙක් අසත්පුරුෂයා, දැනීද මෙය නො සිදුවන්නකි. අනවකාශයකි.

4. “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, මේතෙමේ සත්පුරුෂයා යයි අසත්පුරුෂතෙමේ සත්පුරුෂයා දැනීද?”

5. “ඛමුණ, මේ තෙමේ සත්පුරුෂයා යයි අසත්පුරුෂ තෙමේ සත්පුරුෂයා දැනීද, මෙයද නොසිදුවන්නකි. අනවකාශයකි.”

6. “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, මේ තෙමේ සත් පුරුෂයායයි සත්පුරුෂයා සත්පුරුෂයාව දන්නේද?”

7. “ඛමුණ, මේ තෙමේ සත්පුරුෂයයි සත්පුරුෂයා සත්පුරුෂයා දැනීද මේ කාරණය විද්‍යමානවේ.

8. “මේතෙමේ අසත්පුරුෂයයි සත්පුරුෂතෙමේ අසත්පුරුෂයා දැනීද?”

9. “ඛමුණ, මේතෙමේ අසත්පුරුෂයා යයි සත්පුරුෂ තෙමේ අසත්පුරුෂයා දැනීද, මේ කාරණය විද්‍යමානවේ.

10. ‘භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ආශ්චර්යයි. ‘භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, අද්භූතයි. භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින්, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3, 5, 7, 9 ඡේද යෙදිය යුතුයි.)

11. “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, එක් කාලයෙක්හි මෙය සිදුවිය. තොදෙයා බ්‍රාහ්මණයාගේ පිරිසෙහි මේ රජතෙමේ රාම පුත්‍ර ශ්‍රමණයා කෙරෙහි මනාව පැහැදුනේ ශ්‍රමණ රාම පුත්‍රයා

කෙරෙහි යම් මේ වැදීමක්, පෙරගමන් යාමක් ඇදිලි බැදීමක් සාමීචි කථාවක් ඇද්ද, බාලවූ මේ රජ තෙම ඤාණවන්තය. තමාගේ දොස් කථාවක් පැවැත්තේය. යමකය, මොග්ගල්ලය, උග්‍රය, නාවින්දකීය, ගන්ධර්වය, අග්ගිවෙස්සය යන මොව්හුද ඤාණවන්ත රජුගේ පිරිවරවූ බාලයෝය.

12. "ශ්‍රමණ රාම පුත්‍රයන් කෙරෙහි ප්‍රසන්නය. ශ්‍රමණ රාම පුත්‍රයන් කෙරෙහි යම් මේ වැදීමය, පෙරගමනය, ඇදිලි බැදීමය, සාමීචි කර්මය යන ශ්‍රේෂ්ඨ ගෞරවයන් කරත්.

13. "තමාගේ පිරිසෙහි සිටි ඔවුන්ට තොදෙයා බ්‍රාහ්මණ තෙම 'පින්වත්නි, ඒ කුමකැයි සිතන්නහුද රජතෙමේ පණ්ඩිතය, කෙළතොළය, පණ්ඩිතයන් විසින් කළයුතු අතිරේක කෘත්‍යයන්හිද කිවයුතු අතිරේක වශයෙන් කිවයුතු දෙයෙහිද, පණ්ඩිතකමින් අතිශය පණ්ඩිතයයි, මේ කාරණයන්හි ලා දන්වයි. මෙසේ පින්වත්නි රජතෙමේ පණ්ඩිතය කෙළතොලය කළයුතු අතිරේක කෘත්‍යයන්හිද, කිවයුතු අතිරේක වශයෙන් කිවයුතු පණ්ඩිතකමින් අතිශය පණ්ඩිතය එසේ හෙයින් රජතෙම පණ්ඩිතයි.

14. "පින්වත්නි, යම්හෙයකින් ශ්‍රමණ රාමපුත්‍රතෙම ඤාණවන්ත පණ්ඩිතකමින් අතිශයින් පණ්ඩිතවූ රජු විසින් කළයුතු අතිරේක වශයෙන් කළයුතු කිවයුතු අතිරේක වශයෙන් කිවයුතු පාණ්ඩිතයෙන් අතිරේක පාණ්ඩිතයෙන් සලකයිද, එසේ හෙයින් ඤාණවන්ත රජතෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

15. "පින්වත්නි, ඤාණවන්ත රජුගේ පිරිවරවූ යමක මොග්ගල්ල, උග්ගනාවින්දකී, ගන්ධර්ව අග්ගිවෙස්ස යන පණ්ඩිතයෝ කළයුතු අතිරේක වශයෙන් කළයුතු කිවයුතු අතිරේක වශයෙන් කිවයුතු පාණ්ඩිතයෙන් අතිරේක පාණ්ඩිතයෙන් යුක්ත පණ්ඩිතයෝ යයි හඟිත්ද පින්වත්නි, එසේය, ඤාණවන්ත රජුගේ පිරිවරවූ යමක, මොග්ගල්ලාන, උග්ග, නාවින්දකී, ගන්ධබ්බ, අග්ගිවෙස්ස යන කළයුතු අතිරේක වශයෙන් කළයුතු කිවයුතු අතිරේක වශයෙන් කිවයුතු

පාණ්ඩිතයෙන් හා අතිරේක පාණ්ඩිතයෙන් යුක්ත පණ්ඩිතයෝය.

16. "පින්වත්නි, යම් හෙයකින් ශ්‍රමණ රාම පුත්‍රතෙම කළයුතු අතිරේක වශයෙන් කළයුතු කිවයුතු විශේෂයෙන් කිවයුතු පාණ්ඩිතයෙන් අතිරේක පාණ්ඩිතයෙන් යුත් ඤාණවත්ත රජහුගේ පණ්ඩිතයන්ගෙන් අතිශයින් පණ්ඩිතද එසේ හෙයින් ඤාණවත්ත රජුගේ පිරිවර ශ්‍රමණ රාම පුත්‍රයන් කෙරෙහි අතිශයින් ප්‍රසන්නය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

17. "භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් 'මේ තෙමේ අසත්පුරුෂයායයි අසත්පුරුෂයා අසත්පුරුෂයා දන්නේද? බමුණ, මෙය නොසිදුවන්නකි. අනවකාශයකි යම් සුභාසිතයකි' භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් වදාළේද? භවත් ගෞතමයන් වහන්ස,

18. "මේ සත්පුරුෂ තෙමේයයි අසත්පුරුෂයා සත්පුරුෂයා දනීද? බමුණ, මෙයද නොසිදුවන්නකි. අනවකාශයකි යිද, මේ පින්වත් තෙමේ සත්පුරුෂයයි සත්පුරුෂතෙම සත්පුරුෂයා දනී නම් මේ කරුණ විද්‍යාමාන වේයයිද, මේ පින්වත් තෙමේ අසත්පුරුෂයායයි සත්පුරුෂයා, අසත්පුරුෂයා දනීද, බමුණ, මේ කරුණද විද්‍යාමාන වේයයිද?" වදාළේද,

19. "මෙය ආශ්චර්යයි, භවත් ගෞතමන් වහන්ස, මෙය අද්භූතයි. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, එසේ නම් දැන් අපි යමු අපට බොහෝ වැඩ බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහ."

20. "බ්‍රාහ්මණය, ඔබ දැන් යමකට කාලයද, එය හඟින්නැයි" වදාළසේක. ඉක්බිති මගධ මහාමාත්‍යවූ වස්සකාර බ්‍රාහ්මණතෙම සතුටුවී අනුමෝදන්ව අස්නෙන් නැගිට ගියේය."

38. උපක වණ්ඩිකාපුත්ත සූත්‍රය:- 1. එක් කාලයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර ගිජුකුළු පව්වෙහි වාසය කරණසේක. වණ්ඩිකා පුත්‍ර උපකතෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙකහිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද, එකත්පසෙක සිටියේය. එකත්පසෙක සිටි වණ්ඩිකාපුත්‍ර උපකතෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට "ස්වාමීනි, යම් කිසිවෙක්,

2. "අනුන්ට ගරහයිද, අනුන්ට ගරහන්නේ සර්වප්‍රකාරයෙන් කුසල් නොඋපදවයි. කුසල් නොඋපදවන්නේ ගැරහිය යුත්තේ වේ, වරද සහිතවේ.

"මෙසේ මම කියන්නෙමි මෙබඳු දෘෂ්ටි ඇත්තෙකමි."

"උපකය, ඉදින් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

4. "ස්වාමීනි යම්සේ මතුවෙන්නෙකු මහත් පාසයකින් බදින්නේද එසේම ස්වාමීනි, මම මතුවන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මහත් වාද පාසයකින් බැන්දේයයි" කීයේය.

'උපකය, මෙය අකුශලයයි මා විසින් පණවනලදද, මේ අකුශලය මෙසේයයි,

5. "එහි අප්‍රමාණ පද ඇත්තාහ, අප්‍රමාණ ව්‍යඤ්ජන ඇත්තාහ. තථාගතයන් වහන්සේගේ ධර්ම දෙශනාව අප්‍රමාණය.

6. "උපකය, ඒ අකුශලය ප්‍රහීන කටයුතුයයි මා විසින් පණවනලදද, එහි මේ අකුශලය මෙසේ ප්‍රහීන කටයුතුයයි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) උපකය, මේ කුශලයයි මා විසින් පණවන ලදද මේ අකුශලයද මෙසේයයි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) උපකය, ඒ කුශලය වැඩිය යුතුයයි මා විසින් පණවන ලදද මේ කුසලය මෙසේ වැඩිවිය යුතුයයිද (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) වදාළසේක.

7. ඉක්බිති වණ්ඩිකාපුත්‍ර උපකතෙමි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වචනයට සතුටුව අනුමෝදන්ව හුනස්නෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණුකොට වෙදෙහි පුත්‍ර අජාසත් මගධ රජතෙම යම් තැනෙකිනිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග කථා සල්ලාපය යම්තාක්ද ඒ සියල්ල වෙදෙහි පුත්‍ර අජාසත් මගධ රජුට සැලකෙලේය.

8. මෙසේ කී කල්හි වෙදෙහි පුත්‍ර අජාසත් මගධ රජ තෙම කීපුණේ නොසතුටුවූයේ වණ්ඩිකා පුත්‍ර උපකට "මුඛරවූ මේ ලොනකාරගම් දරුවා යම් ඒ භාග්‍යවත් අර්හත් සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේට අගුණ කියන්ට සිතන්නෙහිද, මේ

තෙමේ යම්තාක් ගුණය නැසුයේද යම්තාක් බුහුටිද, ඔබ පහව යව හික්මීම පිණිස ඔබ මා නොදකුවයි” කීයේය.

39. සවිජ්කරණීය ධම්ම සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතු ධර්ම සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්, මහණෙනි, නාම කයින් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතු ධර්මයෝ ඇත්තාහ. මහණෙනි, පූර්වෙනිවාසානුස්මාතියෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතු ධර්මයෝ ඇත්තාහ. මහණෙනි, දිව ඇසින් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතු ධර්මයෝ ඇත්තාහ. මහණෙනි ධ්‍යාන ප්‍රඥාවෙන් විදර්ශනා ප්‍රඥාවෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතු ධර්මයෝ ඇත්තාහ.

2. “මහණෙනි, කවර ධර්ම කෙනෙක් නාම කයින් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතුද? මහණෙනි, අෂ්ටවිමෝක්ෂයෝ කයින් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතුය. මහණෙනි, කවර ධර්ම කෙනෙක් ස්මාතියෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතුද? මහණෙනි, පූර්වෙනිවාසය සිහියෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතුය. මහණෙනි, කවර ධර්ම කෙනෙක් ඇසින් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතුද? මහණෙනි, සත්වයන්ගේ චූතිය හා උත්පත්තිය නුවණැසින් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතුය. මහණෙනි, කවර ධර්මකෙනෙක් ප්‍රඥාවෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂකටයුතුද? මහණෙනි, ආශ්‍රවක්ෂය ප්‍රඥාවෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතුය. මහණෙනි, මේ සතර ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතු ධර්මයෝයි.”

40. තදහුපොසඵ සූත්‍රය:- 1. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර මීගාරමාතා ප්‍රාසාද නම් පූර්වාරාමයෙහි වාසය කරණසේක. ඒ අවස්ථාවෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පොහෝ දිනයෙහි හික්ෂු සංඝයා පිරිවරාගෙන වැඩ සිටියේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තුෂ්ණීම්භුතවූ හික්ෂු සංඝයා බලා හික්ෂුන් ඇමතුවේක.

2. “මහණෙනි, මේ පිරිස ප්‍රලාප රහිතය, මහණෙනි, මේ පිරිස නිෂ්ප්‍රලාපය. පිරිසිදුය, එබඳු හරයෙහි පිහිටියේය. මහණෙනි, මේ හික්ඛු සංඝතෙම යම්බඳු පිරිසක් ලොකයෙහි දක්නට දුර්ලභද, මේ පිරිස එබඳුය, මහණෙනි, මේ පිරිස යම් සේ ආහුණෙයාද, පාහුණෙයාද, දක්ඛිණෙයාද, අඤ්ජලි කරණීයද, ලොකයාගේ නිරුත්තර පින්කෙතද, මේ හික්ෂු සංඝයා

එබඳුය. ස්වල්පයක් දෙනලද්දේ බොහෝ වේද, බොහෝ දෙනලද්දේ අතිශයින් බොහෝ වෙත්ද, මහණෙනි, මේ පිරිස එබඳුය. යම් පිරිසක් මාර්ගොපකරණ අංශයෙහි බහා යොදුන් ගණනක් දැක්මට යාමට සුදුසුද මේ පිරිස එබඳුය. මහණෙනි, මේ හික්ෂු සංඝයා අතර දේවත්වයට පැමිණියහු වසත්. මේ හික්ෂු සංඝයා එබඳුය. මහණෙනි, මේ හික්ෂු සංඝයා අතර බ්‍රහ්මත්වයට පැමිණි හික්ෂුහු සිටිත්. මේ හික්ෂු සංඝයා අතර නොසෙල්වෙන ස්වභාවයට පැමිණි සංඝයා සිටිත්. මේ හික්ෂු සංඝයා අතර ආර්යත්වයට පැමිණියහු වසත්.

3. "මහණෙනි, මහණතෙමේ කෙසේ දේවත්වයට පැමිණියේවේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම කාමයන්ගෙන් වෙන්ව (මෙහි තිකනිපාතයෙහි, බ්‍රාහ්මණ වර්ගයෙහි 9 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය "මේ සාසනයෙහි මහණතෙම" කී තැන්හි සිට යෙදිය යුතුයි. (අ 1, පිට 305) පැමිණ වාසයකරයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණතෙම දේවත්වයට පැමිණියේවේ,

4. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම බ්‍රහ්මත්වයට පැමිණියේවේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මෙමථි සහගත සිතින් (මෙහි 3 පණ්ණාසකයේ 25 සූත්‍රයේ 2, 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.

5. "මහණෙනි, මහණතෙම කරුණාසහගත සිතින් (මෙහි 3 පණ්ණාසකයේ 25 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) කරුණා සහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරයි.

6. "මහණෙනි, මහණතෙම මුදිතාසහගත සිතින් (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මුදිතා සහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරයි.

7. "මහණෙනි, මහණතෙම උපෙක්ෂා සහගත සිතින් (මෙහි 3 පණ්ණාසකයේ 25 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) උපෙක්ෂා සහගත සිතින් පතුරුවා වාසය කරයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණතෙම බ්‍රහ්මත්වයට පැමිණියේවේ.

8. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම අකම්පන ස්වභාවයට පැමිණියේවේද, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම සර්වප්‍රකාරයෙන් රූප සංඥාවන්ගේ ඉක්මීමෙන් ප්‍රතිසසංඥාවන්ගේ අස්තංගමයෙන් නානත්ව සංඥාවන්ගේ නොමෙනෙහි කිරීමෙන් ආකාශය අනන්තයයි ආකාශානඤ්චායතනයට පැමිණ වාසය කරයි. ආකාශානඤ්චායතනය සර්වප්‍රකාරයෙන් ඉක්මවා විඤ්ඤාණය අනන්තයයි විඤ්ඤානඤ්චායතනයට පැමිණ වාසය කරයි. සර්වප්‍රකාරයෙන් විඤ්ඤානඤ්චායතනය ඉක්මවා කිසිවක් නැතැයි ආකිඤ්චඤ්චායතනයට පැමිණ වාසය කරයි. සර්වප්‍රකාරයෙන් ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය ඉක්මවා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට පැමිණ වාසය කරයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණතෙම අකම්පන ස්වභාවයට පැමිණියේවේ.

9. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම ආර්යත්වයට පැමිණියේවේද, (මෙහි 3 පණණාසකයේ 2 සූත්‍රයේ 7 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණතෙම ආර්යත්වයට පැමිණියේ වේ."

20 මහා වර්ගය

41. සොනානුගත සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද, සිතින් ලබන ලද, දෘෂ්ටියෙන් පිළිවිදිනා ලද, ඤාණසොතයෙන් ව්‍යවස්ථා කරණ ලද ධර්මයන්ට ආනිසංස සතරක් කැමතිවිය යුතුය. කවර සතරක්ද යත්.

2. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම සූත්‍ර ගෙයා, වෙය්‍යාකරණ, ගාථා, උදාන, ඉතිචුත්තක, ජාතක, අබ්භුත ධම්ම, වෙදල්ල නම් ධර්මය පුරුදු කරයිද ඔහුට ඒ ධර්මයෝ කණට වැදුනාහු වෙත්ද, වචනයෙන් පුරුදු වූවාහු වෙත්ද සිතින් බලන ලද්දාහු වෙත්ද, දෘෂ්ටියෙන් අවබෝධ කරණ ලද්දාහු වෙත්ද, හෙතෙම මුළාසිහි ඇතිව කාලක්‍රියා කරන්නේ එක්තරා දිව්‍ය නිකායක උපදී.

3. "එහි සුව ඇත්තාවූ ඔහුට ධර්ම පදයන් වැටහෙත්. සිහි ඉපදවීම ප්‍රමාදය. ඉක්බිති ඒ සත්වතෙම වහාම විශේෂගාමී (නිර්වාණගාමී) වේ. මහණෙනි, වචනයෙන් පුරුදු සිහින් බලන ලද දෘෂ්ටියෙන් පිළිවිදි ශ්‍රෝතයට පැමිණි ධර්මයන්ගේ මේ පළමු වෙනි ආනිසංසය කැමතිවිය යුතුය.

4. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

5. "සුවපත්වූ ඔහුට එහිදී ධර්මපද නොවැටහෙත්. එතකුදු වුවත් චිත්ත වසියට පැමිණි සෘද්ධි ඇති මහණතෙම දෙව පිරිසෙහි බණ කියයිද, යම්තැනෙක්හි 'මම පූර්වයෙහි බ්‍රහ්මචර්යයෙහි හැසුරුනෙමිද, ඒ ධර්මය මේ දැයි' මෙබඳු සිතක්වේ. මහණෙනි, සිහි ඉපදවීම ප්‍රමාදවේ.

6. "එතකුදු වුවත් ඒ සත්වතෙම මහණෙනි, යම්සේ දක්ෂ පුරුෂයෙක් තෙම දීර්ඝ මාර්ගයට පිළිපත්තේ බෙරහඬ අසාද ඔහුට බෙරහඬක් බෙරහඬක් නොවේයයිද සැකයක් හෝ විමතියක් හෝ නොවේද නැවත බෙරහඬමයයි නිෂ්ටාවට යේද හෙතෙම වහා විශේෂගාමී වේ.

7. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.) සුවපත්වූ ඔහුට එහි ධර්මපද නොවැටහෙත්. එතකුදු වුවත් සෘද්ධි ඇති චිත්ත වසියට පැමිණි, මහණතෙම දිව්‍ය පිරිසෙහි බණ කියයි. ඔහුට යම්තැනෙක්හි මම පූර්වයෙහි බ්‍රහ්මචර්යාවෙහි හැසුරුනෙමිද ඒ ධර්මය මේදැයි මෙබඳු සිතක් වේ. මහණෙනි, සිහි ඉපදවීම ප්‍රමාදවෙයි. ඉක්බිති ඒ සත්වතෙම වහාම විශේෂගාමීවේ.

"මහණෙනි, වචනයෙන් පුරුදු සිහින් බලන ලද දෘෂ්ටියෙන් ප්‍රතිවෙධ කරණ ලද කණට පැමිණි ධර්මයන්ගේ මේ දෙවෙනි ආනිසංසය කැමතිවිය යුතුයි.

8. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

9. "ඔහුට එහිදී ධර්ම සුවසේ නොවැටහෙයි. සෘද්ධි ඇති චිත්ත වසියට පැමිණි මහණ දෙව පිරිසෙහි බණ කියයි. තවත් දිව්‍යපුත්‍රතෙම දිව්‍ය පිරිසෙහි බණ කියයි ඔහුට යම්තැනෙක්හි

මම පූර්වයෙහි බ්‍රහ්මචර්යයෙහි හැසුරුනෙමිද, මේ ඒ ධර්ම විනයදැයි' මෙබඳු සිතක් වේ. මහණෙනි, සිහි ඉපදවීම ප්‍රමාද වෙයි. ඉක්බිති ඒ සත්වතෙම වහා විශෙෂගාමී වේ.

10. "මහණෙනි, සක් හඬෙහි දක්ෂ පුරුෂයෙක් යම්සේද හෙතෙම මහා මාර්ගයට පිළිපත්තේ සක්හඬ අසන්නේය. ඔහුට සක්හඬක්ද සක්හඬක් නොවේදැයි සැකයක් හෝ විමතියක් හෝ නොසිතෙන්නේය. වැලිදු සක්හඬක්මයයි නිෂ්ටාවට යයි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

11. "එහි සුවපත් ඔහුට ධර්මපද නොවැටහෙත්. සෘද්ධි ඇති විත්ත වසියට පැමිණි හික්ෂුවක් දෙවි පිරිසෙහි බණද නොකියයි. එතකුදුවත් දිව්‍ය පුරුෂයෙක් දිව්‍ය පිරිසෙහි බණ කියයි. ඔහුට යම්තැනෙක්හි 'මම පූර්වයෙහි බ්‍රහ්මචර්යයෙහි හැසුරුනෙමිද මේ ඒ ධර්මයදැයි' මෙබඳු සිතක්වේ. මහණෙනි සිහි ඉපදවීම ප්‍රමාදවේ. එතකුදු ඒ සත්වතෙම වහාම විශෙෂගාමී වේ. මහණෙනි, වචනයෙන් පුරුදු සිතින් බලන ලද දෘෂ්ටියෙන් ප්‍රතිවේධ කරන ලද කණට වැදුනු ධර්මයන්ගේ මේ තුන්වෙනි ආනිශංසය කැමතිවිය යුතුයි.

12. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි)

13. "එහිදී සුවපත්වූ ඔහුට ධර්මපද නොවැටහෙත්. සෘද්ධි ඇති විත්ත වසියට පැමිණි හික්ෂුවක් දෙවි පිරිසෙහි බණ නොකියයි. එතකුදුවත් පළමුවෙන් උපන් දිව්‍ය පුත්‍රයෙක් පසුව උපන් දිව්‍ය පුත්‍රයකු 'නිදුකානෙනි, අපි පූර්වයෙහි බ්‍රහ්ම චර්යාවෙහි හැසුරුනෙමු ඔබ සිහිකරන්නෙහිදැයි' සිහි කරවයි. හෙතෙම නිදුකාණෙනි, සිහිවෙයි. නිදුකාණෙනි, සිහිවේයයි කියයි. මහණෙනි සිහි ඉපදවීම ප්‍රමාදවෙයි. එතකුදු වුවත් ඒ සත්වතෙම වහා විශෙෂගාමීවේ.

14. "මහණෙනි, (දාදු) ක්‍රීඩාකරන්නාවූ යහළුවන් දෙදෙනෙක් යම්සේද, ඔව්හු යම්කිසි කාලයක එක්වන්නාවුද, ඔවුන් අතුරෙන් යහළුවා යහළුවාට 'යහළුව, මෙසේද සිහි කරන්නෙහිද මෙසේද සිහිකරන්නෙහිදැයි' මෙසේ කියන්නේය. 'යහළුව සිහිවෙයි. යහළුව සිහිවෙයි' (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

15. "එහි සුවපත්වූ ඔහුට ධර්මපද වැටහෙත්. සෘද්ධි ඇති චිත්ත වසියට පැමිණි මහණතෙම දෙවි පිරිසෙහි බණ නොකියයි. දිව්‍ය පුත්‍රයෙක් දෙවි පිරිසෙහි බණ නොකියයි. එතකුදු වුවත් 'නිදුකාණෙනි අපි පූර්වයෙහි බ්‍රහ්මචර්යයෙහි හැසුරුනෙමු. ඔබට සිහිඇද්දැයි' සිහි කරවයි. හෙතෙම සිහිවෙයි. නිදුකාණෙනි, සිහිවෙයි නිදුකාණෙනි' කියයි. මහණෙනි, සිහි ඉපදවීම ප්‍රමාදය එතකුදු වුවත් ඒ සත්වතෙම වහා විශෙෂගාමී වේ.

16. "මහණෙනි, වචනයෙන් පුරුදු සිතින් දක්නා ලද දෘෂ්ටියෙන් ප්‍රතිවේධ කරණ ලද කණට පැමිණි ධර්මයන්ගේ මේ සතරවෙනි ආනිශංසය කැමතිවිය යුතුයි. මහණෙනි, වචනයෙන් පුරුදු සිතින් බලන ලද දෘෂ්ටියෙන් ප්‍රතිවේධ කරණ ලද කණට පැමිණි ධර්මයන්ගේ මේ ආනිශංස සතර කැමතිවිය යුත්තාහ."

42. වතුට්ඨාන ජානන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ කරුණු සතරක් කරුණු සතරකින් දතයුත්තාහ. කවර සතරක්ද යත්. මහණෙනි, එකට විසීමෙන් ස්වභාවය දත යුතුය.

2. "එයද ස්වල්ප කාලයකින් නොවේ. දීර්ඝ කාලයකිනි. සිහිකරන්නාහටය. නොමෙනෙහි කරන්නාට නොවේ. ප්‍රඥාවන්තයා විසිනි. දුෂ්ප්‍රාඥයා විසින් නොවේ.

3. "මහණෙනි, කථාවෙන් පිරිසිදු බව දතයුතුය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

4. "මහණෙනි, විපතක් පැමිණි කල්හි ශක්තිය දත යුත්තාහ. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

5. "මහණෙනි, සාකච්ඡාවෙන් ප්‍රඥාව දත යුතුය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

6. "මහණෙනි, එකට විසීමෙන් ස්වභාවය දත යුතුය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

මෙසේ යමක් වදාරණ ලද්දේ නම් මෙය කුමක් නිසා වදාරණ ලද්දේද?

7. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි පුද්ගලතෙම පුද්ගලයෙකු සමග වසන්නේ බොහෝ කාලයක් මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ ශීලය කැඩීම කරන්නේය, සිදුරු කරන්නේය. පුල්ලි කරන්නේය. කිලුටු කරන්නේය ස්ථීර ක්‍රියා නොකරන්නේය. සීලය සියලු කාලයෙහි නොරකින්නේය. මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ දුශ්ශීලය, මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ සිල්වත් නොවේයයි' මෙසේ දනී.

8. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි පුද්ගලතෙම පුද්ගලයෙකු සමග වසන්නේ 'මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ බොහෝ කාලයක් ශීලය කැඩීම නොකරන්නේය. සිදුරු නොකරන්නේය, පුල්ලි නොකරන්නේය, කිලුටු නොකරන්නේය, ස්ථීර ක්‍රියා කරන්නේය, සියලු කල්හි සීලය රකින්නේය, මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ සීලවන්තය. මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ දුශ්ශීල නොවේයයි' මෙසේ දනී.

9. "මහණෙනි, සමග වාසයෙන් සීලය දත යුතුය.

10. "එයද ස්වල්ප කාලයකින් නොවේ. දීර්ඝ කාලයකිනි. සිහිකරන්නාහටය. නොමෙනෙහි කරන්නාට නොවේ. ප්‍රඥාවන්තයා විසිනි. දුෂ්ප්‍රාඥයා විසින් නොවේයයි මෙසේ යමක් වදාරණ ලද්දේ නම් එය මේ සදහා වදාරණ ලද්දේය.

11. "මහණෙනි, කථාවෙන් පිරිසිදු බවදත යුතුය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුය.) මෙසේ යමක් වදාරණ ලද්දේ නම් මෙය කුමක් නිසා වදාරණ ලද්දේද?

12. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි පුද්ගලතෙම පුද්ගලයෙකු සමග කථාකරන්නේ 'මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ අන් ප්‍රකාරයකින් එකෙකු සමග එකෙකුවී කථාකරයි. දෙදෙනෙකු සමග අන් ප්‍රකාරයකින්ද තුන්දෙනෙකු සමග අන් පරිද්දෙකින්ද, බොහෝදෙනා සමග අන් පරිද්දෙකින්ද, බැසගනී. මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ පූර්ව කථාවෙන් අපර කථාව අපිරිසිදු කථා ඇත්තෙකි. මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ අපිරිසිදු කථා ඇත්තේයයි' මෙසේ දනියි.

13. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි පුද්ගලතෙම පුද්ගලයෙකු සමග කථා කරන්නේ, යම් පරිද්දෙකින් මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ

එකෙකු හා එකක් කථා කරයි. දෙදෙනෙකු සමගත් එසේය තුන්දෙනෙකු සමගද එසේය. බොහෝදෙනා සමගද එසේය. මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ සුර්ව කථාවෙන් අපර කථාව පිරිසිදු කථා ඇත්තෙකුට නොපවතී. මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ අපිරිසිදු කථා ඇත්තේයයි නොදනියි. මහණෙනි, කථාවෙන් පිරිසිදුකම දකියුතුය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මෙසේ ඒ යමක් වදාරණ ලද නම් මෙය මේ සඳහා වදාරණ ලදී.

14. "මහණෙනි, විපතක් පැමිණි කල්හි ශක්තිය දත යුතුය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මෙසේ යමක් වදාරණ ලද්දේ නම් එය කුමක් සඳහා වදාරණ ලදද?

15. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් ඤාතීන්ගේ ව්‍යසනයකින් ස්පර්ශවූයේ වස්තු විනාශයකින් ස්පර්ශවූයේ රෝග ව්‍යසනයකින් ස්පර්ශවූයේ යම්බඳු ලොකයෙහි යම්බඳු ආත්ම ප්‍රතිලාභයෙකිහි ලාභය, අලාභය, අයස, යසස, නින්දා, ප්‍රශංසා, සුඛ, දුක්ඛ යන අෂ්ටලොක ධර්මයෝ ලොකය ලුහුබඳිද්ද, ලොකයාද අෂ්ටලොක ධර්මයන් ලුහුබඳයි. මේ ලෝකයේ ව්‍යසය එබඳුය.

16. "මේ ආත්මභාව ප්‍රතිලාභය එසේයයි මෙසේ කල්පනා නොකරයි. හෙතෙම ඤාතිව්‍යසනයෙන් ස්පර්ශවූයේම හෝග ව්‍යසනයෙන් ස්පර්ශවූයේ, රෝගව්‍යසනයෙන් ස්පර්ශ වූයේම සොක කරයි, ක්ලාන්තවෙයි, වැළපෙයි, ලෙහි අත්බැඳ හඬයි, මුළාවට පැමිණෙයි.

17. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 15 ඡේදය මෙහි)

18. "මේ ආත්ම භාවලැබීම එබඳුයයි මෙසේ කල්පනා කරයි. හෙතෙම ඤාති ව්‍යසනයෙන් හෝ ස්පර්ශවූයේ, හෝග ව්‍යසනයෙන් ස්පර්ශවූයේ, රෝගව්‍යසනයෙන් ස්පර්ශවූයේ ශොක නොකරයි. ක්ලාන්ත නොවෙයි. නොවැළපෙයි. ලෙහි අත් බැඳ නොහඬයි, මුළාවට නොපැමිණෙයි.

19. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 14 ඡේදය මෙහි.)

20. "මහණෙනි, සාකච්ඡාවෙන් ප්‍රඥාව දත යුතුය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මෙසේ යමක් වදාරණ ලද්දේද ඒ කුමක් සඳහා වදාරණ ලදද?

21. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි පුද්ගලයෙක් තම පුද්ගලයෙකු සමග සාකච්ඡා කරන්නේ 'මේ ආයුෂ්මත්හුගේ ප්‍රශ්නකිරීමේ නුවණ ප්‍රශ්න ගෙතීම ප්‍රශ්න හැසිරවීම යම් බඳුද, මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ දුෂ්ප්‍රාඥය, මේ ආයුෂ්මත්තෙමේ ප්‍රඥාවන්ත නොවේ. ඊට හේතු කවරේද?

22. "මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ ශාන්තවූ ප්‍රණීතවූ තර්කයට අසුනොවන සියුම් පණ්ඩිතයන් විසින් දතයුතුවූ ගැඹුරු අර්ථයන් ගැඹුරු පදයන් නොඵලවයි. මේ ආයුෂ්මත්තෙමේ යම් ධර්මයක් කියයිද, ඒ ධර්මයාගේ සංක්ෂේපයෙන් හෝ විස්තර වශයෙන් හෝ අර්ථය ප්‍රකාශ කරනට දෙශනාකරනට පණවනට තබනට විචරණය කරනට බෙදනට පහසුකරනට අදක්‍ෂය. මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ දුෂ්ප්‍රාඥය. මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ ඤාණවන්ත නොවේ.

"මහණෙනි, යම්සේ ඇස ඇති පුරුෂයෙක් දිය විලෙක්හි ඉවුරෙහි සිටියේ මතුවෙන කුඩා මසෙකු දක්නේය. ඔහුට යම්සේ වනාහි මේ මත්ස්‍යයාගේ මතුවූ මාර්ගය යම්සේද සුලිපහර යම්සේද, වේගය යම්සේද මේ මත්ස්‍යයා පොඩි එකෙක මේ මත්ස්‍යයා මහත් එකෙක් නොවේයයි මෙබඳු අදහසක් වන්නේය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 21 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

23. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි පුද්ගලයෙක් තම පුද්ගලයෙකු සමග සාකච්ඡා කරන්නේ මේ ආයුෂ්මත්හුගේ ප්‍රශ්න කිරීමේ නුවණ ප්‍රශ්න ගෙතීම ප්‍රශ්න හැසිරවීම යම් බඳුද මේ ආයුෂ්මත්තෙමේ ඤාණවන්තය. මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ දුෂ්ප්‍රාඥ නොවේයයි දනියි. ඊට හේතු කවරේද? එසේම මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ ශාන්ත ප්‍රණීත තර්කයට නොඅසුනවන සියුම්වූ පණ්ඩිතයන් විසින් දතයුතුවූ ගැඹුරු අර්ථයන් ගැඹුරු පදයන් උදාහරණ කරයිද, මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ යම් ධර්මයක් කියයිද ඒ ධර්මයාගේ සංක්ෂේපයෙන් හෝ විස්තර වශයෙන් හෝ අර්ථය ප්‍රකාශකරනට දෙශනා කරනට පණවනට තබනට විචරණය

කරන්ට බෙදන්ට පහසුකරන්ට දක්ෂවේ. මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ ඤාණවන්තය. මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ දුෂ්ප්‍රාඥ නොවේයයි,

24. "මහණෙනි, යම්සේ පුරුෂයෙක් දියවිලෙක්හි ඉවුරෙහි සිටියේ මතු වෙන මහත් මසෙකු දක්නේය. ඕනට මේ මත්ස්‍යයාගේ මතු වූ මාර්ගය යම්සේද රළ යම්සේද වේගය යම්සේද මේ මත්ස්‍යයා මහත්ය. මේ මත්ස්‍යයා ස්වල්ප නොවේ යයි මෙසේ සිතෙන්නේය.

25. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 23 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

26. "මහණෙනි, සාකච්ඡාවෙන් ප්‍රඥාව දතයුතුයයි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මෙසේ යමක් වදාරණ ලද්දේද මෙය මේ සඳහා වදාරණ ලදී. මහණෙනි, මේ කරුණු සතර මේ කරුණු සතරින් දතයුත්තාහ."

43. හද්දිය ලිච්ඡවි සූත්‍රය:- 1. "එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විශාලා මහනුවර මහා වනයෙහි කුටාගාර ශාලාවෙහි වාසය කරණසේක. ඉක්බිති හද්දිය නම් ලිච්ඡවි රජතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක සිටියේය. එකත්පසෙක සිටි හද්දිය ලිච්ඡවි තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට "ස්වාමීනි මා විසින් ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මායා දන්තේය. යම් මායාවකින් අන්‍ය තීර්ථකයන්ගේ ශ්‍රාවකයන් හරවා ගනිත්ද, එබඳු ආචර්තනීය මායාවක් දනියයි මා විසින් අසන ලදී.

2. "ස්වාමීනි, ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මායාවීය. යම් මායාවකින් අන්‍ය තීර්ථකයන්ගේ ශ්‍රාවකයන් හරවාගනීද එබඳු ආචර්තනීය මායාවක් දනියයි' මෙසේ කීවාහුද, ස්වාමීනි, කිමෙක්ද ඔව්හු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ දෙයක් කියන්නාහුද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බොරුවෙන් යටකොට කියත්ද ධර්මයට අනු ධර්මයක් ප්‍රකාශ කරන්නහුද කිසියම් කරුණු සහිත වාදයක් ගැරහියයුතු කොට නොපැමිණෙත්ද, ස්වාමීනි, අපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අභිභවා නොකියනු කැමැත්තෝ වෙමු.

3. "හද්දියෙනි, තොප මෙහි එව අූසු පමණකින් පිළිනොගනුව, පරම්පරාවෙන් ආ පමණකින් පිළිනොගනුව.

මෙය මෙය මෙසේයයි නොගනුව, පිටකය හා සමයයිද නොගනුව. තර්කයෙන්ද නොගනුව. න්‍යායයෙන්ද නොගනුව. හැඩහුරුකම (සමාන බව පෙනෙන) හොඳ නිසාත් නොගනුව. අපගේ දෘෂ්ටියට සමයයි කියාද නොගනුව. හොඳ තැනැත්තාගේයයි කියාද නොගනුව. ශ්‍රමණයන් වහන්සේ අපේ ගුරුවරයායයිද නොගනුව.

4. “හද්දියෙනි, යම්කලක තොපට මේ ධර්මයෝ අකුශලය මේ ධර්මයෝ වරදය, මේ ධර්මයෝ ඤාණවන්තයන් විසින් ගර්භා කරණ ලද්දාහ. මේ ධර්මයෝ සම්පූර්ණ කරණ ලද්දාහු සමාදන් වන ලද්දාහු අහිත පිණිස දුක් පිණිස පවතිත්යයි යම් කලෙක තොප තමන්ම දන්නහු නම් ඉක්බිති හද්දිය තොපම අත්හරිවි.

“හද්දිය, ඒ කුමකැයි හඟින්නෙහිද? ලොභය,

5. “පුරුෂයාගේ අධ්‍යාත්මයෙහි උපදින්නේ හිත පිණිස හෝ අහිත පිණිස හෝ පවතීද?”

“ස්වාමීනි, අහිත පිණිසය.”

6. “හද්දිය ලොභයෙන් මඛනා ලද

7. “යටකොට ගත් සිත් ඇති පුරුෂ පුද්ගලතෙම ප්‍රාණින්ද මරයි. නුදුන් දේද ගනී. පර අඹුවන් වෙතද යයි. බොරුද කියයි. යම් කරුණක් ඒ පුද්ගලයාට බොහෝ කාලයක් අහිත පිණිස දුක් පිණිස වේද, අනුන්ද ඒ පිණිස පමුණුවයි. ඒ කුමකැයි හඟින්නේද?”

“එසේය, ස්වාමීනි”

8. “හද්දිය, ද්වේෂය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) හද්දිය ද්වේෂයෙන් මඛනා ලද (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 7 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

9. “හද්දිය, මොහය පුරුෂයාගේ 6මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) හද්දිය, මොහයෙන් මඛනා ලද (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 7 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) කරණුත්තරිය කරණය

පුරුෂයාගේ අධ්‍යාත්මයෙහි උපදින්නේ හිත පිණිස උපදීද අහිත පිණිස උපදීද?

10. "හද්දිය, ඒ කුමකැයි හඟින්නෙහිද? මේ ධර්මයෝ කුසල් හෝ අකුසල් වෙත්ද?" - "ස්වාමීනි, අකුසල්ය."

"ස්වාමීනි, වරද සහිත හෝ වරද රහිතද?" - "ස්වාමීනි, වරද සහිතය. ඤාණවන්තයින් විසින් ගර්භා කරණ ලද්දේද, ඤාණවන්තයන් විසින් ප්‍රශංසා කරණ ලද්දේද?" - "ස්වාමීනි, ඥාණවන්තයින් විසින් ගර්භා කරණ ලද්දේය."

"සම්පූර්ණ කරණ ලද්දාහු සමාදන් වන ලද්දාහු අහිත පිණිස දුක් පිණිස පවතිත්ද?" "මෙහි අපට මෙසේ වේ."

"හද්දිය, මෙසේ ඒ යමක් කීවෙමුද (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුය.)

11. "හද්දිය, තොප යම්කලෙක මේ ධර්මයෝ කුසල්ය මේ ධර්මයෝ නිවරදය මේ ධර්මයෝ ඤාණවන්තයන් විසින් ප්‍රශස්තයයි. මේ ධර්මයෝ සම්පූර්ණ කරණ ලද්දාහු සමාදන් වන ලද්දාහු හිත පිණිස සුව පිණිස පවතිත්යයි. තමා විසින්ම දන්තහු නම් හද්දිය තොප නැවත පැමිණ වාසය කරවී.

12. "හද්දිය, ඒ කුමකැයි හඟින්නෙහිද? අලොභය,

13. "පුරුෂයාගේ අධ්‍යාත්මයෙහි උපදින්නේ හිත පිණිස හෝ අහිත පිණිස හෝ උපදීද?" - "ස්වාමීනි, හිත පිණිසය."

14. "හද්දිය, මේ අලොභ පුරුෂ පුද්ගලතෙම ලොභයෙන් මැඩ නොපවත්වන ලද්දේ,

15. "යටකොට නොගන්නා ලද සිත් ඇත්තේ ප්‍රාණියකු නොමරයි. නුදුන්දේ නොගනියි. පරදාරාවත් කරා නොයයි. බොරු නොකියයි. යමක් බොහෝ කලක් හිත පිණිස සැප පිණිස වේද, අනුන්ද ඒ පිණිස සමාදන් කරවයි." - "ස්වාමීනි, එසේය."

16. "හද්දිය, ඒ කුමකැයි හඟින්නෙහිද? අද්වේෂය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 13 ඡේදය යෙදිය යුතුය.) හද්දිය මේ අලොභ පුරුෂ

පුද්ගල තෙම අලොභයෙන් මැඩ නොපවත්වන ලද්දේ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 15 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

17. "හද්දිය, ඒ කුමකැයි හඟින්නෙහිද? අමොභය, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 13 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) හද්දිය, මේ අමොභය පුරුෂ පුද්ගලතෙම අමොභයෙන් මැඩ පවත්වන ලද්දේ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 15 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

එකට එක කිරීම පුරුෂයාගේ අධ්‍යාත්මයෙහි උපදින්නේ හිත පිණිස වේද අහිත පිණිස වේද?" "ස්වාමීනි හිත පිණිසය." "හද්දිය මේ එකට එක කිරීමෙන් දුරුවූ පුරුෂ පුද්ගලතෙම එකට එක කිරීමෙන් නොමඩනා ලද්දේ සතුන් නොමරයි. නුදුන් දෙය නොගනියි. පරදාරාවන් කරා නොයයි. බොරු නොකියයි. යමක් ඔහුට බොහෝ කලක් හිත පිණිස සැප පිණිස පවතීද අනුන් ඒ පිණිස යොදවයිද? - "ස්වාමීනි, එසේය."

18. "හද්දිය, මේ කුමකැයි හඟින්නෙහිද? මේ ධර්මයෝ කුශල් හෝ අකුසල් වේද? - "ස්වාමීනි, කුසල්ය" වරද සහිතද නිවරදද?" - "ස්වාමීනි, නිවරදය."

"ඤාණවත්තයන් විසින් ගර්භා කරණ ලද්දේද ඤාණවත්තයන් විසින් ප්‍රශංසා කරණ ලද්දේද?" - "ස්වාමීනි, ඤාණවත්තයන් විසින් ප්‍රශංසා කරණ ලද්දේය"

"සම්පූර්ණ කරණ ලද්දාහු සමාදන් වන ලද්දාහු හිත පිණිස සැප පිණිස පවතීද නොවේද, මෙහි කෙසේ හෝ වේද?"

"සම්පූර්ණ කරණ ලද්දාහු සමාදන් වන ලද්දාහු හිත පිණිස සැප පිණිස පවතිත්. මෙහි අපට මෙසේ සිතේ."

19. "හද්දිය, මෙසේ වනාහි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

20. "හද්දිය, යම් කාලයෙක්හි නොප මේ ධර්මයෝ කුශල්ය, මේ ධර්මයෝ නිවරදය. මේ ධර්මයෝ ඤාණවත්තයන් විසින් ප්‍රශස්තය. මේ ධර්මයන් සම්පූර්ණ කරණ ලද්දාහු සමාදන්වන ලද්දාහු හිත පිණිස සැප පිණිස පවතිත් යයි. තමා විසින්ම

දන්තහුද, හද්දිය එකල තොප පැමිණ වාසය කරවියයි. මේ යමක් සඳහා වදාරණ ලද්දේනම්. මෙය ඒ සඳහා වදාරණ ලදී.

21. “හද්දිය, ලොකයෙහි යම් ශාන්ත සන්පුරුෂ කෙනෙක් ඇද්ද? ඔව්හු ‘එම්බා පුරුෂය, මෙහි එව, ලොභය යටපත්කර කර වාසය කරව. ලොභය යටපත්කර කර වාසය කරන්නේ කයින් වචනින් මනසින් ලොභයෙන් උපන් කර්ම නොකරන්නෙහිය. ද්වේෂය යටපත් කර කර වාසය කරන්නේය. ද්වේෂය යටපත් කර කර වාසය කරන්නේ කයින් වචනින් මනසින් ද්වේෂයෙන් උපන් කර්ම නොකරන්නේය. මොහය යටපත් කර කර වාසය කරන්නේය මොහය යටපත් කර කර වසන්නේ කයින් වචනින් මනසින් මොහයෙන් උපන් කර්ම නොකරන්නේය. එකට එක කිරීම යටපත් කර කර වසන්නේය. එකට එක කිරීම යටපත් කර කර වසන්නේ කයින් වචනින් මනසින් කරනුත්තරිය කර්ම නොකරන්නේයයි මෙසේ සමාදන් කරවත්.

22. මෙසේ වදාළ කල්හි හද්දිය ලිච්ඡවිතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට, (මෙහි 2 පණ්ණාසකයේ 51 සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

23. “හද්දිය, තොපට මම ‘හද්දිය, එව. මගේ ශ්‍රාවකයකු වෙව. මම ශාස්තෘවන්තෙමිසි’ කියෙමි නොවෙමිද?” “නැත ස්වාමීනි.”

“ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ ‘ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මායාවීය ආචර්තනීය මායාවක් දනියි අන්‍ය තීර්ථකයන්ගේ ශ්‍රාවකයන් තමා අතට පෙරලා ගනියයි අසත්‍යවූ හිස් වූ බොරුවූ නොවූ දෙයකින් මා මෙසේ කියන්නෙකැයි මෙසේ කියේ නොවේද?”

“ස්වාමීනි, ආචර්තනීය මායාව යහපත්ය. ආචර්තනීය, මායාව යහපත්ය. ස්වාමීනි යම් මායාවකින් මාගේ නෑයන් සහලේ නෑයන් මේ පෙරලා ගැනීමෙන් හරවාගන්නාහු නම් මගේ ප්‍රියවූ නෑයන්ට සහලේ නෑයන්ට බොහෝ කාලයක් හිත පිණිස සැප පිණිස වන්නේය. ස්වාමීනි, ඉදින් සියලු ක්ෂත්‍රියයෝ

“මේ ආචර්තනීය මායාවෙන් පෙරලා ගන්නාහු නම් සියලු ක්ෂත්‍රියයන්ට,

24. “බොහෝ කාලයක් හිත පිණිස සැප පිණිස වන්නේය.

25. “ස්වාමීනි, ඉදින් සියලු බ්‍රාහ්මණයන් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 24 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) වෛශ්‍යයන් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 24 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) ක්ෂුද්‍රයන් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 24 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) හද්දිය, එය එසේමය. සියලු ක්ෂත්‍රියයන්,

26. “ආචර්තනය කරන්නාහු නම්, අකුශල ධර්මයන් ප්‍රහීන කිරීම පිණිස කුශල ධර්මයන්ට පැමිණීම පිණිස සියලුම ක්ෂත්‍රියයන්ට බොහෝ කාලයක් හිත පිණිස සැප පිණිස වේ.

27. “හද්දිය ඉදින් සියළු බ්‍රාහ්මණයන් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 26 ඡේදය යෙදිය යුතුයි. ‘ක්ෂත්‍රියයන්’ වෙනුවට බ්‍රාහ්මණයන්’ කියා වේ.)

28. සියලු වෛශ්‍යයන් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 26 ඡේදය යෙදිය යුතුයි. ‘ක්ෂත්‍රියයන්’ වෙනුවට ‘වෛශ්‍යයන්’ යොදන්න) ක්ෂුද්‍රයන් ආචර්තනය කරන්.

29. සියලු ක්ෂුද්‍රයන් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 26 ඡේදය යෙදිය යුතුයි. ‘ක්ෂත්‍රියයන්’ වෙනුවට ‘ක්ෂුද්‍රයන්’ විය යුතුයි.)

30. “හද්දියය, ඉදින් දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත ලොකයෙහි ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත ප්‍රජාවෙහි, දෙවි මිනිසුන් අතරෙහි බොහෝ කාලයක් හිත පිණිස සැප පිණිස වේ. හද්දියය, මේ මහා සල්ගස් දෙක මේ ආචර්තනයෙන් අකුශල් ප්‍රහීන කිරීමට කුශල් වැඩීමට හරවාගන්නාහු නම් මේ මහා සල්ගස් වලටද ඉදින් සිතන්නාහු නම්, බොහෝ කාලයක් හිත පිණිස සැප පිණිස වේ. මනුෂ්‍යවූවන් ගැන කියනුම කවරේද?”

44. සාපුගිය (සාමුගිය) සූත්‍රය:- 1. එක් කාලයෙක්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ඵටීරයන් වහන්සේ කොළිය ජනපදයෙහි සාපුග නම් කොළියයන්ගේ නියම්ගමෙහි වාසය කරණසේක. ඉක්බිති බොහෝවූ සාපුග නියම් ගම්වැසි කොළිය පුත්‍රයෝ ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ඵටීරයන් වහන්සේ යම් තැනෙකහිද එහි

පැමිණියාහුය. පැමිණ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් වැඳ එකත්පසෙක සිටියාහුය. එකත්පසෙක සිටි සාමුගිය කොලිය පුත්‍රයන්ට ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ චක්ෂාමාන කරුණ වදාළසේක.

2. "සාමුග ගම්වාසිනි, දක්නාවූ, දන්නාවූ, අර්භත් සමයක් සම්බුද්ධවූ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සත්වයන්ගේ විශුද්ධිය පිණිස, ශොක වැළපීම් සංසිද්ධා ගැනීම පිණිස, දුක් දොම්නස් සංසිද්ධිම පිණිස, ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ලබා ගැනීම පිණිස, නිර්වාණය ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස, මේ පිරිසිදු බව පිණිස, වැඩියයුතු කරුණු සතරක් මනාකොට දෙශනා කරණ ලදී. කවර සතරක්ද යත්. සිල් පිරිසිදු කරණ වීර්යය, සිත පිරිසිදු කරණ වීර්යය, දෘෂ්ටිය පිරිසිදු කරණ වීර්යය, කෙලෙසුන්ගෙන් සිත මිදීම පිරිසිදු කරණ වීර්යය යන සතරයි.

3. "සාමුග ගම්වාසිනි, සිල් පිරිසිදු කරණ වීර්යය කවරේද? සාමුග ගම්වාසිනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම, සිල්වත්වේද, සංවරවූයේ වේද, ආචාර ගොචර දෙකින් සමන්විත වේද, කුඩා වරදෙහි පවා භය දක්නා ස්වභාව ඇත්තේ වේද, ශික්ෂාපදයන් සමාදන්ව හික්මෙයිද, සාමුග ගම්වාසිනි, මේ ශීල පාරිසුද්ධියයි. මෙසේ මෙබඳු සීල පාරිසුද්ධිය,

4. "අසම්පූර්ණයෙන් හෝ පුරන්තෙමි. සම්පූර්ණයෙන් හෝ පුරන්තෙමි යි ඒ ඒ තන්හි ප්‍රඥාවෙන් අනුග්‍රහ කරන්තෙමි යන සිහියද එහි යම් ඡන්දයක්ද, වෑයමක්ද, උත්සාහයක්ද, දැඩි උත්සාහයක්ද, නොනැවතීමක්ද, සිහියක්ද, සමයක් ප්‍රඥාවක්ද ඇද්ද, සාමුග ගම්වාසිනි, මෙය සීල පාරිසුද්ධිපට්ඨානියංගය සිල් පිරිසිදු කරණ වීර්යය නම්වේ.

5. "සාමුග ගම්වාසිනි, සිත පිරිසිදු කරණ වීර්යය කවරේද? සාමුග ගම්වාසිනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම කර්මයන්ගෙන් වෙන්ව (මෙහි තික නිපාතයෙහි බ්‍රාහ්මණ වර්ගයෙහි 9 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි. අ: 1, පිට 305) සාමුග ගම්වාසිනි, මේ චිත්තපාරිශුද්ධියයි. මෙසේ මෙබඳු චිත්ත පාරිශුද්ධිය.

6. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

"සාපුග ගම් වාසිනි, මෙය (සිත පිරිසිදු කරණ වීර්යයයි.) විත්ත පාරිසුද්ධි පධාන අංගයයි.

7. "සාපුග ගම්වාසිනි, දෘෂ්ටිය පිරිසිදු කරණ වීර්යය කවරේද? සාපුග ගම්වාසිනි, මේ දුක් ඉපදීමට හේතුවයයි තත්වු පරිද්දෙන් දනිද, මේ දුක් නැති කිරීමයයි තත්වු පරිද්දෙන් දනිද, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මේ දුකයයි තත්වු පරිද්දෙන් දනිද, මේ දුක් ඉපදීමට හේතුවයයි තත්වු පරිද්දෙන් දනිද, මේ දුක් නැතිකිරීම යයි තත්වු පරිද්දෙන් දනිද, මේ දුක් නැතිකිරීමට යන ප්‍රතිපදාවයයි තත්වු පරිද්දෙන් දනිද, සාපුගගම් වාසිනි, මේ දිට්ඨි පාරිශුද්ධියයි කියනු ලැබේ. මෙසේ මෙවැනි දිට්ඨි පාරිශුද්ධිය, මේ (දිට්ඨි පිරිසිදු කරණ වීර්යය) දිට්ඨිපාරිශුද්ධි පධානියංගයයි කියනු ලැබේ. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. සාපුග ගම් වාසිනි, සිත කෙලෙසුන්ගෙන් මුදන විමුක්ති පාරිශුද්ධි පධානියංගය කවරේද? සාපුග ගම් වාසිනි, ඒ ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම මේ සිල් පිරිසිදු කරනා වීර්යයෙන් යුක්තවූයේ මේ සිත පිරිසිදු කරණ වීර්යයෙන් යුක්තවූයේ මේ දෘෂ්ටිය පිරිසිදු කරණ වීර්යයෙන් යුක්තවූයේ ඇලුම් කටයුතු ධර්මයන්හි සිත නොඅලවයි. විදවිය යුතු ධර්මයන්ගෙන් සිත මුදවයි. හෙතෙම ඇලුම් කටයුතු ධර්මයන්ගෙන් සිත දුරුකොට විදිය යුතු ධර්මයන්ගෙන් සිත මුදා මනාකොට නිවණ ස්පර්ශ කරයි. සාපුග ගම් වාසිනි, මෙය විමුක්ති පාරිශුද්ධියයි කියනු ලැබේ. මෙසේ මෙවැනි විමුක්ති පාරිශුද්ධිය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මේ විමුක්ති පාරිශුද්ධි පධානියංග යයි කියනු ලැබේ.

9. "සාපුග ගම් වාසිනි, මේ පිරිසිදු බව පිණිස කරණ වීර්ය සතර දන්නාවු දක්නාවු භාග්‍යවත්වු ඒ අර්හත් සමයක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ විසින් මනාකොට වදාරණ ලදී. සත්වයන්ගේ විශුද්ධිය පිණිස ශොක පරිදෙවයන් ඉක්මවීම පිණිස දුක් දොම්නස් අස්තංගම කිරීම පිණිස ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස නිවණ ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස පවතී යයි වදාළසේක."

45. වජ්ජසක්ක සූත්‍රය:- 1. එක් කාලයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කිඹුල්වත් නුවර ශාක්‍ය ජනපදයන්හි නිග්‍රොධාරාමයෙහි වාසය කරණ සේක. එකල්හි නිසණ්ඨ ශ්‍රාවකයෙක්වූ වජ්ජ ශාක්‍යතෙමේ ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන තෙරුන් වැද එකත්පසෙක සිටියේය. එකත්පසෙක සිටි නිසණ්ඨ ශ්‍රාවක වජ්ජ ශාක්‍යයාට ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන ස්ථවිරයන් වහන්සේ,

2. "වජ්ජය, මේ ලොකයෙහි කයින් සංවරවූයේ වචනයෙන් සංවරවූයේ සිතින් සංවරවූයේ අවිද්‍යාවෙන් වෙන්වූයේ විද්‍යාව ඉපදවූයේ වන්නේය. වජ්ජය, නුඹ යම් හේතුවකින් පුරුෂයා පරලොව දුක් විදිය යුතු ආශ්‍රවයෝ ලුහුබඳනාහුද ඒ කාරණය දක්නෙහිද?"

3. "ස්වාමීනි, මේ ලොකයෙහි පෙර නොපැසුණු විපාක ඇති පාප කර්මයක් කරණ ලද්දේ වේද, ඒ හෙතුවෙන් පුරුෂයා කරා පරලොව දුක් විදිය යුතු ආශ්‍රවයෝ ලුහුබඳනාහු වෙත්ද, ස්වාමීනි, මම ඒ කාරණය දකිමි."

4. නිසණ්ඨ ශ්‍රාවකවූ වජ්ජ ශාක්‍යයා සමග මහා මොග්ගල්ලාන ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ මේ අවසන් නොවූ කථාව වූයේද, ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් වේලාවෙහි එල සමවතින් නැගී සිටියේ, උපස්ථාන ශාලාව යම් තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේක. පැමිණ, පණවනලද අස්තෙහි වැඩසිටි සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩහිඳ ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන ස්ථවිරයන් වහන්සේට, "මොග්ගල්ලානය, දැන් කවර කථාවකින් යුක්තව සිටියාහුද? නොප විසින් කවර අතුරු කථාවක් අවසන් නොවූ කථාව කරණ ලද්දාහුදැයි" ඇසුසේක.

5. "ස්වාමීනි, දැන් මම නිසණ්ඨ ශ්‍රාවකවූ වජ්ජ ශාක්‍යයාට, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

6. මෙසේ කීකල්හි, ස්වාමීනි, නිසණ්ඨ ශ්‍රාවකවූ වජ්ජ ශාක්‍යතෙම, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. “ස්වාමීනි, නිසංඝඨ ශ්‍රාවකවූ චජ්ජ සමග මේ කථාව අවසන් නොවූවක් විය. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩි සේකැයි” කීයේය. ඉක්බිති නිසංඝඨ ශ්‍රාවකවූ චජ්ජ ශාක්‍යයාට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, “චජ්ජය, ඉදින් ඔබ මට යම් කියනලද්දකගේ අර්ථය නොදන්නෙහි නම් මත්තෙහි මගෙන් ප්‍රශ්න කරව. අනුදැනිය යුත්තක් අනුදන්නෙහිය. ආක්‍රොශ කටයුත්තක් ආක්‍රොශ කරන්නෙහිය.” “ස්වාමීනි, ‘මෙය කෙසේද මෙහි තේරුම කුමක්දැයි,’ අපගේ කථා සල්ලාපයක් මෙහි වන්නේයයි” වදාළසේක.

8. “ස්වාමීනි, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අනුදැනිය යුත්තක් අනුදනිමි. ප්‍රතික්ෂෙප කළ යුත්තක් ප්‍රතික්ෂෙප කරමි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ යම් භාසිතයක අර්ථයක් නොදන්නෙමිද, ‘ස්වාමීනි, මෙය කෙසේද මෙහි අර්ථය කවරේදැයි’ භාග්‍යවතුන් වහන්සේම විචාරමි. මෙහි අපගේ කථා සල්ලාපයක් වේවා.”

9. “චජ්ජය, ඒ කුමකැයි හඟින්නෙහිද? කාය කර්ම ප්‍රත්‍යයෙන් දුක් හා දැවීම ඇති යම් ආශ්‍රව කෙනෙක් උපදිද, කාය කර්මයෙන් වෙන්වූවහුට මෙසේ දුක් හා දැවීම ඇති ආශ්‍රවයෝ නොවෙත්.

10. “හෙතෙම ‘අළුත් කර්මයක් නොකරයි. පරණ කර්මය ස්පර්ශ කර කර කෙළවර කරයි. තමා විසින්ම දැක්ක යුතු කල් නොයවා විපාක දෙන, එව බලව’ යන විධියට සුදුසු තමා කෙරෙහි ලා දතයුතු ඤාණවත්තයන් විසින් අධ්‍යාත්මයෙහි ලා කෙලෙස් දිරවන ප්‍රතිපදාව දතයුත්තාහ.

11. “චජ්ජය, නුඹ යම් හෙතුවකින් පුරුෂයා කරා මෙලොව දුක් වේදනා ඇති ආශ්‍රවයෝ ලුහුබදනාහුද, ඒ කාරණය දක්නාහුද?” “ස්වාමීනි, නොදකිමි.”

“චජ්ජය, ඒ කුමකැයි හඟින්නෙහිද, වාක් කර්මය ප්‍රත්‍යය වීමෙන් දුක හා දැවීම ඇති යම් ආශ්‍රව කෙනෙක් උපදිද, වාක් කර්මයෙන් වෙන්වූවහුට දුක හා දැවීම ඇති ඒ ආශ්‍රවයෝ නොවෙත්. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 10 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

12. "වජ්ජය, යම් හෙතුවකින් පුරුෂයා කරා දුක් වේදනා ඇති ආශ්‍රවයෝ මෙලොව ලුහුබදනාහුද ඒ කාරණය දක්නාහුද?"
"ස්වාමීනි, නැත."

"වජ්ජය, ඒ කුමකැයි හඟින්නෙනහිද, මනා කර්ම ප්‍රත්‍යයෙන් දුක් හා දැවීම් ඇති යම් ආශ්‍රව කෙනෙක් උපදිත්ද, මනා කර්මයෙන් වැලක්කාහට දුක හා දැවීම ඇති කරණ ඒ ආශ්‍රවයෝ නොවෙත්. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 10 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

13. "වජ්ජය, යම් හෙතුවකින් පුරුෂයා කරා මෙලොව දුක් වේදනා ඇති ආශ්‍රවයන් ලුහුබදනාහුද ඒ කාරණය ඔබ දක්නාහුද?"
"නැත ස්වාමීනි"

"වජ්ජය, ඒ කුමකැයි හඟින්නෙනහිද? අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් දුක හා දැවීම ඇති කරණ යම් ආශ්‍රව කෙනෙක් උපදිත්ද, විද්‍යාව පහළ වීමෙන් මෙසේ ඒ දුක හා දැවීම ඇති කරණ ආශ්‍රවයෝ නොවෙත්. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 10 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

14. "වජ්ජය, යම් හෙතුවකින් පුරුෂයා කරා මෙලොව දුක් විදින්නාහු ආශ්‍රවයන් ලුහුබදනාහුද, ඒ කාරණය දක්නාහුද?"
"නැත, ස්වාමීනි."

"වජ්ජය, මෙසේ කාරණා සහිතව මනාකොට කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුන හික්ෂුවට නිබද්ධ විහරණ සයක් ලබන ලද්දාහු වෙත්. හෙතෙම ඇසින් රූපයක් දැක,

15. "සතුටු වූයේ හෝ සතුටු නොවූයේ නොවේ. සිහි ඇත්තේ සමයක් ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ ඒ ආරම්භණයන්හි මධ්‍යස්ථාව වසයි.

16. "කණින් ශබ්දයක් අසා (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 15 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) නාසයෙන් ගඳක් ආඝ්‍රාණය කොට (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 15 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) දිවෙන් රසයක් විඳ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 15 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) කයින් ස්පර්ශයක් ස්පර්ශකොට (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 15 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) සිහින් ධර්මයක් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 15 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) කය තිබෙන තුරු වේදනාවක් විදින්නේ කය තිබෙන තුරු වෙදනා විදිමිසි දැනිය.

දිවි තිබෙනතුරු වෙදනාවක් විදින්නේ දිවි තිබෙනතුරු වෙදනාව විදිමිසි දැනිසි. කය බිඳීමෙන් ජීවිතක්ෂයෙන් පෙර මෙහිම සියළු වෙදනාවන් සතුටු වූවාහු නොපැවැත්මට ගියාහුයයි දැනිසි.

17. "වජ්ජය, යම්සේ ගස නිසා සෙවන පවතීද, (අ.1, තික නිපාතයේ 7 මහා වර්ගයේ 19 සූත්‍රයේ 18 ඡේදයේ 'ඉක්බිති උදැල්ලක් ගෙන... පා කර හරින්නේය' යන කොටස යෙදිය යුතුයි පිට 351)

18. "වජ්ජය, මෙසේ වනාහි ගස නිසා යම් ඡායාවක් වීද, ඒ ඡායාව මුළින් සිඳින ලදී. මුල් හෝ කරටිය සිඳි තල් ගසක් මෙන් කරණ ලදී. අභාවයට යවන ලදී. මත්තෙහි නුපදින තත්ත්වයට පත් කරණ ලදී.

19. "වජ්ජය, එසේම මෙසේ මනාව කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුන හික්ෂුව විසින් අත්නොහළ විහරණ සයක් ලබන ලද්දාහු වෙත්. හෙතෙම ඇසින් රූපයක් දැක,

20. "සතුටු නොවූයේ වේ. නොසතුටු නොවූයේ වේ. සිහි ඇත්තේ සමයක් ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ, උපෙක්ෂාවෙන් වසයි.

21. "කණින් ශබ්දයක් අසා (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 20 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) නාසයෙන් සුවදක් ආඝ්‍රාණය කොට (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 20 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) දිවෙන් රසයක් අනුභවකොට (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 20 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) කයින් ස්පර්ශයක් විඳ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 20 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) සිතින් ධර්මයක් දැන සතුටු නොවන්නේවේ. නොසතුටුද නොවන්නේවේ. සිහි ඇත්තේ සමයක් ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ හෙතෙම ශරීරය හිමිකොට වෙදනාව විදින්නේ ශරීරය හිමිකොට වෙදනාව විදිමිසි දැනිසි. ජීවිතය හිමිකොට වෙදනාව විදින්නේ ජීවිතය හිමිකොට වෙදනාව විදිමිසි දැනී. ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් ජීවිතක්ෂයට පෙර මෙහිම සියලු වෙදනාවන් සතුටුවන ලද්දාහු, සිහිල් වූවාහුයයි දැනී."

22. "මෙසේ කිකල්හි, නිසණ්ඨ ශ්‍රාවකවූ වජ්ජ ශාක්‍ය තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට "ස්වාමීනි, යම් සේ පුරුෂතෙම

අභිවෘද්ධිය බලාපොරොත්තු වන්නේ අශ්ව රංචුවක් පොෂාය කරන්නේය. හෙතෙම දියුණුවක්ද නොලබන්නේය. මත්තෙහිද ක්ලාන්තයට දුකට භාජන වන්නේය. ස්වාමීනි, එසේම මම දියුණුව බලාපොරොත්තුවෙන් මෝඩවූ නිසංඝ්ඨයන් ආශ්‍රය කළෙමි. ඒ මම දියුණුවටද නොපැමිණියෙමි. මත්තෙහි ක්ලාන්තයට දුකට පැමුණුනෙමි. ස්වාමීනි, ඒ මම අද සිට බාල නිසංඝ්ඨයන් කෙරෙහි මගේ යම් පැහැදීමක් විඳ එය මහා වාතයෙහි පිඹ හරිමි. නදියක සැඩපහරක හෝ පාකර හරිමි.

23. (මේ ඡේදය 2 පණ්ණාසකයේ 51 සූත්‍රයේ 6 දෙය මෙනි.)

46. සාල්භාහය සූත්‍රය:- 1. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසාලාමහත්‍රුවර කුටාගාර ශාලාවෙහි වැඩසිටින සේක ඉක්බිති සාල්භ ලිච්ඡවිතෙමීද අහය ලිච්ඡවිතෙමීද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එහි පැමිණියාහුය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද, එකත්පසෙක සිටියාහුය. එකත්පසෙක සිටි සාල්භ ලිච්ඡවිතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට "ස්වාමීනි, සීලයෙන් පවට පිළිකුල් කරන්නාවූද, තපසින් පාපයට පිළිකුල් කරන්නාවූද, මේ දෙකින් ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ සතර ඔසයන්ගෙන් එතරවීම පණවත්. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මෙහිදී කුමක් වදාරණසේක්ද, සාල්භය, මම සීලවිසුද්ධිය එක් ශ්‍රමණ ධර්ම කොට්ඨාසයකැයි කියමි.

2. "සාල්භය, යම් ඒ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ කෙනෙක් තපසින් පවට පිළිකුල් කරන වාද ඇත්තේද, තපසින් පවට පිළිකුල් කිරීම හරයකොට ඇත්තේද, තපසින් පවට පිළිකුල් කිරීමෙහි ඇලුනාහු වෙතේද, ඔව්හු ඔසයෙන් එතරවීමට නුසුදුසුය.

3. "සාල්භය, යම් ඒ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ කෙනෙක් අපිරිසිදු කායික හැසිරීම් ඇත්තාහුද, අපිරිසිදු වාක් හැසිරීම් ඇත්තාහුද, අපිරිසිදු සිහිවිලි ඇත්තාහුද අපිරිසිදු ජීවිකාව ඇත්තාහුද ඔව්හු නිරුත්තර සම්බොධිය පිණිස මාර්ගඥාන දර්ශනය ඉපදවීමට නුසුදුසුය.

4. “සාල්භය, යම් සේ පුරුෂතෙම නදියක් තරණය කරණු කැමැත්තේ තියුණු කෙටේරියක් ගෙන වනයට ප්‍රවිෂ්ට වන්නේය. හෙතෙම එහි සෘජුවූ අළුත්වූ සැක නො ඉපදවිය යුතු මහත් සල්ගසක් දක්නේය. ඔහු එය මුලින් සිඳින්නේය. මුලින් සිඳි අගින් සිඳින්නේය. අගින් සිඳි අතු කොළ අතිශයින් පිරිසිදුකොට පිරිසිදු කරන්නේය අතිශයින් පිරිසිදුකොට සුද්ධකොට වැයෙන් සසින්නේය. කෙටේරියෙන් සැස වැයෙන් සසින්නේය.

4. වැයෙන් සැස යත්තෙන් ගාන්නේය. යත්තෙන් ගා ගල්අඳුවෙන් මදින්නේය. ගල්අළුවෙන් මැද ගඟට බස්වන්නේය. සාල්භය, ඒ කුමකැයි හඟින්නේද ඒ පුරුෂ තෙම නදිය තරණය කරනට සුදුසුද නැත ස්වාමීනි, ඊට හේතු කවරේද?”

5. “ස්වාමීනි, ඒ සල්ගස පිටතින් පරිකර්ම කරණ ලද්දේ ඇතුළත සුද්ධනොකරණ ලද්දේ සල්ගස කිදෙන්නේය පුරුෂයා විනාශයට පැමිණෙන්නේය, යන මෙය ඔහු විසින් කැමතිවිය යුතුයි.”

“සාල්භය, එසේම යම් ඒ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ කෙනෙක් තපසින් කෙලෙස් තවනවාද ඇත්තාහු තපසින් කෙලෙස් තැවීම් හරයකොට ඇත්තාහු තපසින් පාපයට පිළිකුල් කිරීමෙහි ඇලුනාහු වෙසෙත්ද, ඔව්හු ඔසයන්ගෙන් එතරවීමට නුසුදුසුය.

6. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

7. සාල්භය, යම් ඒ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ කෙනෙක් තපසට නින්දාකරනවාද නැත්තේද තපසට නින්දාකිරීම හරයකොට නැත්තේද, තපසට නින්දා කිරීමෙහි නොඇලී වෙසෙත්ද, ඔව්හු ඔසයෙන් එතරවීමට සුදුසුය. සාල්භය, යම් ඒ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ කෙනෙක් පිරිසිදු කයින් හැසිරීම් ඇත්තේද, පිරිසිදු වචනයෙන් හැසිරීම් ඇත්තේද, පිරිසිදු සිතින් හැසිරීම් ඇත්තේද, පිරිසිදු ආජීවය ඇත්තේද, ඔව්හු නිරුත්තර සම්බෝධය පිණිස ඤාණදර්ශය ඉපදවීමට සුදුසුය.

8. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) උපකරණ උපකරණය ගෙන සාරන්නේය. ඇතුළත සුද්ධකරන්නේය. යත්තෙන් යතුගාන්නේය. යත්තෙන් යතුගා ගල් අළුවෙන්

මදින්නේය. ගල් අළුයෙන් මැද නැවක් කරන්නේය. නැවක්කොට කොල්ලෑව සහ රුවල්බදින්නේය. කොල්ලෑව සහ රුවල් බැඳ ගඟට දමන්නේය. සාල්හය ඒ කුමකැයි හඟින්නෙහිද? ඒ පුරුෂතෙම ගඟ තරණය කරන්ට සුදුසුද? "ස්වාමීනි, එසේයි" - "ඊට හේතු කවරේද?

ස්වාමීනි, ඒ සල්ගස පිටත මනාකොට පිරියම් කරණ ලදී. ඇතුළත පිරිසිදු නැවක් කරනලදී. කොල්ලෑව සහ රුවල් බදිනලදී. නැව ගිලානොබසී. පුරුෂයා සුවසේ පරතෙරට යන්නේය, යන මෙය කැමතිවිය යුතුයි.

9. "සාල්හය එසේම යම් ඒ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණකෙනෙක් පිරිසිදු කාය හැසිරීම් ඇද්ද, පිරිසිදු වාක් හැසිරීම් ඇද්ද, පිරිසිදු සිතකින් හැසිරීම් ඇද්ද, පිරිසිදු ජීවිකාව ඇද්ද, ඔව්හු නිරුක්තර සම්බොධිය පිණිස ඤාණ දර්ශනය ඉපදවීමට සුදුසුය.

10. "සාල්හය, යම්සේ යුද්ධයෙන් ජීවත්වන්නෙක් බොහෝ හිවලින් කළයුතු විතු දනීද, වැලිදු හෙතෙම කරුණු තුනකින් රජුට සුදුසුවේ. රාජභොග්‍යවේ. රජුගේ කොටසකැයි යන සංඛ්‍යාවටයේ. කවර තුනකින්දයත්, ඇත හෙලන්නේද වේ. විදුලි ඵලියෙන් විදින්නේවේ. මහත් ශරීරලන්නේවේ. සාල්හය, යම්සේ යොධාජීව තෙමේ දුර ගෙන්නේවේද, සාල්හය, එසේම ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම සමාසක් සමාධියෙන් යුක්තවූයේ වේද, සාල්හය, සමාසක් සමාධියෙන් යුත් ආර්යශ්‍රාවකතෙමේ,

11. "අතීත අනාගත වර්තමානවූ අධ්‍යාත්මවූ හෝ බාහිර වූ ගොරෝසුචු හෝ සියුම්වූ හීනවූ හෝ ප්‍රණීතවූ ඇත පිහිටි හෝ සමීපයෙහිවූ,

12. "යම්කිසි රූපයක්වේද, සියලු රූපය,

13. "මෙය මගේ නොවේ. මේතෙමේ මම නොවෙමි මේ මගේ ආත්මය නොවේයයි' මෙසේ මෙය තත්වූ පරිද්දෙන් සමාසක් ප්‍රඥාවෙන් දනියි.

14. "(මෙහි 11 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) යම්කිසි වේදනාවක් (මෙහි 13 වෙනි ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) (මෙහි 11 ඡේදය යෙදිය

යුතුයි.) යම්කිසි සංඥාවක් වේද, (මෙහි 13 ඡේදය යොදාගත යුතුයි.) (මෙහි 11 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) යම්කිසි සංස්කාරයක් වේද, (මෙහි 13 ඡේදය යොදාගතයුතුයි.) අතීත අනාගත වර්තමානවූ අධ්‍යාත්මවූ හෝ බාහිරවූ ගොරෝසුවූ හෝ සියුම්වූ හීන වූ හෝ ප්‍රණීතවූ ඇත පිහිටි හෝ සමීපයෙහි වූ යම්කිසි විඤ්ඤාණයක්වේද, සියලු විඤ්ඤාණය මෙය මගේ නොවේ මෙතෙමේ මම නොවෙමි. මේ මගේ ආත්මය නොවේයයි මෙසේ මෙය තත්වූ පරිද්දෙන් සමායක් ප්‍රඥාවෙන් දකියි. සාල්භය, විදුලි ඵලියෙන් විදින යොධයා යම්සේද, එසේම සාල්භය, සමායක් දෘෂ්ටියෙන් යුත් ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම මේ දුකයයි තත්වූ පරිද්දෙන් දනී. මේ දුක් ඉපදීමට හේතුවයයි තත්වූ පරිද්දෙන් දනී. මේ දුක්ඛනිරෝධයයි තත්වූ පරිදි දනී. මේ දුක් නිරුද්ධයට ප්‍රතිපදාවයයි තත්වූ පරිද්දෙන් දනී.

15. "සාල්භය, මහත් පිරිසක් පලන යුද්ධයෙන් ජීවත්වන්නා යම්සේද, සාල්භය, එසේම ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම අර්හත් ඵල විමුක්තියෙන් යුක්තවූයේවේද, සාල්භය සමායක් විමුක්තියෙන් යුත් ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම මහත් අවිද්‍යා කඳ පලායයි වදාළ සේක"

47. මල්ලිකොවාද සූත්‍රය:- 1. එක් කාලයෙකිනි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි අනේපිඬු මහ සිටාණන් විසින් කරවනලද ඡේතවනාරාමයෙහි වාසය කරණ සේක. එකල්හි මල්ලිකාදේවිතොමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනෙකිනිද එහි පැමිණියාය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක සිටියාය. එකත්පසෙක සිටි මල්ලිකා දේවිතොමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට,

"ස්වාමීනි, යම් කරුණකින් මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් ස්ත්‍රියක්,

2. "දුර්වර්ණ වේද, නපුරු ස්වරූපද, දක්නට පවිටුද, දිළිඳු වේද, ස්වකීය ධන ධාන්‍ය නැද්ද, උපභොග පරිභොග වස්තු නැද්ද, ස්වල්ප පිරිවරද,

3. "මීට හේතු කවරේද, මීට ප්‍රත්‍යය කවරේද?"

"ස්වාමීනි, යම් කාරණයකින් මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් ස්ත්‍රියක්,

4. "දුර්වර්ණවේද, නපුරු ස්වරූපද, දක්නට පවිටුද, වස්තුවෙන් ආසාද, ධන ධාන්‍ය ඇද්ද, උපහොග පරිහොග වස්තු ඇද්ද, මහත් පිරිවරද ඇත්තේවේද,

5. "මට හේතුව කවරේද, මීට ප්‍රත්‍යය කවරේද?

"ස්වාමීනි, යම් කාරණයකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් ස්ත්‍රියක්,

6. "මනා රූප ඇත්තේවේද, දැකුමට ප්‍රියද, සතුට ඵලවයිද, ශ්‍රේෂ්ඨ වර්ණයෙන්, සෞන්දර්යයෙන් යුක්තද, දිළිඳු වේද, ධන ධාන්‍ය රහිතද, හොග නැත්තේද, මහා බලවතියෙක් නොවේද,

7. "ඊට හේතුකවරේද, ඊට ප්‍රත්‍යය කවරේද? ස්වාමීනි, යම් කරුණකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් ස්ත්‍රියක්,

8. යහපත් රූප ඇත්තේ වේද, දැකුමට ප්‍රියද, සතුට ඵලවයිද, ශ්‍රේෂ්ඨ වර්ණසෞන්දර්යයෙන් යුක්තද, ධන ධාන්‍ය බොහෝ ඇත්තේද, මහත් ධන ඇත්තේද, මහත් හොග ඇත්තේද, බොහෝ පිරිවර ඇත්තේද,

9. "මීට හේතු කවරේද, ප්‍රත්‍යය කවරේද?"

10. මල්ලිකාව, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් ස්ත්‍රියක් ක්‍රොධ කරන්නීවේද, කිපීම බහුලකොට ඇත්තීවේද, ස්වල්පයක් කියන ලද්දේම ලැගෙයිද, කිපෙයිද, නියමභාවය අත්හරියිද, තදබවට පැමිණෙයිද, කොපයද, ද්වේෂයද, නොසතුටද, පහළ කරයිද,

11. "ඕනොමෝ ශ්‍රමණයන්ට හෝ බ්‍රාහ්මණයන්ට හෝ ආහාරපාන, වස්ත්‍ර යානා, මල්ගඳ, විලවුන්, සයන, ආවාස, ප්‍රදීප නොදෙන්නීවේද, ඊර්ෂ්‍යාවෙන් යුත් සිත් ඇත්තේවේද, අනුන්ගේ ලාභ, සත්කාර, ගරුකාර, සැළකිලි, වැඳීම්, පූජාවන්හි ඊර්ෂ්‍යාකරයිද, තරහවේද, ඊර්ෂ්‍යාවබඳීද,

12. "ඕනොමෝ ඉදින් ඉන් වුනවුයේ මේ ආත්මභාවයට පැමිණේද, ඕනොමෝ යම් යම් තැනෙකිනි උපදීද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

13. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 10 ඡේදය මෙනි.)

14. ඕතොමෝ ශ්‍රමණයන්ට හෝ බ්‍රාහ්මණයන්ට හෝ ආහාරපාන, වස්ත්‍ර, යානා, මල්, ගඳවිලවුන්, සයන, ආවාස, ප්‍රදීප දෙනැතිවේද, ඊර්ෂ්‍යාවෙන් යුත් සිත් නැත්තේවේද, අනුන්ගේ ලාභ, සත්කාර, ගරුකාර, සැලකිලි, වැදීම, පූජාවන්හි ඊර්ෂ්‍යා නොකරයිද, ද්වේෂ නොවේද, ඊර්ෂ්‍යාව නොබඳිද

15. "ඕතොමෝ ඉදින් ඉන් චුතවුවා, මේ ආත්මභාවයට පැමිණේද, ඕතොමෝ යම් යම් තැනෙකැති උපදීද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡෙදය යෙදිය යුතුයි.)

16. "මල්ලිකාව, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් ස්ත්‍රියක් ක්‍රොධ නොකරන්නී වේද ක්‍රොධ බහුල කොට නැත්තේ බොහෝ කීවත් නොලැගෙයිද, නොකිපෙයිද, ප්‍රකෘතිභාවය අත්නොහරියිද, තද බවට නොපැමිණෙයිද, කොපයද ද්වේෂයද නොසතුටද ප්‍රකාශ කරයිද,

17. "ඕතොමෝ ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ ආහාර පාන වස්ත්‍ර යානා මල් ගඳ විලවුන් සයන ආවාස, ප්‍රදීප නොදෙන්තී වේද, ඊර්ෂ්‍යාවෙන් යුත් සිත් ඇත්තේවේද, අනුන්ගේ ලාභ සත්කාර ගරුකාර සැලකිලි වැදීම පූජාවන්හි ඊර්ෂ්‍යා කරයිද ප්‍රදුශ්‍ය වෙයිද ඊර්ෂ්‍යාව බඳියිද,

18. ඕතොමෝ ඉදින් ඉන් චුතවුවා මේ ආත්මභාවයට පැමිණේද ඕතොමෝ යම් යම් තැනෙකැති උපදීද, මනා රූප ඇත්තේ වෙයි දැකුමට ප්‍රියය. ප්‍රසාද එළවයි. ශ්‍රෙෂ්ඨ වර්ණ සෞන්දර්යයෙන් යුක්ත වෙයි. දිලිඳු වෙයි තමාගේයයි කියා යමක් නැත්තේ භොග නැත්තේ පිරිවර නැත්තේ වෙයි.

19. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 15 ඡෙදය මෙහි.)

20. "ඕතොමෝ ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ ආහාරපාන වස්ත්‍ර යානා මල්ගඳවිලවුන් සයන ආවාස ප්‍රදීප දෙන්තී වේද, ඊර්ෂ්‍යාවෙන් යුත් සිත් නැත්තේ වේද, අනුන්ගේ ලාභ සත්කාර ගරුකාර සැලකිලි වැදීම පූජාවන්හි ඊර්ෂ්‍යානොකරයිද, කෝප නොවෙයිද, ඊර්ෂ්‍යාව නොබඳියිද,

21. "ඕතොමෝ ඉදින් ඉන් චුතවුවා මේ ආත්මභාවයට පැමිණේද, ඕතොමෝ යම් යම් තැනක උපදීද මනා රූ ඇත්තේ

වෙයි. දැකුමට පියය. ප්‍රසාද එළවයි. ශ්‍රේණිය වර්ණ සෞන්දර්යයෙන් යුක්තවෙයි. ධන ධාන්‍යයෙන් ආභාසවේ. මහත් ධන ඇත්තේද, මහත් හොඟ ඇත්තේද, බොහෝ පිරිවර ඇත්තේද වේ.

22. "මල්ලිකාව, යම් කරුණකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් ස්ත්‍රියක් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

23. "මල්ලිකාව, යම් කරුණකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් ස්ත්‍රියක් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මේ ඊට හෙතෙය මේ ඊට ප්‍රත්‍යය.

24. "මල්ලිකාව, යම් කරුණකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් ස්ත්‍රියක් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මේ ඊට හෙතෙය මේ ඊට ප්‍රත්‍යය

25. "මල්ලිකාව, යම් කරුණකින් මේ ලොකයෙහි ඇතැම් ස්ත්‍රියක් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මේ ඊට හෙතෙය මේ ඊට ප්‍රත්‍යය.

26. "මෙසේ වදාළ කල්හි මල්ලිකා දේවී තොමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට "ස්වාමීනි, එකාන්තයෙන් මම අන් ජාතියක ක්‍රොධ ඇත්තියක් වූයෙමිද, දැඩි ආයාස බහුලකොට ඇත්ති ස්වල්පයක් කියන ලද්දීම හැපුනෙමිද, කිපුනෙමිද, ප්‍රකෘතිභාවය අත්හලෙමිද තද බවට පැමිණියෙමිද කොපයද ද්වේෂයද නොසතුටද ප්‍රකාශ කෙලෙමිද වෙමි. ස්වාමීනි, ඒ මම දැන් නපුරු වර්ණ ඇත්ති, නපුරු රූප ඇත්ති, දැකීමට නපුරු වූයෙමිද වෙමි. ස්වාමීනි, ඒ මම ඒකාන්තයෙන් අන් ජාතියෙකි ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ ආහාර පාන වස්ත්‍ර යානා මල් ගඳ විලවුන් සයන ආවාස ප්‍රදීප දුන්නෙමි. ස්වාමීනි, ඒ මම දැන් ධන ධාන්‍යයෙන් ආභාසවූයේ මහත් ධන ඇත්තේ මහත් හොඟ ඇත්තේ වෙමි.

27. "ස්වාමීනි, ඒකාන්තයෙන් මම අනෙක් ජාතියෙකි ඊර්ෂ්‍යාවෙන් යුත් සිත් නැත්තේ වීමි. අනුන්ගේ ලාභ සත්කාර ගරුකාර සැලකිලි වැදීමි පූජාවන්හි ඊර්ෂ්‍යා නොකෙලෙමි.

පුද්ගලයනොවීම ඊර්ෂ්‍යාව නොබැන්දෙමි. ස්වාමීනි, ඒ මම දැන් මහත් පිරිවර ඇත්තෙමි. ස්වාමීනි මේ රජගෙදර ක්ෂත්‍රිය කන්‍යාවෝද, බ්‍රාහ්මණ කන්‍යාවෝද, ගෘහපති කන්‍යාවෝද ඇත්තාහ. මම ඔවුන්ට අධිපතිකම් කරමි.

28. "ස්වාමීනි, ඒ මම අද සිට ක්‍රොධ නොකරන්නේ වන්නෙමි, දැඩි කොප බහුලකොට නැත්තේ බොහෝ කියන ලද්දේද නොලැගෙන්නෙමි නොකිපෙන්නෙමි, ප්‍රකෘතිභාවය නොහරින්නෙමි. තද බවට නොපැමිණෙන්නෙමි. කොපයද ද්වේෂයද නොසතුටද පහළ නොකරන්නෙමි. ශ්‍රමණයන්ට බ්‍රාහ්මණයන්ට ආහාරපාන වස්ත්‍ර යානා, මල් ගඳ විලවුන් සයන ආවාස ප්‍රදීප දෙන්නෙමි. ඊර්ෂ්‍යාවෙන් යුත් සිත් නැත්තේ වන්නෙමි. අනුන්ගේ ලාභ සත්කාර ගරුකාර සැලකිලි වැදීමි පූජාවන්හි ඊර්ෂ්‍යා නොකරන්නෙමි. පුද්ගලය නොවෙමි. ඊර්ෂ්‍යාව නොබදිමි.

29. (මෙහි 2 පණ්ණාසකයේ 51 සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි. එහි 'උපාසකයකුකොට' වෙනුවට 'උපාසිකාවක්කොට' යන වචනය යෙදිය යුතුයි.)

48. අත්තන්තපාදි සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ සතර දෙනෙක් ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමාන වෙත්. කවර සතරදෙනෙක්ද යත්. මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් තමා තවයි. තමා තවන යොගයන්හි යෙදුනේ වෙයි, මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් අනුන් තවන්නේ වේ. අනුන් තවන යොගයන්හි යෙදුනේ වෙයි. මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් තමා තවන්නේද වේ. තමා තවන යොගයන්හි යෙදුනේද අනුන් තවන්නේද අනුන් තවන යොගයන්හි යෙදුනේද වේ. මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් තමා නොතවන්නේද වේ. තමා තවන ප්‍රතිපදාවෙන් යුක්තනොවූයේ වෙයි. අනුන් නොතවන්නේද වේ. අනුන් තවන යොගයන්හි නොයෙදුනේ හෙතෙම තමා නොතවන්නේ අනුන් නොපෙලන්නේ මෙලොවම තණ්හාවෙන් යුක්තවූයේ නිවුනේ සිහිල්වූයේ සැප විඳින්නේ තමා බ්‍රහ්මයෙකු කොට වාසය කරයි.

2. "මහණෙනි, කෙසේ නම් පුද්ගලතෙම තමා තවන්නේ වේද, තමා තැවීමෙහි යෙදුන යොගයෙන් යුක්තවූ පුද්ගලයා කෙසේ වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් (මෙහි දීඝනිකායේ 8 සූත්‍රයේ 17 ඡේදයේ 'නිර්වස්ත්‍රවේද... කැමෙහි යෙදෙමින් වාසය කෙරේද?' යන කොටස යොදාගත යුතුයි- පිට 339. එසේම 'ඉදින් නොපිසූ පලා 'කැමෙන් යැපෙයි'- පිට 341. 'ඉදින් හත් පට්ටා රෙදි දරාද... දියේ ගැලීමෙහි යෙදී වාසය කෙරේද, පිට 342 යන කොටස් මෙහි යෙදිය යුතුයි)

"මෙසේ අනෙක ප්‍රකාර මෙබඳු අනෙක ප්‍රකාර සිරුර තැවීම විශේෂයෙන් තැවීම් වීර්යයෙන් යුතුව වාසය කරයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම ආත්මය තවන වීර්යයෙහි යෙදී ආත්මය තවන්නේ වේ.

3. "මහණෙනි, කෙසේ නම් පුද්ගලතෙම අනුන් තවන වීර්යයෙහි යෙදී අනුන් තවන්නේ වේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් එළවන් මරන්නේවේ. හුරන් මරන්නේ වේ. පක්ෂීන් මරන්නේ වේ. මුවන් මරන්නේ වේ. කර්කඟද, මසුන් නසන්නේද, වෝරද, වෝරඝාතකද, හිරගෙවල් ආරක්ෂා කරන්නේද, යම්බඳු අන්‍යවූ කෘරවූ කර්මාන්ත ඇත්තේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම අනුන් තවන වීර්යයෙන් යුක්තවූයේ අනුන් තවන්නේවේ.

4. "මහණෙනි, තමා තැවීමෙහි යෙදුන වීර්යයෙන් යුක්ත තමා තවන අනුන් තැවීමෙහි යෙදුන වීර්යයෙන් යුක් අනුන් තවන පුද්ගලයා කෙසේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් ඔටුණු පැළඳි රජෙක් හෝ වේද, බ්‍රාහ්මණ මහාසාර පුද්ගලයෙක් හෝ වේද, හෙතෙම නුවර පෙරදිගින් අළුත් රැස්වීම් ශාලාවක් කරවා හිසකෙස් රැවුල් බහා කුර සහිත අඳුන් දිවිසමක් පොරවා ගිතෙල් හා තලතෙල් සිරුරෙහි ගා මුව අඟකින් පිට කසමින් මෙහෙසිය සමගද පුරොහිත බ්‍රාහ්මණයා සමගද, රැස්වීම් ශාලාවට පිවිසෙයි. හෙතෙම එහි ගොම ඉසින ලද නොඅතුරුණ ලද භූමියෙහි සයනය කරයි. සමාන පාට වස්ත්‍රපැටියෙක් ඇති එක් එළඳෙනෙකුගේ එක් තනයෙක්හි යම්

කිරක් වේද එයින් යැපෙයි. දෙවෙනි තනයෙහි යම් කිරක්වේද, එයින් මෙහෙසිය යැපෙයි. තුන්වෙනි තනයෙහි යම් කිරක් වේද, ඉන් පුරෝහිත බ්‍රාහ්මණයා යැපෙයි. සතරවෙනි තනයෙහි යම් කිරක් වේද ඉන් ගිනිදෙවියා පුදයි. ඉතිරි හරියෙන් වසුපැටවා යැපෙයි. හෙතෙම 'යාගය පිණිස මෙතෙක් ශ්‍රේෂ්ඨ ගවයන් මරන්වා. යාගය පිණිස මෙතෙක් ගොනුන් මරන්වා. යාගය පිණිස මෙතෙක් එළදෙනුන් මරන්වා. යාගය පිණිස මෙතෙක් එළුවන් මරන්වා. යාගය පිණිස මෙතෙක් බැටළුවන් මරන්වා කණු පිණිස මෙතෙක් ගස් කපන්වා. ඇහිරීමට හා යාග භූමියෙහි ඇහිරීමට මෙතෙක් දැව කපන්වාය' මෙසේ කියයි. ඔවුන්ගේ යම් දාසකෙනෙක් හෝ පණිවුඩ ගෙනයන්නෙක් හෝ වැඩකරුවෙක් හෝ වෙත්ද, ඔවුහුද දණ්ඩණයෙන් තැතිගත්තාහු බියෙන් තැතිගත්තාහු, කඳුළු පිරුණු මුහුණු ඇත්තාහු, අඩමින් වැඩපල කරන්. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම ආත්මය තවන වීර්යයෙන් යුක්තවූ ආත්මය තවන්නෙක්වේ. අනුන් තවන වීර්යයෙහි යෙදුන අනුන් තවන පුද්ගලයෙක් වේ.

5. "මහණෙනි, කෙසේ වනාහි ආත්මය තවන වීර්යයෙහි නොයෙදුන, ආත්මය තවන්නේ නැති, අනුන් තවන වීර්යයෙහි නොයෙදුන අනුන්ද තවන්නේ නැති පුද්ගලයා කවරේද? තමා නොතවන අනුන්ද නොතවන හෙතෙම මෙලොවම බඩසය නැත්තේ නිවුනේ සිහිල්වූයේ සැපවිඳිමින් බ්‍රහ්මයා වැනි ආත්මයෙන් වාසය කරයි. මහණෙනි, (මෙහි දීඝ නිකායේ 7 සූත්‍රයේ 18 ඡෙදයේ අර්භත්වු... දක්වන... පිට 315 යන කොටසද, එම සූත්‍රයේ 3 ඡෙදයද, 4 ඡෙදයේ 'මේ සස්තෙහිවූ හික්ෂුවක්... කියන්නේ වේද යන කොටසද එම ඡෙදයේ 'තණගස්... යන මෙයින්ද සම්පූර්ණයෙන් වැළැක්කේය' යන කොටසද, යෙදිය යුතුයි.)

6. (මේ ඡෙදය දීඝනිකායේ 7 සූත්‍රයේ 21 ඡෙදයේ 'හික්ෂුතෙම... බැහැරයයි' යන කොටස වේ)

7. "ආර්ය සීල රාශියෙන් යුක්තවූ හෙතෙම ආර්ය සීලස්ඛන්ධයෙන් යුක්තවූයේ අධ්‍යාත්මයෙහි නිවරද සැපය විඳියි.

(මෙහි 4 පණ්ණාසකයේ 14 වෙනි සූත්‍රයේ 4 ඡේදයේ ‘මහණතෙම ඇසින් රූපයක් දැක සංවරයට පැමිණේ’... යන කොටස යෙදිය යුතුයි)

8. “හෙතෙම ආර්ය ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වූයේ අධ්‍යාත්මයෙහි කෙලෙසුන් නොගැවසුණු සැපය විඳියි. (මේ ඡේදය දීඝනිකායේ 7 සූත්‍රයේ 20 ඡේදයේ ‘හික්ෂුතෙම මේ මේ දේ මනානුවණින් දැන කරන්නේය’ යන කොටස යෙදිය යුතුයි.)

9-10. (මෙහි දීඝනිකායේ 7 සූත්‍රයේ 22, 23 ඡේද මෙන් වෙත්.)

(මේ ඡේද දීඝනිකායේ 8 සූත්‍රයේ 47, 48, 49, 50 ඡේද මෙන් වෙත් පිට 359 ‘මෙයද ඒ හික්ෂුහුගේ සමාධි සම්පත්ති යයි’ යන වාක්‍යය අත්හැරිය යුතුයි)

(මේ ඡේද දීඝනිකායේ 8 සූත්‍රයේ 61, 63, 65 ඡේද මෙන් වෙත්.)

“මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම තමා තවන වීර්යයෙහි නොඇලුනේ ආත්මය තවන්නෙක් නොවේ. අනුන් තවන වීර්යයෙහි නොඇලුනේ අනුන් තවන්නෙක් නොවේ. හෙතෙම තමා නොතවන්නේ අනුන් නොතවන්නේ මෙලොව බඩගින්නෙන් මිදුනේ නිවුනේ සිහිල් වූයේ සැප විඳින්නේ තමා බුහුම භූතව වාසය කරයි. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයන් සතරදෙන ලොකයෙහි ඇත්තාහ. විද්‍යමානවේ.”

49. තණ්හා ජාල සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, තොපට යමකින් මේ ලොකය මත්තෙහි නසන ලදද, භාත්පසින් වෙලන ලද්දේද නූලක් මෙන් අවුල්වූයේද, පෙශකාරයන්ගේ නූල් සූත්‍රයක් මෙන් වූයේද මුදුතණ බබුස්තණ සමානවූයේ අයසංඛ්‍යාත සැප නැති නපුරු ගති ඇති විවසව පතිතවන සංසාරය නොයික්මවන්ද, ඒ දැල, හැසිරීම, පැතිරීම, ලැගීම දෙශනා කරන්නෙමි.

2. “එය අසවි. මනාකොට මෙනෙහි කරවි කියන්නෙමියි” වදාළසේක.

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.

4. "මහණෙනි, මේ තෘෂ්ණා හැසිරවීම දහඅටක් වෙත්. මහණෙනි, මේ තෘෂ්ණා හැසිරවීම දහඅටක් බාහිරය අරමුණු කොට ඇතිවේද, මේ තෘෂ්ණා හැසිරවීම දහඅටක් තමා අරමුණු කොට ඇති වේද, මහණෙනි, තමාගේ ස්කන්ධ පඤ්චකය තෘෂ්ණා මාන දෘෂ්ටි වශයෙන් ගැනීම ඇතිකල්හි,

5. "මම වෙමිසි' අදහසක් වෙයි. මේ ආකාරයෙන් 'මම වෙමිසි' වේ. මෙසේ 'මම වෙමිසි' වෙයි. අන් ප්‍රකාරයකින් මම වෙමිසි වේ. අසවලා වෙමි. සත්පුරුෂයා වෙයි වේ. ඇත්තේ වේ. මේ ආකාරයෙන් ඇත්තේවේ. මෙසේ ඇත්තේ වේ. අන් ප්‍රකාරයකින් ඇත්තේවේ. මම ඇත්තේද වේ. මේ ප්‍රකාරයෙන් ඇත්තේ වේ මෙසේ ඇත්තේද වේ. අන් ප්‍රකාරයන් ඇත්තේද වේ වන්නේ වේ. මේ ප්‍රකාරයෙන් වන්නේ වේ. මෙසේ වන්නේ වේ. අන් පරිද්දෙකින් වන්නේ වේ. මේ අටළොස් තෘෂ්ණා හැසිරවීම් තමා ඇසුරු කොට ඇතිවේ.

6. "කවර අටළොස් තෘෂ්ණා විචරිතයක් බාහිර පඤ්චස්කන්ධය අරමුණු කොට ඇති වේද? මේ රූපයෙන් වෙමිසි ඇති කල්හි මේ රූපයෙන් මේ ප්‍රකාරයෙන් වෙමිසි වෙයි. මේ රූපයෙන් මෙසේ වෙමිසි වේ. මේ රූපයෙන් අන්ප්‍රකාරයකින් වෙමිසි වෙයි. මේ රූපයෙන් අසවලාවන්නේයයි වේ. මේ රූපයෙන් සත්පුරුෂයා වෙයි වේ. මේ රූපයෙන් ඇත්තේ වේ. මේ රූපයෙන් මේ ප්‍රකාරයෙන් ඇත්තේ වේ. මේ රූපයෙන් මෙසේ ඇත්තේ වේ. මේ රූපයෙන් අන් පරිද්දෙකින් ඇත්තේ වේ. මේ රූපයෙන්ද මෙහි ඇත්තේ වේ. මේ රූපයෙන්ද මේ ප්‍රකාරයෙන් ඇත්තේ වේ. මේ ප්‍රකාරයෙන්ද මෙසේ ඇත්තේ වේ. මේ රූපයෙන්ද අන් පරිද්දෙකින් ඇත්තේ වේ. මේ රූපයෙන් වන්නේ වේ. මේ රූපයෙන් මේ ප්‍රකාරයෙන් වන්නේ වේ. මේ රූපයෙන් මෙසේ වන්නේ වේ. මේ රූපයෙන් අන් පරිද්දෙකින් වන්නේ වේ. මේ අටළොස් තෘෂ්ණා හැසිරවීම් කෙනෙක් අධ්‍යාත්මික ස්කන්ධ පඤ්චකය අරභයා ඇතිවේ. මෙසේ අටළොස් තෘෂ්ණා විචරිත කෙනෙක් බාහිර ස්කන්ධ පඤ්චකය අරමුණුකොට ඇතිවේ.

7. "මහණෙනි, මේ සතිස් තෘෂ්ණා හැසිරවීම් යයි කියනු ලැබෙත්. මෙසේ මෙබඳු අතීත තෘෂ්ණා විවර්ත සතිසද අනාගත තෘෂ්ණා සතිසද වර්තමාන තෘෂ්ණා හැසිරවීම් සතිස් දෙකද තෘෂ්ණා හැසිරවීම් එක්සිය අටක් වේ. මහණෙනි, යමකින් මේ ලොකය මත්තෙහි නසන ලදද භාත්පසින් වෙලන ලද්දේද නූලක් මෙන් අවුල්වූයේද, පෙශකාරයන්ගේ නූල් සූත්‍රයක් මෙන් වූයේද, මුදුනණ බබුස්තණ හා සමාන වූයේ අයසංඛ්‍යාත සැප නැති නපුරු ගති ඇති විවසව පතිත වන සංසාරය නොයික්වෙත්ද, ඒ තෘෂ්ණා දැල, හැසිරීම, පැතිරීම, ලැගීම, නම් මේයයි" වදාළසේක.

50. පෙමජායන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ කරුණු සතරක් හටගනී. කවර සතරක්ද යත් ඇල්මෙන් ඇල්ම හටගනී. ඇල්මෙන් ද්වේෂය හටගනී. ද්වේෂයෙන් ඇල්ම හටගනී. ද්වේෂයෙන් ද්වේෂය හටගනී. මහණෙනි, කෙසේ වනාහි ප්‍රේමයෙන් ප්‍රේමය හටගනීද?

2. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි පුද්ගලයෙක් පුද්ගලයෙකුට යහපත්ද, හොඳද, මන වඩන්නේද, අනුන් ඔහුට යහපත් හොඳ මන වඩන දෙයින් ව්‍යවහාර කරත්. ඔහුට මෙබඳු අදහසක් වේ. 'මට යම් මේ පුද්ගලයෙක් තෙමේ යහපත්ද, හොඳද, මන වඩන්නේද, අනුන් ඔහුට යහපත් හොඳ මන වඩන දෙයින් ව්‍යවහාර කරත්යයි' හෙතෙම ඔවුන් කෙරෙහි ඇල්ම උපදවයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි ඇල්මෙන් ඇල්ම උපදී.

3. "මහණෙනි, කෙසේ වනාහි ඇල්මෙන් ද්වේෂය උපදීද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි පුද්ගලයෙක් තෙම පුද්ගලයෙකුට යහපත්ද හොඳද මන වඩන්නේද අනුන් ඔහුට අයහපත් අකාන්ත අමනාප දෙයින් ව්‍යවහාර කරත්. ඔහුට මෙසේ වේ. 'මට යම් මේ පුද්ගලයෙක්තෙම යහපත්ද, හොඳද මන වඩන්නේද, අනුන් ඔහුට අයහපත් අකාන්ත අමනාප දෙයින් ව්‍යවහාර කරත්යයි,' හෙතෙම ඔවුන් කෙරෙහි ද්වේෂය උපදවා ගනියි.

4. "මහණෙනි, කෙසේ වනාහි, ද්වේෂයෙන් ප්‍රේමය හටගනීද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි පුද්ගලයෙක්තෙම පුද්ගලයෙකුට අයහපත්ද, අකාන්තද, අමනාපද, අනුන් ඔහුට

අයහපතින් අකාන්තයෙන් අමනාපයෙන් ව්‍යවහාර කරත්. ඔහුට මෙසේ සිතක් වෙයි 'මට යම් මේ පුද්ගලයෙක්තෙම අයහපත්ද අකාන්තද අමනාපද අනුන් ඔහුට අයහපතින් අකාන්තයෙන් අමනාපයෙන් හැසිරෙත් යයි.' හෙතෙම ඔවුන් කෙරෙහි ප්‍රේමය උපදවයි.

5. "මහණෙනි, කෙසේ වනාහි ද්වේෂයෙන් ද්වේෂය උපදීද? මහණෙනි මේ ලොකයෙහි පුද්ගලයෙක් පුද්ගලයෙකුට අයහපත්ද අකාන්තද අමනාපද අනුන් යහපතින් කාන්තයෙන් මන වඩන්නෙන් ව්‍යවහාර කෙරෙත්ද ඔහුට 'මට යම් මේ පුද්ගලතෙම අයහපත්ද අකාන්තද අමනාපද අනුන් ඔහු යහපතින් හොඳින් මන වඩන්නෙන් ව්‍යවහාර කරත්යයි' මෙසේ සිතක් වෙයි. හෙතෙම ඔවුන් කෙරෙහි ද්වේෂය පහළ කරයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි ද්වේෂයෙන් ද්වේෂය උපදී. මහණෙනි, මේ සතර පහළ වෙත්.

6. "මහණෙනි, යම් කාලයෙක්හි මහණතෙම කාමයන්ගෙන් වෙන්ව අකුශල ධර්මයන්ගෙන් වෙන්ව විතර්ක සහිත විචාර සහිත විචේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සැපය ඇති ප්‍රථම ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි.

7. "ඔහුට යම් ඇල්මකින් යම් ඇල්මක් හට ගත්තේද, ඔහුට එවේලාවෙහි එය නැත. ප්‍රේමයෙන් යම් ද්වේෂයක් හටගත්තේද, ඔහුට ඒ වේලාවේ එය නැත. ද්වේෂයෙන් යම් ඇල්මක් ඉපදුනේ වන්නේද, ඒ අවස්ථාවෙහි ඔහුට එයද නැත. ද්වේෂයෙන් ද්වේෂයක් ඉපදුනේද එය ඔහුට ඒ වේලාවේ නැත.

8. "මහණෙනි, යම් කාලයෙක්හි මහණතෙම විතර්ක විචාරයන්ගේ සන්සිඳීමෙන් තමා තුළ පැහැදීම් ඇති සිතේ එකඟකම ඇති විතර්ක විචාර නැති සමාධියෙන් උපන් ප්‍රීතිය හා සැපය ඇති දෙවෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයිද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 7 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

9. "මහණෙනි, යම් කාලයෙක්හි මහණතෙම, ප්‍රීතියගේ වෙන් වීමෙන් උපෙක්ෂා ඇතිව වාසය කරයි. සිහි ඇත්තේ සමයක් ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ කයින් සැපක් විඳියි. උපෙක්ෂා

ඇති සිහි ඇති සැප විහරණයකැයි යමක් ආර්යයෝ කියන්නද, ඒ තුන්වෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 7 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

10. මහණෙනි, යම් කාලයෙක්හි මහණතෙම සැප පහවීමෙන්ද දුක පහවීමෙන්ද සෞම්‍යස දොම්‍යස දෙක අස්තවීමට පෙර දුක් නැති සැප නැති උපෙක්ෂා ස්මාති දෙදෙනාගේ පිරිසිදු බව ඇති සතරවෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරද්ද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 7 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

11. "මහණෙනි, යම් කාලයෙක්හි මහණතෙම ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂයවීමෙන් ආශ්‍රව නැති අර්හත් ඵල සමාධියද අර්හත් ඵල ප්‍රඥාවද මෙලොව තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට පැමිණ වාසය කරයිද, ඔහුට ඇල්මෙක් යම් ඇල්මක් වූයේද, එයද ඔහුට ප්‍රහීන වූයේ වේ.

12. "සිද්ධින ලද මුල් ඇත්තේද, මුල් හෝ කරටිය සිද්ධින ලද තල් ගසක් මෙන් කරණ ලද්දේය. අභාවයට යවන ලද්දේය. මත්තෙහි නූපදින ස්වභාව ඇත්තේය.

13. "ඔහුට ඇල්මෙන් යම් ද්වේෂයක් උපදීද, එයද ඔහුට ප්‍රහීන වූයේ වේ. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

14. "ඔහුට ද්වේෂයෙන් යම් ප්‍රේමයක් උපදීද, ඔහුට එයද ප්‍රහීන වූයේවේ. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

15. ඔහුට ද්වේෂයෙන් යම් ද්වේෂයක් උපදීද, එය ඔහුට ප්‍රහීන වූයේය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි මේ මහණතෙම දෘෂ්ටි වශයෙන් නැගී නොසිටී, විරුද්ධව නැගී නොසිටී ඇතුලත තෘෂ්ණා දුම් නොහමයි. බාහිර වශයෙන් නොදැවෙයි. වෙමී යන මාන වශයෙන් නොහඟියි.

16. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම දෘෂ්ටි වශයෙන් නැගී නොසිටීද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම රූපය ආත්ම වශයෙන් බලයි. ආත්මය රූපවත්යයි බලයි. ආත්මය කෙරෙහි රූපයයි බලයි. රූපයෙහි ආත්මයයි බලයි. වේදනාව ආත්මය වශයෙන් බලයි. ආත්මය වේදනාවත්යයි බලයි. ආත්මය කෙරෙහි වේදනාවයයි බලයි. වේදනාවෙහි ආත්මයයි බලයි. සංඥාව

ආත්ම වශයෙන් බලයි. ආත්මය සංඥාවත්යයි බලයි. ආත්මය කෙරෙහි සංඥාවයයි බලයි. සංඥාවෙහි ආත්මයයි බලයි. සංස්කාරය ආත්ම වශයෙන් බලයි. ආත්මය සංස්කාරවත්යයි බලයි. ආත්මය කෙරෙහි සංස්කාරයයි බලයි, සංස්කාරයන්හි ආත්මයයි බලයි, විඤ්ඤාණය ආත්ම වශයෙන් බලයි, ආත්මය කෙරෙහි විඤ්ඤාණය යයි බලයි, ආත්මයෙහි හෝ විඤ්ඤාණය යයි බලයි, විඤ්ඤාණයෙහි ආත්මයයිද බලයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණතෙම දෘෂ්ටි වශයෙන් නැඟී සිටී.

17. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම දෘෂ්ටි වශයෙන් නැඟී නොසිටීද? මහණෙනි මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම රූපය ආත්ම වශයෙන් නොබලයි. ආත්මය රූපවත් යයිද ආත්මයෙහි රූපයයිද, රූපයෙහි ආත්මයයිද, නොබලයි. වෙදනාව ආත්ම වශයෙන් නොබලයි. ආත්මය වෙදනාවත් යයිද ආත්මයෙහි වෙදනාව යයිද, වෙදනාවෙහි හෝ ආත්ම යයිද, නොබලයි. සංඥාව ආත්ම වශයෙන් නොබලයි. ආත්මය සංඥාවත්යයිද, ආත්මයෙහි සංඥාවයයිද, සංඥාවෙහි හෝ ආත්මයයිද නොබලයි. සංස්කාරයන් ආත්ම වශයෙන් නොබලයි. ආත්මය සංස්කාරවත් යයිද, ආත්මයෙහි හෝ සංස්කාරයයිද, සංස්කාරයන්හි ආත්මයයිද, නොබලයි. විඤ්ඤාණය ආත්ම වශයෙන් නොබලයි. ආත්මය විඤ්ඤාණවත්යයිද, ආත්මයෙහි හෝ විඤ්ඤාණයයිද, විඤ්ඤාණයෙහි හෝ ආත්මයයිද, නොබලයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණ තෙම දෘෂ්ටි වශයෙන් නොනැඟීටී.

18. මහණෙනි, කෙසේ වනාහි මහණතෙම විරුද්ධව නැඟීටීද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම ආක්‍රොශ කරන්නාට ආපසු ආක්‍රොශ කරයිද, ද්වේශ කරන්නහුට ආපසු ද්වේෂ කෙරේද, ඩබර කරන්නහුට ආපසු ඩබර කරයිද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණතෙම විරුද්ධව නැඟීටී.

19. "මහණෙනි, කෙසේ වනාහි මහණතෙම විරුද්ධව නොනැඟීටීද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම ආක්‍රොශ කරන්නහුට ආපසු ආක්‍රොශ නොකෙරේද, ද්වේෂ කරන්නහුට නැවත ද්වේශ නොකෙරේද, ඩබර කරන්නහුට නැවත ඩබර

නොකෙරේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණ තෙම විරුද්ධව නොනැගිටී.

20. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම දුට්ඨිද? මමය යන මානය ඇතිකල්හි මේ ප්‍රකාරයෙන් වෙමිසි වේ. මෙසේ වෙමිසි වේ. අන් ප්‍රකාරයකින් වෙමිසි වේ. අසවලා වේයසි වේ. සත්පුරුෂයා වේයසි වේ. ඇත්තේ වේ. මේ ප්‍රකාරයෙන් ඇත්තේ වේ. මෙසේ ඇත්තේ වේ. අන් ප්‍රකාරයකින් ඇත්තේ වේ. මම ඇත්තේද වෙමි. මේ ප්‍රකාරයෙන් ඇත්තේද වෙමි. මෙසේ ඇත්තේද වෙමි. අන් ප්‍රකාරයකින් ඇත්තේද වෙමි වන්නේ වේ. මේ ප්‍රකාරයෙන් වන්නේ වේ. මෙසේ වන්නේ වේ. අන් පරිද්දෙකින් වන්නේ වේ. මහණෙනි, මෙසේ මහණතෙම දුට්ඨි.

21. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම නොදුට්ඨිද? මහණෙනි, අස්මි මානය නැති කල්හි මේ ප්‍රකාරයෙන් වෙමිසි නොවෙයි. අන් ප්‍රකාරයකින් වෙමිසි නොවෙමි. අසවලා වෙමිසි, නොවෙයි. සත්පුරුෂයා වෙමිසි නොවෙයි. ඇත්තේ නොවේ. මේ ප්‍රකාරයෙන් ඇත්තේ නොවේ. මෙසේ ඇත්තේ නොවේ. අන් ප්‍රකාරයකින් ඇත්තේ නොවේ. මම ඇත්තේද නොවේ මේ ප්‍රකාරයෙන් ඇත්තේද නොවේ. මෙසේ ඇත්තේද නොවේ. අන් ප්‍රකාරයකින් ඇත්තේ නොවේ. වන්නේ නොවේ. මෙසේ වන්නේ නොවේ. අන් ප්‍රකාරයකින් වන්නේ නොවේ. මහණෙනි මෙසේ වනාහි මහණතෙම නොදුට්ඨි.

22. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම ඇවිලෙයිද? මහණෙනි, මේ රූපයෙන් වෙමිසි ඇතිකල්හි මේ රූපයෙන් මේ ආකාරයෙන් වෙමිසි' සිතයි. මේ රූපයෙන් මෙසේ වෙමිසි වෙයි. මේ රූපයෙන් අන්පරිද්දෙකින් වෙමිසි වෙයි. මේ රූපයෙන් අසවලා වෙමිසි වෙයි. මේ රූපයෙන් සත්පුරුෂයා වෙමිසි වෙයි. මේ රූපයෙන් ඇත්තේ වේ. මේ රූපයෙන් මේ ප්‍රකාරයෙන් ඇත්තේ වේ. මේ රූපයෙන් මෙසේ ඇත්තේ වේ. මේ රූපයෙන් අන් ප්‍රකාරයෙන් ඇත්තේ වේ. මේ රූපයෙන් ඔබ ඇත්තේද වේ. මේ රූපයෙන් මේ ප්‍රකාරයෙන් ඇත්තේද වේ. මේ රූපයෙන් මෙසේ ඇත්තේද වේ. මේ රූපයෙන් අන්

ප්‍රකාරයෙන් ඇත්තේ වේ. මේ රූපයෙන් වන්නේද වේ. මේ රූපයෙන් මේ ප්‍රකාරයෙන් වන්නේ වේ. මේ රූපයෙන් මෙසේ වන්නේ වේ. මේ රූපයෙන් අන් පරිද්දෙකින් වන්නේ වේ. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණ තෙම ඇවිලෙයි.

23. “මහණෙනි, කෙසේ වනාහි මහණතෙම නොඇවිලෙයිද? මහණෙනි, මේ රූපයෙන් වෙමීයි නැති කල්හි මේ රූපයෙන් මේ ප්‍රකාරයෙන් වෙමීයි නොවෙයි. මේ රූපයෙන් මෙසේ වෙමීයි නොවෙයි. මේ රූපයෙන් අන්ප්‍රකාරයකින් වෙමීයි නොවෙයි. මේ රූපයෙන් අසවලා වෙමීයි, නොවෙයි. මේ රූපයෙන් සන්පුරුෂයා වෙමීයි නොවෙයි. මේ රූපයෙන් ඇත්තේ නොවේ. මේ රූපයෙන් මේ ප්‍රකාරයෙන් ඇත්තේ නොවේ. මේ රූපයෙන් මෙසේ ඇත්තේ නොවේ. මේ රූපයෙන් අන්ප්‍රකාරයකින් ඇත්තේ නොවේ. මම ඇත්තේද නොවේ. මේ රූපයෙන් මේ ප්‍රකාරයෙන් ඇත්තේ නොවේ. මේ රූපයෙන් මෙසේ ඇත්තේ නොවේ. මේ රූපයෙන් අන් ප්‍රකාරයකින් ඇත්තේ නොවේ. මේ රූපයෙන් මේ ප්‍රකාරයෙන් වන්නේ නොවේ. මේ රූපයෙන් මෙසේ වන්නේ නොවේ. මේ රූපයෙන් අන්පරිද්දෙකින් වන්නේ නොවේ. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණතෙම නොදැවෙයි.

24. “මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම මමය යන මාන වශයෙන් නොහඟියිද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණහට අස්මිමානය ප්‍රහීන නුවුයේ වේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 20 ඡේදයේ මෙසේ වෙමීයි වේ... අන් පරිද්දකින් වන්නේ වේ’ යන කොටස යෙදිය යුතුයි.) මෙසේ වනාහි මහණතෙම හඟියි.

25. “මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම නොහඟියිද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ හට අස්මිමානය ප්‍රහීනවූයේ වේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණතෙම නොහඟියි.”

(විසිවෙනි මහා වර්ගය නිමි.)

(සතරවෙනි පණ්ණාසකය නිමි.)

පස්වෙනි පණ්ණාසකය

21. ඝජ්ජුරික වර්ගය.

1. සික්ඛාපුරක සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, තොපට අසත්පුරුෂයාද, අසත්පුරුෂයන් ගෙන් අතිශයින් අසත් පුරුෂයාද, සත්පුරුෂයාද, සත්පුරුෂයන්ගෙන් අතිශයින් සත්පුරුෂයාද දෙගතා කරන්නෙමි. එය අසච් මනාකොට මෙනෙහි කරව් කියන්නෙමි” වදාළේය. “ස්වාමීනි, එසේයයි” ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළසේක.

2. “මහණෙනි, අසත්පුරුෂයා කවරේද?

3. (මේ ඡේදය 2 පණ්ණාසකයේ 3 සූත්‍රයේ 4 ඡේදයේ ‘සතුන් මරන්නේවේද,... බොන්නේ වේද,’ යන කොටස මෙනි. 538 පිට)

4. “මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ. “මහණෙනි, අසත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් අසත්පුරුෂයා කවරේද?

5. (මේ ඡේදය 2 පණ්ණාසකයේ 50 සූත්‍රයේ 5 ඡේදයේ ‘මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි... රහමෙර පිමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් නොකරවයි’ යන කොටස මෙනි. 586 පිට)

6. “මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් අසත්පුරුෂයාය.

“මහණෙනි, සත්පුරුෂයා කවරේද?

7. (මේ ඡේදය 2 පණ්ණාසකයේ 3 සූත්‍රයේ 11 ඡේදයේ ‘ප්‍රාණසාත... බීමෙන් වැලකුණේද’ යන කොටස මෙනි. 539 පිට)

8. “මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ. “මහණෙනි, සත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් සත්පුරුෂයා කවරේද?

9. (මේ ඡේදය 2 පණ්ණාසකයේ 50 සූත්‍රයේ, 6 ඡේදයේ “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක්... පිමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයි” යන කොටස මෙහි පිට 586)

10. “මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් සත්පුරුෂයායි.”

2. අස්සද්ධ සූත්‍රය:- (මේ වර්ගයේ 1-6 සූත්‍රවල 1, 2 ඡේද මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 1, 2 ඡේදය මෙන් වෙත්.)

3. “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් අශ්‍රද්ධාද, ලජ්ජා නැත්තේද භය නැත්තේද, අල්පශ්‍රැතද, කුසිතද මුළා සිහි ඇත්තේද, දුෂ්ප්‍රාඥද,

4. “මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයා යයි කියනු ලැබේ “මහණෙනි, අසත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් අසත්පුරුෂයා කවරේද?

5. “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැමෙක් තමා අශ්‍රද්ධාද අනුන්ද අශ්‍රද්ධාවෙහි සමාදන් කරවයිද, තමා ලජ්ජා නැත්තේද අනුන්ද, නිර්ලජ්ජාවෙහි සමාදන් කරවයිද, තමා බිය නැද්ද අනුන්ද බිය නැතිබවෙහි සමාදන් කරවයිද, තමා අල්පශ්‍රැතද, අනුන්ද අල්පශ්‍රැත බැවිහි සමාදන් කරවයිද, තමා කුසිත අනුන්ද කුසිත බැවිහි සමාදන් කරවයිද, තමා මුළා සිහි ඇත්තේද අනුන්ද මුළාබැවිහි සමාදන් කරවයිද, තමා දුෂ්ප්‍රාඥ අනුන්ද දුෂ්ප්‍රාඥ බැවිහි සමාදන් කරවයිද,

6. “මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් අසත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ.

“මහණෙනි, සත්පුරුෂයා කවරේද?

7. “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් ශ්‍රද්ධාවන්ද, ලජ්ජාවේද බිය ඇත්තේවේද, බහුශ්‍රැතද පටන්ගන්නාලද වීර්ය ඇත්තේද, සිහි ඇත්තේ වේද නුවණැත්තේ වේද,

8. “මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයා යයි කියනු ලැබේ.

“මහණෙනි, සත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් සත්පුරුෂයා කවරේද?

9. “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් තමා ශුද්ධාවන්ද අනුන්ද ශුද්ධා සම්පත්තියෙහි පිහිටුවයිද, තමා ලජ්ජා ඇත්තේවේද අනුන්ද ලජ්ජා ඇතිබවෙහි සමාදන් කරවයිද, තමා බිය ඇත්තේද අනුන්ද බිය ඇති බැවිහි සමාදන් කරවයිද, තමා බහුශ්‍රැතද අනුන්ද බහුශ්‍රැත බැවිහි සමාදන් කරවයිද, තමන්ද පටන්ගන්නාලද වීර්ය ඇත්තේවේද, අනුන්ද පටන්ගන්නාලද වීර්යයෙහි සමාදන් කරවයිද, තමා ඵලඹ සිටි සිහි ඇත්තේවේද, අනුන්ද ඵලඹ සිටි සිහියෙහි සමාදන් කරවයිද, තමා ප්‍රඥාසම්පන්නද, අනුන්ද ප්‍රඥාසම්පත්තියෙහි සමාදන් කරවයිද,

10. “මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් සත්පුරුෂයා යයි කියනු ලැබේ.”

3. සත්තකම්ම සූත්‍රය:- 3. (මෙහි 2 පණ්ණාසකයේ 3 සූත්‍රයේ 4 ඡේදයේ සතුන්... බොරු කියන්නේවේද’ යන කොටස යෙදිය යුතුයි. - පිට 538)

“පිසුනු කියන්නේවේද, පරුෂවචන කියන්නේ වේද, ප්‍රලාප දොඩන්නේවේද,

4. “මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ.

“මහණෙනි, අසත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් අසත්පුරුෂයා කවරේද?

5. (මෙහි 2 පණ්ණාසකයේ 50 සූත්‍රයේ 3 ඡේදයේ “මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි... බොරු කීමෙන් වෙන්වී මෙහි සමාදන් නොකරවයි’ යන කොටස යෙදිය යුතුයි.

“තමන්ද පිසුණු කියන්නේවේද, අනුන්ද පිසුණු කීමෙහි සමාදන් කරවයිද, තමන්ද ඵරුෂවචන කියන්නේවේද අනුන්ද ඵරුෂවචන කීමෙහි සමාදන් කරවයිද, තමන්ද ප්‍රලාප දොඩයිද, අනුන්ද ප්‍රලාප දෙඩීමෙහි සමාදන් කරවයිද?

6. “මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් අසත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ.

“මහණෙනි, සත්පුරුෂයා කවරේද?

7. මෙහි 2 පණ්ණාසකයේ 3 සූත්‍රයේ 11 ඡේදයේ “ප්‍රාණ ඝාත.. බොරු කීමෙන් වැලකුණේද” යන කොටස මෙහි යෙදිය යුතුයි.)

“පිසුණු කීමෙන් වෙන්වූයේවේද, ඵරුෂ වචනයෙන් වෙන්වූයේ වේද, ප්‍රලාප දෙසීමෙන් වෙන්වූයේ වේද,

8. “මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයා යයි කියනුලැබේ. “මහණෙනි, සත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් සත්පුරුෂයා කවරේද?

9. (මෙහි 2 පණ්ණාසකයේ 50 සූත්‍රයේ 6 ඡේදයේ ‘මේ ලොකයෙහි... බොරු කීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයි” යන කොටස යෙදිය යුතුයි) තමාද පිසුණු කීමෙන් වෙන්වූයේ වේද, අනුන්ද පිසුණු කීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයිද, තමන්ද ඵරුෂ වචනයෙන් වෙන්වූයේ වේ. අනුන්ද ඵරුෂ වචනයෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයිද, තමාද ප්‍රලාප දෙසීමෙන් වෙන්වූයේ වේද, අනුන්ද ප්‍රලාප දෙසීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයිද,

9. “මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් සත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ.”

4. දසකම්ම සූත්‍රය:- 3. (මෙහි 2 පණ්ණාසකයේ 3 සූත්‍රයේ ‘සතුන් මරන්නේ වේද... බොන්නේ වේද’ යන කොටස යෙදිය යුතුයි) බහුලවූයේ වේද, විපන්න සිත් ඇත්තේ වේද, මීථ්‍යාදෘෂ්ටික වේද,

“මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ.

“මහණෙනි, අසත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් අසත්පුරුෂයා කවරේද?

5. (මෙහි 2 පණ්ණාසකයේ 50 සූත්‍රයේ 5 ඡේදයේ මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි... රහමෙර පීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් නොකරවයි’ යන කොටස යෙදිය යුතුයි. පිට 586) තමාද තෘෂ්ණා බහුලකොට ඇත්තේ වේද, අනුන් තෘෂ්ණා බහුල භාවයෙහි

සමාදන් කරවයිද තමාද විපන්න සිත් ඇත්තේ වේද අනුන් විපන්න සිත් සමාදන් කරවයිද, තමාද මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකවේද, අනුන්ද මිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙහි සමාදන් කරවයිද,

6. "මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් අසත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ.

7. "මහණෙනි, සත්පුරුෂයා කවරේද? (මෙහි 2 පණ්ණාසකයේ 3 සූත්‍රයේ 11 ඡේදයේ 'ප්‍රාණසාත... යන කොටස යෙදිය යුතුයි - 539 පිට) තෘෂ්ණා බහුලකොට නැත්තේවේද, විපන්න සිත් නැත්තේ වේද සමයක් දෘෂ්ටිකද,

8. "මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ.

"මහණෙනි, සත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් සත්පුරුෂයා කවරේද?

9. "(මෙහි 2 පණ්ණාසකයේ 50 සූත්‍රයේ 6 ඡේදයේ 'මහණෙනි, මේ ලෝකයේ... පීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයි යන තැන දක්වා යෙදිය යුතුයි.) තමාද තෘෂ්ණා බහුලකොට නැත්තේ වේද අනුන්ද තෘෂ්ණා බහුල භාවයෙහි සමාදන් නොකරයිද, තමාද විපන්න සිත් නැත්තේවේද අනුන්ද අව්‍යාපාදයෙහි සමාදන් කරවයිද, තමන් සමයක් දෘෂ්ටිකද, අනුන් සමයක් දෘෂ්ටියෙහි සමාදන් කරවයිද,

10. "මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් සත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ."

5. අට්ඨංගික සූත්‍රය:- 3 "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් මිථ්‍යාදෘෂ්ටික වේද, මිථ්‍යා කල්පනා ඇත්තේ වේද, මිථ්‍යා වචන ඇත්තේ වේද, මිථ්‍යා කර්මාන්ත ඇත්තේ වේද, මිථ්‍යා ආජීව ඇත්තේ වේද, මිථ්‍යා ව්‍යායාම ඇත්තේ වේද, මිථ්‍යා සිහි ඇත්තේ වේද මිථ්‍යාවෙන් සිත එකඟ කිරීම ඇත්තේ වේද,

4. "මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ. "මහණෙනි, අසත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් අසත්පුරුෂයා කවරේද?

5. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් තමාද මිථ්‍යාදෘෂ්ටික වේද, අනුන්ද මිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙහි සමාදන් කරවයිද, තමන්ද මිථ්‍යා කල්පනා ඇත්තේ වේද අනුන්ද මිථ්‍යා කල්පනාවෙහි සමාදන් කරවයිද, තමාද මිථ්‍යා වචන ඇත්තේ වේද, අනුන් ද මිථ්‍යා වචනයෙහි සමාදන් කරවයිද, තමාද මිථ්‍යා කර්මාන්ත ඇත්තේ වේද, අනුන්ද මිථ්‍යාකර්මාන්තයෙහි සමාදන් කරවයිද, තමා මිථ්‍යා ජීවිකාව ඇත්තේ වේද අනුන්ද මිථ්‍යා ජීවිකාවෙහි සමාදන් කරවයිද, තමාද මිථ්‍යා ව්‍යායාම ඇත්තේ වේද, අනුන්ද මිථ්‍යා ව්‍යායාමයෙහි සමාදන් කරවයිද, තමන්ද මිථ්‍යා සිහි ඇත්තේ වේද, අනුන්ද මිථ්‍යා සිහියෙහි සමාදන් කරවයිද, තමාද මිථ්‍යාවෙන් සිත එකඟ කරන්නේ වේද අනුන්ද මිථ්‍යාවෙන් සිත එකඟ කරයිද,

6. "මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් අසත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ.

"මහණෙනි, සත්පුරුෂයා කවරේද?

7. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් සමයක් කල්පනා ඇත්තේද, සමයක් වචන ඇත්තේද සමයක් කටයුතු ඇත්තේද සමයක් ජීවිකාව ඇත්තේ වේද, සමයක් ව්‍යායාම ඇත්තේ වේද, සමයක් ස්මෘති ඇත්තේ වේද සමයක් සමාධි ඇත්තේ වේද,

8. "මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ.

"මහණෙනි, සත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් සත්පුරුෂයා කවරේද?

9. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් තමන්ද යහපත් දැකීම් ඇත්තේ වේද අනුන්ද යහපත් දැකීමෙහි සමාදන් කරවයිද, තමන්ද යහපත් කල්පනා ඇත්තේ වේද, අනුන්ද යහපත් කල්පනාවෙහි සමාදන් කරවයිද, තමන්ද යහපත් වචන ඇත්තේ වේද අනුන්ද යහපත් වචනයෙහි සමාදන් කරවයිද, තමන්ද යහපත් වැඩ ඇත්තේ වේද, අනුන්ද යහපත් වැඩෙහි යොදවයිද තමාද යහපත් දිවිපැවැත්මෙන් යුක්තද අනුන්ද යහපත් දිවිපැවැත්මෙහි සමාදන් වෙයිද, තමන්ද යහපත් ව්‍යායාම

කරන්නේද අනුන්ද යහපත් ව්‍යායාමෙහි සමාදන් කරවයිද, තමන්ද යහපත් සිහි ඇත්තේ වේද, අනුන්ද යහපත් සිහියෙහි සමාදන් කරවයිද තමාද යහපත්ව සිත එකඟ කරයිද, අනුන්ද යහපත්ව සිත එකඟ කිරීමෙහි සමාදන් කරවයිද,

10. "මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින්ම සත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ."

6. දසංගික සූත්‍රය:- 3 (මෙහි මේ වර්ගයේ 5 සූත්‍රයේ 3 ඡේදයේ මූලසිට මීථ්‍යා ව්‍යායාම ඇත්තේ වේද, යන කොටස යෙදිය යුතුයි) වැරදි නුවණ ඇත්තේ වේද, වැරදි මිදීම ඇත්තේ වේද,

4. "මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ. "මහණෙනි, අසත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් අසත්පුරුෂයා කවරේද?

5. (මෙහි මේ වර්ගයේ 5 සූත්‍රයේ 5 ඡේදයේ මූලසිට මීථ්‍යා ව්‍යායාමයෙහි සමාදන් කරවයිද' යන කොටස යෙදිය යුතුයි.) තමන් වැරදි ඥාණයෙන් යුක්තවූයේ වේද අනුන්ද වැරදි ඥාණයෙහි සමාදන් කරවයිද තමන් වැරදි මිදීමෙන් යුක්තවූයේ වේද අනුන්ද වැරදි මිදීමෙන් සමාදන් කරවයිද,

6. "මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් අසත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ.

"මහණෙනි, සත්පුරුෂයා කවරේද?

7. (මෙහි මේ වර්ගයේ 5 සූත්‍රයේ 7 ඡේදයේ මූලසිට... සමයක් ව්‍යායාම ඇත්තේ වේද' යන කොටස යෙදිය යුතුයි.) යහපත් නුවණ ඇත්තේ වේද, යහපත් මිදීම ඇත්තේ වේද,

8. "මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයායයි කියනු ලැබේ.

"මහණෙනි, සත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් සත්පුරුෂයා කවරේද?

9. (මෙහි මේ වර්ගයේ 5 සූත්‍රයේ 9 ඡේදයේ මූලසිට අනුන්ද යහපත් ව්‍යායාමෙහි සමාදන් කරවයිද' යන කොටස යෙදිය යුතුයි.) තමන්ද යහපත් නුවණ ඇත්තේ වේද, අනුන්ද යහපත්

නුවණෙනි සමාදන් කරවයිද, තමන්ද යහපත් මිදීමෙන් යුක්තවූයේ වේද අනුන්ද යහපත් මිදීමෙනි සමාදන් කරවයිද,

10. "මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයාටත් වඩා අතිශයින් සත්පුරුෂයායි කියනු ලැබේ."

7. පයම පාපතර සූත්‍රය:- 1 "මහණෙනි, තොපට පාපී පුද්ගලයාද, පාපී පුද්ගලයින්ගෙන් අතිශය පාපී පුද්ගලයාද, නිවැරදි පුද්ගලයාද නිවැරදි පුද්ගලයින්ගෙන් අතිශය නිවැරදි පුද්ගලයාද දෙසන්නෙමි.

2. "එය අසව්. මනාකොට මෙනෙහි කරව්, කියන්නෙමියි" වදාළේය. "ස්වාමීනි, එසේයයි" ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක.

3. "මහණෙනි, පාපී පුද්ගලයා කවරේද?

4. (මෙහි මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මිථ්‍යා දෘෂ්ටික වේද, මහණෙනි, මේ පාපී පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ.

5. "මහණෙනි, පාපී පුද්ගලයාටත් වඩා අතිශයින් පාපීවූ පුද්ගලයා කවරේද?

6. (මෙහි මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) තමන්ද මිථ්‍යා දෘෂ්ටික වේද අනුන්ද මිථ්‍යා දෘෂ්ටියෙහි සමාදන් කරවයිද,

7. "මහණෙනි, මේ පාපයාටත් වඩා අතිශයින් පාපයා යයි කියනු ලැබේ.

"මහණෙනි, නිවැරදි පුද්ගලයා කවරේද?

8. (මෙහි මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 7 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) සමයක් දෘෂ්ටික වේද,

9. "මහණෙනි, මේ නිවැරදි පුද්ගලයායි කියනු ලැබේ.

"මහණෙනි, නිවැරදි පුද්ගලයන්ගෙන් අතිශය නිවැරදි පුද්ගලයා කවරේද?

10. (මෙහි මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 9 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) තමාත් සමාසක් දෘෂ්ටිකවේද, අන්‍යාසාත් සමාසක් දෘෂ්ටියෙහි සමාදන් කරවයිද,

11. "මහණෙනි, මේ නිවැරදි පුද්ගලයාගෙනුත් අතිශය නිවැරදි පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ."

8. දුතිය පාපතර සූත්‍රය:- 1, 2, 3 (මේ සූත්‍රයේ 1, 2, 3 ඡේද මේ වර්ගයේ 7 සූත්‍රයේ 1, 2, 3 ඡේද මෙන් වෙත්.)

4. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 6 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි)

5. "මහණෙනි, මේ පාපී පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ.

"මහණෙනි, පව්ටු පුද්ගලයාටත් වඩා අතිශයින් පව්ටු පුද්ගලයා කවරේද?

6. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 6 සූත්‍රයේ 5 ඡේදය මෙනි)

"මහණෙනි, මේ පාපී පුද්ගලයාටත් වඩා අතිශයින් පාපී පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ.

"මහණෙනි, නිවැරදි පුද්ගලයා කවරේද?

7. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 6 සූත්‍රයේ 7 ඡේදය මෙනි.)

8. "මහණෙනි, මේ නිවැරදි පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ.

"මහණෙනි, නිවැරදි පුද්ගලයාටත් වඩා අතිශයින් නිවැරදි පුද්ගලයා කවරේද?

9. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 6 සූත්‍රයේ 7 ඡේදය මෙනි.)

10. "මහණෙනි, මේ නිවැරදි පුද්ගලයාටත් වඩා අතිශයින් නිවැරදි පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ."

9. පඨම පාපධම්ම සූත්‍රය:- 1 "මහණෙනි, තොපට පාපී ස්වභාව ඇති පුද්ගලයාද, පාපී ස්වභාව ඇති පුද්ගලයාටත් වඩා අතිශය පාපී පුද්ගලයාද, නිවැරදි ස්වභාව ඇති පුද්ගලයාද, නිවැරදි ස්වභාව ඇති පුද්ගලයාටත් වඩා අතිශය නිවැරදි ස්වභාව ඇති පුද්ගලයාද දෙශනා කරන්නෙමි.

2. "(මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 7 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

3. "මහණෙනි, පාප ස්වභාව ඇති පුද්ගලයා කවරේද?

4. (මෙහි මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මිථ්‍යා දෘෂ්ටි ඇත්තේ වේද,

5. "මහණෙනි, මේ පාප ස්වභාව ඇති පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ.

"මහණෙනි, පාප ස්වභාවයෙනුත් අතිශයින් පාප ස්වභාව ඇති පුද්ගලයා කවරේද?

6. (මෙහි මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) තමාද මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකවේද අනුන්ද මිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙහි සමාදන් කරවයිද,

7. "මහණෙනි, මේ පාප ස්වභාව ඇති පුද්ගලයාගෙන් අතිශයින් පාප ස්වභාව ඇති පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ.

"මහණෙනි, යහපත් ස්වභාව ඇති පුද්ගලයා කවරේද?

8. (මෙහි මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 7 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) සමයක් දෘෂ්ටික වේද,

9. "මේ යහපත් ස්වභාව ඇති පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ.

"මහණෙනි, නිවැරදි පුද්ගලයාටත් වඩා අතිශයින් නිවැරදි ස්වභාවය ඇති පුද්ගලයා කවරේද?

10. (මෙහි මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 9 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) තමාද සමයක් දෘෂ්ටික වේද, අනුන්ද සමයක් දෘෂ්ටියෙහි සමාදන් කරවයිද,

11. "මහණෙනි, මේ නිවැරදි පුද්ගලයාටත් වඩා අතිශයින් නිවැරදි පුද්ගලයායයි කියනු ලැබේ."

10. දුතිය පාප ධම්ම සූත්‍රය:- 1-2-3 (මේ සූත්‍රයේ 1, 2, 3 ඡේද මේ වර්ගයේ 9 සූත්‍රයේ 1, 2, 3 ඡේද මෙන් වෙත්.)

4. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 6 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

5. "මහණෙනි, මේ පාප ස්වභාව ඇති පුද්ගලයාය, මහණෙනි, පාප ස්වභාවයටත් වඩා අතිශයින් පාප ස්වභාවයෙන් යුත් පුද්ගලයා කවරේද?

6. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 6 සූත්‍රයේ 5 ඡේදය මෙනි.) "මහණෙනි, මේ පාප ස්වභාව ඇත්තන්ගෙන් අතිශයින් පාප ස්වභාව ඇත්තේයයි කියනු ලැබේ

"මහණෙනි, යහපත් ස්වභාව ඇත්තේ කවරේද?

7. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 6 සූත්‍රයේ 7 ඡේදය මෙනි.)

8. මහණෙනි, මේ යහපත් ස්වභාව ඇත්තේයයි කියනු ලැබේ.

"මහණෙනි, යහපත් ස්වභාව ඇත්තන්ගෙන් අතිශයින් යහපත් ස්වභාවය ඇත්තා කවරේද?

9. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 6 සූත්‍රයේ 9 ඡේදය මෙනි.)

10. "මහණෙනි, මේ යහපත් ස්වභාව ඇත්තාට වඩා අතිශයින් යහපත් ස්වභාව ඇත්තායයි කියනු ලැබේ."

(විසිළුක වන සත්පුරුෂ වර්ගය නිමි)

22 ජරියසොභන වර්ගය.

11. පරිසද්දසනා සූත්‍රය:- 1 "මහණෙනි, පිරිස් දූෂ්‍යකරන්නෝ මේ සතරදෙනෙකි. කචර සතර දෙනෙක්ද යත්. මහණෙනි, දුශ්ශීලවූ ලාමක ස්වභාව ඇති භික්ෂුව පිරිස් දූෂ්‍ය කරන්නෙකි. මහණෙනි දුශ්ශීලවූ ලාමක ස්වභාව ඇති භික්ෂුණිය පිරිස් දූෂිකාවකි. මහණෙනි, දුශ්ශීලවූ පාපස්වභාව ඇති උපාසක තෙමේ පිරිස් දූෂකයෙකි. දුශ්ශීලවූ ලාමක ස්වභාව ඇති උපාසකයා පිරිස් දූෂකයෙකි. මහණෙනි මේ සතර දෙන පිරිස් දූෂකයෝයි.

2. "මහණෙනි, පිරිස් හොබවන්නෝ මේ සතරදෙනෙකි. කචර සතරදෙනෙක්ද යත්. මහණෙනි, සිල්වත් යහපත් ස්වභාව

ඇති හික්ෂුව පිරිස් හොබවන්නෙකි. මහණෙනි, සිල්වත් යහපත් ස්වභාව ඇති හික්ෂුණිය පිරිස් හොබවන්නියකි. මහණෙනි, සිල්වත් යහපත් ස්වභාව ඇති උපාසක තෙම පිරිස් හොබවන්නෙකි. මහණෙනි, සිල්වත් යහපත් ස්වභාව ඇති උපාසිකාව පිරිස් හොබවන්නියකි. මහණෙනි, මේ සතරදෙන පිරිස් හොබවන්නාහුය.”

12. සුවරිත දුවරිත සූත්‍රය:- 1 “මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූයේ ගෙන එන ලද්දක් බහා තබන ලද්දේ යම්සේද, එසේ නිරයෙහි වේ. කවර සතරකින්ද යත්.

2. “කාය දුශ්චරිතයෙන්ද, වාක් දුශ්චරිතයෙන්ද, මනෝ දුශ්චරිතයෙන්ද මිථ්‍යා දෘෂ්ටියෙන්ද යන සතරිනි.

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි)

4. “මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්ත වූයේ ගෙන එන ලද්දක් බහාතබන ලද්දේ යම්සේද එසේ ස්වර්ගයෙහි වේ.

5. “කවර සතරකින්ද යත්. කාය සුවරිතය, වාක් සුවරිතය, මනෝ සුවරිතය, සමාස දෘෂ්ටිය යන සතරිනි.

6. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි)

13. අකත්ඤ්ඤතා සූත්‍රය:- මේ වර්ගයේ ඉතුරු සූත්‍රවල 1, 3 ඡේද මේ පණ්ණාසකයේ 12 සූත්‍රයේ 1, 3 ඡේද මෙන්ද, 4, 6 ඡේද එම සූත්‍රයේ 4, 6 ඡේද මෙන්ද වෙත්.)

2. “කවර සතරකින්ද යත්, කාය දුශ්චරිතය, වාක් දුශ්චරිතය, මනෝ දුශ්චරිතය, කෙළෙහි ගුණ නොදන්නා අකාතඥතාවය යන සතරයි.

5. “කවර සතර දෙනෙක්ද යත්. කාය සුවරිතය, වාක් සුවරිතය, මනෝ සුවරිතය, කෙළෙහි ගුණ දන්නා සුඵ කාතඥතාවය යන සතරයි.”

14. පාණසාතාදී සූත්‍රය:- 2 “සතුන් මරන්නේ වේද, නුදුන්දේ ගන්නේ වේද, කාමයන්හි වරදවා හැසිරෙන්නේද, බොරු කියන්නේ වේද,

5. "සතුන් මැරීමෙන් වෙන්වූයේ වේද, නුදුන් දෙය ගැනීමෙන් වෙන්වූයේ වේද, කාමයන්හි වරදවා හැසිරීමෙන් වෙන්වූයේ වේද, බොරු කීමෙන් වෙන්වූයේ වේද,

15. මිච්ඡාමග්ගංග සූත්‍රය:- 2 "මිථ්‍යාදෘෂ්ටික වේද, මිථ්‍යා සංකප්ප (කල්පනා) ඇත්තේ වේද, මිථ්‍යාවචන ඇත්තේ වේද, මිථ්‍යා කර්මාන්ත ඇත්තේ වේද,

5. "සමයක් දෘෂ්ටික වේද, සමයක් සංකල්පනා ඇත්තේ වේද, සමයක් වචන ඇත්තේ වේද, සමයක් කර්මාන්ත ඇත්තේ වේද,

16. සම්මාමග්ගංග සූත්‍රය:- 2 "මිථ්‍යා ආජීව ඇත්තේ වේද, මිථ්‍යා ව්‍යායාම ඇත්තේ වේද, මිථ්‍යා ස්මෘති ඇත්තේ වේද, මිථ්‍යාවෙන් සිත් එකඟ කිරීම ඇත්තේ වේද,

5. "සමයක් ජීවිකාව ඇත්තේ වේද, සමයක් ව්‍යායාමය ඇත්තේ වේද, සමයක් ස්මෘතිය ඇත්තේ වේද, නුවණින් සිත එකඟ කිරීම ඇත්තේ වේද,

17. පධම වොහාරපථ සූත්‍රය:- 2 "නුදුටු දෙයෙහි දක්නා ලද්දේය යන වාද ඇත්තේය, නොඇසූ දෙයෙහි ඇසූයෙමිසි යන වාද ඇත්තේය, ආඝ්‍රාණය නොකළ රස නොචින්ද පහස නොලත් දෙයෙහි ලදිමි යන වාද ඇත්තේ වේද, නොදන්නා ලද දෙයෙහි දත්තෙමිසි යන වාද ඇත්තේය.

5. "නොදක්නා ලද්දෙහි නොදක්නා ලද්දේය යන වාද ඇත්තේවේ. නොඅසන ලද්දෙහි නොඇසීම් යන වාද ඇත්තේවේ, ආඝ්‍රාණය නොකළ, රස නොචින්ද පහස නොලද්දෙහි ලද්දේය යන වාද ඇත්තේය. දැනනොගන්නා ලද්දෙහි නොදනිමිසි යන වාද ඇත්තේය"

18. දුතිය වොහාරපථ සූත්‍රය:- 2 "දක්නා ලද්දෙහි නොදක්නා ලද්දෙමි යන වාද ඇත්තේ වේ. අසන ලද්දෙහි නොඅසන ලද්දේය යන වාද ඇත්තේ වේ. ආඝ්‍රාණය කළ රසචින්ද පහස ලැබූවෙහි නැතැයි වාද ඇත්තේය. දුන් දෙයෙහි නොදත්තෙමිසි වාද ඇත්තේ වේ.

“දුටුදෙයෙහි දැක්කෙහි වාද ඇත්තේ වේ. ඇසු දෙයෙහි අසන ලද්දේයයි වාද ඇත්තේ වේ. ආසුරාණය කළ රස වින්ද පහස ලද දෙයෙහි ලද්දේයයි යන වාද ඇත්තේය දන්නා ලද්දෙහි දක්තේයයි වාද ඇත්තේ වේ.”

19. හිරොත්තප්ප සූත්‍රය:- 2 “අග්‍රද්ධාවත් වේද, දුශ්ශීල වේද, ලජ්ජා නැතිවේද, බිය නැත්තේ වේද,

5. “ග්‍රද්ධාවත් වේද, සිල්වත් වේද, ලජ්ජා ඇත්තේ වේද, බිය ඇත්තේ වේද,

20. දුප්පඤ්ඤා සූත්‍රය:- 2 “අග්‍රද්ධාවත් වේද, දුශ්ශීල වේද, කුසීන වේද, දුෂ්ප්‍රාඥවේද,

5. “කචර සතරකින්ද යත්. ග්‍රද්ධාවත් වේද, සිල්වත් වේද, පටන්ගන්නා ලද වීර්ය ඇත්තේ වේද, ප්‍රඥාවත් වේද,”

(විසිදෙවෙනි පරිස සොහණ වර්ගය නිම.)

23. දුච්චරිත වර්ගය.

21. වචි දුච්චරිත සූත්‍රය:- 1 “මහණෙනි, මේ දුශ්චරිත සතරක් වෙන් කචර සතරක්ද යත්. බොරුකීම, පිසුණුකීම, පරොස්බස් කීම, ප්‍රලාපදෙඩීම යන සතරයි. මහණෙනි, මේ සතර වාග් දුශ්චරිතයෝය.

2. “මහණෙනි, මේ වාග් සුවරිත සතරක් වෙන්. කචර සතරක්ද යත්. සත්‍ය වචනය, කේලාමි නොකීම සියුම් වචනය ප්‍රමාණවත් වචනය යන සතරයි. මහණෙනි, මේ සතර වාග් සුවරිතයෝයි.

22. මිච්ඡාදිට්ඨික සූත්‍රය:- 1 “මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූ නුගත් අසත් පුරුෂ බාලයා ගුණ සාරා දමන ලද, නසන ලද තමා පරිහරණය කරයි. නුවණැත්තන්ට වරද සහිතද වේ. බොහෝ අකුසල්ද රැස් කරයි. කචර සතරකින්ද යත්.

2. (මේ ඡෙදය මේ පණ්ණාසකයේ 12 සූත්‍රයේ 2 ඡෙදය මෙනි.)

3. "මහණෙනි, මේ කරුණු සතරින් යුක්තවූ නුගත් අසත්පුරුෂ බාලයා සාරාදමන ලද නසනලද තමා පරිහරණය කරයි. නුවණැත්තන්ට වරද සහිතද වේ. බොහෝ අකුසල්ද රැස්කරයි. රැස්කෙරෙයි" වදාළසේක.

4. "මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූ පණ්ඩිත ව්‍යාක්ත සත්පුරුෂයා සාරා නොදමන ලද නොනසන ලද තමා පරිහරණය කරයි. නිවරද ද වේ. නුවණැත්තන්ට වරද නැත්තේ බොහෝ පින්ද රැස්කරයි.

5. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 12 සූත්‍රයේ 5 ඡේදය මෙනි.)

6. "මහණෙනි, මේ කරුණු සතරින් යුක්තවූ පණ්ඩිත ව්‍යාක්ත සත්පුරුෂයා සාරානොදමන ලද නොනසන ලද ආත්මය පරිහරණය කරයි. නිවරද ද වේ. නුවණැත්තන්ට වරදක් නැත්තේ බොහෝ පින්ද රැස් කරයි.

23. අකතවෙදිනා සූත්‍රය:- (මේ වර්ගයේ සූත්‍රවල 1, 3, 4, 6 ඡේද මේ පණ්ණාසකයේ 22 සූත්‍රයේ 1, 3, 4, 6 ඡේද මෙන් වෙත්.)

2-5 (මේ ඡේද මේ පණ්ණාසකයේ 13 සූත්‍රයේ 2, 5 ඡේද මෙන් වෙත්.)

මෙහි දක්වන සූත්‍රවල 2, 5 ඡේද මේ පණ්ණාසකයේ මෙහි පහත දක්වන සූත්‍රවල 2, 5 ඡේද මෙන් වෙත්.)

24. චතුරවෙර සූත්‍රයේ 2, 5, 14 වෙනි සූත්‍රයේ 2, 5 මෙනි.

25. මිච්ඡාසම්මාමග්ග සූත්‍රයේ 2, 5, 15 වෙනි සූත්‍රයේ 2, 5 මෙනි.

26. අදිට්ඨෙ දිට්ඨවාදී 2, 5, 16 වෙනි සූත්‍රයේ 2, 5 මෙනි.

27. දිට්ඨෙ අදිට්ඨවාදී 2, 5, 17 වෙනි සූත්‍රයේ 2, 5 මෙනි.

28. අනොත්තාපි 2, 5, 18 වෙනි සූත්‍රයේ 2, 5 මෙනි.

29. දුප්පඤ්ඤ 2, 5, 19 වෙනි සූත්‍රයේ 2, 5 මෙනි.

30. චතුර්නිධිකච්චි සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ කච්චු සතර දෙනෙක් වෙත්. කචර සතර දෙනෙක්දයත්, සිතා කාවාසකරණ වින්තා කචියාය, අසාකාවාසකරණ සුත කචියාය, එක් අර්ථයක් ඇසුරුකොට කචිකරණ අර්ථ කචියාය, වැටහීමෙන් කචිකරණ පටිභාන කචියාය යන මේ සතරදෙන කචියෝය."

(විසිතුන් වෙනි දුච්චරිත වර්ගය නිමි.)

24. කම්ම වර්ගය.

31. සංඛිත්ත කම්ම සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ කම්ම සතරක් මා විසින් තෙමේ විශිෂ්ට ඥාණයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට දන්වනු ලැබේ.

2. "කචර සතරක්දයත්, අකුශල්වු අකුශල විපාක ඇති කර්මයක් ඇත්තේය. කුශල්වු කුශල විපාක ඇති කර්මයක් ඇත්තේය. මහණෙනි, අකුශල්වුද, කුශල්වුද, අකුශල විපාක ඇත්තාවූද, කුශල විපාක ඇත්තාවූද කර්මයන් ඇත්තේය. මහණෙනි, අකුශල්වු කුශල් නොවූ අකුශල විපාක නොවූ, කුශල විපාක නොවූ කර්මයක් කර්මක්ෂය පිණිස පවතී.

3. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙනි.)

32. විත්ථත කම්ම සූත්‍රය:- 1, 2, (මෙහි ඡෙද 1 සූත්‍රයේ 1, 2, ඡෙද මෙන් වෙත්.)

3. "මහණෙනි, අකුශල්වු අකුසල විපාකය ඇති කර්මය කවරේද?

"මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් ද්වේෂ සහිත කාය වෙතනා රැස්කරයි. ද්වේෂ සහිත වාක් වෙතනා රැස්කරයි. ද්වේෂ සහිත මනෝවෙතනා රැස්කරයි. හෙතෙම ද්වේෂ සහිත කාය වෙතනා රැස්කර, ද්වේෂ සහිත වාග්වෙතනා රැස්කර ද්වේෂ සහිත මනෝ වෙතනා රැස්කර දුක් සහිත ලෝකයක උපදී.

4. "දුක් සහිත ලොකයක උපන්නේම දුක් සහිත ස්පර්ශයෝ ස්පර්ශකරත්, හෙතෙම දුක් සහිත ස්පර්ශවලින් ස්පර්ශ කරණ ලද්දේ නරකයෙහි සත්වයන් යම්සේද එසේ ආබාධ සහිත විපාක වේදනාවක් විදියි. මහණෙනි, මේ කර්මය අකුශල්ය, අකුශල විපාකය.

5. මහණෙනි, කුශල්වූ කුශල් විපාකවූ කර්මය කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් ද්වේෂ රහිත කාය වෙතනා රැස්කරයි. ද්වේෂ රහිත වාක්වෙතනා රැස් කරයි. ද්වේෂ රහිත මනෝවෙතනා රැස්කරයි. හෙතෙම ද්වේෂ රහිත කායවෙතනා රැස්කර ද්වේෂ රහිත වාක්වෙතනා රැස්කර ද්වේෂරහිත මනෝවෙතනා රැස්කර සුභකිණ්හක දෙවියන් යම්සේද එබඳු දුක් නැති ලොකයක උපදී.

6. "දුක් නැති ලොකයක උපන් ඔහු කරා දුක් නැති ස්පර්ශයෝ ස්පර්ශ කරත්. හෙතෙම නිදුක් ස්පර්ශයන්ගෙන් ස්පර්ශ කරණ ලද්දේම නිදුක් වේදනාවක් විදියි. මහණෙනි, මේ කුශල්වූ කුශල විපාකවූ කර්මයයි කියනු ලැබේ.

7. "මහණෙනි, අකුශල්වූද, කුශල්වූද, අකුශල විපාක වූද, කුශල විපාකවූද කර්මය කවරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් ද්වේෂ සහිතවූද, ද්වේෂ රහිතවූද, කාය වෙතනා රැස්කරයි. ද්වේෂ සහිතවූද ද්වේෂ රහිතවූද වාක්වෙතනා රැස්කරයි. ද්වේෂ සහිතවූද ද්වේෂ රහිතවූද මනෝවෙතනා රැස්කරයි. හෙතෙම ද්වේෂ සහිතවූද ද්වේෂ රහිතවූද කායවෙතනා රැස්කර, ද්වේෂ සහිතවූද ද්වේෂ රහිතවූද වාක්වෙතනා රැස්කර, ද්වේෂ සහිතවූද ද්වේෂ රහිතවූද මනෝවෙතනා රැස්කර, දුක් සහිතවූද, දුක් රහිත වූද, ලොකයෙහි උපදී. දුක්සහිතවූද, දුක් රහිතවූද ලොකයක උපන්නේම දුක් සහිතවූද, දුක් රහිතවූද, ස්පර්ශයෝ ස්පර්ශ කෙරෙත්. හෙතෙම දුක් සහිතවූද, දුක්රහිතවූද, ස්පර්ශයන් ගෙන් ස්පර්ශ වූයේම දුක් සහිතවූද, දුක් රහිතවූද, මිශ්‍රවූ සැප දුක් ඇති මනුෂ්‍යයන් මෙන්ද ඇතැම් කාමාවචර දෙවියන් මෙන්ද ඇතැම් වෛමානික ප්‍රෙතයන් මෙන්ද වේදනාවක් විදියි. මහණෙනි, මේ අකුශල් හා

කුශල්වූද අකුශල් හා කුශල් විපාක ඇත්තාවූද කර්මයයි කියනු ලැබේ.

8. “මහණෙනි, අකුශල් නොවූත් කුශල් නොවූත්, අකුශල විපාකත් නොවූ කුශල විපාකත් නොවූ කර්මක්ෂය පිණිස පවත්නා කර්මය කවරේද? මහණෙනි, එහි යම් මේ කර්මයක් අකුශල්ද අකුශල විපාක ඇත්තේද ඔහුගේ ප්‍රභාණය පිණිස යම් වෙනතාවක්වේද, යම් මේ කර්මයක් කුශල්ද කුශල විපාකද ඔහුගේ ප්‍රභාණය පිණිස යම් වෙනතාවක් වේද, යම් කර්මයක් අකුශල්ද අකුශල කුශල විපාකද ඔවුන්ගේ ප්‍රභාණය පිණිස යම් වෙනතාවක් ඇත්තේද, මහණෙනි, මේ කර්මය කුශල් නොවේ. අකුශල් නොවේ. පවුත් නොවන පිනුත් නොවන විපාක ඇත්තේවේ. කර්මක්ෂය පිණිස පවතී. මහණෙනි, මේ කර්මසතර මා විසින් මාම විශිෂ්ට ඥාණයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂකොට දක්වන ලද්දාහ.”

33. සිධාමොග්ගල්ලාන සූත්‍රය:- 1. ඉක්බිති ශිධා මොග්ගල්ලාන බ්‍රාහ්මණතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද, එහි පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුවිය. සතුවූ වියයුතු වූ සිහිකටයුතු වූ කථාවකොට නිමවා එකත්පසෙක සිටියේය.

2. එකත්පසෙක සිටි ශිධාමොග්ගල්ලාන බ්‍රාහ්මණතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, පෙර දිනවල එයටත් පෙර දිනවල සොණකායන මාණවකතෙම මා යම් තැනෙකද එහි පැමිණියේය. පැමිණ, මට ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේ සියලු කර්මයන්ගේ නොකිරීම පණවයි. සියලු කර්මයන්ගේ නොකිරීම කියමින් ලොකයාගේ විනාශය කීයේය. පින්වත්නි, මේ ලොකය කර්මය ස්වභාවකොට ඇත්තේය. කර්ම රැස් කරමින්ම සිටියයි කීයේයයි’ ප්‍රකාශ කෙළේය.

3. “බමුණ, මම සොණකායන මානවකයා දුටු බවක්වත් නොදනිමි. මෙබඳු කථා සල්ලාපයක් කොහිද? බමුණ, මා විසින් විශිෂ්ට ඥාණයෙන් දැන, ප්‍රත්‍යක්ෂකොට දක්වනලද්දාවූ කර්ම සතරක් වෙත්.

4. (මෙහි මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 1, 2 ඡේද යෙදිය යුතුයි - ('මහණෙනි' වෙනුවට 'බමුණ' වියයුතුයි.)

5, 6, 7, 8, 9, 10. (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 3, 4, 5, 6, 7, 8 ඡේද මෙන් වෙත්. 'මහණෙනි' වෙනුවට 'බමුණ' විය යුතුයි.

34. කම්මක්කය සංවත්ත සූත්‍රය:- 1, 2 (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 1, 2 ඡේද මෙන් වෙත්.)

3. "මහණෙනි, අකුශල්වු අකුශල විපාකවූ කර්මය කවරේද? මහණෙනි මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් (මෙහි 2 පණ්ණාසකයේ 3 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මේ අකුශල්වු අකුශල විපාක ඇති කර්මයයි කියනු ලැබේ.

4. "මහණෙනි, කුශල්වු කුශල විපාකවූ කර්මය කවරේද? (මෙහි 2 පණ්ණාසකයේ 3 සූත්‍රයේ 11 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මේ කුශල්වු කුශල විපාකවූ කර්මයයි කියනු ලැබේ.

5. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 32 සූත්‍රයේ 7 ඡේදය මෙනි.)

6. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 32 සූත්‍රයේ 8 ඡේදය මෙනි.) කර්ම සතර මා විසින් තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂකොට දක්වන ලද්දාහ.'

35. පට්ඨ පච්චේදිකකම්ම සූත්‍රය:- 1, 2, (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 1, 2, ඡේද මෙන් වෙත්.)

3. "මහණෙනි, අකුශල විපාකවූ කර්මය කවරේද?

4. "මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙකු විසින් මවු ජීවිතයෙන් තොරකරණ ලද්දේද, පියා ජීවිතයෙන් තොරකරණ ලද්දේද, රහත් නමක් ජීවිතයෙන් තොරකරණ ලදද, දුෂ්ට සිතින් තථාගතයන් වහන්සේගේ කයින් ලේ උපදවන ලද්දේද, සංසහෙද ද කරණලද්දේද, මහණෙනි, මේ කර්මය අකුශලය අකුශල විපාකය.

5. "මහණෙනි, කවර කර්මයක් කුශල්ද කුශල විපාකද මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් (මෙහි 2 පණ්ණාසකයේ 3 සූත්‍රයේ 11 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) පිසුණු බස් කීමෙන්, ඵරුෂ බස කීමෙන්. ප්‍රලාප දෙඩීමෙන්, වෙන්වූයේ වේ. අභිජ්ක්ඛා බහුලකොට නැත්තේ, ව්‍යාපාදයට පැමිණි සිත් නැත්තේ සමයක් දෘෂ්ටිකවේද, මහණෙනි, මේ කර්මය කුශල්ය, කුශල් විපාකය කියනු ලැබේ.

6. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 32 සූත්‍රයේ 7 ඡේදය මෙනි.)

7. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 32 සූත්‍රයේ 8 ඡේදය මෙනි.)

36. දුතිය පවෙදිත කම්ම සූත්‍රය:- 1, 7 (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 1, 7, ඡේද මෙන් වෙත්.)

8. "මහණෙනි, අකුශල් නොවූත්, කුශල් නොවූත් අකුශල විපාකත් නොවූ, කුශල විපාකත් නොවූ, කර්ම ක්ෂය පිණිස පවත්නා කර්මය කවරේද? මහණෙනි, සමයක් දෘෂ්ටිය සමයක් සංකල්පය, සමයක් වචනය, සමයක් කර්මාන්තය, සමයක් ආජීවය, සමයක් ව්‍යායාමය, සමයක් ස්මෘතිය, සමයක් සමාධිය යන මෙයයි මහණෙනි, මේ අකුශල්ද නොවූ, කුශල්ද නොවූ අකුශල විපාකද නොවූ කුශල විපාකද නොවූ කර්ම ක්ෂය පිණිස පවත්නා කර්මයයි."

37. සාවජ්ජ කම්ම සූත්‍රය:- 1, 7 (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 32 සූත්‍රයේ 1, 7 ඡේද මෙන් වෙත්.)

(මේ වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 1 සිට 7 දක්වා ඡේද යොදාගත යුතුයි.)

8. "මහණෙනි, අකුශල් නොවූත්, කුශල් නොවූත්, අකුශල විපාකත් නොවූ, කුශල විපාකත් නොවූ, කර්ම ක්ෂය පිණිස පවත්නා කර්මය කවරේද? මහණෙනි, ස්මෘති සම්බොජ්ගය ධර්ම විචය, විරිය, පීති පස්සද්ධි, සමාධි, උපෙක්ෂා සම්බොජ්ගය යන මෙයයි. මහණෙනි, මේ කර්මය අකුශල්ද නොවූ, කුශල්ද

නොවූ, අකුශල විපාකද නොවූ, කුශල විපාකද නොවූ කර්ම ක්ෂය පිණිස පවත්නා කර්මයයි.”

38. සඛ්‍යාපජ්ජංග කම්ම සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, ධර්ම සතරකින් යුක්තවූයේ ගෙන එන ලද්දක් බහා තැබූයේ යම්සේද එසේ නිරයෙහි වේ.

2. “කවර සතරකින්ද යත් වරද සහිත කාය කර්මයෙන්ද, වරද සහිත වාක් කර්මයෙන්ද, වරද සහිත මනෝ කර්මයෙන්ද, වරද සහිත දෘෂ්ටියෙන්ද,

3. (මෙය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

4. “මහණෙනි, ධර්ම සතරකින් යුක්තවූයේ ගෙන එන ලද්දක් බහා තැබූයේ යම්සේද එසේ ස්වර්ගයෙහි වේ.

5. කවර සතරකින්ද යත් නිවරද කාය කර්මයෙන්ද නිවරද වාක් කර්මයෙන්ද, නිවරද මනෝ කර්මයෙන්ද, නිවරද දෘෂ්ටියෙන්ද යන,

6. (මෙය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

39. ඉධෙව සමණ සූත්‍රය:- 1, 2, 4, 6 (මේ ඡේද මේ පණ්ණාසකයේ 38 සූත්‍රයේ 1, 3, 4, 6 ඡේද මෙන් වෙත්.)

2. “කවර සතරකින්ද යත්. ද්වේෂ සහිත කාය කර්මයෙන්ද, ද්වේෂ සහිත වාක් කර්මයෙන්ද, ද්වේෂ සහිත මනෝ කර්මයෙන්ද, ද්වේෂ සහිත දෘෂ්ටියෙන්ද යන,

5. “කවර සතරකින්ද යත්. ද්වේෂ රහිත කාය කර්මයෙන්ද ද්වේෂ රහිත වාක් කර්මයෙන්ද, ද්වේෂ රහිත මනෝ කර්මයෙන්ද, ද්වේෂ රහිත දෘෂ්ටියෙන්ද යන,

40. සප්පුරිසානිසංස සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි ශ්‍රමණයාත් මේ ශාසනයෙහිය, දෙවෙනි ශ්‍රමණයාත් මේ ශාසනයෙහිය, තුන්වැනි ශ්‍රමණයාත් මේ ශාසනයෙහිය, සතරවෙනි ශ්‍රමණයාත් මේ ශාසනයෙහිය, අන් දෙසැට දෘෂ්ටිහු ශ්‍රමණයන්ගෙන් ශුන්‍යය. මහණෙනි, මෙසේ මේ සිංහ නාදය කරවී.

2. "මහණෙනි, ශ්‍රමණයා කවරේද? මහණෙනි මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම ත්‍රිවිධ සංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් අපායට වැටෙන ස්වභාව නැති, සුගති නියතවූ, අර්හත්වය පරායනවූ සොවාන්වූවෙක් වන්නේද, මහණෙනි, මේ ශ්‍රමණයාය.

3. "මහණෙනි, දෙවෙනි ශ්‍රමණයා කවරේද? මහණෙනි මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම ත්‍රිවිධ සංයෝජනයන්ගේ ක්ෂය කිරීමෙන් රාග ද්වේෂ මොහයන් තුනී කිරීමෙන් සකාදාගාමී වේ. වරක් මෙලොවට විත් දුක් කෙළවර කරයි. මහණෙනි, මේ දෙවෙනි ශ්‍රමණයායි.

4. "මහණෙනි, තුන්වෙනි ශ්‍රමණයා කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම කාම ධාතුව හජනය කරණ සංයෝජන පස නැති කිරීමෙන් ඔපපාතික වේද, ඒ ලොකයෙන් නොඑන්නේ එහි පිරිනිවෙන්නේ වේ. මහණෙනි මේ තුන්වෙනි ශ්‍රමණයායි.

5. "මහණෙනි, සතරවෙනි ශ්‍රමණයා කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කිරීමෙන් කෙලෙස් නැති අර්හත් ඵල සමාධියද, අර්හත් ඵල ප්‍රඥාවද මෙලොවම තෙමේ විශිෂ්ට ඥාණයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට පැමිණ වාසය කරයිද, මහණෙනි, මේ සතරවෙනි ශ්‍රමණයාය.

6. (මෙය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙහි)

7. "මහණෙනි, සත්පුරුෂයා නිසා ආනිඛංස සතරක් කැමති විය යුත්තාහ. කවර සතරක්ද යත්. ආර්ය සීලයෙන් වැඩෙයි, ආර්ය සමාධියෙන් වැඩෙයි, ආර්ය ප්‍රඥාවෙන් වැඩෙයි, ආර්ය විමුක්තියෙන් වැඩෙයි. මහණෙනි සත්පුරුෂයා නිසා මේ ආනිසංස සතර කැමතිවිය යුත්තාහයි වදාළසේක.

(විසි හතරවෙනි කථම වර්ගය නිමි.)

25. ආපත්ති භය වර්ගය

41. කොසම්භක (සංඝ හෙද) සූත්‍රය:- 1. "එක් කාලයෙකිහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසඹෑ නුවර සොෂිතාරාමයෙහි වාසය කරණසේක. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙකිහිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක සිටියේය.

2. "එකත්පසෙක සිටි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, "ආනන්දය, කුමක්ද ඒ නඩුව සන්සිඳුනේ දැයි" ඇසීය.

"ස්වාමීනි, ඒ නඩුව කවර කාරණයකින් සන්සිඳුනේනේද? ස්වාමීනි, ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ බාහිය නම් සද්ධි විහාරකයෙක් සම්පූර්ණයෙන් සංඝ හෙදය පිණිස සිටියේ එහි ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ ස්ථවිරයන් වහන්සේ 'එක වචනයකුදු කථාකළ යුතුකොට නොහඟීයයි' කියේය.

3. "ආනන්දය, අනුරුද්ධ ස්ථවිරයන් කවදා සඟ මැද නඩුව ඉදිරිපත් කරයිද, ආනන්දය, යම්කිසි නඩුවක් උපදිත්ද, ඒ සියල්ල තොපද සැරියුත් මුගලන් දෙනමද, සන්සිඳු වියයුතු නොවේද? ආනන්දය, කාරණා සතරක් බලමින් පාප භික්ෂූහු සංඝ හෙදයෙන් යට සතුටු වෙති.

4. "කවර සතරක්ද යත්, ආනන්දය, මේ ශාසනයෙහි පාප භික්ෂූහු දුශ්ශීල වෙත්ද, ලාමක ස්වභාව ඇත්තෝද, අපිරිසිදු වූවෝද, සැකයෙන් සිහි කටයුතු හැසිරීම් ඇත්තෝද, වැඩුනු පච්ඤා ඇත්තෝද, ශ්‍රමණ නොවූයේ ශ්‍රමණ යන සංඥා ඇත්තෝ බුන්මවාරීනොවූයේ බුන්මවාරිය යන ප්‍රතිඥා ඇත්තෝ ඇතුළත කුණුවූවෝ සදොරින් කෙලෙස් වැගිරෙන්නෝ, කසට හටගත්තෝ ඔවුන්ට ඉදින් භික්ෂූහු ශ්‍රමණ නොවූයේ ශ්‍රමණය යන සංඥා ඇත්තේ බුන්මවාරී නොවූයේ බුන්මවාරිය යන සංඥා ඇත්තේ ඇතුළත කුණුවූයේ සදොරින් කෙලෙස් වැගිරෙන්නේ කසට හටගත්තේ යයි මා දනිත් නම්, ඔහුට සමගි වූවෝම මා නසත්යයි වර්ගව මා නොනසන්නහුයයි' මෙබඳු සිතක් වෙයි. මහණෙනි,

මේ පළමුවෙනි කාරණය දකිමින් පවිටු භික්ෂුහු සංඝ හෙදයට කැමති වෙත්.

5. “ආනන්දය, නැවතද පවිටු භික්ෂුහු මිත්ථයාදාෂ්ටික වෙත්ද, අන්තග්‍රාහක දාෂ්ටියෙන් යුක්ත වෙත්ද, ඔහුට ඉදින් වනාහි ‘භික්ෂුහු මිත්ථයාදාෂ්ටිකය, අන්තග්‍රාහික දාෂ්ටියෙන් යුක්තයයි’ මා භික්ෂුහු දනිත් නම් සමගිව මා නසන්තාහ, වර්ගව මා නොනසන්තාහයයි” මෙබඳු අදහසක් වෙයි. ආනන්දය, මේ දෙවෙනි කාරණය දකිමින් පවිටු භික්ෂුහු සංඝ හෙදයට කැමතිවේ.

6. “ආනන්දය, නැවතද පාප භික්ෂුහු වැරදි ජීවිකාවෙන් ජීවිකාව කරයිද, ‘ඉදින් මා වැරදි ජීවිකාවෙන් ජීවිකාව කෙරේයයි ඉදින් භික්ෂුහු මා දනී නම් සමගිව මා නසන්තාහය, වර්ග මා නොනසන්තාහය යන ආනන්දය මේ තුන්වෙනි කාරණය දකිමින් පාප භික්ෂුහු සංඝ හෙදයට කැමතිවේ.

7. “ආනන්දය, නැවතද පාප භික්ෂුහු ලාභ කැමැත්තේ වේද සත්කාර කැමැත්තේ වේද අවඥා නොකැමැත්තේ ඔහුට ඉදින් භික්ෂුහු මා ලාභ කැමැත්තේය. සත්කාර කැමැත්තේය. අවඥා නොකැමැත්තේයයි මා දනිත් නම් සමගිව මම සත්කාර නොකරත්, ගරු නොකරත් මාන්නය නොකරත්, පූජා නොකරත්. වර්ගව මා සත්කාර කරත්. ගරුකාර කරත්. මාන්නය කරත් පූජා කරත්යයි,” ආනන්දය මේ සතරවෙනි කාරණය දකිමින්, පවිටු භික්ෂුහු සංඝ හෙදයෙන් සතුටු වෙත්.”

42. අප්පති භය සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ බිය සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්.

2. “මහණෙනි, යම්පේ ‘දෙවයන් වහන්ස, මේ ඔබවහන්සේගේ සොරා යයි රජු මොහුට දඬුවම් නියම කරන්නැයි’ මං පැහැරු සොරෙකු ගෙන රජුට දක්වන්නාහු නම්, රජු ඔහුට ‘පින්වත යව, මේ පුරුෂයා දළ රැහැණින් අත් පිටිපස තබා දැඩි බැම්මෙන් බැඳ කරයෙන් මුඩුකර කුෆර ශබ්ද ඇති බෙරයෙන් වීථියෙන් වීථිය සන්ධියෙන් සන්ධිය පමුණුවා දකුණු දොරින් නික්මවා නුවරට දකුණින් හිස සිඳුවයි’

කියන්නේය. රජුගේ පුරුෂයෝ ඔහු දළ රැහැණින් දෙඅත් පිටිපස තබා දැඩි බැම්මෙන් බැඳ කරයෙන් මුඩුකර කුරු ස්වර ඇති බෙරහඬින් වීථියෙන් වීථිය සන්ධියෙන් සන්ධිය පමුණුවා දකුණු දොරින් නික්මවා නුවරට දකුණින් හිස සිඳින්නාහු නම් එහි ගොඩ සිටි එක්තරා පුරුෂයෙකුට, පින්වත, මේ පුරුෂතෙම ඒකාන්තයෙන් ගැරහියයුතු හිස සිඳිය යුතු, පවු කමක් කෙළේය. යම් තැනෙක්හි රාජපුරුෂයෝ දැඩි රැහැණින් දෙඅත් පිටිපස තබා දැඩි බැම්මෙන් බැඳ කරයෙන් මුඩුකර කුරු ස්වර ඇති බෙරහඬින් වීථියෙන් වීථිය සන්ධියෙන් සන්ධිය පුමුණුවා දකුණු දොරින් පිටත් කරවා නුවරට දකුණින් හිස සිඳිත්. ඒකාන්තයෙන් මම මෙබඳු ගැරහිය යුතු හිස සිඳින පාප කර්මයක් නොකරන්නේ නම් යහපතැයි' වන්නේය.

3. "මහණෙනි, එසේම යම්කිසි හික්ෂුවකට හෝ හික්ෂුණියකට හෝ පාරාජිකා ධර්මයන් කෙරෙහි තද නිර්භය සංඥාව එළඹසිටියා වේද, ඔහුට නොපැමිණි පාරාජිකා ධර්මයට නොපැමිණෙන්නේය. පැමිණි පාරාජිකා ධර්මයට ධර්මය පරිදි පිළියම් කරන්නේය යන මෙය කැමති විය යුතුය.

4. "මහණෙනි, යම්සේ පුරුෂයෙක්

5. "කළු වස්ත්‍රයක් හැඳ කෙස් විසුරුවා මොහොලක් කෙරෙහි කොට මහජනයා වෙත පැමිණ, ස්වාමීනි, මම හැරහිය යුතු මෝල් පාරක් දියයුතු පාපකර්මයක් කෙළෙමි යම් කාරණයකින් මට ආයුෂ්මත්හු සතුටක් කරනු කැමැත්තාහුද එය කරත්වායි' කියන්නේය.

6. "එහි ගොඩ සිටි එක්තරා පුරුෂයෙකුට යම් කර්මයෙක්හි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) හෙතෙම ඒකාන්තයෙන් මම මෙබඳු ගැරහිය යුතු මොහොල් පහරක් කෑයුතු කර්මයක් නොකරන්නෙමි.'

7. "මහණෙනි, එසේම යම්කිසි හික්ෂුවකට හෝ හික්ෂුණියකට හෝ සංඝාදිශෙෂ ධර්මයන්හි මෙසේ තියුණුවූ නිර්භය සංඥාව එළඹ සිටියාවේද, ඔහු නොපැමිණි සංඝාදිශෙෂ

ධර්මයට නොපැමිණෙන්නේය. පැමිණි සංඝාදිගෞෂ ධර්මයට ධර්මයවූ පරිදි පිළියම් කරන්නේයයි කියා කැමති වියයුතු.

8. "මහණෙනි, යම්සේ පුරුෂයෙක්

9. "කළු වස්ත්‍රයක් හැඳ කෙස් විසුරුවා උණුඅළු පොට්ටනියක් කරපිට තබා මහජනයා වෙත පැමිණ, "ස්වාමීනි, මම ගැරහියයුතු උණුඅළු තැබියයුතු පාපකර්මයක් කෙළෙමි. යම් කර්මයකින් මට ආයුෂ්මත්හු කැමතිවෙත්ද එය කරමිසි' කියන්නේය.

10. "එහි ගොඩ සිටි එක්තරා පුරුෂයෙකුට යම් කර්මයෙක්හි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 9 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) හෙතෙම ඒකාන්තයෙන් මෙබඳු ගැරහිය යුතු උණුඅළු තැබියයුතු කර්මයක් නොකරන්නේය.

11. "මහණෙනි, එසේම යම් හික්ෂුවකට හෝ හික්ෂුණියකට හෝ පාවිත්තිය ධර්මයන්හි මෙසේ තියුණුවූ නිර්භය සංඥාව එළඹ සිටියාවේද ඔහුට නොපැමිණි පාවිත්තිය ධර්මයට නොපැමිණෙන්නෙමි. පැමිණි පාවිත්තිය ධර්මයට පිළියම් කරන්නේයයි කියා කැමති වියයුතුය.

12. "මහණෙනි, යම්සේ පුරුෂයෙක්

13. "කළු වස්ත්‍රයක් හැඳ කෙස් විසුරුවා මහජනයා මැදට විත් 'ස්වාමීනි, මම ගැරහිය යුතු දොස් කිවයුතු පාප කර්මයක් කෙළෙමි. යම් කර්මයකින් මට ආයුෂ්මත්හු කැමති වෙත්ද, එය කරමිසි' කියන්නේය.

14. "එහි ගොඩ සිටි එක්තරා පුරුෂයෙකුට යම් කර්මයෙක්හි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 13 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) හෙතෙම ඒකාන්තයෙන් මෙබඳු ගැරහියයුතු දොස් කිවයුතු කර්මයක් නොකරන්නේය.

15. "මහණෙනි, එසේම යම්කිසි හික්ෂුවකට හෝ හික්ෂුණියකට සෙසු සියලු ආපත්තීන්හි මෙසේ තියුණු නිර්භය සංඥාව එළඹ සිටියේවේද, ඔහුට නොපැමිණි සෙසු ආපත්ති ධර්මයට නො පැමිණෙන්නෙමි. පැමිණි සෙසු ආපත්ති ධර්මයට

පිළියම් කරන්නේයයි කියා කැමති වියයුතුය. මහණෙනි, මේ සතර ආපත්ති භය ය.”

43. සික්ඛානිසංස සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, ශික්ෂාව ආනිශංසකොට ඇති ප්‍රඥාව අධිකකොට ඇති, විමුක්තිය හරයකොට ඇති, සිහිය අධිපතිකොට ඇති මේ බ්‍රහ්මචරියය වසයි. මහණෙනි, කෙසේ ශික්ඛානිසංසය වේද?

2. “මහණෙනි, මා විසින් මේ ශාසනයෙහි ශ්‍රාවකයන්ට නො පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස පැහැදුනවුන්ගේ වඩා පැහැදීම පිණිස වත් පිළිවෙත් වශයෙන් ශික්ෂාවක් පනවන ලද්දේද,

“මහණෙනි, මා විසින් යම්යම් පරිද්දෙකින් නොපැහැදුන වුන්ගේ පැහැදීම පිණිස පැහැදුනවුන්ගේ වැඩි පැහැදීම පිණිස ශ්‍රාවක ආභිසමාවාරික ශික්ෂාවක් පනවන ලද්දේද,

3. “එසේ හෙතෙම ඒ ශික්ෂාව කඩනොකරන්නේ වේ. නො සිදුරු කරන්නේවේ. පුල්ලි නොගසන්නේය. කිලුටු නොකරන්නේය. ශික්ෂා පදයන් ගෙන හික්මෙයි.

4. “මහණෙනි, නැවතද, මා විසින් ශ්‍රාවකයන්ට සර්වප්‍රකාරයෙන් මනාව දුක් කෙළවර කිරීමට මාර්ගබ්‍රහ්මචරියට ආදිවූ සිවුපිරිසිදු ශීලයක් පනවන ලද්දේද,

5. “මහණෙනි, යම් යම් ප්‍රකාරයකින් ශ්‍රාවකයන්ට මනාව දුක් කෙළවර කිරීමට ශික්ෂාවක් දෙශනා කළේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මෙසේ ශික්ෂානිසංසයවේ.

6. “මහණෙනි, කෙසේ වනාහි පඤ්ඤාත්තරවේද, මහණෙනි, මා විසින් මේ ශාසනයෙහි ශ්‍රාවකයන්ට සර්වප්‍රකාරයෙන් මනාකොට දුක් කෙළවර කිරීමට ධර්ම දේශනා කරණ ලද්දේද

7. “මහණෙනි, මා විසින් යම් යම් පරිද්දෙකින් සර්වප්‍රකාරයෙන් මනාකොට දුක් කෙළවර කිරීමට ශ්‍රාවකයන්ට ධර්ම දෙශනා කරන ලද්දේද, ඒ ඒ ප්‍රකාරයෙන් ඒ ධර්මයෝ

ප්‍රඥාවෙන් මනාකොට දක්නාලද්දේ වේ. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පඤ්ඤාත්තරවේ. කෙසේ වනාහි අර්භත් ඤාණවිමුක්තිය සාරයකොට ඇත්තේද,

8. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය මෙනි.)

9. "ඒ ඒ පරිද්දෙන් ඔහු විසින් ඒ ධර්මයෝ අර්භත් ඤාණ විමුක්තියෙන් ස්පර්ශකරණ ලද්දාහු වෙත්. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි විමුක්තිය සාරයකොට ඇත්තාහ.

10. "මහණෙනි, කෙසේ වනාහි සිහිය අධිපතිකොට ඇත්තේවේද? 'මෙසේ සම්පූර්ණ නොවූ හෝ වත් පිළිවෙත් ශික්ෂාව සම්පූර්ණ කරන්නෙමි. පිරිපුන් වත්පිළිවෙත් ශික්ෂාව ඒ ඒ තන්හි ප්‍රඥාවෙන් අනුග්‍රහ කරන්නෙමිසි අධ්‍යාත්මයෙහි සිහිය ඵලඹ සිටියේ වේ.

"මෙසේ සම්පූර්ණ නොවූ සිවු පිරිසිදු සිල් සම්පූර්ණ කරන්නෙමි. සම්පූර්ණවූ හෝ සිවු පිරිසිදු ශීලය ඒ ඒ තන්හි ප්‍රඥාවෙන් අනුග්‍රහ කරන්නෙමිසි අධ්‍යාත්මයෙහි සිහිය ඵලඹ සිටියේ වේ.

"මෙසේ නොදක්නාලද ධර්මය ප්‍රඥාවෙන් බලන්නෙමි. දුටු ධර්මය ඒ ඒ තන්හි ප්‍රඥාවෙන් අනුග්‍රහ කරන්නෙමිසි අධ්‍යාත්මයෙහි සිහිය ඵලඹ සිටියේ වේ.

"මෙසේ ස්පර්ශ නොකරණලද ධර්මය අර්භත්ඵල විමුක්තියෙන් බලන්නෙමි. දක්නාලද ධර්මය ඒ ඒ තන්හි නුවණින් අනුග්‍රහ කරන්නෙමිසි අධ්‍යාත්මයෙහිම සිහිය ඵලඹ සිටියේ වෙයි.

11. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි සිහිය අධිපති වූයේ වේ. මහණෙනි, ප්‍රඥාව ශ්‍රේෂ්ඨකොට ඇති විමුක්තිය සාරයකොට ඇති, සිහිය අධිපතිකොට ඇති මේ බ්‍රහ්මචර්යය ශික්ෂාව අනුසස්කොට ඇත්තේයයි යමක් වදාරණ ලද්දේ නම් එය මේ සඳහා වදාරණලදී."

44. සෙය්‍යාවතුක්ක සූත්‍රය:- 1. මහණෙනි, මේ සෙය්‍යා සතරක් වෙත් කචර සතරක්දයත්, ප්‍රේතසෙය්‍යාව කාමභෝගී සෙය්‍යාව සිංහසෙය්‍යාව තථාගත සෙය්‍යාව යන සතරයි.

2. "මහණෙනි, ප්‍රේත සෙය්‍යාව කචරේද මහණෙනි, බොහෝ සෙයින් ප්‍රේතයෝ උඩුකුරුව සයනය කරත්. මේ ප්‍රේත සෙය්‍යාවයි.

3. "මහණෙනි, කාමභෝගී සෙය්‍යාව කචරේද, මහණෙනි, බොහෝ සෙයින් කාමභෝගීවූ වාම පාර්ශවයෙන් සයනය කරත්. මේ කාමභෝගී සෙය්‍යාවයයි කියනු ලැබේ."

4. "මහණෙනි, සිංහ සෙය්‍යාව කචරේද? මහණෙනි, මාග රාජවූ සිංහතෙම පයෙහි පය මදක් ඇද දෙකෙලවර අතුරෙහි නගුට ප්‍රවේශ කරවා දකුණු පසින් සයනය කරයි. හෙතෙම පිබිදී උඩකය ඉදිරියට නමා පසුකය බලයි. ඉදින් මහණෙනි, මාගරාජවූ සිංහතෙම නොසතුටුවූයේ වේ. මහණෙනි, ඉදින් සිංහවූ මාගරාජතෙම ශරීරයේ අවුල්වූ හෝ විසුරුණාවූ හෝ කිසිවක් දකීද මහණෙනි, ඒ කාරණයෙන් මාගරාජවූ සිංහයා නොසතුටු වූයේ වේ. මහණෙනි, මේ සිංහ සෙය්‍යාවයයි කියනු ලැබේ.

5. "මහණෙනි, තථාගත සෙය්‍යාව කචරේද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි තථාගතතෙම කාමයන්ගෙන් වෙන්ව (මෙහි තික නිපාතයෙහි බ්‍රාහ්මණ වර්ගයෙහි 9 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි. අ.1: පිට 305) සතරවෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසයකරයිද, මහණෙනි මේ තථාගත සෙය්‍යාවයි. මහණෙනි, මේ සතර සෙය්‍යාවෝය."

45. ථූපාරහ සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි ථූප කරවීමට සුදුසු පුද්ගලයෝ සතරදෙනෙක් වෙත්. කචර සතරදෙනෙක්ද යත්: තථාගත අර්හත් සමාසක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ ථූපයට යොග්‍යයි. පසේබුදුන් ථූපයට යොග්‍යයි. තථාගත ශ්‍රාවකයෙකු ථූපයට යොග්‍යයයි සක්විති රජතෙම ථූපයට යොග්‍යයි."

46. පඤ්ඤාවුද්ධිමම සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ ධර්ම සතරක් ප්‍රඥාවාද්ධිය පිණිස පවතී. 2. "කචර සතරක්ද යත්, සත්පුරුෂ ආශ්‍රය, සද්ධර්මශ්‍රවණය, නුවණින් මෙතෙහි කිරීම, ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්තිය.

3. යනමේ සතර ධර්මයෝ ප්‍රඥාවගේ අභිවාදධිය පිණිස පවතී.”

47. බහුපකාරධම්ම සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ ධර්ම සතරක් මනුෂ්‍යවූවහුට බොහෝ උපකාර වෙත්. (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 46 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) යන මේ සතර ධර්මයෝ මනුෂ්‍යවූවහුට බොහෝ උපකාර වෙත්.”

48. අනරියවොහාර සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ අනාර්ය ව්‍යවහාර සතරක් වෙත්.

“කවර සතරක්දයත්, නොදක්නාලද්දෙහි දැක්කෙමිසි කීම නොඅසනලද්ද ඇසීමිසි කීම. ඝාණ, ජීවිහා, කාය යන මෙයින් නොගන්නා ලද්ද ගත්තෙමිසි කීම. නොදන්නා ලද්ද දැක්කෙමිසි කීම යන මේ සතර අනාර්ය ව්‍යවහාරයි.”

49. දුතිය අරියවොහාර සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ ආර්ය ව්‍යවහාර සතරක් වෙත්. කවර සතරක්දයත්, නොදක්නා ලද්ද නොදක්නා ලද්දෙමිසි කීම, නොඅසනලද්ද නොඅසන ලද්දෙමිසි කීම, ඝාණ, ජීවිහා, කාය යන මෙයින් නොගන්නා ලද්ද නොගත්තෙමිසි කීම, දත් දෙය දැනීමිසි කීම යන සතර ආර්ය ව්‍යවහාරයෝයි.”

50. අරියවොහාර සූත්‍රය:- 2. “මහණෙනි, මේ අනාර්ය ව්‍යවහාර සතරක් වෙත්. කවර සතරක්දයත් දැක්ක දෙය නොදැක්කෙමිසි කීම. ඇසුදෙය නොඇසුයෙමිසි කීම. ඝාණ, ජීවිහා, කාය තුනින් ගන්නාලද්ද නොගන්නා ලද්දෙමිසි කීම දත් දෙය නොදත්තෙමිසි කීම යන මේ සතර අනාර්ය ව්‍යවහාරයෝයි.”

51. දුතිය අරියවොහාර සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ ආර්ය ව්‍යවහාර සතරක් වෙත්. කවර සතරක්දයත්, දැක්ක දෙය දැක්කෙමිසි කීම, ඝාණ, ජීවිහා, කාය තුනින් ගන්නා ලද්ද ගත්තෙමිසි කීම. දත් දෙය දත්තෙමිසි කීම යන සතර ආර්ය ව්‍යවහාර යෝයි.”

(25 වෙනි ආපත්ති වර්ගය නිමි)

26. අභිඤ්ඤා වර්ගය.

1. අභිඤ්ඤාපරිඤ්ඤාය සූත්‍රය:- 1. 'මහණෙනි, මේ ධර්ම සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. මහණෙනි, විශිෂ්ට ඥානයෙන් පිරිසිදු දතයුතු ධර්මයෝ ඇත්තාහ. මහණෙනි, විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රහීන කටයුතු ධර්මයෝ ඇත. මහණෙනි විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන වැඩියයුතු ධර්මයෝ ඇත්තාහ. මහණෙනි, විශිෂ්ට ඥානයෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතු ධර්මයෝ ඇත්තාහ.

2. "මහණෙනි, විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන, පිරිසිදු දතයුතු ධර්මයෝ කවරේද? පඤ්චඋපාදානස්කන්ධයෝය. මහණෙනි, මේ ධර්මයෝ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන පිරිසිදු දතයුතුයයි කියත්.

3. "මහණෙනි, විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන කටයුතු ධර්ම කවරේද? අවිද්‍යාවද, භව තෘෂ්ණාවද යන දෙකයි. මහණෙනි, මේ ධර්මයෝ විශිෂ්ට ඥානයෙන් ප්‍රහීන කටයුතුය.

4. "මහණෙනි, කවර ධර්මයක් විශිෂ්ට ඥානයෙන් වැඩිය යුතුද? සමථයද විදර්ශනාවද යන දෙකයි. මහණෙනි මේ ධර්මයෝ විශිෂ්ට ඥානයෙන් වැඩිය යුත්තාහ.

5. "මහණෙනි, කවර ධර්මයක් විශිෂ්ට ඥානයෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතුද? විද්‍යාවද විමුක්තියද යන මේ ධර්මයෝ විශිෂ්ට ඥානයෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතුයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මේ සතර ධර්මයෝයි."

2. අරියපර්යෙසන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ අනාර්ය සෙවීම සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් කෙනෙක් තමා ජරා ස්වභාවකොට ඇත්තේ ජරා ස්වභාවයම සොයයි. තමා ව්‍යාධි ස්වභාවයෙන් යුක්තවූයේම ව්‍යාධි ස්වභාවයම සොයයි. තමා මරණය ස්වභාව කොට මරණ ස්වභාවය සොයයි. තමන් කිලුටුවූයේම කිලුටුම සොයයි. මහණෙනි, මේ සතර අනාර්යපර්යෙසනයෝයි.

2. "මහණෙනි, මේ ආර්ය පර්යෙසනයෝ සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්. මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි ඇතැම්

කෙනෙක් තමා ජරා ස්වභාව ඇත්තේම ජරා ස්වභාවයෙහි ආදීනව දැන ජරා නැති නිරුත්තර යොගක්ෂෙමවූ නිවණ සොයයි. තමා ව්‍යාධි ස්වභාව ඇත්තේම ව්‍යාධි ස්වභාවයෙහි ආදීනව දැන ව්‍යාධි නැති නිරුත්තර යොගක්ෂෙමවූ නිවන සොයයි. තමන් මරණ ස්වභාව ඇත්තේම මරණ ස්වභාවයෙහි ආදීනව දැන අමාතවූ නිරුත්තරවූ යොගක්ෂෙපවූ නිර්වාණය සොයයි. තමා කිලුටුවූයේම කිළුටු ධර්මයෙහි ආදීනව දැන කිලිටි නොවූ නිරුත්තර යොගක්ෂෙමය කැමතිවෙයි. මහණෙනි, මේ සතර ආර්ය පර්යෙසන යෝගී.

3. සංග්‍රහවත්ථු සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ සංග්‍රහ වස්තු සතරක් වෙත්. කචර සතරක්ද යත්. දීම, ප්‍රියවචන, වැඩෙහි යෙදීම සමානාත්මතාව යන සතරයි. මහණෙනි, මේ සතර සංග්‍රහ වස්තූහුය.”

4. මාලුංකාස පුත්ත සූත්‍රය:- 1. “ඉක්බිති ආයුෂ්මත් මාලුංකාස පුත්‍රතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනෙක්හිද එහි පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත් පසෙක සිටියේය. එකත්පසෙක සිටි ආයුෂ්මත් මාලුංකාස පුත්‍රතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට “මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ යම් ධර්මයක් අසා හුදකලා වූයේ වෙන්වූයේ අප්‍රමාද වූයේ කෙලෙස් තවන වීර්ය ඇත්තේ නිවණ කරා යැවූ ආත්ම ඇත්තේ වාසය කරන්නෙමිනම් මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂෙපයෙන් ධර්මය දෙශනා කෙරේවා යහපති”

2. “මාලුංකාස පුත්‍රය, දහරවූවන්ට කියනුම කවරේද දිරු වෘද්ධවූ මහළු වූ ඔබ තථාගතයන් වහන්සේගෙන් සංක්ෂෙපයෙන් අවවාදය යාවිඥා කරන්නෙහිද?”

3. “ස්වාමීනි, මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂෙපයෙන් බණ වදාරාවා සුගතයන් වහන්සේ මට සංක්ෂෙපයෙන් බණ වදාරාවා මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ භාෂිතයාගේ අර්ථය දැනගන්නෙමි නම් යෙහෙක. ස්වාමීනි, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ භාෂිතයට දායාද වන්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙක.

4. "මාලුංකය පුත්‍රය, යම්තැනෙක්හි භික්ෂුවට තෘෂ්ණාව උපදින්නාහු උපදිත්ද තණ්හුප්පාදයෝ සතරදෙනෙකි. කවර සතරක්ද යත්.

5. "මාලුංකය පුත්‍රය, සිවුරු නිසා හෝ භික්ෂුවට තෘෂ්ණාව උපදින්නේ උපදී. මාලුංකය පුත්‍රය පිණ්ඩපාතය නිසා හෝ භික්ෂුවට තෘෂ්ණාව උපදින්නේ උපදී. සෙනසුන් නිසා හෝ භික්ෂුවට තෘෂ්ණාව උපදින්නේ උපදී. මෙසේ හව විභව හෙතුවෙන් හෝ මාලුංකය පුත්‍රය, භික්ෂුවට තෘෂ්ණාව උපදින්නේ උපදී. මාලුංකය පුත්‍රය මහණහට යම්තැනෙක්හි තෘෂ්ණාව උපදිමින් උපදීද. මේ සතර තෘෂ්ණා උපදින තැන්ය.

6. "මාලුංකය පුත්‍රය, යම්භෙයකින් භික්ෂුහට තෘෂ්ණාව ප්‍රභිනවූයේ වේද, සිදින ලද මුල් ඇත්තේ වේද, මුල් හෝ කරටිය සිදි තල්ගසක් මෙන් කරණ ලද්දාහුද අභාවයට යවන ලද්දාහුද මත්තෙහි නුපදින තත්වයට පමුණුවන ලද්දාහුද මාලුංකය පුත්‍රය මේ මහණතෙම තෘෂ්ණාව සින්දේය. සංයෝජනය පෙරලා දැමීමේය. මනාකොට ප්‍රභාණාභිසමයෙන් දුක් කෙළවර කළේයයි කියනු ලැබේ.

7. "ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් මාලුංකය පුත්‍රතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මේ අවවාදයෙන් අවවාද කරණ ලද්දේ හුනස්නෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණු කොට ගියේය.

8. "ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් මාලුංකය පුත්‍රතෙම හුදකලා වූයේ වෙන්වූයේ අප්‍රමත්තවූයේ කෙලෙස් තවන වීර්ය ඇත්තේ කාය ජීවිත නිරපෙක්ෂව වාසය කරන්නේ නොබෝ කලකින්ම කුලපුත්‍රයෝ යමක් සඳහා වහාම ගිහිගෙන් නික්ම අනගාරික සංඛ්‍යාත ශාසනයෙහි පැවිදි වෙත්ද, බ්‍රහ්මචර්යය අවසන් කොට ඇති නිරුත්තර ඒ අර්භත්වය තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂකොට පැමිණ වාසය කරයි.

9. "උත්පත්තිය ක්ෂයවිය. බඹසර වැස නිමවන ලදී. කටයුතු කරණ ලදී. මිත්මතු අන් යමක් නැතැයි දැනගත්තේය. ආයුෂ්මත් මාලුංකය පුත්‍රතෙම රහතන් වහන්සේලාගෙන් කෙනෙක් වූයේය."

5. මහා කුල සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, යම්කිසි කුල කෙනෙක් හොඟයන්ගෙන් මහත්වයට පැමිණියාහු බොහෝ කල් නොසිටින්නාහු වෙත්ද ඒ සියල්ල කරුණු සතරකින් හෝ මොවුන්ගෙන් හෝ එක්තරා එකකින් වේ.

2. "කවර සතරකින්ද යත්. නැතිවූදේ නොසොයන්ද දිරුයේ ප්‍රතිසංස්කරණය නොකරන්ද, ප්‍රමාණ රහිත ආහාර පාන ඇත්තේද දුශ්ශීලවූ ස්ත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ අධිපතිභාවයෙහි තබන්ද මහණෙනි, යම් ඒ කුලයේ හොඟයන්හි මහත්වයට පැමිණියාහුද එය බොහෝ කල් නොපවතින්ද, ඒ සියල්ල මේ සතර කාරණයෙන් හෝ මොවුන්ගෙන් එක් කරුණකින් හෝ වේ.

3. "මහණෙනි, යම් ඒ කුලයේ හොඟයන්ගෙන් මහත්වයට ගියාහුද බොහෝ කල් පවතින්ද, ඒ සියල්ල කරුණු සතරකින් හෝ මොවුන්ගෙන් එක් කරුණකින් වේ.

4. "කවර සතරකින්ද යත්. නටුවාවූ වස්තුව සොයයිද දිරුදෙය ප්‍රතිසංස්කරණය කරයිද, ප්‍රමාණවත් ආහාරභොජන ඇත්තේද, සිල්වත් ස්ත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් අධිපති බැව්හි තබයිද, මහණෙනි, යම් ඒ කුලයක් හොඟයන්හි මහත්වයට පැමිණියාහුද බොහෝකල් පවතින්ද, ඒ සියල්ල මේ සතරින් හෝ මොවුන්ගෙන් එක්තරා කරුණකින් හෝ වෙත්."

6. පට්ඨ ආජ්ඣකොපම සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූ රජුගේ යහපත් ආජානෙය අශ්වතෙම රජුට සුදුසුවේ. රාජ වස්තුවවේ. රජුගේ අවයවය යන සංඛ්‍යාවට යේ.

2. "කවර සතරකින්ද යත්. මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි රජුගේ යහපත් ආජානෙය අශ්වයෙක් වර්ණයෙන් යුක්ත වේද, ශක්තියෙන් යුක්තවේද වේගයෙන් යුක්තවේද උසට සුදුසු මහතින් මහතට සුදුසු උසින් යුක්තවූයේ වේද, මහණෙනි, මේ සතර කරුණින් යුක්තවූ රජුගේ යහපත් ආජානෙය අශ්වයා රජුට සුදුසුවේ. රාජ භොගය වේ. රජුගේ කොටසකැයි යන සංඛ්‍යාවට යයි.

3. "මහණෙනි, එසේම කරුණු සතරකින් යුක්ත මහණ තෙම පූජාවට යොග්‍යවේ. පඬුරු යවා පූජාවට යොග්‍යවේ. දන්දීමට යොග්‍යවේ, දෙඅත් නළල මත තබා වැදීමට යොග්‍යවේ. ලොකයාගේ උතුම් පින් කෙතය.

4. "කවර සතරකින්ද යත්. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම වර්ණයෙන් යුක්තවේද ශක්තියෙන් යුක්තවේද වේගයෙන් යුක්තවේද, උසට සුදුසු මහතින් මහතට සුදුසු උසින් යුක්තවේද,

5. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම වර්ණයෙන් යුක්තවේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම (මෙහි 516 පිටේ 37 සූත්‍රයේ 2 ඡේදයේ 'සිල්වත් වේද' යන කොටස යෙදිය යුතුයි) ශික්ෂාපදයන් මනාකොට ගෙන හික්මෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණතෙම වර්ණයෙන් යුක්තවූයේ වේ.

6. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම ශක්තියෙන් යුක්ත වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම පටන්ගන්නා ලද වීර්ය ඇත්තේ වේද අකුශල ධර්මයන්ගේ ප්‍රභාණය පිණිස කුශල ධර්මයන්ගේ ඉපදවීම පිණිස කුශල ධර්මයන්හි ශක්තියෙන් යුක්තවූයේ වේද දැඩි වීර්ය ඇත්තේ වේද බැහැර නොකරණ ලද වැඩ ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙම ශක්තියෙන් යුක්තවේ.

7. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම බලයෙන් යුක්ත වූයේ වේද, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මේ දුක යයි තත්වූ පරිද්දෙන් දනීද, මේ දුකට හේතුවයයි තත්වූ පරිද්දෙන් දනීද, මේ දුක් නැතිකිරීමයයි තත්වූ පරිද්දෙන් දනීද, මේ දුක් නැතිකිරීමට යන ප්‍රතිපදාවයයි තත්වූ පරිද්දෙන් දනීද, මහණෙනි, මෙසේ මහණතෙම බලයෙන් යුක්තවේ. මහණෙනි,

8. "කෙසේ මහණතෙම උසට සුදුසු මහතින් මහතට සුදුසු උසින් යුක්තවූයේ වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම සිවුරු පිඬු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර ලබන්නේ වේද මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහණතෙම ආරොහපරිනාහයෙන් යුක්තවූයේ වේ.

9. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

7. දුතිය ආජ්ඣන්දකාපම සූත්‍රය:- 1, 2, 3 (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 6 සූත්‍රයේ 1, 2, 3 ඡේද මෙන් වෙත්.)

7. "මහණෙනි, කෙසේ මහණතෙම වේගයෙන් යුක්ත වූයේ වේද? (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 13 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මෙසේ වනාහි මහණතෙම බලයෙන් යුක්ත වූයේ වේ.

8. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 6 සූත්‍රයේ 8 වෙනි ඡේදය මෙනි.)

9. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 6 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

8. චතුම බල සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ බල සතරක් වෙත්. කවර සතරක්ද යත්? චීර්ස, ස්මාති, සමාධි, ප්‍රඥා බල යන මේ සතර බලයෝයි."

9. අරඤ්ඤක විතක්ක සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූ මහණතෙම වනයෙහි වානප්‍රස්ත ප්‍රාන්ත සෙනසුන් ආශ්‍රය කරන්ට නුසුදුසුය.

2. "කවර සතරකින්ද යත්. කාම විතර්කයෙන්ද, ව්‍යාපාද විතර්කයෙන්ද, විහිංසා විතර්කයෙන්ද, ජඩවූ කෙළතොළුවූ මෝඩයෙක් වේද,

3. (මෙය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

4. "මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්ත මහණතෙම වනයෙහි වානප්‍රස්ත ප්‍රාන්ත සෙනසුන් සෙවනය කරන්ට සුදුසු වේ.

5. "කවර සතරකින්ද යත්. නෛශ්ක්‍රමාය කල්පනාවෙන්ද, අවිහිංසා කල්පනාවෙන්ද අව්‍යාපාද කල්පනාවෙන්ද නො ජඩ කෙළතොළු නුවූයේද,

6. (මෙය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි)

10. සාවච්ඡ කම්ම සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූ අව්‍යාකිත අසත්පුරුෂ බාලතෙමේ සාරා දමන ලද ගුණ ඇති, නසන ලද ගුණ ඇති, තමා පරිහරණය කරයි. වරද සහිතද

වේ. නුවණැත්තන් විසින් උපවාද කරන්නේද වේ. බොහෝ අකුසල්ද රැස් කරයි.

2. "කවර සතරකින්ද යත්. වරද සහිත කාය කර්මයෙන්ද, වරද සහිත වාක් කර්මයෙන්ද, වරද සහිත මනෝ කර්මයෙන්ද, වරද සහිත දෘෂ්ටියෙන්ද,

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි)

4. "මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූ ව්‍යක්ත සත්පුරුෂ පණ්ඩිතතෙම සාරා නොදමන ලද ගුණ ඇති නොනසන ලද ගුණ ඇති තමා පරිහරණය කරයි. වරද රහිතද වේ. නුවණැත්තන් විසින් උපවාද නොකරන්නේද වේ. බොහෝ කුසල්ද රැස් කරයි.

5. "කවර සතරකින්ද යත්. වරද රහිත කාය කර්මයෙන්ද වරද රහිත වාක් කර්මයෙන්ද වරද රහිත මනෝ කර්මයෙන්ද වරද රහිත දෘෂ්ටියෙන්ද යන මේ (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

(විසි හයවෙනි අභිඥා වර්ගය නිමි)

27. කම්මපථ වර්ගය

1. පාණානිපාත සුගති දුග්ගති සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූයේ ගෙන එන ලද්දක් බහා තැබූයේ යම්සේද එසේ නරකයෙහි වේ.

2. කවර සතරකින්ද යත්. තමන්ද සතුන් මරන්නේ වේද. අනුන්ද සතුන් මැරීමෙහි සමාදන් කරවයිද, සතුන් මැරීමෙහිද අනුදන්වේ වේද, සතුන් මැරීමෙහි ගුණ කියයිද,

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

4. "මහණෙනි, කරුණු සතරකින් යුක්තවූයේ ගෙන එන ලද්දක් බහා තැබූයේ යම්සේද එසේ ස්වර්ගයෙහි වේ.

5. "කවර සතරකින්ද යත්. තමාද සතුන් නොමරාද, අනුන්ද සතුන් මැරීමෙහි සමාදන් නොකරවාද, සතුන් මැරීමෙහි නො අනුදන්වේද, සතුන් මැරීමෙහි ගුණ නොකියයිද,

6. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි)

2. අදින්තාදාන දුගති සුගති සූත්‍රය:- (මේ වර්ගයේ අනික් සූත්‍රවල 1, 3, 4, 6 ඡේද මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 1, 3, 4, 6 ඡේද මෙන් වෙත්.)

2. "කවර සතරකින්ද යත්. තමන්ද නුදුන් දෙය ගන්නන් වේද, අනුන්ද නුදුන් දේ ගැනීමෙහි සමාදන් කරවයිද, නුදුන් දේ ගැනීමෙහි අනුදන්නන් වේද නුදුන් දේ ගැනීමෙහි ගුණ කියයිද,

3. "තමන්ද නුදුන් දේ ගැනීමෙන් වෙන්වූයේ වේද අනුන්ද නුදුන් දේ ගැනීමෙන් වෙන්වීමට බණ කියයිද, නුදුන් දේ ගැනීමෙන් වෙන්වීමට අනුදන්නන් වේද,"

3. "කාමමිච්ඡාවාර සුගති දුග්ගති සූත්‍රය:- 2. "කාමමිච්ඡාවාරීවේද, අනුන් කාමමිච්ඡාවාරයෙහි සමාදන් කරවයිද, කාමමිච්ඡාවාරයෙහි අනුදන්නන් වේද, කාමමිච්ඡාවාරයෙහි ගුණ කියයිද,

5. "තමන්ද කාම මිච්ඡාවාරයෙන් වෙන්වූයේ වේද, අනුන්ද කාම මිච්ඡාවාරයෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයිද, කාම මිච්ඡාවාරයෙන් වෙන්වීමෙහි අනුදන්නන් වේද, කාමමිච්ඡාවාරයෙන් වෙන්වීමෙහි ගුණ කියයිද,"

4. මුසාවාදය සුගති දුග්ගති දූත්‍රය:- 2. "බොරු කියන්නන් වේද, අනුන් බොරු කීමෙහි සමාදන් කරවයිද, බොරු කීමෙහි අනුදන්නන් වේද බොරු කීමෙහි ගුණ කියයිද,

5. "තමන්ද බොරු කීමෙන් වෙන්වූයේ වේද අනුන්ද බොරු කීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයිද, බොරු කීමෙන් වෙන්වීමෙහි අනුදන්නන් වේද බොරු කීමෙන් වෙන්වීමෙහි ගුණ කියයිද,"

5. පිසුනාවාච සුගති දුග්ගති සූත්‍රය:- 2. "පිසුණු කියන්නන් වේද, අනුන් පිසුණු කීමෙහි සමාදන් කරවයිද, පිසුණු කීමෙහි අනුදන්නන් වේද, පිසුණු කීමෙහි ගුණ කියයිද,

5. "තමන්ද පිසුණු කීමෙන් වෙන්වූයේ වේද, අනුන්ද පිසුණු කීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයිද, පිසුණු කීමෙන් වෙන්වීමෙහි අනුදන්තේ වේද පිසුණු කීමෙන් වෙන්වීමෙහි ගුණ කියයිද,

6. ඵරුසාවාච සුගති දුග්ගති සූත්‍රය:- 2. "පරුෂ වචන කියන්නේ වේද, අනුන් ඵරුෂ වචන කීමෙහි සමාදන් කරවයිද, ඵරුෂ වචන කීමෙහි අනුදන්තේ වේද, පරුෂ වචන කීමෙහි ගුණ කියයිද,

5. "තමන්ද ඵරුෂ වචනයෙන් වෙන්වූයේ වේද, අනුන්ද ඵරුෂ වචනයෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයිද, ඵරුෂ වචනයෙන් වෙන්වීමෙහි අනුදන්තේ වේද, ඵරුෂ වචනයෙන් වෙන්වීමෙහි ගුණ කියයිද"

7. සම්ඵජ්ජලාප සුගති දුග්ගති සූත්‍රය:- 2. "ප්‍රලාප දොඩන්නේ වේද, අනුන් ප්‍රලාප දෙඩවීමෙහි සමාදන් කරවයිද, ප්‍රලාප දෙඩවීමෙහි අනුදන්තේ වේද, ප්‍රලාප දෙඩවීමෙහි ගුණ කියයිද,

5. "තමන්ද ප්‍රලාප දෙඩවීමෙන් වෙන්වූයේ වේද අනුන්ද ප්‍රලාප දෙඩවීමෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයිද, ප්‍රලාප දෙඩවීමෙන් වෙන්වීමෙහි අනුදන්තේ වේද, ප්‍රලාප දෙඩවීමෙන් වෙන්වීමෙහි ගුණ කියයිද,

8. අභිජංගාලු සුගති දුග්ගති සූත්‍රය:- 2. "තණ්හා බහුල කොට ඇත්තේ වේද, අනුන් තණ්හාවෙහි සමාදන් කරවයිද, තණ්හාවෙහි අනුදන්තේ වේද, තණ්හාවෙහි ගුණ කියයිද,

5. "තමන්ද තණ්හාවෙන් වෙන්වූයේ වේද, අනුන්ද තණ්හාවෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයිද, තණ්හාවෙන් වෙන්වීමෙහි අනුදන්තේ වේද, තණ්හාවෙන් වෙන්වීමෙහි ගුණ කියයිද,

9. ව්‍යාපන්න චිත්ත සුගති දුග්ගති සූත්‍රය:- 2. "ව්‍යාපාද සිත් ඇත්තේ වේද, අනුන් ව්‍යාපාදයෙහි සමාදන් කරවයිද, ව්‍යාපාදයෙහි අනුදන්තේ වේද, ව්‍යාපාදයෙහි ගුණ කියයිද,

5. "තමන්ද ව්‍යාපාදයෙන් වෙන්වූයේ වේද අනුන්ද ව්‍යාපාදයෙන් වෙන්වීමෙහි සමාදන් කරවයිද, ව්‍යාපාදයෙන් වෙන්වීමෙහි අනුදන්තේ වේද ව්‍යාපාදයෙන් වෙන්වීමෙහි ගුණ කියයිද,

10. මිච්ඡාදිඨික සුගති දුග්ගති සූත්‍රය:- 2. "මිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙන් යුක්තවූයේ වේද, අනුන් මිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙහි සමාදන් කරවයිද, මිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙහි අනුදන්තේ වේද, මිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙහි ගුණ කියයිද,

5. "සමාසක් දෘෂ්ටික වේද, අනුන් සමාසක් දෘෂ්ටියෙහි සමාදන් කරවයිද, සමාසක් දෘෂ්ටියෙහි අනුදන්තේ වේද, සමාසක් දෘෂ්ටියෙහි ගුණ කියයිද, දත්තේ වේද, නුදුන් දේ ගැනීමෙන් වෙන්වීමෙහි ගුණ කියයිද,

(විසිහත්වෙනි කර්මපථ වර්ගය නිමි.)

28. රාග පෙය්‍යාල වර්ගය.

1. සතිපට්ඨාන රාග අභිඤ්ඤා සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, රාගය විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැනීමට කරුණු සතරක් වැඩිය යුතුය.

2. "කවර සතරක්ද යත්. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම කෙලෙස් තවන වීර්ය ඇත්තේ, සිහි ඇත්තේ, සමාසක් ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ පඤ්චස්කන්ධ ලොකයෙහි තෘෂ්ණා ක්‍රොධ දෙක සංසිදුවා, ශරීරයෙහි ශරීරය අනුව බලමින් වාසය කරයි.

3, 5, 7. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේද මෙනි.)

4. "වේදනාවන්හි වේදනාවන් අනුව බලමින් වාසය කරයි.

6. "සිතෙහි සිත අනුව බලමින් වාසය කරයි.

8. "ධර්මයන්හි ධර්මය අනුව බලමින් වාසය කරයි.

9. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. සම්මප්පධාන රාග අභිඤ්ඤා සූත්‍රය:- 1. (මේ ඡෙදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙනි)

2. "කචර සතරක්ද යත්. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම නූපත් ලාමක අකුශල ධර්මයන් නොඉපදවීම පිණිස,

3. "කැමැත්ත උපදවයි. වෑයම් කරයි වීර්ය පටන්ගනී. සිත පහදවයි. ප්‍රධන් වීර්ය කරයි.

4. "උපත් ලාමක අකුශල ධර්මයන් ප්‍රභාණ වීම පිණිස

5, 7. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡෙදය මෙනි)

6. "නූපත් කුශල ධර්මයන් ඉපදවීම පිණිස,

8. "උපත් කුශල ධර්මයන්ගේ ස්ථිතිය පිණිස, අමතක නොවීම පිණිස, වැඩීම පිණිස, විපුලත්වයට යාම පිණිස,

9. "භාවනාවෙන් පිරීම පිණිස,

10. කැමැත්ත උපදවයි. වෑයම් කරයි වීර්යය පටන්ගනී. සිත යොදවයි. ප්‍රධන් වීර්ය කරයි.

11. "මහණෙනි, රාගයාගේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැනීම පිණිස මේ කරුණු සතර වැඩිය යුතුය."

3. ඉද්ධිපාද රාග අභිඤ්ඤා සූත්‍රය:- 1. (මේ ඡෙදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙනි)

2. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම ඡන්දයෙන් හා සමාධියෙන් යුත් ප්‍රධාන සංස්කාරයන්ගෙන් යුත් සෘද්ධිපාදය වඩයි. වීර්යයෙන් හා සමාධියෙන් යුත් ප්‍රධාන සංස්කාරයන්ගෙන් යුත් සෘද්ධිපාදය වඩයි. සිතීන් හා සමාධියෙන් යුත් ප්‍රධාන සංස්කාරයන්ගෙන් යුත් සෘද්ධිපාදය වඩයි. විමසීමෙන් හා සමාධියෙන් යුත් ප්‍රධාන සංස්කාරයන්ගෙන් යුත් සෘද්ධිපාද වඩයි.

3. (මේ ඡෙදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙනි.)

4. "මහණෙනි, රාගයාගේම විශෙෂ ඤාණය පිණිස, ක්ෂයවීම පිණිස, විනාශය පිණිස, නොඇලීම පිණිස, නිරුද්ධිය පිණිස, අත් හැරීම පිණිස, දුරුකිරීම පිණිස, මේ ධර්ම සතර වැඩිය යුතුය."

(මෙසේ මේ වර්ගයේ ඉහත දක්වන සූත්‍ර තුන රාග අභිඤ්ඤා - රාග පරිඤ්ඤා - රාග පරික්ඛය - රාග පහාණ - රාගක්ඛය - රාගාවය - රාග විරාග - රාග නිරෝධ - රාගවාග - රාග පටිනිස්සග්ග වශයෙන් ගැනීමෙන් සූත්‍ර 30 ක් වෙත්. ඒ රාග සූත්‍රවල 'රාග' වෙනුවට මෙහි පහත දක්වෙන වචන යෙදීමෙන් එක එක වචනය අනුව 30 බැගින් සාදාගත යුතුයි. සූත්‍රවලට 'රාගය' වෙනුවට යෙදිය යුතු වචන මෙසේය.

ද්වේෂය, මොහය, ක්‍රොධය, ඊර්ෂ්‍යාව, මසුරැකම, මායාව, කෙරාටික කම, තද ගතිය, එකට එක කිරීම, මාන්තය, අතිමාන්තය, මත්වීම, ප්‍රමාදය.)

(පස්වෙනි පණ්ණාසකය නිමි.)

(චතුස්සක නිපාතය නිමි.)

පඤ්චක නිපාතය.

1. පළමුවෙනි පණ්ණාසකය.

1. සෙබබල වර්ගය.

1. සංවිත්ත සෙබබල සූත්‍රය:- 1. "මා විසින් මෙසේ අසනලදී. එක් කලෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි වූ අනේපිඬු සිටානන් විසින් කරවනලද ජේතවනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ 'මහණෙනි' කියා හික්ෂුන්ට ආමන්ත්‍රණය කළසේක. 'පින්වතුන් වහන්සැයි' ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

2. "මහණෙනි, සප්තවිධ ශෛක්ෂයන්ගේ බලයෝ මේ පසෙක් වෙත්. කචර පසෙක්ද යත්, ශ්‍රද්ධා බලය, හිරි බලය ඕත්තප්ප බලය, වීර්ය බලය, ප්‍රඥා බලය යන මේ පසයි.

3. "මහණෙනි, මේ පස වනාහි සප්තවිධ ශෛක්ෂයන්ගේ බලයෝ වෙත්.

4. "මහණෙනි, එහෙයින් මේ ශාසනයෙහි මෙසේ හික්මිය යුතුයි. ගෛකේෂ බලයවූ ශ්‍රද්ධාබලයෙන් යුක්තවන්නෙමු. ගෛකේෂ බලයවූ හිරිබලයෙන් යුක්තවන්නෙමු. ගෛකේෂ බලයවූ ඔත්තප්ප බලයෙන් යුක්තවන්නෙමු. ගෛකේෂ බලයවූ චීර්ය බලයෙන් යුක්ත වන්නෙමු. ගෛකේෂ බලයවූ ප්‍රඥා බලයෙන් යුක්ත වන්නෙමු කියායි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි තොප විසින් හික්මිය යුතුයයි වදාළේය."

2. විත්ථක සෙබලෙ සූත්‍රය:- 1. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

2. "මහණෙනි, ශ්‍රද්ධාබලය කවරේදයත්, මහණෙනි මේ ශාසනයෙහි ආර්යශ්‍රාවකතෙම ශ්‍රද්ධාව ඇත්තේවේද, මෙහි අදහසයිද, මහණෙනි, මේ ශ්‍රද්ධා බලයයි කියනු ලැබේ.

3. "මහණෙනි, හිරිබලය නම් කවරේදයත් මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ආර්යශ්‍රාවකතෙම පාපයට ලජ්ජා ඇත්තේ වේද, කාය දුශ්චරිතයට, වාක් දුශ්චරිතයට, මනෝ දුශ්චරිතයට, පිළිකුල් කෙරේද? ලාමකවූ අකුශල ධර්මයන්ට පැමිණීමට පිළිකුල් කෙරේද, මහණෙනි, මෙය හිරි බලයයි කියනු ලැබේ.

4. "මහණෙනි, ඔත්තප්පබලය නම් කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ආර්යශ්‍රාවකතෙම පාපයට භය ඇත්තේවේද කාය දුශ්චරිතයට, වාක් දුශ්චරිතයට, මනෝ දුශ්චරිතයට භය වේද ලාමකවූ අකුශල ධර්මයන්ගේ පැමිණීමට භයවේද, මහණෙනි මෙය ඔත්තප්පබලයයි කියනු ලැබේ.

5. "මහණෙනි, චීර්යබලය නම් කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ආර්යශ්‍රාවකතෙම අකුශල ධර්මයන් දුරු කිරීම පිණිස කුශල ධර්මයන් ඉපදවීම පිණිස පටන්ගන්නා ලද චීර්ය ඇත්තේ ශක්තිමත්වූයේ දෘඪචීර්ය ඇත්තේ කුශල ධර්මයන්හි බහා නොතබනලද බර ඇත්තේ වාසය කෙරේද මහණෙනි, මෙය චීර්ය බලයයි කියනු ලැබේ.

6. "මහණෙනි, ප්‍රඥා බලය නම් කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ආර්යශ්‍රාවකතෙම පිරිසිදුවූ කෙලෙසුන් මිදීම

ඇත්තාවූ මනාකොට දුක් ක්ෂයකිරීම පිණිස පවත්නාවූ පඤ්චස්කන්ධයන්ගේ ඇතිවීමද නැතිවීමද දැනගන්නට සමර්ථවූ විදර්ශනා ප්‍රඥාවෙන් හා මාර්ග ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේවේද මහණෙනි, මෙය ප්‍රඥා බලයයි කියනු ලැබේ.

7. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

3. දුක්ඛවිහාර සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම මේ ආත්මයෙහිම පීඩා සහිතව දැඩි ආයාශයෙන් යුක්තව හාත්පස දැවීමෙන් යුක්තව දුකසේ වාසය කෙරෙයි. ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මත්තෙහි දුර්ගතියද කැමැතිවිය යුතුයි.

2. "කවර පසකින්දයත්, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම ශ්‍රද්ධාව නැත්තේ වේද, පවට ලජ්ජා නැත්තේවේද, පවට බිය නැත්තේ වේද, අලස වූයේ වේද, ප්‍රඥා නැත්තේ වේද යන මේ පසිනි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

3. "මහණෙනි, මේ කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂු තෙම මේ ආත්මයෙහිම දුක් රහිතවූ දැඩි ආයාශ රහිතව හාත්පස දැවීම් රහිතව සුවසේ වාසය කරයි. ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මත්තෙහි සුගතියද කැමැතිවිය යුතුයි.

4. "කවර පසකින්ද යත්, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම ශ්‍රද්ධාව ඇත්තේවේද, පාපයට ලජ්ජා ඇත්තේවේද, පාපයට භය ඇත්තේවේද, පටන්ගන්නාලද වීර්ය ඇත්තේවේද, ප්‍රඥාව ඇත්තේවේද යන මේ පසිනි.

5. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

4. යථාභත නික්ඛිත්ත සූත්‍රය:- 1 "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම ගෙණෙනලද බරක් බිම තබන ලද්දේ යම්සේද මෙසේ නරකයෙහි උපදී.

2. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

5. සික්ඛාපච්චක්ඛාන සූත්‍රය:- 1 "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම ගෙනෙනලද බරක් බහා තබන ලද්දේ යම්සේද, මෙසේ ස්වර්ගයෙහි උපදී.

2. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 3 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

6. අකුසල සමාපත්ති සූත්‍රය:- 1 "මහණෙනි, යම්කිසි භික්ෂුවක් හෝ භික්ෂුණියක් හෝ ශික්ෂාව හැරදමා ගිහිබවට පැමිණේද, ඕනට මේ ආත්මයෙහිම ගැරහියයුතු කරුණු සහිත වාද ප්‍රවෘත්ති පසක් පැමිණෙත්.

2. "කවර පසක්දයත්, කුශල ධර්මයන්හි තොපගේ ශ්‍රද්ධාවකුත් නොවීය. කුශල ධර්මයන්හි තොපගේ ලජ්ජාවකුත් නොවීය. කුශල ධර්මයන්හි තොපගේ භයකුත් නොවීය. කුශල ධර්මයන්හි තොපගේ විරියයකුත් නොවීය. කුශල ධර්මයන්හි තොපගේ ප්‍රඥාවකුත් නොවීය. යන පසයි.

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

4. "මහණෙනි, යම්කිසි භික්ෂුවක් හෝ භික්ෂුණියක් හෝ දුක සහිතවද, දොම්නස සහිතවද, කඳුළු පිරුණු මුහුණු ඇත්තේ හඬමින් සම්පූර්ණකොට පිරිසිදුකොට බුන්මවර්යාවෙහි හැසිරේද, ඔහුට මේ ආත්මයෙහිම කරුණු සහිතවූ පැසසිය යුතු කරුණු පසක් පැමිණෙත්.

5. "කවර පසක්දයත්, කුශල ධර්මයන්හි තොපගේ ශ්‍රද්ධාවද විය. කුශල ධර්මයන්හි තොපගේ ලජ්ජාවද විය. කුශල ධර්මයන්හි තොපගේ භයද විය. කුශල ධර්මයන්හි තොපගේ විරියයද විය. කුශල ධර්මයන්හි තොපගේ ප්‍රඥාවද විය, යන පසයි.

6. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි)

7. කාමපලාලික සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, යම්තාක් කුශල ධර්මයන්හි ශ්‍රද්ධාව එළඹ සිටියාවේද, ඒතාක් අකුශල ධර්මයට පැමිණීම නොවේ. මහණෙනි, යම් තැනෙක පටන් ශ්‍රද්ධාව අතුරුදහන්වේද, අශ්‍රද්ධාව හාත්පස වැළඳගෙන සිටීද, එකල්හි අකුශලයාගේ පැමිණීම වේ.

“මහණෙනි, යම්තාක් අකුශල ධර්මයන්හි ලජ්ජාව එළඹ සිටියාවේද ඒතාක් අකුශලයාගේ පැමිණීම නොවේ. මහණෙනි, යම් තැනෙක පටන් ලජ්ජාව අතුරුදන්වේද, ලජ්ජාව නැතිබව හාත්පසින් වැළඳගෙන සිටීද, එකල්හි අකුශලයාගේ පැමිණීම වේ. මහණෙනි, යම්තාක් අකුශල ධර්මයන්හි පාපයට හයවීම එළඹ සිටියේවේද, ඒතාක් අකුශල ධර්මයාගේ පැමිණීම නොවේ. මහණෙනි, යම් තැනෙක පටන් පාපයට හයවීම අතුරුදන්වේද, පාපයට හය නැතිවීම හාත්පස වැළඳගෙන සිටීද, එකල්හි අකුශල ධර්මයාගේ පැමිණීම වේ. මහණෙනි, යම්තාක් කුශල ධර්මයන්හි විර්යය එළඹසිටියේවේද, ඒතාක් අකුශල ධර්මයාගේ පැමිණීම නොවේ. මහණෙනි, යම් තැනෙක පටන් විර්යය අතුරුදන් වේද, කුසිත බව හාත්පසින් වැළඳගෙන සිටීද, එකල්හි අකුශල ධර්මයාගේ පැමිණීමවේ මහණෙනි, යම්තාක් කුශල ධර්මයන්හි ප්‍රඥාව එළඹ සිටියාවේද, ඒතාක් අකුශල ධර්මයාගේ පැමිණීම නොවේ.

“මහණෙනි, යම් තැනෙක පටන් ප්‍රඥාතොමෝ අතුරුදන් වේද, දුෂ්ප්‍රඥාව හාත්පසින් වැළඳගෙන සිටීද, එකල්හි අකුශල ධර්මයාගේ පැමිණීම වේ.

2. “මහණෙනි, බොහෝපෙයින් සත්වයෝ කාමයන්හි ඇළුනාහු වෙත්, මහණෙනි, කුලපුත්‍රතෙමේ දැකැත්ත හා කුඩ කද හැරදමා ගිහිගෙන් නික්ම ශාසනයෙහි පැවිදි වූයේවේද, හෙතෙම ශ්‍රද්ධාවෙන් පැවිදිවූ කුලපුත්‍රයායයි කියනට සුදුසුය. ඊට හේතු කවරේදයත්? මහණෙනි, යොවනයෙකු විසින් කාමයෝ ලැබිය හැක්කාහ. ඒ කාමයෝද වනාහි යම්බඳුවාහු හෝ එබඳු වූවාහු හෝ වෙත්. මහණෙනි, යම් හීනවූ කාමයෝ වෙත්ද, යම් මධ්‍යමවූ කාමයෝ වෙද්ද, යම් ප්‍රණීතවූ කාමයෝ වෙද්ද, ඒ සියලු කාමයෝ කාමයෝමයයි සංඛ්‍යාවට පැමිණෙත්.

3. “මහණෙනි, යම්පේ බාලවූ උඩුකුරුව සයනය කරන්නාවූ ලදරු (දරු)වෙක් තෙම කිරිමවගේ ප්‍රමාදයකට පැමිණ කාෂ්ටයක් හෝ, කැබලිත්තක් හෝ මුඛයෙහි දමා ගන්නේද එය කිරි මව වහා වහා මෙනෙහි කරන්නේය. වහ වහා

මෙනෙහිකොට වහ වහා පිටතට ගන්නේය. ඉදින් වහ වහා හැරගන්ට නොහැකි වන්නේ නම් වම් අතින් වහා අල්වාගෙන දකුණතින් ඇඟිල්ල වක්කොට ලේ සහිතවද හැර ගන්නේය. ඊට හේතු කවරේද?

“මහණෙනි, කුමරුවාට වෙහෙස ඇත්තේය. මේ වෙහෙස නැතැයි නොකියමි. මහණෙනි, වැඩ කැමතිවූ හිත කැමතිවූ අනුකම්පා ඇත්තාවූ කිරිමව විසින් අනුකම්පාව නිසා මෙය කටයුතුද වේ.

4. “මහණෙනි, යම් තැනක පටන් ඒ දරුවා වැඩවිය පැමිණියේ සුදුසු ප්‍රඥාව ඇත්තේවේද, මහණෙනි, එතැන් පටන් කිරිමව ඒ දරුවා කෙරෙහි දැන් දරුවා තමා විසින් රක්තාලද්දේ ප්‍රමාද වීමට සුදුසු නොවේයයි අපේක්ෂා නැත්තීවේද, මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම යම්තාක්ම හික්ෂුහුගේ කුශල ධර්මයන්හි ශ්‍රද්ධාවෙන් කටයුතු දෙය නොකරණ ලද්දේවේද, කුශල ධර්මයන්හි පවට ලජ්ජාවෙන් කටයුතු දෙය නොකරන ලද්දේවේද, කුශල ධර්මයන්හි පවට බියෙන් කටයුතු දෙය නොකරණ ලද්දේවේද කුශල ධර්මයන්හි වීර්යයෙන් කටයුතු දෙය නොකරණලද්දේවේද, කුශල ධර්මයන්හි ප්‍රඥාවෙන් කටයුතුදෙය නොකරණ ලද්දේවේද, මහණෙනි, ඒතාක් මේ හික්ෂුතෙම මා විසින් රැකියයුතු වේ.

5. “මහණෙනි, යම් තැනෙක පටන් හික්ෂුහුගේ කුශල ධර්මයන්හි ශ්‍රද්ධාවෙන් කටයුත්ත කරණ ලද්දේවේද, කුශල ධර්මයන්හි ලජ්ජාවෙන් කටයුත්ත කරණලද්දේවේද, කුශල ධර්මයන්හි පවට බියෙන් කටයුත්ත කරණලද්දේවේද, කුශල ධර්මයන්හි වීර්යයෙන් කටයුත්ත කරණලද්දේවේද, කුශල ධර්මයන්හි ප්‍රඥාවෙන් කටයුත්ත කරණ ලද්දේවේද, මහණෙනි, දැන් මම ඒ සෝවාන්වූ හික්ෂුව කෙරෙහි දැන් හික්ෂුතෙම තමා විසින් රක්තාලද්දේ ප්‍රමාදවීමට සුදුසු නොවේ යයි අපේක්ෂා නැත්තේ වෙමියි” වදාළේය.

5. සද්ධම්මවචන සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ හික්ෂුතෙම චුතවේ. ශාසනයෙහි නොපිහිටයි. කවර

පසකින්ද යත්? මහණෙනි ශ්‍රද්ධාව නැත්තාවූ භික්ෂුතෙම චුතවෙයි. ශාසනයෙහි නොපිහිටයි. මහණෙනි, පවට ලජ්ජා නැත්තාවූ භික්ෂුතෙම චුතවෙයි. ශාසනයෙහි නොපිහිටයි. මහණෙනි, පවට භය නැත්තාවූ භික්ෂුතෙම චුතවෙයි. ශාසනයෙහි නොපිහිටයි මහණෙනි, අලසවූ භික්ෂුතෙම චුතවෙයි. ශාසනයෙහි නොපිහිටයි. මහණෙනි, දුෂ්ප්‍රාඥවූ භික්ෂුතෙම චුතවෙයි. ශාසනයෙහි නොපිහිටයි.

2. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම චුත නොවෙයි. ශාසනයෙහි පිහිටයි, කවර පසකින්දයත්? මහණෙනි, ශ්‍රද්ධාව ඇති භික්ෂුතෙම චුත නොවෙයි ශාසනයෙහි පිහිටයි. මහණෙනි, ලජ්ජා ඇති භික්ෂුතෙම චුත නොවෙයි. ශාසනයෙහි පිහිටයි. මහණෙනි, භය ඇති භික්ෂුතෙම චුත නොවෙයි. ශාසනයෙහි පිහිටයි. මහණෙනි, පටන්ගන්නාලද වීර්ය ඇති භික්ෂුතෙම චුත නොවෙයි. ශාසනයෙහි පිහිටයි. මහණෙනි ප්‍රඥාව ඇති භික්ෂුතෙම චුත නොවෙයි. ශාසනයෙහි පිහිටයි. මහණෙනි, මේ කරුණු පසින් වනාහි යුක්තවූ භික්ෂුතෙම චුත නොවෙයි. ශාසනයෙහි පිහිටායයි වදාළේය."

9. පටම ආගාරව සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම ගෞරව නැත්තේ පිහිට නැත්තේ චුතවෙයි. ශාසනයෙහි නොපිහිටයි.

2. "කවර පසකින්දයත්? මහණෙනි, ශ්‍රද්ධාව නැත්තාවූ භික්ෂුතෙම

3. "ගෞරව නැත්තේ පිහිට නැත්තේ චුතවෙයි, ශාසනයෙහි නො පිහිටයි.

4. "මහණෙනි, ලජ්ජා නැත්තාවූ භික්ෂුතෙම (3 ඡෙදය යෙදිය යුතුයි) මහණෙනි, භය නැත්තාවූ භික්ෂුතෙම (3 ඡෙදය යෙදිය යුතුයි) මහණෙනි, අලසවූ භික්ෂුතෙම (3 ඡෙදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, දුෂ්ප්‍රාඥවූ භික්ෂුතෙම

5. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙනි)

6. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ හික්ෂුතෙම ගෞරව සහිතවූයේ ප්‍රතිෂ්ඨා සහිතවූයේ වුත නොවෙයි. ශාසනයෙහි පිහිටයි.

7. "කවර පසකින්දයත්? මහණෙනි, ශ්‍රද්ධාව ඇත්තාවූ හික්ෂුතෙම

8. ගෞරව සහිතවූයේ ප්‍රතිෂ්ඨා සහිතවූයේ වුත නොවෙයි. ශාසනයෙහි පිහිටයි.

9. "මහණෙනි, පවට ලජ්ජා ඇති හික්ෂුතෙම (මෙහි 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, පවට භය ඇති හික්ෂුතෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

මහණෙනි, පටන්ගන්නාලද වීර්ය ඇති හික්ෂුතෙම (මෙහි 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මහණෙනි, ප්‍රඥා සහිතවූ හික්ෂුතෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

10. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

10. දුතිය අගාරව සූත්‍රය:- 1. මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ හික්ෂුතෙම ගෞරව නැත්තේ පිහිට නැත්තේ මේ ශාසනයෙහි වැඩීමට හටගැනීමට මහත් බවට පැමිණෙන්නට නුසුදුසුවේ.

2. "කවර පසකින්දයත්? මහණෙනි, ශ්‍රද්ධාව නැත්තාවූ හික්ෂුතෙම

3. "ගෞරව නැත්තේ පිහිට නැත්තේ මේ ශාසනයෙහි වැඩීමට, හටගැනීමට මහත් බවට පැමිණෙන්නට නුසුදුසුවේ.

4. "මහණෙනි, ලජ්ජා නැති හික්ෂුතෙම මහණෙනි, භය නැති හික්ෂුතෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, කුසිතවූ හික්ෂුතෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මහණෙනි, දුෂ්ප්‍රාඥවූ හික්ෂුතෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

5. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ හික්ෂුතෙම

6. "ගෞරව සහිතවූයේ ප්‍රතිෂ්ඨා සහිතවූයේ මේ ශාසනයෙහි වැඩීමට හටගැනීමට මහත් බවට පැමිණීමට සුදුසුවේ.

7. "කවර පසකිත්ද යත්?

8. "මහණෙනි, ශ්‍රද්ධාව ඇති හික්ෂුතෙම

9. "මහණෙනි, පවට ලජ්ජා ඇති හික්ෂුතෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, පවට භය ඇති හික්ෂුතෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, පටන්ගන්නාලද වීර්ය ඇති හික්ෂුතෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, ප්‍රඥාව ඇති හික්ෂු තෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි. මහණෙනි, මේ කරුණු පසින් වනාහි යුක්තවූ හික්ෂුතෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

2. බාල වර්ගය.

11. පඤ්ච තථාගත බල සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මම පෙර නොඅසන ලද චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මයන්හි විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන කෙළවර කිරීමෙන් පරතෙරට පැමිණියේ ප්‍රතිඥා කෙළෙමි.

2. "මහණෙනි, යම් බලයකින් යුක්තවූ තථාගතතෙම ශ්‍රේෂ්ඨවූ කාරණය ප්‍රතිඥා කෙරේද, අටපිරිස්හි අහිත නාදය පවත්වාද ශ්‍රේෂ්ඨවූ ධර්මවක්‍රය පවත්වාද, තථාගතයන්ගේ එබඳුවූ මේ තථාගත බල පසක් වෙත්.

2. "කවර පසකිද යත්? ශ්‍රද්ධාබලය, හිරිබලය, ඔත්තප්ප බලය, වීර්ය බලය, ප්‍රඥා බලය යන පසයි.

4. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

12. කුටාගාරොපම සූත්‍රය:- 1, 2, (මේ ඡේද 1 වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

3. "මහණෙනි, මේ ශෛක්ෂ බල පස අතුරෙන් යම් මේ ප්‍රඥා බලයක් වේද, මෙය උතුම්වේ. මෙය සංග්‍රහ කිරීම ඇත්තක්වේ. මෙය ගැලපීම ඇත්තක් වේ.

4. "මහණෙනි, යම්සේ කුඵගෙයක යම් මේ කුටයක් හෙවත් මුදුනක් වේද, මෙය උතුම් වේද මෙය සංග්‍රහ කිරීම ඇත්තක් වේද, මෙය ගැලපීම ඇත්තක් වේද,

5. "මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

6. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙහි)

7. "මහණෙනි, එහෙයින් මේ ශාසනයෙහි මෙසේ හික්මිය යුතුයි. ශෛක්ෂ බලයවූ ශ්‍රද්ධා බලයෙන් යුක්ත වන්නෙමු.

8. "මහණෙනි, එහෙයින් මේ ශාසනයෙහි මෙසේ හික්මිය යුතුයි. ශෛක්ෂ බලයවූ හිරිබලයෙන් යුක්ත වන්නෙමු.

9. "මහණෙනි, එහෙයින් මේ ශාසනයෙහි මෙසේ හික්මිය යුතුයි. ශෛක්ෂ බලයවූ ඕත්තප්ප බලයෙන් යුක්ත වන්නෙමු.

10. "මහණෙනි, එහෙයින් මේ ශාසනයෙහි මෙසේ හික්මිය යුතුයි. ශෛක්ෂ බලයවූ චීර්ය බලයෙන් යුක්ත වන්නෙමු.

11. "මහණෙනි, එහෙයින් මේ ශාසනයෙහි මෙසේ හික්මිය යුතුයි. ශෛක්ෂ බලයවූ ප්‍රඥා බලයෙන් යුක්ත වන්නෙමු.

12. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි තොප විසින් හික්මිය යුතුයයි" වදාළේය."

13. සංඛිත්ත බල සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ බල පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්? ශ්‍රද්ධා බලය, චීර්යබලය, ස්මාහි බලය, සමාධි බලය, ප්‍රඥා බලය යන පසයි.

2. "මහණෙනි, මොහු වනාහි බල පසවෙත්යයි" වදාළේය.

14. විත්ථක බල සූත්‍රය:- 1 (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 13 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙහි.)

2. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙහි.)

3. (මේ ඡේදය 1 වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 5 ඡේදය මෙහි.)

4. "මහණෙනි, ස්මාහි බලය නම් කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ආර්යශ්‍රාවකතෙම උතුම්වූ සිහියෙන් යුත්

ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ කළ බොහෝ කල් ඇත්තද, කී බොහෝ කල් ඇත්තද සිහි කරන්නේ නැවත නැවත සිහි කරන්නේ සිහි ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මෙය ස්මෘති බලයයි කියනු ලැබේ.

5. "මහණෙනි, සමාධි බලය නම් කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ආර්යශ්‍රාවක තෙම කාමයන්ගෙන් වෙන්වම (මෙහි තික නිපාතයේ බ්‍රාහ්මණ වර්ගයෙහි 9 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි. අ.1: පිට 305) සතරවෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කෙරේද, මහණෙනි, මේ සමාධිබලයයි කියනු ලැබේ.

6. (මේ ඡේදය 1 වර්ගයේ 2 සූත්‍රයේ 6 ඡේදය මෙනි.)

7. "මහණෙනි, මොහු වනාහි බල පස වෙත්යයි" වදාළේය.

15. දට්ඨබ්බ බල සූත්‍රය:- 1 "මහණෙනි, මේ බල පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්? ශ්‍රද්ධා බලය, චීර්ය බලය, ස්මෘති බලය, සමාධි බලය, ප්‍රඥා බලය යන පසයි.

2. "මහණෙනි, ශ්‍රද්ධා බලය නම් කොතැන්හි දත යුතුද? සිව් වැදෑරුම් සෝවාන් මාර්ගාංගයන්හි මෙහි ශ්‍රද්ධා බලය දත යුතුයි. මහණෙනි, චීර්ය බලය නම් කොතැන්හි දත යුතුද? සතර සමයක් ප්‍රධානයන්හි මෙහි කී චීර්ය බලය දත යුතුයි. මහණෙනි, ස්මෘති බලය කොතැන්හි දත යුතුද? සතර සති පට්ඨානයන්හි මෙහි කී ස්මෘති බලය දත යුතුයි. මහණෙනි, කොතැන්හි සමාධි බලය දතයුතුද? සතර ධ්‍යානයන්හි මෙහි කී සමාධි බලය දතයුතුයි. මහණෙනි, කොතැන්හි ප්‍රඥා බලය දතයුතුද? චතුරාර්ය සත්‍යයන්හි මෙහි කී ප්‍රඥා බලය දතයුතුයි.

3. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 14 සූත්‍රයේ 7 ඡේදය මෙනි)

16. අභ්ගබල සූත්‍රය:- 1 (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 15 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2, 3, 4. (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 3, 4, 5 ඡේදය මෙන් වෙත්.)

17. අත්තනිත පටිපන්න සූත්‍රය:- 1 "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ හික්ෂුතෙම තමහට වැඩ පිණිස පිළිපන්නේ වෙයි. අනුන්ට වැඩ පිණිස නොවේ.

2. “කවර පසක්ද යත්, “මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙමේ ශීලයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයිද, අන්‍යයා ශීල සම්පත්තියෙහි සමාදන් නොකරවාද, තෙමේ සමාධියෙන් යුක්තවේද, අන්‍යයා සමාධි සම්පත්තියෙහි සමාදන් නොකරයිද, තෙමේ ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ වේද, අන්‍යයා ප්‍රඥා සම්පත්තියෙහි සමාදන් නොකරවාද, තෙමේ විමුක්තියෙන් යුක්තවූයේ වේද, අන්‍යයා විමුක්ති සම්පත්තියෙහි සමාදන් නොකරවාද, තෙමේ විමුක්ති ඥාණ දර්ශණයෙන් යුක්තවූයේ වේද, අන්‍යයා විමුක්ති ඥාණ දර්ශණ සම්පත්තියෙහි සමාදන් නොකරවාද,

3. (මෙය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙහි.)

18. පරහිත පටිපත්ත සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම අනුන්ට වැඩ පිණිස පිළිපත්තේ වෙයි. තමහට වැඩ පිණිස නොවේ.

2. කවර පසකින්ද යත්? මහණෙනි මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම තෙමේ සිල්වත් නොවේද, අන්‍යයා ශීල සම්පත්තියෙහි සමාදන් කරවාද, තෙමේ සමාධියෙන් යුක්ත නොවේද, අන්‍යයා සමාධි සම්පත්තියෙහි සමාදන් කරවාද, තෙමේ ප්‍රඥාවෙන් යුක්ත නොවේද, අන්‍යයා ප්‍රඥා සම්පත්තියෙහි සමාදන් කරවාද, තෙමේ විමුක්තියෙන් යුක්ත නොවේද, අන්‍යයා විමුක්ති සම්පත්තියෙහි සමාදන් කරවාද, තෙමේ විමුක්ති ඥාණ දර්ශනයෙන් යුක්ත නොවේද, අන්‍යයා විමුක්ති ඥාණ දර්ශන සම්පත්තියෙහි සමාදන් කරවාද,

3. (මෙය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙහි)

19. නොඅත්ත පරහිත පටිපත්ත සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම තමහට වැඩ පිණිස නොම පිළිපත්තේ වෙයි. අනුන් හට වැඩ පිණිසද නොවේ.

2. “කවර පසකින්ද යත්, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම තෙමේ ශීලයෙන් යුක්ත නොවේද, අන්‍යයා ශීල සම්පත්තියෙහි සමාදන් නොකරවාද, තෙමේ සමාධියෙන් යුක්ත

නොවේද, අන්‍යයා සමාධි සම්පත්තියෙහි සමාදන් නොකරවාද, තෙමේ ප්‍රඥා සම්පත්තියෙන් යුක්ත නොවේද, අන්‍යයා ප්‍රඥා සම්පත්තියෙහි සමාදන් නොකරවාද, තෙමේ විමුක්තියෙන් යුක්ත නොවේද, අන්‍යයා විමුක්ති සම්පත්තියෙහි සමාදන් නොකරවාද, තෙමේ විමුක්ති ඥාන දර්ශනයෙන් යුක්ත නොවේද, අන්‍යයා විමුක්ති ඥානදර්ශන සම්පත්තියෙහි සමාදන් නොකරවාද,

3. (මෙය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි)

20. අත්ත පරහිත පටිපන්න සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ හික්ෂුතෙම තමහට වැඩ පිණිසද අනුන්හට වැඩ පිණිසද පිළිපන්නේ වෙයි.

2. "කවර පසකින්ද යත්. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුතෙම තෙමේත් සිල්වත් වේද, අනුන්ද ශීල සම්පත්තියෙහි සමාදන් කරවාද, තෙමේත් සමාධියෙන් යුක්තවේද අනුන්ද සමාධි සම්පත්තියෙහි සමාදන් කරවාද, තෙමේත් ප්‍රඥාවෙන් යුක්ත වේද, අනුන්ද ප්‍රඥා සම්පත්තියෙහි සමාදන් කරවාද, තෙමේත් අර්හත් ඵල විමුක්තියෙන් යුක්ත වේද, අනුන්ද විමුක්ති සම්පත්තියෙහි සමාදන් කරවාද, තෙමේත් විමුක්ති ඥාන දර්ශනයෙන් හෙවත් ප්‍රත්‍යාවෙක්ෂා නුවණින් යුක්ත වේද, අනුන්ද විමුක්ති ඥාන දර්ශන සම්පත්තියෙහි සමාදන් කරවාද,

3. (මෙය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

(දෙවෙනි බල වර්ගය නිමි.)

3. පඤ්චංගික වර්ගය

21. ආභිසමාචාර පූරණ සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, ඒකාන්තයෙන් ඒ හික්ෂුතෙම, සබ්බත්මචාරීන් කෙරෙහි ගෞරව රහිතවූයේ අනාදර වූයේ සහාග පැවතුම් නැත්තේ ආභිසමාචාරික වන සම්පූර්ණ කරන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යමාන නොවේ.

2. "ආභිසමාචාරික වත සම්පූර්ණ නොකොට ශෛක්ෂ ධර්මය සම්පූර්ණ කරන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යමාන නොවේ. ශෛක්ෂ ධර්මය සම්පූර්ණ නොකොට සිල් සම්පූර්ණ කරන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යමාන නොවේ.

3. "සිල් සම්පූර්ණ නොකොට සමාසක් දෘෂ්ටිය සම්පූර්ණ කරන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යමාන නොවේ.

4. "සමාසක් දෘෂ්ටිය සම්පූර්ණ නොකොට සමාසක් සමාධිය සම්පූර්ණ කරන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යමාන නොවේ.

5. "මහණෙනි, ඒකාන්තයෙන් ඒ හික්ෂුතෙම බ්‍රහ්මචාරීන් කෙරෙහි ගෞරව සහිතවූයේ ආදර සහිතවූයේ සමාන පැවතුම් ඇත්තේ ආභිසමාචාරික වත (හෙවත් උතුම් හැසිරීම වූවන් වශයෙන් පනවන ලද සීලය) සම්පූර්ණ කරන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යමාන වේ.

6. "ආභිසමාචාරික වත සම්පූර්ණ කොට ශෛක්ෂ ධර්මය හෙවත් ශෛක්ෂ ප්‍රඥප්ති සීලය සම්පූර්ණ කරන්නේය, යන මේ කාරණය විද්‍යමාන වේ.

7. "ශෛක්ෂ ධර්මය සම්පූර්ණ කොට සිව් මහසිල් පුරන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යමාන වේ.

8. "සිව් මහසිල් පුරා සමාසක් දෘෂ්ටිය සම්පූර්ණ කරන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යමාන වේ.

9. "සමාසක් දෘෂ්ටිය සම්පූර්ණ කොට සමාසක් සමාධිය සම්පූර්ණ කරන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යමාන වේයයි' වදාළේය."

22. දුතිය ආභිසමාචාර පූරණ සූත්‍රය:- 1, 2 (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 1, 2 ඡේද මෙන් වෙත්.)

3. "ශීලස්කන්ධය සම්පූර්ණ නොකොට සමාධි ස්කන්ධය සම්පූර්ණ කරන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යමාන නොවේ.

4. "සමාධිස්කන්ධය සම්පූර්ණ නොකොට ප්‍රඥා ස්කන්ධය සම්පූර්ණ කරන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යමාන නොවේ.

5, 6. (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 5, 6 ඡේද මෙන් වෙත්.

7. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 7 ඡේදය මෙනි.)

8. "ශීලස්කන්ධය සම්පූර්ණකොට සමාධි ස්කන්ධය සම්පූර්ණ කරන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යමානවේ.

9. "සමාධි ස්කන්ධය සම්පූර්ණකොට ප්‍රඥාස්කන්ධය සම්පූර්ණ කරන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යමාන වේයයි වදාළේය."

23. ජාතරූපක්කිලෙස සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, යම්බඳු කෙලෙසීම් වලින් කෙලෙසුනාවූ ස්වර්ණය මෘදු නොමවේද කර්මයට සුදුසු නොවේද, පැහැ විනිදීම ඇත්තක් නොවේද නැමෙන ස්වභාව ඇත්තක් නොවේද කර්මාන්තයට මනාකොට නොපැමිණේද,

2. "එබඳුවූ ස්වර්ණයාගේ මේ කෙලෙසීම් පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්, යකඩය, ලෝහය, ඊයම්ය, කලු ඊයම්ය. රිදීය යන පසයි.

3. (මෙනි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) එබඳුවූ ස්වර්ණයාගේ මේ පස වනාහි උපෙක්ෂා වෙත්.

4. "මහණෙනි, යම්තැනෙක පටන් ස්වර්ණය මේ කෙලෙසීම් පසින් මිදුනේ වේද, ඒ ස්වර්ණය මෘදුවූයේද කර්මක්ෂම වූයේද, ප්‍රභාශ්වර වූයේද නැමීම ඇත්තේ මනාකොට කර්මාන්තයට පැමිණේද, යම් යම් පළඳනා විශේෂයක් කිරීමට කැමතීවේද ඉදින් මුදුවක් පිණිසද, ඉදින් කුණ්ඩලාභරණයක් පිණිසද, ඉදින් ශ්‍රීවාහරණයක් පිණිසද, ඉදින් රන් මාලයක් පිණිසද වේ නම්, ඔහුට ඒ අර්ථය සිද්ධ කෙරේද,

5. "මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම යම් කෙලෙසීම්වලින් කිඵටුවූ සිත නොම මෘදු වේද, කර්මක්ෂම නොවේද ප්‍රභාශ්වර වූවක් නොවේද නැමීම ඇත්තක් වේද, ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂය කිරීම් පිණිස මනාකොට එකඟවනු නොලැබේද, එබඳුවූ මේ චිත්තයාගේ උපක්ලේශ පසක් වෙත්.

5. "කවර පසක්ද යත්? කාමාශාවය, ක්‍රොධය, සිතෙහි හා කයෙහි අලස බවය, උඩඟු බව හා කුකුස් බවය, සැකය යන පසයි.

6. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය මෙනි)

7. මහණෙනි, යම්හෙයකින් වනාහි සිත මේ කෙළෙසීම් පසෙන් මිදුනේ වේද? ඒ සිත මාදුටුයේද කර්මක්ෂම වූයේද ප්‍රභාශ්වර වූයේද, නොබිඳින්නේද, ආශ්‍රවයන්ගේ නැසීමට මනාකොට එකඟවේද විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතුවූ යම් යම් ධර්මයෙක් විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස සිත එළවාද ඒ ඒ ධර්මයෙහිම ඒ ඒ කරුණ ඇති කල්හි ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේ.

8. ඉදින් හෙතෙම කැමති නම් අනෙකප්‍රකාරවූ ඉර්ධි විධිය ලබන්නේය (මෙහි දීඝනිකායේ 2 සූත්‍රයේ 6, 8 ඡේදයේ "එකෙක්ව බොහෝසේ වෙති" යන තැන සිට යෙදිය යුතුයි.)

9. "ඒ ඒ කරුණ ඇති කල්හි ඒ ඒ තන්හිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේ.

10. (මෙහි දීඝනිකායේ 2 සූත්‍රයේ 70 ඡේදයේ "දිව්‍ය කණ... යන තැන සිට යෙදිය යුතුයි) ශබ්ද දෙක අසන්නේය. ඒ ඒ කරුණ ඇති කල්හි ඒ ඒ තන්හිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේ.

"ඉදින් හෙතෙම කැමතිවේනම් අන්‍ය සත්වයන්ගේ අන්‍ය පුද්ගලයන්ගේ සිත (මෙහි දීඝනිකායේ 2 සූත්‍රයේ 72 ඡේදයේ "තම සිතින්" යන තැන සිට යෙදිය යුතුයි) ඒ ඒ කරුණා ඇතිකල්හි ඒ ඒ තන්හිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේ.

12. "ඉදින් හෙතෙම කැමතිවේ නම්, අනෙකප්‍රකාරවූ පෙරවිසූ කඳු පිළිවෙළ සිහි කරන්නේය. (මෙහි දීඝනිකායේ 2 සූත්‍රයේ 74 ඡේදයේ "එක්ඡාතියක්ද" යන තැන සිට යොදා ගත යුතුයි) මෙසේ ඒ ඒ කාරණය ඇතිකල්හි ඒ ඒ තන්හිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේ.

13. “ඉදින් හෙතෙම කැමතිවේ නම් පිරිසිදුවූ මිනිසැස ඉක්ම පවත්නාවූ දිව්‍යවූ ඇසින් (මෙහි දීඝනිකායේ 2 සූත්‍රයේ 75 ඡේදයේ ‘හේ නොයෙක් පෙර විසීමි’ යන තැන සිට යෙදිය යුතුයි.) ඒ ඒ කාරණය ඇතිකල්හි ඒ ඒ තන්හිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේ. ඉදින් හෙතෙම කැමැතිවේ නම් ආශ්‍රවයන් නැසීමෙන් (මෙහි දීඝ නිකායේ 2 සූත්‍රයේ 78 ඡේදයේ “ඥානය පිණිස හිත” යන තැන සිට යොදා ගත යුතුයි) ප්‍රත්‍යක්ෂකොට පැමිණ වාසය කරන්නේයයි ඒ ඒ කාරණය ඇතිකල්හි ඒ ඒ තන්හිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේයයි” වදාළේය.

24. හතුපනිස සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, සීල විපත්තියට පැමිණියාවූ දුශ්ශීලයාගේ සමායක් සමාධිය කරුණු රහිතවේ. සමායක් සමාධිය නැතිකල්හි සමායක් සමාධියෙන් විපතට පැමිණියහුගේ තත්වූ පරිදි නුවණින් දැකීම කරුණු රහිතවේ. තත්වූ පරිදි නුවණින් දැකීම නැතිකල්හි තත්වූ පරිදි නුවණින් දැකීමෙන් විපතට පැමිණියහුගේ කලකිරීම හා නොඇල්ම කරුණු රහිතවේ. කලකිරීම නොඇල්ම නැති කල්හි කලකිරීමෙන් හා නොඇල්මෙන් විපතට පැමිණියහුගේ ඵල විමුක්තිය හා ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා නුවණ කරුණු රහිතවේ.

2. “මහණෙනි, යම්සේ වෘක්ෂය තෙම අතුපතරින් විපතට පැමිණියේ ඒ වෘක්ෂයාගේ පතුරද සම්පූර්ණවීමට නොපැමිණේද සිවියද ඵලයද හරයද සම්පූර්ණවීමට නොපැමිණේද, මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

3. “මහණෙනි, සීල සම්පන්නවූ සිල්වත්හුගේ සමායක් සමාධිය හේතු සහිතවේ. සමායක් සමාධිය ඇතිකල්හි සමායක් සමාධියෙන් යුක්තවූවහුගේ තත්වූ පරිදි නුවණින් දැකීම හේතු සහිතවේ. තත්වූ පරිදි නුවණින් දැකීම ඇතිකල්හි තත්වූ පරිදි නුවණින් දැකීම ඇත්තහුගේ කලකිරීම හා නොඇල්ම හේතු සහිතවේ. කලකිරීම හා නොඇල්ම ඇති කල්හි කලකිරීම හා නොඇල්ම ඇත්තහුගේ ඵල විමුක්තිය හා ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා නුවණ හේතු සහිත වේ.

4. "මහණෙනි, යම්සේ වෘක්ෂය තෙම අතුපතරින් යුක්තවූයේ ඒ වෘක්ෂයාගේ පතුරද සම්පූර්ණවීමට පැමිණෙද්ද, සිවියද එලයද හරයද සම්පූර්ණවීමට පැමිණෙද් මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

25. අනුග්ගහික දිට්ඨි සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් අනුග්‍රහ කරණ ලද විදර්ශනා සමාස් දෘෂ්ටි තොමෝ මාර්ග ඵල සමාධිය ඵලය කොට ඇත්තීද, මාර්ගඵල සමාධිය අනුසස්කොට ඇත්තීද මාර්ගඵල ඥානය ඵලකොට ඇත්තීද මාර්ගඵල ඥානය අනුසස් කොට ඇත්තීද වේ.

2. "කවර කරුණු පසකින්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි සමාස් දෘෂ්ටි තොමෝ සීලයෙන් අනුග්‍රහ කරණ ලද්දී වේද, බහුශ්‍රැත භාවයෙන් අනුග්‍රහ කරණ ලද්දී වේද ධර්ම සාකච්ඡාවෙන් අනුග්‍රහ කරණ ලද්දී වේද විත්තෙකාග්‍රතාවෙන් අනුග්‍රහ කරණ ලද්දී වේද, විදර්ශනා භාවනාවෙන් අනුග්‍රහ කරණ ලද්දීවේද,

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

26. විමුක්තායතන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, යම් කරුණෙකින් කෙළෙස් තවන විරය ඇතිව, හරණ ලද ආත්මාලය ඇතිව, අප්‍රමාදව වාසය කරණ භික්ෂූහුගේ කෙලෙසුන් කෙරෙන් නොමිදුනාවූ සිත හෝ මිදේද ක්ෂය නොවූ ආශ්‍රව හෝ ක්ෂය කිරීමට යෙද්ද, නොපැමිණියාවූ හෝ නිරුත්තරවූ යොගක්ෂෙම සංඛ්‍යාත නිවණට පැමිණෙද්,

2. "එබඳුවූ මේ මිදීමට කරුණු පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂූහට ශාස්තෘන් වහන්සේ හෝ ගුරුතන්හි සිටියාවූ සබ්බමචාරීවූ එක්තරා තෙර නමක් හෝ වතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය දෙශනා කෙරේද, මහණෙනි, යම් යම්පරිද්දකින් ඒ භික්ෂූහට ශාස්තෘන් වහන්සේ හෝ ගුරුතන්හි සිටියාවූ එක්තරා සබ්බමචාරී තෙරනමක් හෝ ධර්මය දෙශනා කෙරේද, ඒ ඒ පරිද්දෙන් ඒ භික්ෂූතෙම ඒ ධර්මයෙහි අර්ථය දන්නේද වේ. ධර්මය දන්නේද වේ.

3. "අර්ථය දන්තාවුද ධර්මය දන්තාවුද ඔහුට ප්‍රමුදිත භාවය උපදී. ප්‍රමුදිතවුචුට ප්‍රීතිය හටගනියි. ප්‍රීති සිත් ඇත්තහුගේ කය සැහැල්ලුවේ. සැහැල්ලුවූ කය ඇත්තේ සැපය විදියි. සැප ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වේ.

4. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) එබඳුවූ මේ පළමුවන විමුක්ති කාරණය වේ.

5. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුහට ශාස්තෘෂ්‍යන් වහන්සේ නොම ධර්ම දෙශනා කරයි. ගුරුතන්හි සිටියාවූ එක්තරා සබ්බන්තවාරී කෙනෙක් හෝ දෙශනා නොකරයි. එතකුදු වුවත් ඇසූ පරිදි පිරිවහණ ලද පරිදි, ධර්මය අනුන්ට දෙශනා කරයි.

6. "මහණෙනි, යම් යම් පරිද්දකින් භික්ෂුතෙම අසන ලද පරිදිවූ පිරිවහණලද පරිදිවූ ධර්මය විස්තරයෙන් අනුන්ට දෙශනා කෙරේද, ඒ ඒ පරිද්දෙන් ඒ භික්ෂුතෙම ඒ ධර්මයෙහි අර්ථ දන්තේද ධර්මය දන්තේද වේ.

7. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

8. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) එබඳුවූ මේ දෙවන විමුක්ති කාරණය වේ.

9. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුහට ශාස්තෘෂ්‍යන් වහන්සේ හෝ ගුරුතන්හි සිටියාවූ සබ්බන්තවාරීවූ එක්තරා තෙරනමක් හෝ ධර්මය දෙශනා නොකෙරේද, අසන ලද පරිදි පිරිවහණ ලද පරිදි ධර්මය විස්තර වශයෙන් අනුන්ට දෙශනා නොකෙරේද යළිදු අසන ලද පරිදි පිරිවහණ ලද පරිදි ධර්මය විස්තර වශයෙන් සජ්ක්ධායනා කෙරෙයි.

10. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය මෙනි.)

11. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

12. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ඒ මේ තුන්වන විමුක්ති කාරණය වේ.

13. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුහට ශාස්තෘන් වහන්සේ හෝ එක්තරා ගුරුතන්හි සිටියාවූ සබ්බමචාරී කෙනෙක් හෝ ධර්මය නොම දෙශනා කෙරේද, අසන ලද පරිදි පිරිවහණ ලද පරිදි ධර්මය විස්තර වශයෙන් අනුන්ට නොම දෙශනා කෙරේද, අසන ලද පරිදි පිරිවහණ ලද පරිදි ධර්මය විස්තර වශයෙන් නොම සප්ක්ධායනා කෙරේද, යළිත් අසන ලද පරිදි පිරිවහණ ලද පරිදි ධර්මය සිතින් අනුව කල්පනා කෙරේද, අනුව හැසිරේද, සිතින් සලකා බලයිද, මහණෙනි, යම් යම් පරිද්දකින් භික්ෂුතෙම අසන ලද පරිදි පිරිවහණ ලද පරිදි ධර්මය සිතින් කල්පනා කෙරේද අනුව හැසිරේද, සිතින් සලකා බලාද ඒ ඒ පරිද්දෙන් හෙතෙම ඒ ධර්මයෙහි අර්ථය දන්නේද ධර්මය දන්නේද වේ.

14. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

15. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ඒ මේ සතරවෙනි විමුක්ති කාරණය වේ.

16. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුහට ශාස්තෘන් වහන්සේ හෝ එක්තරා ගුරුතන්හි සිටියාවූ සමාන බලිසර ඇත්තෙක් හෝ නොම ධර්මය දෙශනා කෙරේද, අසන ලද පරිදි පිරිවහණ ලද පරිදි ධර්මය විස්තර වශයෙන් අනුන්ට නොම දෙශනා කෙරේද, අසන ලද පරිදි පිරිවහණ ලද පරිදි ධර්මය විස්තර වශයෙන් නොම සප්ක්ධායනා කෙරේද අසන ලද පරිදි පිරිවහණ ලද පරිදි ධර්මය සිතින් නොම කල්පනා කෙරේද නොම හසුරුවාද සිතින් නොම සලකා බලාද එතකුදු වුවත් මොහු විසින් එක්තරා සමාධි නිමිත්තක් මනාකොට ගන්නාලද්දේ මනාකොට මෙතෙහි කරණ ලද්දේ සිතින් මනාකොට දරණ ලද්දේ ප්‍රඥාවෙන් මනාකොට ප්‍රතිවේධ කරණ ලද්දේවේද, මහණෙනි යම් යම් පරිද්දකින් භික්ෂුව විසින් එක්තරා සමාධි නිමිත්තක් මනාකොට ගන්නා ලද්දේ මනාකොට මෙතෙහි කරණ ලද්දේ මනාකොට සිතින් දරණ ලද්දේ, ප්‍රඥාවෙන් මනාකොට ප්‍රතිවේධ කරණ ලද්දේ වේද, ඒ ඒ පරිද්දෙන් හෙතෙම ඒ ධර්මයෙහි අර්ථය දන්නේද ධර්මය දන්නේද වේ.

17. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

18. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) එබඳුවූ මේ පස්වන විමුක්ති කාරණය වේ.

19. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ඒ මේ විමුක්ති කරුණු පස වෙන්යයි” වදාළේය.”

27. අප්පමාණ සමාධි සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, ප්‍රඥාවෙන් හා සිතියෙන් යුක්තව අප්‍රමානවූ සමාධිය වඩවී. මහණෙනි, ප්‍රඥාවෙන් හා සිතියෙන් යුක්තව අප්‍රමානවූ සමාධිය වඩන්නවුන්ට ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා නුවණ පසක් තම තමන් කෙරෙහිම උපදිත්.

2. “කවර පසක්ද යත්? මේ සමාධිය තෙම පවත්නා කාලයෙහි සැප ඇත්තේද මතු සැප විපාක ඇත්තේද වේයයි තමන් කෙරෙහිම නුවණ උපදියි. මේ සමාධිය තෙම ක්ලෙශයන්ගෙන් දුරුවූ බැවින් උතුම්ය. කාමාදී ආමිෂ රහිතයයි තමන් කෙරෙහිම නුවණ උපදියි. මේ සමාධිය තෙම බුද්ධාදී අලාමක පුරුෂයන් විසින් සෙවනය කරණ ලද්දේයයි තමන් කෙරෙහිම නුවණ උපදියි. මේ සමාධිය තෙම ශාන්තය, ප්‍රණීතය. කෙලෙස් දුරලන ලද්දවුන් විසින් ලබන ලද්දේය. සිත එකඟ කිරීම ඇති බැවින් ලබන ලද්දේය. ප්‍රයෝග සහිතව නිග්‍රහකොට වැළැක්වීම ඇත්තේ නොවේයයි තමන් කෙරෙහිම නුවණ උපදියි. ඒ මම වනාහි මේ සමාධියට සිහි ඇත්තේම පැමිණෙමිසි සිහි ඇත්තේම එයින් නැගිටිමිසි තමන් කෙරෙහිම නුවණ උපදියි.

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

28. පඤ්චංගික සමාධි සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, ආර්යවූ අංග පසකින් යුක්තවූ සමායක් සමාධිහුගේ වැඩීම දෙශනා කරන්නෙමී. එය අසව් යහපත් කොට මෙනෙහි කරවී. කියන්නෙමිසි” වදාළේය. ‘එසේය. ස්වාමීනියි’ කියා ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ප්‍රතිවචන දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක.

2. “මහණෙනි, ආර්යවූ අංග පසකින් යුක්තවූ සමාධිහුගේ භාවනා තොමෝ කවරීද,

3. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම කාමයන්ගෙන් වෙන්ව, අකුශල ධර්මයන්ගෙන් වෙන්ව පළමුවන ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි.

4. "හෙතෙම මේ ශරීරයම විවේකයෙන් හටගත්තාවූ ප්‍රීති සැපයෙන් මොනවට තෙමයි. භාත්පස තෙමයි. සම්පූර්ණ කරයි භාත්පසින් පතුරුවයි.

5. "මොහුගේ සියලුම කය පිළිබඳ කිසිවක් විවේකයෙන් හටගත්තාවූ ප්‍රීති සැපයෙන් ස්පර්ශ නොකරණ ලද්දේ නොවේ. මහණෙනි, යම්සේ දක්ෂවූ නභාපකයෙක් හෙවත් ස්නානය කරවන්නෙක් හෝ නභාපකයෙකුගේ අතවැසියෙක් හෝ ලෝතලියෙක්හි නැහැවීමට ගන්නා සුණු බහා ජලයෙන් ඉස ඉස පිඬුකරන්නේද, යම්හෙයකින් දියවර අනුව ගියාවූ දියවරින් යුක්තවූ ඇතුළත පිටත තෙත් ගතියෙන් පැතිරීම ඇති ඒ නභාන සුණුපිඩ නොමවැගිරේද, මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම,

6. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි)

7. "මොහු විසින් සියලුම කය පිළිබඳ කිසි තැනක් විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සැපයෙන් ස්පර්ශ නොකරණ ලද්දේ නොවෙයි. මහණෙනි, ආර්යවූ අංග පසකින් යුක්තවූ සමයක් සමාධිහුගේ මේ පළමුවන භාවනාව වේ. මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි.

8. "භික්ෂුතෙම විතර්ක විචාරයන්ගේ සංසිදීමෙන් අධ්‍යාත්මයෙහි පැහැදීම ඇති සිත හා එකට පහළවූ විතර්ක නැති විචාර නැති සමාධියෙන් උපන් ප්‍රීතිය හා සැපය ඇති දෙවන ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි.

9. "මොහු විසින් සියලුම කය පිළිබඳ කිසිතැනක් සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සැපයෙන් ස්පර්ශ නොකරණ ලද්දේ නොවෙයි.

10. "මහණෙනි, යම්සේ උඩට බිඳගෙන එන්නාවූ ජලය ඇති දියවිලක් වේද, ඒ විලට පූර්ව දිශාවෙන් දිය එන්නාවූ මගක් නොම වන්නේද, පැසුළු දිශාවෙන් දිය එන මගක්

නොවන්නේද, උතුරු දිශාවෙන් දිය එන මගක් නොවන්නේද, දකුණු දිශාවෙන් දිය එන මගක් නොවන්නේද, මේසයද කලින් කල මනාකොට වර්ෂා ජලය ඇතුළු නොකරන්නේද, වැලිදු ඒ දිය විලම සිහිල්වූ ජලයෙන් මනාව තෙමන්නේද, හාත්පස තෙමන්නේද පුරවන්නේද හාත්පස පතුරන්නේද සියලුම මේ දියවිල පිළිබඳ කිසිතැනක් සිහිල් ජලයෙන් ස්පර්ශ නොකරණ ලද්දේ නොවන්නේද,

11. "මහණෙනි, එපරිද්දෙන්ම හික්ෂුතෙම මෙම ශරීරය සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සැපයෙන් මනාව තෙමයි. හාත්පස තෙමයි. පුරවයි. හාත්පස පතුරයි. මොහු විසින් සියලුම කය පිළිබඳ කිසි තැනක් සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සැපයෙන් ස්පර්ශ නොකරණ ලද්දේ නොවෙයි. මහණෙනි, ආර්යවූ අංග පසකින් යුක්තවූ සමයක් සමාධිහුගේ මේ දෙවන භාවනාව වේ.

12. "නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණෙනි, හික්ෂුතෙම ප්‍රීතිහුගේද නොඇල්මෙන් උපෙක්ෂා ඇතිව වාසය කරයි. සිහි ඇත්තේ සමයක් ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ කයින් සැපක් විදියි. උපෙක්ෂා ඇති සිහි ඇති සැප විභරණයකැයි යමක් ආර්යයෝ කියයිද, තුන්වන ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි. හෙතෙම මෙම ශරීරය ප්‍රීති රහිතවූ සැපයෙන් මනාව තෙමයි. හාත්පස තෙමයි, පුරවයි. හාත්පස පතුරයි. මේ සියලුම කරජකය පිළිබඳ කිසි තැනක් ප්‍රීති රහිතවූ සැපයෙන් ස්පර්ශ නොකරණ ලද්දේ නොවෙයි.

13. "මහණෙනි, යම්සේ උපුල් විලක හෝ පියුම් විලක හෝ හෙළ පියුම් විලක හෝ ඇතැම් උපුල් හෝ පියුම් හෝ හෙළ පියුම් හෝ දියෙහි හටගත්තාහු දියෙහි වැඩුනාහු දියෙන් උඩට නොපැමිණියාහු ඇතුළත ගැලී පොෂණය වූවාහු වෙද්ද, ඔව්හු අග දක්වාද මුල දක්වාද සිහිල්වූ ජලයෙන් මනාව තෙමුනාහු හාත්පස තෙමුනාහු පිරුණාහු හාත්පස පැතුරුණාහු වෙද්ද සියලුම උපුල් පිළිබඳ හෝ පියුම් පිළිබඳ හෝ හෙළ පියුම් පිළිබඳ හෝ මොහුගේ කිසිතැනක් සිහිල්වූ ජලයෙන් ස්පර්ශ නොකරණ ලද්දේ නොවන්නේද,

14. "මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම භික්ෂුතෙම මෙම ශරීරය ප්‍රීති රහිතවූ සැපයෙන් මනාව තෙමයි, හාත්පස තෙමයි, පුරවයි, හාත්පස පතුරයි. මේ සියලුම කය පිළිබඳ කිසිවක් ප්‍රීති රහිතවූ සැපයෙන් ස්පර්ශ නොකරණ ලද්දේ නොවෙයි. මහණෙනි, ආර්යවූ අංග පසකින් යුක්තවූ සමයක් සමාධිහුගේ මේ තුන්වන භාවනාව වේ.

15. "නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණෙනි, භික්ෂුතෙම සැපය දුරුකිරීමෙන්ද, දුක දුරුකිරීමෙන්ද, සොම්නසය, දොම්නස දෙක නැතිවීමට පෙර දුක් නැති සැප නැති උපෙක්ෂා ස්මෘති දෙදෙනාගේ පිරිසිදුකම ඇති සතරවන ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි. හෙතෙම මෙම කර්ෂකය පිරිසිදුවූ නිර්මලවූ සිතින් පැතිර හුන්නේ වෙයි. මේ සියලුම කය පිළිබඳ කිසිවක් පිරිසිදුවූ නිර්මලවූ සිතින් ස්පර්ශ නොකරණ ලද්දේ නොවෙයි. මහණෙනි, යම්සේ පුරුෂයෙක් සුදුවූ වස්ත්‍රයෙන් හිස සහිතව පොරවා හුන්නේ වන්නේද මේ සියලුම කය පිළිබඳ කිසිවක් සුදු වස්ත්‍රයෙන් ස්පර්ශ නොකරණ ලද්දේ නොවන්නේද, මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම භික්ෂුතෙම මෙම ශරීරය පිරිසිදුවූ නිර්මලවූ සිතින් පැතිරහුන්නේ වේ. මේ සියලුම කය පිළිබඳ කිසිවක් පිරිසිදුවූ නිර්මලවූ සිතින් ස්පර්ශ නොකරණ ලද්දේ නොවෙයි, මහණෙනි, ආර්යවූ අංග පසකින් යුක්තවූ සමයක් සමාධිහුගේ මේ සතරවන භාවනාව වේ.

16. "නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණෙනි, භික්ෂුහුගේ ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා ඥාන නිමිත්ත මනාව ගන්නා ලද්දේ මනාව මෙනෙහි කරණ ලද්දේ මනාව දරණ ලද්දේ නුවණින් මනාව අවබෝධ කරණ ලද්දේ වේද, මහණෙනි. යම්සේ අනිකෙක් හෝ අනිකෙකු බලන්නේද සිටියේ හෝ හුන්නහු බලන්නේද හුන්නේ හෝ හොත් තැනැත්තහු බලන්නේද මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම භික්ෂුහුගේ ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා ඥාන නිමිත්ත මනාව ගන්නා ලද්දේ මනාව මෙනෙහි කරණ ලද්දේ මනාව දරණ ලද්දේ නුවණින් මනාව ප්‍රතිවේධ කරණ ලද්දේ වේයයි, මහණෙනි, ආර්යවූ අංග පසකින් යුක්තවූ සමයක් සමාධිහුගේ මේ පස්වන භාවනාව වේ.

17. "මහණෙනි, ආර්යචූ ආංග පසකින් යුක්තචූ සමායක් සමාධිය වනාහි මෙසේ වඩනා ලද කල්හි මෙසේ බහුල වශයෙන් කරණ ලද කල්හි යම් යම් විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතුවූ ධර්මයකට විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස සිත නමාද ඒ ඒ කරුණ ඇතිකල්හි ඒ ඒ ධර්මයෙහිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේ.

18. "මහණෙනි, යම්සේ දිය සැලක් තෙම ආධාරකයෙහි තබන ලද්දේ දියෙන් පිරුයේ මුවවිට දක්වා පිරීම ඇත්තේ කවුඩන් විසින් පානය කළහැක්කේ වේද, එය බලවත් පුරුෂයෙක් තෙම යම් යම් දිශාවකින් කැමතිවන්නේද, ඒ ඒ දිශාවෙන් දියට එන්නේද?" - "ස්වාමීනි එසේය"

19. "මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම හික්ෂුතෙම ආර්යචූ ආංග පසකින් යුක්තචූ සමායක් සමාධිය මෙසේ වඩනා ලද කල්හි මෙසේ බහුල වශයෙන් කරණ ලද කල්හි යම් යම් විශිෂ්ට ඥානයෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතු ධර්මයක්හුගේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම සඳහා සිත නමයි. ඒ ඒ කරුණ ඇතිකල්හි ඒ ඒ ධර්මයෙහිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේ.

20. "මහණෙනි, යම්සේ සමචූ භූමිප්‍රදේශයෙහි මියර බදින ලද දිනේ පිරුණාවූ මුවවිට දක්වා පිරීම ඇති කවිඩන් විසින් පානය කළහැකි හතරැස් පොකුණක් වේද, එය බලවත් පුරුෂයෙක් යම් යම් තැනකින් මියර මුදන්නේද දියට පැමිණෙන්නේද?" - "ස්වාමීනි, එසේය."

21. "මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම හික්ෂුතෙම ආර්යචූ ආංග පසකින් යුක්තචූ සමායක් සමාධිය මෙසේ වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල වශයෙන් කරණ ලද කල්හි යම් යම් විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතු ධර්මයක්හුගේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම සඳහා සිත නමයිද ඒ ඒ කාරණය ඇතිකල්හි ඒ ඒ ධර්මයෙහි ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේ.

22. "මහණෙනි, යම්සේ යහපත් භූමියෙහි සතරමං සන්ධියෙකිහි සිටියාවූ සරසට තබන ලද කෙවිට ඇත්තාවූ අජාතීය අශ්වයන් යොදන ලද රථයක් වේද, එයට දක්ෂචූ අස්

ආදුරුවූ අශ්වයන් දමනය කරණ රථාවාරයතෙම නැගී වම් අතින් රැහැන් ගෙණ දකුණු අතින් කෙටිට ගෙණ කැමති තැනකට කැමැති ගමනකට යවන්නේද, ආපසු ගමන් කරවන්නේද,

23. "මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම හික්ෂුතෙම ආර්යවූ අංග පසකින් යුක්තවූ සමයක් සමාධිය මෙසේ වඩන ලද කල්හි මෙසේ බහුල වශයෙන් කරණ ලද කල්හි යම් යම් විශිෂ්ට ඥානයෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතු ධර්මයක්හුගේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම සඳහා සිත නමයි.

24. "ඒ ඒ කාරණය ඇති කල්හි ඒ ඒ ධර්මයෙහිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේ. ඉදින් හෙතෙම කැමති වේනම් අනෙක ප්‍රකාරවූ ඉර්ධි විධිය අනුභව කරන්නේය. (මෙහි දීඝනිකායේ 3 සූත්‍රයේ 70 ඡේදයේ 'ඉදිරිපත්කොට' යන වචනයේ සිට යොදාගත යුතුයි.) ඒ ඒ කාරණය ඇති කල්හි ඒ ඒ ධර්මයෙහිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණෙයි.

25. "හෙතෙම ඉදින් කැමතිවන්නේ නම් පිරිසිදුවූ දිව්‍යවූ ශ්‍රෝතෘ ධාතුවෙන් (මෙහි දීඝනිකායේ 2 වෙනි සූත්‍රයේ 70 ඡේදයේ 'දිව්‍ය කණ... යන තැන සිට යෙදිය යුතුයි.) දුරවූද ලඟවූද යම් ශබ්ද කෙනෙක් ආද්ද ඒ ශබ්ද අසන්නේ යයි ඒ ඒ කාරණය ඇතිකල්හි ඒ ඒ ධර්මයෙහිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේ.

26. "ඉදින් හෙතෙම කැමතිවේනම් අන්‍ය සත්වයන්ගේ අන්‍ය පුද්ගලයන්ගේ සිත තමන්ගේ සිතින් පිරිසිදු දැන ගන්නෙමිසි රාග සහිත සිත හෝ රාග සහිත සිතයයි දැන ගන්නෙමිසි (මෙහි දීඝ නිකායේ 2 සූත්‍රයේ 72 ඡේදයේ 'රාග සහිත සිතයයි දැනගන්නෙමිසි' යන තැන සිට යෙදිය යුතුයි.) කෙලෙසුන්ගෙන් නොමිදුනාවූ සිත හෝ කෙලෙසුන්ගෙන් නොමිදුනාවූ සිතයයි දැනගන්නෙමිසි ඒ ඒ කාරණය ඇති කල්හි ඒ ඒ ධර්මයෙහිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේ.

27. "ඉදින් හෙතෙම කැමතිවේනම් අනෙකප්‍රකාරවූ පෙර විසූ කඳ පිළිවෙළ සිහි කරන්නෙමි. එනම් (මෙහි දීඝනිකායේ 2 සූත්‍රයේ 74 ඡේදයේ "එක් ජාතියක්ද" යන තැන සිට යොදාගත

යුතුයි.) මෙසේ ආකාර සහිතවූ උදෙසීම් සහිතවූ අනෙකප්‍රකාරවූ පෙරවිසූ කඳ පිළිවෙල සිහිකරන්නෙමි පී පී කාරණය ඇතිකල්හි පී පී ධර්මයෙහිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේ.

28. "ඉදින් හෙතෙම කැමතිවේ නම් පිරිසිදුවූ මිනිසැස ඉක්මවන්නාවූ දිව්‍යවූ ඇසින් (මෙහි දීසනිකායේ 2 සූත්‍රයේ 75 ඡේදයේ "හේ නොයෙක් පෙරවිසීම් යන තැන සිට යෙදිය යුතුයි.) කම්වූ පරිදි මිය පරලොව ගියාවූ සතුන් දැනගන්නෙමි පී පී කාරණය ඇතිකල්හි පී පී ධර්මයෙහිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේ. ඉදින් හෙතෙම කැමතිවේනම් ආශ්‍රවයන් නැසීමෙන් ආශ්‍රව රහිතවූ චිත්ත විමුක්තියටද ප්‍රඥා විමුක්තියටද මේ ආත්මයෙහිම තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට පැමිණ වාසය කරන්නෙමි පී පී කාරණය ඇතිකල්හි පී පී ධර්මයෙහිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණේයයි" වදාළේය.

29. වංකමනානිසංස සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, සක්මන් කිරීමෙහි මේ අනුසස් පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්, දුර ගමන් යා හැකිවේ. වීර්ය කිරීමට සමර්ථ වේ. ස්වල්ප ආබාධ ඇත්තේ වේ. අනුභව කරණ ලද්ද පානය කරණ ලද්ද, කන ලද්ද, රස විදින ලද්ද, නොකොට පැසීමට යේ. සක්මනින් ලබන ලද සමාධිය තෙම බොහෝ කල් පවත්නේ වේ. මහණෙනි, මේ පස වනාහි සක්මන් කිරීමෙහි අනුසස් වෙත් යයි" වදාළේය.

30. නාගිත (ඉච්ඡානංගල) සූත්‍රය:- 1. "එක් කලෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසොල් දනව්වල සැරිසරණ සේක් මහත්වූ හික්ෂු සංඝයා සමග ඉච්ඡානංගල නම්වූ කොසොල් දනව් වැස්සන්ගේ බමුණු ගම යම් තැනෙක්හිද එතනට වැඩි සේක. එහි වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉච්ඡානංගල නම් බමුණුගම ඉච්ඡානංගල නම් වනලැහැබෙහි වසන සේක. 'ඉච්ඡානංගල නම් ගම්වැසි බ්‍රාහ්මණයන් හා ගෘහපතීහු ශාක්‍ය පුත්‍රවූ ශාක්‍ය කුලයෙන් නික්ම පැවිදිවූ ශ්‍රමණ භවත් ගෞතම තෙමේ වනාහි ඉච්ඡානංගල නම් බමුණු ගමට පැමිණියේ ඉච්ඡානංගල නම් ගමෙහිවූ ඉච්ඡානංගල නම් වනලැහැබෙහි වාසය කරයි.

2. ඒ භගවත් ගෞතමයන් වහන්සේගේ වනාහි මෙබඳු යහපත්වූ ගුණ සෝභාවෙක් පැන නැංගේය. ඒ භාග්‍යවත් තෙම මේ කාරණයෙනුත් අර්භත්ය. සමාසක් සම්බුද්ධය, විද්‍යාවරණයන්ගෙන් යුක්තය සුගතය, ලෝකවිද්‍යය, නිරුත්තරවූ පුරුෂයන් දමනය කිරීමෙහි සාර්ථවාහකයෙකු වැනිය, දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘය, චතුස්සත්‍ය අවබෝධ කෙළේය. භාග්‍යවත්යයි හෙතෙම දෙවියන් සහිතවූ මාරයන් සහිතවූ බ්‍රහ්මයන් සහිතවූ මේ ලෝකයද මහණ බමුණන් සහිතවූ දෙවි මිනිසුන් සහිතවූ සත්ව ප්‍රජාවද තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂකොට ප්‍රකාශ කෙරෙයි. හෙතෙම මූල යහපත්වූ මැද යහපත්වූ කෙළවර යහපත්වූ අර්ථ සහිතවූ ව්‍යඤ්ජන සහිතවූ ධර්මයක් දෙශනා කරයි. සියල්ලෙන් සම්පූර්ණවූ පිරිසිදුවූ බ්‍රහ්මවර්යාව ප්‍රකාශ කරයි. එබඳුවූ රහතන්ගේ දැක්ම යහපත් වේමයයි ඇසුවාහුමය.

3. ඉක්බිති ඉච්ඡානංගල වැසිවූ බ්‍රාහ්මණයන් හා ගෘහපතීහු ඒ රාත්‍රිය ඉක්ම වීමෙන් බොහෝවූ කෑ යුතු දෙය බුදිය යුතු දෙය හැරගෙන ඉච්ඡානංගල නම් වනලැහැබ යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියාහුය. පැමිණ, දොර කොටුවෙන් පිටත්හි උස්වූ ශබ්ද මහත්වූ ශබ්ද ඇත්තාහු සිටියාහුය. එකල්හි වනාහි ආයුෂ්මත් නාගික ස්ථවිරතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උපස්ථාන කරන්නේ වෙයි,

4. “ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් නාගික ස්ථවිරයන්ට ඇමතු සේක. “නාගිකය, මස් විකුණන තැන කෙවිලන් මෙන් මේ කවර නම් උස්වූ මහත්වූ ශබ්ද ඇත්තෝ වෙද්ද?”

“ස්වාමීන් වහන්ස, මේ ඉච්ඡානංගල වැසි බ්‍රාහ්මණයන් හා ගෘහපතීහු බොහෝවූ කෑ යුතු දෙය හා අනුභව කටයුතු දෙය ගෙනවුත් දොර කොටුවෙන් පිට සිටියාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේම උදෙසාද, හික්ෂු සංඝයා උදෙසාද වෙත්යයි.”

5. “නාගිකය, මම යසස සමග එක්නොවෙමි. යසසද මා සමග එක්නොවේවා. නාගිකය, ඒ වනාහි මේ නෛෂ්ක්‍රමය

සැපය ප්‍රකර්ෂ විවේක සැපය ව්‍යුපසම සැපය සම්බොධි සැපය කැමති පරිදි ලබන්නේ නිදුකින් ලබන්නේ පහසුවෙන් ලබන්නේ නොවන්නේය. මම යම් නොනේක්‍රමය සුවයක් ප්‍රකර්ෂ විවේක සුවයක් සංසිද්ධි සුවයක් අවබොධකිරීම් සැපයක් කැමති පරිදි ලබන්නේ නිදුකින් ලබන්නේ පහසුවෙන් ලබන්නේ වෙමිද, ඒ මම ඒ අපවිත්‍ර සැපය නිදා සැපයවූ ලාභ සත්කාර කීර්ති සුවය ඉවසන්නේ යයි.”

6. “ස්වාමීනි දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉවසන සේක්වා! සුගතයන් වහන්සේ ඉවසන සේක්වා! ස්වාමීනි, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ඉවසීමට සුදුසු කාලය වේ. ස්වාමීනි, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් යම් දිශාවකින් වඩින්නේද, නියම් ගම්වැසි වූද දනව් වැසිවූද බ්‍රාහ්මණයන් හා ගෘහපතීහු ඒ දිශාවට නැවුනාහුම වන්නාහුය. ස්වාමීනි, යම්සේ මහත් පොදු ඇති මේසය වස්තා කල්හි පහත් බිමවූ පරිදි ජලයෝ පවතින්ද, ස්වාමීනි, මෙපරිද්දෙන්ම දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් යම් දිශාවකින්ම වඩින්නේද, නියම් ගම් වැසිවූද දනව් වැසිවූද බ්‍රාහ්මණයන් හා ගෘහපතීහු ඒ දිශාවට නැවුනාහුම වන්නාහුය. ඊට හේතු කවරේද යත්? ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශීලය හා ප්‍රඥාව එබඳුමයයි.”

7. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රය 5 ඡෙදය මෙනි.)

8. “නාගිතය අනුභව කරණලද පානය කරණලද කන ලද රස විදිනලදහුගේ යම් මලමුත්‍රයක් වේද, මේ ඔහුගේ නිෂ්පත්තිය වේ. නාගිතය, ප්‍රියවූවන්ගේ වනාහි පෙරලීමෙන් අත් පරිදි වීමෙන් තැවීමය වැළපීමය කායික දුක්ය දොම්නස්ය දැඩි ආයාසය යන මොව්හු උපදිත්. මේ ඔහුගේ නිෂ්පත්තිය වේ. නාගිතය, අශුභ කර්ම ස්ථානානුයොගයෙහි යෙදුනහුගේ වනාහි ශුභාරම්මනයෙන් පිළිකුල් බව පිහිටයි. මේ ඔහුගේ නිෂ්පත්තිය වේ. නාගිතය, සවැදැරැම්වූ ස්පර්ශයතනයන්හි අනිත්‍ය අනුව බලමින් වාසය කරන්නහුගේ ස්පර්ශයෙහි පිළිකුල් බව පිහිටයි. මේ ඔහුගේ නිෂ්පත්තිය වේ. නාගිතය, පඤ්චොපාදානස්කන්ධයන්හි වනාහි ඇතිවීම නැතිවීම අනු

බලමින් වාසය කරන්නහුගේ දැඩිකොට අල්වා ගැනීමෙහි පිළිකුල් බව පිහිටයි. මේතෙම ඔහුගේ නිෂ්පත්තිය වේයයි” වදාළේය.”

(3 වන පඤ්චංගික වර්ගය නිමි.)

4. සුමනා වර්ගය

31. සුමනා සූත්‍රය:- එක්කලෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයෙහිවූ අනේපිඩු මහ සිටාණන් විසින් කරවන ලද ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසනසේක. එකල්හි වනාහි සුමනා නම් රජ කුමරී තොමෝ,

2. පන්සියයක් රථ වලින් පන්සියයක් රජකුමරියන් විසින් පිරිවරණ ලද්දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතනට පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සකස් කොට වැඳ එකත්පස්ව හුන්නේය.

3. එකත්පස්ව හුන්නාවූම සුමනා රාජ කුමාරිතොමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කෙළේය.

“ස්වාමීනි, මේ ශාසනයෙහි සමාන ශ්‍රද්ධා ඇත්තාවූ සමාන සිල් ඇත්තාවූ සමාන ප්‍රඥා ඇත්තාවූ දන් දෙන එකෙක දන් නොදෙන එකෙකැයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයෝ දෙදෙනෙක් වන්නාහුය. ඔව්හු ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මත්තෙහි යහපත් ගති ඇත්තාවූ ස්වර්ග ලෝකයෙහි උපදින්නාහුය. ස්වාමීනි දෙවිවුම ඔවුන්ගේ වෙසෙසක් වන්නේද, වෙන් කිරීමක් වන්නේද?”

“සුමනාවෙනි, වන්නේයයි” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළේය. “සුමනාවෙනි, යම් මේ දන් දෙන්නෙක් වේද, හෙතෙම මේ නොදෙන්නහු දෙවිවූයේම දිව්‍යවූ ආයුෂයෙන්ද දිව්‍යවූ ශරීර වර්ණයෙන්ද, දිව්‍යවූ සැපයෙන්ද, දිව්‍යවූ යශසින්ද, දිව්‍යවූ අධිපති බැවින්ද යන කරුණු පසින් මැඩපවත්වයි සුමනාවෙනි, යම් ඒ

දන් දෙන්තෙක් වේද, මේ දන් නොදෙන්නහු දෙව්වුයේම මේ කරුණු පසින් මැඩපවත්වයි.”

4. ස්වාමීනි, ඉදින් වනාහි ඔව්හු එයින් චුතවුවාහු මේ ආත්ම භාවයට පැමිණෙත් නම් මනුෂ්‍යවූම ඔවුන්ගේ වෙසෙසක් වන්නේද, වෙන් කිරීමක් වන්නේද?”

5. “සුමනාවෙනි, වන්නේයයි” භාග්‍යවත්තෙම වදාළේය. “සුමනාවෙනි, යම් ඒ දන් දෙන්තෙක් වේද, හෙතෙම මේ දන් නොදෙන්නහු මනුෂ්‍ය වූයේම මිනිසුන් අයත්වූ ආයුෂයෙන්ද මානුෂකවූ ශරීර වර්ණයෙන්ද, මානුෂකවූ සැපයෙන්ද, මානුෂකවූ යශසින්ද, මානුෂකවූ අධිපති භාවයෙන්ද, යන කරුණු පසින් මැඩ පවත්වයි. සුමනාවෙනි, යම් ඒ දන් දෙන්තෙක් වේද, හෙතෙම මේ දන් නොදෙන්නහු මානුෂ්‍ය වූයේම මේ කරුණු පසින් මැඩ පවත්වයි.”

6. “ස්වාමීනි, ඉදින් වනාහි ඒ ඔව්හු ගිහිගෙන් නික්ම ශාසනයෙහි පැවිදිවෙත් නම්, ස්වාමීනි, පැවිදි වූම ඔවුන්ගේ වෙසෙසක් වන්නේද, වෙන් කිරීමක් වන්නේද?”

7. “සුමනාවෙනි, වන්නේයයි” භාග්‍යවත්තෙම වදාළේය. “සුමනාවෙනි, යම් ඒ දන් දෙන්තෙක් වේද, හෙතෙම මේ දන් නොදෙන්නහු පැවිදි වූයේම යාඥා කරණ ලද්දේම බොහෝවූ සිව්චරු පරිභෝග කරයි. යාඥා නොකරණ ලද්දේ ස්වල්පයක් පරිභෝග කරයි. යාඥා කරණ ලද්දේම බොහෝවූ පිණ්ඩපාතය පරිභෝග කරයි. යාඥා නොකරණ ලද්දේ ස්වල්පයක් පරිභෝග කරයි. යාඥා කරන ලද්දේම බොහෝවූ සෙනසුන් පරිභෝග කරයි. යාඥා නොකරණ ලද්දේ ස්වල්පයක් පරිභෝග කරයි. යාඥා කරණ ලද්දේම බොහෝවූ ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර පරිභෝග කරයි. යාඥා නොකරණ ලද්දේ ස්වල්පයක් පරිභෝග කරයි. යම් බුන්මචාරීන් සමග වාසය කෙරේද, ඔව්හු මොහුට මනාපවූම කාය කර්මයෙන්, බොහෝ කොට මනාව හැසිරෙත්. අමනාපයෙන් මදකොට හැසිරෙත්. මනාපවූම වාක් කර්මයෙන් බොහෝ කොට මනාව හැසිරෙත්. අමනාපයෙන් මදකොට හැසිරෙත්. මනාපවූම මනෝ කර්මයෙන් බොහෝකොට මනාව

හැසිරෙත්. අමනාපයෙන් මඳ කොට හැසිරෙත්. මනාපවූම පුජාව එළවත්, අමනාපවූ පුජාව මඳකොට එළවත්. යන කරුණු පසින් මැඩ පවත්වයි. සුමනාවෙනි, යම් ඒ දන් දෙන්නෙක් වේද, හෙතෙම මේ දන් නොදෙන්නහු පැවිදි වූයේම මේ කරුණු පසින් මැඩ පවත්වයි.

8. “ස්වාමීනි, ඉදින් වනාහි ඔහු දෙදෙන රහත් බවට පැමිණෙද්ද, ස්වාමීනි, රහත් බවට පැමිණියාවූම ඔවුන්ගේ වෙනසක් වන්නේද, වෙන් කිරීම වන්නේද?”

9. “සුමනාවෙනි, මෙහි වනාහි මම මොවුන්ගේ කිසි වෙනස් කරුණක් නොකියමි. එනම්, එකෙකුගේ විමුක්තිය සමග අනිකාගේ විමුක්තිය අරබයාය.”

10. “ස්වාමීනි, ආශ්චර්යය, ස්වාමීනි අද්භූතයෙකි. ස්වාමීනි යම්බඳුවූ පුණ්‍යයෝ නම් දෙවිවූවහුටත් උපකාර වෙද්ද, මනුෂ්‍යවූවහුටත් උපකාර වෙද්ද, ස්වාමීනි, මේ දන් දෙන්නට ඉතාම සුදුසුය. පින් කරන්නට සුදුසුමයයි” කීයේය.

11. “සුමනාවෙනි, මේ කාරණය මෙසේය. සුමනාවෙනි, මේ කාරණය මෙසේය. සුමනාවෙනි, දන් දෙන්නට සුදුසුමය පින් කරන්නට සුදුසුමැයි. දෙවිවූවහුටද උපකාරයෝ පින්ය. මනුෂ්‍ය වූවහුටද උපකාරයෝ පින්ය. පැවිදි වූවහුටද උපකාරයෝ පින්යයි” වදාළේය. භාග්‍යවත් තෙම මෙය වදාළේය. සුගත තෙම මෙය වදාරා ඉන්පසු ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය වදාළේය.

12. (1) “යම්සේ ලෝකයෙහි අහසින් ගමන් කරන්නාවූ නිර්මලවූ වන්දනෙම සියලු තාරකාවන් රශ්මියෙන් ඉක්මවා බබළාද,

(2) “එසේම ශීලයෙන් යුක්තවූ ශුද්ධාව ඇත්තාවූ පුරුෂ පුද්ගලතෙම ලෝකයෙහි සියලු මසුරු පුද්ගලයන් ත්‍යාගය කරණකොට ගෙන ඉක්මවා බබළයි.

(3) “යම්සේ සිය ගණන් මුදුන් ඇති විදුලි මාළා ඇති මේසයතෙම ගර්ජනා කරමින් පෘථිවියට මනාකොට වර්ෂා කරන්නේ ගොඩබිම හා පහත්බිම පුරවාද,

(4) “මෙසේ සෝවාන්වූ සමාක් සම්බුද්ධ ශ්‍රාවකවූ පණ්ඩිතතෙම කරුණු පසකින් මසුරු පුද්ගලයා මැඩපවත්වයි.

(5) “ආයුෂයෙන්ද යශසින්ද, ශරීර වර්ණයෙන්ද, සැපයෙන්ද, හෙතෙම ඒකාන්තයෙන් සැඩ පහරින් හොඟවලින් මෙන් දාන වශයෙන් පමුණුවන්නාවූ දෙවිලොවට පමුණුවන ලද්දේ පරලොව දෙවිලොවද සතුටුවේයයි” වදාළේය.”

32. චුන්දී සූත්‍රය:- 1. එක් කලෙකිහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර කළන්දක නිවාප නම්වූ වෙළඳනාරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි චුන්දී නම් රාජ කුමාරිනොමෝ,

2. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙහි.)

3. එකත්පස්ව හුන්නාවූම චුන්දී නම් රාජ කුමාරි නොමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේය. “ස්වාමීනි, අපගේ චුන්ද නම් රාජ කුමාරයෙක් වේ. හෙතෙම මෙසේ කීය. ‘යම් මේ ස්ත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ බුදුන් සරණ කොට ගියේ වේද, දහම් සරණ කොට ගියේ වේද, සංඝයා සරණ කොට ගියේ වේද, ප්‍රාණඝාතයෙන් වැළකුණේ වේද, අදත්තා දානයෙන් වැළකුණේ වේද, කාම මිත්ථ්‍යාවාරයෙන් වැළකුණේ වේද, මුසාවාදයෙන් වැළකුණේ වේද, මදයට හා ප්‍රමාදයට කරුණුවූ රහමෙර පානයෙන් වැළකුණේ වේද, හෙතෙම ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මතු සුගතියෙහිම උපදියි. දුර්ගතියෙහි නූපදියි’ යනුයි.

“ස්වාමීනි, ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විචාරමි.

4. “ස්වාමීනි, කෙබඳුවූ ශාස්තෘවරයෙකු කෙරෙහි ප්‍රසන්න වූයේ,

5. “ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මතු සුගතියෙහිම උපදීද, දුර්ගතියෙහි නූපදීදැයි,

“ස්වාමීනි, ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විචාරමි. ස්වාමීනි, කෙබඳුවූ ධර්මයෙකිහි වනාහි ප්‍රසන්න වූයේ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ

5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) කෙබඳු සංඝයා කෙරෙහි වනාහි ප්‍රසන්න වූයේ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) කෙබඳු කුශල ධර්මයන්හි සම්පූර්ණ කිරීම ඇත්තේ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

6. "එම්බා චුන්දිය, පා නැත්තාවූ හෝ දෙපා ඇත්තාවූ හෝ සිව්පා ඇත්තාවූ හෝ බොහෝ පාද ඇත්තාවූ හෝ රූප ඇත්තාවූ හෝ රූප නැත්තාවූ හෝ සංඥා ඇත්තාවූ හෝ සංඥා නැත්තාවූ හෝ නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිවූ හෝ යම්තාක් සත්වයෝ වෙද්ද, ඔවුන් අතුරෙන් අර්භත්වූ සමාක් සම්බුද්ධවූ තථාගත තෙමේ උතුම්යයි කියනු ලැබේ. චුන්දිය, යම් කෙනෙක් වනාහි බුදුන් කෙරෙහි ප්‍රසන්න වූවාහුද, ඔව්හු අග්‍රවූහු කෙරෙහි ප්‍රසන්න වූවාහුය. අග්‍රවූහු කෙරෙහි වනාහි ප්‍රසන්න වූවන්ට අග්‍රවූ විපාකය වේ.

7. "චුන්දිය, සංස්කරණය කරණ ලද්දාවූ හෝ සංස්කරණය නොකරණ ලද්දාවූ හෝ යම්තාක් ධර්මයෝ වෙද්ද, ඒ ධර්මයන් අතුරෙන් යම්සේ රාගාදී මදයන්ගේ දුරුකිරීම ඇත්තාවූ, සියලු පිපාසා දුරුකිරීම ඇත්තාවූ, සියලු ආලයන්ගේ නැසීම ඇත්තාවූ වෘත්තයන්ගේ සිදීම ඇත්තාවූ, තෘෂ්ණාවන්ගේ ක්ෂයකිරීම ඇත්තාවූ නොඇල්ම ඇත්තාවූ නිරුද්ධවීම ඇත්තාවූ නිවණක් වේද, විරාග නම්වූ ඒ නිවණ අග්‍රයයි කියනු ලැබේ. චුන්දිය, යම් කෙනෙක් වනාහි විරාග ධර්මයෙහි පැහැදුනාහුද, ඔව්හු අග්‍රවූ ධර්මයෙහි පැහැදුනාහුය. අග්‍රවූ ධර්මයෙහි වනාහි පැහැදුනවුන්ට අග්‍රවූ විපාකය වේ.

8. "එම්බා චුන්දිය, යම්තාක් සංඝවූවාහු හෝ ගණවූවාහු හෝ වෙද්ද, ඔවුන්ගෙන් යම් මේ පුරුෂ යුග්ම සතරක් වෙද්ද, පුරුෂ පුද්ගලයන් අට දෙනෙක් වෙද්ද, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ මේ ශ්‍රාවක සංඝතෙම පූජාවට සුදුසු වේ. දුර සිට ගෙනෙන ලද පූජාවට සුදුසු වේ. දක්ෂිණාව පිළිගැනීමට සුදුසු වේ. ඇඳිලි කිරීමට සුදුසු වේ. ලෝකයාට උතුම්වූ පින් කෙත වේද, මේ තථාගතයන්ගේ ශ්‍රාවක සංඝතෙම අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. චුන්දිය, යම් කෙනෙක් වනාහි සංඝයා කෙරෙහි ප්‍රසන්නවූවාහුද, ඔව්හු

අග්‍ර තන්හි ප්‍රසන්න වූවාහු වෙත්. අග්‍රවූ සංඝයා කෙරෙහි ප්‍රසන්න වූවන්ට වනාහි අග්‍රවූ විපාකය වේ.

9. "එම්බා චුන්දිය, ආර්යයන් කැමැතිවූ යම්තාක් ශීලයෝ වෙද්ද, ඔවුන්ගෙන් නොකඩවූ නො සිදුරුවූ, නොකැළඹූ තිත් නැත්තාවූ, දාස කමිත් මිදුනාවූ, නුවණැත්තන් විසින් පසස්නා ලද්දාවූ තෘෂ්ණා දෘෂ්ටීන් පරාමර්ෂණය නොකරණ ලද්දාවූ සමාධිය පිණිස පවත්නාවූ යම් මේ ශීලයෝ වෙද්ද, මෙය අග්‍රයයි කියනු ලැබේ. චුන්දිය, යම් කෙනෙක් වනාහි ආර්යයන් කැමැතිවූ ශීලයන්හි සම්පූර්ණ කිරීම ඇත්තාහු වෙද්ද, ඔව්හු අග්‍රවූ ශීලයෙහි සම්පූර්ණ කිරීම ඇත්තාහු වෙත්. අග්‍රවූ ශීලයෙහි වනාහි සම්පූර්ණ කිරීම ඇත්තවුන්ට අග්‍රවූ විපාකය වේ.

(1) "ඒකාන්තයෙන් අග්‍ර වශයෙන් පැහැදුනාවූ අග්‍රවූ ධර්මය දන්තාවූ නිරුත්තර දක්ෂිණාර්භවූ අග්‍රවූ බුදුන් කෙරෙහි පැහැදුනවුන්ටද,

(2) "වීරාගයෙන් හා උපසමයෙන් යුත් සැපය ඇත්තාවූ අග්‍රවූ ධර්මයෙහි පැහැදුනවුන්ටද, උතුම් පින් කෙතක්වූ අග්‍රවූ සංඝයා කෙරෙහි පැහැදුනවුන්ටද,

(3) "අග්‍රවූවහු කෙරෙහි දානය දෙන්නවුන්ටද අග්‍රවූ පින වැඩේ. අග්‍රවූ ආයුෂයද අග්‍රවූ ශරීර වර්ණයද යශස හා කීර්තියද සැපයද බලයද ලැබේ.

(4) "අග්‍රවූවහුට දෙන්නාවූ නුවණැත්තාවූ අග්‍ර ධර්මයෙන් යුක්තවූ පුද්ගලතෙමේ දෙවිවූයේ හෝ මිනිස්වූයේ හෝ අග්‍ර බවට පැමිණියේ අතිශයින් සතුටුවේයයි වදාළේය."

33. උග්ගහ මෙණ්ඩක නත්තු සූත්‍රය:- 1. එක් සමයෙක්හි භාග්‍රයවතුන් වහන්සේ හද්දිය නම් නුවර ස්වයංජාත වනලැහැබෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි වනාහි උග්ගහ නම් මෙණ්ඩක සිටුහුගේ මුණුබුරුතෙම භාග්‍රයවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, භාග්‍රයවතුන් වහන්සේට වැද එකත්පස්ව හුන්නේය.

2. එකත්පස්ව හුන්නාවුම උග්ගහ නම් මෙණ්ඩක සිටුහුගේ මුණුබරුතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කීයේය. “ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තමන් සතරවෙනි කොට ඇත්තේ සෙට දවස පිණිස මාගේ බත ඉවසන සේක්වායි.” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, නිශ්ශබ්දවීමෙන් ඉවසුසේක. ඉක්බිති උග්ගහ නම් මෙණ්ඩක සිටුහුගේ මුණුබරුතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඉවසීම දැන, හුනස්නෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මනාකොට වැඳ පැදකුණු කොට ගියේය.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ රාත්‍රිය ඇවෑමෙන් පෙරවරු වේලෙහි හැඳ පොරොවා පාත්‍ර සිව්වර ගෙන උග්ගහ නම් මෙණ්ඩක සිටු මුණුබරුගේ ගෘහය යම් තැනෙක්හිද, එතැනට පැමිණියේක. පැමිණ පනවන ලද ආසනයෙහි වැඩහුන්සේක.

4. ඉක්බිති උග්ගහ නම් මෙණ්ඩක සිටු මුණුබරුතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ප්‍රණීතවූ කෑ යුතු දෙයින්ද බුදිය යුතු දෙයින්ද සියතින් සතුටු කෙළේය. මනාකොට පැවරුයේය. ඉක්බිති උග්ගහ නම් මෙණ්ඩක මුණුබරුතෙම වැළඳුවාවූ පාත්‍රයෙන් ඉවත් කළ අත් ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එකත්පස්ව හුන්තේය.

5. එකත්පස්ව හුන්නාවුම උග්ගහ නම් මෙණ්ඩක සිටු මුණුබරුතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කෙළේය. “ස්වාමීනි, මාගේ මේ කුමරියෝ සැමි කුල වලට යන්නාහුය. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් හෙයකින් ඔවුන්ට බොහෝ කලක් හිත සැප පිණිස වන්නේද, එහෙයින් ඔවුන්ට අවවාද කරණ සේක්වා. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔවුන්ට අනුශාසනා කරණ සේක්වා.”

6. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ කුමරියන්ට මෙය වදාළේය. “කුමරියෙනි, එහෙයින් මෙහි වැඩ කැමැතිවූ හිත කැමැතිවූ අනුකම්පා ඇත්තාවූ මව්පියෝ අනුකම්පා පිණිස යම් ස්වාමියෙකුට දෙන්නාහුද, ඔහුට පළමු නැගිටින්නියෝද පසුව නිදා ගන්නියෝද, කුමක් කෙරෙමිදැයි, පිළිවිස කරන්නියෝද,

මනාප පරිදි හැසිරෙන්නියෝද, ප්‍රිය තෙපුල් කියන්නියෝද වන්නෙමුයි මෙසේ හික්මිය යුතුයි. කුමරියෙනි, මෙසේ වනාහි හික්මිය යුතුයි.

7. "කුමරියෙනි, එහෙයින් මෙහි යම් ඒ ස්වාමීහුගේ මවිය කියා හෝ පියාය කියා හෝ මහණ බමුණෝය කියා හෝ ගරු කටයුත්තෝ වන්නාහුද, ඔවුන්ට සත්කාර කරන්නෙමු ගෞරව කරන්නෙමු. බුහුමන් කරන්නෙමු, පූජා කරන්නෙමු, ලඟට පැමිණිය වුන්ටද ආසනයෙන් හා ජලයෙන් පුදන්නෙමුයි මෙසේ හික්මිය යුතුයි. කුමරියෙනි, තොප විසින් මෙසේ වනාහි හික්මිය යුතුයි.

8. "කුමරියෙනි, එහෙයින් මෙහි ස්වාමීහුගේ එළු ලොම් හෝ කපු පුළුන් හෝ යම් ඒ ඇතුළත්හිවූ කර්මාන්ත වෙද්ද, එහි අලස නොවූවාහු ඒ කර්මාන්තයෙහි උපයාවූ විමසීම් නුවණින් යුක්තවූවෝ කරන්ට සමර්ථ සංවිධාන කරන්ට සමර්ථ දක්ෂවූවෝ වන්නෙමුයි, මෙසේ හික්මිය යුතුයි. කුමරියෙනි, මෙසේ වනාහි තොප විසින් හික්මිය යුතුයි.

9. "කුමරියෙනි, එහෙයින් මෙහි ස්වාමීහුගේ අභ්‍යන්තරවූ දාසයෝය කියා හෝ පණිවිඩකාරයෝය කියා හෝ කම්කරුවෝය කියා හෝ යම් මේ ඇතුළත ජනයාවේද, එවුන් කළ දෙයද කළ දෙය වශයෙන් දැනගන්නෙමු. නොකළ දෙයද නොකළ දෙය වශයෙන් දැනගන්නෙමුයි හිලන් වූවන්ගේද සුවදුක් බල බලා දැනගන්නෙමුයි. කෑයුතු දෙයක්ද බුදිය යුතු දෙයක්ද මොහුට උපකාරවේද, එයින් විභාග කරන්නෙමුයි, මෙසේ හික්මිය යුතුයි.

10. කුමරියෙනි, මෙසේ වනාහි තොප විසින් හික්මිය යුතුයි. කුමරියෙනි, එහෙයින් මෙහි ස්වාමීතෙම යම් ධනයක් හෝ ධාන්‍යයක් හෝ රජනයක් හෝ ස්වර්ණයක් හෝ ගෙණෙන්නේද, එය ආරක්ෂාවෙන් ගෝපනයෙන් සම්පාදනය කරන්නෙමු. ඔහුට ධූර්ත නොවූවෝ සොර නොවූවෝ ලොල් නොවූවෝ විනාශකාරී නොවූවෝ වන්නෙමුයි හික්මිය යුතුයි.

11. "කුමරියෙනි, මෙසේ වනාහි තොප විසින් හික්මිය යුතුයි. කුමරියෙනි, මේ කරුණු පසින් වනාහි යුක්තවූ ස්ත්‍රිය ශරීරයාගේ

බිඳීමෙන් මරණින් මතු මනාප කායික නම් දෙවියන්ගේ සමාන බවට පැමිණෙයි වදාළේය.”

12. (1) “වීර්ය ඇති උත්සාහවත්වූ යමෙක් හැම කල්හි ඇය සත්තයෙන් පෝෂණය කෙරේද, ඕනෑමෝ සියලු කැමති දෙය දෙන්නාවූ පොෂණය කරන්නාවූ ස්වාමියා ඉක්මවා නොහැරියි.

(2) “ඒ ස්ත්‍රීනොමෝ කැමති පරිදි හැසිරීමෙන් ස්වාමියා කෝපද නොකරන්නේය. නුවණැත්තී ස්වාමීහුගේ සියලු ගරු කටයුත්තන්ද පුදයි.

(3) “උත්සාහවත් වූවා, අලස නොවූවා සංග්‍රහ කරණලද පිරිවර ජනයන් ඇත්තී ස්වාමියාට මනාපවූවා හැසිරෙයි. රැස්කරණලද ධනයද රක්ෂාකරයි.

(4) “ස්වාමියාගේ කැමැත්ත අනුව පවත්නාවූ යම් ස්ත්‍රීයක් නොමෝ මෙසේ පවතීද, ඕනෑමෝ යම් තැනෙක්හි නිර්මානරතී නම් ඒ දෙවියෝ ඇද්ද, එහි උපදී යයි’ වදාළේය.”

34. සන්දිට්ඨික දානඵල සීහසේනාපති සූත්‍රය:- 1. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල් නුවර මහ වනයෙහිවූ කුටාගාර ශාලාවෙහි වැඩවසනසේක. එකල්හි වනාහි සීහ නම් සෙනෙවිතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණ සිටියේය. පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මනා කොට වැඳ එකත්පස්ව හුන්නේය.

2. එකත්පස හුන්නාවූම සීහ නම් සෙනෙවිතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කෙළේය. “ස්වාමීනි, තමන් විසින් දැක්කහැකිවූ දාන විපාකයක් පනවනට හැක්කේද?

“සීහය, හැක්කේයයි” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළේය. “සීහය, දීමෙහි ශූරවූ ස්වාමීභාවයෙහි සිට දෙන තැනැත්තේ බොහෝ දෙනාට ප්‍රියවූවෙක් මනවඩන්නෙක්වේ. සීහය, දීමෙහි ශූරවූ දානපති භාවයෙහි සිටි තැනැත්තේ බොහෝ දෙනාට

ප්‍රිය වූවෙක් මන වඩන්නෙක් වේය යන යමකුන්වේද, මෙයද තමන් විසින් දැක්කහැකි දානයෙහි ඵලයවේ.

3. "නැවත අනිකක්ද කියමි. සීහය, දීමෙහි ශූරවූ දානපතියා ශාන්තවූ සත් පුරුෂයෝ සේවනය කරත්. සීහය, දානයෙහි ශූරවූ දානපතියා ශාන්තවූ සත්පුරුෂයෝ සේවනය කරත් යන යමකුන් වේද, මෙයද තමන් විසින් දැක්කහැකිවූ දානයෙහි ඵලයවේ.

4. "නැවත අනිකක්ද කියමි. සීහය, දානයෙහි ශූරවූ දානපතීහුගේ යහපත්වූ ගුණ සොෂාවෙක් උස්ව පැනනගියි. සීහය, දන් දීමෙහි ශූරවූ දානපතීහුගේ යහපත්වූ ගුණ සොෂාවෙක් උස්ව පැනනගියි යන යමකුන් වේද, මෙයද තමන් විසින් දැක්කහැකි දානයෙහි ඵලය වේ.

5. "නැවත අනිකක්ද කියමි. සීහය, දන්දීමෙහි ශූරවූ දානපතිතෙම යම් යම් පිරිසකට පැමිණේද, ඉදින් ක්ෂත්‍රිය පිරිසකට හෝ බ්‍රාහ්මණ පිරිසකට හෝ ගෘහපති පිරිසකට හෝ ශ්‍රමණ පිරිසකට හෝ නිර්භයවම නිෂ්තේෂ්ෂක නුවුයේම පැමිණෙයි. සීහය, දන් දීමෙහි ශූරවූ දානපතිතෙම ක්ෂත්‍රිය පිරිසකට හෝ බ්‍රාහ්මණ පිරිසකට හෝ ගෘහපති පිරිසකට හෝ ශ්‍රමණ පිරිසකට හෝ යම් යම් පිරිසකට පැමිණේද, නිර්භයවම නොමකුටුයේම පැමිණෙයි යන යමකුන්වේද මෙයද තමන් විසින් දැක්ක හැකිවූ දානයෙහි විපාකය වේ.

6. "නැවත අනිකක්ද කියමි. සීහය, දන්දීමෙහි ශූරවූ දානපතිතෙම ශරීරයාගේ බිදීමෙන් මරණින් මතු යහපත් ගති ඇත්තාවූ ස්වර්ගලෝකයෙහි උපදියි. සීහය, දීමෙහි ශූරවූ දානපතිතෙම ශරීරයාගේ බිදීමෙන් මරණින් මතු යහපත් ගති ඇති ස්වර්ගලෝකයෙහි උපදිය යන යමකුන්වේද, මෙය පරලොච වන්නාවූ දානයෙහි විපාකය වේයයි" වදාළේය. මෙසේ වදාළ කල්හි සීහ නම් සෙනෙවිතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කීයේය.

7. "ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් තමන් විසින් දැක්කහැකිවූ යම් මේ දාන විපාක සතරක් වදාරණ ලද්දාවුද,

මම මෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඇදහීමෙන් නොපැමිණෙමියි මමද මොවුන් දනිමි.

8. “ස්වාමීනි, මම දන් දීමෙහි ශුරවූ දානපතිවූයේ බොහෝදෙනාට ප්‍රියවූවෙක්, මනාප වූවෙක් වෙමි. ස්වාමීනි, මම දන්දීමෙහි ශුරවූ දානපතියෙක් වෙමි. ශාන්තවූ සත්පුරුෂයෝ මා සේවනය කරන්. ස්වාමීනි, මම දානයෙහි ශුරවූ දානපතිවෙමි. මාගේ යහපත්වූ ගුණ සොෂාව උස්ව නැංගේය.’ සීහ නම් සෙනෙවිතෙම දන්දීමෙහි ශුරය, දන්දීම කරන්නෙක සංඝයාට උපස්ථාන කරන්නෙක’ කියායි. ස්වාමීනි, මම දන් දීමෙහි ශුරවූ දානපතිවූයෙමි. ක්ෂත්‍රිය පිරිසකට හෝ බ්‍රාහ්මණ පිරිසකට හෝ ගෘහපති පිරිසකට හෝ ශ්‍රමණ පිරිසකට හෝ යම් මේ පිරිසකට පැමිණෙමිද, නිර්භයවම නොමකුඩුයේම පැමිණෙමි.

9. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 7 ඡෙදය මෙනි.)

10. “ස්වාමීනි, මට යමකුත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළේද, ‘සීහය, දානයෙහි ශුරවූ දානපතිතෙම ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මතු යහපත් ගති ඇති ස්වර්ග ලෝකයෙහි උපදියයි’ මම මෙය නොදනිමි. මෙහිදු මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඇදහීමෙන් පැමිණෙමියි” කීයේය.

11. “සීහය, මේ කාරණය මෙසේය. සීහය, මෙය මෙසේය දන් දීමෙහි ශුරවූ දානපතිතෙම ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මතු යහපත් ගති ඇති ස්වර්ලෝකයෙහි උපදී යයි” වදාළේය.

12. (1) “නොමසුරුවූ, දෙන්නාවූ මනුෂ්‍යතෙම ප්‍රියයෙක් වේ. ඔහු බොහෝදෙනා සේවනය කෙරෙත්. හෙතෙම කීර්තියටද පැමිණේ, ඔහුගේ යශසද වැඩේ, නොමකුඩුයේ පිරිසට පැමිණේ. විශාරදයෙක් වේ.

(2) “එහෙයින්ම නුවණැත්තෝ සැප සොයන්නාහු මසුරුමල දුරුකොට දන් දෙත්. ඔව්හු දෙවිලොව පිහිටියාහු දෙවියන්ගේ එක්වීමට ගියාහු, බොහෝ කලක් සිත් අලවා වාසය කෙරෙත්.

(3) “කරණ ලද ආවාස ඇති හෙවත් දිව්‍ය විමාන පහළවීම් ඇතිකරණලද කුසල් ඇති සත්වයෝ මෙයින් චුතව ස්වකීය ප්‍රභාවෙන් නන්දනොද්‍යානයෙහි හැසිරෙත්. ඔව්හු එහි පස්කම් සැපයෙන් යුක්තවුවාහු පිනවත් ඇලෙන්, සතුටුවත්.

(4) “තාදී ගුණ ඇත්තාවූ තෘෂ්ණාදීන් අනිශ්‍රිතවූ තථාගතයන් වහන්සේගේ වචනය කොට බුදුන්ගේ ශ්‍රාවකයෝ දෙවිලොව අභිරමනය කෙරෙත්වායයි’ වදාළේය.

35. දානානිසංස සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ දානයෙහි අනුසස් පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්, බොහෝදෙනාට ප්‍රිය වූවෙක් මනවඩන්තෙක් වෙයි. ශාන්තවූ සත්පුරුෂයෝ භජනය කරත්. යහපත්වූ ගුණ ඝොෂාව පැන නගීයි. ගෘහස්ත ධර්මයෙන් පහනොවූයේ වෙයි හෙවත් නොකඩවූ පඤ්ච ශීලය ඇත්තේ වෙයි. ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මතු යහපත් ගති ඇති දිව්‍යලෝකයෙහි උපදීයි. මහණෙනි, මොහු වනාහි දානයෙහි අනුසස් පස වෙත්යයි’ වදාළේය.

2. (1) “සත්පුරුෂයන්ගේ ධර්මය නොඉක්මවමින් දෙනු ලබන්නේ ප්‍රියයෙක් වෙයි. සංයමයෙන් යුක්තවූ බ්‍රහ්මවර්යා ඇත්තාවූ ශාන්තවූ සත්පුරුෂයෝ භජනය කෙරෙත්.

(2) “උන්වහන්සේලා ඔහුට සියලු දුක් දුරලන්නාවූ යම් ධර්මයක් දෙගනා කෙරෙත්ද, හෙතෙම මෙලොව ඒ ධර්මය දැන ආශ්‍රව රහිතවූයේ පිරිනිවේයයි” වදාළේය.

36. කාලදාන සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ සුදුසු කාලයෙහි දෙනන්නාවූ දාන පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්, ආගන්තුකයාට දානය දේද, ගමන් යන්නාට දානය දේද, ගිලනාට දානය දේද, දුර්භික්ෂයෙහි දානය දේද, යම් ඒ අලුත් ශෂ්‍ය අලුත් ඵල වෙත්ද, ඔවුන් පළමුකොට සිල්වතුන් කෙරෙහි පිහිටුවාද (යන පසයි.) මහණෙනි, මොහු වනාහි සුදුසු කාලයෙහි දෙන දාන පස වෙත්යයි” වදාළේය.

1. “ප්‍රඥා ඇත්තාවූ ප්‍රතිග්‍රාහකයන්ගේ වචන දන්තාවූ පහවූ මසුරු මල ඇත්තෝ සුදුසු කාලයෙහි දන් දෙත්. සෘජුවූ තාදී ගුණයෙන් යුක්තවූ ආර්යයන් විෂයෙහි සුදුසු කාලයෙහි දෙන ලද්ද කාලදානය වේ.

2. “විශෙෂයෙන් ප්‍රසන්න සිත් ඇති ඔහුගේ දක්ෂිණා තොමෝ මහත් ඵල ඇත්තී වේ. යම් කෙනෙක් එහි අනුමෝදන් හෝ වෙද්ද, වතාවත් හෝ කෙරෙද්ද?

3. “එයින් දක්ෂිණා තොමෝ අඩුවූවක් නොවන්නීය. ඔව්හුද පිනට කොටස්කාරයෝ වෙත්. යමෙකු කෙරෙහි දෙන ලද්ද මහත්ඵල වේද,

“එහෙයින් නොපසුබට සිත් ඇත්තේ දන් දෙන්නේය. පින් පරලොව සත්වයන්ට පිහිට වෙන්යයි” වදාළේය.

37. පඤ්චට්ඨාන දාන සූත්‍රය:- “මහණෙනි භොජනය දෙන්නාවූ දායකතෙම දානය ලබන්නන්ට කරුණු පසක් දෙයි. කවර පසක්ද යත්? ආයුෂය දෙයි, ශරීර වර්ණය දෙයි, කායික චෛතසික සැපය දෙයි, ශරීර ශක්තිය දෙයි, වැටහෙන නුවණ දෙයි, ආයුෂයදී වනාහි දිව්‍යවූ හෝ මනුෂ්‍යවූ හෝ ආයුෂයට කොටස් කාරයෙක් වෙයි. වර්ණයදී, සැපයදී, බලයදී, නුවණදී, දිව්‍යවූ හෝ මනුෂ්‍යවූ හෝ නුවණට කොටස්කාරයෙක් වෙයි යන පසයි. මහණෙනි, භොජනය දෙන්නාවූ දායකතෙම දානය ලබන්නන්ට මේ කරුණු පස දේයයි” වදාළේය.

1. “ප්‍රාඥවූ දායකතෙම ආයුෂය දෙන්නේ බලය දෙන්නේ වර්ණය දෙන්නේ නුවණ දෙන්නේ වේ. සැපය දෙන්නාවූ නුවණැත්තාවූ හෙතෙම සැපයට පැමිණේ.

2. “ආයුෂයද බලයද වර්ණයද සැපයද නුවණද දී හෙතෙම යම් යම් තැනක උපදීද, ඒ ඒ තන්හි දීර්ඝායුෂ ඇත්තෙක් යශස් ඇත්තෙක් වේයයි වදාළේය.”

38. සද්ධානිශංස සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, ශ්‍රද්ධාව ඇත්තාවූ කුලපුත්‍රයා කෙරෙහි මේ අනුසස් පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්? මහණෙනි, ලෝකයෙහි යම් ඒ ශාන්තවූ සත්පුරුෂයෝ

39. පඤ්චධාන දස්සන සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ කරුණු පසක් දක්නාවූ මච්චියෝ කුලයෙහි උපදින්නාවූ පුත්‍රයා කැමති වෙත්. කවර පසක්ද? පොෂණය කරණ ලද්දේ හෝ අප පොෂණය කරන්නේය. අපගේ කටයුත්ත හෝ කරන්නේය. කුලවංශය බොහෝ කල් පවත්නේය. දායාදය පිළිපදනේය. තවද කඵරිය කළාවූ පරලොව ගියවුන්ට දානය දෙන්නේය යන පසයි. මහණෙනි, මේ කරුණු පස වනාහි දක්නාවූ මච්චියෝ කුලයෙහි උපදින්නාවූ පුත්‍රයා කැමති වෙත්යයි” වදාළේය.

1. “නුවණැත්තෝ කරුණු පසක් දකිමින් පුතෙකු කැමති වෙත්. පොෂණය කරණ ලද්දේ හෝ අප පොෂණය කරන්නේය. අපගේ කටයුත්ත හෝ කරන්නේය.

2. “කුල වංශය බොහෝ කල් පවත්නේය. දායාදය පිළිපදනේය. තවද පරලොව ගියවුන්ට දක්ෂිණාව දෙන්නේය.

3. “නුවණැත්තෝ මේ කරුණු පස දකිමින් පුත්‍රයෙකු කැමති වෙත්. එහෙයින් කෘතඥවූ කළ උපකාර දන්නාවූ ශාන්තවූ සත්පුරුෂයෝ,

4. “පෙරකළ උපකාර සිහිකරමින් මච්චියන් පොෂණය කරත්. පූර්ව උපකාර ඇත්තාවූ ඔවුන්ගේ කටයුතු ඒවූ පරිද්දෙන් කරත්.

5. “මච්චියන්ගේ අවවාදය කරන්නාවූ තමන් පොෂණය කළ මච්චියන් පොෂණය කරන්නාවූ කුලවංශය නොපිරිහෙළන්නාවූ ශ්‍රද්ධා ඇත්තාවූ ශීලයෙන් යුක්තවූ පුත්‍රතෙම පැසසිය යුතු වේයයි” වදාළේය.

40. පඤ්චවඩ්ඪී සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, හිමවත් පර්වත රාජයා ඇසුරුකොට මහත්වූ වෘක්ෂයෝ වැඩිම පසකින් වැඩෙත්. කවර පසකින්ද යත්? අතු හා කොළ දළ වලින් වැඩෙත්. සිවියෙන් වැඩෙත්. පතුරෙන් වැඩෙත්. එලයෙන් වැඩෙත්. හරයෙන් වැඩෙත්. මහණෙනි, හිමවත් පර්වතරාජයා ඇසුරුකොට මහා වෘක්ෂයෝ මේ වැඩිම පසෙන් වැඩෙත්.

2. "මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම ශ්‍රද්ධාව ඇති කුලපතියා ඇසුරුකොට ඇතුළත් ජනතෙම වැඩිමි පසකින් වැඩෙයි.

3. "කවර පසකින්ද යන්? ශ්‍රද්ධාවෙන් වැඩෙයි, ශීලයෙන් වැඩෙයි, ශ්‍රැතයෙන් වැඩෙයි, ත්‍යාගයෙන් වැඩෙයි, ප්‍රඥාවෙන් වැඩෙයි.

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

1. "ගම් නැති පෙදෙසෙහිවූ මහත්වූ වනයෙහි ගෛල පර්වතයක් යම්සේ වෙද්ද, එය ඇසුරුකොට ඒ වනයෙටු වාක්ෂයෝ යම්සේ වැඩෙද්ද,

2. "එසේම මේ ලොකයෙහි ශීලයෙන් යුක්තවූ ශ්‍රද්ධාව ඇති කුලපතියා ඇසුරුකොට අඹුදරුවෝද නැයෝද වැඩෙත්.

3. "ඇමතියෝද ඤාති සමූහයාද යන මොහුට අනුව ජීවත් වන්නාවූ යම් කෙනෙක් වෙද්ද, ඔව්හු සිල්වත්වූ මොහුගේ සීලයද ත්‍යාගයද සුවර්තයන්ද දකිමින් ඒ අනුව කටයුතු කෙරෙත්. නුවණැත්තාවූ යම්කෙනෙක් වෙද්ද, ඔව්හු,

4. "මෙලොව සුගතියට යන මාර්ගයවූ කුශල ධර්මයෙහි හැසිර දෙවිලොව කම් සැපයෙන් කැමති වන්නාවූ ප්‍රීතිවන්නාවූ, සතුටුවෙත්යයි වදාළේය."

(සතරවන සුමනා වර්ගය නිමි.)

5. මුණ්ඩරාජ වර්ගය.

41. භොගාදිය සූත්‍රය:- 1. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 31 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. "එකල්හි වනාහි අනේපිඬු මහ සිටුකෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැඳ එකත්පස්ව හුන්නේය. එකත්පස්ව හුන්නාවූ අනේපිඬු මහ සිටුහට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළේය.

3. "ගෘහපතිය, මේ සම්පත් ලැබිය යුතු කරුණු පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්?

4. "ගෘහපතිය, මේ ලෝකයෙහි ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම උත්ථාන වීර්යයෙන් ලබන ලද්දාවූ බාහු බලයෙන් රැස්කරණ ලද්දාවූ දාඩිය වැගිරීම් ඇත්තාවූ දැහැමිවූ, දැහැමින් ලබන ලද්දාවූ සම්පත්වලින්

5. "තමා සුවපත් කරයි, පිණවයි, මනාකොට සුවසේ පරිහරණය කරයි. මවිපියන් සුවපත් කරයි, පිණවයි, මනාකොට සුවසේ පරිහරණය කරයි, අඹුදරුවන් හා දැසිදස් කම්කරු පුරුෂයන් සුවපත් කරයි, පිණවයි, මනාකොට සුවසේ පරිහරණය කරයි. මේ පළමුවන සම්පත් ලැබියයුතු කරුණවේ. නැවත අනිකක්ද කියමි.

6. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡෙදය මෙනි.)

7. "මිත්‍රාමාත්‍යයන් සැපවත් කරයි, පිණවයි. මනාකොට සැපසේ පරිහරණය කරයි. මේ දෙවන සම්පත් රැස්කළ යුතු කරුණ වේ. නැවත අනිකක්ද කියමි.

8. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡෙදය මෙනි.)

9. "ගින්නෙන් හෝ දියෙන් හෝ රජුන්ගෙන් හෝ සොරුගෙන් හෝ අප්‍රිය දායාදයන්ගෙන් හෝ යම් ඒ විපත් වෙද්ද, එබඳු විපත්වලදී සම්පත්වලින් වසාගෙන පවතියි තමා සුවපත් කෙරෙයි. මේ තුන්වන සම්පත් ලැබියයුතු කරුණවේ. නැවත අනිකක්ද කියමි.

10. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡෙදය මෙනි.)

11. පිදවිලි පසක් කරන්නේ වෙයි. නැයින්ට දියයුතු පූජාවය ආගන්තුගයන්ට කටයුතු පූජාවය. පළමු පරලොව ගියවුන්ට කළයුතු පූජාවය රජුන්ට දියයුතු පූජාවය. දේවතාවන්ට දියයුතු පූජාවය යන පසයි. මේ සතරවන සම්පත් ලැබියයුතු කරුණවේ. නැවත අනිකක්ද කියමි.

12. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡෙදය මෙනි.)

13. “මදයෙන් හා ප්‍රමාදයෙන් වැළකුණාවූ ක්ෂාන්තිය හා සුරත භාවයෙහි ඇතුළත්වූ යම් මේ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ එකලාව තමන් දමනය කෙරෙද්ද, එකලාව තමන් සංසිඳුවද්ද, එකලාව තමන් පිරිනිවෙද්ද, එබඳුවූ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් කෙරෙහි මතුමත්තෙහි සැප විපාක දෙන්නාවූ ස්වර්ගයට හිත වූ සැප විපාක ඇත්තාවූ ස්වර්ග සැපය පිණිස පවත්නාවූ දක්ෂිණාව පිහිටුවයි. මේ පස්වන සම්පත් රැස්කළයුතු කරුණ වේ. ගෘහපතිය මොහු වනාහි සම්පත් රැස්කළයුතු කරුණු පසවෙත්.

14. “ගෘහපතිය, ඉදින් මේ සම්පත් ලැබියයුතු කරුණු පස ගනිමින් පැවතුනාවූ ඒ ආර්ය ශ්‍රාවකයාගේ සම්පත් විනාශයට යෙද්ද, ඔහුට මෙබඳු සිතක් වෙයි. ‘ඒකාන්තයෙන් සම්පත් ලැබියයුතු යම් කරුණු වෙද්ද, ඔවුන්ද මම ගත්තෙමි. මාගේ සම්පත්ද විනාශයට යෙත්යයි’ මෙසේ මොහුට විපිළිසර නොවීමක් වන්නේය.

15. “ගෘහපතිය, ඉදින් සම්පත් ලැබියයුතු මේ කරුණු පස පිළිපදින්නාවූ ඒ ආර්ය ශ්‍රාවකයාගේ සම්පත් මනාව වැඩෙද්ද, ඔහුට මෙබඳු සිතක් වෙයි. ‘ඒකාන්තයෙන් සම්පත් ලැබියයුතු යම් කරුණු වෙද්ද, ඔවුන්ද මම පිළිපදිමි මාගේ සම්පත්ද මනාව වැඩෙත්යයි මෙසේ මොහුට කරුණු දෙකින්ම විපිළිසර නොවීම වේයයි” වදාළේය.

(1) “මා විසින් සම්පත් අනුභව කරණලදහ. පොෂණය කළයුත්තෝ පොෂණය කරණලදහ. විපත්තිහු එතෙර කරණ ලදහ. මතු මත්තෙහි උතුම් විපාක ඇති දානය දෙන ලදී. තවද පිදවිලි පස කරණ ලදී.

(2) “සංයම ඇත්තාවූ බ්‍රහ්මචාරීවූ සිල්වත්හු උපස්ථාන කරණ ලදහ. නුවණැත්තෝ ගිහිගෙයි වසමින් යමක් සඳහා සම්පත් කැමතිවන්නේද, මා විසින් ඒ අර්ථය ලබන ලදී. පසුව නොකැවියයුතු පරිදි කරණලදී.

(3) “මේ සිහිකරන්නාවූ සත්වතෙම පඤ්චසීලයෙහි පිහිටියාවූ මිනිසෙක් වේද, මෙලොවදීම ඔහු ප්‍රශංසා ලබන් පරලොව, දෙවිලොවද සතුටුවේයයි” වදාළේය.

42. සප්පුරිසත්ථ සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කුලයෙහි උපදිනු ලබන්නාවූ සත්පුරුෂතෙම බොහෝ දෙනාට වැඩ පිණිස හිත පිණිස සැප පිණිස වේ. මව් පියන්ට වැඩ පිණිස හිත පිණිස සැප පිණිස වේ. අඹුදරුවන්ට වැඩ පිණිස හිත පිණිස සැප පිණිස වේ. දැසි දස් කම්කරු පුරුෂයන්ට වැඩ පිණිස හිත පිණිස සැප පිණිසවේ. මිත්‍රාමාත්‍යයන්ට වැඩ පිණිස හිත පිණිස සැප පිණිසවේ. ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්ට වැඩ පිණිස හිත පිණිස සැප පිණිස වේ.

2. "මහණෙනි, යම්සේ මහත්වූ වර්ෂාව සියලු සත්වයන් සම්පාදනය කරමින් බොහෝ දෙනාට වැඩ පිණිස සිත පිණිස සැප පිණිස වේද, මහණෙනි, එපරිද්දෙන්ම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

(1) "බොහෝ දෙනාට හිතවූයේ සම්පත් ලැබ සිටි ධර්මයෙන් රක්තාලද ඔහු දෙවතාතොමෝ රකියි. ඔහු ශ්‍රැතවූ ශීලයෙන් හා ව්‍රතයෙන් යුක්තවූ ධර්මයෙහි පිහිටියහු කීර්ති තොමෝ නොහරියි.

(2) "ධර්මයෙහි පිහිටියාවූ ශීලයෙන් යුක්තවූ සත්‍ය වචන කියන්නාවූ ලජ්ජා ඇති ජම්බු නදියෙන් හටගත් රනින් කළ කාසියක් වැනිවූ ඔහුට කවරෙක් නින්දාකරන්ට සුදුසු වේද, දෙවියෝද ඔහුට ප්‍රශංසා කරත්. බ්‍රහ්මයා විසින්ද හෙතෙම ප්‍රශංසා කරණ ලද්දේයයි" වදාළේය.

43. ඉට්ඨ ධම්ම සූත්‍රය:- 1. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 41 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි)

2. "ගෘහපතිය, ඉෂ්ටවූ කැමතිවූ මන වඩන්නාවූ මේ ලෝකයෙහි දුර්ලභ කරුණු පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්? ගෘහපතිය, ඉෂ්ටවූ කැමැතිවූ මන වඩන්නාවූ ආයුෂයතෙම ලෝකයෙහි දුර්ලභවේ. ඉෂ්ටවූ කාන්තවූ මනාපවූ ශරීර වර්ණය තෙම ලෝකයෙහි දුර්ලභවේ. ඉෂ්ටවූ කාන්තවූ මනාපවූ සැපය ලෝකයෙහි දුර්ලභවේ. ඉෂ්ටවූ කාන්තවූ මනාපවූ යශස ලෝකයෙහි දුර්ලභවේ. ඉෂ්ටවූ කාන්තවූ මනාපවූ ස්වර්ග සැපයෝ ලෝකයෙහි දුර්ලභ වෙත්.

3. "ගෘහපතිය, මොහු වනාහි ඉෂ්ටවූ කාන්තවූ මනාපවූ ලෝකයෙහි දුර්ලභවූ කරුණු පස වෙත්. ගෘහපතිය, ඉෂ්ටවූ කාන්තවූ මනාපවූ ලෝකයෙහි දුර්ලභවූ මේ පඤ්ච ධර්මයන්ගේ යාඥා කිරීම් හේතුවෙන් හෝ ප්‍රාර්ථනා හේතුවෙන් හෝ ලැබීම නොකියමි.

4. "ගෘහපතිය, ඉෂ්ටවූ කාන්තවූ මනාපවූ ලෝකයෙහි දුර්ලභවූ මේ පස් වැදෑරුම්වූ කාරණයන්ගේ ආයාචනා හේතුවෙන් හෝ ප්‍රාර්ථනා හේතුවෙන් හෝ ලැබීමක් වන්නේ නම් මේ ලෝකයෙහි කවරෙක් කුමකට භයවන්නේද? ගෘහපතිය, ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම ආයුෂය කැමැත්තේ ආයුෂය යාඥා කරන්නන්ට හෝ ආයුෂයට සතුටු වන්ට හෝ ආයුෂයට කැමතිවන්ට හෝ නොම සුදුසුයි. ගෘහපතිය, ආයුෂය කැමතිවූ ආර්ය ශ්‍රාවකයා විසින් ආයුෂ පිණිස පවත්නාවූ කුශල ප්‍රතිපදාව පිළිපැදිය යුතුයි. ආයුෂය පිණිස පවත්නාවූ පිළිපත්තාවූ මොහුගේ කුශල ප්‍රතිපදාව වනාහි ආයුෂය ලැබීම පිණිස පවතියි. හෙතෙම දිව්‍යවූ හෝ මනුෂ්‍යවූ හෝ ආයුෂය ලබන්නේ වෙයි.

5. "ගෘහපතිය, ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම වර්ණය කැමැත්තේ, වර්ණය යාඥා කරන්ට හෝ සතුටුවන්ට හෝ වර්ණයට කැමතිවන්ට හෝ නොම සුදුසුයි. ගෘහපතිය, වර්ණය කැමැත්තාවූ ආර්ය ශ්‍රාවකයා විසින් වර්ණය පිණිස පවත්නාවූ ප්‍රතිපදාව පිළිපැදිය යුතුයි. මොහු විසින් පිළිපත්තාවූ වර්ණය පිණිස පවත්නාවූ ප්‍රතිපදාව වනාහි වර්ණය ලැබීම පිණිස පවතියි. හෙතෙම දිව්‍යවූ හෝ මනුෂ්‍යවූ හෝ වර්ණය ලබන්නේ වෙයි.

6. "ගෘහපතිය, ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම සැප කැමැත්තේ සැපය යාඥා කරන්ට හෝ සතුටුවන්ට හෝ සැපයට කැමතිවන්ට හෝ නොම සුදුසුයි. ගෘහපතිය, සැප කැමැත්තාවූ ආර්ය ශ්‍රාවකයා විසින් සැපය පිණිස පවත්නාවූ කුශල ප්‍රතිපදාව පිළිපැදිය යුතුයි. මොහු විසින් පිළිපත්තාවූ සැපය පිණිස පවත්නා කුශල ප්‍රතිපදාව වනාහි සැප ලැබීම පිණිස පවතියි. හෙතෙම දිව්‍ය හෝ මනුෂ්‍යවූ හෝ සැපය ලබන්නේ වෙයි.

7. "ගෘහපතිය, ආර්ය ශ්‍රාවකතෙමේ මේ යශස් කැමැත්තේ යශස යාඥා කරන්ට හෝ සතුටුවන්ට හෝ යශසට කැමතිවන්ට හෝ නොම සුදුසුයි. ගෘහපතිය, යශස් කැමැත්තාවූ ආර්ය ශ්‍රාවකයා විසින් යශස් පිණිස පවත්නාවූ කුශල ප්‍රතිපදාව පිළිපැදිය යුතුයි. මොහු විසින් පිළිපත්නාවූ යශස් පිණිස පවත්නාවූ කුශල ප්‍රතිපදාව වනාහි යශස් ලැබීම පිණිස පවතියි. හෙතෙම දිව්‍යවූ හෝ මනුෂ්‍යවූ හෝ යශස ලබන්නේ වෙයි.

8. "ගෘහපතිය, ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම ස්වර්ග සැප කැමැත්තේ ස්වර්ග සැපය යාඥා කරන්ට හෝ සතුටුවන්ට හෝ ස්වර්ග සැපය කැමැතිවන්ට හෝ නොම සුදුසුයි. ගෘහපතිය, ස්වර්ග සැප කැමැත්තාවූ ආර්ය ශ්‍රාවකයා විසින් ස්වර්ග සැපය පිණිස පවත්නාවූ කුශල ප්‍රතිපදාව පිළිපැදිය යුතුයි. මොහු විසින් පිළිපත්නාවූ ස්වර්ගය පිණිස පවත්නා කුශල ප්‍රතිපදාව වනාහි ස්වර්ග සැප ලැබීම පිණිස පවතියි. හෙතෙම ස්වර්ග සැප ලබන්නේ වේයයි" වදාළේය.

1. "ආයුෂයද ශරීර වර්ණයද යශසද කීර්තියද ස්වර්ග සැපයද උසස් කුල ඇති බවද මහත්වූ ඔබමොබ කැමති සම්පත් පතන්නහු විසින්,

(2) පුණ්‍යක්‍රියාවන්හි ප්‍රමාද නොවීම නුවණැත්තෝ පසසත්. අප්‍රමාදවූ නුවණැත්තෝ මේ ආත්මයෙහිම යම් අර්ථයක් වේද, පරලොච වන්නාවූ යම් අර්ථයකුත් වේද, යන දෙලොච අර්ථයන් ලබයි. අර්ථය ලැබීමෙන් ප්‍රාඥ තෙම පණ්ඩිතයායයි කියනු ලැබේයයි" වදාළේය

44. මනාපදායී සූත්‍රය:- 1. එක්කලෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල් නුවර මහ වනයෙහිවූ කුටාගාර ශාලාවෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරු වේලෙහි හැද පොරවා පා සිවිරු ගෙණ විසල් නුවර වැසිවූ උග්ග නම් සිටුහුගේ ගෘහය යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේක. පැමිණ, පනවන ලද අස්තෙහි වැඩහුන් සේක. ඉක්බිති විසල් නුවර වැසි උග්ග නම් සිටුතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ

භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සකස් කොට වැඳ එකත්පස්ව හුන්නේය. එකත්පස්ව හුන්නාවූම විසල් නුවර වැසි උග්ග නම් සිටුතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කෙළේය.

2. “ස්වාමීනි, මනාපවූ දෙයක් දෙන තැනැත්තේ මනාපවූ දෙයක් ලබයි, යන මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ හමුවෙහි අසන ලදී. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ හමුවෙහි පිළිගන්නා ලදී.

3. “ස්වාමීනි, සල් මල් මෙන් සාදනලද කෑම මට මනාප වේ. මාගේ ඒ කෑම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පා පිණිස පිළිගන්නා සේක්වායි” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පා පිණිස එය පිළිගත්සේක. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

4. “ස්වාමීනි, මිහිරි ඩොබර එල සහිතවූ පස්ගෝරස සහිතවූ භෝජනය මට මනාපවේ, මාගේ එය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පා පිණිස පිළිගන්නා සේක්වායි” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පා පිණිස පිළිගත්සේක. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

5. “ස්වාමීනි, තෙලින් බඳිනා ලද නාළියසාක නම් පලා වර්ගය මට මනාප වේ. මාගේ ඒ භෝජනය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පා පිණිස පිළිගන්නා සේක්වායි,” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පා පිණිස පිළිගත්සේක. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

6. “ස්වාමීනි, අනුලා දමනලද කළු ඇට ඇති නොයෙක් මාළු ඇති නොයෙක් ව්‍යඤ්ජන ඇති ඇල් සාලේ බත මට මනාප වේ. මාගේ ඒ බත භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පා පිණිස පිළිගන්නා සේක්වායි” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පා පිණිස පිළිගත් සේක. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. “ස්වාමීනි, කසි රට උපන් වස්ත්‍ර මට මනාප වෙත්. ස්වාමීනි, මාගේ ඒ වස්ත්‍ර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පා පිණිස පිළිගන්නා සේක්වායි” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පා පිණිස පිළිගත්සේක. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

ස්වාමීනි, කොඳු පලස් අතුරනලද, සුදු එළු ලොම් ඇතිරි අතුරණලද, සන පුස් ඇතිරි අතුරණලද, කෙසෙල් මුවන්ගේ සමින් කළ උතුම් පසතුරුණු අතුරණලද, උඩුවියන් සහිතවූ දෙපස තබනලද රතු කොට්ටා ඇති පර්යංකය තෙම මට මනාප වේ. ස්වාමීනි, එතකුදුවන් මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නොකැප යයි. අපිදු මෙය දනිමු.

9. “ස්වාමීනි, මාගේ මේ සඳුන් පුවරුව දහසකට වැඩිය වටියි. මාගේ එය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පා පිණිස පිළිගන්නා සේක්වයි,” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පා පිණිස පිළිගත්සේක.

10. “ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල් නුවර වැසි උග්ග නම් සිටුහුට මේ අනුමෝදනාවෙන් අනුමෝදන් කළ සේක.

(1) “යමෙක්තෙම සෘජුවුවන් කෙරෙහි වස්ත්‍රය ගයනාගනය තවද ආහාර පානයද නොයෙක් ප්‍රකාර ප්‍රත්‍යයන්ද කැමැත්තෙන් දේද, මනාපවූ දෙය දෙන්නාවූ හෙතෙම මනාප දෙය ලබයි.

(2) “ඒ සත්පුරුෂතෙම ත්‍යාග කරණ ලද්දාවූද, මුදන ලද්දාවූද, අපේක්ෂාවෙන් නොගන්නා ලද්දාවූද, සිතින් කේෂත්‍ර බඳු වූ රහතන් දැන දුෂ්කරවූ පරිත්‍යාගය කොට මනාපවූ දෙය දෙන්නේ මනාපවූ දෙය ලබායයි” වදාළේය.

11. “ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල් නුවර වැසි උග්ග නම් ගෘහපතියාට මේ අනුමෝදනාවෙන් අනුමෝදන් කොට හුනස්නෙන් නැගිට වැඩිසේක. ඉක්බිති විසල් නුවර වැසි උග්ග නම් ගෘහපතිතෙම පසු කලෙකිනි කඵරිය කෙළේය. කඵරිය කළාවූ විසල් නුවර වැසි උග්ග නම් ගෘහපතිතෙම, එක්තරා මනොමයවූ දෙවි කොටසක උපන්නේය.

12. “එකල්හි වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම්වූ අනේපිඬු මහසිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසනසේක. එකල්හි වනාහි උග්ගනම් දිව්‍යපුත්‍ර තෙම ප්‍රථම යාමය ඉක්මය රාත්‍රිය ඇති කල්හි අභිරාම ඡවිවරණ ඇත්තේ

සියලු ජේතවනාරාමය බබුළුවා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනෙක්හිද එතනට පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සකස්කොට වැඳ එකත්පස්ව සිටියේය. එකත්පස්ව සිටියාවූ උග්ග නම් දිව්‍ය පුත්‍රයාට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළේය. 'උග්ගනම් දිව්‍යපුත්‍රය, කිමෙක්ද තොපගේ අදහස් පරිදි වූයේද?'

"ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, එසේය. මාගේ අදහස පරිදි වූයේයයි" ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උග්ග නම් දිව්‍ය පුත්‍රයාට ගාථාවලින් ධර්මදෙශනා කෙළේය.

1. "මනාපවූ දෙය දෙන තැනැත්තේ මනාපවූවක් ලබයි. අග්‍රවූ දෙය දෙන්නේ නැවත අග්‍රවූවක් ලබයි. උතුම් දෙය දෙන්නේ උතුම් දෙය ලබන්නෙක් වෙයි. ශ්‍රේෂ්ඨවූවක් දෙන්නේ ශ්‍රේෂ්ඨවූ තැනට පැමිණෙයි.

2. "යමෙක් අග්‍රවූ දෙය දෙන්නේ උතුම් දෙය දෙන්නේ වේද, යම් මනුෂ්‍යයෙක් ශ්‍රේෂ්ඨවූ දෙය දෙන්නේ වේද, හෙතෙම යම් යම් තැනක උපදී නම්, ඒ ඒ තත්හි දීර්ඝායුෂ ඇත්තෙක් යශස් ඇත්තෙක් වේයයි" වදාළේය.

45. පඤ්ච පුඤ්ඤාභිසන්ද සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, සැපයට ආහාරවූ ස්වර්ගයට හිතවූ සැප විපාක ඇත්තාවූ ස්වර්ග සැපය පිණිස පවත්නාවූ කුශලයන්ගේ රැස්කිරීම ඇත්තාවූ මේ පුඤ්ඤාභිසන්දයෝ හෙවත් පින් රැස්කිරීම් පසක් ඉෂ්ට බැව් පිණිසද කැමති බැව් පිණිසද මනාප බැව් පිණිසද හිත පිණිසද සැප පිණිසද පවතිත්.

2. "කවර පසක්ද යන්? මහණෙනි, හික්ෂුතෙම යමෙකුගේ සිවුර පරිභෝග කරමින්,

3. "අප්‍රමාණවූ විත්ත සමාධියට පැමිණ වාසය කෙරේද, ඔහුගේ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

4. "මහණෙනි, හික්ෂුතෙම යමෙකුගේ ආහාරය වළඳමින් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදයද 1 ඡේදයද යෙදිය යුතුයි) විහාරය පරිභෝග කරමින් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදයද 1 ඡේදයද

යෙදිය යුතුයි.) ආදි පුටු පරිභොග කරමින් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදයද 1 ඡේදයද යෙදිය යුතුයි.) ගිලන්පස බෙහෙත් පරිභොග කරමින් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදයද 1 ඡේදයද යෙදිය යුතුයි)

5. "මහණෙනි, කුශල් රැස්කිරීම වූ මේ පින් රැස්කිරීම් පසෙන් වනාහි යුක්තවූ ආර්ය ශ්‍රාවකයාහට (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) පුණ්‍යයාගේ ප්‍රමාණය කියනට නොහැකි වේයයි පුණ්‍යයාගේ ප්‍රමාණයක් ගන්ට නොහැකිය. වැලිදු සංඛ්‍යාවක් නැත්තාවූ ප්‍රමාණය නැත්තාවූ මහත්වූ පින් රැස්කම වේය යන සංඛ්‍යාවට පැමිණේ. මහණෙනි, යම්සේ මහා සමුද්‍රයෙහි මෙතෙක් දිය ලාස් ගණන් වෙන්යයි කියා හෝ මෙතෙක් දිය ලාස් සිය ගණන් වෙන්යයි කියා හෝ මෙතෙක් දිය ලාස් දහස් ගණන් වෙන්යයි කියා හෝ මෙතෙක් දිය ලාස් ලක්ෂ ගණන් වෙන්යයි කියා හෝ ජලයේ ප්‍රමාණයක් ගන්ට නොහැකිවේද වැලිදු සංඛ්‍යාවක් නැත්තාවූ ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ මහා ජලස්කන්ධයයි කියාම සංඛ්‍යාවට පැමිණේද, මහණෙනි, එපරිද්දෙන්ම කුශල් රැස්කිරීම මේ පින් රැස්කිරීම් පසින් යුක්තවූ ආර්ය ශ්‍රාවකයාගේ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) යයි පුණ්‍යයාගේ ප්‍රමාණයක් කරන්ට නොහැකිවේ. වැලිදු සංඛ්‍යාවක් නැත්තාවූ ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ මහා පුණ්‍ය ස්කන්ධයක්යයිම යන සංඛ්‍යාවට පැමිණේයයි" වදාළේය.

1. "මහත් ජලය දරන්නාවූ ප්‍රමාණ රහිතවූ මහත් විලක්වූ බොහෝසේ භයජනකවූ රත්ත සමුහයන්ට උත්පත්තිස්ථානවූ සාගරය කරා මනුෂ්‍ය සමූහයා විසින් සෙවනය කරණ ලද ගලාබස්නාවූ බොහෝවූ ගංගාවෝ යම්සේ එළඹෙත්ද,

2. "මෙසේ ආහාර දෙන්නාවූද පාන වර්ග හා වස්ත්‍ර දෙන්නාවූද සයනාසන හා හිඳගන්නා ආසන දෙන්නාවූද පණ්ඩිතවූ මනුෂ්‍යයා කරා දිය බැසයන්නාවූ ගංගාවෝ සාගරය කරා යන්නාක් මෙන් පුණ්‍යධාරාවෝ එළඹෙත්යයි" වදාළේය.

46. පඤ්චසම්පදා සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ සම්පත් පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්. ශ්‍රද්ධා සම්පත්තිය, ශීල සම්පත්තිය, ශ්‍රැතසම්පත්තිය, ත්‍යාග සම්පත්තිය, ප්‍රඥා සම්පත්තිය යන පසයි. මහණෙනි, මොහු වනාහි සම්පත් පස වෙත් යයි” වදාළේය.

47. පඤ්ච ධන සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ ධන පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්? ශ්‍රද්ධා ධනය, ශීලධනය, ශ්‍රැතධනය ත්‍යාග ධනය, ප්‍රඥා ධනය යන පසයි.

2. “මහණෙනි, ශ්‍රද්ධා ධනය කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ආර්යශ්‍රාවක තෙම ශ්‍රද්ධා ඇත්තේ වේද, ඒ භාග්‍යවත්තෙම මේ කාරණයෙන්ද අර්හත් සමාසක් සම්බුද්ධය, විජ්ජාවරණ සම්පත්තිය, සුගතය, ලොකවිදුය, උතුම්වූ පුරුෂයන් හික්මවීමේ රියැදුරෙක, දෙවි මිනිසුන්ට ශාස්තෘය, චතුස්සත්‍යාවබෝධ කෙළේය, භාග්‍යවත්යයි තථාගතයන්ගේ බෝධිය අදහාද, මහණෙනි, මෙය ශ්‍රද්ධා ධනයයි කියනු ලැබේ.

3. “මහණෙනි, ශීල ධනය කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ආර්යශ්‍රාවකතෙම සතුන් මැරීමෙන්, සොරකමින්, කාමයෙහි වරදවා හැසිරීමෙන්, මුසාවාදයෙන්, රහමෙර පානයෙන් වෙන් වූයේ වේද, මහණෙනි, මෙය ශීල ධනයයි කියනු ලැබේ.

4. “මහණෙනි, ශ්‍රැතධනය කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ආර්යශ්‍රාවක තෙම බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇත්තේ වේද, ඇසු දේ සිහි ඇත්තේද, අසා සිතේ තැන්පත් කරන්නේද, යම් ධර්මකෙනෙක් මූල යහපත්ද, මැද යහපත්ද, අග යහපත්ද, අර්ථ සහිත ව්‍යඤ්ජන සහිත පරිපූරණ පිරිසිදුවූ බ්‍රහ්මචර්යාව ප්‍රකාශ කෙරේද, එබඳු ධර්මයෝ දැරූයේ වචනයෙන් පුරුදුකරන ලද්දේ ප්‍රත්‍යාවේෂා කරන ලද්දේ දෘෂ්ටියෙන් මනාව ප්‍රතිවේධ කරණ ලද්දේ වේද, මහණෙනි, මෙය ශ්‍රැත ධනයයි කියනු ලැබේ.

5. “මහණෙනි, ත්‍යාග ධනය කවරේද, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ආර්යශ්‍රාවක තෙම මුදන ලද ත්‍යාග සිත ඇත්තේ පවිත්‍රවූ අත් ඇත්තේ පරිත්‍යාගයෙහි ඇළුනේ ඉල්ලීමට සුදුසු වූයේ දන් බෙදීමෙහි ඇළුනේ පහවූ මසුරු කළ ඇති සිතින්

යුක්තව ගිහිගෙයි වාසය කෙරේද, මහණෙනි, මෙය ත්‍යාග ධනයයි කියනු ලැබේ.

6. "මහණෙනි, ප්‍රඥා ධනය කවරේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ආර්යශ්‍රාවක තෙම ආර්යවූ කෙලෙස් බිඳීම ඇත්තාවූ මනාකොට දුක් ක්ෂය කිරීම පිණිස පවත්නාවූ ඇතිවීම නැතිවීම දැනගන්නා පිණිස පවත්නාවූ ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ නුවණැත්තේ වේද, මහණෙනි, මෙය ප්‍රඥා ධනයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මොහු වනාහි ධන පස වෙත්යයි වදාළේය.

1. "යමෙකුගේ ශ්‍රද්ධා තොමෝ තථාගතයන් කෙරෙහි නිශ්චලව මනාකොට පිහිටන ලද්දීද යමෙකුගේ ශීලයද යහපත්වූ ආර්යයන් කැමතිවූ ප්‍රශංසා කරණ ලද්දක් වේද,

2. "යමෙකුගේ සංඝයා කෙරෙහි ප්‍රසාදය ඇත්තේද සෘජුව දර්ශනය ඇත්තේද ඔහු දිළිත්තේද නොවේයයි කියත්. ඔහුගේ ජීවිතය නොසිස්වේ.

3. "එහෙයින් ශ්‍රද්ධාවද ශීලයද ප්‍රසාදයද ධර්ම දර්ශනයද යන මෙහි නුවණැත්තේ බුදුවරයන්ගේ අනුශාසනය සිහි කරමින් යෙදෙන්නේයයි" වදාළේය.

48. අලබ්භනීයධාන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, ශ්‍රමණයෙකු විසින් හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු විසින් හෝ දෙවියෙකු විසින් හෝ මාරයෙකු විසින් හෝ බ්‍රහ්මයෙකු විසින් හෝ ලෝකයෙහි කිසිවෙකු විසින් නොලැබිය හැක්කාවූ මේ කරුණු පසක් වෙත් කවර පසක්ද යත්?

2. "ජරා ධර්මය නොදිරාවායි,

3. "ශ්‍රමණයෙකු විසින් හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු විසින් හෝ දෙවියෙකු විසින් හෝ මාරයෙකු විසින් හෝ බ්‍රහ්මයෙකු විසින් හෝ ලෝකයෙහි කිසිවෙකු විසින් නොලැබිය හැකි කරුණක් වේ.

4. "ව්‍යාධි ධර්මය නොපෙලාවායි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මරණ ධර්මය නොමියේවායි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ක්ෂය ධර්මය ක්ෂය නොවේවායි

(මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) නැසෙන ධර්මය නොනසීවායි, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

5. "මහණෙනි, අගුණවත්වූ පෘථග්ජනයාගේ ජරාධර්මය දිරයි. හෙතෙම ජරා ධර්මය දිරූ කල්හි මෙසේ නොසලකයි. එකලාවූ මාගේම ජරා ධර්මය නොදිරයි. වැලිඳු සත්වයන්ගේ ඊම යාම චුතවීම ඉපදීම යම්තාක් වේද, සියලු සත්වයන්ගේ ජරා ධර්මය දිරයි. මමද වනාහි ජරා ධර්මය දිරූ කල්හි ශොක කරන්නෙමි.

6. "වෙහෙසෙන්නෙමි නමි. වැළපෙන්නෙමි නමි, ලෙහි අත් ගසමින් හඬන්නෙමි, මුළාවට පැමිණෙමිනමි ආහාරයද මට රුචි නොවන්නේය. ශරීරයෙහිද දුර්වර්ණභාවයට බැස ගන්නේය. කර්මාන්තයෝද නොපවත්නාහුය. පසමිතුරෝද සතුටු වන්නාහුය. මිතුරෝද නොසතුටු වන්නාහුයයි,

7. "ජරා ධර්මය හෙතෙම දිරූ කල්හි

8. "ශොක කරයි. වෙහෙසෙයි, වැළපෙයි, ලෙහි අත්ගසමින් හඬයි, මුළාවට පැමිණෙයි.

9. "මහණෙනි, මේ අගුණවත් පෘථග්ජන තෙම විෂ සහිතවූ ශොක නමැති හුලෙන් විදිනා ලද්දේ තමන්ම තවා යයි කියනු ලැබේ.

10. "නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණෙනි, අගුණවත්වූ පෘථග්ජනයාගේ ව්‍යාධි ධර්මය පෙළයි. හෙතෙම ව්‍යාධි ධර්මය පෙළූකල්හි මෙසේ නොසලකයි. එකලාවූ මාගේම ව්‍යාධි ධර්මය නොපෙළයි. වැලිඳු සත්වයන්ගේ ඊම යාම චුතවීම ඉපදීම යම්තාක් වේද, සියලු සත්වයන්ගේ ව්‍යාධි ධර්මය පෙළයි. මමද වනාහි ව්‍යාධි ධර්මය පෙළූ කල්හි ශොක කරන්නෙමි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) හෙතෙම ව්‍යාධි ධර්මය පෙළූ කල්හි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මරණ ධර්මය මරයි. හෙතෙම මරණ ධර්මය මියගිය කල්හි මෙසේ නොසලකයි. එකලාවූ මාගේම මරණ ධර්මය මියයයි. වැලිඳු සත්වයන්ගේ ඊම යාම චුතවීම ඉපදීම යම්තාක් වේද, සියලු

සත්වයන්ගේ මරණ ධර්මය මියයයි. මමද වනාහි මියගිය කල්හි ශොක කරන්නෙමි.

(මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) හෙතෙම මරණ ධර්මය මරණ කල්හි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ක්ෂය ධර්මය ක්ෂය වෙයි. හෙතෙම ක්ෂය ධර්මය ක්ෂයවූකල්හි මෙසේ නොසලකයි. එකලාවූ මාගේ ක්ෂය ධර්මය ක්ෂයවෙයි. වැලිදු සත්වයන්ගේ ඊම යාම චුතචිම ඉපදීම යම්තාක් වේද, සියලු සත්වයන්ගේ ක්ෂය ධර්මය ක්ෂය වෙයි. මමද වනාහි ක්ෂය ධර්මය ක්ෂයවූ කල්හි ශොක කරන්නෙමි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) හෙතෙම ක්ෂය ධර්මය ක්ෂය කරන කල්හි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) නැසෙන ධර්මය නසීයි. හෙතෙම නැසෙන ධර්මය නට කල්හි මෙසේ නොසලකයි. එකලාවූ මාගේම නැසෙන ධර්මය නොනසීයි. වැලිදු යම්තාක් සත්වයන්ගේ ඊම යාම චුතචිම ඉපදීම වේද, සියලු සත්වයන්ගේ නැසෙන ධර්මය නසීයි මමද වනාහි නැසෙන ධර්මය නට කල්හි ශොක කරන්නෙමි නම් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

හෙතෙම නැසෙන ධර්මය නට කල්හි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

10. "මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්යශ්‍රාවකයාගේද වනාහි ජරා ධර්මය දිරයි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 දෙයේ 'හෙතෙම' කී තැන සිට යෙදිය යුතුයි.)

11. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) හෙතෙම ජරා ධර්මය දිරැකල්හි

12. "ශොක නොකරයි, නොවෙහෙසෙයි, නොවැළපෙයි ලෙහි අත් ගසමින් නොහඬයි. මුළාවට නොපැමිණෙයි මහණෙනි, මේ ශ්‍රැතවත්වූ ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම යමකින් විදින ලද්දාවූ අශ්‍රැතවත් පෘථග්ජනතෙම තමන්ම තවාද, එබඳුවූ විෂ සහිතවූ ශොක නමැති හුල ඇදදැමීමේය. ශොක රහිතවූ ඇද දමනලද හුල් ඇත්තාවූ ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම තමන්ම පිරිනිවේයයි කියනු ලැබේ.

13. “නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණෙනි, ශුඤ්චත්වු ආර්යශ්‍රාවකයාගේ ව්‍යාධි ධර්මය පෙළයි. හෙතෙම ව්‍යාධි ධර්මය පෙළූ කල්හි මෙසේ නොසළකයි. එකළාවූ මාගේ ව්‍යාධි ධර්මය නොපෙළෙයි. වැළිදු සත්වයන්ගේ ඊම යාම චුතවීම ඉපදීම යම් තාක් වේද, සියලු සත්වයන්ගේ ව්‍යාධි ධර්මය පෙළයි. මමද මාගේ ව්‍යාධි ධර්මය පෙළූ කල්හි ශොක කරන්නෙමි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) හෙතෙම ව්‍යාධි ධර්මය පෙළූ කල්හි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

“මරණ ධර්මය මියයයි, හෙතෙම මරණ ධර්මය මිය ගිය කල්හි මෙසේ නො සළකයි. එකළාවූ මාගේම මරණ ධර්මය නොමියයි වැළිදු සත්වයන්ගේ ඊය යාම චුතවීම ඉපදීම යම්තාක්වේද, සියලු සත්වයන්ගේ මරණ ධර්මය මියයයි මමද වනාහි මරණ ධර්මය මියගිය කල්හි ශොක කරන්නෙමි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) හෙතෙම මරණ ධර්මය මරණකල්හි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

“ක්ෂයවන ධර්මය ක්ෂයවෙයි හෙතෙම ක්ෂය ධර්මය ක්ෂයවෙයි මෙසේ නොසළකයි එකළාවූ මාගේම ක්ෂය ධර්මය ක්ෂය නොවෙයි. වැළිදු සත්වයන්ගේ ඊම යාම චුතවීම ඉපදීම යම්තාක් වේද, සියලු සත්වයන්ගේ ක්ෂය ධර්මය ක්ෂයවෙයි. මමද වනාහි ක්ෂය ධර්මය ක්ෂයවූ කල්හි ශොක කරන්නෙමි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) හෙතෙම ක්ෂය ධර්මය ක්ෂය කරනකල්හි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

“නැසෙන ධර්මය නසීයි. හෙතෙම නැසෙන ධර්මය නැසුනු කල්හි මෙසේ සළකයි’ එකළාවූ මාගේම නැසෙන ධර්මය නොනසීයි. වැළිදු යම්තාක් සත්වයන්ගේ ඊම යාම චුතවීම ඉපදීම වේද, ඒ සියලු සත්වයන්ගේ නැසෙන ධර්මය නසීයි. මමද වනාහි නැසෙන ධර්මය නැසුනු කල්හි ශොක කරන්නෙමිනමි, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

“හෙතෙම නැසෙන ධර්මය නැසුනු කල්හි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

14. "ශොක රහිතවූ ඇද දැමූ හුල් ඇත්තාවූ ආර්යශ්‍රාවක තෙම තමන්ම පිරිනිවේයයි කියනු ලැබී. මොහු වනාහි ශ්‍රමණයෙකු විසින් හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු විසින් හෝ දෙවියෙකු විසින් හෝ මාරයෙකු විසින් හෝ බ්‍රහ්මයෙකු විසින් හෝ ලෝකයෙහි කිසිවෙකු විසිනුත් නොලැබිය හැකි කරුණු පස වෙත්යයි' වදාළේය.

15. (1) "ශොක කිරීමෙන්ද, වැළපීමෙන්ද, ස්වල්ප වුද ප්‍රයෝජනයකුත් ලැබිය නොහැක්කේය. ශෝක කරන්නාවූ, දුකට පැමිණියාවූ මොහු දැන පසමිතුරෝ සතුටු සිත් ඇත්තෝ වෙත්.

(2) "යම් කලෙක්හි වනාහි කරුණාවන්තවූ අර්ථ විනිශ්චයෙහි දක්ෂවූ පණ්ඩිතතෙම විපත්වලදී කම්පා නොවේද, එකල්හි මොහුගේ පසමිතුරෝ විකාර නොවූ පැරණි මුහුණ දැක දැක්වූවාහු වෙත්.

3. "ගුණ කීමෙන්ද, මන්ත්‍ර පිරවීමෙන්ද, යහපත් වචනයෙන්ද, වස්තු දීමෙන්ද, කුලප්‍රවේනිය කීමෙන්ද යම් යම් පරිද්දකින් යම් යම් තැනෙක්හි ප්‍රයෝජනය ලබන්නේද, ඒ ඒ පරිද්දෙන් ඒ ඒ තන්හි උත්සාහ කරන්නේය.

(4) "ඉදින් මා විසින් ද, අනිකා විසින්ද මේ අර්ථය නොලැබිය හැක්කේ යයි දන්නේ නම්, ශොක නොකරන්නාවූ හෙතෙම මාගේ කර්මය දැඩිවේ. දැන් කුමක් කරමිදැයි, ඉවසන්නේයයි වදාළේය."

49. "පසෙනදි අලබ්භනීයධාන සූත්‍රය:- 1. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 31 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. "එකල්හි වනාහි පසෙනදි කොසොල් රජතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතැනට එළඹියේය. එළඹ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සකස්කොට වැද එකත්පස්ව හුන්නේය. ඉක්බිති එක්තරා පුරුෂයෙක් පසෙනදි කොසොල් රජතෙමේ යම් තැනෙක්හිද එතැනට එළඹියේය එළඹ පසෙනදි කොසොල් රජහුගේ කන ළඟ "දෙවයන්වහන්ස, මල්ලිකා දෙව්නොමෝ කඵරිය කළායයි' දැන්වූයේය.

3. “මෙසේ කීකල්හි පසේනදී කොසොල් රජතමෙ දුක් වූයේ නොසතුටුවූයේ පතිතවූ කඳ ඇත්තේ, යටිකුරුවූ මුහුණ ඇත්තේ සිතිවිලි සිතන්නේ වැටහීම් රහිතවූයේ හුන්නේය. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දුක්වූ නොසතුටුවූ පතිතවූ කඳ ඇති යටිකුරු මුහුණ ඇති සිතුවිලි සිතන්නාවූ වැටහීම් රහිතව පසෙනදී කොසොල් රජහු දැක, පසෙනදී කොසොල් රජහුට මෙය වදාළේය.

(මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 48 සූත්‍රයේ 1-4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි. ‘මහණෙනි’ වෙනුවට ‘මහරජ’ වියයුතුයි.)

50. මුණ්ඩරාජ සූත්‍රය:- 1. එක්කලෙක්හි ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරතෙම පැළලුප් නුවර කුක්කුටාරාමයෙහි වාසය කරයි එකල්හි වනාහි,

2. “මුණ්ඩ නම් රජුගේ ප්‍රියවූ මනාපවූ හදා නම් දේවි තොමෝ කළුරිය කරණ ලද්දීවේ. හෙතෙම ප්‍රියවූ මනාපවූ හදා නම් දේවිය කළුරිය කළ කල්හි නොම ස්නානය කරයි. සුවද නොගල්වයි, ආහාර අනුභව නොකරයි, කර්මාන්තය නොයොදවයි. රැදාවල් දෙක්හි හදා නම් දේවියගේ ශරීරයෙහි අධික ආශාවෙන් මුසපත්වූයේ වෙයි.

3. “ඉක්බිති මුණ්ඩ නම් රජතෙම පියක නම් කොටු ගුල් රක්තහු කැඳවූයේය. “එසේ වී නම් යහලු පියකය, හදා නම් දේවියගේ ශරීරය ආයොමය තෙල් ඔරුවෙක්හි බහා අනික් අයොමය ඔරුවකින් වසවී. යම්සේ අපි හදා නම් දේවියගේ ශරීරය ඉතා බොහෝ කලක් දක්නෙමිද, එසේය, “දේවයන් වහන්ස, එසේ යයි” කියා පියක නම් කොණ්ටාරක්ෂකතෙම මුණ්ඩ නම් රජහට ප්‍රතිවචන දී හදා නම් දේවියගේ ශරීරය අයොමය තෙල් ඔරුවෙක්හි බහා අන්‍යවූ අයොමය ඔරුවකින් වැසූයේය.

4. “ඉක්බිති පියක නම් කෝණ්ටාරක්ෂකයාට මෙබඳු අදහසක් විය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

‘මුණ්ඩ නම් රජතෙම යමෙකුගේ ධර්මයක් අසා ශොක නමැති හුල දුරුකරන්නේද, එබඳුවූ කවර නම් ශ්‍රමණයෙකු හෝ

බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ පසුරූපාසනය කරන්නේද? ඉක්බිති පියක නම් කෝෂ්ටාරක්ෂකයාට මේ අදහස විය.

5. "මේ ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරතෙම වනාහි පැළලුප් නුවර කුක්කුටාරාමයෙහි වාසය කරයි. ඒ ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන් වනාහි පණ්ඩිතය, ව්‍යක්තය, නුවණ ඇත්තේය. බහුශ්‍රැතය, විසිතුරු කථා ඇත්තේය. යහපත් වැටහීම් ඇත්තේය. වැඩිමහළු වූයේද, රහත් වූයේද වේයයි' මෙසේ යහපත්වූ ගුණ සොෂාවෙක් පැන නැංගේය.

6. මුණ්ඩ නම් රජතෙම ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන් පසුරූපාසනය කරන්නේ නම් ඉතා යෙහෙක. මුණ්ඩ නම් රජ තෙම ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන්ගේ ධර්මයක් අසා ශොක නමැති හුල දුරුකරන්නේ නම් ඉතා යෙහෙකැයි ඉක්බිති පියක නම් කෝෂ්ටාරක්ෂකතෙම මුණ්ඩ නම් රජ යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, මුණ්ඩ නම් රජුට මෙය කීයේය.

7. "දේවයන්වහන්ස. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුය.) ඉදින් වනාහි දේවයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන් වහන්සේ ඇසුරුකරන්නේ නම්, දේවයන්වහන්සේ ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ ධර්මයක් අසා ශොක නමැති හුල දුරුකරන්නේ නම් ඉතා යෙහෙක' කියායි.

8. "එසේ විනම් යහළු පියකය, ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන් වහන්සේට දැනුම් දෙව, කෙසේ නම් මා වැන්නෙක් රාජ්‍යයෙහි වාසය කරන්නාවූ ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු වෙත පළමු නොදන්වන ලද්දේ එළඹියයුතුයයි හඟින්නේද?"

"දේවයන් වහන්ස, එසේයයි, කියා පියක නම් කෝෂ්ටාරක්ෂකතෙම මුණ්ඩ නම් රජහට උත්තරදී ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන් යම් තැනෙක්හිද, එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන් වහන්සේට සකස්කොට වැද එකත් පස්ව හුන්නේය.

9. "එකත්පසෙක හුන්නාවූම පියක නම් කෝෂ්ටාරක්ෂකතෙම ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන්ට මෙය

කීයේය. “ස්වාමීනි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) ස්වාමීනි, ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරතෙමේ මුණ්ඩ නම් රජහට යම්සේ මුණ්ඩ නම් රජතෙම ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ ධර්මයක් අසා ශොක නමැති හුල, දුරුකරන්නේද, එසේ ධර්මයක් දේශනා කරණ සේක්වායි”

10. “පියකය, මුණ්ඩ නම් රජතෙම යමක් සඳහා කාලය හඹිද, එයට දැන් සුදුසුයයි’ කීයේය. ඉක්බිති පියක නම් කොෂ්ටාරක්ෂකතෙම හුනස්තෙන් නැගිට ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන්ට සකස්කොට වැඳ ප්‍රදක්ෂිණාකොට මුණ්ඩ නම් රජ යම්තැනෙක්හිද, එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ මුණ්ඩ නම් රජුට මෙය කීයේය. “දේවයන්වහන්ස, දේවයන් වහන්සේ යමකට කල් හඹිද, දැන් එයට සුදුසුයයි’ ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන් විසින් කරණ ලද අවකාශ ඇත්තේමයයි.”

“එසේ වීනම් යහලු පියකය, සොඳුරු සොඳුරු යානාවන් යොදවවයි” - “දේවයන් වහන්ස, එසේය, කියා” පියක නම් කොෂ්ටාරක්ෂක තෙම මුණ්ඩ නම් රජුට පිළිවදන් දී සොඳුරු සොඳුරු යානාවන් යොදවා මුණ්ඩ නම් රජුට මෙය කීයේය. “දේවයන්වහන්ස ඔබවහන්සේට සොඳුරු සොඳුරු යානාවෝ යොදන ලදහ. දේවයන් වහන්සේ, යමකට කල් හඹිද, එයට දැන් සුදුසුයයි”

11. “ඉක්බිති මුණ්ඩ නම් රජතෙම සොඳුරුවූ යානාවකට නැඟී සොඳුරු යානාවන් සමග කුක්කුටාරාමය යම් තැනෙක්හිද, එතැනට මහත්වූ රාජානුභාවයෙන් යුක්තව ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන් වහන්සේ දැකීම් පිණිස පැමිණියේය. යානයට භූමිය යම්තාක් වේද, ඒතාක් යානාවෙන් ගොස් යානාවෙන් බැස පයින් ගමන් ඇත්තේම ආරාමයට ඇතුළුවූයේය. ඉක්බිති මුණ්ඩ නම් රජතෙම ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන් වහන්සේට සකස් කොට වැඳ එකත්පස්ව හුන්නේය.

12. “එකත්පස්ව හුන්නාවූම මුණ්ඩ නම් රජුට ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක.

13-27. (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 48 සූත්‍රය යෙදිය යුතුයි. 'මහණෙනි' වෙනුවට 'මහරජ' කියා වේ.)

28. "මෙසේ වදාළ කල්හි මුණ්ඩ නම් රජතෙම ආයුෂ්මත් නාරද ස්ථවිරයන්ට මෙය කීයේය. "ස්වාමීනි, මේ ධර්ම පර්යාය තෙම කවරේද?" "මහරජ, මේ ධර්මපර්යාය තෙම ශොක නමැති හුල දුරු කරන්නේ නම් වේයයි" කීයේය. "ස්වාමීනි, ඒකාන්තයෙන් ශොක හුල දුරු කරන්නේය. ස්වාමීනි, ඒකාන්තයෙන් ශොක හුල දුරු කරන්නේය. ස්වාමීනි, මාගේ වනාහි මේ ධර්ම පර්යාය අසා ශොක නමැති හුල දුරු වූයේයයි," කීයේය.

29. "ඉක්බිති මුණ්ඩ නම් රජතෙම පියක නම් කොෂ්ටාරක්ෂකයා කැඳවීය. "එසේ විනම් යහළු පියකය, හදා නම් දේවියගේ සිරුර දවච්චි, ඇට සෑයක්ද කරච්චි, දැන් අද පටන් අපි නහන්නෙමු. විලවුන්ද ගල්වන්නෙමු, ආහාරද අනුභව කරන්නෙමු, කර්මාන්තයන්ද යොදවන්නෙමුයි කීයේය."

(5 වන මුණ්ඩ රාජ වර්ගය නිමි.)

(පළමුවෙනි පණ්ණාසකය නිමි)

දෙවෙනි පණ්ණාසකය.

6. නීවරණ වර්ගය.

1. නීවරණ සූත්‍රය:- 1. (මේ ඡෙදය චතුක්ක නිපාතයේ 1 පණ්ණාසකයේ 21 සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙහි.)

2. "මහණෙනි, කුශල් මග අවුරන්නාවූ සිත මැඩගෙන හටගන්නාවූ ප්‍රඥාව දුර්වල කරන්නාවූ මේ නීවරණ පසක් වෙත්.

3. "කවර පසක්ද යත්? මහණෙනි, කාමාසාව,

4. "කුශල් මග අවුරන්නාවූ සිත මැඩගෙන හටගන්නාවූ ප්‍රඥාව දුර්වල කරන්නාවූ නීවරණය වේ.

5. "මහණෙනි, ව්‍යාපාදය, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

6. "මහණෙනි, ටීනමිද්ධය, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. "මහණෙනි, උද්ධච්ච, කුක්කුච්චය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. "මහණෙනි, විචිකිච්ඡාව (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

9. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

10. "මහණෙනි, ඒ භික්ෂුතෙම ඒකාන්තයෙන් කුශල් මග අචුරන්තාවු සිත මැඩගෙන හටගන්තාවු ප්‍රඥාව දුර්වල කරන්තාවු මේ නීවරණ පස දුරු නොකොට බල නැත්තාවු දුර්වල ප්‍රඥාවෙන් තමාගේ අර්ථය හෝ දන්තේය. අනුන්ගේ අර්ථය හෝ දන්තේය. දෙදෙනාගේ අර්ථය හෝ දන්තේය. මනුෂ්‍ය ධර්මයෙන් මත්තෙහිවූ ආර්ය භාවයට සුදුසු ඥාණ දර්ශන විශෙෂයක් ප්‍රත්‍යක්ෂ කරන්තේය, යන මේ කාරණය විද්‍යමාන නොවේ.

11. "මහණෙනි යම්සේ පර්වතයෙන් හටගන්තාවු දුර ගමන් කරන්තාවු වහා බැස යන්තාවු හැරගෙන යායුත්ත හැරගෙන යන්තාවු ගංගාවක් වේද,

12. "ඒ ගංගාවගේ පුරුෂයෙක් තෙම දෙපසින් ජල මාර්ග දොරටු විවෘත කරන්තේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි ගග මැද ඒ දිය පහර වික්ෂිප්ත වූයේ විසිර ගියේ විශෙෂයෙන් ගැණීම ඇත්තේ දුර ගමන් කිරීම නොමවන්තේද, සැඩ පහර ඇත්තේ නොවන්තේද, ගෙන යායුත්ත ගෙන නොයන්තේද,

13. "මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම ඒ භික්ෂුතෙම ඒකාන්තයෙන් කුශල් මග අචුරන්තාවු සිත මැඩගෙන හටගන්තාවු ප්‍රඥාව දුර්වල කරන්තාවු මේ නීවරණ පස දුරු නොකොට බල නැත්තාවු දුර්වලවූ ප්‍රඥාවෙන් තමාගේ අර්ථය හෝ දන්තේය අනිකාගේ අර්ථය හෝ දන්තේය. උභයාර්ථය හෝ දන්තේය.

මනුෂ්‍ය ධර්මයෙන් මත්තෙහිවූ ආර්ය භාවයට සුදුසු ඥාන දර්ශන විශේෂයක් ප්‍රත්‍යක්ෂ කරන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යමාන නොවේ. "මහණෙනි, ඒ හික්ෂුතෙම ඒකාන්තයෙන් කුශල් මග අවිරන්තාවූ සිත මැඩගෙන හටගන්නාවූ ප්‍රඥාව දුර්වල කරන්නාවූ මේ පඤ්ච නිවරණයන් දුරුකොට බලවත්වූ ප්‍රඥාවෙන් තමාගේ අර්ථය හෝ දන්නේය. අනිකාගේ අර්ථය හෝ දන්නේය. දෙදෙනාගේ අර්ථය හෝ දන්නේය. මනුෂ්‍ය ධර්මයෙන් මත්තෙහිවූ ආර්ය භාවයට සුදුසු ඥාන දර්ශන විශේෂයක් හෝ ප්‍රත්‍යක්ෂ කරන්නේය යන මේ කාරණය විද්‍යමාන වේ.

14. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 11 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

15. "ඒ ගංගාවගේ දෙපස පුරුෂයෙක්තෙම ජලමාර්ග දොරටු වසන්තේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි ගඟ මැද ඒ සැඩ පහර වික්ෂිප්ත නුවුයේ නොවිසුරුතේ විශේෂයෙන් අල්වා නොගන්නා ලද්දේ දුර ගමන් කරන්නේත් වහා බස්නා දිය පහර ඇත්තේත් ගෙන යායුත්ත ගෙන යන්නේත් වන්නේද, මෙපරිද්දෙන්ම ඒ හික්ෂුතෙම ඒකාන්තයෙන් කුශල් මග අවුරන්තාවූ සිත මැඩගෙන හටගන්නාවූ ප්‍රඥාව දුර්වල කරන්නාවූ මේ පඤ්ච නිවරණයන් දුරුකොට බලවත්වූ ප්‍රඥාවෙන් තමාගේ අර්ථය හෝ දන්නේය. අනුන්ගේ අර්ථය හෝ දන්නේය. උභයාර්ථය හෝ දන්නේය. මනුෂ්‍ය ධර්මයෙන් මත්තෙහිවූ ආර්ය භාවය කරන්ට සමර්ථවූ ඥාන දර්ශන විශේෂයක් හෝ ප්‍රත්‍යක්ෂ කරන්නේය. යන මේ කාරණය විද්‍යමානවේ."

2. අකුශල රාසි සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, අකුශල රාශියයි කියනු ලබන්නේ මේ පඤ්ච නිවරණයන් මනාකොට කියනු ලබන්නෙක් කියන්නේය. මහණෙනි, යම් මේ පඤ්ච නිවරණයෝ වෙද්ද, මෙය සම්පූර්ණම අකුශල රාශිය වේ.

"කවර පසක්දයත්? කාමච්ඡන්ද නිවරණය, ව්‍යාපාද නිවරණය, විනම්ද්ධ නිවරණය, උද්ධච්චකුක්කුච්ච නිවරණය, විචිකිච්ඡා නිවරණය යන පසයි.

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

3. දුක්ඛවිහාර සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, වීර්ය කරණ භික්ෂුහුගේ අංගයෝ මේ පසක් වෙත්.

2. "කවර පසක්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙම ශ්‍රද්ධාව ඇත්තේ වේද, (මෙහි පළමු වෙනි පණ්ණාසකයේ 47 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) අදහාද, නිරෝග වූයේ නිදුක්වූයේ ඉතා සිහිල් නුවූ ඉතා උණුසුම් නුවූ මධ්‍යමවූ වීර්ය කිරීමට සුදුසුවූ සමච පැසවීම් ඇති ග්‍රහණියෙන් හෙවත් කර්මජ තෙජො ධාතුවෙන් යුක්තවූයේ වේද, ප්‍රයෝග රහිත වූයේ මායා නැත්තේ 'වූ පරිදි' තමා ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි හෝ නුවණැති සබ්බසරුන් කෙරෙහි හෝ ප්‍රකාශ කරන්නේ වේද, අකුශල ධර්මයන්ගේ දුරුකිරීම පිණිසද ශක්ති ඇත්තේ දෘඪ වීර්ය ඇත්තේ කුශල ධර්මයන්හි බහා නොතබන ලද බර ඇත්තේ පටන්ගන්නා ලද වීර්ය ඇතිව වාසය කෙරේද, ආර්යවූ කෙළෙසුන් බිඳින්නාවූ මනාකොට දුක් නැති කිරීම පිණිස පවත්නාවූ ඇතිවීම නැතිවීම දැනගන්නා පිණිස පවත්නාවූ නුවණින් යුක්තවූයේ ප්‍රඥාව ඇත්තේ වේද, යන පසයි.

3. (මෙය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

4. පමානාසමය සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, වීර්ය කිරීමට නුසුදුසු මේ කාල පසක් වෙත්.

2. "කවර පසක්ද යත්, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම ජරාවෙන් මඬනා ලද්දේ දිරුයේ වේද, මහණෙනි, වීර්ය කිරීමට මේ පළමුවන නුසුදුසු කාලය වේ. නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණෙනි, භික්ෂුතෙම හටගත් ව්‍යාධි ඇත්තේ ව්‍යාධියෙන් පෙළුනේ වේද, මහණෙනි, මේ වීර්ය කිරීමට දෙවෙනි නුසුදුසු කාලය වේ. නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණෙනි, දුර්ලභ ශෂ්‍ය ඇති දුර්ලභවූ ආහාර ඇති දුර්භික්ෂයක් වේද, සිඟා හැසිරීමෙන් ලද දෙයින් යැපෙන්නට පහසු නොවේද, මහණෙනි, මේ තුන්වන වීර්ය කිරීමට නුසුදුසු කාලයවේ. නැවත අනිකක්ද කියමි. වනයෙහි කැළඹීම් ඇති භයක් වේද, රච්චලට නැංගාවූ දනව් වැස්සෝ ඔබ මොබ යෙද්ද, මහණෙනි, මේ සතරවන වීර්ය

කිරීමට නුසුදුසු කාලය වේ. නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණෙනි, සංඝතෙම බිඳුනේ වේද, මහණෙනි, සංඝයා බිඳුනු කල්හි වනාහි ඔවුනොවුන්ට ආක්‍රොෂ කරන්නාහුද වෙත්. ඔවුනොවුන්ට පරිභව කරන්නාහුද වෙත්. ඔවුනොවුන් හාත්පස දුරු කරන්නාහුද වෙත්. ඔවුනොවුන් හැර දමන්නාහුද වෙත්. එහි ප්‍රසන්න නොවූවෝද නොපහදිත්. ප්‍රසන්නවූද සමහරුන්ගේ අන් පරිදිවීම වේ. මහණෙනි, මේ පස්වන වීර්ය කිරීමට නුසුදුසු කාලය වේ.

3. (මෙය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

4. "මහණෙනි, වීර්ය කිරීමට මේ සුදුසු කාල පසක් වෙත්.

5. "කවර පසක්ද යත්! මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුතෙම යෙච්චනවූයේ බාලවූයේ කළු හිස කෙස් ඇත්තේ සොඳුරුවූ යෙච්චනවූ ප්‍රථම වයසින් යුක්තවූයේ, තරුණ වූයේ වේද, මහණෙනි, මේ පළමුවන වීර්ය කිරීමට සුදුසු කාලයවේ. නැවතද අනිකක් කියමි. මහණෙනි, හික්ෂුතෙම නිදුක්වූයේ ඉතා සිහිල් නොවූ ඉතා උෂ්ණ නොවූ මධ්‍යමවූ වීර්ය කිරීමට සුදුසුවූ සමව පැසවීම ඇත්තාවූ ග්‍රහණියෙන් හෙවත් කර්මජ තෙජො ධාතුවෙන් යුක්තවූයේ නීරෝග වේද, මහණෙනි, මේ දෙවන වීර්ය කිරීමට සුදුසු කාලය වේ. නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණෙනි, යහපත් ශෂ්‍ය ඇති සුලභ ආහාර ඇති සීඟා හැසිරීමෙන් ලද දෙයින් යැපෙන්ට පහසුවූ සුහික්ෂයක් වේද, මහණෙනි, මේ තුන්වන වීර්ය කිරීමට කිරීම සුදුසු කාලයවේ. නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණෙනි, මිනිස්සු සමගිවූවාහු සතුටු වන්නාහු විවාද නොකරන්නාහු කිරි හා දිය මෙන් එක්වූවාහු ඔවුනොවුන් ප්‍රියවූ ඇස් වලින් බලන්නාහු වාසය කෙරෙද්ද, මහණෙනි, මේ සතරවන වීර්ය කිරීමට සුදුසු කාලය වේ. නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණෙනි, සංඝතෙම සමගි වූයේ සතුටු වන්නේ විවාද නොකරන්නේ එකට උදෙසීම ඇත්තේ පහසුවෙන් වාසය කෙරේද, මහණෙනි සංඝයා වනාහි සමගි කල්හි ඔවුනොවුන්ට නොම ආක්‍රොශ කෙරෙත්. ඔවුනොවුන්ට පරිභව නොකෙරෙත්. ඔවුනොවුන් හාත්පසින් දුරු නොකෙරෙත්. ඔවුනොවුන් හැර දමන්නාහු නොවෙත්. එහි ප්‍රසන්න නොවූවාහුද

පහදිත්. ප්‍රසන්න වුවන්ගේද බහුල භාවය වේ. මහණෙනි, මේ පස්වන විරිය කිරීමට සුදුසු කාලය වේ.

5. සාමන්තපාස සූත්‍රය:- 1. (මෙය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. "එකල්හි වනාහි සැවැත්තුවර මව හා පුත්‍රවූ භික්ෂුවක්ද භික්ෂුණියක්ද යන දෙදෙනෙක් වස්වැසීමට පැමිණියාහුය. ඔව්හු ඔවුනොවුන් නිතර දකිනු කැමතිවූවාහුය. මවද පුත්‍රයා නිතර දකිනු කැමැත්තී විය. පුත්‍රතෙමේද මව නිතර දකිනු කැමැත්තේ විය. ඔවුන්ගේ නිතර දැකීමෙන් සංසර්ගය වූයේය. සංසර්ගය ඇති කල්හි විශ්වාසය වූයේය. විශ්වාසය ඇති කල්හි බැසගැණීම වූයේය. බැසගත් සිත් ඇත්තාවූ ඔව්හු ශික්ෂාව හැර නොදමා දුර්වල බව ප්‍රකාශ නොකොට මෙමුද්‍රන ධර්ම ප්‍රතිසේවනය කළාහුය.

3. "එකල්හි බොහෝවූ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනෙක්හිද එතැනට එළඹියාහුය. එළඹ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැද එකත්පස්ව උන්නාහුය. එකත්පස්ව හුන්නාවූම ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැළකළාහුය.

"ස්වාමීනි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

4. "මහණෙනි, කිමෙක්ද? ඒ හිස් පුරුෂතෙම මව පුතු කෙරෙහි නොඇලෙයි. පුතා හෝ මව කෙරෙහි නොඇලේයයි හඟීද?

5. "මහණෙනි, යමක් මෙසේ ඇළුම් කරන්නේද, මෙසේ කැමති වන්නේද, මෙසේ මත් කරන්නේද, මෙසේ බැඳ ගන්නේද, මෙසේ මුසපත් කරන්නේද උතුම්වූ නිවණ ලැබීමට මෙසේ අනතුරු කරන්නේද,

6. "එබඳුවූ අන් එක රූපයකුදු මම සර්වඥතාඥානයෙන් නොදකිමි. මහණෙනි, එනම් ස්ත්‍රී රූපයයි, මහණෙනි, ස්ත්‍රී රූපයෙනි,

7. "සත්වයෝ ඇළුනාහු, ගැටුනාහු, ගිජුවූවාහු, මුසපත් වූවාහු, ඇතුළත් වූවාහු වෙද්ද,

8. "ඔව්හු බොහෝ ස්ත්‍රී රූපයාගේ වසඟයට ගියාහු ශොක කරත්.

9. "මහණෙනි, මම අන් එක ශබ්දයකුත් සර්වඥතා ඥානයෙන් නොදකිමි. මහණෙනි, එනම් ස්ත්‍රී ශබ්දයයි. මහණෙනි ස්ත්‍රී ශබ්දයෙහි, ඔව්හු බොහෝ ස්ත්‍රී ශබ්දයාගේ වසඟයට ගියාහු ශොක කරත්.

"එක ගන්ධයකුත් මම සර්වඥතාඥානයෙන් නොදකිමි. මහණෙනි, එනම් ස්ත්‍රී ගන්ධයයි. මහණෙනි, ස්ත්‍රී ගන්ධයෙහි, ඔව්හු බොහෝ ස්ත්‍රී ගන්ධයාගේ වසඟයට ගියාහු ශොක කරත්.

"එක රසයකුත් මම සර්වඥතාඥානයෙන් නොදකිමි. මහණෙනි, එනම් ස්ත්‍රී රසයයි. මහණෙනි, ස්ත්‍රී රසයෙහි ඔව්හු බොහෝ ස්ත්‍රී රසයාගේ වසඟයට ගියාහු ශොක කරත්.

"එක ස්පර්ශයකුත් මම සර්වඥතාඥානයෙන් නොදකිමි. මහණෙනි, එනම් ස්ත්‍රී ස්පර්ශයයි, මහණෙනි, ස්ත්‍රී ස්පර්ශයෙහි ඔව්හු බොහෝ ස්ත්‍රී ස්පර්ශයාගේ වසඟයට ගියාහු ශොක කරත්.

10. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය මෙනි.)

11. "මහණෙනි, එනම් ස්ත්‍රීන් පිළිබඳ ස්පර්ශය මහණෙනි, ස්ත්‍රීන් පිළිබඳ ස්පර්ශ කළ යුත්තෙහි (මෙහි 7 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ඒ ස්ත්‍රීන්ගේ ස්පර්ශ කළ යුත්තට වසඟ වූවාහු බොහෝ කලක් ශොක කෙරෙත්.

12. "මහණෙනි, ස්ත්‍රී තොමෝ යන්තීද, පුරුෂයාගේ සිත හාත්පස මැඩගෙන සිටියි. සිටියාද, හුන්තීද ශයනය කරන්නීද සිනාසෙන්නීද, කථා කරන්නීද, ගායනා කරන්නීද, හඬන්නීද, ඉදිමුණු තැනැත්තීද මළ තැනැත්තීද පුරුෂයාගේ සිත හාත්පස මැඩගෙන සිටියි. මහණෙනි, මනාකොට කියන්නේ 'මාරයාගේ හාත්පස මළපුඩුවයයි' යමකුත් කියන්නේද, ස්ත්‍රියම මාරයාගේ හාත්පස මළපුඩුවයයි මනාකොට කියන්නෙක් එය කියන්නේයයි" වදාළේය.

1. "කඩුගත් අත් ඇත්තෙකු සමගද කථා කරන්නේය. අමනුෂ්‍යයෙකු සමගද කථාකරන්නේය. යමෙකු විසින් දෂ්ට

කරණ ලද්දේ ජීවත් නොවේද? එබඳු සර්පයෙකුටද ලංවන්නේය.

2. "එකළාවූයේ එකළාවූ මාගමක් (ස්ත්‍රියක්) සමග නොම කථාකරන්නේය. ඔව්හු මුළා සිහි ඇත්තහු බැලීමෙන්ද සිනාවෙන්ද බැඳගනීත්.

3. "තවද නපුරුකොට හැඳීමෙන්ද, මිහිරි කථාවෙන්ද බැඳගනීත්. ඉදිමුනාවූද මළාවූද මේ ජනතෙම ලංවීමට නුසුදුසු වේ.

4. "සිත්කළු වූ රූපය, ශබ්දය, ගන්ධය, රසය, ස්පර්ශය යන මේ පස්කම් ගුණයෝම ස්ත්‍රී රූපයෙහි දක්නා ලැබෙත්.

5. "කාම තෘෂ්ණා නමැති සැඩපහරින් ගසාගෙන යන්නාවූ කාමයන් පිරිසිදු නොදන්නාවූ ඔවුන්ගේ කාලය ගතිය සංසාරයෙහි පෙරටුකරණ ලද්දාහු වෙත්.

6. "යම් කෙනෙකුත් කාමයන් පිරිසිදු දැන කොයිනුත් බියක් නැත්තාහු හැසිරෙද්ද, යම්කෙනෙක් ආශ්‍රවයන් නැසීමට පැමිණියාහුද, ඔව්හු ඒකාන්තයෙන් ලොකයෙහි පරතරට ගියාහු හෙවත් නිවණට පැමිණියාහු වෙත්යයි" වදාළේය.

6. උපජීක්ඛායුපසංකමන සූත්‍රය:- 1. ඉක්බිති එක්තරා හික්ෂුචකතෙම ස්වකීය උපාධ්‍යායයන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, ස්වකීය උපාධ්‍යායයන් වහන්සේට මෙය සැළකෙළේය.

2. "ස්වාමීනි, දැන් මාගේ ශරීරය හටගත් බර බැව් ඇත්තේද, දිශාවන්ද මට නොවැටහෙත්, ධර්මයෝද මට නොවැටහෙත්. ටීනමිද්ධ නීවරණයද මාගේ සිත මැඩගෙන සිටියි, නො ඇළුන්ද, බ්‍රහ්මචර්යාවෙහි හැසිරෙමි. මට ධර්මයන්හි සැකයද ඇත්තේයයි"

3. "එකල්හි ඒ හික්ෂුචකෙම ඒ සද්ධිච්චාරික හික්ෂුච කැඳවාගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැඳ එකත්පස්ව

හුන්තෝය. එකත්පස්ව හුන්නාඩුම ඒ හික්ෂුතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේය.

4. "ස්වාමීනි, මේ හික්ෂුතෙම මෙසේ කීයේය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

5. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මෙය වේ. ඉන්ද්‍රියයන්හි නොරක්නාලද දොරටු ඇත්තාවූ, භෝජනයෙහි පමණ නොදන්නාවූ නිදිවර්ජිත කිරීමෙහි නොයෙදෙන්නාවූ කුශල ධර්මයන් නොබලන්නාවූ පූර්ව රාත්‍රි අපර රාත්‍රි දෙකේ සත්තිස් බොධිපාක්ෂික ධර්මයන්ගේ භාවනාවෙහි යෙදීමෙන් යුක්ත නොව වාසය කරන්නහුගේ,

6. "කය හටගත් බරබව ඇත්තේදවේ. දිශාවෝද ඔහුට නොවැටහෙත් ධර්මයෝද ඔහුට නොවැටහෙත් ටීනමිද්ධ නීවරණයද, මොහුගේ සිත මැඩගෙන සිටියි. නොඇළුණේද, බ්‍රහ්මවර්යාවෙහි හැසිරෙයි. මොහුට ධර්මයන්හි සැකදවේ.

7. "මහණ එහෙයින් මේ ශාසනයෙහි තොප විසින් මෙසේ හික්මිය යුතුයි. ඉන්ද්‍රියයන්හි රක්නාලද දොරටු ඇත්තෙක් වන්නෙමි. භෝජනයෙහි පමණ දන්නෙක්ව නිදිවර්ජිත කිරීමෙහි යෙදුනෙක්ව කුශල ධර්මයන් බලන්නෙක්ව පූර්ව රාත්‍රි, අපර රාත්‍රි දෙකේ බොධිපාක්ෂික ධර්ම භාවනාවෙහි යෙදීමෙන් යුක්තව වාසය කරන්නෙමියි, මහණ, මෙසේ වනාහි තොප විසින් හික්මිය යුතුයයි" වදාළේය.

8. (මෙහි 26 වර්ගයේ 4 සූත්‍රයේ 7, 8, 9, ඡේද යෙදිය යුතුයි. "මාලුංකය පුත්‍රතෙම" වෙනුවට "හික්ෂුතෙම" යයි යොදාගත යුතුයි.)

9. "ඉක්බිති ඒ හික්ෂුතෙම රහත්බවට පැමිණියේ ස්වකීය උපාධ්‍යායතෙම යම්තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, ස්වකීය උපාධ්‍යායයන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේය.

10. "ස්වාමීනි, දැන් මාගේ ශරීරය හටගත් බර බැව් ඇත්තේ නොවේමය. දිශාවෝද මට වැටහෙත්, පැමිණ සිටිත්. ධර්මයෝද මට වැටහෙත්. ටීනමිද්ධ නීවරණයද මාගේ සිත මැඩගෙන

නොසිටියි. ඇළුනේද බුන්මවරයාවෙහි හැසිරෙමි. මට ධර්මයන්හි සැකයක්ද නැත්තේයයි,

11. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

12. "ස්වාමීනි, මේ භික්ෂුතෙම මෙසේ කීය."

13. "මහණ, මෙසේ වනාහි එය වේ. ඉන්ද්‍රියයන්හි රක්තාලද දොරටු ඇති භෞජනයෙහි පමණ දන්නාවූ නිදි දුරුකිරීමෙහි යෙදුනාවූ කුශල ධර්මයන් බලන්නාවූ පූර්ව රාත්‍රී අපර රාත්‍රී දෙකේ බොධිපාක්ෂික ධර්ම භාවනාවෙහි යෙදීමෙන් යුක්තව වාසය කරන්නහුගේ ශරීරයතෙම හටගත් බරබැව් ඇත්තේය. යන යමක් නොවේද දිශාවෝද මොහුට වැටහෙත්. ධර්මයෝද මොහුට වැටහෙත්. ටීනමිද්ධ නීවරණයද මොහුගේ සිත මැඩගෙන නොසිටියි. ඇළුනේද බුන්මවරයාවෙහි හැසිරෙයි. මොහුට ධර්මයන්හි සැකයක්ද නොවෙයි.

14. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 7 ඡේදය මෙනි.)

7. අභිණ්භපච්චවෙක්ඛන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, ස්ත්‍රිය විසින් හෝ පුරුෂයා විසින් හෝ ගෘහස්ථයා විසින් හෝ ප්‍රවුජ්ජකයා විසින් හෝ නිතර සිහිකටයුතුවූ මේ කරුණු පසක් වෙත්.

2. "කවර පසක්දයත්, ජරාව ස්වභාවකොට ඇත්තේ වෙමි. ජරාව

3. "නොඉක්මවූයේයයි ස්ත්‍රිය විසින් හෝ පුරුෂයා විසින් හෝ ගෘහස්ථයා විසින් හෝ ප්‍රවුජ්ජකයා විසින් හෝ නිතර සිහිකටයුතුයි.

4. "ව්‍යාධිය ස්වභාවකොට ඇත්තේ වෙමි. ව්‍යාධිය (මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මරණය ස්වභාවකොට ඇත්තේ වෙමි. මරණය (මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

5. "මාගේ සියලු ප්‍රිය මනාපවූවන් කෙරෙන් නොයෙක් ස්වභාව ඇත්තේ (මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

6. "කර්මය ස්වකීයකොට ඇත්තේවෙමි. කර්මය දායාද කොට ඇත්තේ වෙමියි, කර්මය උත්පත්ති කාරණකොට

ඇත්තේවෙමිසි, කර්මය නැකොට ඇත්තේ වෙමිසි, කර්මය පිළිසරණකොට ඇත්තේ වෙමිසි, යහපත්වූ හෝ ලාමකවූ හෝ යම් කර්මයක් කරන්නෙමිද, එයට උරුමක්කාරයෙක් වන්නෙමිසි ස්ත්‍රිය විසින් හෝ පුරුෂයා විසින් හෝ ගෘහස්ථයා විසින් හෝ ප්‍රචුඡ්ඤා විසින් හෝ නිතර සිහිකටයුතුයි.

7. "මහණෙනි, කවර කරුණක් නිසා ජරාව ස්වභාව කොට ඇත්තේ වෙමිසි, ජරාව නොඉක්මවූයේයයි,

8. "ස්ත්‍රිය විසින් හෝ පුරුෂයා විසින් හෝ ගෘහස්ථයා විසින් හෝ ප්‍රචුඡ්ඤා විසින් හෝ නිතර සිහිකටයුතුද?

9. "මහණෙනි, යම් මදයකින් මත්වූවාහු කයින් දුශ්චරිත කෙරෙද්ද, වචනයෙන් දුශ්චරිත කෙරෙද්ද, සිතින් දුශ්චරිත කෙරෙද්ද, සත්වයන්ගේ යෙහවන බැවිහි එබඳු යෙහවන මදයෙක් ඇත්තේය.

10. "ඒ කරුණ නිතර සිහිකරන්නාවූ ඔහුගේ යෙහවනයෙහි යම් යෙහවන මදයක් වේද, එය සියලු ආකාරයෙන් හෝ ප්‍රහීණ වේ. හීන වූවක්හු වේ. මහණෙනි, මේ කරුණ නිසා ජරාව ස්වභාවකොට ඇත්තේ වෙමි. ජරාව නොඉක්ම වූයේයයි,

11. "ස්ත්‍රිය විසින් හෝ පුරුෂයා විසින් හෝ ගෘහස්ථයා විසින් හෝ ප්‍රචුඡ්ඤා විසින් හෝ නිතර සිහිකටයුතුයි.

12. "මහණෙනි, කිනම් කරුණක් නිසා ව්‍යාධිය ස්වභාව කොට ඇත්තේ වෙමිසි, ව්‍යාධිය නො ඉක්මවූයේයයි (මෙහි 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

13. "මහණෙනි, යම්බඳුවූ මදයකින් මත්වූවාහු කයින් දුසිරිත හැසිරෙද්ද, වචනයෙන් දුසිරිත හැසිරෙද්ද, සිතින් දුසිරිත හැසිරෙද්ද, සත්වයන්ගේ නිරෝගභාවයෙහි එබඳුවූ ආරෝග්‍ය මදයෙක් ඇත්තේය. ඒ කරුණ නිතර සිහිකරන්නාවූ ඔහුගේ නිරෝග භාවයෙහි යම් ආරෝග්‍ය මදයක් වේද, හෙතෙම සියලු ආකාරයෙන් ප්‍රහීණ හෝ වේ, තුනී වූවක් හෝ වේ. "මහණෙනි, මේ ප්‍රයෝජනය සලකා ව්‍යාධිය ස්වභාවකොට ඇත්තේ වෙමි. ව්‍යාධිය නොඉක්මවූයේයයි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 10 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

12. "මහණෙනි, කිනම් කරුණක් සඳහා මරණය ස්වභාවකොට ඇත්තේ වෙමිසි, මරණය නො ඉක්මවූයේයයි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

13. "මහණෙනි, යම් මත්වීමකින් මත්වූවාහු, කයින් දුසිරිත හැසිරෙද්ද, සිතින් දුසිරිත හැසිරෙද්ද, වචනයෙන් දුසිරිත හැසිරෙද්ද, සත්වයන්ගේ ජීවත්වීමෙහි එබඳු ජීවිත මදයෙක් ඇත්තේය. ඒ කරුණ නිතර සිහිකරන්නාවූ ඔහුගේ ජීවිතයෙහි යම් ජීවිත මදයක් වේද, හෙතෙම සියලු ආකාරයෙන් හෝ ප්‍රහීණ වේ. තුනීවූවක් හෝ වේ. මහණෙනි, මේ කරුණ නිසා මරණය ස්වභාවකොට ඇත්තේ වෙමි. මරණය නොඉක්මවූයේයයි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 10 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

14. "මහණෙනි, කිනම් කරුණක් නිසා මාගේ සියලු ප්‍රිය මනාපයන් කෙරෙන් නොයෙක් ස්වභාව ඇත්තේ වෙන්වීම වේයයි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

"මහණෙනි, යම්බඳු ඇල්මකින් ඇළුණාහු කයින් දුසිරිත හැසිරෙද්ද, වචනයෙන් දුසිරිත හැසිරෙද්ද, සිතින් දුසිරිත හැසිරෙද්ද, සත්වයන්ගේ ප්‍රිය වූවන් කෙරෙහි කාමාශාවෙන් ඇල්මක් ඇත්තේය. ඒ කාරණය නිතර සිහි කරන්නාවූ ඔහුගේ ප්‍රිය වූවන් කෙරෙහි යම් ඡන්දයෙන් ඇල්මක් වේද, හෙතෙම සියලු ආකාරයෙන් හෝ ප්‍රහීණ වේ. තුනීවූවක් හෝ වේ. මහණෙනි, මේ කරුණ නිසා මාගේ සියලු ප්‍රිය මනාපයන් කෙරෙන් නොයෙක් ස්වභාව ඇත්තේ වෙන්වීම වේයයි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 10 ඡේදය යොදාගත යුතුයි.)

15. "මහණෙනි, කිනම් කරුණක් නිසා කර්මය ස්වකීය කොට ඇත්තේ වෙමිසි, කර්මය දායාදකොට ඇත්තේ වෙමිසි, කර්මය උත්පත්ති කාරණකොට ඇත්තේ වෙමිසි, කර්මය නැකොට ඇත්තේ වෙමිසි, කර්මය පිළිසරණකොට ඇත්තේ වෙමිසි, යහපත් වූ හෝ ලාමක වූ හෝ යම් කර්මයක් කරන්නෙමිද, එයට උරුම ඇත්තෙක් වන්නෙමිසි, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

“මහණෙනි, සත්වයන්ගේ කාය දුශ්චරිතයද, වාක් දුශ්චරිතයද, මනෝ දුශ්චරිතයද ඇත්තේය. ඒ කරුණ නිතර සිහි කරන්නාවූ ඔහුගේ සියලු ආකාරයෙන් හෝ එය ප්‍රහීණ වේ. තුනීවීම හෝ වේ. මහණෙනි, මේ කරුණ නිසා කර්මය ස්වකීයකොට ඇත්තේ කර්මය දායාදකොට ඇත්තේ, කර්මය උත්පත්ති කාරණාකොට ඇත්තේ කර්මය නැයන්කොට ඇත්තේ, කර්මය පිළිසරණකොට ඇත්තේ වෙමි. යහපත්වූ හෝ ලාමකවූ හෝ යම් කර්මයක් කරන්නෙමිද, එයට උරුම ඇත්තෙක් වන්නෙමියි, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 10 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

“මහණෙනි, ඒ මේ ආර්යශ්‍රාවකතෙමේ වනාහි මෙසේ සලකයි.

“එකලාවූ මම ම ජරාව ස්වභාවකොට ඇත්තේ ජරාව ආගමනය නොඉක්මවූයේ නොවෙමි. වැලිදු යම්තාක් සත්වයන්ගේ ගමනය, චුතිය, උත්පත්තිය වේද, ඒතාක් සියලු සත්වයෝ ජරාව ස්වභාවකොට ඇත්තාහු ජරාව නොඉක්ම වූවාහුයයි,

16. “ඒ කරුණ නිතර සිහි කරන්නාවූ, ඔහුට ලෝකොත්තර මාර්ගය හටගනියි. හෙතෙම ඒ මාර්ගය සෙවනය කරයි, භාවනා කරයි, බහුල වශයෙන් කරයි. ඒ මාර්ගය සේවනය කරන්නාවූ, වඩන්නාවූ, බහුල කරන්නාවූ ඔහුගේ සංයෝජනයෝ ප්‍රහීනවෙත්. සජ්තවිධ අනුශය ධර්මයෝ කෙළවර වූවාහු වෙත්.

17. “එකලාවූ මම ම ව්‍යාධිය ස්වභාවකොට ඇත්තේ ව්‍යාධිය නොඉක්මවූයේ නොවෙමි. වැලිදු යම්තාක් සත්වයන්ගේ ආගමනය, ගමනය, චුතවීම, ඉපදීමවේද, ඒතාක් සියලු සත්වයෝ ව්‍යාධිය ස්වභාවකොට ඇත්තාහු ව්‍යාධිය නොඉක්ම වූවාහුයයි,

18. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 16 ඡේදය මෙනි.)

19. “එකලාවූ මම ම මරණය ස්වභාවකොට ඇත්තේ මරණය නොඉක්මවූයේ නොවෙමි, වැලිදු යම්තාක් සත්වයන්ගේ ආගමනය, ගමනය, චුතිය උත්පත්තිය වේද, ඒතාක් සියලු සත්වයෝ මරණය ස්වභාවකොට ඇත්තාහු, මරණය නොඉක්මවූවාහු යයි,

20. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 16 ඡේදය මෙනි.)

21. "එකලාවු මාගේම සියලුම ප්‍රියවූ මනාප වූවන්ගෙන් නොයෙක් ස්වභාව ඇත්තේ වෙන්වීම නොවේ. වැළිදු යම්තාක් සත්වයන්ගේ ආගමනය, ගමනය, වුතිය, උත්පත්තිය වේද, ඒතාක් සියලු සත්වයෝ ප්‍රියවූ මනාප වූවන්ගෙන් වෙනස් ස්වභාව ඇත්තෝ වෙන්වීම ඇත්තාහුයයි

22. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 16 ඡේදය මෙනි.)

23. "එකලාවු මම ම කර්මය ස්වකීයකොට ඇත්තේ කර්මය දායාදකොට ඇත්තේ, කර්මය යෝනිකොට ඇත්තේ කර්මය බන්ධුකොට ඇත්තේ, කර්මය පිළිසරණකොට ඇත්තේ නොවෙමියි, යහපත්වූ හෝ ලාමකවූ හෝ කර්මයක් කරන්නෙමිද, එයට උරුම ඇත්තෙක් නොවන්නෙමි. වැළිදු යම්තාක් සත්වයන්ගේ ආගමනය, ගමනය, වුතිය, උත්පත්තියවේද, ඒතාක් සියලු සත්වයෝ කර්මය ස්වකීයකොට ඇත්තාහු, කර්මය උරුමකොට ඇත්තාහු, කර්මය උත්පත්ති කාරණකොට ඇත්තාහු කර්මය නැයන්කොට ඇත්තාහු, කර්මය පිළිසරණකොට ඇත්තාහු වෙත්. යහපත්වූ හෝ ලාමකවූ හෝ යම් කර්මයක් කරන්නාහුද, එයට උරුම ඇත්තෝ වන්නාහුයයි,

24. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 16 ඡේදය මෙනි.)

25. (1) "ව්‍යාධිවූ ස්වභාවකොට ඇත්තාවූ, ජරාව ස්වභාවකොට ඇත්තාවූ තවද මරණය ස්වභාවකොට ඇත්තාවූ පාඨග්ජනයෝ ධර්මයෝ යම්සේ වූවාහුද, එසේ ඇත්තාහුම පිළිකුල් කෙරෙත්.

(2) "මෙබඳු ස්වභාව ඇත්තාවූ සත්වයන් කෙරෙහි මමද මෙය පිළිකුල් කරන්නෙමි නම් මෙසේ වාසය කරන්නාවූ මට මෙය සුදුසු නොවන්නේය.

(3) "ඒ මම මෙසේ වාසය කරන්නෙමි. ක්ලේශ රහිතවූ ධර්මය දැන නිරෝග භාවයෙහිද, යෞවනභාවයෙහිද, ජීවත් වීමෙහිද යම් මද කෙනෙක් වෙද්ද,

(4) "ප්‍රච්ඡයාව නිර්භය වශයෙන් දැක ඒ සියලු මදයන් මැඩපවත්වමි. නිවණ දක්නාවූ ඒමට උත්සාහයෙක් වූයේය.

(5) "මේ කාලයෙහි කාමයන් සේවනය කරන්ට මම සුදුස්සෙක් නොවෙමි. මාර්ග බුන්මවර්යාව පිහිටකොට ඇත්තේ ප්‍රච්ඡයාවෙන් නොනවතින්නෙක් වන්නෙමියි" වදාළේය.

8. ලිච්ඡවිකුමාර සූත්‍රය:- 1. "එක් කලෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල් නුවර මහවනයෙහි වූ කුටාගාර ශාලාවෙහි වැඩවසනසේක. එකල්හි වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරු වෙලෙහි හැඳ පෙරවා පා සිවුරු ගෙන විසල් නුවරට පිඬු පිණිස පිවිසියේක. විසල් නුවර පිඬු පිණිස හැසිර පසුබත් කාලයෙහි පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකුණේ මහ වනයට ඇතුල්ව,

2. "එක්තරා රුක් මුලෙක්හි දිවා විහරණයෙන් වැඩහුන්සේක. එකල්හි වනාහි බොහෝවූ ලිච්ඡවි කුමාරයෝ ඊයෙන් සාදනලද දුනු ගෙණ සුනඛ සමූහයා විසින් පිරිවරණ ලද්දාහු මහ වනයෙහි ඔබ මොබ සක්මන් කරන්නාහු, ඔබමොබ හැසිරෙන්නාහු, එක්තරා රුක් මුලෙක්හි දිවාවිහරණයෙන් වැඩ හුන්නාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දුටුවාහුය. දැක ඊ වලින් සරසන ලද දුනු බහා තබා සුනඛ සමූහයා එක් පැත්තකට යවා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියාහුය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැඳ නිශ්ශබ්ද වූවාහු, නිශ්ශබ්ද වූහ. (ඇදිලි බැන්දාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇසුරු කරත්.)

3. "එකල්හි වනාහි මහානාම නම් ලිච්ඡවිතෙම මහ වනයෙහි පා ගමනින් ඔබමොබ සක්මන් කරන්නේ ඔබමොබ හැසිරෙන්නේ නිශ්ශබ්දවූ, ඇදිලි බැන්දාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇසුරු කරන්නාවූ, ඒ ලිච්ඡවි කුමාරයන් දුටුවේය. දැක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැඳ එකත්පස්ව හුන්නේය. එකත්පස්ව උන්නාවූම මහානාම නම් ලිච්ඡවි තෙම ප්‍රීති වාක්‍ය පැවැත්වූයේය. "වජ්ජිහු වැඩෙන්නාහුය, වජ්ජිහු වැඩෙන්නාහු ය"යි.

4. "මහානාමය, කුමකට වනාහි නුඹ 'වජ්ජීහු වැඩෙන්නාහුය, වජ්ජීහු වැඩෙන්නාහුය'යි මෙසේ කියන්නෙහිද?"

"ස්වාමීනි, මේ ලිච්චවි කුමරුවෝ වණ්ඩයෝය, එරුෂයෝය. උඩඟු වූවෝය. යම් ඒ කුලයන්හි යැපිය යුතු වූවන් යවනු ලබන්ද, උක්ය කියා හෝ ඩෙබරය කියා හෝ කැවුම්ය කියා හෝ අග්ගලාය කියා හෝ සක්ඛලිකාය කියා හෝ ඒවා උදුරාගෙන කත්. කුල ස්ත්‍රීන්ගේද, කුල කුමරියන්ගේද පස්සෙන් ගොස් පයින් ගසත්. දැන් ඒ මොව්හු නිශ්ශබ්ද වූහ. නිශ්ශබ්ද වූවාහු, ඇඳිලි බැන්දාහු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇසුරු කරත්."

5. "මහානාමය, යම්කිසි කුල පුත්‍රයෙකුගේ ධර්ම පසක් විද්‍යමාන වෙද්ද, ඉදින් මස්තකයෙහි අභිෂෙක කරණලද ක්ෂත්‍රියවූ රජෙකුගේ හෝ, ඉදින් පියා විසින් දෙනලද රට අනුභව කරන්නෙකුගේ හෝ ඉදින් සේනාවට අධිපතිවූ සෙනෙවියෙකුගේ හෝ ඉදින් ගමට අධිපති ගම් දෙටුවෙකුගේ හෝ ඉදින් සමූහයාට අධිපති ගම් ප්‍රධානියෙකුගේ හෝ යි. යම් කෙනෙක් හෝ කුලයන්හි වෙන් වෙන්ව අධිපති බව කරවද්ද, වැඩිමට කැමතිවිය යුත්තිය. පිරිහීම නොකැමැති විය යුතුයි. කවර පසක්ද යත්?"

6. "මහානාමය, මේ ලෝකයෙහි කුලපුත්‍රතෙමේ බාහු බලයෙන් රැස් කරණලද ඩහදිය වැගිරීම් ඇති ධාර්මිකවූ දැහැමින් ලබන ලද්දාවූ නැගී සිට උත්සාහයෙන් ලබනලද සම්පත් වලින්,

7. "මව්පියන්ට, සත්කාර කෙරේද,

8. ගරු කෙරේද, බුහුමන් කෙරේද, පුදාද, සත්කාර කරණ ලද ගරු කරණ ලද බුහුමන් කරණලද පුදනලද,

9. "මව්පියෝ, ඔහුට යහපත් සිතින් 'බොහෝ කල් ජීවත් වෙව, දීර්ඝායුෂයක් රක්ෂා කරවයිද අනුග්‍රහ කෙරෙත්. මහානාමය, මව්පියන්ගේ අනුග්‍රහය ඇත්තාවූ කුලපුත්‍රයාගේ වැඩිමම කැමැති වියයුතුයි, පිරිහීම නොකැමැති වියයුතුයි.

10. "නැවත අනිකක්ද කියමි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) අඹුදරුවන් හා දැසිදස් කම්කරු පුරුෂයන්ට සත්කාර කෙරේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

අඹුදරු දැසි දස් කම්කරු පුරුෂයෝ, ඔහුට යහපත්වූ සිතින් “බොහෝ කලක් ජීවත් වෙව, දීර්ඝායුෂයක් පාලනය කරවයි,” අනුග්‍රහ කරත්, මහානාමය, අඹුදරු දැසිදස් කම්කරු පුරුෂයන් විසින් අනුකම්පා කරණලද කුලපුත්‍රයාගේ වැඩිමට කැමති වියයුතුයි. පිරිහීම නොකැමැති විය යුතුයි.

11. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) තමන්ගේ කුඹුරු කර්මාන්ත වලට අනතුරු ඉඩම් හිමියන්ට සත්කාර කෙරෙද (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) තමන්ගේ කුඹුරු කර්මාන්තයට සමීප ඉඩම් මනින විකුණන හිමියෝ ඔහුට යහපත් සිතින් ‘බොහෝ කලක් ජීවත් වෙව, දීර්ඝායුෂය පාලනය කරවයි, අනුග්‍රහ කරවත්. මහානාමය, තමන්ගේ කුඹුරු කර්මාන්තයන්ට සමීප ඉඩම් මනින විකුණන්නවුන් විසින් අනුකම්පා කරණලද කුලපුත්‍රයාගේ වැඩිමම කැමතිවිය යුතුයි. පිරිහීම නොකැමැති වියයුතුයි.

12. “නැවතද අනිකක් කියමි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) යම් ඒ පූජා පිළිගන්නාවූ දෙවි කෙනෙක් වෙද්ද, ඔවුන්ට සත්කාර කෙරෙද (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) පූජා පිළිගන්නාවූ දෙවියෝ යහපත් සිතින් “බොහෝ කලක් ජීවත් වෙව, දීර්ඝායුෂය පාලනය කරවයි” ඔහුට අනුග්‍රහ කෙරෙත්. මහානාමය, දෙවතාවන් විසින් අනුග්‍රහ කරණලද කුලපුත්‍රයාගේ වැඩිමම කැමති විය යුතුයි. පිරිහීම නොකැමැති වියයුතුයි.

13. “නැවත අනිකක්ද කියමි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්ට සත්කාර කෙරෙද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) පුදන ලද ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ ඔහුට යහපත් සිතින් ‘බොහෝ කලක් ජීවත් වෙව, දීර්ඝායුෂය පාලනය කරවයි,’ අනුග්‍රහ කෙරෙත් මහානාමය, ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් විසින් අනුකම්පා කරණ ලද්දාවූ කුලපුත්‍රයාගේ වැඩිමම කැමතිවිය යුතුයි. පිරිහීම නොකැමැති වියයුතුයි.

14. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය මෙනි.)

15. (1) "හැම කල්හි මච්චියන්ගේ කටයුතු කරන්නාවූ අභ්‍රුදරුවන්ට හිතවූ කුලපුත්‍රතෙම ඇතුළත ජනයාටද මොහුට අනුව ජීවත් වන්නාවූ යම් කෙනෙක් වෙත් නම් ඔවුන්ටද වැඩ පිණිස පිළිපදියි.

(2) "වචන දන්නාවූ සිල්වත්වූ හෙතෙම පෙර පරලොව ගියාවූ නැයන්ටද මෙලොව ජීවත් වන්නවුන්ටද යන දෙගොල්ලන්ටම වැඩ පිණිස පිළිපන්නේ වෙයි.

(3) "දැහැමින් ගිහිගෙයි වාසයකරන්නාවූ පණ්ඩිත තෙම ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්ටද දෙවනාවන්ටද සතුට උපදවන්නේ වෙයි.

(4) "හෙතෙම යහපත කොට පිදිය යුත්තෙක් පැසසිය යුත්තෙක් වේ. මෙලොවදීම ඔහුට ප්‍රශංසා කරත්. පරලොව ස්වර්ගයෙහිද සතුටු වේයයි" වදාලේය.

9. බුඩ්ධි පබ්බතන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ මහලුව පැවිදිවූ තැනැත්තේ දුර්ලභවේ. කවර පසකින්ද යත්.

2. "මහණෙනි, සියුම් කාරණා දන්නාවූ වෘද්ධ ප්‍රවුජිත තෙම දුර්ලභවේ. ශ්‍රමණ කල්පයෙන් යුක්තවූයේ දුර්ලභවේ. බොහෝ ඇසුචිරු තැන් ඇත්තේ දුර්ලභවේ. ධර්මකථික වූයේ දුර්ලභවේ. විනයධර වූයේ දුර්ලභවේ.

3. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

10. දුතිය බුඩ්ධි පබ්බතන සූත්‍රය:- 1, 3. (මේ සූත්‍රයේ 1, 3 ඡේද මේ වර්ගයේ 9 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙන් වෙත්.)

2. "මහණෙනි, කීකරුවූ මහලුව පැවිදිවූ තැනැත්තේ දුර්ලභ වේ. මනාකොට ගන්නාලද ගැණිම් ඇත්තේ දුර්ලභ වේ. පැදකුණු කිරීමෙන් අවවාද ගන්නේ දුර්ලභ වේ. ධර්මකථික වූයේ දුර්ලභවේ. විනයධර වූයේ දුර්ලභ වේ.

(6. නීවරණ වර්ගය නිමි.)

7. සඤ්ඤා වර්ගය.

11. පඤ්ච සඤ්ඤා සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, වඩනාලද බහුල වශයෙන් කරණ ලද මේ සංඥා පස මහත් ඵල ඇත්තාහු මහත් අනුසස් ඇත්තාහු නිවණට ප්‍රතිෂ්ඨා වූවාහු නිවන් කෙළවර කොට ඇත්තාහු වෙත්.

2. "කවර පසක්ද යත්, අශුභ සංඥාවය, මරණ සංඥාවය, ආදීනව සංඥාවය, ආහාරයෙහි ප්‍රතිකුල සංඥාවය, සියලු ලෝකයෙහි අනභිරත සංඥාවය යන පසයි.

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

12. දුතිය පඤ්ච සඤ්ඤා සූත්‍රය:- 1-3 (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 1, 3, ඡේද මෙන් වෙත්) කවර පසක්ද යත්, අනිත්‍ය සංඥාය, අනාත්ම සංඥාය, මරණ සංඥාය, ආහාරයෙහි පිළිකුල් සංඥාය, සියලු ලෝකයෙහි නොඇලීම් සංඥාය යන පසයි."

13. අරියවුද්ධි සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, වැඩීම් පසකින් වැඩෙන්නාවූ ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම ආර්යවූ වැඩීමෙන් වැඩෙයි. කය පිළිබඳ සාරය ගන්නේද උතුම් දෙය ගන්නේද වේ.

2. "කවර පසකින්ද යත්, ශ්‍රද්ධාවෙන් වැඩේද, ශීලයෙන් වැඩේද, ශ්‍රැතයෙන් වැඩේද, ත්‍යාගයෙන් වැඩේද, ප්‍රඥාවෙන් වැඩේද යන පසිනි.

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

4. "මේ ලෝකයෙහි යම් ආර්ය ශ්‍රාවකයෙක් ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන්ද, ප්‍රඥාවෙන් හා ත්‍යාගය ශ්‍රැතය යන මෙයින් වැඩේද, එබඳුවූ විවක්ෂණවූ ඒ සත්පුරුෂ තෙම මෙලොවම ආත්මයාගේ උභය සාරය ගණියයි" වදාළේය.

14. දුතිය අරියවුද්ධි සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, වැඩීම් පසකින් වැඩෙන්නාවූ ආර්ය ශ්‍රාවිකාතොමෝ ආර්යවූ කය පිළිබඳ සාරය ගන්නීද උතුම් ප්‍රයෝජනය ගන්නීද වේ.

2. කවර පසකින්ද යත්, ශ්‍රද්ධාවෙන් වැඩේද, ශීලයෙන් වැඩේද, ශ්‍රැතයෙන් වැඩේද, ත්‍යාගයෙන් වැඩේද, ප්‍රඥාවෙන් වැඩේද, (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 13 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

3. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙනි.)

4. "මේ ලෝකයෙහි යම් ආර්ය ශ්‍රාවිකාවක් ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන්ද ප්‍රඥාවෙන් හා ත්‍යාගයෙන්ද ග්‍රැතයෙන්ද වැඩේද, ඒ එබඳු සිල්වත් උපාසිකානොමෝ මෙලොවම ආත්මයාගේ උභය සාරය ගනීයයි" වදාළේය.

15. "අලංසාකච්ඡා සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ හික්ෂුතෙම බ්‍රහ්මචාරීන්ගේ සාකච්ඡාවට සුදුසු වෙයි.

2. "කචර පසකින්ද යත්. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුතෙම තෙමේත් සීලයෙන් යුක්තවූයේ වේද, ශීලසම්පත්තිය පිළිබඳ කථාවෙන් ආවාටු ප්‍රශ්නය විසඳන්නේත් වේද, තෙමේත් සමාධියෙන් යුක්තවූයේ වේද, සමාධි සම්පත්තිය පිළිබඳ කථාවෙන් ආවාටු ප්‍රශ්නය විසඳන්නේත් වේද, තෙමේත් ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ වේද ප්‍රඥා සම්පත්තිය පිළිබඳ කථාවෙන් ආවාටු ප්‍රශ්නය විසඳන්නේත් වේද, තෙමේත් විමුක්තියෙන් යුක්තවූයේත් වේද, විමුක්ති සම්පත්තිය පිළිබඳ කථාවෙන් ආවාටු ප්‍රශ්නය විසඳන්නේත් වේද, තෙමේත් විමුක්ති ඥාන දර්ශනයෙන් යුක්තවූයේ වේද, විමුක්ති ඥාන දර්ශනය පිළිබඳ කථාවෙන් ආවාටු ප්‍රශ්නය විසඳන්නේත් වේද, යන පසිනි.

3. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙනි)

16. අලංසාජීව සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ හික්ෂුතෙම බ්‍රහ්මචාරීන්ගේ සමාන දිවිපැවැත්මට සුදුසු වූයේ වෙයි.

2. (මේ ඡෙදය මේ පණ්ණාසකයේ 15 සූත්‍රයේ 2 ඡෙදය මෙනි)

3. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙනි.)

17. උස්සොළ්භි පඤ්චම සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, යම්කිසි හික්ෂුවක් හෝ හික්ෂුණියක් හෝ පඤ්ච ධර්මයන් වඩාද, පඤ්ච ධර්මයන් බහුල කෙරේද, ඔහුට ඵල දෙක අතුරෙන් එක්තරා ඵලයක් කැමති විය යුතුයි. මේ ආත්මයෙහි රහත්වීම හෝ උපාදිශෙෂය ඇතිකල්හි අනාගාමී වීම හෝ වේ.

2. "කවර පසක්ද යත්. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුතෙම ඡන්දය හේතුකොට ඇති සමාධියෙන් හා ප්‍රධාන සංස්කාරයෙන් යුක්තවූ සෘද්ධිපාදය වඩාද, වීර්ය හේතුකොට ඇති සමාධිය හා ප්‍රධාන සංස්කාරයෙන් යුක්තවූ සෘද්ධිපාද වඩාද, විත්තය හේතුකොට ඇති සමාධිය හා ප්‍රධාන සංස්කාරයෙන් යුක්තවූ සෘද්ධි පාදය වඩාද, විමංසාව හේතුකොට ඇති සමාධිය ප්‍රධාන සංස්කාරය යන මෙයින් යුක්තවූ සෘද්ධිපාදය වඩාද, අධික මාත්‍ර වීර්යයම පස්වෙනිකොට ඇත්තේ වේද, යන පසයි.

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

18. දුතිය උස්සොළ්භි පඤ්චම සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මම සම්බොධියෙන් පූර්වයෙහිම බුදුබවට නොපැමිණියේ බොධිසත්ව වූයේම පඤ්ච ධර්මයක් වැඩුයෙමි. පඤ්ච ධර්මයක් බහුල වශයෙන් කෙළෙමි. කවර පඤ්ච ධර්මයක්ද යත්?

2. "ඡන්දය හේතුකොට ඇති සමාධිය ප්‍රධාන සංස්කාරය යන මෙයින් යුක්තව සෘද්ධිපාදය වැඩුයෙමි.

3. "වීර්ය (මෙහි 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) විත්තය හේතුකොට ඇති සමාධිය (මෙහි 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) විමංසාව අධික මාත්‍ර උත්සාහය පස්වෙනිකොට ඇත්තේ වීමි.

4. "මහණෙනි, ඒ මම වනාහි මේ අධික මාත්‍ර උත්සාහය පස්වෙනි කොට ඇති ධර්මයන් වැඩු බැවින් බහුල වශයෙන් කළ බැවින් යම් විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුතු ධර්මයක්හුගේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස සිත නැමුයෙමිද ඒ ඒ කාරණය ඇති කල්හි ඒ ඒ ධර්මයෙහිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණියෙමි. අනෙක ප්‍රකාරවූ ඉර්ධි විධිය අනුභව කරන්නෙමිසි (මෙහි අංගුත්තර නිකායේ තික නිපාතයේ දුතිය පණණාසකයේ 10 සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ඒ ඒ කරුණ ඇති කල්හි ඒ ඒ ධර්මයෙහිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණියෙමි. ඉදින් ඒ මම ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කිරීමෙන් ආශ්‍රව රහිතවූ අර්හත්ඵල සමාධියට හා අර්හත්ඵල ප්‍රඥාවට මේ ආත්මයෙහිම තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන

ප්‍රත්‍යක්ෂකොට පැමිණ වාසය කරන්නෙමිසි කැමතිවිමිද, ඒ ඒ කරුණ ඇති කල්හි ඒ ඒ ධර්මයෙහිම ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් සුදුසු බවට පැමිණියෙමිසි වදාළේය.”

19. එකන්තනිබ්බදා සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ ධර්ම පසක් වඩන ලද්දාහු බහුල වශයෙන් කරණ ලද්දාහු ඒකාන්තයෙන් කලකිරීම පිණිස නොඇලීම පිණිස නිරුද්ධවීම පිණිස සංසිදීම පිණිස විශිෂ්ට ඥානය පිණිස සම්බොධිය පිණිස නිර්වාණය පිණිස පවතිත්.

2. “කවර පසක්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුතෙම කයෙහි අශ්‍රහය අනුව බලමින් වාසය කෙරේද, ආහාරයෙහි පිළිකුල් සංඥා ඇත්තේ සියලු ලෝකයෙහි නොඇලීම් සංඥා ඇත්තේ, සියලු සංස්කාරයන්හි අනිත්‍යය අනුව බලමින් වාසය කෙරේද, මොහුගේ මරණ සංඥාව වනාහි තමන් කෙරෙහි මනාව එළඹ සිටියාවේද යන පසයි.

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

20. ආසවක්ඛය සංවත්තන සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ ධර්ම පසක් වඩනා ලද්දාහු බහුල වශයෙන් කරණ ලද්දාහු ආශ්‍රවයන් නැසීම පිණිස පවතිත්.

2. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 19 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

8. යොධාජීව වර්ගය.

21. පධම වෙනො විමුක්ති ඵල සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ ධර්ම පසක් වඩනා ලද්දාහු බහුල වශයෙන් කරණ ලද්දාහු අර්හත්ඵල සමාධිය විපාකකොට ඇත්තාහුද අර්හත්ඵල සමාධිය අනුසස් කොට ඇත්තාහුද අර්හත්ඵල ප්‍රඥාව විපාක කොට ඇත්තාහුද අර්හත්ඵල ප්‍රඥාව අනුසස් කොට ඇත්තා හුද වෙත්.

2. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 19 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

3. "මහණෙනි, මේ ධර්ම පස වනාහි වඩන ලද්දාහු බහුල වශයෙන් කරණ ලද්දාහු විත්ත විමුක්තිය ඵලය කොට ඇත්තාහුද විත්ත විමුක්ති ඵලය අනුසස් කොට ඇත්තාහුද වෙත්. ප්‍රඥා විමුක්තිය ඵල කොට ඇත්තාහුද ප්‍රඥා විමුක්ති ඵලය අනුසස් කොට ඇත්තාහුද වෙත්.

4. "මහණෙනි, යම් කලෙක වනාහි භික්ෂුතෙම විත්ත විමුක්ත වූයේත් ප්‍රඥා විමුක්ත වූයේත් වේද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුතෙම හරිත ලද අවිද්‍යා නමැති අගුළු ඇත්තේයයිද, නසන ලද සංසාර නමැති දිය අගල ඇත්තේයයිද, සිද්ධා ලද තෘෂ්ණා නමැති ඉන්ද්‍රඛීල ඇත්තේයයිද, නීවරණ නමැති අගුළු හරිත ලද්දේයයිද ආර්යවූ ජනිතවූ මාන ධජ ඇත්තේ බහාතබන ලද ස්කන්ධාදී බර ඇත්තේ සංසාරයෙන් වෙන් වූයේයයි ද කියනු ලැබේ.

5. "මහණෙනි, කෙසේ නම් භික්ෂුතෙම ඔසවන ලද අගුල ඇත්තේ වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුහුගේ අවිද්‍යා තොමෝ ප්‍රහීණවූවා,

6. "සිද්ධි ලද මුල් ඇත්තී අග සිද්ධි ලද තල් ගසක් මෙන් කරණ ලද්දී නැවත අභාවය කරණ ලද්දී මත්තෙහි නූපදිනා ස්වභාව ඇත්තීවේද,

7. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි භික්ෂුතෙම ඵසවන ලද අගුල ඇත්තේ වෙයි.

8. "මහණෙනි, කෙසේ නම් භික්ෂුතෙම නසන ලද දිය අගල ඇත්තේ වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුහුගේ නැවත භවය ඇතිකරන්නාවූ ජාති සංසාරය ප්‍රහීණ වේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි භික්ෂුතෙම නසන ලද දිය අගල ඇත්තේ වෙයි.

9. "මහණෙනි, කෙසේ නම් භික්ෂුතෙම ඇද දමන ලද ඉන්ද්‍රඛීල ඇත්තේ වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුහුගේ

තෘෂ්ණාව ප්‍රහීණ වූවා (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි භික්ෂුතෙම ඇද දමන ලද ඉන්ද්‍රිඬල ඇත්තේ වේ.

10. "මහණෙනි, කෙසේ නම් භික්ෂුතෙම අගුළු රහිත වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුහුගේ ඕරම්භාගීය සංයෝජන පස ප්‍රහීණ වූවාහු (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි භික්ෂුතෙම අගුළු රහිතවූයේ වේද,

11. "මහණෙනි, කෙසේ නම් භික්ෂුතෙම හෙලන ලද ධජ ඇත්තාවූ බහා තබන ලද බර ඇත්තාවූ සසරින් වෙන්වූ ආර්යයෙක් වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුහුගේ වෙමී යන මානය ප්‍රහීණවූයේ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි භික්ෂුතෙම හෙලන ලද ධජ ඇති බහා තබන ලද බර ඇති සසරින් වෙන්වූ ආර්යයෙක් වේයයි" වදාළේය.

22. දුතිය වෙනො විමුක්තිඵල සූත්‍රය:- 1 (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 21 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

2. "කවර පසක්ද යත්? අනිත්‍ය සංඥාවය, අනිත්‍යයෙහි දුක්ඛ සංඥාවද, දුකෙහි අනාත්ම සංඥාවද, ප්‍රභාණ සංඥාවද විරාග සංඥාවද (නිරොධ සංඥාවද) යන පසයි.

3. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

4-10. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 4-10 ඡේදය මෙන් වෙත්.)

23. පඨම ධම්ම විහාරී සූත්‍රය:- 1. "ඉක්ඛිති ඵක්තරා භික්ෂුවක්තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද ඵතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැද ඵකත්පස්ව හුන්තේය. ඵකත්පස්ව හුන්නාවූම ඵ් භික්ෂුතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කෙළේය. "ස්වාමීනි, 'දැහැමි' විහරණ ඇත්තේය, දැහැමි විහරණ ඇත්තේයයි' කියනු ලැබේ. ස්වාමීනි, කොපමණකින් වනාහි භික්ෂුතෙම දැහැමි විහරණ ඇත්තේවේද?"

2. "මහණ, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම සූත්‍රය ගෙයාය වෙය්‍යාකරණය ගාථාය උදානය ඉතිවුත්තකය ජාතකය, අද්භූත ධර්මය වේදල්ලය යන ධර්මය හදාරයිද,

3. "හෙතෙම ඒ ධර්මය හැදෑරීමෙන් දවස ඉක්මවාද විචේකය දුරු කෙරේද, තමන් කෙරෙහි සිත එකඟ කිරීමෙහි නොයෙදේද, මහණ, මේ භික්ෂුතෙම පර්යාප්තිය බහුල කොට ඇත්තේය. ධර්ම විහරණ ඇත්තේ නොවේයයි කියනු ලැබේ.

4. "මහණ, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුතෙම අසන ලද පරිදි පිරිවහණ ලද පරිදි ධර්මය විස්තර වශයෙන් අනුන්ට දෙශනා කෙරේද,

5. "හෙතෙම ඒ ධර්මය හැඟවීමෙන් දවස ඉක්මවාද, විචේකය හිස් කෙරේද, තමන් කෙරෙහි සිත සංසිද්ධීමෙහි නොයෙදේද, මහණ, මේ භික්ෂුතෙම සැඟවීම් බහුල කොට ඇත්තේය. දැහැමි විහරණ ඇත්තේ නොවේයයි කියනු ලැබේ.

6. "මහණ, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුතෙම අසන ලද පරිදි පිරිවහණ ලද පරිදි ධර්මය විස්තර වශයෙන් හැදෑරීම කෙරේද,

7. "හෙතෙම ඒ හැදෑරීමෙන් දවස ඉක්මවාද, විචේකය සිස් කෙරේද, තමන් කෙරෙහි සිත සංසිද්ධීමෙහි නොයෙදේද, මහණ, මේ භික්ෂුතෙම හැදෑරුම් බහුල කොට ඇත්තේය. දැහැමි විහරණ ඇත්තේ නොවේයයි කියනු ලැබේ.

8. "මහණ, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුතෙම අසන ලද පරිදි පිරිවහණ ලද පරිදි ධර්මය සිතින් අනුව කල්පනා කෙරේද, අනුව හසුරුවාද, සිතින් සලකා බලාද,

9. "හෙතෙම ඒ ධර්ම විතර්කවලින් දවස ඉක්මවාද, විචේකය සිස් කෙරේද, තමන් කෙරෙහිවූ සිත සංසිද්ධීමෙහි නොයෙදේද, මහණ මේ භික්ෂුතෙම විතර්ක බහුල කොට ඇත්තේ දැහැමි විහරණ ඇත්තේ නොවේයයි කියනු ලැබේ.

10. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

11. "හෙනෙම ඒ ධර්මය පිරිවැහීමෙන් දවස නොඉක්මවාද, විවේකය සිස් නොකෙරේද, තමන් කෙරෙහිවූ සිත් සංසිද්ධිමෙහි යෙදේද, මහණ මෙසේ වනාහි භික්ෂු තෙම දැහැමි විහරණ ඇත්තේ වේ.

12. "මහණ, මෙසේ වනාහි පර්යාප්ති බහුල කොට ඇත්තේ, මා විසින් දෙශනා කරණ ලදී. සඤ්ඤත්ති බහුල කොට ඇත්තේ මා විසින් දෙශනා කරණ ලදී. සප්ක්ධාය බහුල කොට ඇත්තේ දෙශනා කරණලදී. විතර්ක බහුලකොට ඇත්තේ දෙශනා කරණ ලදී. දැහැමි විහරණ ඇත්තේ දෙශනා කරණ ලදී.

13. "මහණ, යමක් වනාහි වැඩ කැමතිවූ අනුකම්පා ඇත්තාවූ ශාස්තෘහු විසින් ශ්‍රාවකයන්ට අනුකම්පා පිණිස කටයුතුද, මා විසින් තොපට එය කරණ ලදී. මහණ, මේ රුක් මුල් ඇත්තාහ. මේ හිස් ගෙවල් ඇත්තාහ. මහණ, ධ්‍යාන කරව්, ප්‍රමාද නොවව් පසුව විපිළිසර ඇත්තෝ නොවව්, මෙය තොපට අපගේ අනුශාසනාවයයි" වදාලේය.

24. දුතිය ධම්ම විහාරි සූත්‍රය:- 1-2. (මේ ඡෙද මේ පණ්ණාසකයේ 23 සූත්‍රයේ 1, 2, ඡෙද මෙන් වෙන්)

3. මත්තෙහිද ඒ ධර්මයාගේ ප්‍රඥාවෙන් අර්ථය නොදනීද, මහණ මේ භික්ෂුතෙම පර්යාප්ති බහුල කොට ඇත්තේය. දැහැමි විහරණ ඇත්තේ නොවේයයි කියනු ලැබේ.

4. (මේ ඡෙදය මේ පණ්ණාසකයේ 23 සූත්‍රයේ 4 ඡෙදය මෙනි.)

5. "මත්තෙහිද, ඒ ධර්මයාගේ ප්‍රඥාවෙන් අර්ථය නොදනීද, මහණ, මේ භික්ෂුතෙම හැඟවීම් බහුල කොට ඇත්තේය. දැහැමි විහරණ ඇත්තේ නොවේයි කියනු ලැබේ.

6. (මේ ඡෙදය මේ පණ්ණාසකයේ 23 සූත්‍රයේ 6 ඡෙදය මෙනි.)

7. "මත්තෙහිද ඒ ධර්මයාගේ ප්‍රඥාවෙන් අර්ථය නොදනීද, මහණ මේ භික්ෂුතෙම හැදැරුම් බහුල කොට ඇත්තේය. දැහැමි විහරණ ඇත්තේ නොවේයි කියනු ලැබේ.

8. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 23 සූත්‍රයේ 8 ඡේදය මෙනි.)

9. "මත්තෙහිද ඒ ධර්මයාගේ ප්‍රඥාවෙන් අර්ථය නොදනීද, මහණ මේ හික්ෂුතෙම විතර්ක බහුල කොට ඇත්තේය. දැහැමි විහරණ ඇත්තේ නොවේයයි කියනු ලැබේ.

10. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 23 සූත්‍රයේ 10 ඡේදය මෙනි.)

11. "මත්තෙහිද ඒ ධර්මයාගේ ප්‍රඥාවෙන් අර්ථය දැනගනීද, මහණ, මෙසේ වනාහි හික්ෂුතෙම දැහැමි විහරණ ඇත්තේ වේ.

12-13. (මේ ඡේද මේ පණ්ණාසකයේ 23 සූත්‍රයේ 12 13 ඡේද මෙන් වෙත්)

25. පට්ඨංග යොධාජීව සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ යුද්ධ භටයෝ පස් දෙනෙක් ඇත්තාහු ලෝකයෙහි විද්‍යාමාන වෙත්. කවර පස් දෙනෙක්ද යත්?

2. මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් යුද්ධ භටයෙක් තෙම රජස්කන්ධයම යුද්ධ භූමියෙන් නැංගාවූ ධූලි රාශියම දැක පසු බසිසිද,

3. "විශේෂයෙන් පසු බසිසිද කෙලින් නොසිටිසිද, යුද්ධ භූමියට බැස ගත්ට නොහැකිවේද, මහණෙනි, මෙබඳුවූ ඇතැම් යුද්ධ භටයෙක් වේ.

4. "මහණෙනි, මේ පළමුවෙනි යෝධාජීවතෙම ඇත්තේ ලෝකයෙහි විද්‍යාමානවේ.

5. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් යෝධාජීවයෙක් රජස්කන්ධය ඉවසාද, එතකුදු වුවත් ධර්මාග්‍රයම දැක පසු බසිසිද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) "මහණෙනි, මේ දෙවෙනි යුද්ධයෙන් ජීවත්වීම ඇත්තේ ලෝකයෙහි විද්‍යාමානවේ.

6. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් යෝධාජීවයෙක් රජස්කන්ධයද ඉවසයි ධජාග්‍රයද ඉවසයි. එතකුදු වුවත් උස්වූද මහත්වූද ශබ්දයම අසා පසුබසියි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මේ තුන්වන යෝධාජීවතෙම ඇත්තේ ලෝකයෙහි විද්‍යමානවේ.

7. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් යෝධාජීවයෙක්තෙම රජස් සමූහය ඉවසාද ධජාග්‍රය ඉවසාද, උසස්වූ සෝභාව ඉවසාද, එතකුදු වුවත් පැමිණියාවූ ප්‍රහාරයෙහි නැසේද, විනාශයට පැමිණේද මහණෙනි, මෙබඳුවූද මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් යුද්ධභටයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ සතරවන යෝධාජීවතෙම ඇත්තේ ලෝකයෙහි විද්‍යමාන වේ.

8. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් යෝධාජීවයෙක්තෙම රජස්කන්ධය ඉවසාද, ධජාග්‍රය ඉවසාද, උසස්වූ සෝභාව ඉවසාද, පැමිණි ප්‍රහාරය ඉවසාද,

9. "හෙතෙම ඒ යුද්ධය ජයගෙණ දිනන ලද යුද්ධ ඇත්තේ ඒ යුද්ධ භූමියෙහිම අධිපතිව වාසය කෙරේද, මහණෙනි මෙබඳුවූද මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් යෝධාජීවයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ පස්වන යෝධාජීවතෙම ඇත්තේ ලෝකයෙහි විද්‍යමානවේ. මහණෙනි, මේ යෝධාජීවයෝ පස් දෙන වනාහි ඇත්තාහු ලෝකයෙහි විද්‍යමාන වෙත්. මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම යෝධාජීවයන්ට බඳු උපමා ඇති පුද්ගලයෝ පස් දෙනෙක් ඇත්තාහු භික්ෂූන් අතර විද්‍යමාන වෙත්. කවර පස් දෙනෙක්ද යත්, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂූතෙම, රජස්කන්ධයම දැක,

10. "පසුබසීද, ගැලේද, ස්ථිරව නොසිටීද, බ්‍රහ්මවර්යාව රකින්නට නොහැකිවේද, ශික්ෂාවගේ දුර්වල භාවය ප්‍රකාශ කොට ශික්ෂාව හැර දමා ගිහි බවට පෙරලේද, මෝහට රජස්කන්ධය නම් කුමක්ද?

11. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂූතෙම අසවල් නම් ගමෙහි හෝ නියම් ගමෙහි හෝ ස්ත්‍රියක් හෝ කුමරියක් හෝ

විශිෂ්ට රූ ඇත්තී, දැකුම් කටයුත්තී, ප්‍රසාද ඵලවන්තී, උතුම්වූ වර්ණ සෞන්දර්යයෙන් යුක්ත වූවායයි අසාද,

“හෙතෙම ඵය අසා (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 10 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

මොහුට රජස්කන්ධය වේ. මහණෙනි, යම් සේ ඵ යෝධාජීවතෙම රජස්කන්ධය දැක පසුබසීද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

“මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා ඵබඳු උපමා ඇත්තනුයයි කියමි. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මෙබඳුවූ ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ පළමුවෙනි යෝධාජීවයෙකුට බඳු උපමා ඇති පුද්ගලයෙක් ඇත්තේ හික්ෂුන් අතර විද්‍යමානවේ.

13. “මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. හික්ෂුතෙම රජස් සමූහය ඉවසාද, එතකුදු වුවත් ධර්මාග්‍රයම දැක (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 10 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මොහුට ධර්මාග්‍රය නම් කවරක් වේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 11 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) නොම අසාද එතකුදු වුවත් විශිෂ්ට රූ ඇත්තාවූ දැකුම් කටයුතුවූ ප්‍රසාද ඵලවන්තාවූ උතුම්වූ වර්ණ සෞන්දර්යයෙන් යුක්තවූ ස්ත්‍රියක් හෝ කුමරියක් හෝ තෙමේ දකීද, හෙතෙම ඇය දැක (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 10 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

“මෙය මොහුට ධර්මාග්‍රය නම් වේ. මහණෙනි, යම් සේ ඵ යෝධාජීවතෙම රජස්කන්ධය ඉවසාද, එතකුදු වුවත් ධර්මාග්‍රයම දැක (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා ඵබඳු උපමා ඇත්තනුයයි කියමි මහණෙනි, මෙබඳුවද මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක්වේ. මහණෙනි, මේ දෙවන යෝධාජීවයාට බඳු උපමා ඇති පුද්ගලතෙම ඇත්තේ හික්ෂුන් අතර විද්‍යමානවේ.

14. “මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. හික්ෂුතෙම රජස්කන්ධය ඉවසාද, ධර්මාග්‍රය ඉවසාද, එතකුදු වුවත් උසස්වූ සෝෂාවම අසා (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 10 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මොහුට කුමක් නම් උසස්වූ සෝෂාව වේද, මහණෙනි, මේ

ශාසනයෙහි වනයට ගියාවූ හෝ රුක් මූලකට ගියාවූ හෝ හිස් ගෙයකට ගියාවූ හෝ හික්ෂුවක් වෙත ස්ත්‍රියක් නොමෝ එළඹ සිනාසේද, කථා කෙරේද, මහත්කොට සිනාසේද, කථාවෙන් කලකිරවාද, හෙතෙම ස්ත්‍රිය විසින් සිනාසෙනු ලබන්නේ කථා කරනු ලබන්නේ මහත්කොට සිනාසෙනු ලබන්නේ කලකිරවනු ලබන්නේ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 10 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මෙය මොහුට උසස් සෝභාව නම් වේ. මහණෙනි, යම්සේ ඒ යෝධාජීවතෙම රජස්කන්ධය ඉවසාද, ධජාග්‍රය ඉවසාද එතකුදුවුවත් උසස්වූ සෝභාවම අසා (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

“මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳු උපමා ඇත්තහුයයි කියමි. මහණෙනි, මෙබඳුවූද මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වෙයි. මහණෙනි, මේ තුන්වන යෝධාජීවයාට බඳු උපමා ඇති පුද්ගලයෙක් ඇත්තේ හික්ෂුන් අතර විද්‍යමාන වේ.

15. “මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. හික්ෂුතෙම රජස්කන්ධය ඉවසයි. ධජාග්‍රය ඉවසයි. උසස් සෝභාව ඉවසයි. එතකුදු වුවත් පැමිණි ප්‍රහාරය ඇතිකල්හි නැසේද, විපතට පැමිණේද මොහුට කුමක් නම් සම්ප්‍රහාරය වේද,

16. “මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි වනයට ගියාවූ හෝ රුක්මූලකට ගියාවූ හෝ හිස් ගෙයකට ගියාවූ හෝ හික්ෂුවක් වෙත ස්ත්‍රියක්නොම පැමිණ ලංව හෝ හිඳිද, එක්ව හෝ නිදයිද වැතිරගෙන හිඳිද, හෙතෙම ස්ත්‍රිය විසින් ලංව හිඳිනු ලබන්නේ එක්ව නිදනු ලබන්නේ, වැතිරගෙන වාසය කරනු ලබන්නේ,

17. “ශික්ෂාව හැර නොදමා දුර්වල බව ප්‍රකාශ නොකොට මෙමුඛ ධර්ම ප්‍රතිසේවනය කෙරේද, මෙය මොහුට සම්ප්‍රහාරය නම් වේ. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදයේ “විනාශයට පැමිණේද” යන කොටස දක්වා යෙදිය යුතුයි.)

“මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳු උපමා ඇත්තහුයයි කියමි. මහණෙනි, මෙබඳුවූද, මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ සතරවන යෝධාජීවයාට බඳු උපමා ඇති පුද්ගලයෙක් ඇත්තේ හික්ෂුන් අතර විද්‍යමාන වේ.

18. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. හික්ෂුතෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදයේ "රජස්කන්ධය" සිට "වාසය කෙරේද" දක්වා යොදාගත යුතුයි.)

"කුමක් නම් මොහුට සංග්‍රාම විජයවේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 16 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) වෙළුම් හැර මුදාගෙන යම් තැනෙක්හි කැමතිපරිදි බැහැරවයේද, හෙතෙම අරණ්‍යය, වෘක්ෂමූලය, පර්වතය, කඳුරැලිය, පර්වත ගුහාය, සොහොනාය, වනයෙහිවූ ආශ්‍රමය, අභ්‍යවකාශය, පිදුරැබිස්සය යන විවේකවූ සයනාශනයක් හජනය කෙරේද,

19. "හෙතෙම වනයට ගියේ හෝ රැක්මුලකට ගියේ හෝ හිස් ගෙයකට ගියේ හෝ සෘජුකොට කය පිහිටුවා සිහිය ඉදිරි පත්කොට එළවා පළඟ බැඳගෙන හිඳීද, හෙතෙම ලොකයෙහි විෂම ලොහය දුරුකොට පහවූ විෂම ලොහ ඇති සිතින් යුක්තව වාසය කෙරේද, විෂම ලෝභයෙන් සිත පිරිසිදු කෙරේද, ව්‍යාපාදයෙන්වූ චිත්තප්‍රදුෂ්‍යය දුරුකොට පහවූ ව්‍යාපාද සිත් ඇත්තේ සියලු සතුන් කෙරෙහි සිතානුකම්පා ඇතිව වාසය කෙරේද, ව්‍යාපාද ප්‍රදෝෂයෙන් සිත පිරිසිදු කෙරේද, සිතෙහි හා කයෙහි අලස බව දුරුකොට පහවූ ටීන මිද්ධය ඇත්තේ ආලෝක සංඥා ඇත්තේ, සිහි ඇත්තේ මනා දැනුම් ඇත්තේ වාසය කෙරේද, සිතෙහි හා කයෙහි අලස බැවින් සිත පිරිසිදු කෙරේද, උඩඟුබව හා කුකුස්බව දුරු කොට උඩඟු නොවූයේ තමා කෙරෙහි සන්සුන් සිත් ඇත්තේ වාසය කෙරේද, උද්ධව්ව කුක්කුච්චයෙන් සිත පිරිසිදු කෙරේද, සැකය දුරුකොට පහවූ සැක ඇත්තේ කුශල ධර්මයන්හි කෙසේ කෙසේදැයි යන සැකය නැත්තේ වාසය කෙරේද, විචිකිච්ඡාවෙන් සිත පිරිසිදු කෙරේද, හෙතෙම සිත කෙළෙසන්නාවූ, ප්‍රඥාව දුර්වල කරන්නාවූ මේ නීවරණ පස දුරුකොට (මෙහි තික නිපාතයේ දුතිය පණ්ණාසකයේ 1 වර්ගයේ 8 සූත්‍රයේ ඡේද 3 iii "මේ ශාසනයෙහි" සිට 11 ඡේදයේ "යමක් මත්තට නැතැයි දනී" දක්වා යෙදිය යුතුයි.)

(මෙහි දුතිය පණ්ණාසකයේ 8 සූත්‍රයේ 3 (iv) ඡේදය යෙදිය යුතුයි. 1 අ. 1: පිට 302.) ආශ්‍රවයන්ගේ නැසීම දැන, (මෙහි 3 පණ්ණාසකයේ 2 සූත්‍රයේ 7 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

“මෙය මොහුට සංග්‍රාම විජය නම් වේ. මහණෙනි යම්සේ ඒ යොධාජීවතෙම රජස්කන්ධය ඉවසාද, ධජාග්‍රය ඉවසාද, උසස්වූ සෝෂාව ඉවසාද, සම්ප්‍රහාරය ඉවසාද, හෙතෙම ඒ යුද්ධය ජයගෙන දිනන ලද සංග්‍රාම ඇත්තේ ඒ යුද්ධභූමියෙහිම අධිපතිව වාසය කෙරේද, මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳු උපමා ඇත්තනුයයි කියමි. මහණෙනි, මෙබඳුවූද, මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වෙයි.

“මහණෙනි, මේ පස්වෙනි යෝධාජීවයාට බඳු උපමා ඇති පුද්ගලයෙක් ඇත්තේ හික්ෂුන් අතර විද්‍යාමාන වේ. මහණෙනි, (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 9 ඡේදයේ ‘මෙපරිද්දෙන් යොධාජීවයන්ට බඳු’ යන තැන සිට යෙදිය යුතුයි.)

26. දුතිය යොධාජීව සූත්‍රය:- (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 25 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. “මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් යුද්ධයෙන් ජීවත් වන්නෙක් කඩුව හා පලිහ ගෙණ දුනු හා හියවුරු බැඳගෙන පැමිණ සිටියාවූ යුද්ධයට බැසගනියි. හෙතෙම ඒ යුද්ධයෙහි උත්සාහ කරයි, ව්‍යායාම කරයි.

3. “උත්සාහ කරන්නාවූ ව්‍යායාම කරන්නාවූ ඔහු සතුරෝ නසත්. අල්වාගනීත්, මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි මෙබඳු ඇතැම් යුද්ධභටයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ පළමුවන යුද්ධයෙන් ජීවත්වීම ඇත්තෙක් ලොකයෙහි විද්‍යාමාන වේ.

4. “මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

“උත්සාහ කරන්නාවූ ව්‍යායාම කරන්නාවූ ඔහුට අන්‍යයෝ විදිත්.

5. “ඔහු ස්වකීය කඳවුරට ගෙණ යත්. ගෙණ ගොස් නැයන්ට පමුණුවත්.

6. "හෙතෙම නැයන් විසින් ගෙන යනු ලබන්නේ නැයන් වෙතට නොපැමිණීම අතරමග කළුරිය කරයි.

7. "මහණෙනි, මෙබඳුවැද, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් යොධාජීවයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ දෙවන යොධාජීව තෙම ඇත්තේ ලොකයෙහි විද්‍යමාන වේ. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) උත්සාහ කරන්නාවූ ව්‍යායාම කරන්නාවූ ඔහුට අන්‍යයෝ විදිත්. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. "ඔහුට නැයෝ උපස්ථාන කරත්, පිළිදැගුම් කරත්. හෙතෙම නැයන් විසින් උවැටුන් කරණු ලබන්නේ පිළිදැගුම් කරනු ලබන්නේ ඒ ආබාධයෙන්ම කළුරිය කරයි. මහණෙනි, මේ තුන්වෙනි යුද්ධභටතෙම ඇත්තේ ලොකයෙහි විද්‍යමාන වෙත්.

9. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) උත්සාහකරන්නාවූ ව්‍යායාම කරන්නාවූ ඔහුට අන්‍යයෝ විදිත් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

10. "ඔහුට නැයෝ උපස්ථාන කරත්. පිළිදැගුම් කරත්. හෙතෙම නැයන් විසින් උවැටුන් කරණු ලබන්නේ පිළිදැගුම් කරණු ලබන්නේ ඒ ආබාධයෙන් නැඟී සිටියි.

11. "මහණෙනි, මෙබඳුවැද මේ ලොකයෙහි ඇතැම් යුද්ධ භටයෙක්වේ. මහණෙනි, මේ සතරවෙනි යුද්ධ භටතෙම ඇත්තේ ලෝකයෙහි විද්‍යමානවේ. මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

12. (මෙහි මේ වර්ගයේ 25 සූත්‍රයේ 9 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

13. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුතෙම එක්තරා ගමක් හෝ නියම්ගමක් හෝ ඇසුරුකොට වාසය කරයි. හෙතෙම පෙරවරු වේලෙහි හැඳ පොරවා පාත්‍ර සිවිරු ගෙන එම ගමට හෝ නියම්ගමට හෝ තොරක්නාලද කයින් යුක්තවම, තොරක්නාලද වචනයෙන් යුක්තව, තොරක්නා ලද සිතින්

යුක්තව, නොඵලඹ සිටි සිහියෙන් යුක්තව, සංවර නොවූ ඉන්ද්‍රියයන්ගෙන් යුක්තව, පිඬු පිණිස පිවිසෙයි. හෙතෙම එහි නපුරුකොට හඳුනාලද හෝ නපුරුකොට පොරෝනාලද හෝ ස්ත්‍රියක් දකියි. ඇයගේ නපුරුකොට හඳුනාලද හෝ නපුරුකොට පොරෝනාලද හෝ ඒ ස්ත්‍රිය දැක රාගය තෙම සිත පෙළයි.

14. "හෙතෙම රාගයෙන් පෙළනලද සිතින් ශික්ෂාව නොහැර දුර්වල බව ප්‍රකාශ නොකොට මෙමුච්ඡන ධර්ම ප්‍රතිසෙවනය කරයි.

15. ("මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

16. "උත්සාහ කරන්නාවූ ව්‍යායාම කරන්නාවූ ඔහු අන්‍යයෝ නසද්ද, අල්වාගනිද්ද, මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මෙබඳුවූ ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ පළමුවන යෝධාජීවයාට බඳු උපමා ඇති පුද්ගලතෙම ඇත්තේ හික්ෂුන් අතර විද්‍යමාන වේ.

17. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 13 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

18. "නපුරුකොට හඳුනාලද හෝ නපුරුකොට පොරෝනාලද හෝ ඒ ස්ත්‍රිය දැක ඔහුගේ රාගයතෙම සිත පෙළයි. හෙතෙම රාගයෙන් මඛනාලද සිතින්, කයින්ද දවයි, සිතින්ද දවයි.

"ඔහුට මෙබඳු සිතක් වෙයි. 'මම ආරාමයට ගොස් හික්ෂුන්ට 'ඇවැත්නි, මම රාගය අනුව ගියේ වෙමියි, රාගයෙන් පෙළුනේ වෙමියි, බ්‍රහ්මචර්යාව රකින්නට නොහැකිවෙමි. ශික්ෂාවගේ දුර්වල භාවය ප්‍රකාශකොට ශික්ෂාව හැරදමා ගිහි බවට පෙරලෙන්නෙමියි සැලකන්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙක කියායි.

"හෙතෙම ආරාමයට යන්නේ, ආරාමයට නො පැමිණීම අතරමගදී ශික්ෂාවගේ දුර්වලබව ප්‍රකාශකොට ශික්ෂාව හැරදමා ගිහිබවට පෙරලෙයි.

19. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

20. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5, 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

21. “මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳුයයි කියමි. මහණෙනි, මෙබඳු වූද මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ දෙවන යොධාජීවයෙකුට බඳු උපමා ඇති පුද්ගලතෙම ඇත්තේ හික්ෂුන් අතර විද්‍යමානවේ.

22. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 13 ඡේදය මෙනි.)

23. “හෙතෙම, රාගයෙන් පෙළන ලද සිතින් කයින්ද දවයි. සිතින්ද දවයි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 19 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

24. “හෙතෙම ආරාමයට ගොස් හික්ෂුන්ට සැළ කරයි. ‘ඇවැත්නි මම රාගය අනුව ගියේ රාගයෙන් පෙළුනේ වෙමි. බ්‍රහ්මවර්යාව රකින්නට නොහැක්කේ වෙමි. ශික්ෂාවගේ දුර්වල භාවය ප්‍රකාශ කොට ශික්ෂාව හැර දමා ගිනි බවට පෙරළෙන්නෙමියි” ඔහුට බ්‍රහ්මචාරීහු අවවාද කරත්. අනුශාසනා කරත්.

25. “ඇවැත්නි, ස්වල්ප ආශ්වාද ඇත්තාවූ කාමයෝ බොහෝ දුක් ඇත්තාහුය. බොහෝ දැඩි ආයාස ඇත්තාහු යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදහ. ‘ඇටසැකිල්ලකට බඳු උපමා ඇත්තාවූ කාමයෝ බොහෝ දුක් ඇත්තාහුය. බොහෝ දැඩි ආයාස ඇත්තාහුයයි’ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දාහුය. මෙහි ආදීනව බොහෝ වේ. මස් පිඩකට බඳු උපමා ඇත්තාවූ කාමයෝ බොහෝ දුක් ඇත්තාහුය බොහෝ දැඩි ආයාස ඇත්තාහුයයි’ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දාහුය. මෙහි ආදීනව බොහෝ වේ. ‘තණ සුලකට බඳු උපමා ඇත්තාවූ කාමයෝ බොහෝ දුක් ඇත්තාහ. බොහෝ දැඩි ආයාස ඇත්තාහුයයි’ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දාහ. මෙහි ආදීනවය බොහෝ වේ. ‘ගිනි අගුරු වලකට බඳු උපමා ඇත්තාවූ කාමයෝ බොහෝ දුක් ඇත්තාහ. බොහෝවූ දැඩි ආයාස ඇත්තාහුයයි’ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දාහ. මෙහි ආදීනවය බොහෝ වේ. ‘සිහිනයකට බඳු උපමා ඇත්තාවූ කාමයෝ බොහෝ දුක් ඇත්තාහ. බොහෝවූ දැඩි ආයාස ඇත්තාහුයයි’ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ

ලද්දාහ. මෙහි ආදීනවය බොහෝ වේ. ඉල්වාගන්න ලද්දකට බඳු උපමා ඇති කාමයෝ බොහෝ දුක් ඇත්තාහ බොහෝවූ දැඩි ආයාස ඇත්තාහුයයි' භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දාහුයි. මෙහි ආදීනවය බොහෝ වේ. 'රුක් පලයට බඳු උපමා ඇති කාමයෝ බොහෝ දුක් ඇත්තාහ. බොහෝ උපායාස ඇත්තාහුයයි' භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දාහුය. මෙහි ආදීනවය බොහෝ වේ. 'කඩුව හා මස් ලොඹුවකට බඳු උපමා ඇති කාමයෝ බොහෝ දුක් ඇත්තාහ. බොහෝ උපායාස ඇත්තාහුයයි' භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දාහ. මෙහි ආදීනවය බොහෝ වේ. 'අඩයටි හා හුලට බඳු උපමා ඇති කාමයෝ බොහෝ දුක් ඇත්තාහ. බොහෝ උපායාස ඇත්තාහුයයි' භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී. මෙහි ආදීනවය බොහෝ වේ. 'සර්පයෙකුගේ හිසට බඳු උපමා ඇති කාමයෝ බොහෝ දුක් ඇත්තාහ. බොහෝ උපායාස ඇත්තාහුයයි' භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දාහ. මෙහි ආදීනවය බොහෝ වේයයි ආයුෂ්මත්තෙමේ බ්‍රහ්මවර්යාවට සිත අලවාවා, ආයුෂ්මත්තෙමේ ශික්ෂාවගේ දුර්වල භාවය ප්‍රකාශ කොට ශික්ෂාව හැර දමා ගිහි බවට නොපෙරලේවායි. හෙතෙම සබ්බසරුන් විසින් මෙසේ අවවාද කරණු ලබන්නේ මෙසේ අනුශාසනා කරණු ලබන්නේ මෙසේ කියයි.

26. "ඇවැත්නි, කිමකුත්, මද ආස්වාද ඇත්තාවූ කාමයෝ බොහෝ දුක් ඇත්තාහ. බොහෝ උත්සාහ ඇත්තාහුයයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දාහුද, මෙහි ආදීනවය බොහෝ වේද වැලිදු මම බ්‍රහ්මවර්යාව රකිනට නොහැකිවෙමි. ශික්ෂාවගේ දුර්වල බව ප්‍රකාශ කොට ශික්ෂාව හැර දමා ගිහි බවට පෙරලෙන්නෙමිසි හෙතෙම ශික්ෂාවගේ දුර්වල බව ප්‍රකාශ කොට ශික්ෂාව හැර දමා ගිහි බවට පෙරලේ.

27. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) උත්සාහ කරන්නාවූ ව්‍යායාම කරන්නාවූ ඔහුට අන්‍යයෝ විදිද්ද, ඔහු බැහැරට ගෙණ යද්ද, ගෙණ ගොස් නැයන් වෙත පමුණුවද්ද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

28. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 13 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) නොමනාව හඳින ලද්දාවූ හෝ නොමනාව පොරවන ලද්දාවූ හෝ ඒ ස්ත්‍රිය දැක ඔහුගේ රාගයතෙම සිත පෙළයි.

29. "හෙතෙම රාගයෙන් පෙළන සිතින් කයින් දවාමය, සිතිවිල්ලෙන් දවාමය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 19 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) හෙතෙම ආරාමයට ගොස් ඇවැත්නි, මම රාගය අනුව ගියේ රාගයෙන් පෙළුනේ වෙමි. බ්‍රහ්මවර්යාව රකින්නට නොහැක්කෙමි. ශික්ෂාවගේ දුර්වල භාවය ප්‍රකාශ කොට ශික්ෂාව හැර දමා ගිහි බවට පෙරලෙන්නෙමි' හික්ෂුන්ට සැළ කරයි.

30. ඔහුට සබ්‍රහ්මචාරීහු අවවාද කරත්. අනුශාසනා කරත්. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 25 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

31. "ඇවැත්නි, උත්සාහ කරන්නෙමි. ඇවැත්නි, මහණකම දරන්නෙමි. ඇවැත්නි, සිත් අලවන්නෙමි ඇවැත්නි දැන් මම ශික්ෂාවගේ දුර්වල භාවය ප්‍රකාශ කොට ශික්ෂාව හැර දමා ගිහි බවට නොපෙරලෙන්නෙමියි,' (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

32. "උත්සාහ කරන්නාවූ ව්‍යායාම කරන්නාවූ ඔහුට අන්‍යයෝ විදිද්ද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

33. "මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා මෙබඳු උපමා ඇත්තහු යයි කියමි. මහණෙනි, මෙබඳුවූද මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ සතරවන යෝධාච්චයෙකුට බඳු උපමා ඇති පුද්ගලයෙක් ඇත්තේ හික්ෂුන් අතර විද්‍යමාන වේ.

"මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. හික්ෂුතෙම එක්තරා ගමක් හෝ නියමි ගමක් හෝ ඇසුරුකොට වාසය කරයි. හෙතෙම පෙරවරු වේලෙහි හැඳ පොරවා පාත්‍ර සිවුරු ගෙන එම ගමට හෝ නියමිගමට හෝ රක්තාලද කය ඇතිව, රක්තාලද වචනය ඇතිව, රක්තාලද සිත් ඇතිව, එළඹ සිටි සිහි ඇතිව, සංවර කරණලද ඉන්ද්‍රියන් ඇතිව, පිඬු පිණිස පිවිසෙයි. හෙතෙම ඇසින් රූපයක් දැක,

34. "නිමිති වශයෙන් ගන්නේ නොවෙයි. කුඩා ලකුණු වශයෙන් ගන්නේ නොවෙයි.

35. "යමක් හේතුකොට ගෙන මේ වක්ෂුරින්දිය,

36. "සංවර රහිතව වාසය කරන්නාහුට විෂම ලෝභය දොම්නසය යන ලාමකවූ අකුශල ධර්මයෝ අනුව වහනය වන්නාහුද, එය සංවර කිරීම පිණිස පිළිපදියි.

37. වක්ෂුරින්දිය රකියි. වක්ෂුරින්දියෙහි සංවරයට පැමිණෙයි.

38. "කණින් ශබ්දයක් අසා (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 34 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) යමක් හේතුකොට ගෙන මේ සෝතේන්ද්‍රිය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 36 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) සොතේන්ද්‍රිය රකියි. සෝතේන්ද්‍රියෙහි සංවරයට පැමිණෙයි. නාසයෙන් ගන්ධයක් ආඝ්‍රාණය කොට (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 34 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) යමක් හේතුකොට ගෙන මේ ඝාතේන්ද්‍රිය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 36 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ඝාතේන්ද්‍රිය රකියි. ඝාතේන්ද්‍රියෙහි සංවරයට පැමිණෙයි. දිවෙන් රසයක් විඳ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 34 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) යමක් හේතුකොට ගෙන මේ ජීවිහා ඉන්ද්‍රිය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 36 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ජීවිහා ඉන්ද්‍රිය රකියි. ජීවිහා ඉන්ද්‍රියෙහි සංවරයට පැමිණෙයි. කයින් ස්පර්ශ කළයුත්තක් ස්පර්ශ කොට (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 34 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) යමක් හේතුකොට ගෙන මේ කායේන්ද්‍රිය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 36 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) කායේන්ද්‍රිය රකියි. කායේන්ද්‍රියෙහි සංවරයට පැමිණෙයි. සිතින් ධර්මයක් දැන (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 34 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) යමක් හේතුකොට ගෙන මේ මනින්ද්‍රිය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 36 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මනින්ද්‍රිය රකියි. මනින්ද්‍රියෙහි සංවරයට පැමිණෙයි.

39. "හෙතෙම පසුබත් කාලයෙහි පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකුණේ අරණ්‍යය, රුක් මූලය, පර්වතය, කඳුරැලිය, පර්වත ගුහාවය, සොහොනය, දුරවූ වන සෙනසුනය අභ්‍යවකාශය, පිදුරැබිස්සය යන විචේකවූ ශයනාසනයක් භාජන කරයි.

(මේ පණ්ණාසකයේ 25 සූත්‍රයේ 119 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.

(මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදයේ 'බැසගනියි' දක්වා යෙදිය යුතුයි)

"හෙතෙම ඒ යුද්ධය ජය ගෙන දිනන ලද යුද ඇත්තේ එම යුද්ධ භූමියෙහි අධිපතිව වාසය කෙරේද, මහණෙනි, මම මේ පුද්ගලයා එබඳු උපමා ඇත්තහු යයි කියමි. මහණෙනි, මෙබඳුවූද මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වේ. මහණෙනි, මේ පස්වන යෝධාජීවයෙකුට බඳු උපමා ඇති පුද්ගලයෙක් ඇත්තේ භික්ෂුන් අතර විද්‍යමාන වේ. මහණෙනි, මේ යෝධාජීවයාට බඳු උපමා ඇති පුද්ගලයෝ පස්දෙන වනාහි ඇත්තාහු භික්ෂුන් අතර විද්‍යමාන වෙත්යයි" වදාළේය.

27. පටිම අනාගත භය සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ මතු පැමිණෙන්නාවූ භය පසක් දක්නාවූ වනයෙහි වාසය කරණ භික්ෂුව විසින්,

2. "නොපැමිණියහුගේ පැමිණීම පිණිස, නොලබන ලද්දහුගේ ලැබීම පිණිස, ප්‍රත්‍යක්ෂ නොකරණ ලද්දහුගේ ප්‍රත්‍යක්ෂකිරීම පිණිස, අප්‍රමාදව කෙලෙස් තවන වීර්ය ඇතිව හරණලද ආත්මාලය ඇතිව වාසය කරන්නට සුදුසුමැයි.

3. "කවර පසක්ද යත්. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි වනයෙහි වසන්නාවූ භික්ෂුතෙම මෙසේ සලකයි. 'මම වනාහි මෙකල්හි හුදකලාවම වනයෙහි වාසය කරමි. හුදකලාවම වනයෙහි වසන්නාවූ මා සර්පයෙක් හෝ දෂ්ට කරන්නේ නම් ගෝනුස්සෙක් හෝ මා දෂ්ට කරන්නේ නම් සතපදියෙක් හෝ මා දෂ්ට කරන්නේ නම් ඒ හේතුවෙන් මාගේ කාලක්‍රියාව වන්නේ නම්, හෙතෙම මට අන්තරායක් වන්නේය. එබැවින් මම නොපැමිණියහුගේ පැමිණීම පිණිස නොලබන ලද්දහුගේ ලැබීම පිණිස ප්‍රත්‍යක්ෂ නොකරණ ලද්දහුගේ ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස, වීර්ය පටන් ගනිමි.

4. "මහණෙනි, මේ පළමුවන මතු පැමිණෙන්නාවූ භය දක්නාවූ වනයෙහි වාසය කරණ භික්ෂුව විසින් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

5. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. වනයෙහි වසන්නාවූ හික්ෂුතෙම මෙසේ සලකයි. මම වනාහි දැන් තනිව වනයෙහි වාසය කරමි. තනිවම වනයෙහි වාසය කරන්නාවූ මම වනාහි පැකිල හෝ වැටෙන්නෙමි නම් මා විසින් අනුභව කරණලද ආහාරය හෝ විරුද්ධ වන්නේ නම් පිත හෝ කිපෙන්නේ නම්, මාගේ සෙම හෝ කිපෙන්නේ නම්, මාගේ ශස්ත්‍රක වාත හෝ කිපෙන්නාහු නම්, ඒ හේතුවෙන් හෝ කාලක්‍රියාව වන්නේ නම්, හෙතෙම මට අන්තරායෙක් වන්නේය. එබැවින් මම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදයේ 'ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස' දක්වා යෙදිය යුතුයි.) විරිය හෝ පටන්ගනියි. මහණෙනි, මේ දෙවන පැමිණෙන්නාවූ භය දක්නාවූ වනයෙහි වසන හික්ෂුව විසින් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

6. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. වනයෙහි වාසය කරණ හික්ෂුතෙම මෙසේ සලකයි. 'මම වනාහි දැන් හුදකලාව වනයෙහි වසමි. හුදකලාව වනයෙහි වසන්නාවූ මම වනාහි සිංහයෙකු සමග හෝ ව්‍යාසුයෙකු සමග හෝ දිවියෙකු සමග හෝ වළහෙකු සමග හෝ කලු හිස් වළසෙකු සමග හෝ වල් මාගයන් සමග හෝ එක්වන්නෙමි නම්, ඔව්හු මා ජීවිතයෙන් තොර කරන්නාහු නම්, ඒ හේතුවෙන් මාගේ කාලක්‍රියාව වන්නේ නම් හෙතෙම මට අන්තරායක් වන්නේය, එබැවින් මම නොපැමිණියහුගේ පැමිණීම පිණිස නොලබන ලද්දහුගේ ලැබීම පිණිස ප්‍රත්‍යක්ෂ නොකරණ ලද්දහුගේ ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස විරිය පටන් ගනිමි. මහණෙනි, මේ තුන්වන පැමිණෙන්නාවූ භය දක්නාවූ වනයෙහි වසන හික්ෂුව විසින් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. වනයෙහි වසන හික්ෂුතෙම මෙසේ සලකයි. 'මම වනාහි දැන් හුදකලාව වනයෙහි වසමි. හුදකලාව වනයෙහි වසන්නාවූ මම වනාහි කරණලද සොරකම් ඇත්තාවූ හෝ නොකරණ ලද සොරකම් ඇත්තාවූ හෝ මිනිසුන් සමග එක්වන්නෙමි නම්, ඔව්හු මා ජීවිතයෙන් තොර කරන්නාහු නම්, ඒ හේතුවෙන් මාගේ කාලක්‍රියාව වන්නේ

නම්, හෙතෙම මට අන්තරායෙක් වන්නේය. එබැවින් මම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදයේ 'ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස' දක්වා යෙදිය යුතුයි.) වීර්ය පටන් ගනිමි. මහණෙනි, මේ සතරවන අනාගත භය දක්නාවූ වනවාසී භික්ෂුව විසින් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. වනවාසී භික්ෂුනෙම මෙසේ සලකයි. මම වනාහි දැන් හුදකලාව වනයෙහි වසමි. වනයෙහි වනාහි වණ්ඩවූ අමනුෂ්‍යයෝ ඇත්තාහ. ඔව්හු මා ජීවිතයෙන් තොර කරන්නාහු නම් එයින් මාගේ කාලක්‍රියාව වන්නේ නම් හෙතෙම මට අන්තරායෙක් වන්නේය. එබැවින් මම නොපැමිණියහුගේ පැමිණීම පිණිස නොලබන ලද්දහුගේ ලැබීම පිණිස ප්‍රත්‍යක්ෂ නොකරණ ලද්දාහුගේ ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස වීර්යය පටන් ගනිමි. මහණෙනි, මේ පස්වන අනාගත භය දක්නාවූ වනවාසී භික්ෂුව විසින් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

9. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1, 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

28. දුතිය අනාගත භය සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ මතු පැමිණෙන්නාවූ භය පසක් දක්නාවූ භික්ෂුහු විසින් නොපැමිණියහුගේ පැමිණීම පිණිස නොලබන ලද්දාහුගේ ලැබීම පිණිස ප්‍රත්‍යක්ෂ නොකරණ ලද්දහුගේ ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස අප්‍රමාදව, කෙළෙස් තවන වීර්ය ඇතිව, හරණ ලද ආත්මාලය ඇතිව, වාසය කරන්ට සුදුසුමයැ,

2. "කවර පසක්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙම මෙසේ සලකයි 'මම වනාහි දැන් තරුණවූයේ යෞවන වූයේ බාලවූයේ කළු හිසකෙස් ඇත්තේ සොඳුරුවූ යෞවනවූ පළමුවයසින් යුක්තවූයේ වෙමි. යම්කලෙක මේ ශරීරය ජරාව ස්පර්ශ කෙරේද, එබඳු කාලයක් වේ. ජීර්ණවූ ජරාවෙන් මඩනා ලද්දහු විසින් වනාහි බුදුවරයින්ගේ අනුශාසනාව මෙනෙහි කරන්ට පහසු නොවේ. වනයෙහි ඉතා දුරවූ වනසෙනසුන් සේවනය කරන්ට පහසු නොවෙත්. ඒ ඉෂ්ටනොවූ නොකැමැතිවූ අමනාපවූ ධර්මයතෙම ඉදිරියෙහි මට පැමිණේ.

3. "එබැවින් මම පළමුකොටම නොපැමිණියහුගේ පැමිණීම පිණිස නොලබන ලද්දහුගේ ලැබීම පිණිස ප්‍රත්‍යක්ෂ නොකරණ ලද්දහුගේ ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස වීර්ය පටන් ගනිමි.

4. "යම් ධර්මයකින් යුක්තවූ මම ජරාවට ගියේද, පහසු පරිදි වාසය කරන්නෙමිදැයි මහණෙනි, මේ පළමුවන

5. "අනාගත භය දක්නාවූ භික්ෂුව විසින් නොපැමිණියහුගේ පැමිණීම පිණිස නොලබන ලද්දහුගේ ලැබීම පිණිස ප්‍රත්‍යක්ෂ නොකරණ ලද්දහුගේ ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස අප්‍රමාදව, කෙලෙස් තවන වීර්ය ඇතිව, හරණ ලද ආත්මාලය ඇතිව, වාසය කරන්ට සුදුසුමය.

6. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුතෙම මෙසේ සලකයි. මම වනාහි දැන් ස්වල්පවූ ආබාධ ඇත්තේ ස්වල්පවූ රෝග ඇත්තේ, ඉතා සිහිල් නොවූ ඉතා උණුසුම් නොවූ මධ්‍යමවූ වීර්යයකිරීමට සුදුසුවූ සමූහ පැසවීම ඇති ග්‍රහණියෙන් යුක්තවූයේ වෙමි. යම් කලෙක මේ ශරීරය ව්‍යාධිය ස්පර්ශ කෙරේද එබඳු කාලයක් වේ.

හටගත් රෝග ඇත්තාවූ හටගත් ව්‍යාධි ඇත්තාවූ ව්‍යාධියෙන් මඩනාලද්දහු විසින් බුදුවරයින්ගේ අනුශාසනාව මෙනෙහි කරන්ට පහසු නොවේ. වනයෙහි වනගතවූ ඉතා දුරවන සෙනසුන් සෙවනය කරන්ට නොහැකිවෙත්. ඉදිරියෙහි මට ඉෂ්ට නොවූ නොකැමැතිවූ අමනාපවූ මේ ධර්මය තෙම පැමිණෙයි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) යම් ධර්මයකින් යුක්තවූ මම හටගත් ව්‍යාධි ඇත්තේද, පහසු පරිදි වාසය කරන්නෙමිදැයි මහණෙනි, මේ දෙවෙනි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුතෙම මෙසේ සලකයි. දැන් වනාහි සුලභ භික්ෂා ඇත්තේය. මනාශ්‍රම ඇත්තේ සුලභවූ ආහාර ඇත්තේය. සීග්‍රාලද දෙයින් යැපෙන්නට පහසුය. යම් කලෙක දුර්ලභවූ භික්ෂාව අයහපත්වූ ශ්‍රමය දුර්ලභවූ ආහාරය වේද, සීග්‍රාලද දෙයින් යැපෙන්නට නොහැකිවේද එබඳු

කාලයෙක් වේ. දුර්භික්ෂ කාලයෙහි වනාහි මනුෂ්‍යයෝ යම්තැනෙක්හි සුභික්ෂද එතැන්හි ගමන් කෙරෙත්. එහි එකතුව වාසය කිරීම වේ. ගැවසීගත් වාසය වේ. එකතුව වාසය කිරීම ඇත්තාවූ ගැවසීගත් වාසය කිරීම ඇතිකල්හි වනාහි බුදුවරුන්ගේ අනුශාසනය මෙනෙහි කරන්ට පහසු නොවේ. වනයෙහි වානප්‍රස්ත නම් ඉතා දුර වනසෙනසුන් සේවනය කරන්ට නොහැකිවෙත්. ඉදිරියෙහි මට අනිෂ්ටවූ කැමති නොවන්නාවූ අමනාපවූ ඒ ධර්මය තෙම පැමිණේ. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) යම් ධර්මයකින් යුක්තවූ මම දුර්භික්ෂ කාලයෙහිද පහසුවෙන් වාසය කරන්නෙමිදැයි, මහණෙනි, මේ තුන්වන (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

8. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුතෙම මෙසේ සලකයි. දැන් වනාහි මිනිස්සු සමගි වූවාහු සතුටු වන්නාහු විවාද නොකරන්නාහු කිරි හා දිය මෙන් එක්වූවාහු ඔවුනොවුන් ප්‍රිය ඇස්වලින් බලන්නාහු වාසය කරත්. යම් කලක අටවිංකාපනම් භයක් වේද, රථවලට නැංගාවූ දනව් වැස්සෝ ඔබ මොබ යෙද්ද, එබඳු සමයෙක්වේ. භයක් ඇති කල්හි වනාහි මිනිස්සු යම්තැනෙක නිර්භයද එතැනට පැමිණෙත්. එහි සමූහයා එක්ව වාසය කිරීම වේ. ගැවසීගත් වාසයවේ. සමූහයා එක්ව වාසයකිරීම ඇති කල්හි ගැවසීගත් වාසයකිරීම ඇතිකල්හි වනාහි බුදුවරුන්ගේ අනුශාසනය මෙනෙහිකරන්ට පහසුනොවේ. වනයෙහි වානප්‍රස්ත නම් දුරවූ වනසෙනසුන් සේවනය කරන්ට නොහැකි වෙත්. ඉදිරියෙහි මට අනිෂ්ටවූ නොකැමැතිවූ අමනාපවූ ඒ ධර්මයතෙම පැමිණේ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) යම් ධර්මයකින් යුක්තවූ මම භය පැමිණි කල්හිද පහසුවෙන් වාසය කරන්නෙමිදැයි මහණෙනි, මේ සතරවන (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

9. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. භික්ෂුතෙම මෙසේ සලකයි. මෙකල්හි සංඝතෙම සමගිවූයේ සතුටුවනු ලබන්නේ විවාද නොකරනු ලබන්නේ එක්ව උදෙසිමි ඇත්තේ පහසු පරිදි වාසය කරයි. යම් කලෙක සංඝයා බිඳේද එබඳු කාලයක්වේ.

සංඝයා බිඳුනු කල්හි වනාහි බුදුවරයින්ගේ අනුශාසනාව මෙනෙහි කරන්ට පහසු නොවේ. වනයෙහි වානප්‍රස්තනම් දුරවූ සෙනසුන් සේවනය කරන්ට පහසු නොවෙත් ඉදිරියෙහි මට අනිෂ්ටවූ නොකැමැතිවූ අමනාපවූ ඒ ධර්මය තෙම පැමිණේ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) යම් ධර්මයකින් යුක්තවූ මම සංඝයා හෙදවූ කල්හි පහසු පරිදි වාසය කරන්නෙමිදැයි මහණෙනි, මේ පස්වෙනි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

10. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

29. තිසිය අනාගත භය සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ අනාගත භය පසක් දැන් නූපන්නාහු මත්තෙහි නූපදින්නාහ. ඒ භය පස තොප විසින් දැනගත යුතු වෙත්. දැනගෙනද ඔවුන්ගේ දුරුකිරීම් පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි.

2. "කවර පසක්ද යත්?

3. "මහණෙනි, මතුකාලයෙහි නොවඩන ලද කය ඇත්තාවූ නොවඩන ලද සිල් ඇත්තාවූ, නොවඩන ලද සිත ඇත්තාවූ, නොවඩන ලද ප්‍රඥාව ඇත්තාවූ හික්ෂුහු වන්නාහුය.

4. "නොවඩන ලද කය ඇත්තාවූම නොවඩන ලද සිල් ඇත්තාවූම නොවඩන ලද සිත් ඇත්තාවූම නොවඩන ලද ප්‍රඥාව ඇත්තාවූම,

5. "ඒ හික්ෂුහු අන්‍යයන් උපසම්පදා කරන්නාහුය. ඔවුන් අධිශීලයෙහිද අධිචිත්තයෙහිද අධිප්‍රඥාවෙහිද හික්මවන්ට නොහැකි වන්නාහුය.

6. "ඔව්හුද (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 දෙය යෙදිය යුතුයි) වන්නාහුය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

7. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

(මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) වන්නාහුය.

8. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි ධර්මය දූෂ්‍ය කිරීමෙන් විනය දූෂ්‍ය කිරීමවේ. විනය දූෂ්‍ය කිරීමෙන් ධර්මය දූෂ්‍ය කිරීමවේ.

9. "මහණෙනි, මේ පළමුවන අනාගත භය මෙකල්හි නූපන්නේ මත්තෙහි උපදින්නේය. එය තොප විසින් දැන යුතුයි. දැනගෙනද එය දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි.

10. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

11. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

(මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

12. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

13. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය මෙනි)

14. "මහණෙනි, මේ දෙවන අනාගත භය දැන් නූපන්නේ මත්තෙහි උපදින්නේය. එය තොප විසින් දැනගත යුතුයි. දැනගෙනද එය දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි.

15. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

16. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) අභිධර්ම කථාව තුෂ්ටි බහුලකොට ඇති කථාව කියන්නාහු ලාමකවූ ධර්මයට බැසගන්නාහු දැනනොගන්නාහුය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මේ තුන්වන අනාගත භය මෙකල්හි නූපන්නේ මත්තෙහි උපදින්නේය. එය තොප විසින් දැනගත යුතුයි. දැනගෙනද එය දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි.

17. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ඔව්හු නොවඩන ලද කය ඇත්තාහුම නොවඩන ලද සිල් ඇත්තාහුම නොවඩන ලද සිත් ඇත්තාහුම යම් ඒ සූත්‍රාන්තයෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දාහු ගැඹුරුවුවාහු ගැඹුරු අර්ථ ඇත්තාහු ලොකොත්තර වූවාහු ශුන්‍යතාවෙන් යුක්තවූවාහු වෙද්ද,

18. "ඒ සූත්‍රයන් කියනු ලබන කල්හි අසන්ට නොකැමැති වෙත්. ඇසීමට කන් නොඵලවන්නාහ. දැනගැණීමට සිත නොපිහිටු වන්නාහ. ඒ ධර්මයන් උගත යුතුය. පිරිවැහිය යුතුයයි

නොසිතන්නාහ. යම් ඒ සූත්‍රාන්ත වනාහි කවින් විසින් කරණ ලද්දාහු කවින්ට හිත වූවාහු විසිතුරු අක්ෂර ඇත්තාහු විසිතුරු බාඤ්ඡන ඇත්තාහු ශාසනයෙන් පිටත්වූ ශ්‍රාවකයන් විසින් කියන ලද්දාහු වෙද්ද, ඒ සූත්‍රාන්තයන් කියනු ලබන කල්හි අසන්ට කැමැති වෙත්. ඇසීමට කන් එලවත්. දැනගැනීමට සිත පිහිටුවත්. ඒ ධර්මයන්ද උගත යුතුය. පිරිවැනිය යුතුයයි සිතන්නාහ. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි ධර්ම දූෂ්‍යයෙන් විනය දූෂ්‍යය වේ. විනය දූෂ්‍යයෙන් ධර්ම දූෂ්‍යය වේ. මහණෙනි මේ සතරවන අනාගත භය මෙකල්හි නූපන්නේ මතු උපදින්නේය. එය තොප විසින් දැනගත යුතුයි. දැනගෙනද එය දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි.

19. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3, 4 ඡේද යෙදිය යුතුයි.)

"ස්ථවිර හික්ෂුහු ප්‍රත්‍යය බහුලකොට ඇත්තාහු, ශාසනය ලිහිල්කොට ගත්තාහු, පඤ්චනීවරණයන්ට බැසගැන්මෙහි පූර්වගම වූවාහු, ප්‍රකර්ෂ විවේකයෙහි බහා තබනලද දුර ඇත්තාහු වන්නාහුය.

20. (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 27 සූත්‍රයේ 2 ඡේදයේ "ප්‍රත්‍යක්ෂකිරීම පිණිස" දක්වා යෙදිය යුතුයි.) විරියාරම්භ නොකරන්නාහුය.

21. "ඔවුන්ගේ පශ්චිම ජනතාව දෘෂ්ටානුගතියට පැමිණෙන්නේය. ඒ ජනතාවද ප්‍රත්‍ය බහුලකොට ඇත්ති සස්න ලිහිල්කොට ගන්නාලද්දී නීවරණයන්ට බැසගැන්මෙහි පෙරටුව ගමන් කරන්නී ප්‍රකර්ෂ විවේකයෙහි බහා තබනලද දුර ඇත්තී වන්නීය. (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 27 සූත්‍රයේ 2 ඡේදයේ "ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස" දක්වා යෙදිය යුතුයි.)

"මහණෙනි, මෙසේ වනාහි ධර්ම සන්දූෂ්‍යයෙන්, විනය සන්දූෂ්‍යයවේ. විනය සන්දූෂ්‍යයෙන්, ධර්ම සන්දූෂ්‍යය වේ. මහණෙනි මේ පස්වන අනාගත භය මෙකල්හි නූපන්නේ මතු උපදින්නේය.

22. "එය තොප විසින් දැනගත යුතුයි. දැනගෙනද එය දුරු කිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

30. වතුන්ට අනාගතභය සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ අනාගත භය පසක් දැන් නූපන්නාහු මතු උපදින්නාහුය ඒ භය තොප විසින් දැනගතයුතුයි. දැනගෙනද ඔවුන් දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුයි.

2. "කවර පසක්දයත්? මහණෙනි, මතු කාලයෙහි සිවුරෙහි සුන්දරත්වය කැමැත්තාවූ භික්ෂූහු වන්නාහ. ඔව්හු සිවුරෙහි සුන්දරත්වය කැමැත්තාහුම පංසුකුලිකබව හිස් කරන්නාහුය. වනයෙහි වානප්‍රස්ත නම් දුරවූ ශයනාසනයන් හිස්කරන්නාහුය. ගම් නියම්ගම් රාජධානිවල එකතුව වාසය කරන්නාහුය. සිවුරු හේතුකොටගෙනද අනෙකප්‍රකාරවූ නුසුදුසු සෙවීමට පැමිණෙන්නාහුය. මහණෙනි, මේ පළමුවන,

3. "අනාගත භය දැන් නො පැමිණියේ මතු පැමිණෙන්නේය. එය තොප විසින් දැනගතයුතු දැනගෙනද එය දුරුකිරීම පිණිස උත්සාහකටයුතුයි. මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි.

4. "මතු කාලයෙහි පිණ්ඩපාතයෙහි සුන්දරත්වය කැමැත්තාවූ භික්ෂූහු වන්නාහුය. ඔව්හු පිණ්ඩපාතයෙහි සුන්දරත්වය කැමැත්තාහුම පිණ්ඩපාතික බව හිස්කරන්නාහුය. වනයෙහි වානප්‍රස්ත නම් දුරවූ ශයනාසනයන් හිස්කරන්නාහුය. ගම් නියම්ගම් රාජධානිවල එකතුව ජීවිහාග්‍රයෙන් උතුම් රසයන් සොයමින් වාසය කරන්නාහුය. පිණ්ඩපාතය හේතුකොටගෙනද අනෙකප්‍රකාරවූ නුසුදුසු සෙවීමට පැමිණෙන්නාහුය. මහණෙනි, මේ දෙවන (මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

5. මතු කාලයෙහි ශයනාසනයෙහි සුන්දරත්වය කැමැත්තාවූ භික්ෂූහු වන්නාහ. ඔව්හු ශයනාසනයෙහි සුන්දරත්වය කැමැත්තාහුම රුක්ඛමූලිකබව හිස් කරන්නාහුය. වනයෙහි වානප්‍රස්ත නම් දුර සෙනසුන් හිස්කරන්නාහුය. ගම් නියම්ගම්

රාජධානිවල එකතුව වාසය කරන්නාහුය. ශයනාසන හේතුකොටගෙනද අනෙකප්‍රකාරවූ නුසුදුසු සෙවීමට පැමිණෙන්නාහුය. මහණෙනි, මේ තුන්වන (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

6. "මතු කාලයෙහි භික්ෂූහු, භික්ෂුණිය ශික්ෂමානාය සාමණෙර යන මොවුන් හා එකතුව වාසය කරන්නාහුය. මහණෙනි, භික්ෂුණිය, ශික්ෂමානාය, සාමණෙර යන මොවුන් හා එක්ව වාසය කිරීම ඇති කල්හි වනාහි මෙය කැමතිවිය යුතුයි. නො ඇඵනාහු හෝ බුන්මවර්යාවෙහි හැසිරෙන්නාහුය. එක්තරා ඉතා කීට්ටු ඇවතකට හෝ පැමිණෙන්නාහුය. ශික්ෂාව හෝ හැරදමා ගිහි බවට පැමිණෙන්නාහුය. මහණෙනි, මේ සතරවන (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. "මතු කාලයෙහි භික්ෂූහු වන්නාහුය ආරාමිකයන්ය. සමනුද්දේශය යන මොවුන් හා එක්වූවාහු වාසය කරන්නාහුය. මහණෙනි, ආරාමිකයන්ය, සමනුද්දේශය යන මොවුන් හා එක්ව වාසය කිරීම ඇතිකල්හි වනාහි මෙය කැමති විය යුතුයි. අනෙකප්‍රකාරවූ රැස්කොටතබා පරිභොග කිරීමෙහි යෙදුනාහු වාසය කෙරෙත්. පොළොවෙහිද නිල්තණ ඇති තැනද මහත් වූද, නිමිත්ත කරන්නාහුය. මහණෙනි, මේ පස්වන (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

9. ථෙර වර්ගය

31. රජනීය සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ ස්ථවිර භික්ෂුතෙම බුන්මවාරීන්ට අප්‍රියයෙක්ද, අමනාපවූවෙක්ද, ගරු නොකටයුත්තෙක්ද, බුහුමන් නොකටයුත්තෙක්ද වේ.

2. "කවර පසකින්ද යත්, ඇඵම් කටයුතු අරමුණෙහි ඇලේද, දූෂ්‍ය කටයුත්තෙහි දූෂ්‍යවේද, මුළා වියයුත්තෙහි මුළා වේද, කිපිය යුත්තෙහි කිපේද, මත් විය යුත්තෙහි මත් වේද යන මේ

පසිනි.

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

4. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ ස්ථවිර භික්ෂු තෙම බුන්මවාරීන්ට ප්‍රියවූවෙක්ද, මනාපවූවෙක්ද, ගරු කටයුත්තෙක්ද, බුහුමන් කටයුත්තෙක්ද වේ.

5. "කවර පසකින්දයත්? ඇළුම් කටයුතු අරමුණෙහි නොඇලේද, දූෂ්‍ය කටයුත්තෙහි දූෂ්‍ය නොවේද, මුළාවිය යුත්තෙහි මුළානොවේද කිපිය යුත්තෙහි නොකිපේද, මත්විය යුත්තෙහි මත්නොවේද, යන පසිනි.

6. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

32. අවිනරාග සූත්‍රය:- 1. (මේ වර්ගයේ 5 සූත්‍රය දක්වා සූත්‍රවල 1, 3, 4, 6 ඡේද මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 1, 3, 4, 6 ඡේදය මෙන් වෙත්)

2. "කවර පසකින්දයත්? පහනොවූ රාග ඇත්තේවේද, පහනොවූ ද්වේෂ ඇත්තේවේද, පහනොවූ මොහ ඇත්තේ වේද, ගුණමකුටුයේවේද, යුගග්‍රාහ ඇත්තේවේද යන පසිනි.

5. "කවර පසකින්දයත්, පහවූ රාග ඇත්තේවේද, පහවූ ද්වේෂ ඇත්තේවේද, පහවූ මොහ ඇත්තේවේද, ගුණමකු වූයේ නොවේද, යුගග්‍රාහ ඇත්තේ නොවේද, යන පසිනි.

33. කුහකත්ථෙර සූත්‍රය:- 2. "කවර පසකින්ද යත්, කුහණ වස්තු තුනෙන් යුක්තවූයෙක් වේද ලාභය පිණිස කරණ කථාවෙන් යුක්තවූයෙක් වේද, නිමිති කරන්නෙක් වේද, පණිවිඩකීමෙහි යුක්තවූවෙක් වේද, ලාභයෙන් ලාභය සෙවීමෙහි යුක්තවූවෙක් වේද, යන පසිනි.

5. කවර පසකින්ද යත්. කුහකකම් වලින් යුක්ත නොවේද, ලාභය සඳහා කථාකරන්නෙක් නොවේද, නිමිති කරන්නෙක් නොවේද, පණිවිඩපනත් කරන්නෙක් නොවේද, ලාභයෙන් ලාභය සෙවීම ඇත්තෙක් නොවේද යන පසිනි.

34. අස්සද්ධත්ථෙර සූත්‍රය:- 2. "කවර පසකින්ද යත්, ශ්‍රද්ධාව නැත්තේවේද, පවට ලජ්ජා නැත්තේවේද, පවට භය

නැතැන්නේවේද, අලසවූයේ වේද, ප්‍රඥා නැතැන්නේවේද, යන පසිනි.

5. "කවර පසකින්දයත්? ශ්‍රද්ධාව ඇතැන්නේවේද, පවට ලජ්ජා ඇතැන්නේවේද, පවට භය ඇතැන්නේවේද, පටන්ගන්නා ලද වීර්ය ඇතැන්නේවේද, යන පසිනි.

35. අක්ඛමත්ථෙර සූත්‍රය:- 2. "කවර පසකින්දයත්? රූපයන් නොඉවසන්නේ වේද, ශබ්දයන් නොඉවසන්නේවේද, ගන්ධයන් නොඉවසන්නේ වේද, රසයන් නොඉවසන්නේවේද, ස්පර්ශ කළ යුත්තන් නොඉවසන්නේ වේද, යන පසිනි.

5. "කවර පසකින්දයත්? රූපයන් ඉවසන්නේවේද, ශබ්දයන් ඉවසන්නේවේද, ගන්ධයන් ඉවසන්නේවේද, රසයන් ඉවසන්නේ වේද, ස්පර්ශ කළයුත්තන් ඉවසන්නේ වේද, යන පසිනි.

36. පටිසම්භිදාප්පත්ත සූත්‍රය:- 1. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

2. "කවර පසකින්දයත්? අර්ථ ප්‍රතිසම්භිදාවට පැමිණියේ වේද, ධර්ම ප්‍රතිසම්භිදාවට පැමිණියේවේද, නිරුක්ති ප්‍රතිසම්භිදාවට පැමිණියේවේද, ප්‍රතිභාණ ප්‍රතිසම්භිදාවට පැමිණියේවේද, යම් ඒ සබ්බසරුන්ගේ කුසුමහන් පිළිවිස කටයුතු වෙද්ද, එහි දක්ෂයෙක් අලස නුච්චෙක් වේද, එහි උපායවූ විමසන නුවණින් යුක්තවූයේ කරන්ට සුදුස්සෙක් සංවිධාන කරන්ට සුදුස්සෙක්වේද, යන මේ පසිනි.

3. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 6 ඡේදය මෙනි.)

37. සීලවන්තත්ථෙර සූත්‍රය:- 1. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

2. "කවර පසකින්ද යත්. සිල්වත් වූයේ ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරයෙන් යුක්තවූයේ වේද,

3. "ආචාරයෙන් හා ගෞරවයෙන් යුක්තවූයේ ස්වල්ප තරම් වරදවල භය දක්නා ති ඇතුළු වාසය කෙරේද,

4. "ශික්ෂාපදයන්හි සමාදන්ව හික්මේද,

5. "බහුග්‍රැහවුයේ ඇසුදෙය දරන්නේ අසනලද්දවුන්ගේ රැස් කිරීම ඇත්තේවේද,

6. "මූල යහපත්වූ මැද යහපත්වූ, කෙළවර යහපත්වූ අර්ථ සහිතවූ, ව්‍යඤ්ජන සහිතවූ යම් ඒ ධර්මයෝ සියල්ලෙන් සම්පූර්ණවූ පිරිසිදුවූ බ්‍රහ්මචරියාව ප්‍රකාශ කරද්ද, එබඳු ධර්මයෝ මොහු විසින් බොහෝකොට අසන ලද්දාහු සිතින් දරණ ලද්දාහු වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දාහු සිතින් සලකා බලන ලද්දාහු, දෘෂ්ටියෙන් නොව අවබෝධ කරණ ලද්දාහු වෙද්ද,

7. "යහපත් වචන ඇත්තේ යහපත් කථා කිරීම ඇත්තේ වේද, මනොඥවූ, කෙලතොලු නුවූ අර්ථය හැඟවීම ඇත්තාවූ පුරවැසි වචනයෙන් යුක්තවූයේ වේද, කුශල් සිත සම්බන්ධවූ මේ ආත්මයෙහි සැප විහරණ ඇත්තාවූ චතුර්විධ ධ්‍යානයන්ගේ කැමති පරිදි ලැබීම ඇත්තෙක් නිදුකින් ලැබීම ඇත්තෙක් පහසුවෙන් ලැබීම ඇත්තෙක්වේද, ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂය කිරීමෙන් ආශ්‍රව රහිතවූ චිත්තවිමුක්තියටද ප්‍රඥා විමුක්තියටද මේ ආත්මයෙහිම තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂකොට පැමිණ වාසය කෙරේද යන පසිනි.

8. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 1 සූත්‍රයේ 6 ඡේදය මෙනි.)

38. අහිතපටිපන්න සූත්‍රය:- 1 "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ ස්ථවිර භික්ෂුතෙම බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස, බොහෝදෙනාට නොසැප පිණිස, බොහෝදෙනාට අවැඩ පිණිස, දෙවිමිනිසුන්ට අහිත පිණිස, දුක් පිණිස පිළිපන්නේ වේ.

2. "කවර පසකින්ද යන්? ස්ථවිරතෙම බොහෝ කල් දන්නේ පැවිදිවූ බොහෝ කල් ඇත්තේ වේද,

3. "ප්‍රකටවූයේ යස පිරිවර ඇත්තේ ගෘහස්ත ප්‍රවුජ්ජනයන්ගෙන් බොහෝ දෙනා පිරිවරකොට ඇත්තේද,

4. "වීවරය, පිණ්ඩපාතය, ශයනාසනය, ගිලන්පස, බෙහෙත් පිරිකර යන මොවුන් සම්බන්ධ ලැබීම ඇත්තෙක් වේද,

5, 6. (මේ ඡේද මේ පණ්ණාසකයේ 37 සූත්‍රයේ 5, 6 ඡේද

මෙන් වෙත්.)

7. "පෙරලුනාවූ දැකුම් ඇති මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකයෙක් වේද හෙතෙම බොහෝදෙනා සද්ධර්මයෙන් නැගිටුවා, අසද්ධර්මයෙහි පිහිටුවාද ස්ථවිර භික්ෂුතෙම විරකල් දන්තේ පැවිදිවූ බොහෝ කල් ඇත්තේයයිද මොහුගේ දෘෂ්ටානුගතියට පැමිණෙත්. ප්‍රකටවූ ස්ථවිර භික්ෂුතෙම යශස් ඇත්තේ ගෘහස්ථ ප්‍රවුජ්ඣයන්ගෙන් බොහෝදෙනා පිරිවරකොට ඇත්තේයයිද මොහුගේ දෘෂ්ටානුගතියට පැමිණෙත්. ස්ථවිර භික්ෂුතෙම විවරය පිණ්ඩපාතය ශයනාසනය ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර යන මොවුන් සම්බන්ධව ලැබීම ඇත්තේ යයිද මොහුගේ දෘෂ්ටානුගතියට පැමිණෙත්. ස්ථවිර භික්ෂු තෙම බහුග්‍රැහවූයේ ඇසූ දෙය දරන්නේ අසන ලද්දවුන්ගේ රැස්කිරීම ඇත්තේයයිද මොහුගේ දෘෂ්ටානුගතියට පැමිණෙත් යන මේ පසිනි.

8. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙනි.)

9. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ ස්ථවිර භික්ෂු තෙම බොහෝදෙනාට හිත පිණිස බොහෝදෙනාට සැප පිණිස බොහෝදෙනාට වැඩ පිණිස, දෙවි මිනිසුන්ට හිත පිණිස සැප පිණිස පිළිපත්තේ වේ.

10. "කවර පසකින්ද යත්? ස්ථවිරතෙම විරරාත්‍රඥ වූයේ පැවිදිවූ බොහෝ කල් ඇත්තේ වේද, ප්‍රකටවූයේ යශස් ඇත්තේ ගෘහස්ත ප්‍රවුජ්ඣයන්ගෙන් බොහෝදෙනා පිරිවර කොට ඇත්තේ වේද, විවරය පිණ්ඩපාතය ශයනාසනය ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර යන මොවුන් සම්බන්ධව ලැබීම ඇත්තේ වේද, (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 37 සූත්‍රයේ 5, 6 ඡෙද යෙදිය යුතුයි.)

නොපෙරළනාවූ දැකුම් ඇති සමාසක් දෘෂ්ටි ඇත්තෙක් වේද, හෙතෙම බොහෝදෙන අසද්ධර්මයෙන් නගාසිටුවා සද්ධර්මයෙහි පිහිටුවයි. ස්ථවිර භික්ෂුතෙම විරරාත්‍රඥ වූයේ පැවිදිවූ බොහෝ කල් ඇත්තේයයිද මොහුගේ දෘෂ්ටානුගතියට පැමිණෙත්. ප්‍රකටවූ ස්ථවිර භික්ෂුතෙම යශස් ඇත්තේ ගෘහස්ත

ප්‍රවුජ්ඣයන්ගෙන් බොහෝදෙනෙක් පිරිවරකොට ඇත්තේයයිද මොහුගේ දෘෂ්ටානුගතියට පැමිණෙත්. ස්ථවිර භික්ෂුතෙම (මේ සූත්‍රයේ 7 ඡේදයේ "විවර" යන තැන සිට 'මොවුන් සම්බන්ධව' යන තැන දක්වා යොදන්න.) ලාභ ඇත්තේයයිද, බහුශ්‍රැතවූයේ ඇසූ දෙය දරන්නේ අසන ලද්දවුන්ගේ රැස්කිරීම ඇත්තේයයිද මොහුගේ දෘෂ්ටානුගතියට පැමිණෙත් යන පසිනි.

11. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 9 ඡේදය මෙනි)

39. පඨම සෙබ්භික්ඛු සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ ධර්ම පස ගෞක්ෂ භික්ෂුහුගේ පිරිහීම පිණිස පවතිත්.

2. "කවර පසක්ද යත්, නවකර්මාන්තයන්හි ඇළුණු බවය. කථා බස් කිරීමෙහි ඇළුණු බවය, නිදාගැනීමෙහි ඇළුණු බවය, සමුහයා සමග එක්වීමෙහි ඇළුණු බවය. මිදුණු පරිදි සිත ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා නොකිරීමය යන මේ පසයි.

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

4. "මහණෙනි, මේ කරුණු පසක් ගෞක්ෂ භික්ෂුහුගේ නොපිරිහීම පිණිස පවතිත්.

5. "කවර පසක්ද යත්? කර්මාන්තයන්හි නොඇළුණු බවය, කථාබස් කිරීමෙහි ඇළුණු නැති බවය, නිදා ගැනීමෙහි ඇල්ම නැති බවය. සමුහයා හා එක්ව වාසයකිරීමෙහි ඇළුණු නැති බවය. මිදුනාවූ පරිදි සිත ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කිරීමය යන මේ පසයි.

6. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

40. දුතිය සෙබ්භික්ඛු සූත්‍රය:- 1 (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 39 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. "කවර පසක්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ගෞක්ෂ භික්ෂුතෙම බොහෝ කෘත්‍ය ඇත්තේ බොහෝ කටයුතු ඇත්තේ පිළිවිස කරණ කටයුතුවල දක්ෂයෙක් වේද, විවේකය හිස් කෙරේද, තමා පිළිබඳ සමාධි කර්මස්ථානයෙහි නොයෙදේද, මහණෙනි, මේ පළමුවන ධර්මය තෙම,

3. "ගෛකෂ භික්ෂුහුගේ පිරිහීම පිණිස පවතියි. මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි.

4. "ගෛකෂ භික්ෂුතෙම ස්වල්ප තරම්වූ කර්මයකින් දවස ඉක්මවාද විවේකය හිස් කෙරේද, තමා පිළිබඳ සමාධි කර්මස්ථානයෙහි නොයෙදේද, මහණෙනි, මේ දෙවෙනි කාරණය තෙම (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡෙදය යෙදිය යුතුයි.)

5. "ගෛකෂ භික්ෂුතෙම ගෘහස්ත ප්‍රච්ඡේදයන් හා එක්වූයේ නුසුදුසුවූ ගිහියන් හා එක්වීම ඇතිව වාසයකෙරේද, විවේකය හිස් කෙරේද, තමන් පිළිබඳ සමාධි කර්මස්ථානයෙහි නොයෙදේද, මහණෙනි, මේ තුන්වන කාරණය තෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡෙදය යෙදිය යුතුයි.)

6. "ගෛකෂ භික්ෂුතෙම ඉතා කලින් ගමට පිවිසේද ඉතා දවල් පෙරලා ඒද විවේකය හිස් කෙරේද, තමන් පිළිබඳ සමාධි කර්මස්ථානයෙහි නොයෙදේද, මහණෙනි, මේ සතර වන කාරණය තෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡෙදය යෙදිය යුතුයි.)

7. "ගෛකෂ භික්ෂුතෙම අතිශයින්ම කෙලෙස් ලියන්නාවූ සමථ විදර්ශනාවන්ට හිතවූ යම් මේ කථාවක් වේද, එනම් අල්පෙච්ඡතා පිළිබඳ කථාවය, සන්තුෂ්ටිය පිළිබඳ කථාවය, ප්‍රකර්ෂ විවේකය පිළිබඳ කථාවය, සංසර්ග නොවීම පිළිබඳ කථාවය, වීර්යාරම්භය පිළිබඳ කථාවය, ශීලය පිළිබඳ කථාවය, සමාධිය පිළිබඳ කථාවය, ප්‍රඥාව පිළිබඳ කථාවය, විමුක්තිය පිළිබඳ කථාවය, විමුක්ති ඥානදර්ශන පිළිබඳ කථාවය යන මොහුයි. මෙබඳු කථාව පිළිබඳව කැමති පරිදි ලැබීම ඇත්තෙක් නොවේද, දුකසේ ලැබීම ඇත්තෙක් වේද, අපහසුවෙන් ලැබීම ඇත්තෙක් වේද, විවේකය හිස් කෙරේද, තමන් පිළිබඳ සමාධි කර්මස්ථානයෙහි නොයෙදේද, මහණෙනි, මේ පස්වන කාරණයතෙම ගෛකෂ භික්ෂුහුගේ පිරිහීම පිණිස පවතියි.

8-9. (මේ ඡෙද මේ පණ්ණාසකයේ 39 සූත්‍රයේ 1-4 ඡෙද මෙන් වෙත්.)

10. "කවර පසක්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි

ගෛකෂ භික්ෂු තෙම බොහෝ කෘත්‍ය ඇත්තෙක් නොවේද, බොහෝ කටයුතු ඇත්තෙක් පිළිවිස කරණ කටයුතුවල දක්ෂයෙක් නොවේද, විවේකය හිස් නොකෙරේද, තමන් පිළිබඳ සමාධි කර්මස්ථානයෙහි යෙදේද, මහණෙනි, මේ පළමු වෙනි කාරණය

11. "ගෛකෂ භික්ෂුහුගේ නොපිරිහීම පිණිස පවති. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි

12. "ගෛකෂ භික්ෂුතෙම ස්වල්ප තරම්වූ කර්මයකින් දවස නොඉක්මවාද, විවේකය හිස් නොකෙරේද, තමන් පිළිබඳ සමාධි කර්මස්ථානයෙහි යෙදේද, මහණෙනි, මේ දෙවන කාරණය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 11 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

13. "ගෛකෂ භික්ෂුතෙම ගෘහස්ත ප්‍රච්ඡිතයන් හා නුසුදුසු ගිහි සංසර්ගයෙන් නොගැවසුනේ වාසය කෙරේද විවේකය හිස් නොකෙරේද, තමන් පිළිබඳ සමාධි කර්මස්ථානයෙහි යෙදේද, මහණෙනි, මේ තුන්වන කාරණය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 11 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

14. "ගෛකෂ භික්ෂුතෙම ඉතා කලින් ගමට නොපිවිසේද, ඉතා දහවල් පෙරලා නොයේද, විවේකය හිස් නොකෙරේද, තමන් පිළිබඳ සමාධිකර්මස්ථානයෙහි යෙදේද මහණෙනි, මේ සතරවන කාරණය, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 11 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

15. "ගෛකෂ භික්ෂුතෙම අතිශයින් කෙලෙස් ලියන්නාවූ චිත්ත විචරණ නම් සමඵවිදර්ශනාවන්ට හිතවූ යම් මේ කථාවක් වේද, එනම් අල්පෙච්ඡ ඛව පිළිබඳ කථාය, සතුටු ඛව පිළිබඳ කථාය, ප්‍රකර්ෂ විවේකය පිළිබඳ කථාය, සංසර්ග නොවීම පිළිබඳ කථාය. වීර්යාරම්භය පිළිබඳ කථාය, සීල කථාය, සමාධි කථාය, ප්‍රඥා කථාය, විමුක්ති කථාය, විමුක්ති ඥානදර්ශන කථාය යන මෙබඳු කථාවගේ කැමති පරිදි ලැබීම ඇත්තෙක් නිදුකින් ලැබීම ඇත්තෙක් බහුලව ලැබීම ඇත්තෙක් වේද, විවේකය හිස් නොකෙරේද, තමන් පිළිබඳ සමාධි කර්මස්ථානයෙහි යෙදේද, මහණෙනි, මේ පස්වන කාරණය ගෛකෂ භික්ෂුහුගේ

නොපිරිහීම පිණිස පවතියි.

16. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 39 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි)

10 කකුධ වර්ගය.

41. පඨම පඤ්ච සම්පදා සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ සම්පත් පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්? ශ්‍රද්ධා සම්පත්තිය, ශීල සම්පත්තිය, ශ්‍රැත සම්පත්තිය, ත්‍යාග සම්පත්තිය, ප්‍රඥා සම්පත්තිය යන පසයි. මහණෙනි, මොහු වනාහි සම්පත් පස වෙත්යයි” වදාළේය.

42. දුතිය පඤ්ච සම්පදා සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ සම්පත් පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්? ශීල සම්පත්තිය, සමාධි සම්පත්තිය, ප්‍රඥා සම්පත්තිය, විමුක්ති සම්පත්තිය, විමුක්ති ඥාන දර්ශන සම්පත්තිය යන පසයි. මහණෙනි, මොහු වනාහි සම්පත් පස වෙත්යයි” වදාළේය.

43. අඤ්ඤාව්‍යාකරණ සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ රහත් බැව් ප්‍රකාශ කිරීම් පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්? නුවණ මද බැවින් මුළා බැවින් අර්හත්වය ප්‍රකාශ කරයි. ලාමක ආසා ඇත්තේ ආශාව ස්වභාවකොට ඇත්තේ අර්හත්වය ප්‍රකාශ කරයි. උමතු බැවින් සිත් පෙරලීමෙන් රහත්බව ප්‍රකාශ කරයි. අධිකවූ මානසෙන් රහත්බව ප්‍රකාශ කරයි. මනාකොටම රහත් බව ප්‍රකාශ කරයි යන පසයි. මහණෙනි, මොහු වනාහි රහත් බැව් ප්‍රකාශ කිරීම් පස වෙත්යයි” වදාළේය.

44. ඵාසු විහාර සූත්‍රය:- “මහණෙනි, මේ පහසු විහරණ පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්? (මෙහි අංගුත්තර නිකායේ තිකනිපාතයේ 6 වර්ගයේ 8 සූත්‍රයේ 3 (iii) ඡේදයේ “මේ ශාසනයෙහි” කී තැන සිට යොදාගත යුතුයි) ආශ්‍රවයන් නැසීමෙන් ආශ්‍රව රහිතවූ විත්ත විමුක්තියටද ප්‍රඥා විමුක්තියටද මේ ආත්මයෙහිම තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන

ප්‍රත්‍යක්ෂකොට පැමිණ වාසය කරයි යන මේ පසයි. මහණෙනි, මොහු වනාහි පහසු විහරණ පස වෙත්යයි වදාළේය.”

45. අකුප්පපටිවිජ්ඣාන සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම නොබෝ කලකින්ම අර්හත්වය ප්‍රතිවේධ කරයි.

2. “කවර පසකින්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම අර්ථ ප්‍රතිසම්භිදාවට පැමිණියේ වේද, ධර්ම ප්‍රතිසම්භිදාවට පැමිණියේ වේද, නිරුක්ති ප්‍රතිසම්භිදාවට පැමිණියේ වේද, ප්‍රතිභාණ ප්‍රතිසම්භිදාවට පැමිණියේ වේද, මිදුනු පරිදි සිත ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා කෙරේද යන පසිනි.

3. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙනි)

46. සුභසන්නිවය සූත්‍රය:- 1 “මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම ආනාපාන සතිය සේවනය කරන්නේ නොබෝ කලකින්ම අර්හත්වය ප්‍රතිවේධ කරයි.

2. “කවර පසකින්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම මද සමාරම්භ ඇත්තේ, ස්වල්ප කටයුතු ඇත්තේ පොෂ්‍ය කිරීමට පහසුවූයේ ජීවිත සම්භාරයන්හි මනා සන්තොෂ ඇත්තේ වේද, මද ආහාර ඇත්තේ, අනෝදරික භාවයෙහි යෙදුනේ වේද, ස්වල්පවූ නිද්‍රා ඇත්තේ නිදිවර්ජිත කිරීමෙහි යෙදුනේ වේද,

3. (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 37 සූත්‍රයේ 5, 6 ඡෙද යෙදිය යුතුයි.)

4. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙනි.)

47. දසකථාලාභි සූත්‍රය:- 1-4 (මේ ඡෙද මේ පණ්ණාසකයේ 46 සූත්‍රයේ 1, 4 ඡෙද මෙන් වෙත්.)

2. (මේ ඡෙදය මේ පණ්ණාසකයේ 46 සූත්‍රයේ 2 ඡෙදය මෙනි.)

3. “භික්ෂුතෙම අතිශයින් (මේ වර්ගයේ 40 සූත්‍රයේ 15 ඡෙදය යෙදිය යුතුයි.) මිදුනු පරිදි සිත ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කෙරේද යන පසිනි.

48. පන්තසේනාසනික සූත්‍රය:- 1 "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ හික්ෂුතෙම ආනාපානසතිය බහුල වශයෙන් කරන්නේ නොබෝ කලකින්ම අර්හත්වය ප්‍රතිවේධ කෙරේ.

2. (මේ ඡේදය මේ පණ්ණාසකයේ 46 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

3. "ආරණ්‍යයක වූයේ ඉතා දුර වනසෙනසුන් ඇත්තේ වේද මිදුනු පරිදි සිත ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කෙරේද, යන පසිනි. මහණෙනි,

4. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

49. සීහොපම තථාගත සූත්‍රය:- 1. (මෙහි වතුක්ක නිපාතයේ 4 වර්ගයේ 33 සූත්‍රයේ 1 ඡේදයේ 'සිංහනාද කරයි යන තැන දක්වා යොදා ගත යුතුයි) තුන් වරක් සිංහනාද පවත්වා ගොදුරු පිණිස බැහැර යයි. හෙතෙම ඉදින් ඇතෙකුටද පහර දේනම් සකස් කොටම පහර දෙයි. නොසකස්කොට පහර නොදෙයි. ඉදින් මීමෙකුටද පහර දේනම් සකස්කොටම පහරදෙයි. නොසකස්කොට පහර නොදෙයි. ගවයෙකුටද පහර දේනම් සකස්කොටම පහරදෙයි. නොසකස්කොට පහර නොදෙයි. ඉදින් දිවියෙකුටද පහරදේනම් ඒ සකස්කොටම පහර දෙයි. නොසකස්කොට පහර නොදෙයි. ඉදින් කුඩාවූද සතුන්ට පහර දේනම් යටත්පිරිසෙයින් සාවුන්ට බලලුන්ටද සකස්කොටම පහරදෙයි, නොසකස්කොට පහර නොදෙයි. ඊට හේතු කවරේද?

2. "මාගේ යොග්‍ය පඨය හෙවත් කරුණ ලද උපක්‍රමය නොනසීවායි මහණෙනි, සිංහයායයි කියා අර්හත් සමයක් සම්බුද්ධවූ තථාගතයන් වහන්සේට මේ නමකි. මහණෙනි, තථාගත තෙම පිරිසට යම් ධර්මයක් වනාහි දෙශනා කෙරේද, මෙය මොහුගේ සිංහ නාදය නම් වේ. මහණෙනි, ඉදින් හික්ෂුන්ටද,

3. "තථාගත තෙම ධර්මය දෙශනා කෙරේනම් සකස් කොටම තථාගත තෙම ධර්මය දෙශනා කෙරේ. නොසකස් කොට දෙශනා නොකෙරෙයි.

4. "මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුණීන්ටද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ඉදින් උපාසකවරුන්ටද (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, ඉදින් උපාසිකාවන්ටද (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි ඉදින් පෘථග්ඡනයන්ටද තථාගත තෙම ධර්මය දෙශනා කෙරෙනම් යටත්පිරිසෙයින් අන්තභාර නොසාදයන්ටද තණ කපනවුන්ට හා ලිහිණිවැද්දන්ටද (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ඊට හේතු කවරේද? මහණෙනි තථාගත තෙම ධර්මය ගරු කරන්නෙක් ධර්මය කෙරෙහි ගෞරව ඇත්තෙක් වේයයි" වදාළේය.

50. කකුධ කොලියපුත්ත සූත්‍රය:- 1. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසඹූ නුවර සෝමිකාරාමයෙහි වැඩ වසනසේක. එකල්හි වනාහි ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ උපස්ථායකයෙක්වූ කකුධ නම් කොලිය පුත්‍රතෙම නොබෝ කල්හි කඵරිය කරණ ලද්දේ,

2. "එක්තරා මනෝමය දිව්‍ය කොටසක උපන්නේ වේ. ඔහුගේ මෙබඳු ආත්මභාව ප්‍රතිලාභයක්වේ. යම්සේ නම් මගධ දෙශයෙහිවූ ග්‍රාම ක්ෂේත්‍ර දෙකක් හෝ තුනක් හෝ වෙද්ද, එමෙනි. හෙතෙම ඒ ආත්මභාව ප්‍රතිලාභයෙන් තමන් නොපෙළයි. අනිකෙකුටද නොපෙළයි.

3. "ඉක්බිති කකුධ නම් දිව්‍යපුත්‍රතෙම ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන ස්ථවිරතෙම යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන ස්ථවිරයන් වහන්සේට වැද එකත්පස්ව සිටියේය. එකත්පස්ව සිටියාවූම කකුධ නම් දිව්‍යපුත්‍රතෙම ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේය.

4. "ස්වාමීනි, දෙවදත්ත ස්ථවිරයන්ට මෙබඳු කැමැත්තක් උපන්නේය. 'මම භික්ෂුසංඝයා පරිහරණය කරන්නෙමි' ස්වාමීනි, සිත පහළවීම සමගම දෙවදත්තතෙම ඒ ඤාතියෙන් පිරිහුනේයයි" කකුධ නම් දිව්‍යපුත්‍රතෙම මෙය සැලකෙළේය.

5. "මෙය සැලකොට ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන

ස්ථවිරයන්ට වැද ප්‍රදක්ෂිණාකොට එතැන්හිම අන්තර්ධාන වූයේය. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන ස්ථවිරතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැද එකත්පස්ව හුන්නේය. එකත්පස්ව හුන්නාවූම ආයුෂ්මත් මහාමොග්ගල්ලාන ස්ථවිර තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේය.

6. “ස්වාමීනි, මාගේ උපස්ථායකයෙක්වූ කකුධ නම් කොළිය පුත්‍රතෙම ලඟදී කඵරිය කෙළේය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. “ස්වාමීනි, ඉක්බිති කකුධ නම් දෙවපුත්‍රතෙම මා යම් තැනෙකහිද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ, මට වැද එකත්පස්ව සිටියේය. ස්වාමීනි, එකත්පස්ව සිටියාවූම කකුධ නම් දිව්‍යපුත්‍රතෙම මට මෙය සැලකෙළේය.

(මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මෙය සැලකොට මට වැද ප්‍රදක්ෂිණාකොට එතැන්හිම අන්තර්ධාන වූයේය.”

8. “මොග්ගල්ලානයෙනි, කිමෙක්ද? නොප විසින් කකුධ නම් දෙවපුත්‍රතෙම සිතින් සිත පිරිසිඳ දැනගන්නා ලද්දේද? කකුධ නම් දෙවපුත්‍රතෙම යම් කිසිවක් කියාද, ඒ සියල්ල එසේමවේද, නොහොත් අන්පරිද්දකින් වෙද්ද?”

“ස්වාමීනි, මා විසින් කකුධ නම් දෙවපුත්‍රතෙම සිතින් සිත පිරිසිඳ දැනගන්නා ලද්දේය. කකුධ නම් දෙවපුත්‍රතෙම යම් කිසිවක් කියාද, ඒ සියල්ල එසේම වේ. නොහොත් අන් පරිද්දකින් නොවේය.

“මොග්ගල්ලානය, මේ වචනය ආරක්ෂා කරව, දැන් ඒ හිස් පුරුෂතෙම තෙමීම තමා පහළකරන්නේයයි වදාළේය.

9. “මොග්ගල්ලානයෙනි, මේ ශාස්තෘවරු පස්දෙනෙක් ඇත්තාහු ලොකයෙහි විද්‍යමාන වෙත්

10. “කවර පස්දෙනෙක්දයත්?

11. "මොග්ගල්ලානස, මේ ලොකයෙහි ඇතැම් ශාස්තෘවරයෙක් පිරිසිදු නොවූ සිල් ඇත්තේම පිරිසුදු වූ සිල් ඇත්තේ වෙමිසි, ප්‍රතිඥා කෙරෙයි. මාගේ ශීලය පිරිසිදුය නිර්මලය නොකිලිටුය කියායි. ශ්‍රාවකයෝ ඔහු මෙසේ දනිත්. මේ පින්වත් ශාස්තෘ තෙම වනාහි අපිරිසිදු සිල් ඇත්තේම පිරිසිදු සිල් ඇත්තේ වෙමිසි ප්‍රතිඥා කරයි. 'මාගේ ශීලය පිරිසිදුය. නිර්මලය, නො කිඵටුය' කියායි.

12. "අපිදු වනාහි ගිහිනිට සැලකරන්නෙමු නම් මොහුට මනාපයක් නොවන්නේය. යමක් වනාහි මොහුට අමනාපද කෙසේ නම් අපි එයින් කියන්නෙමුද, චීවරය පිණ්ඩපාතය, ශයනාසනය, ගිලන්පස, බෙහෙත් පිරිකර යන මෙයින් බුහුමන් කෙරේමය යමක් මෙනෙම කරන්නේද, මෙනෙමේම එයින් ප්‍රකට වන්නේය.

13. "මොග්ගල්ලානස, මෙබඳුවූ ශාස්තෘවූ වනාහි ශ්‍රාවකයෝ ශීලයෙන් රක්ෂා කරත්. මෙබඳු ශාස්තෘ තෙමේද ශ්‍රාවකයන් විසින් ශීලයෙන් රක්ෂා කිරීම ප්‍රාර්ථනා කරයි.

14. "මොග්ගල්ලානස, නැවත අනිකක්ද කියමි. මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් ශාස්තෘවරයෙක් අපිරිසිදුවූ ජීවිකාව ඇත්තේම පිරිසිදුවූ ජීවිකාව ඇත්තේ වෙමිසි ප්‍රතිඥා කෙරෙයි. මාගේ ජීවිකාව පිරිසිදුය, නිර්මලය, නොකිලිටුය කියායි. ඔහු ශ්‍රාවකයෝ මෙසේ දනිත්. මේ පින්වත් ශාස්තෘතෙම වනාහි අපිරිසිදුවූ ජීවිකාව ඇත්තේම වෙමි. පිරිසිදුවූ ජීවිකාව ඇත්තේ වෙමිසි ප්‍රතිඥා කරයි. මාගේ ජීවිකාව පිරිසිදුය, නිර්මලය, නොකිඵටුය' කියායි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

15. "මොග්ගල්ලානස, මෙබඳුවූ ශාස්තෘවූ වනාහි ශ්‍රාවකයෝ ජීවිකාවෙන් රක්ෂා කරත්. මෙබඳුවූ ශාස්තෘ තෙමේද වනාහි ශ්‍රාවකයන් විසින් ජීවිකාවෙන් රක්ෂාකිරීම බලාපොරොත්තු වෙයි.

16. "මොග්ගල්ලානස, නැවත අනිකක්ද කියමි. මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් ශාස්තෘවරයෙක් අපිරිසිදුවූ ධර්ම දෙශනා ඇත්තේම, පිරිසිදුවූ ධර්මදෙශනා ඇත්තේ වෙමිසි ප්‍රතිඥා කරයි. 'මාගේ ධර්ම දෙශනාව පිරිසිදුය, නිර්මලය, නොකිඵටුය' කියායි.

ඔහු ශ්‍රාවකයෝ මෙසේ දනිත්. මේ පින්වත් ශාස්තෘ තෙමේ වනාහි අපිරිසිදුවූ ධර්මදෙශනා ඇත්තේම පිරිසිදුවූ ධර්ම දෙශනා ඇත්තේ වෙමිසි ප්‍රතිඥා කරයි. 'මාගේ ධර්ම දේශනාව පිරිසිදුය. නිර්මලය, නොකිඵ්ටය' කියයි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

17. "මොග්ගල්ලානස, මෙබඳු ශාස්තෘහු වනාහි ශ්‍රාවකයෝ ධර්ම දෙශනාවෙන් රක්ෂාකරත්. මෙබඳු ශාස්තෘ තෙමේද වනාහි ශ්‍රාවකයන් විසින් ධර්මදෙශනාවෙන් රක්ෂා කිරීම බලාපොරොත්තු වෙයි.

18. "මොග්ගල්ලානස, නැවත අනිකක්ද කියමි. මේ ලොකයෙහි ඇතැම් ශාස්තෘවරයෙක් අපිරිසිදුවූ ප්‍රකාශ කිරීම් ඇත්තේ වෙමිසි ප්‍රතිඥාකෙරෙයි 'මාගේ ප්‍රකාශකිරීම පිරිසිදුය නිර්මලය, නොකිඳුටය' කියයි ඔහු ශ්‍රාවකයෝ මෙසේ දනිත්. මේ පින්වත් ශාස්තෘතෙමේ අපිරිසිදු ප්‍රකාශ ඇත්තේම පිරිසිදුවූ ප්‍රකාශ ඇත්තේ වෙමිසි ප්‍රතිඥා කෙරෙයි. 'මාගේ ප්‍රකාශය පිරිසිදුය, නිර්මලය, නොකිඳුටය' කියයි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

19. "මොග්ගල්ලානස, මෙබඳු ශාස්තෘහු වනාහි ශ්‍රාවකයෝ ප්‍රකාශ කිරීමෙන් රක්ෂා කරත්. මෙබඳුවූ ශාස්තෘ තෙමේද ශ්‍රාවකයන් විසින් ප්‍රකාශ කිරීමෙන් රක්ෂා කිරීම බලාපොරොත්තු වෙයි.

20. "මොග්ගල්ලානස, නැවත අනිකක්ද කියමි. මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් ශාස්තෘවරයෙක් අපිරිසිදුවූ නුවණින් දැකීම් ඇත්තේම පිරිසිදුවූ නුවණින් දැකීම ඇත්තේ වෙමිසි ප්‍රතිඥා කෙරෙයි. 'මාගේ නුවණින් දැකීම පිරිසිදුය. නිර්මලය, නොකිඵ්ටය' කියයි. ඔහු ශ්‍රාවකයෝ මෙසේ දනිත්. මේ පින්වත් ශාස්තෘ තෙමේ අපිරිසිදුවූ නුවණින් දැකීම් ඇත්තේම, පිරිසිදුවූ නුවණින් දැකීම් ඇත්තේ වෙමිසි ප්‍රතිඥා කෙරෙයි' මාගේ නුවණින් දැකීම පිරිසිදුය, නිර්මලය, නොකිඵ්ටය කියයි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 12 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

21. "මොග්ගල්ලානය, මෙබඳු ශාස්තෘහු වනාහි ශ්‍රාවකයෝ ඥාන දර්ශනයෙන් රක්ෂා කරත්. මෙබඳු ශාස්තෘ තෙමේද ශ්‍රාවකයන් විසින් ඥාන දර්ශනයෙන් රක්ෂා කිරීම බලාපොරොත්තු වෙයි.

22. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 9 ඡේදය මෙහි.)

23. "මොග්ගල්ලානය, මම වනාහි පිරිසිදුවූ සිල් ඇත්තේම පිරිසිදුවූ සිල් ඇත්තේ වෙමිසි ප්‍රතිඥා කරමි. මාගේ ශීලය පිරිසුදුය, නිර්මලය, නොකිඵටුයයි මා ශ්‍රාවකයෝ ශීලයෙන් නොම රක්ෂා කෙරෙත්. මම ශ්‍රාවකයන් විසින් ශීලයෙන් රක්ෂා කිරීම නොම බලාපොරොත්තු වෙමි. පිරිසිදුවූ ජීවිකාව ඇත්තේම පිරිසිදුවූ ජීවිකාව ඇත්තේ වෙමිසි ප්‍රතිඥා කරමි. මාගේ ජීවිකාව පිරිසිදුය, නිර්මලය, නොකිඵටුයයි මා ශ්‍රාවකයෝ ජීවිකාවෙන් නොම රක්ෂා කෙරෙත්. මමද ශ්‍රාවකයන් විසින් ජීවිකාවෙන් රක්ෂා කිරීම බලාපොරොත්තු නොවෙමි. පිරිසිදුවූ ධර්මදෙශනා ඇත්තේම පිරිසිදුවූ ධර්ම දෙශනා ඇත්තේ වෙමිසි ප්‍රතිඥා කරමි. මාගේ ධර්ම දේශනාව පිරිසිදුය, නිර්මලය, නොකිඵටුයයි මා ශ්‍රාවකයෝ ධර්ම දෙශනාවෙන් නොම රක්ෂා කෙරෙත්. මමද ශ්‍රාවකයන් විසින් ධර්ම දෙශනාවෙන් රක්ෂා කිරීම බලාපොරොත්තු නොවෙමි. පිරිසිදුවූ ප්‍රකාශ ඇත්තේම පිරිසිදුවූ ප්‍රකාශ ඇත්තේ වෙමිසි ප්‍රතිඥා කෙරෙමි. මාගේ ප්‍රකාශය පිරිසිදුය, නිර්මලය, නොකිඵටුයයි මා ශ්‍රාවකයෝ ප්‍රකාශ කිරීමෙන් නොම රක්ෂා කෙරෙත්, මමද ශ්‍රාවකයන් විසින් ප්‍රකාශ කිරීමෙන් රක්ෂා කිරීම බලාපොරොත්තු නොවෙමි. පිරිසිදුවූ ඥාන දර්ශනය ඇත්තේම පිරිසිදුවූ ඥාන දර්ශනය ඇත්තේ වෙමිසි ප්‍රතිඥා කරමි. මාගේ ඥානදර්ශනය පිරිසිදුය. නිර්මලය, නොකිඵටුයයි, මා ශ්‍රාවකයෝ ඥානදර්ශනයෙන් නොම ආරක්ෂා කෙරෙත්. මමද ශ්‍රාවකයන් විසින් ඥාන දර්ශනයෙන් රක්ෂා කිරීම බලාපොරොත්තු නොවෙමිසි" වදාළේය.

(දෙවෙනි පණ්ණාසකය නිමි.)

තුන්වෙනි පණ්ණාසකය.

11. ඵාසු විහාර වර්ගය.

1. වෙසාරජ්ජකරන ධම්ම සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, ශෛක්ෂයන්ගේ විශාරද භාවය ඇතිකරන්නාවූ මේ ධර්ම පසක් වෙත්.

2. "කවර පසක්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙම ශ්‍රද්ධාව ඇත්තේ වේද, සිල් ඇත්තේ වේද, බහුශ්‍රැත වේද, පටන්ගන්නා ලද වීර්ය ඇත්තේවේද, ප්‍රඥා ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, ශ්‍රද්ධා නැත්තහුට වනාහි යම් දොම්නසක් වේද, ශ්‍රද්ධා ඇත්තහුට ඒ දොම්නස නොවෙයි.

3. "එහෙයින් මේ ධර්මයතෙම ශෛක්ෂයන්ගේ විශාරද භාවය ඇති කරන්නේ වෙයි.

4. "මහණෙනි, දුශ්ශීලයා හට යම් දොම්නසක් වේද, සිල්වත්හට ඒ දොම්නස් නොවෙයි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

5. "මහණෙනි, අල්ප ශ්‍රැතයාහට යම් දොම්නසක් වේද, බහුශ්‍රැතයාහට ඒ දොම්නස නොවේ. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

6. "මහණෙනි, කුශීතයාහට යම් දොම්නසක් වේද, පටන් ගන්නා ලද වීර්ය ඇත්තාහට ඒ දොම්නස නොවේ. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. "මහණෙනි, දුෂ්ප්‍රාඥයාහට යම් දොම්නසක් වේද, ප්‍රඥා ඇත්තහුට ඒ දොම්නස නොවේ. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

2. උස්සංකිත සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම ක්ෂීණාශ්‍රව වූයේද, ලාමක භික්ෂු යයි උසස් කොට සැක කරණ ලද්දේ හාත්පස සැක කරණ ලද්දේ වේ.

2. "කවර පසකින්ද යත්, මහණෙනි මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම වෙශ්‍යාවන් හුන් තැන ගොදුරු කොට ඇත්තේ වේද, වැන්දඹු ස්ත්‍රීන් හුන් තැන් ගොදුරු කොට ඇත්තේ වේද, මහලු කුමරියන් හුන් තැන් ගොදුරු කොට ඇත්තේ හෝ වේද, නපුංසකයන් වසන තැන් ගොදුරු කොට ඇත්තේ හෝ වේද භික්ෂුණීන් වසන තැන් ගොදුරු කොට ඇත්තේ හෝ වේද යන පසිනි.

3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි)

3. මහාවොර සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්තවූ මහ සොරතෙම උමංද සිදිසි, පැහැරීමද කරයි. එක් ගෙයක් පැහැර ගැනීමද කරයි. උවදුරු මං පැහැරීමෙහිද සිටියි.

2. "කවර පසකින්ද යත්, මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි මහා සොරතෙම,

3. "විසම ස්ථාන ඇසුරු කෙළේද, සැඟවෙන තැන් ඇසුරු කෙළේද, බලවතුන් ඇසුරු කෙළේද, සම්පත් දෙන්නේද, එකළාව හැසිරෙන්නේද වේ.

4. "මහණෙනි, කෙසේනම් මහ සොරතෙම විෂම තැන් ඇසුරු කෙළේවේද, මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි මහ සොරතෙම ගං හෝ වලින් යා නොහැකි තැන හෝ පර්වතයෙන් විෂම තැන හෝ ඇසුරු කෙළේවේද මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහ සොරතෙම විෂම තැන් ඇසුරු කෙළේවේ.

5. "මහණෙනි, කෙසේ නම් මහ සොරතෙම ගහණයන් ඇසුරු කෙළේවේද, මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි මහ සොරතෙම තණකොළ ලැහැබක් ගස් ලැහැබක් හෝ ගැඹුරු වූ වන ලැහැබක් හෝ ඇසුරු කෙළේවේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහ සොරතෙම සැඟවෙන තැන් ඇසුරු කෙළේ වේ.

6. "මහණෙනි, කෙසේනම් මහ සොරතෙම බලවතුන් ඇසුරු කෙළේවේද? මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි මහ සොරතෙම,

“රජහු හෝ රජ මහ ඇමැතියකු හෝ ඇසුරු කෙළේවේද, ඔහුට මෙබඳු සිතක් වෙයි. ‘ඉදින් මට කිසිවෙක් කිසිවක් කියන්නේ නම් මේ මාගේ රජහුගේ රජමහ ඇමතිවරු හෝ වසාගෙන අර්ථය කියන්නාහුයයි’ ඉදින් ඔහුට කිසිවෙක් කිසිවක් කියේ නම් ඔහුගේ ඒ රජවරු හෝ රජමහ ඇමතිවරු හෝ වසාගෙන අර්ථය කියත්.

7. “මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහ සොරතෙම බලවතුන් ඇසුරු කෙළේවේ.

“මහණෙනි, කෙසේ නම් මහ සොරතෙම සම්පත් දෙන්නේවේද, මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි මහ සොරතෙම ආසාදනයේ මහත් ධනය ඇත්තේ, මහත් සම්පත් ඇත්තේ වේද, ඔහුට මෙබඳු සිතක් වෙයි.

“ඉදින් මට කිසිවෙක් කිසිවක් කියන්නේ නම් මෙයින් සම්පත්වලින් පිළිසඳර කරන්නෙමිසි ඉදින් ඔහුට කිසිවෙක් කිසිවක් කියේ නම්, එයින් සම්පත් දීමෙන් පිළිසඳර කරයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහසොරතෙම සම්පත් දෙන්නේවේ.

8. “මහණෙනි, කෙසේනම් මහ සොරතෙම එකලාව හැසිරෙන්නේ වේද, මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි මහ සොරතෙම හුදකලාව අනුන් සතු බඩු ගැණිම් කරන්නේ වෙයි. ඊට හෙතු කවරේද? ‘මාගේ රහස් මන්ත්‍රණයෝ පිටත්හි සම්හෙදයට නොපැමිණෙත්වායි’ මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මහ සොරතෙම එකලාව හැසිරෙන්නේ වේ.

9. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙනි)

10. “මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම කරුණු පසකින් යුක්තවූ පව්ටු භික්ෂුතෙම සාරා දමනලද ගුණ ඇති නසනලද ආත්මය පරිහරණය කරයි. වරද සහිත වූයේද නුවණැත්තන්ගේ උපවාද සහිත වූයේද වෙයි. බොහෝවූ පව්ද රැස් කරයි.

11. “කවර පසකින්ද යත්, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි පව්ටු භික්ෂුතෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡෙදය යෙදිය යුතුයි.)

12. "මහණෙනි, කෙසේනම් පවිටු හික්ෂුතෙම විෂම තැන් ඇසුරු කෙළේවේද, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි පවිටු හික්ෂුතෙම විෂම වූ කාය කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වේද, විෂම වූ වාක් කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වේද, විෂමවූ මනෝ කර්මයෙන් යුක්තවූයේ වේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පවිටු හික්ෂුතෙම විෂම තැන් ඇසුරු කෙළේවේ.

13. "මහණෙනි, කෙසේ නම් පවිටු හික්ෂුතෙම සැඟවෙන තැන් ඇසුරු කෙළේ වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි පවිටු හික්ෂුතෙම මිට්ඨාදාෂ්ටි ඇත්තේ වේද, දෙකෙළවර ගැණීම ඇති දාෂ්ටියෙන් යුක්තවූයේ වේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පවිටු හික්ෂුතෙම ගහණයන් ඇසුරු කෙළේ වෙයි.

14. "මහණෙනි, කෙසේනම් පවිටු හික්ෂුතෙම බලවතුන් ඇසුරු කෙළේවේද, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි පවිටු හික්ෂුතෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පවිටු හික්ෂුතෙම බලවතුන් ඇසුරු කෙළේවේ.

15. "මහණෙනි, කෙසේනම් පවිටු හික්ෂුතෙම සම්පත් දෙන්නේ වේද, මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි පවිටු හික්ෂුතෙම වීචරය පිණ්ඩපාතය ශයනාසනය ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර යන මොවුන්ගේ ලැබීම ඇත්තේ වේද, ඔහුට මෙබඳු සිතක් වේ. 'ඉදින් මට කිසිවෙක් කිසිවක් කියන්නේ නම් මෙයින් ලාභයෙන් පිළිසඳර කරන්නෙමියි, ඉදින් ඔහුට කිසිවෙක් කියේ නම් එයින් ලාභයෙන් පිළිසඳර කරයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පවිටු හික්ෂුතෙම සම්පත් දෙන්නේ වේ.

16. "මහණෙනි, කෙසේනම් පවිටු හික්ෂුතෙම එකලාව හැසිරෙන්නේ වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි පවිටු හික්ෂුතෙම හුදකලාව ප්‍රත්‍යන්ත දනව්වල වාසය කරයි. හෙතෙම එහි කුලයන්ට එළඹෙන්නේ ලාභය ලබයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පවිටු හික්ෂුතෙම එකලාව හැසිරෙන්නේ වේ.

17. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 11 ඡේදය මෙහි.)

4. සමණසුඛමාල සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින්

යුක්තවු භික්ෂුතෙම ශ්‍රමණයන් අතරෙහි ශ්‍රමණ සුඛුමාලවේ. කවර පසකින්දයත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම

2. "යාඥාකරණ ලද්දේම බොහෝකොට සිවුරු පරිභොග කෙරේද, යාඥා නොකරණලද්දේ ස්වල්පකොට පරිභොග කෙරේද, යාඥා කරණලද්දේම බොහෝකොට පිණ්ඩපාතය පරිභොගකෙරේද, යාඥා නොකරණලද්දේ මදකොට පරිභොග කෙරේද, යාඥා කරණ ලද්දේම බොහෝකොට සෙනසුන් පරිභොග කෙරේද, යාඥා නොකරණ ලද්දේ මදකොට පරිභොග කෙරේද, යාඥා කරණ ලද්දේම බොහෝකොට ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර පරිභොග කෙරේද, යාඥා නොකරණලද්දේ මදකොට පරිභොග කෙරේද, යම් බුන්මවාරීන් සමග වනාහි වාසය කෙරේද, ඔහුට මනාපවුම කාය කර්මයෙන් බොහෝ කොට හැසිරෙත්, අමනාපයෙන් මදකොට හැසිරෙත්, මනාපවුම වාක් කර්මයෙන් බොහෝකොට හැසිරෙත් අමනාපයෙන් මදකොට හැසිරෙත්. මනාපවුම මනො කර්මයෙන් බොහෝ කොට හැසිරෙත්, අමනාපයෙන් මදකොට හැසිරෙත්, මනාපවුම පූජා බහුලකොට ඵලවත්. අමනාපය මදකොට ඵලවත්. පිතෙන් හටගත්තාවු හෝ සෙමින් හටගත්තාවු හෝ වාතයෙන් හටගත්තාවු හෝ සන්තිපාතයෙන් හටගත්තාවු සෘතු පෙරලීමෙන් හටගත්තාවු හෝ විෂම හැසිරීමෙන් හටගත්තාවු හෝ උපක්‍රමයෙන් හටගත්තාවු හෝ කර්ම විපාකයෙන් හටගත්තාවු හෝ යම් ඒ වේදනාවෝ වෙද්ද, ඒ වේදනාවෝ බොහෝ කොටම නූපදිත්. ස්වල්ප ආබාධ ඇත්තේවේද, කුසල් සිතින් හටගත්තාවු,

3. "මේ ආත්මයෙහි සූප විහරණ ඇත්තාවු සතර ධ්‍යානයන්ගේ කැමති පරිදි ලැබීම ඇත්තේ නිදුකින් ලැබීම ඇත්තේ, බහුලව ලැබීම ඇත්තේවේද,

4. "ආශ්‍රවයන් නැසීමෙන් ආශ්‍රව රහිතවු චිත්ත විමුක්තියටද ප්‍රඥාවිමුක්තියටද මේ ආත්මයෙහිම තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂකොට පැමිණ වාසය කෙරේද, යන පසිනි.

5. "මහණෙනි, මේ කරුණු පසින් වනාහි යුක්තවු භික්ෂු තෙම ශ්‍රමණයන් අතර ශ්‍රමණ සුඛුමාලවේ. මහණෙනි, ඒ

යමෙකුට වනාහි මනාකොට කියන්නේ ශ්‍රමණයන් අතර ශ්‍රමණ සුඛමාලයයි කියන්නේද, මහණෙනි, ඒ මටම මනාකොට කියන්නේ ශ්‍රමණයන් අතර ශ්‍රමණ සුඛමාලයයි කියන්නේය.

6. "මහණෙනි, මම වනාහි (මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) 7 (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි.)

5. ඵාසුච්චාර සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ ඵාසුච්චරණ පසක්චෙත්. 2 කචර පසක්දයත්? "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුහුගේ බ්‍රහ්මචාරීන් කෙරෙහි ඉදිරියෙහිද, රහසද, මෙමිත්‍රී සිතින් පවත්වනලද කායකර්මය පිහිටුවන ලද්දේවේද මෙමිත්‍රී සිතින් පවත්වනලද වාක්කර්මය පිහිටුවන ලද්දේවේද මෙමිත්‍රී සිතින් පවත්වනලද මනෝකර්මය සබ්‍රමීසරුන් කෙරෙහි ඉදිරියෙහිද රහසද, පිහිටුවන ලද්දේවේද, නොකඩවූ සිදුරු නොවූ කබර සහිත නොවූ තිත් සහිත නොවූ දාසකමිත් මිදුනාවූ නුවණැත්තන් විසින් පසස්නා ලද්දාවූ තෘෂ්ණා දෘෂ්ටීන් පරාමර්ශනය නොකරණ ලද්දාවූ සමාධි පිණිස පවත්නාවූ යම් ඒ ශීලයෝ වෙද්ද, එබඳු ශීලයන්ගෙන් බ්‍රහ්මචාරීන් හා ඉදිරියෙහිද, රහසද ශීලයෙන් සමාන බවට පැමිණියේ වාසය කෙරෙයිද, ආර්යවූ නෛර්යානිකවූ යම් මේ දෘෂ්ටියක් තොමෝ ඒ කරන්නහුගේ මනාව දුක් නැතිකිරීම පිණිස පවතීද එබඳු දෘෂ්ටියෙන් බ්‍රහ්මචාරීන් හා ඉදිරියෙහිද, රහසද දෘෂ්ටිහුගේ සමාන බවට පැමිණියේ වාසය කෙරේද යන පසයි.

3. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

6. සංඝ ඵාසුච්චරණ සූත්‍රය:- 1 'එක් කලෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසඹූ නුවර සෝසිතාරාමයෙහි වැඩවසනසේක. එකල්හි වනාහි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිර තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද, එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැඳ එකත් පස්ව හුන්නේය. එකත්පස්ව හුන්නාවූම, ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙලේය.

2. "ස්වාමීනි, කොපමණකින් වනාහි හික්ෂුතෙම සංඝයා අතර වාසය කරන්නේ පහසුවෙන් වාසය කරන්නේද?"

3. "ආනන්දය, යම් භෙයකින් භික්ෂුතෙම තෙමේන් ශීලයෙන් යුක්තවූයේ අන්‍යයාත් අධිශීලයෙහි නො පවත්වන්නේ හෙවත් ශීලයෙන් ගර්භා නොකරන්නේවේද,

4. "ආනන්දය, මෙපමණකින්ද භික්ෂුතෙම සංඝයා අතර වාසය කරන්නේ පහසුවෙන් වාසය කරන්නේයයි වදාළේය.

5. "ස්වාමීනි, යම්සේ භික්ෂුතෙම සංඝයා අතර පහසුවෙන් වාසය කරන්නේද, එබඳු අන් ප්‍රකාරයකුත් වන්නේද?" "ආනන්දය, වන්නේය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

6. "තමන්ගේ කටයුතු නොකටයුතු බලන්නේවේද, අනුන්ගේ කටයුතු නොකටයුතු නොබලන්නේවේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

8. ආනන්දය, යම් භෙයකින් භික්ෂුතෙම තෙමේද ශීලයෙන් යුක්තවූයේ අනිකා අධිශීලයෙහි නොපවත්වන්නේ වේද, තමන්ගේ කටයුතු නොකටයුතු බලන්නේ අනුන්ගේ කටයුතු නොබලන්නේත් වේද, අප්‍රකට වූයේත් වේද, ඒ අප්‍රකට භාවයෙන් තැතිගැන්මට නොපැමිණේද, මේ පමණකින්ද,

9. "භික්ෂුතෙම සංඝයා අතර වාසයකරන්නේ පහසුවෙන් වාසය කරන්නේයයි,

10. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය මෙනි.)

11. මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය මෙනි.)

12. "අධිචිත්තයෙහි හටගන්නාවූ මේ ආත්මයෙහි සැප විහරණ ඇත්තාවූ සතර ධ්‍යානයන්ගේද කැමැති පරිදි ලැබීම ඇත්තේ නිදුකින් ලැබීම ඇත්තේ බහුලව ලැබීම ඇත්තේවේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4, 5, ඡේද යෙදිය යුතුයි.)

13. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 11, 12, 4 ඡේද යෙදිය යුතුයි.) (මෙහි මේ වර්ගයේ 4 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

14. “ආනන්දය, මම මේ පහසු විහරණයෙන් ඉතා උතුම් වූ හෝ ඉතා ප්‍රණීතවූ හෝ අනික් පහසු විහරණයක් නැතැයි කියමිනි” වදාළේය.

(7, 8 සූත්‍රවල 1, 3 ඡේද මේ සූත්‍රයේ 1, 3 ඡේද මෙන් වෙත්.)

7. ආනුණේයා සූත්‍රය:- 2. “මහණෙනි, ධර්ම පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම පූජාවට සුදුසුය. දුර සිට ගෙනෙනලද පූජාවට සුදුසුය. දක්ෂිණාවට සුදුසුය. අත් හිසට තබා වැඳීමට සුදුසුය. ලෝකයාගේ උතුම් පින් කෙතය.

4. “කවර පසකින්දයත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම ශීලයෙන් යුක්තවූයේවේද, සමාධියෙන් යුක්තවූයේ වේද, ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේවේද, විමුක්තියෙන් යුක්තවූයේ වේද, විමුක්ති ඥානදර්ශනයෙන් යුක්තවූයේ වේද යන පසිනි.

8. අසෙබසීල සූත්‍රය:- 2. “කවර පසකින්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම අශෛෂ්‍යවූ ශීල ස්කන්ධයෙන් යුක්තවූයේ වේද, අශෛෂ්‍යවූ සමාධි ස්කන්ධයෙන් යුක්තවූයේ වේද, අශෛෂ්‍යවූ ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ වේද, අශෛෂ්‍යවූ විමුක්ති ස්කන්ධයෙන් යුක්තවූයේ වේද, අශෛෂ්‍යවූ විමුක්ති ඥානදර්ශන ස්කන්ධයෙන් යුක්තවූයේ වේද යන පසිනි.

9. වාතුද්දිස භික්ඛු සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම සතරදිග නොවළඟනලද හැසුරුම් ඇත්තේ වෙයි.

2. “කවර පසකින්දයත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම සිල්වත් වේද, ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරශීලයෙන් සංවර වූයේ ආචාරයෙන් හා ගෞරවයෙන් යුක්තවූයේ වාසය කෙරේද, ස්වල්ප තරම් වරදවල භය දක්නා ස්වභාව ඇතිවූයේ ශික්ෂාපදයන්හි සමාදන්ව භික්ෂේද, බහුශ්‍රැතවූයේ ඇසුරෙය දරන්නේ අසනලද්දවූන්ගේ රැස්කිරීම් ඇත්තේවේද, මූල යහපත්වූ මැද යහපත්වූ කෙළවර යහපත්වූ අර්ථ සහිතවූ ව්‍යඤ්ජන සහිතවූ

යම් ඒ ධර්මයෝ සියල්ලෙන් සම්පූර්ණවූ, පිරිසිදුවූ බ්‍රහ්මචර්යාව ප්‍රකාශ කෙරෙද්ද, එබඳුවූ ධර්මයෝ මොහු විසින් බොහෝකොට අසනලද්දාහු, දරණ ලද්දාහු වචනයෙන් පුරුදුකරණ ලද්දාහු, සිතින් සලකන ලද්දාහු, දෘෂ්ටියෙන් මනාව ප්‍රතිවේධ කරණ ලද්දාහු වෙද්ද,

3. "ලද පරිදි විචරය, පිණ්ඩපාතය, සයනාසනය, ගිලන්පස, බෙහෙත් පිරිකරය යන මෙයින් සතුටුවූයේ වේද, අධිචිත්තයෙහි හටගත්තාවූ (මෙහි මේ වර්ගයේ 4 සූත්‍රයේ 3, 4 ඡෙද යෙදිය යුතුය.)

4. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙනි.)

10. අරඤ්ඤසේනාසන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම වනයෙහි වානප්‍රස්ථ නම් ඉතා දුර සෙනසුන් සේවනය කරන්ට සුදුසුවේ.

2. (මේ ඡෙදය මේ වර්ගයේ 9 සූත්‍රයේ 2 ඡෙදය මෙනි.)

3. පටන්ගන්නා ලද විරියයෙන් යුක්තව වාසය කෙරේද, ශක්ති ඇත්තේ දැඩිවීරිය ඇත්තේ කුශල ධර්මයන්හි බහා නොතබනලද දුර ඇත්තේවේද, අධිචිත්තයෙහි හටගත්තාවූ මේ ආත්මයෙහි සැප විහරණ ඇත්තාවූ සතර ධ්‍යානයන්ගේ කැමති පරිදි ලැබීම ඇත්තේ, නිදුකින් ලැබීම ඇත්තේ, බහුලව ලැබීම ඇත්තේවේද, ආශ්‍රවයන් නැසීමෙන් ආශ්‍රව රහිතවූ චිත්ත විමුක්තියටද, ප්‍රඥා විමුක්තියටද, මේ ආත්මයෙහිම තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂකොට පැමිණ වාසය කෙරේද යන පසිනි.

4. (මේ ඡෙදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡෙදය මෙනි.)

12. අන්ධක වින්ද වර්ගය.

(මේ වර්ගයේ 11, 13, 15 සූත්‍රවල 3 ඡෙදය 1 ඡෙදය මෙන්ද 6 ඡෙදය 4 ඡෙදය මෙන්ද වෙත්.)

11. කුලපග සමණ සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ කුලයට එළඹෙන්නාවූ භික්ෂුතෙම කුලයන්හි අප්‍රියවූවෙක්ද අමනාපවූවෙක්ද ගෞරව නැත්තෙක්ද බුහුමන් නැත්තෙක්ද වේ. 2 "කවර පසකින්ද යත්? තමා හා සන්ථව නැත්තවුන් කෙරෙහි විශ්වාස ඇත්තේ වේද, අධිපති නොවූයේම අධිපතියෙකු මෙන් කටයුතු ඇත්තේද, වෙන්වූ කුල ගැලපීම පිණිස එළඹීම ඇත්තේ වේද, කණ ලඟ කරණ කථා ඇත්තේ වේද, අධිකකොට ඉල්ලීම් ඇත්තේවේද යන පසිනි. 4 "මහණෙනි කරුණු පසකින් යුක්තවූ කුළුපග භික්ෂුතෙම කුලයන්හි ප්‍රියවූවෙක්ද මනාපවූවෙක්ද ගෞරව ඇත්තෙක්ද බුහුමන් කරන්නෙක්ද වේ. 5 "කවර පසකින්ද යත්? තමන් හා සන්ථව නැත්තවුන් කෙරෙහි විශ්වාස නැත්තේ වේද, අධිපති නොව අධිපතියෙකු මෙන් කරණ කටයුතු නැත්තේ වේද, වෙන්වූ කුලගැලපීම පිණිස එළඹීම ඇත්තේ නොවේද, කණ ලඟ කරණ කථා ඇත්තේ නොවේද, අධිකවූ ඉල්වීම් ඇත්තේ නොවේද යන මේ පසිනි."

12. පච්ඡා සමණ සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ පසුව යන ශ්‍රමණතෙම ගතයුතු නොවේ.

2. "කවර පසකින්ද යත්? ඉතා දුර හෝ ඉතා ලඟ හෝ යේද පාත්‍රයෙහි ඇතුළත් දෙය නොගණීද ඇවතට ලංව කියනු ලබන්නහු නොවළකාද, කියනු ලබන්නහුට අතරතුර කථාව හෙළාද ජඩවූ කෙළතොලුවූ දුෂ්ප්‍රාඥයෙක් වේදයන පසිනි.

4. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ පසුව යන ශ්‍රමණතෙම ගතයුතු වේ. 5. "කවර පසකින්ද යත්? ඉතා දුර නොයාද ඉතා ලඟ නොයාද, පාත්‍රයෙහි ඇතුළත් දෙය ගණීද, ඇවතට ලංව කියනු ලබන්නහු වළකාද කියනු ලබන්නහුට අතරතුර කථාව නොහෙළාද, ජඩනොවූ කෙළ තොලු නොවූ ප්‍රඥා ඇත්තෙක් වේද යන පසිනි.

13. අභබ්බ සමාධි සූත්‍රය:- 1 "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම සමාක සමාධියට පැමිණ වාසය කරන්ට නුසුදුසුවේ. 2 "කවර පසකින්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි

භික්ෂුතෙම රූපාරම්මනයන් නොඉවසන්නේ වේද, ශබ්දාරම්මණයන් නොඉවසන්නේවේද, ගන්ධාරම්මණයන් නොඉවසන්නේ වේද, රසාරම්මණයන් නොඉවසන්නේ වේද, ඓද්ධිකාරම්මණයන් නොඉවසන්නේ වේද යන පසිනි.

4. “මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම සමාස්ත සමාධියට පැමිණ වාසය කරන්ට සුදුසු වේ. 5 කවර පසකින්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම රූපාරම්මණයන් ඉවසන්නේ වේද, ශබ්දාරම්මණයන් ඉවසන්නේ වේද, ගන්ධාරම්මණයන් ඉවසන්නේ වේද, රසාරම්මණයන් ඉවසන්නේ වේද, ඓද්ධිකාරම්මණයන් ඉවසන්නේ වේද යන පසිනි.”

14. අන්ධක වින්ද සූත්‍රය:- 1. “එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මගධ රට අන්ධක වින්ද නම් වනයෙහි වැඩ වසනසේක. එකල්හි වනාහි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිර තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැද එකත්පස්ව හුන්නේය. එකත්පස්ව හුන්නාවූම ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක. 2 “ආනන්දය, යම් ඒ භික්ෂුහු නවකවූවාහු පැවිදිවූ නොබෝකල් ඇත්තාහු මේ ශාසනයට අලුත පැමිණියාහු වෙද්ද ආනන්දය, ඒ භික්ෂුහු තොප විසින් ධර්මපසෙක්හි සමාදන් කරවිය යුත්තාහ. ඇතුළත් කරවිය යුත්තාහ. පිහිටුවිය යුත්තාහ. 3 “කවර පසෙක්හිදයත්? ‘ඇවැත්නි, එව්, තොපි සිල්වත් එව්. ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවර ශීලයෙන් සංවරවූවාහු ආචාරයෙන් හා ගොචරයෙන් යුක්තව වාසය කරව්. ස්වල්ප තරම් වරදවල හය දක්නාසුළු වූවාහු ශික්ෂා පදයන්හි සමාදන්ව භික්ෂුවේයයි මෙසේ ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවර ශීලයෙහි සමාදන් කරවිය යුත්තාහ. ඇතුළත් කරවිය යුත්තාහ, පිහිටුවිය යුත්තාහ. ‘ඇවැත්නි, එව්, තෙපි ඉන්ද්‍රියයන් රක්නාලද දොරටු ඇත්තාහු දොරටු රක්නා සිහියෙන් යුක්තවූවාහු, නුවණින් යුත් සිහි ඇත්තාහු රක්නා ලද සිත් ඇතිව සිහියෙන් රක්නා ලද සිතින් යුක්තවූවාහු වාසය කරව් යයි’ මෙසේ ඉන්ද්‍රිය සංවර ශීලයෙහි සමාදන් කරවිය යුත්තාහ. ඇතුළත් කරවිය යුත්තාහ.

පිහිටුවිය යුත්තාහ. 'ඇවැත්නි, එව්, තෙපි මද කථා ඇත්තාහු කථා කෙළවර කරන්නාහුවව් යයි, මෙසේ කථා කෙළවරෙහි සමාදන් කරවිය යුත්තාහ. ඇතුළත් කරවිය යුත්තාහ. 'පිහිටුවිය යුත්තාහ. ඇවැත්නි, එව්, තෙපි ආරණ්‍යයක එව්. ආරණ්‍යයෙහි වානප්‍රස්ථ නම් ඉතා දුරවූ සෙනසුන් සේවනය කරවියයි' මෙසේ කයින් වෙන්ව වාසය කිරීමෙහි සමාදන් කරවිය යුත්තාහ. ඇතුළත් කරවිය යුත්තාහ. පිහිටුවිය යුත්තාහ. "ඇවැත්නි, එව්, තෙපි සමාක් දෘෂ්ටි ඇත්තේ යහපත් දැකීමෙන් යුක්තවූවෝ වවියයි මෙසේ සමාක් දර්ශනයෙහි සමාදන් කරවිය යුත්තාහ. ඇතුළත් කර විය යුත්තාහ, පිහිටුවිය යුත්තාහ යන කරුණු පසෙහිය. 4 (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි.)

15. මච්ඡර්නී සූත්‍රය:- 1 "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ හික්ෂුණී තොමෝ ගෙනෙන ලද බරක් බහාතබන ලද්දී යම්සේද එමෙන් නරකයෙහි උපදී 2 කවර පසකින්ද යත්? ආවාසයන්හි මසුරුකම් ඇත්තීවේද, කුලයන්හි මසුරු කම් ඇත්තීවේද, ලාභයන්හි මසුරුකම් ඇත්තීවේද, ගුණ වර්ණනායෙහි මසුරුකම් ඇත්තීවේද, ධර්මයෙහි මසුරුකම් ඇත්තීවේද යන පසිනි 4 "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ හික්ෂුණී තොමෝ ගෙනෙනලද බරක් බහාතබන ලද්දී යම්සේද එමෙන් ස්වර්ගයෙහි උපදී. 5 "කවර පසකින්ද යත්? ආවාසයන්හි මසුරුකම් ඇත්තී නොවේද, කුලයන්හි මසුරුකම් ඇත්තී නොවේද, ලාභයන්හි මසුරුකම් ඇත්තී නොවේද, ගුණ කීමෙහි මසුරුකම් ඇත්තී නොවේද, ධර්මයෙහි මසුරුකම් ඇත්තී නොවේද යන පසිනි.

16. වණ්ණ භණන සූත්‍රය:- (මේ වර්ගයේ ඉතුරු සූත්‍රවල 1, 3, 4, 6 ඡේද මේ වර්ගයේ 15 සූත්‍රයේ 1, 3, 4, 6 ඡේද මෙන් වෙත්)

2. "කවර පසකින්ද යත්? නොදැන නොසොයා අගුණ කියයුත්තහුගේ ගුණ කියාද, නොදැන නොසොයා ගුණ කිය යුත්තහුගේ අගුණ කියාද, නොදැන නොසොයා නොපැහැදිය යුතු තැන පැහැදීම පහළ කෙරේද නොදැන නොසොයා පැහැදිය යුතු තැන නොපැහැදීම පහළ කෙරේද, ශ්‍රද්ධාවෙන්

දුන් දෙය අගය අඩු කෙරේද යන පසිනි. 5. “කචර පසකින්ද යත්? දැන සොයා අගුණ කියයුත්තනුගේ අගුණ කියාද, දැන සොයා ගුණ කියයුත්තනුගේ ගුණ කියාද, දැන සොයා නොපැහැදියයුතු තැන නොපැහැදීම පහළ කෙරේද, දැන සොයා පැහැදිය යුතුතැන පැහැදීම පහළ කෙරේද, ශ්‍රද්ධාවෙන් දුන් දෙය අගය අඩු බවට නොපමුණුවාද යන පසිනි.”

17. ඉස්සුකිනී සූත්‍රය:- 2. “කචර පසකින්ද යත්? නොදැන නොසොයා අගුණ කියයුත්තනුගේ ගුණ කියාද නොදැන නොසොයා ගුණ කියයුත්තනුගේ අගුණ කියාද ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තීවේද, මසුරුකම් ඇත්තීවේද, ශ්‍රද්ධාවෙන් දුන්දෙය අගය හෙළාද යන පසිනි. 5. “කචර පසකින්ද යත්? දැන සොයා අගුණ කියයුත්තනුගේ අගුණ කියාද, දැන සොයා ගුණ කියයුත්තනුගේ ගුණ කියාද, ඊර්ෂ්‍යා නැත්තී වේද, මසුරුකම් නැත්තී වේද, ශ්‍රද්ධාවෙන් දුන් දෙය අගය නොහෙළාද යන පසිනි.”

18. මිච්ඡා දිට්ඨිකා සූත්‍රය:- 2 “කචර පසකින්ද යත්? නොදැන නොසොයා අගුණ කිය යුත්තනුගේ ගුණ කියාද, නොදැන නොසොයා ගුණ කියයුත්තනුගේ අගුණ කියාද, මිථ්‍යාදෘෂ්ටි ඇත්තීද, මිථ්‍යා සංකල්පනා ඇත්තීත්වේද ශ්‍රද්ධාවෙන් දුන් දෙය අගේ හෙළාද 5 “කචර පසකින්ද යත්? දැන සොයා අගුණ කියයුත්තනුගේ අගුණ කියාද දැන සොයා ගුණ කියයුත්තනුගේ ගුණ කියාද, සමයක් දෘෂ්ටි ඇත්තීද, සමයක් සංකල්පනා ඇත්තීත් වේද, ශ්‍රද්ධාවෙන් දුන් දෙය අගය නොහෙළාද යන පසිනි.”

19. මිච්ඡා වාචා සූත්‍රය:- 2. “කචර පසකින්ද යත්? නොදැන නොසොයා අගුණ කියයුත්තනුගේ ගුණ කියාද, නොදැන නොසොයා ගුණ කියයුත්තනුගේ අගුණ කියාද, මිථ්‍යා වචන ඇත්තීද, මිථ්‍යා කර්මාන්ත ඇත්තීත් වේද, ශ්‍රද්ධාවෙන් දුන්දෙය අගය හෙළාද, යන පසිනි 5 “කචර පසකින්ද යත්? දැන සොයා අගුණ කියයුත්තනුගේ අගුණ කියාද, දැන සොයා ගුණ කියයුත්තනුගේ ගුණ කියාද, සමයක් වචන ඇත්තීද, සමයක් කර්මාන්ත ඇත්තීත් වේද, ශ්‍රද්ධාවෙන් දුන් දෙය අගය

නොහෙළාද යන පසිනි.”

20. මිච්ඡා වායාම සූත්‍රය:- 2. “කචර පසකින්ද යත්? නොදැන නොසොයා අගුණ කියයුත්තනුගේ ගුණ කියාද, නොදැන නොසොයා ගුණකියයුත්තනුගේ අගුණකියාද, මිථ්‍යා ව්‍යායාම ඇත්තීද මිථ්‍යා ස්මෘති ඇත්තීත්වේද ශ්‍රද්ධාවෙන් දුන් දෙය අගය හෙළාද යන පසිනි 5 “කචර පසකින්ද යත්? දැන සොයා අගුණ කියයුත්තනුගේ අගුණ කියාද දැන සොයා ගුණ කියයුත්තනුගේ ගුණ කියාද, සමාසක් ව්‍යායාම ඇත්තීද, යහපත් සිහිය ඇත්තීත් වේද, ශ්‍රද්ධාවෙන් දුන් දෙය අගය නොහෙළාද යන පසිනි.”

13. ගිලාන වර්ගය.

21. ගිලානසාලා සූත්‍රය:- 1. “එක් කලෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල් නුවර මහවන වෙහෙරෙහි කුටාගාර ශාලාවෙහි වැඩවසන සේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් වේලෙහි ඵලසමවතින් නැගී සිටි සේක් ගිලන්හල යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණියේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්තරා දුර්වලවූ ගිලන් හික්ෂුවක් දුටුසේක්මය. දැක පනවන ලද අසුනෙහි වැඩ උන්සේක. වැඩහිද වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හික්ෂුන්ට ආමන්ත්‍රණය කළසේක.

2. “මහණෙනි, යම්කිසි දුර්වල ගිලනක්හු කරුණු පසක් නොහරිද්ද, ඔහුට මෙය කැමතිවිය යුතුය. නොබෝකලකින්ම ආශ්‍රවයන් නැසීමෙන් ආශ්‍රව රහිතවූ චිත්ත විමුක්තියටද ප්‍රඥා විමුක්තියටද මේ ආත්මයෙහිම තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්ෂකොට පැමිණ වාසය කරන්නේය. 3 “කචර පසකින්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුතෙම කයෙහි අගුහ අරමුණු අනුව බලමින් වාසය කෙරේද, ආහාරයෙහි පිළිකුල් සංඥා ඇත්තේවේද, සියලු ලෝකයෙහි නොඇලුනු සංඥා ඇත්තේද සියලු සංස්කාරයන්හි අනිත්‍ය අනුව බලමින් වාසයකෙරේද, මොහුගේ මරණ සංඥාව වනාහි තමන් කෙරෙහි

මනාව ඵලඹ සිටියාවේද යන පසයි. 4 (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි)

5. "මහණෙනි, යම්කිසි භික්ෂුවක් හෝ භික්ෂුණියක් හෝ කරුණු පසක් වඩාද, කරුණු පසක් බහුලව කෙරේද, ඔහුට ඵල දෙක අතුරෙන් එක්තරා ඵලයක් කැමතිවිය යුතුයි. මේ ආත්මයෙහිම රහත් බව හෝ උපාදානයන්ගේ ශෛවීම ඇති කල්හි අනාගාමී බව හෝ යනුයි. 6. "කවර පසක්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුහුගේ ධර්මයන්ගේ ඇතිවීම නැතිවීම පිණිස පවත්නා ප්‍රඥාව පිණිසවූ සිතිය තමන් කෙරෙහිම ඵලඹ සිටියාවේද, කයෙහි අසුඛ අරමුණු අනුව බලමින් වාසයකෙරේද, ආහාරයෙහි පිළිකුල් සංඥා ඇත්තේවේද, සියලු ලෝකයෙහි නොඇලුනු සංඥා ඇත්තේ වේද, සියලු සංස්කාරයන්හි අනිත්‍යය අනුව බලමින් වාසය කෙරේද යන පසයි. 7 (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය මෙනි.)

22. අජ්ඣන්ත සති සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ ගිලාන තෙම උපස්ථාන කරන්ට නොහැකිවේ.

2. 'කවර පසකින්ද යත්? අහිතවූ කටයුතු කරන්නේ වේද, හිතවූ කටයුත්තෙහි පමණ නොදැනීද, බෙහෙත් ප්‍රතිශෛවනය කරන්නේ නොවේද, වැඩ කැමතිවූ ගිලන් උපස්ථායකයාට තත්වූ පරිදි ආබාධය ප්‍රකාශකරන්නේ නොවේද ඉදිරියට ගමන් කරන්නාවූ හෝ ආබාධය ඉදිරියට ගමන් කෙරේයයි පසුබස්නාවූ ආබාධය හෝ පසුබසියයි, සිටියාවූ හෝ ආබාධය සිටියේයයිද කියායි. උපන්නාවූ හෝ ශරීරයෙහි හටගත්තාවූ දුක්වූ තියුණුවූ රළුවූ කටුකවූ නොසැපවූ අමනාපවූ ප්‍රාණය හැර ගන්නාවූ වේදනාවන් නොඉවසන ස්වභාව ඇත්තේ වේද යන පසිනි. 3 (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

4. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ ගිලානතෙම උපස්ථාන කිරීමට පහසුවේ. 5 "කවර පසකින්ද යත්? හිතවූ කටයුතු කරන්නේ වේද, හිතවූ කටයුත්තෙහි පමණ දැනීද, බෙහෙත සේවනය කරන්නේද වැඩ කැමතිවූ

ගිලානොපස්ථායකයාට තත්වු පරිදි ආබාධය ප්‍රකාශ කරන්නේ වේද, ඉදිරියට ගමන් කරන්නාවූ හෝ ආබාධය ඉදිරියට ගමන් කෙරේයයි ද පසුබස්නාවූ හෝ ආබාධය පසුබසියයිද සිටියාවූ හෝ ආබාධය සිටියේයයිද කියායි. උපන්නාවූ ශරීරයෙහි හටගන්නාවූ දුක්වූ තියුණුවූ රළුවූ කටුකවූ නොසැපවූ අමනාපවූ ප්‍රාණය හැර ගන්නාවූ වේදනාවන් ඉවසන ස්වභාව ඇත්තේ වේද යන පසිනි. 6 (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

23. දුරුපට්ඨිය ගිලාන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ ගිලානොපස්ථායකතෙම ගිලනාට උපස්ථාන කරනට සුදුසු නොවේ. 2. "කවර පසකින්ද යත්? බෙහෙත නියම කරන්නට ශක්ති ඇත්තේ නොවේද, හිතවූ දෙය අහිතවූ දෙය නොදනීද, අහිතවූ දෙය ඵලවාද, හිතවූ දෙය බැහැර කෙරේද ආමිෂය බලාපොරොත්තුවන්නේ ගිලනාට උපස්ථාන කෙරේද, මෙෙත්‍රි සිත් ඇත්තේ නොකෙරේද, මළ හෝ මුත්‍ර හෝ වමණය හෝ කෙළ හෝ බැහැර කරනට පිළිකුල් ඇත්තේ වේද, ගිලනා කලින් කල දැහැමි කථාවෙන් කරුණු දක්වනට සමාදන් කරවනට තෙද ගන්වනට සතුටු කරවනට ශක්තිය ඇත්තේ නොවේද, යන පසිනි. 3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

24. ගිලානුපට්ඨාන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ ගිලානොපස්ථායකතෙම ගිලනාට උපස්ථාන කරනට සුදුසු වේ. 2. "කවර පසකින්ද යත්. බෙහෙත නියම කරනට ශක්ති ඇත්තේ වේද, හිතවූ දෙය අහිතවූ දෙය දනීද, අහිතවූ දෙය බැහැර කෙරේද, හිතවූ දෙය ඵලවාද මෙෙත්‍රි සිත් ඇත්තේ ගිලනාට උපස්ථාන කෙරේද, ආමිෂය බලාපොරොත්තුව නොකෙරේද, මළ හෝ මුත්‍ර හෝ වමණය හෝ කෙළ හෝ බැහැර කරනට පිළිකුල් ඇත්තේ වේද, කලින් කල ගිලනා දැහැමි කථාවෙන් කරුණු දක්වනට සමාදන් කරවනට තෙදගන්වනට සතුටු කරනට සමර්ථ වේද, යන පසිනි. 3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

25. පයම අනායුස්ස ධම්ම සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, ආයුෂට හිත නොවූ මේ කරුණු පසක් වෙත්. 2. "කවර පසක්ද, අහිතවූ කටයුතු කරන්නේ වේද, හිතවූ කටයුත්තෙහි පමණ නොදැනීද නොපැසවූ කල්හි භෝජන ඇත්තේ වේද, නොකල්හි හැසිරීම ඇත්තේ වේද, බඹසර නැත්තේ වේද, යන පසයි. 3 (මේ ඡේදය 1 ඡේදය මෙනි) 4 "මහණෙනි ආයුෂට හිතවූ මේ කරුණු පසක්වෙත් 5 "කවර පසක්ද යත්. හිතවූ කටයුතු කරන්නේවේද හිතවූ කටයුත්තෙහි පමණ දැනීද, මුහුකුරා ගියා වූ භෝග ඇත්තේ වේද, සුදුසු කල්හි හැසිරීම ඇත්තේ වේද, බ්‍රහ්මචර්යාව ඇත්තේ වේද යන පසයි. 6. (මේ ඡේදය 4 ඡේදය මෙනි.)

26. දුතිය අනායුස්ස ධම්ම සූත්‍රය:- 1, 3. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 25 සූත්‍රයේ 1, 3 ඡේද මෙනි) 2. "කවර පසක්ද යත් අහිතවූ කටයුතු ඇත්තේ වේද, හිතවූ කටයුත්තෙහි පමණ නොදැනීද නොපැසවූ කල්හි වැළඳීම ඇත්තේ වේද, දුශ්ශීල වේද පවිටු මිතුරන් ඇත්තේ වේද යන පසයි. 4, 6 (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 25 සූත්‍රයේ 4, 6 ඡේද මෙන් වෙත්)

5. "කවර පසක්ද යත්, හිතවූ කටයුතු ඇත්තේ වේද හිතවූ කටයුත්තෙහි පමණ දැනීද, ආහාරය පැසවූ කල්හි වැළඳීම ඇත්තේ වේද, සිල්වත් වේද, යහපත් මිතුරන් ඇත්තේ වේද යන පසයි."

27. සංඝපකාසන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම සංඝයාගෙන් වෙන්ව, තනිව වාසය කරන්ට සුදුසු නොවේ. 2. "කවර පසකින්ද යත්. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම ලැබුණු පරිදි සිවුරෙන් සතුටුවූයේ නොවේද ලැබුණු පරිදි පිණ්ඩාපනයෙන් සතුටු වූයේ නොවේද, ලැබුණු පරිදි ශයනාශනයෙන් සතුටු වූයේ නොවේද, ලැබුණු පරිදි ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරන් සතුටුවූයේ නොවේද කාමය පිළිබඳ සංකල්පනා බහුල කොට ඇත්තේ වාසය කෙරේද, යන පසිනි. 3. (මේ ඡේදය 1 ඡේදය මෙනි) 4. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම සංඝයාගෙන් වෙන්ව තනිව වාසය

කරන්ට සුදුසුය. 5. "කවර පසකින්ද යන්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුතෙම ලැබුණු පරිදි සිවුරෙන් සතුටු වූයේද, ලැබුණු පරිදි පිණ්ඩපාතයෙන් සතුටු වූයේ වේද, ලැබුණු පරිදි ශයනාශනයෙන් සතුටු වූයේ වේද, ලැබුණු පරිදි ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරින් සතුටු වූයේ වේද, නෛෂ්කාමාස සංකල්පනා බහුල කොට ඇත්තේ වාසය කෙරේද යන පසිනි. 6. (මේ ඡේදය 4 ඡේදය මෙනි.)

28. සමණ දුක්ඛ සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ ශ්‍රමණයන්ගේ දුක් පසක් වෙත්. 2. "කවර පසකින්ද යන්? මහණෙනි මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුතෙම ලැබුණු පරිදි සිවුරෙන් නොසතුටු වූයේ වේද, ලැබුණු පරිදි පිණ්ඩපාතයෙන් නොසතුටු වූයේවේද, ලැබුණු පරිදි ශයනාසනයෙන් නොසතුටු වූයේ වේද, ලැබුණු පරිදි ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරෙන් නොසතුටු වූයේ වේද, නොඇලුනේ බ්‍රහ්මචර්යයේ හැසිරේද, යන පසයි. 3. (මේ ඡේදය 1 වෙනි ඡේදය මෙනි) 4. "මහණෙනි, මේ ශ්‍රමණයන්ගේ සැප පසක් වෙත්. 5. "කවර පසකින්ද යන්. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුතෙම ලැබුණු පරිදි සිවුරෙන් සතුටු වූයේ වේද, ලැබුණු පරිදි පිණ්ඩපාතයෙන් සතුටු වූයේ වේද, ලැබුණු පරිදි ශයනාසනයෙන් සතුටු වූයේ වේද, ලැබුණු පරිදි ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරින් සතුටු වූයේ වේද, ඇළුනේ බ්‍රහ්මචර්යාවෙහි හැසිරේද යන පසයි. 6. (මේ ඡේදය 4 ඡේදය මෙනි.)

29. පරිකුප්ප සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, අපායට යන්නාවූ නිරයට පැමිණෙන්නාවූ කිපෙන ස්වභාව ඇත්තාවූ, පිළියම් නොකට හැක්කාවූ මේ පස් දෙනෙක් වෙත් 2. "කවර පස්දෙනෙක්ද යන්? මව දිවියෙන් තොර කරණ ලද්දේවේද, පියා දිවියෙන් තොර කරණ ලද්දේවේද රහතන් වහන්සේ දිවියෙන් තොර කරණ ලද්දේවේද, දුෂ්ටවූ සිතින් තථාගතයන්ගේ ලේ උපදවන ලද්දේවේද, සංසතෙම හෙද කරණ ලද්දේවේද, යන පස්දෙනයි 3. (මේ ඡේදය 1 ඡේදය මෙනි)

30. පඤ්ච වාසන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි මේ විපත් පසක්

වෙන් කවර පසක්ද යත්, නැයන් පිළිබඳ විපතය, සම්පත් පිළිබඳ විපතය, රෝග පිළිබඳ විපතය, ශීලය පිළිබඳ විපතය දෘෂ්ටිය පිළිබඳ විපතය යන පසයි. මහණෙනි, සත්වයෝ නැයන් පිළිබඳ විපතය, හේතුකොට ගෙන හෝ සම්පත් පිළිබඳ විපතය හේතුකොට ගෙන හෝ රෝග පිළිබඳ විපතය හේතුකොට ගෙන හෝ 2. "ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මත්තෙහි සැප නැත්තාවූ දුකට පිහිටවූ විවසව පතිත වන්නාවූ නරකයෙහි නූපදිත්. 3. " මහණෙනි, සත්වයෝ ශීලය පිළිබඳ විපත හේතුකොටගෙන හෝ දෘෂ්ටිය පිළිබඳ විපත හේතුකොට ගෙන හෝ (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මහණෙනි, මොහු වනාහි විපත් පස වෙත්. 4. "මහණෙනි, මේ සම්පත් පසක් වෙත්. කවර පසක්ද යත්, ඥාති සම්පත්තිය, හෝග සම්පත්තිය, ආරෝග්‍ය සම්පත්තිය, ශීල සම්පත්තිය, දෘෂ්ටි සම්පත්තිය යන පසයි. මහණෙනි, සත්වයෝ ඥාති සම්පත්තිය හේතුකොට ගෙන හෝ හෝග සම්පත්තිය හේතුකොට ගෙන හෝ ආරෝග්‍ය සම්පත්තිය හේතුකොට ගෙන හෝ 5. "ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මත්තෙහි යහපත් ගති ඇති පස්කම් සැපයෙන් අග්‍රවූ දිව්‍ය ලෝකයෙහි නූපදිත්.

6. "මහණෙනි, සත්වයෝ ශීල සම්පත්තිය හේතුකොට ගෙන හෝ දෘෂ්ටි සම්පත්තිය හේතුකොට ගෙන හෝ ශරීරයාගේ බිඳීමෙන් මරණින් මතු යහපත් ගති ඇති පස්කම් සැපයෙන් අග්‍රවූ දිව්‍ය ලෝකයෙහි උපදිත්, මහණෙනි, මොහු වනාහි සම්පත් පස වෙත්යයි වදාළේය."

14. රාජ වර්ගය.

(31, 32. සූත්‍රවල 3, ඡේදය 1 ඡේදය මෙන්ද 6, ඡේදය 4, ඡේදය මෙන්ද වෙත්.

31. වක්කවත්තන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්තවූ සක්විති රජතෙම දැහැමින්ම අණසක පවත්වයි. ඒ

අණසක මනුෂ්‍යවූ සතුරු වූ කිසියම් ප්‍රාණියෙකු විසින් නොපැවැත්විය හැකිවේ.

2. (i) "කවර පසකින්ද යත්, මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි සක්විති රජතෙම (ii) අර්ථය දන්නේත් වේද, ධර්මය දන්නේත් වේද, පමණ දන්නේත් වේද, කල් දන්නේත් වේද, පිරිස් දන්නේත් වේද, යන පසිනි.

4. (i) "මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම පඤ්ච ධර්මයකින් යුක්තවූ අර්හත් සමාසක් සම්බුද්ධවූ තථාගතතෙම දැහැමින්ම නිරුත්තරවූ ධර්මවක්‍රය පවත්වයි (ii) ඒ ධර්ම වක්‍රය ශ්‍රමණයෙකු විසින් හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු විසින් හෝ දෙවියෙකු විසින් හෝ මාරයෙකු විසින් හෝ බ්‍රහ්මයෙකු විසින් හෝ ලෝකයෙහි කිසිවෙකු විසිනුත් නොපැවැත්විය හැකිවේ.

5. "කවර පසකින්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි අර්හත් සමාසක් සම්බුද්ධවූ තථාගතතෙම (මෙහි 2 (ii) ඡේදයමෙනි)

32. වක්කානුවත්තන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්තවූ සක්විති රජහුගේ වැඩිමහළු පුත්‍රතෙමේ පියා විසින් පවත්වන ලද අණසක දැහැමින්ම අනුව පවත්වයි. ඒ අණසක කිසියම් මනුෂ්‍යවූ සතුරුවූ ප්‍රාණියෙකු විසින් නොපැවැත්විය හැක්කේ වෙයි. 2. "කවර පසකින්ද යත්? මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි සක්විති රජහුගේ වැඩිමහළු පුත්‍ර තෙම (මෙහි මේ වර්ගයේ 31 සූත්‍රයේ 2 (ii) ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

4. "මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම කරුණු පසකින් යුක්ත වූ ශාරිපුත්‍රතෙමේ වනාහි තථාගතයන් විසින් පවත්වන ලද නිරුත්තරවූ ධර්ම වක්‍රය මනාකොටම අනුව පවත්වයි. (මෙහි මේ වර්ගයේ 31 සූත්‍රයේ 4 (ii) යෙදිය යුතුයි) 5. "කවර පසකින්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි ශාරිපුත්‍ර තෙම (මෙහි මේ වර්ගයේ 31 සූත්‍රයේ 2 (ii) යෙදිය යුතුයි)

33. අරාජක වක්ක සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, ධාර්මිකවූ

ධර්මරාජන් වූ යම් සක්විති රජෙකුත් වේද, හෙතෙමේද රජෙක් නැත්තාවූ අණසක නොපවත්වායයි” වදාළේය. 2. “මෙසේ වදාළ කල්හි එක්තරා හික්ෂුවක්තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කෙළේය. “ස්වාමීනි, ධාර්මික වූ ධර්මරාජන් වූ සක්විති රජහට කවරෙක් නම් රජ වේද?” 3. “මහණ, ධර්මයයි” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළේය. මහණ, මේ ලෝකයෙහි ධාර්මික වූ ධර්මරාජන් වූ සක්විති රජතෙම 4. “ධර්මයම නිසා ධර්මයට සත්කාර කරන්නේ, ධර්මයට ගෞරව කරන්නේ, ධර්මයට පුදන්නේ, ධර්මය ධිවජකොට ඇත්තේ, ධර්මය කෙහෙළි කොට ඇත්තේ, ධර්මය අධිපති කොට ඇත්තේ, 5. “ඇතුළත ජනයා කෙරෙහි ධාර්මික වූ ආරක්ෂා වරණ ගෝපනය මොනවට විධාන කරයි 6. “මහණ, නැවත අනිකක්ද කියමි. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ධාර්මික වූ ධර්මරාජන් වූ ආරක්ෂා වරණ ගෝපනය, 7. “ක්ෂත්‍රියන් කෙරෙහිද අනුව යෙදුනවුන් කෙරෙහිද, බල සෙනග කෙරෙහිද බමුණු ගැහැටියන් කෙරෙහිද නියමි ගම් දනව් වැස්සන් කෙරෙහිද, මහණ බමුණන් කෙරෙහිද, මාග පක්ෂීන් කෙරෙහිද මනාකොට විධාන කරයි.

8. “මහණ මේ ධාර්මික වූ ධර්මරාජන් වූ සක්විති රජ තෙමේ වනාහි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) “ධාර්මික වූ රක්ෂාවරණ ගෝපනය ඇතුළත ජනයා කෙරෙහි සංවිධානයකොට ධාර්මික වූ රක්ෂාවරණ ගෝපනය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) දැහැමින් අණසක පවත්වයි.

9. “ඒ අණසක කිසියම් මනුෂ්‍ය වූ පසම්බුරු වූ ප්‍රාණියෙකු විසින් නො පැවැත්විය හැකිවේ. 10. “මහණ, මෙපරිද්දෙන්ම අර්භත් සමාසක් සම්බුද්ධ වූ ධාර්මික වූ ධර්ම රාජන් වූ තථාගත තෙමේ වනාහි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ධාර්මික වූ රක්ෂාවරණ ගෝපනය හික්ෂුන් කෙරෙහි සංවිධාන කරයි.

11. “මෙබඳු වූ කාය කර්මය සේවනය කටයුතුය. මේ බඳු වූ

කාය කර්මය සේවනය නොකටයුතුය. මෙබඳුවූ වාක්කර්මය සේවනය කටයුතුය. මෙබඳුවූ වාක්කර්මය සේවනය නොකටයුතුය. මෙබඳුවූ මනෝ කර්මය සේවනය කටයුතුය. මෙබඳුවූ මනෝ කර්මය සේවනය නොකටයුතුය. මෙබඳුවූ ජීවිකාව සේවනය කටයුතුය. මෙබඳුවූ ජීවිකාව සේවනය නොකටයුතුය. මෙබඳුවූ ගම නියමිගම සේවනය කටයුතුය. මෙබඳුවූ ගම නියමිගම සේවනය නො කටයුතුයයි.

12. "මහණ නැවත අනිකක්ද කියමි අර්හත් සමාක් සම්බුද්ධවූ ධාර්මිකවූ ධර්මරාජන්වූ තථාගත තෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ධාර්මිකවූ රක්ෂාවරණ ගෝපනය. 13. "හික්ෂුන් කෙරෙහිද, හික්ෂුණින් කෙරෙහිද, උපාසකයන් කෙරෙහිද, උපාසිකාවන් කෙරෙහිද සංවිධාන කරයි. 14. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 11 ඡේදය මෙහි)

15. "මහණ ඒ මේ අර්හත් සමාක් සම්බුද්ධවූ ධාර්මික වූ ධර්මරාජන්වූ තථාගතතෙම (මෙහි 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ධාර්මිකවූ රක්ෂාවරණ ගෝපනය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 13 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ධර්මයෙන්ම නිරුත්තරවූ ධර්මවක්‍රය පවත්වයි. (මෙහි මේ වර්ගයේ 31 සූත්‍රයේ 4 (ii) ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

34. සකච්ඡිත සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ මස්තකයෙහි අභිෂෙකකළාවූ ක්ෂත්‍රිය රජතෙම යම් යම් දිශාවක වාසය කෙරේද, ස්වකීයවූ විජ්ජනයෙහිම වාසය කෙරෙයි. 2. "කවර පසකින්දයත්, මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි මස්තකයෙහි අභිෂෙක කරණ ද්දාවූ ක්ෂත්‍රිය රජතෙම, 3. 'මච්චි පසින්ද, පිය පසින්ද, යන දෙපසින් මනාව උපන්නේවේද, පිරිසිඳු පිළිසිඳු ගැණිම් ඇත්තේද, සත්වෙහි පියමුතු පරම්පරාව දක්වා බැහැර නොකරණලද්දේ ජාතිවාදයෙන් නින්දා නොකරණලද්දේ වේද, 4. "ආඨායවූයේ මහත් ධන ඇත්තේ මහත් සම්පත් ඇත්තේ සම්පූර්ණවූ භාණ්ඩාගාර කොටුගුල් ඇත්තේවේද, බලවත්වූයේ වනාහි කීකරුවූ අවවාදය අනුව කරන්නාවූ සිව්චර සෙනඟින් යුක්ත වූයේවේද, මොහුට වනාහි පණ්ඩිතවූ වාක්තවූ නුවණ

ඇත්තා වූ පසුගියාවූද, පැමිණෙන්නාවූද, පවත්නාවූද, කාලයන් පිළිබඳවූ කරුණු සිතනට සමර්ථවූ පුත්‍රයෙක් වේද, ඔහුගේ මේ ධර්ම සතර යශස මුහුකුරුවත්, හෙතෙම මේ පස්වෙනි ධර්මයෙන් යුක්තවූයේ යම් යම් දිශාවෙක්හි වාසය කෙරේද, ස්වකීයවූ විජ්ජනයෙහිම වාසය කෙරෙයි, 5. "ඊට හේතු කවරේදයත්, මහණෙනි, ගන්නාලද විජ්ජය ඇත්තවුන්ට මෙය මෙසේම වේ. මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම කරුණු පසකින් යුක්තවූ හික්ෂුතෙම යම් යම් දිශාවෙක්හි වාසය කෙරේද, කෙළෙසුන්ගෙන් මිදුනාවූ සිත් ඇතිව වාසය කෙරෙයි. කවර පසකින්ද යත්? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුතෙම,

6. "සිල්වත්වූයේවේද, ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවර ශීලයෙන් යුක්තවූයේ වේද, ආචාරයෙන් හා ගෝචරයෙන් යුක්තව වාසය කෙරේද, ස්වල්ප තරම් වරදවල භය දක්නාසුළුවූයේ ශික්ෂා පදයන්හි සමාදන්ව හික්මේද, 7. "මස්තකයෙහි අභිෂෙක කරණ ලද්දාවූ ජාති සම්පන්නවූ ක්ෂත්‍රිය රජමෙනි.

8. "බහුශ්‍රැතවූයේ ඇසුරෙය දරන්නේ. අසන ලද්දාවූන් ගේ රැස්කිරීම ඇත්තේවේද, යම් ඒ ධර්මයෝ මූල යහපත් වූවාහු, මැද යහපත්වූවාහු, කෙළවර යහපත්වූවාහු අර්ථ සහිත වූවාහු ව්‍යඤ්ජන සහිතවූවාහු සිල්ලෙන් සම්පූර්ණවූ පිරිසිදුවූ බ්‍රහ්මචරියාව ප්‍රකාශ කෙරෙද්ද, එබඳුවූ ධර්මයෝ මොහු විසින් බොහෝකොට අසනලද්දාහු, දරණ ලද්දාහු, වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දාහු සිතින් සලකනලද්දාහු දෘෂ්ටියෙන් මනාව ප්‍රතිචේධ කරණලද්දාහු වෙද්ද,

9. "ආඨාසවූ මහත් ධන ඇත්තාවූ මහත් සම්පත් ඇත්තාවූ පිරිපුන් ගබඩා කොටුගුල් ඇත්තාවූ මස්තකයෙහි අභිෂෙක කරණ ලද්දාවූ ක්ෂත්‍රිය රජමෙනි, 10. "පටන්ගන්නාලද විරිය ඇත්තේ අකුශල ධර්මයන් දුරැකිරීම පිණිසද, කුශල ධර්මයන් වැඩීම පිණිසද, ශක්ති ඇත්තේ දැඩි උත්සාහ ඇත්තේ කුශල ධර්මයන්හි බහා නො තබනලද බර ඇතිව වාසය කෙරේද, 11. "බලයෙන් යුක්තවූ මස්තකයෙහි අභිෂෙක කරණ ලද්දාවූ ක්ෂත්‍රිය රජ මෙනි.

12. ප්‍රඥා ඇත්තේ ආර්යවූ කෙළෙස් බිඳින්නාවූ මනා කොට දුක් නැතිකිරීම පිණිස පවත්නාවූ ඇතිවීම, නැතිවීම දැනගන්නා ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවේද, 13. "මස්තකයෙහි අභිෂෙක කරණ ලද්දාවූ පුත්‍රයෙකු ඇත්තාවූ ක්ෂත්‍රිය රජමෙනි. "ඔහුගේ මේ ධර්ම සතර විමුක්තිය මුහුකුරුවත්, හෙනෙම මේ විමුක්තිය පස්වෙනිකොට ඇති ධර්මයෙන් යුක්තවූයේ යම් යම් දිශාවෙක්හි වාසය කෙරේද, කෙළෙසුන් ගෙන් මිදුනු සිත් ඇතිව වාසය කෙරෙයි. ඊට හේතු කවරේද යත්, මහණෙනි, කෙළෙසුන්ගෙන් මිදුනාවූ සිත් ඇත්තවුන්ට මෙය මෙසේම වේයයි" වදාළේය.

35. රජ්ජපත්ථනා සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ මස්තකයෙහි අභිෂෙක කරණලද ක්ෂත්‍රිය රජහුගේ වැඩිමහළු පුත්‍රතෙම රාජ්‍යය ප්‍රාර්ථනා කරයි. 2. "කවර පසකින්දයත්? මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි මස්තකයෙහි අභිෂෙක කරණලද්දාවූ ක්ෂත්‍රිය රජහුගේ වැඩිමහළු පුත්‍රතෙම, 3. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 34 සූත්‍රයේ 3 ඡේදයමෙනි) 4. "විශිෂ්ට රූ ඇත්තේ, දැකුම් කටයුතු වූයේ ප්‍රසාද ඵලවන්නේ උතුම්වූ වර්ණ සෞන්දර්යයෙන් යුක්තවේද, 5. "මවිපියන්ට ප්‍රියයෙක් මනාපයෙක්වේද, නියම්ගම් දනවී වැස්සාට ප්‍රියයෙක් මනාපයෙක් වේද, 6. "මස්තකයෙහි අභිෂෙක කරණ ලද ක්ෂත්‍රිය රජුන්ගේ යම් ඒ ඉගණිය යුතු කරුණු වෙද්ද. හස්තිශිල්පයෙහි හෝ අශ්ව ශිල්පයෙහි හෝ රථ ශිල්පයෙහි හෝ දුනුශිල්පයෙහි හෝ කඩු ශිල්පයෙහි හෝ එහි හික්මුනේ සමර්ථවේද, 7. "ඔහුට මෙබඳු සිතක්වෙයි, මම වනාහි (මෙහි මේ වර්ගයේ 34 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) කුමක් හෙයින් මම රාජ්‍යය ප්‍රාර්ථනා නොකරන්නෙමිද? මම වනාහි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) කුමක් හෙයින් මම රාජ්‍යය ප්‍රාර්ථනා නොකරන්නෙමිද? මවිපියන්ට ප්‍රියවූවෙක්ද, මන වඩන්නෙක්ද වෙමි. කුමක් හෙයින් මම රාජ්‍යය ප්‍රාර්ථනා නොකරන්නෙමිද? මම වනාහි නියම්ගම් දනවී වැස්සාට ප්‍රිය වූවෙක්. මනවඩන්නෙක් වෙමි. කුමක් හෙයින් මම රාජ්‍යය ප්‍රාර්ථනා නොකරන්නෙමිද? මම වනාහි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය

යෙදිය යුතුයි) කුමක් හෙයින් මම රාජ්‍යය ප්‍රාර්ථනා නොකරන්නෙමිද? යන පසිනි. 8. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.) මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම ධර්ම පසකින් යුක්තවූ හික්ෂුතෙම ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂය කිරීම ප්‍රාර්ථනා කරයි. කවර පසකින්දයත්? 9. "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුතෙම ශ්‍රද්ධා ඇත්තේවේද, තථාගතයන්ගේ බොධිය (මෙහි 1 පණ්ණාසකයේ 47 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

10. "ස්වල්ප ආබාධ ඇත්තේ ස්වල්පවූ රෝග ඇත්තේ ඉතා සිහිල් නුවූ ඉතා උෂ්ණතොවූ මධ්‍යමවූ චීර්යකිරීමට සුදුසුවූ සමච ආහාරපැසවීම ඇත්තාවූ ගින්නෙන් යුක්තවේද,

11. "කෙරාටික නොවූයේ මායා නැත්තේ තත්වූපරිදි කරුණු ශාස්තෘහු කෙරෙහි හෝ නුවණැත්තාවූ බ්‍රහ්මචාරීන් කෙරෙහි හෝ ප්‍රකාශ කරන්නෙක් වේද,

12. (මෙහි මේ වර්ගයේ 34 සූත්‍රයේ 9 ඡේදය යෙදිය යුතුයි)

13. (මෙහි මේ වර්ගයේ 34 සූත්‍රයේ 11 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

14. "ඔහුට මෙබඳු සිතක්වේ. මම වනාහි ශ්‍රද්ධා ඇත්තේ වෙමි. (මෙහි 1 පණ්ණාසකයේ 47 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යොදනු) අදහමි. කුමක්හෙයින් මම ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂයකිරීම ප්‍රාර්ථනා නොකරන්නෙමිද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 10 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) කුමක් හෙයින් මම ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂයකිරීම ප්‍රාර්ථනා නොකරන්නෙමිද? මම වනාහි කෙරාටික නුවූයේ මායා නැත්තේ තත්වූ පරිදි කරුණු ශාස්තෘහු කෙරෙහි හෝ නුවණැත්තාවූ සබ්බසරහු කෙරෙහි හෝ ප්‍රකාශ කරන්නේ වෙමි. කුමක් හෙයින් මම ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂය කිරීම ප්‍රාර්ථනා නොකරන්නෙමිද? මම වනාහි (මෙහි මේ වර්ගයේ 34 සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) කුමක් හෙයින් මම ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂය කිරීම ප්‍රාර්ථනා නොකරන්නෙමිද, මම වනාහි (මෙහි මේ වර්ගයේ 34 සූත්‍රයේ 11 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) කුමක් හෙයින් මම ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂයකිරීම ප්‍රාර්ථනා නොකරන්නෙමි දැයි යන පසිනි. (මෙහි මේ 34 සූත්‍රයේ 8 (ii) ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

36. ඔපරජ්ජපත්ථනා සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ මස්තකයෙහි අභිෂෙක කරණලද ක්ෂත්‍රිය රජහුගේ වැඩිමහළු පුත්‍රතෙම යුවරජ බව පතයි. 2, 5, (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 35 සූත්‍රයේ 2, 5 ඡේද මෙනි.)

6. "බල සෙනඟට ප්‍රියවූවෙක් මන වඩන්නෙක් වේද, පණ්ඩිතවූයේ වාක්තවූයේ නුවණැත්තේ ඉකුත්වූ පැමිණෙන්නාවූ පවත්නාවූ අර්ථයන් සිතන්ට සමර්ථවේද, 7. "ඔහුට මෙබඳු සිතක් වෙයි. මම වනාහි (මෙහි මේ වර්ගයේ 34 සූත්‍රයේ 3 ඡේදය මෙනි) කුමක් හෙයින් මම යුවරජ බැව් නොපතන්නෙමිද? වනාහි (මෙහි මේ වර්ගයේ 35 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) කුමක් හෙයින් මම යුව රජ බැව් නොපතන්නෙමිද, මම වනාහි මව් පියන්ට ප්‍රියවූවෙක් මනවඩන්නෙක් වෙමි. කුමක්හෙයින් මම යුවරජ බැව් නොපතන්නෙමිද? මම වනාහි බල සෙනඟට ප්‍රියවූවෙක් මන වඩන්නෙක් වෙමි. කුමක් හෙයින් මම යුවරජ බැව් නොපතන්නෙමිද? මම වනාහි පණ්ඩිතවූයේ වාක්තවූයේ නුවණැත්තේ ඉකුත්වූ පැමිණෙන්නාවූ පවත්නාවූ අර්ථයන් සිතන්ට සමර්ථවෙමි. කුමක් හෙයින් මම යුවරජ බැව් නොපතන්නෙමි දැයි යන පසිනි. 8 (i) මහණෙනි, මේ කරුණු පසින් යුක්තවූ මස්තකයෙහි අභිෂෙක කරණ ලද ක්ෂත්‍රිය රජහුගේ වැඩිමහළු පුත්‍රතෙම යුවරජ බැව් පතයි. (ii) මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම ධර්ම පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම ආශ්‍රවයන් නැසීම පතයි. 9. (මෙහි මේ වර්ගයේ 34 සූත්‍රයේ 4, 6 ඡේද යෙදිය යුතුයි.) 10. සතර සනිපට්ඨානයන්හි නොව පිහිටුවන ලද සිත් ඇත්තේ වේද, මෙහි මේ වර්ගයේ 34 සූත්‍රයේ 8 ඡේදය හා 10 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ඔහුට මෙබඳු සිතක් වෙයි. මම වනාහි (මෙහි 9 සූත්‍රයේ 4 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) 11 කුමක් හෙයින් මම ආශ්‍රවයන් නැසීම නොපතන්නෙමිද? මම වනාහි (මෙහි මේ වර්ගයේ 34 සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) 12. 'කුමක් හෙයින් මම ආශ්‍රවයන් නැසීම නොපතන්නෙමිද? මම වනාහි (මෙහි මේ වර්ගයේ 34 සූත්‍රයේ 8 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

කුමක් හෙයින් මම ආශ්‍රවයන් නැසීම නොපතන්නෙමිද, මම වනාහි (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 34 සූත්‍රයේ 10 ඡේදය මෙනි.) කුමක් හෙයින් මම ආශ්‍රවයන් නැසීම නොපතන්නෙමිදැයි යන පසිනි. (මෙහි 8 (ii) යෙදිය යුතුයි.)

37. අප්පසුපන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මොහු පස්දෙනෙක් රාත්‍රියෙහි ස්වල්පකොට නිදත්. බොහෝකොට නොනිදත්.

2. (i) 'කවර පස්දෙනෙක්ද යත්? මහණෙනි, පුරුෂයන් කෙරෙහි අදහස් ඇති ස්ත්‍රීතොමෝ (ii) රාත්‍රියෙහි ස්වල්පකොට නිදයි. බොහෝකොට නොනිදයි. මහණෙනි, ස්ත්‍රීන් කෙරෙහි අදහස් ඇති පුරුෂතෙම (මෙහි 2 (ii) යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, ගැණීමෙහි අදහස් ඇති වෞරතෙම (මෙහි 2 (ii) යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, රජයෙහි කටයුතුවල යෙදුනාවූ රජතෙම (මෙහි 2 (ii) යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, විසංයෝගයෙහි හෙවත් නිවණෙහි අදහස් ඇත්තාවූ භික්ෂුතෙම (මෙහි 2 (ii) යෙදිය යුතුයි.) 3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

38. හත්තාදක නාද සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ රජහුගේ හස්තිතෙම බත් අනුභව කරන්නෙක්ද අවකාශය පතුරුවන්නෙක්ද ලඬ හෙළන්නෙක්ද සලාක ගන්නෙක්ද වේ. රජහුගේ හස්තියාය කියාම සංඛ්‍යාවට පැමිණේ 2. "කවර පසකින්ද යත්? මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි රජහුගේ හස්තිතෙම 3. "රූපයන් නොඉවසන්නේ වේද ශබ්දයන් නොඉවසන්නේ වේද, ගන්ධයන් නොඉවසන්නේ වේද, රසයන් නොඉවසන්නේ වේද, ස්පර්ශ කළයුත්ත නොඉවසන්නේ වේද යන පසිනි. 4 (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.) 5. "මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම බත් අනුභව කරන්නෙක්ද අවකාශය පතුරුවන්නෙක්ද, පුටුව මඩින්නෙක්ද, සලාක කන්නෙක්ද වේ, භික්ෂුය කියාම සංඛ්‍යාවට පැමිණේ. 6 "කවරපසකින්දයත්? මහණෙනි, මේශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) 7 (මෙහි මේ සූත්‍රයේ

5 ඡේදය මෙහි.)

39. අක්කම නාග සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ රජහුගේ හස්තිතෙම රජුන්ට සුදුසු නොවෙයි. රජුන් විසින් පරිභෝග කටයුතු නොවෙයි. රජහුගේ අවයවයක්ය කියාම සංඛ්‍යාවට නොපැමිණේ 2-3 (මේ ඡේද මේ වර්ගයේ 38 සූත්‍රයේ 2, 3 ඡේද මෙන් වෙත්) 4. "මහණෙනි, කෙසේ නම් රජහුගේ හස්තිතෙම රූපයන් නොඉවසන්නේ වේද? 5. "මහණෙනි, මෙහි රජහුගේ හස්තිතෙම යුද්ධයට පැමිණියේ හස්ති සේනාව හෝ දැක අශ්වසේනාව හෝ දැක රථ සේනාව හෝ දැක පාබල සේනාව හෝ දැක, 6. පසුබසියිද, විශෙෂයෙන් ගැලෙයිද, ස්ථිරව නොසිටියිද, යුද්ධයට බැසගන්ට නොහැකිවේද, 7. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි රජහුගේ හස්තිතෙම රූපයන් නොඉවසන්නේවේ. මහණෙනි, කෙසේනම් රජහුගේ හස්තිතෙම ශබ්දයන් නොඉවසන්නේ වේද 8. "මහණෙනි, මෙහි රජහුගේ හස්තිතෙම යුද්ධයට පැමිණියේ ඇතුන්ගේ ශබ්දයක් හෝ අසා අසුන්ගේ ශබ්දයක් හෝ අසා රථයන්ගේ ශබ්දයක් හෝ අසා පාබල සේනාවගේ ශබ්දයක් හෝ අසා බෙර පනාබෙර සක් සින්තය නාදයක් හෝ අසා, 9. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදීම යුතුයි.) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි රජහුගේ හස්ති තෙම ශබ්දයන් නොඉවසන්නේ වේ. මහණෙනි, කෙසේ නම් රජහුගේ හස්ති තෙම ගන්ධයන් නොඉවසන්නේ වේද, 10. "මහණෙනි, මෙහි රජහුගේ හස්ති තෙම යුද්ධයට පැමිණියේ මනාව උපන්නාවූ යුද්ධභූමියෙහි හැසිරෙන්නාවූ යම් ඒ රජහුගේ හස්තීහු වෙද්ද, ඔවුන්ගේ මල මුත්‍ර ගඳ ආඝ්‍රාණය කොට (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි රජහුගේ හස්තිතෙම ගන්ධයන් නොඉවසන්නේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේනම් රජහුගේ හස්ති තෙම රසයන් නොඉවසන්නේ වේද 11. "මහණෙනි, මෙහි රජහුගේ හස්ති තෙම යුද්ධයට පැමිණියේ එක්දිනකවූ තණ දිය දීමකින් හෝ බුහුමන් නොලද්දේ දෙකකින් හෝ තුනකින් හෝ සතරකින් හෝ පහකින් හෝ තණ දිය දීම වලින් බුහුමන් නොලද්දේ, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) 12. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි රජහුගේ හස්තිතෙම

රසයන් නොඉවසන්නේ වෙයි මහණෙනි, කෙසේ නම් රජහුගේ හස්ති තෙම ස්පර්ශ කළ යුත්තන් නොඉවසන්නේ වේද? 13. "මහණෙනි, මෙහි රජහුගේ හස්තිතෙම යුද්ධයට පැමිණියේ එක් ඊසැර විදීමකින් විදින ලද්දේ හෝ දෙකකින් හෝ තුනකින් හෝ සතරකින් හෝ පසකින් හෝ ඊසැර විදුම් වලින් විදින ලද්දේ, 14. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 6 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි රජහුගේ හස්තිතෙම ස්පර්ශ කළ යුත්තන් නොඉවසන්නේ වෙයි. 15. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙහි)

16. "මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම අංග පසකින් යුක්තවූ හික්ෂුතෙම පූජාවට සුදුසු නොවෙයි. දුර සිට ගෙණෙන ලද සත්කාරයට සුදුසු නොවෙයි. දක්ෂිණාවට සුදුසු නොවෙයි ඇදිලිකිරීමට සුදුසු නොවෙයි. ලෝකයාගේ උතුම් පින්කෙත නොවෙයි 17. (මෙහි මේ වර්ගයේ 38 සූත්‍රයේ 2, 3 ඡේද යෙදිය යුතුයි.)

18. "මහණෙනි, කෙසේ නම් හික්ෂුතෙම රූපයන් නොඉවසන්නේ වේද? මහණෙනි, මෙහි හික්ෂුතෙම ඇසින් රූපය දැක ඇළුම් කටයුතු රූපයෙහි ඇලේද, (ii) අරමුනෙහි සිත පිහිටුවන්නට නොහැකිවේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි හික්ෂුතෙම (ii) රූපයන් නොඉවසන්නේවේ. මහණෙනි, කෙසේ නම් හික්ෂුතෙම ශබ්දයන් නොඉවසන්නේ වේද, මහණෙනි, මෙහි හික්ෂුතෙම කණින් ශබ්දය අසා, ඇලුම් කටයුතු ශබ්දයෙහි ඇලේද, (මෙහි මේ ඡේදයේ ii යෙදිය යුතුයි.) ශබ්දයන් නොඉවසන්නේ වේ. මහණෙනි, කෙසේ නම් හික්ෂුතෙම ගන්ධන් නොඉවසන්නේ වේද, මහණෙනි, මෙහි හික්ෂුතෙම නාසයෙන් ගන්ධය ආඝ්‍රාණයකොට ඇලුම් කටයුතු ගන්ධයෙහි ඇලේද, (මෙහි මේ ඡේදයේ ii යෙදිය යුතුයි.) ගන්ධයන් නොඉවසන්නේ වේ. මහණෙනි, කෙසේ නම් හික්ෂුතෙම රසයන් නොඉවසන්නේ වේද, මහණෙනි, මෙහි හික්ෂුතෙම දිවෙන් රසය විඳ ඇලුම් කටයුතු රසයෙහි ඇලේද, (මෙහි මේ ඡේදයේ ii යෙදිය යුතුයි.) රසයන් නොඉවසන්නේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් හික්ෂුතෙම ස්පර්ශ කළ යුත්තන් නොඉවසන්නේ

වේද? මහණෙනි මෙහි හික්ෂුතෙම කයින් ස්පර්ශ කළයුත්ත ස්පර්ශ කොට ඇලුම් කටයුතු වූ ස්පර්ශ කළ යුත්තෙහි ඇලේද, (මෙහි මේ ඡේදයේ ii යෙදිය යුතුයි) ස්පර්ශ කළයුත්තත් නොඉවසන්නේ වේ.

19. (මෙය 16 ඡේදය මෙනි)

20. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්ත වූ රජහුගේ හස්තිතෙම රජුන්ට සුදුසුවේ. රජුන් විසින් පරිභොග කටයුතුවේ. රජහුගේ අවයවයක කියාම සංඛ්‍යාවට පැමිණේ.

21. "කවර පසකින්ද යත්? මහණෙනි, මෙහි රජහුගේ හස්තිතෙම (ii) රූපයන් ඉවසන්නේ වේද, ශබ්දයන් ඉවසන්නේ වේද, ගන්ධයන් ඉවසන්නේ වේද, රසයන් ඉවසන්නේ වේද, ස්පර්ශ කළයුත්තත් ඉවසන්නේ වේද යන පසිනි.

22. "මහණෙනි, කෙසේ නම් රජහුගේ හස්තිතෙම රූපයන් ඉවසන්නේ වේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) නොපසුබසීද, විශෙෂයෙන් නොගැලෙයිද, ස්ථිරව සිටියද, යුද්ධයට බැසගන්ට හැකිවේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි රජහුගේ හස්තිතෙම රූපයන් ඉවසන්නේ වේ. මහණෙනි, කෙසේ නම් රජහුගේ හස්ති තෙම ශබ්දයන් ඉවසන්නේ වේද? (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 8 ඡේදය මෙනි) (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 21 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි රජහුගේ හස්තිතෙම ශබ්දයන් ඉවසන්නේ වෙයි. "මහණෙනි, කෙසේ නම් රජහුගේ හස්තිතෙම ගන්ධයන් ඉවසන්නේ වේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 10 ඡේදය 1 ඡේදය ද යෙදිය යුතුයි) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි රජහුගේ හස්තිතෙම ගන්ධයන් ඉවසන්නේ වේ. "මහණෙනි, කෙසේ නම් රජහුගේ හස්තිතෙම රසයන් ඉවසන්නේ වේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 11, 21 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි රජහුගේ හස්තිතෙම රසයන් ඉවසන්නේ වෙයි. මහණෙනි කෙසේ නම් රජහුගේ හස්තිතෙම ස්පර්ශ කළ යුත්තත් ඉවසන්නේ වේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 13, 21 ඡේද යෙදිය යුතුයි) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි රජහුගේ හස්ති තෙම ස්පර්ශ කළ යුත්තත් ඉවසන්නේ වේ. (මේ ඡේදය

මේ සූත්‍රයේ 24 ඡේදය මෙහි.)

23. "මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන්ම (මෙහි මේ පණ්ණාසකයේ 7 සූත්‍රයේ 1 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

24. "කවර පසකින්ද යත්? මහණෙනි, මෙහි භික්ෂු තෙම (මෙය මේ සූත්‍රයේ 21 (ii) ඡේදය මෙහි)

25. "මහණෙනි, කෙසේ නම් භික්ෂුතෙම රූප ඉවසන්නේ වේද මහණෙනි, මෙහි භික්ෂු තෙම ඇසින් රූපය දැක ඇළුම් කටයුතුවූ රූපයෙහි නොඇලේද, (ii) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි භික්ෂුතෙම (iii) රූප ඉවසන්නේ වේ, මහණෙනි, කෙසේ නම් භික්ෂුතෙම ශබ්ද ඉවසන්නේවේද, මහණෙනි, මෙහි භික්ෂුතෙම කණින් ශබ්දය අසා ඇළුම් කටයුතුවූ ශබ්දයෙහි නොඇලේද, (මෙහි ii ඡේදය යෙදිය යුතුයි) ශබ්ද ඉවසන්නේවේ. මහණෙනි, කෙසේනම් භික්ෂුතෙම ගඳ ඉවසන්නේ වේද, මහණෙනි, මෙහි භික්ෂුතෙම නාසයෙන් ගඳ ආඝ්‍රාණයකොට ඇළුම් කටයුතු ගඳෙහි නොඇලේද, (මෙහි ii ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ගඳ ඉවසන්නේ වේ. මහණෙනි, කෙසේනම් භික්ෂුතෙම රස ඉවසන්නේවේද, මහණෙනි මෙහි භික්ෂුතෙම දිවෙන් රසය විඳ ඇළුම් කටයුතු රසයෙහි නොඇලේද, (මෙහි ii ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) රස ඉවසන්නේ වේ. "මහණෙනි, කෙසේනම් භික්ෂුතෙම ස්පර්ශ කළයුත්ත ඉවසන්නේවේද, මහණෙනි, මෙහි භික්ෂුතෙම කයින් ස්පර්ශ කළ යුත්ත ස්පර්ශකොට ඇළුම් කටයුතුවූ ස්පර්ශ කළ යුත්තෙහි නොඇලේද, (මෙහි ii ඡේදය යෙදිය යුතුයි) ස්පර්ශ කළයුත්ත ඉවසන්නේ වේ. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 23 ඡේදය මෙහි.)

40. සොතාරනාග සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්තවූ රජහුගේ හස්තීතෙම රජුන්ට සුදුසු වේ. රජුන් විසින් පරිභෝග කටයුතු වේ. රජහුගේ අංගයකැයි සංඛ්‍යාවට පැමිණේ. 'කවර පසකින්ද යත්, මහණෙනි, මෙහි රජහුගේ හස්තීතෙම 2. "අසන්නේදවේ. නසන්නේද, රකින්නේද, ඉවසන්නේද, යන්නේද වේ.

3. "මහණෙනි, කෙසේ නම් රජහුගේ හස්තිතෙම අසන්නේ වේද? මෙහි රජුගේ හස්තිතෙම ඇතුන් හික්මවන සාරථියා යම් ඒ කටයුත්තක් කරවාද, ඉදින් කළ විරූ දෙයක් හෝ ඉදින් කළ විරූ දෙයක් හෝ එය කරුණු වශයෙන් සලකා මෙනෙහිකොට සියල්ල සිතින් එකතුකොට බහාතබන ලද කන් ඇත්තේ අසාද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි රජහුගේ හස්තිතෙම අසන්නේ වේ. මහණෙනි, කෙසේනම් රජහුගේ හස්තිතෙම නසන්නේවේද? මහණෙනි, මෙහි රජහුගේ හස්තිතෙම යුද්ධයට පැමිණියේ ඇතුද නසයි. ඇතරුවාද නසයි. අසුද නසයි. අසරුවාද නසයි. රියද නසයි. රියෙහි වූවාහුද නසයි. පාබල සෙනඟද නසයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි රජහුගේ හස්තිතෙම නසන්නේ වේ. මහණෙනි, කෙසේනම් රජහුගේ හස්තිතෙම රකින්නේ වේද? මහණෙනි, මෙහි රජහුගේ හස්ති තෙම යුද්ධයට පැමිණියේ ඉදිරි කය රකියිද, පැසුළු කය රකියිද, ඉදිරි පා රකියිද, පැසුළු පා රකියිද, හිස රකියිද, කන් රකියිද, දළ රකියිද, සොඩ රකියිද, වලිගය රකියිද, ඇත්රුවා රකියිද මහණෙනි, මෙසේ වනාහි රජහුගේ හස්ති තෙම රකින්නේවේ. මහණෙනි කෙසේනම් රජහුගේ හස්තිතෙම ඉවසන්නේ වේද මහණෙනි, මෙහි රජහුගේ ඇත්තෙම අඩයට පහරවල්ද, කඩු පහරවල්ද, ඊ පහරවල්ද, පොරෝ පහරවල්ද, බෙර පනාබෙර සක් සින්නම් නාදයන් ඉවසන්නේ වේද, මහණෙනි මෙසේ වනාහි රජහුගේ හස්තිතෙම ඉවසන්නේවේ. මහණෙනි කෙසේ නම් රජහුගේ හස්තිතෙම යන්නේ වේද, මහණෙනි, මෙහි රජහුගේ හස්තිතෙම ඇතුන් හික්මවන සාරථියා යම් මේ දිශාවකට යවාද, ඉදින් පෙර ගිය දිශාවකට හෝ ඉදින් පෙර නොගිය දිශාවකට හෝ ඒ දිශාවට වහාම යන්නේ වේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි රජහුගේ හස්තිතෙම යන්නේ වේ. 4. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

5. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 39 සූත්‍රයේ 23 ඡේදය මෙනි)

6. "කවර පසකින්ද යන්? මහණෙනි, මෙහි හික්මුතෙම අසන්නේද, (මෙහි මේ වර්ගයේ 39 සූත්‍රයේ 24 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. මහණෙනි, කෙසේ නම් භික්ෂුතෙම අසන්නේ වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරණලද ධර්ම විනය දෙශනා කරණු ලබන කල්හි අර්ථවත් කොට මෙනෙහි කොට සියල්ල සිතින් රැස්කොට බහා තබනලද කන් ඇත්තෝ ධර්මය අසාද මහණෙනි, මෙසේ වනාහි භික්ෂුතෙම අසන්නේවේ 8. "මහණෙනි, කෙසේ නම් භික්ෂුතෙම නසන්නේ වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම උපන්නාවූ කාම විතර්කය, 9. "නොඉවසාද, දුරු කෙරේද, බැහැර කෙරේද, කෙළවර කෙරේද, නැවත අභාවයට පමුණුවාද, 10. උපන්නාවූ ව්‍යාපාද විතර්කය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 9 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) උපන්නාවූ විහිංසා විතර්කය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 9 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) උපනුපත් ලාමකවූ අකුශල ධර්මයන් (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 9 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මහණෙනි, මෙසේ වනාහි භික්ෂුතෙම නසන්නේ වේ. 11 "මහණෙනි කෙසේ නම් භික්ෂුතෙම රකින්නේවේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම ඇසින් රූපය දැක (ii) නිමිති වශයෙන් ගන්නේ නොවේද, කුඩා ලකුනු වශයෙන් ගන්නේ නොවේද, යමක් හේතුකොටගෙන (iii) මේ වක්ෂුරින්දියෙහි, 12. "සංවර නැතිව වාසය කරන්නහුට විෂම ලෝභය දොම්නස්ස යන ලාමකවූ අකුශල ධර්මයෝ අනුව වැහෙන්නාහුද, ඔහුගේ සංවරය පිණිස පිළිපදීද,

13. "වක්ෂුරින්දිය රකීද, වක්ෂුරින්දියෙහි සංවරයට පැමිණේද, 14. "කණින් ශබ්ද අසා (මෙහි 11 (ii) යෙදිය යුතුයි.) මේ ශ්‍රෝතේන්ද්‍රියෙහි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 16 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ශ්‍රෝතේන්ද්‍රිය රකීද, ශ්‍රෝතේන්ද්‍රියෙහි සංවරයට පැමිණේද, නාසයෙන් ගන්ධය ආඝ්‍රාණය කොට (මෙහි 11 (ii) යෙදිය යුතුයි.) මේ ඝාතේන්ද්‍රියෙහි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 16 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) ඝාතේන්ද්‍රිය රකීද, ඝාතේන්ද්‍රියෙහි සංවරයට පැමිණේද, දිවෙන් රසය විඳ (මෙහි 11 (ii) යෙදිය යුතුයි.) මේ ජීවිහා ඉන්ද්‍රියෙහි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 16 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) ජීවිහා ඉන්ද්‍රියෙහි සංවරයට පැමිණේද, කයින් ස්පර්ශ කළයුත්ත ස්පර්ශ කොට (මෙහි 11

(ii) යෙදිය යුතුයි.) මේ කායේන්ද්‍රියෙහි (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 16 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) කායේන්ද්‍රිය රකිද, කායේන්ද්‍රියෙහි සංවරයට පැමිණේද, සිතින් ධර්මය දැන (මෙහි 11 (ii) යෙදිය යුතුයි.) මේ මනින්ද්‍රිය (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 16 ඡේදය යෙදිය යුතුයි) මනින්ද්‍රිය රකිද, මනින්ද්‍රියෙහි සංවරයට පැමිණෙයිද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි භික්ෂුතෙම රකින්නේවේ. 15. " මහණෙනි, කෙසේ නම් භික්ෂුතෙම ඉවසන්නේ වේද? මහණෙනි මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම ශීතය ඉවසන්නේ වේද, උෂ්ණය සාදුක, පිපාසය ඉවසන්නේ වේද, ඩැහැලේ බොන මැස්සෝය, මදුරුවෝය, සුළඟය, අව්වය, සර්පය, යන මොවුන්ගේ ස්පර්ශයන් ඉවසන්නේ වේද, නපුරුකොට කියන ලද නපුරුසේ පැමිණියාවූ වචන පථයන් ඉවසන්නේ වේද, උපන්නාවූ ශරීරයෙහි හටගත්තාවූ දුක්වූ තියුණුවූ රළුවූ කටුකවූ අමිහිරිවූ අමනාපවූ ප්‍රාණය හැරගන්නාවූ වේදනාවන් ඉවසන ස්වභාව ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි භික්ෂු තෙම ඉවසන්නේවේ. මහණෙනි, කෙසේ නම් භික්ෂුතෙම යන්නේ වේද? මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම යම් ඒ දිශාවක් තොමෝ මේ දීර්ඝාවූ කාලයකින් නොගිය විරිද, එනම් සියලු සංස්කාරයන්ගේ සංසිදීම ඇත්තාවූ සියලු කෙලෙසුන්ගේ දුරලීම ඇත්තාවූ තෘෂ්ණාවගේ ක්ෂය කිරීම ඇත්තාවූ විරාගවූ නිරොධවූ නිර්වාණයයි ඒ දිශාවට වහාම යන්නේ වේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි භික්ෂුතෙම යන්නේ වේ. 16. (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 39 සූත්‍රයේ 33 ඡේදය මෙනි.)

15 නිකණ්ටකී වර්ගය

41. දක්වා අවජානන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ පස්දෙනෙක් ඇත්තාහු ලෝකයෙහි විද්‍යාමාන වෙත්.

2. "කවර පස් දෙනෙක්ද යත්? දානය කොට අවමන් කෙරෙයි. එක්ව විසීමෙන් අවමන් කරයි. ගැණීමෙහි දොරටු ඇත්තේ වේ. ලොල්වූයේ වෙයි. මද නුවණ ඇත්තේ අතිශයින්

මුළාවූයේ වෙයි යන මොහුය.

3. "මහණෙනි, කෙසේනම් පුද්ගලතෙම දානය දී අවමන් කෙරේද? මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි පුද්ගලතෙම පුද්ගලයෙකුට සිව්ඊ, පිණ්ඩපාත, ගයනාසන, ගිලන්පස, බෙහෙත් පිරිකර දේද, ඔහුට මෙබඳු සිතක් වේ. 'මම දෙමි. මෙතෙමේ පිළිගතියයි' ඔහුට දානයදී අවමන් කෙරෙයි. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම දානය දී අවමන් කෙරෙයි. මහණෙනි, කෙසේනම් පුද්ගලතෙම එක්ව විසීමෙන් අවමන් කෙරේද? මහණෙනි, මෙහි පුද්ගලතෙම පුද්ගලයෙකු සමග අවුරුදු දෙකක් හෝ තුනක් හෝ වාසය කරයිද, ඔහුට එක්ව විසීමෙන් අවමන් කරයිද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම එක්ව විසීමෙන් අවමන් කරයි. "මහණෙනි, කෙසේනම් පුද්ගලතෙම ගැණීමෙහි දොරටු ඇත්තේ වේද? මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක්තෙම අනිකාගේ ගුණයක් හෝ අගුණයක් හෝ කියනු ලබන කල්හි එය වහාම අදහන්නේ වේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගල තෙම ගැණීමෙහි දොරටු ඇත්තේ වේ. මහණෙනි, කෙසේනම් පුද්ගලතෙම ලොල්වූයේ වේද, මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් තෙම මදවූ ශ්‍රද්ධා ඇත්තේ මදවූ හක්ති ඇත්තේ මදවූ ප්‍රේම ඇත්තේ මදවූ ප්‍රසාද ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම ලොල්වූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේනම් පුද්ගලතෙම මද නුවණ ඇත්තේ ඉතා මුළාවූයේ වේද? මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක්තෙම කුශලා කුශල ධර්මයක් නොදනීද? සාවද්‍ය අනවද්‍ය ධර්මයන් නොදනීද, හින ප්‍රණීත ධර්මයන් නොදනීද, තෘෂ්ණා ශුක්ල සප්‍රතිභාග ධර්මයන් නොදනීද, මහණෙනි, මෙසේ වනාහි පුද්ගලතෙම මද නුවණ ඇත්තේ ඉතා මුළාවූයේ වේ. 8. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

42. විජ්ජිකාදී සූත්‍රය:- 1. මහණෙනි, මේ පුද්ගලයෝ පස්දෙනෙක් ඇත්තාහු. ලෝකයෙහි විද්‍යමාන වෙත්. 2. "කවර පස්දෙනෙක්ද යත්? මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් තෙම ඇවැත්ද මඩියි. ඒ හේතුවෙන් විපිළිසර

ඇත්තේද වේ. 3. "යම් තැනක මොහුගේ ඒ උපන් ලාමකවූ අකුශල ධර්මයෝ නිරවශෙෂව නිරුද්ධ වෙද්ද, ඒ අර්භත් සමාධියද, අර්භත් ඵල ඥානයද නොදනී 4. "මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වනාහි ඇවැත් මඩ්ද, විපිළිසර ඇත්තේනොවේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදියයුතුයි.) මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් වනාහි ඇවැත් නොමඩ්ද, විපිළිසර ඇත්තේවේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් ඇවැත් නොමඩ්ද විපිළිසර ඇත්තේ නොවේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.) මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි ඇතැම් පුද්ගලයෙක් ඇවැත් නොමඩ්ද, විපිළිසර ඇත්තේ නොවෙයිද, 5. "යම් තැනෙකහි මොහුගේ ඒ උපන් ලාමකවූ අකුශල ධර්මයෝ නිරවශෙෂව නිරුද්ධ වෙද්ද, ඒ අර්භත් මාර්ග සමාධියද, අර්භත්ඵල ඥානයද තත්වූ පරිද්දෙන් දනියි. (යන පස්දෙනයි.) 6. "මහණෙනි, එහි යම් මේ පුද්ගලයෙක් තෙම ඇවැත් මඩ්ද, ඒ හේතුවෙන් විපිළිසර ඇත්තේ වේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 3 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. "හෙතෙම මෙසේ කියයුතු වන්නේය. (ii) 'ආයුෂ්මත්හුගේ වනාහි ඇවැත් මැඩ්මෙන් හටගත්තාවූ ආශ්‍රවයෝ විද්‍යාමානවෙන්. (iii) විපිළිසර වීමෙන් හටගත්තාවූ ආශ්‍රවයෝ බොහෝසෙයින් වැඩෙත්. ආයුෂ්මත්තෙමේ ඇවැත් මැඩ්මෙන් හටගත්තාවූ ආශ්‍රවයන් හැර විපිළිසර වීමෙන් හටගත්තාවූ ආශ්‍රවයන් දුරලා විදර්ශනා සිතද එය හා යෙදුනු ප්‍රඥාවද වඩන සේක්වා, ඒකාන්තයෙන් යහපතී. මෙසේ ආයුෂ්මත් තෙමේ මේ පස්වන පුද්ගලයා හා සම සමුවුවෙක් වන්නේයයි.

8. "මහණෙනි, එහි යම් මේ පුද්ගලයෙක්තෙම ඇවැත් මඩ්ද, විපිළිසර ඇත්තේ නොවේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

9. "හෙතෙම මෙසේ කියයුතු වන්නේය. (මෙහි 7 (ii) යෙදිය යුතුයි. විපිළිසරයෙන් හටගත් ආශ්‍රවයෝ බොහෝ සෙයින්

නොවැඩෙත්. ආයුෂ්මත් තෙමේ ඇවැත් මැඩීමෙන් හටගත් ආශ්‍රවයන් හැර විදර්ශනා සිතද ප්‍රඥාවද වඩාවා ඉතා මැනවි මෙසේ ආයුෂ්මත් තෙමේ මේ පස්වන පුද්ගලයා හා සම සම වූවෙක් වන්නේයයි' 10. 'මහණෙනි, එහි යම් මේ පුද්ගලයෙක්තෙම ඇවැත් නොමඩීද, විපිළිසර ඇත්තේ වේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

11. "හෙතෙම මෙසේ කියයුතු වන්නේය. (ii) 'ආයුෂ්මත්' හුගේ වනාහි ඇවැත් මැඩීමෙන් හටගත්තාවූ ආශ්‍රවයෝ විද්‍යමාන නොවෙත් (iii) විපිළිසරයෙන් හටගත්තාවූ ආශ්‍රවයෝ බොහෝ සෙයින් වැඩෙත්. ආයුෂ්මත් තෙමේ විපිළිසරයෙන් හටගත් ආශ්‍රවයන් දුරු කොට විදර්ශනා සිතද ඒ හා යෙදුන ප්‍රඥාවද වඩාවා ඉතා යහපති. මෙසේ ආයුෂ්මත් තෙමේ මේ පස්වන පුද්ගලයා හා සම සමවූවෙක් වන්නේයයි. 12. "මහණෙනි, එහි යම් මේ පුද්ගලයෙක් තෙම ඇවැත් නොමඩීද, විපිළිසර ඇත්තේ නොවේද, (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 5 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

13. "හෙතෙම මෙසේ කියයුතු වන්නේය. 'ආයුෂ්මත්හු (මෙහි 11 (ii) යෙදිය යුතුයි) විපිළිසරයෙන් හටගත් ආශ්‍රවයෝ බොහෝසෙයින් නොවැඩෙත්. ආයුෂ්මත් තෙමේ විදර්ශනා සිතද ඒ හා යෙදුනු ප්‍රඥාවද වඩාවා ඉතා යහපති. මෙසේ ආයුෂ්මත් තෙමේ මේ පස්වන පුද්ගලයා හා සම සමවූවෙක් වන්නේයයි

14. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි මේ පුද්ගලයන් සතරදෙනා මේ පස්වන පුද්ගලයා විසින් මෙසේ අවවාද කරණු ලබන්නාහු මෙසේ අනුශාසනා කරණු ලබන්නාහු පිළිවෙළින් ආශ්‍රවයන්ගේ ක්ෂය කිරීමට පැමිණෙත්යයි" වදාළේය.

43. සාරන්දද සූත්‍රය:- 1. "එක් කලෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්නුවර මහවන වෙහෙරෙහිවූ කුටාගාර ශාලාවෙහි වැඩවසනසේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරු වේලෙහි හැද පොරවා පාත්‍ර සිවුරු ගෙන විසල් නුවරට පිටු පිණිස පිවිසිසේක. එකල්හි වනාහි සාරන්දද නම් චෛත්‍යස්ථානයෙහි එක්ව හුන්නාවූ රැස්වූ පන්සියයක් පමණ ලිච්ඡවීන්ගේ මේ අතුරු කථාව පහළවිය.

2. "රත්න පසක්ඛුගේ පහළවීම ලෝකයෙහි දුර්ලභවේ. කවර පසක්ඛුගේදයත්, හස්ති රත්නයාගේ පහළවීම ලෝකයෙහි දුර්ලභවේ. අශ්වරත්නයාගේ පහළවීම ලෝකයෙහි දුර්ලභවේ. මාණිකාරත්නයාගේ පහළවීම ලෝකයෙහි දුර්ලභවේ. ස්ත්රීරත්නයාගේ පහළවීම ලෝකයෙහි දුර්ලභවේ ගෘහපති රත්නයාගේ පහළවීම ලෝකයෙහි දුර්ලභ වේ. මේ පඤ්චවිධ රත්නයන්ගේ පහළවීම ලෝකයෙහි දුර්ලභවේයයි"

3. "ඉක්ඛිති ඒ ලිච්ඡවීහු මාර්ගයෙහි පුරුෂයෙකු තැබුවාහුය. 'එම්බා පුරුෂය, යම්සේ නුඹ වඩින්නාවූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දන්තෙහිද, එකල්හි අපට සැලකරවයි' ඒ පුරුෂතෙම වඩින්නාවූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දුරදීම දුටුයේය. දැක ඒ ලිච්ඡවීහු යම් තැනෙක්හිද, එතැනට එළඹියේය. එළඹ ඒ ලිච්ඡවීන්ට මෙය කීයේය. 'පින්වත්නි, ඒ මේ අර්හත් සමායක් සම්බුද්ධවූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වඩිනාසේක. එයට දැන් කල් දනිවී යයි' 4. "ඉක්ඛිති ඒ ලිච්ඡවීහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණිනාහුය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැද එකත්පස්ව සිටියාහුය. එකත්පස්ව සිටියාවූ ඒ ලිච්ඡවීහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළාහුය. "ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන්වහන්සේ සාරන්දද නම් චෛත්‍යය යම් තැනෙක්හිද, අනුකම්පා පිණිස එතැනට පැමිණෙනසේක් නම් මැනවයි" භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිශ්ශබ්ද වීමෙන් ඉවසූ සේක. 5. "ඉක්ඛිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සාරන්දද නම් චෛත්‍යය යම් තැනෙක්හිද එතැනට පැමිණිසේක. පැමිණ පනවනලද අස්තෙහි වැඩහුන්සේක. වැඩහිද වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ ලිච්ඡවීන්ට මෙය වදාළසේක. "ලිච්ඡවීනි, දැන් කිනම් කථාවකින් යුක්තව හුන්නහුද, කිනම් අතුරුකථාවක් තොප විසින් අධාල කරණලද්දීද?"

6. "ස්වාමීනි, මෙහි එක්ව උන්නාවූ, රැස්ව හුන්නාවූ අපගේ මේ අතුරු කථාව පහළවිය. (මෙහි මේ සූත්‍රයේ 2 ඡේදය යෙදිය යුතුයි.)

7. "කාමයන්හි අදහස් ඇති ලිච්ඡවීවූ තොපගේ

ඒකාන්තයෙන් කාමයම අරභයා අතුරු කථාව පහළවිය. ලිච්ඡවිනි, රත්න පසක්ඛුගේ පහළවීම ලෝකයෙහි දුර්ලභවේ. කවර පසක්ඛුගේද යත්, අර්හත් සමාක්සම්බුද්ධවූ තථාගතයන් ගේ පහළවීම ලෝකයෙහි දුර්ලභවේ. තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දේශනාකරණලද ධර්මවිනය දෙශනා කරන්නාවූ පුද්ගලතෙම ලෝකයෙහි දුර්ලභවේ. තථාගතයන් විසින් වදාරණලද ධර්ම විනය දේශනා කලකල්හි දැනගන්නා පුද්ගලතෙම ලෝකයෙහි දුර්ලභවේ. තථාගතයන් විසින් වදාරණලද ධර්ම විනය දෙසුකල්හි දැනගෙන ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාවට පිළිපත් පුද්ගලතෙම ලෝකයෙහි දුර්ලභවේ. කෘතඥවූ ලිච්ඡවිනි, මේ පඤ්චවිධ රත්නයන්ගේ පහළවීම ලෝකයෙහි දුර්ලභ වේයයි” වදාළේය.

44. **තිකණ්ටකීවන සූත්‍රය:-** 1. “එක් සමයෙකහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සාකෙත නම් නුවර තිකණ්ටකී නම් වනයෙහි වැඩවසනසේක. එහි වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හික්ෂුන්ට ‘මහණෙනි’ කියා ඇමතුසේක. ‘ස්වාමීන්වහන්සැයි’ ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ප්‍රතිචචන දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක. 2. “මහණෙනි, හික්ෂුතෙම කලින් කල නොපිළිකුල් අරමුණෙහි පිළිකුල් සංඥා ඇත්තේ වාසය කරන්නේ නම් මැනවි. මහණෙනි, හික්ෂුතෙම කලින්කල පිළිකුල් අරමුණෙහිද නොපිළිකුල් සංඥා ඇතිව වාසය කරන්නේ නම් මැනවි. මහණෙනි, හික්ෂුතෙම කලින්කල නොපිළිකුල් අරමුණෙහිද පිළිකුල් අරමුණෙහිද, පිළිකුල් සංඥා ඇතිව වාසය කරන්නේ නම් මැනවි. මහණෙනි, හික්ෂුතෙම කලින් කල පිළිකුල් අරමුණෙහිද, නොපිළිකුල් අරමුණෙහිද, නොපිළිකුල් සංඥා ඇතිව වාසය කරන්නේ නම් මැනවි. මහණෙනි, හික්ෂු තෙම කලින් කල නොපිළිකුල්වූද, පිළිකුල්වූද, ඒ අරමුණු දෙක දුරුකොට මැදහත්ව සිහි ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව වාසය කරන්නේ නම් මැනවි.

3. “මහණෙනි, හික්ෂුතෙම කෙසේ නම් කරුණක් නිසා

නොපිළිකුල් අරමුණෙහි පිළිකුල් සංඥා ඇතිව වාසය කරන්නේද? 'මට ඇළුම් කටයුතු ධර්මයන්හි රාගය නූපදිවායි' මහණෙනි භික්ෂුතෙම මේ කරුණ නිසා නොපිළිකුල් අරමුණෙහි පිළිකුල් සංඥා ඇතිව වාසය කරන්නේය. 4. "මහණෙනි, කෙසේ නම් භික්ෂුතෙම කරුණක් නිසා පිළිකුල් අරමුණෙහි නොපිළිකුල් සංඥා ඇතිව වාසය කරන්නේද? 'මට ද්වේෂ කටයුතු ධර්මයන්හි ද්වේෂ නූපදිවායි' මහණෙනි, භික්ෂුතෙම මේ කරුණ නිසා පිළිකුල් අරමුණෙහි නොපිළිකුල් සංඥා ඇතිව වාසය කරන්නේය. 5. "මහණෙනි, භික්ෂුතෙම කෙසේ නම් කරුණක් නිසා නොපිළිකුල් අරමුණෙහිද, පිළිකුල් අරමුණෙහිද පිළිකුල් සංඥා ඇතිව වාසය කරන්නේද? 'මට ඇළුම් කටයුතුවූ ධර්මයන්හි රාගය නූපදිවා, මට ද්වේෂ කටයුතුවූ ධර්මයන්හි ද්වේෂය නූපදිවායි' මහණෙනි, භික්ෂුතෙම මේ කරුණ නිසා නොපිළිකුල් අරමුණෙහිද, පිළිකුල් අරමුණෙහිද, පිළිකුල් සංඥා ඇතිව වාසය කරන්නේය. 6. "මහණෙනි, භික්ෂුතෙම කෙසේනම් කරුණක් නිසා නොපිළිකුල් අරමුණෙහිද පිළිකුල් අරමුණෙහිද නොපිළිකුල් සංඥා ඇතිව වාසය කරන්නෙහිද? මට ද්වේෂ කටයුතුවූ ධර්මයන්හි ද්වේෂය නූපදිවා, මට ඇළුම් කටයුතුවූ ධර්මයන්හි රාගය නූපදිවායි,' මහණෙනි, භික්ෂුතෙම මේ කරුණ නිසා පිළිකුල් අරමුණෙහිද, නොපිළිකුල් අරමුණෙහිද, නොපිළිකුල් සංඥා ඇතිව වාසය කරන්නේය. 7. "මහණෙනි, භික්ෂුතෙම කෙසේ නම් කරුණක් නිසා නොපිළිකුල්වූද, පිළිකුල්වූද, ඒ අරමුණු දෙක දුරුකොට මැදහත්ව, සිහි ඇතිව, නුවණැතිව වාසය කරන්නේද, 'මට කිසි අරමුණෙකි, කිසිතැනෙකිහි සුළුතරම්වූද, ඇළුම් කටයුතු ධර්මයන්හි රාගය නූපදිවා, මට කිසි අරමුණෙකි කිසි තැනෙකත් සුළු තරම්වූද, ද්වේෂ කටයුතු ධර්මයන්හි ද්වේෂ නූපදිවා, මට කිසි අරමුණක, කිසි තැනකත් ස්වල්ප තරම්වූද, මුළාවියයුතු ධර්මයන්හි මුළාවෙක් නූපදිවායි.'

8. "මහණෙනි, භික්ෂුතෙම මේ කරුණ නිසා නොපිළිකුල්වූද, පිළිකුල්වූද ඒ අරමුණු දෙක දුරුකොට මැදහත්ව සිහි ඇතිව, නුවණැතිව වාසය කරන්නේයයි" වදාළේය.

45. නිරයනික්ඛිත සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ පුද්ගලතෙම ගෙණෙනලද බරක් බහාතබන ලද්දේ යම්සේද මෙසේ නරකයෙහි උපදී. 2. (මෙය මේ පණ්ණාසකයේ 45 සූත්‍රයේ 2 ඡේදය මෙනි) 3. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 1 ඡේදය මෙනි.)

4. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූයේ යම්සේ ගෙනෙනලද බරක්, බහාතබන ලද්දේ, මෙසේ දෙව්ලොව උපදී 5. (මෙය මේ පණ්ණාසකයේ 45 සූත්‍රයේ 5 ඡේදය මෙනි) 6. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

4. භික්ඛුමිත්ත සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂු මිත්‍රතෙම සේවනය නොකටයුතු වේ. 2. "කවර පසකින්ද යත්? කර්මාන්තය කරවාද අධිකරණය ගණීද, ප්‍රධාන භික්ෂුන් කෙරෙහි ප්‍රතිවිරුද්ධවූයේ වේද, දික්වූ හැසිරීමෙන් අවස්ථාවට නුසුදුසුවූ හැසිරීමෙහි යෙදී වාසය කෙරේද, කලින් කල දැහැමි කථාවෙන් කරුණු දක්වන්ට සමාදන් කරවන්ට තෙද ගන්වන්ට සතුටුකරන්ට සමර්ථ නොවේද, යන පසිනි. 3 (මේ ඡේදය මේ වර්ගයේ 1 ඡේදය මෙනි). 4. "මහණෙනි, කරුණු පසකින් යුක්තවූ භික්ෂුතෙම සේවනය කටයුතු වේ.

5. "කවර පසකින්දයත්? කර්මාන්ත නොකරවාද, අධිකරණය නොගනීද, ප්‍රධාන භික්ෂුන් කෙරෙහි ප්‍රතිවිරුද්ධ වූවෙක් නොවේද, දික්වූ හැසිරීමෙහි අවස්ථාවට නුසුදුසුවූ හැසිරීමෙහි යෙදී වාසය නොකෙරේද, කලින්කල දැහැමි කථාවෙන් කරුණු දක්වන්ට, සමාදන් කරවන්ට, තෙද ගන්වන්ට, සතුටු කරන්ට සමර්ථයෙක් වේද, යන පසිනි. 6. (මේ ඡේදය මේ සූත්‍රයේ 4 ඡේදය මෙනි.)

47. අසප්පුරිසදාන සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ අසන්පුරුෂදාන පසක් වෙත්. කවර පසක්දයත්? සකස් නොකොට දානය දේද, සිතින් ආදර නොකොට දේද, සියතින් නොදේද, දමා ගසනු කැමැත්තෙක්මෙන් දේද, බලාපොරොත්තු රහිතව දේද, යන පසයි. මහණෙනි, මොහුවනාහි අසන්පුරුෂදානපස වෙත්. 2. "මහණෙනි, මේ සන්පුරුෂ දාන

පසක්වෙත්. කවර පසක් දයත්? සකස් කොට දානය දේද, සිතින් ආදරකොටදේද, සියතින් දේද, නොදමා ගසනලද්දක් මෙන් දේද, බලාපොරොත්තු සහිතව දේද, (යන පසයි.) මහණෙනි, මේ පස වනාහි සත්පුරුෂ දාන වෙත්යයි වදාළේය.”

48. සප්පුරිසදාන සූත්‍රය:- 1. “මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂ දාන පසක් වෙත්. 2. “කවර පසක්දත්? ශ්‍රද්ධාවෙන් දානය දේද, සකස් කොට දානය දේද, සුදුසු කාලයෙහි දානය දේද, මුදනලද ක්‍රියා සිත් ඇත්තේ දානය දේද, තමාද, අනුන්ද නොපෙලා දානය දේද, (යන පසයි. 3. “මහණෙනි, ශ්‍රද්ධාවෙන් වනාහි දානයදී (ii) යම් යම් තැනෙකහි ඒ දානයාගේ විපාකය උපදීද. (ඒ ඒ තන්හි) ආභ්‍ය වූයේද, මහත් ධන ඇත්තේද, මහත් සම්පත් ඇත්තේදවේ (iii) විශිෂ්ට රූ ඇත්තේ දැකුම්කලු වූයේ ප්‍රසාද ඵලවන්නේ උතුම්වූ වර්ණ සෞන්දර්යයෙන් යුක්ත වූයේදවේ. 4. “මහණෙනි, සකස් කොට දානයදී (මෙහි 3 (ii) යෙදිය යුතුයි.) මොහුගේ පුත්‍රයෝ කියා හෝ භාර්යාව කියා හෝ දාසයෝය කියා හෝ පතිවිධිකාරයෝය කියා හෝ කම්කරුවෝය කියා හෝ ඒ යම් කෙනෙකුත් වෙද්ද, ඔව්හුද කියන ලද්ද අසන්ට කැමති වෙත්. කණ ඵලවා තබන් දැනගැනීමට සිත ඵලවා තබන් 4. “මහණෙනි, සුදුසු කාලයෙහි වනාහි දානයදී (මෙහි 3 (ii) යෙදිය යුතුයි.) මොහුට සුදුසු කල්හි පැමිණියාවූ සම්පත්ද බොහෝ වෙත්.

6. “මහණෙනි, මුදනලද සිත් ඇතිව වනාහි දානයදී මෙහි 3 (ii) යෙදිය යුතුයි) මහත්වූද පස්කම් ගුණයන්හි පරිභෝග කිරීමට සිත නැමෙයි.

7. “මහණෙනි, තමන්ද අනුන්ද නොපෙලා වනාහි දානය දී (මෙහි 3 (ii) යෙදිය යුතුයි) මොහුගේ සම්පත්වලට ගින්නෙන් හෝ දියෙන් හෝ රජුන්ගෙන් හෝ සොරුන්ගෙන් හෝ අප්‍රිය දායාදයන්ගෙන් හෝ කොයිනුත් වැනසීමක්ද නොපැමිණේ, මහණෙනි, මොහු වනාහි සත්පුරුෂදාන පස වෙත්යයි’ වදාළේය.

(49, 50 සූත්‍රවල 3, 6 ඡේද ඒ ඒ සූත්‍රවල 1, 4 ඡේදමෙන් වෙත්)

49. පඨම සමය විමුක්ත සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, ලෞකික වශයෙන් මිදුනු සිත් ඇති භික්ෂූහුගේ පිරිහීම පිණිස මේ කරුණු පසක් පවතිත්. 2. "කවර පසක්දයත්? කර්මාන්තයෙහි ඇළුණු බවය, කථාබස් කිරීමෙහි ඇළුණු බවය, නිද්‍රාවෙහි ඇළුණු බවය, සමූහයා හා එක්වීමෙහි ඇළුණු බවය, මිදුනු පරිදි සිත නොසැලකීමය යන පසයි. 4. "මහණෙනි, මේ කරුණු පස ලෞකික වශයෙන් කෙළෙසුන්ගෙන් මිදුනු සිත් ඇති භික්ෂූහුගේ නොපිරිහීම පිණිස පවතිත්. 5. "කවර පසක්ද යත්? කර්මාන්තයන්හි නොඇලෙන බවය, කථාබස් කිරීමෙහි නොඇලෙන බවය, නිද්‍රාවෙහි නොඇලෙන බවය, සමූහයා හා එක්වීමෙහි නොඇලෙන බවය, මිදුනු පරිදි සිත සොයා බැලීමය යන පසයි."

50. දුතිය සම විමුක්ති සූත්‍රය:- 1. "මහණෙනි, මේ කරුණු පස ලෞකික වශයෙන් කෙළෙසුන්ගෙන් මිදුනු සිත් ඇති භික්ෂූහුගේ පිරිහීම පිණිස පවතිත්. 2. "කවර පසක්ද යත්? කර්මාන්තයන්හි ඇලෙන බවය, කථාබස්හි ඇලෙන බවය නිද්‍රාවෙහි ඇලෙන බවය, ඉන්ද්‍රියයන්හි නොරක්තා ලද දොරටු ඇති බවය, භෝජනයෙහි පමණ නොදන්නා බවය යන පසයි. 4. "මහණෙනි, මේ කරුණු පස ලෞකික වශයෙන් කෙළෙසුන්ගෙන් මිදුනු සිත් ඇති භික්ෂූහුගේ නොපිරිහීම පිණිස පවතිත්. 5. 'කවර පසක්ද යත්? කර්මාන්තයන්හි නොඇලෙන බවය, කථාබස්හි නොඇලෙන බවය, නිද්‍රාවෙහි නොඇලෙන බවය, ඉන්ද්‍රියයන්හි රක්තා ලද දොරටු ඇති බවය, භෝජනයෙහි පමණ දන්නා බවය යන පසයි.

(තුන්වෙනි පණ්ණාසකය නිමි.)

